

ឯកសារគម្ពីព្រះទ័ត្រចិងកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះទ័ត្រចិងកដប៉ឺន ។

ឯកសានគម្ពីនព្រះ វ៍ត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានទេវបចំទធ្វីទេឡីងដោយ គេ៣ទំព័ន៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងវ័ផ្នកបច្ចេកទេស) ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

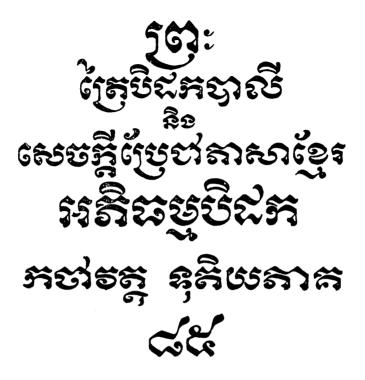
> ត្រួតពិនិត្យទទ្បីងនិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ទ

ថតស្កាន៩ដាយ ប្អូនប្រុស ម៉ាន់ សាទេវ័ត

www.5000-years.org

ក្រោមការឧទ្យុច្ឆម្ភយ៉ាងត៍ក្រទ័លងអំពី៖

- ឧុបាសិកា កាំង ហ្គិចទ័ណ (ភ្នំទពញូ) - នុបាសក ដុត លីស្រុង និង នុបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ) - នុបាសក សទ ចន និង នុបាសិកា អ៊ូច សាទេវ៉ង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង) - នុបាសក ជា ស៊ីទំត្ខានា និងនុបាសិកា ឃុន ស្ងួនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ជា សុទមធាធិតា (ស.វ.អ) - លោក ជីម-ជា និងលោកស្រី នតនំ ស្រីម៉ំ (ភ្នំពេញ) - ឧបាសក វ័ផង យើវិន (កូតេរ៉ី) - លោក ស៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយមានជ័យ) - នុបាសិកា យ៉ា វ៉ាំទី (បន្ទាយមានជ័យ) - ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ) - នុំបាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ) - លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានិន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ) - នុបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង នុបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាននីតាជ, ចាន់ណា សុធាននិទភាធ (ភ្នំទពញូ) - លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្ថិ៍ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ) - កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំពេញ) - លោក ស្រុង យូហេង (ភ្នំពេញ) - លោក នង សុផល (កូតវឺ) - ប្អូនស្រី សុខ កអង (កំពង់ចាម) - កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង) - លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីសំក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ) - លោក ចន ទចនា (បាត់ដំបង) - កញ្ញា ស៍ស សុផាទី (បាត់ដំបង) - កញ្ញា ឃើ្យម សុផានី (បាត់ដំបង) - លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធេវ៉ង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង) - លោក សៅ សាវ៉ីម (បាត់ដំបង) - ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការខំត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង) - នុបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ) - លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុវណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.इ.អ)

ពុទ្ធសាសនបណ្ដិត្យ ទា. ស. ២៥០៩

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្វមផ្ចង់ស្មារតីស្វត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសដ្ធនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្វត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន "ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ មើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅអ្នងចិត្ត ជ្ជនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាងកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្ងនគម្ពីរព្រះត្រៃចិដកពេលនេះ គីជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku

ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara

អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei 『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集 め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成 されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至 宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻 刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球 上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の 時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離 れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表	無着	成恭	世話人	松永	然道	有馬	実成
事務局長	篠原	鋭一		伊藤	佳通	渡井	奎一
				杉谷	義純	茂田	真澄
				前田	利勝	中島	教之
				永	六輔		

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

ឣភិឌម្មបិដកា កទៅវត្ត ខ្មុតិយភាគ ದರ

റ. പ. പ്രം

អភិធម្មបិដិកេ កឋាវិត្តស្យូ ទុតិយោ ភាគោ បរូបហារកឋា

(೧) អត្តំ អរហតោ អសុខំសុត្តាវិសដ្ឋីតំ ។
អាមន្តា ។ អត្តំ អរហតោ រាកោ តាមរាកោ តាមរាកបរិយដ្ឋានំ តាមរាកសញ្ញោជនំ តាមោយោ តាមរបលេដៅ និតាមរាកសញ្ញោជនំ តាមោយោ តាមរបលេតា តាមប្អនុនីវេលាន្តំ ។ ន ហេវំវត្តព្វេ ។ ខេ ។
(৬) ឧត្តិ អរហតោ រាកោ តាមរាកោ តាមរាករ
បរិយុដ្ឋានំ តាមរាកសញ្ញោជនំ តាមោយោ តាមរ
បរិយុដ្ឋានំ តាមរាកសញ្ញោជនំ តាមោយោ តាមរ
បរិយុដ្ឋានំ តាមរាកសញ្ញោជនំ តាមោលោ តាមរ
បរិយុដ្ឋានំ តាមរាកសញ្ញោជនំ តាមោល តាមរ
បរិយុដ្ឋានំ តាមរាកសញ្ញោជនំ តាមោល តាមរក្សារូ ឧត្តំ
អហតោ ភាមច្ឆន្តនីវេលាន្តំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជំ ឧត្តំ
អហតោ រាកោ តាមរាកោ តាមរាកបរិយុដ្ឋានំ
តាមរាកសញ្ញោជនំ តាមោយោ តាមហេតោ តាមច្ឆន្តនីវែណំ នោ វតា ហេ វត្តព្វេ អត្តំ អហេតោ
អសុខិសុត្តាវិសដ្ឋីតំ ។

(៣) អត្ថិ បុថុដ្លឧស្ស អសុខិសុក្តារំសដ្ឋិ អត្ថិ តស្ស រាតា តាមរាតា តាមរាកបរិយុដ្ឋានំ តាមរាក-សញ្ញោជនំ តាមោយោ តាមយោតោ តាមខួនន្រីវវ-ណន្តិ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ អាហេតោ អសុខិសុក្តារិសដ្ឋិ អត្ថិ តស្ស រាតោ តាមរាតោ តាមរាកបរិយុដ្ឋានំ ។បេ ។ តាមខួននូនីវោណន្តិ ។ ឧ ហេរំវត្តព្វេ ។ បេ ។

(១) (សកវាទីស្ទរថា) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ (បរវាទី ធ្វើយថា) អើ។ វាគ: កាមវាគ: បរិយុដ្ឋាន: គឺ កាមវាគ: សញ្ញោជន: គឺ កាមវាគ: កាមោយ: កាម-យោគ: កាមច្ជូន្ទនីវរណ: របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អ្ន[,]ម៉ន គួវពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(৬) វាគ: កាមរាគ: បរិយុដ្ឋានៈ គឺ កាមវាគ: សញ្ញោដនៈ គឺ កាមវាគ: កាមោឃ: កាមយោគ: កាមច្ជខ្លួនវៃណេ: របស់ព្រះអរហត្ត មិនមានទេថ្ក ៗ អើ ៗ បើ វាគ: កាមវាគ: បរិយុដ្ឋានៈ គឺ កាបវាគ: សញ្ញោជន: គឺ កាមវាគ: កាមោឃ: កាមយោគ: កាមច្ជខ្លួនវៃណេ: របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា កាវបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ៗ

(៣) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ថុថុដ្ឋន មាន វាគ: តាមវាគ: បរិយុដ្ឋាន: គឺ កាមវាគ: សញ្ញោជន: គឺ កាមវាគ: កាមោ-ឃ: កាមយោគ: កាមច្ជន្ទនីវៃណេ: បេស់ថុថុដ្ឋននោះ មានដែរថ្ម ។ អើ ។ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត មាន វាគ: កាមវាគ: បរិយុដ្ឋាន: គឺ កាមវាគ: ។បេ។ កាមចួន្ទនីវៃណ: របស់ព្រះ អហេន្តនោះ មានដែរថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤) អត្ថិអហេតោ អសុខិសុក្តាសៃដ្ឋិ ឧត្ថិ តស្ប រាកោ តាមរាកោ តាមរាកមវិយុដ្ឋានំ ។ មេ ។ តាមខ្លុ-ន័រលោន្តំ ។ អាមន្តា ។ អន្តំ បុដុជ្ជឧស្ស អសុខសុក្តាំ-សដ្ឋំ ឧត្តំ តស្បូ រាកោ តាមរាកោ តាមរាកមរិយុដ្ឋា-នំ ។ បេ ។ តាមចូន្ទន៍វេលាន្តិ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ (៥) អត្ថ អហេតោ អសុចិសុត្តាសៃដ្តីតំ ។ អាមន្ត្លា។ កោនដ្ឋេនាត៌ ។ មាន្ត មាំ មាវតាយ៍តា នៅតា អហេតោ អសុខិសុក្តាសៃដ្ឋី ឧបសំហរន្តិតំ ។ (៦) មាវតាយ៍តានៅតា អវេមាតោ អសុខិសុញ-វិសដ្ឋី ឧមសំហវត្ត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ អត្ត៍ មាវកាយំកានំ នៅតាន់ អសុខិសុត្តាសៃដ្តីតំ ។ ន ហៅវត្តឲ្យ ។ មេ ។ (៧) ឧត្ត មារកាយកាន់ នៅតាន់ អសុខិសុភ្ញ-វិសដ្ឋិតំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ ឧត្តំ មាវតាយំតានំ នៅ-តានំ អសុខិសុត្តាសៃដ្ឋ នោវត ហេវត្តព្វេ មាវតាយំកា នៅតា អហេតោ អសុខ៌សុភ្លាំសដ្ឋី ឧបសំហរន្ត័តំ ។ (៤) មាវតាយ៍តា នៅតា អរមាតោ អសុខ៍សុភ្ញ-វិសដ្ឋី ឧបសំហាវត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ មាវតាាយ៍តា នៅតា

អភិធម្មបិដិកេ កឋាវិត្ថ

អភិធម្មចិដក កថាវិត្ថ

(៤) ការបញ្ចេញ់ទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអហេន្ត មាន វាគ: កាមរាគ: បរិយុដ្ឋាន: គឺ កាមរាគ: ។ បេ ។ កាមច្ចន្ទនីវាណ: របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ។ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិន ស្អាត របស់បុថុជ្ជន មាន វាគ: កាមវាគ: បរិយុដ្ឋាន: គឺ កាមវាគ: ។ បេ។ កាមច្ចន្ទនីវាណ: របស់បុថុជ្ជននោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

៩) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរ ឬ ។ អើ ។ (ការបញ្ចេញ ទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអហេន្ត) មាន ដោយអត្តដូចម្តេច ។ ទំនងជាទេវតា ជាញ្កនៃមារ នាំយកការបញ្ចេញ ទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត ។

(៦) ទេវតា ជាពួកនៃម៉ាវ នាំយកកាវបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្តឬ ។ អើ ។ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ ទេវតាជាពួកនៃមាវ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៧) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ទេវតា ជាព្លួកនៃមារ មិន មានទេឬ ៗ អើៗ បើការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ទេវតាជាពួក នៃមារ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរនិយាយថា ទេវតាជាពួក នៃមារ នាំយកការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត ។

(៤) ទេវតា ជាពួកនៃមាវ នាំយកការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិន ស្អាត របស់ព្រះអរហន្តឬ ។អើ។ ទេវតា ជាពួកនៃមាវ នាំយកការបញ្ចេញ បរុបហារកថា

(೧ ୦) មារតាឃិតា នៅតា អរមាតោ អសុខិំ-សុត្តាវិសដ្ឋី ឧបសំមារត្តីតិ ។ អាមន្តា ។ លោមត្វូ-បេហិ ឧបសំមារត្តិតិ ។ ឧ មោរំវត្តព្វេ ។ ចេ ។

(0) អត្ត៌ អហេតោ វិមតីតំ ។ អាមន្លា ។ អត្ត៌ អហេតោ សត្ថាំ វិមត៌ ជម្មេ វិមត៌ សង្លេ វិមត៌

റു

បរូបហារកថា

ទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ទូន នាំយកការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ពូកដនដទៃ នាំយកការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះ អរហន្តនោះឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(๙) ទេវតា ជាពួកនៃមាវ មិននាំយកការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិន ស្អាត របស់ ទួន មិននាំយកទឹកសុក្ក: របស់អ្នកដទៃ មិននាំយកទឹក សុក្ក: របស់ព្រះអហេន្តនោះទេឬ ៗ អើៗ បើទេវតា ជាពួកនៃមាវ មិន នាំយកការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ ទួន មិននាំយកទឹកសុក្ក: របស់ជនដទៃ មិននាំយកទឹកសុក្ក: របស់ព្រះអរហន្តនោះ ម្នាលអ្នក ដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ទេវតា ជាពួកនៃមាវ នាំយកការបញ្ចេញ ទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្តទេ ៗ

(១០) ទេវតា ជាពួកនៃមាវ នាំយកការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិន ស្អាត របស់ព្រះអរហន្តឬ ។ អើ ។ ទេវតា ជាពួកនៃមាវ នាំយក តាមរណ្តៅនៃរោមឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(១១) ទេវតា ជាពួកនៃមាវ នាំយកការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិន ស្អាត របស់ព្រះអរហន្តឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះ ទេវតា (មានគំនិតថា) យើងនឹងញ៉ាំងអ្នកដទៃឲ្យកាន់យកមតិទុស ។ ព្រះអរហន្ត មានមតិទុសដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (១៤) មតិទុស របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ មតិទុស របស់

ព្រះអtហន្ត ក្នុងព្រះសាស្តា មតិទុសក្នុងព្រះធម៌ មតិទុសក្នុងព្រះសង្ឃ

អភិធម្មបំណី៣ កេសវត្ថុ សិក្សាយ វិបតិ បុព្វភ្លេ វិបតិ អបរភ្លេ វិបតិ បុព្វន្លា-បរភ្លេ វិមតិ ឥឧប្បច្ចុយតាបដិច្ចសមុប្បភ្នេស ឧម្មេសុ វិមតីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្រៃ ។ បេ ។

(၈ ៣) នត្តិ អរមាតោ សត្តរំ វិមតិ ជម្មេ វិមតំ សង្បេ វិមតិ សិក្ខាយ វិមតិ បុព្វនេ វិមតិ អមរនេ្ត វិមតិ បុព្វន្តាមរនេ្ត វិមតិ ឥឧម្យទ្ធយតាមដំចូសមុខ្យ-ខេ្នសុ ជម្មេសុ វិមតិតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជិ នត្តិ អរមាតោ សត្តរំ វិមតិ ។ បេ ។ ឥឧម្យទ្ធយតាមដំចូស-មុប្បនេ្នសុ ជម្មេសុ វិមតិ នោ វតា វេ វត្តព្វេ អត្តិ អរមាតោ វិមតីតិ ។

(၁ ၆) सङ्घे ध्रद्यद्वरुषा रेषके सङ्घे करुषु (၁ ၈) रेषके १ हि १ स्ट्रे याद्य स्ट्रे स्ट्रे स्ट्रे स्ट्रे स्ट्रे रेषके १ हि १ स्ट्रे १ हि १ स्ट्रे साठा का रेषके सङ्घे कर्ष्या सङ्गो रेषके १ हि १ स्ट्रे साठाका रेषके सङ्घे कर्ष्या सङ्गो रेषके १ हि १ स्ट्रे स्ट्रे स्ट्रे स्ट्रे ह्यू स्ट्रे स्ट्रे रेषके १ हि १ स्ट्रे स्ट्रे स्ट्रे स्ट्रे स्ट्रे स्ट्रे ह्यू स्ट्रे स्ट्रे रेषके १ हि १ स्ट्रे ह्यू स्ट्रे स्ट्रे रेषके १ हि १ स्ट्रे स्ट्र

ራ

អភិធម្មថិដក កថាវិត្ថ

មតិទុសក្នុងសិក្ខា មតិទុសក្នុងចំណែកទាងដើម មតិទុសក្នុងចំណែកទាង ចុង មតិទុសក្នុងចំណែកទាងដើមនិងទាងចុង មតិទុសក្នុងធម៌ដែលកើត ឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មានដែរឬ ។ អ្នក មិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៣) មតិ ខុស របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានក្នុងព្រះសាស្តា មិន មានមតិ ខុសក្នុងព្រះធម៌ មិនមានមតិ ខុសក្នុងព្រះសង្ឃ មិនមានមតិ ខុស ក្នុងសិត្តា មិនមានមតិ ខុសក្នុង ចំណែក ខាងដើម មិនមានមតិ ខុសក្នុង ចំ-ណែក ខាង ចុង មិនមានមតិ ខុសក្នុង ចំណែក ខាង ដើមនិង ខាង ចុង មិនមាន ក្នុងព្រះធម៌ដែលកើត ឲ្យើង ព្រោះ អាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះ ជាបច្ច័យ ខេថ្ម ។ អើ ។ បើមតិ ខុស របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានក្នុងព្រះសាស្តា ។ បេ ។ មិនមានមតិ ខុសក្នុងព្រះធម៌ដែលកើត ឲ្យើង ព្រោះ អាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា មតិ ខុស របស់ព្រះអរហន្ត មាន ទេ ។

(១៤) មតិទុស របស់បុថុដ្ឋន មាន មតិទុស របស់បុថុដ្ឋននោះ ក្នុងព្រះសាស្តា ១ បេ ១ មតិទុសក្នុងធម៌ដែលកើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យ ហេតុ ព្រោះធម៌នេះដាបច្ច័យ មានដែរឬ ១ អើ ១ មតិទុស របស់ព្រះ អរហន្ត មាន មតិទុស របស់ព្រះអរហន្តនោះ ក្នុងព្រះសាស្តា ១ បេ ១ មតិទុសក្នុងធម៌ដែលកើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជា បច្ច័យ មានដែរឬ ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ១

(n ៧) យេ គេខំ អសន្តំ បំវន្តំ ទានឆ្តំ សាយន្តំ សព្វេសញ្ញេវ អត្តិ អសុខ៌សុក្កាវិសដ្ឋីតំ ។ អាមន្តា ។ នាវកា អសន្តំ បំវន្តំ ទានឆ្តំ សាយឆ្តំ អត្តំ នាវកាឆំ អសុខ៌សុក្កាវិសដ្ដីតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(០៥) អត្ថិ អាហតោ វិមតិ ឧត្ថិ តស្បូ **សត្ថវិ** វិមត៌ ។ បេ ។ ឥនប្បច្ចុយតាមដំចូសមុប្បៈ ជ្មេសុ ជម្មេសុ វិមត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ អត្ថំ បុដុជ្ជធស្ស វិមត៌ ឧត្តំ តស្បូ សត្ថា វិមត៌ ។ បេ ។ ឥឧច្យច្ចូយតាចដំចូសមុប្ប-្អេ្មសុ ជម្មេសុ វិមត៍តំ ។ ធ ហេវំ វត្តឲ្យ ។ បេ ។ មាមន្លា ។ អហេតោ អសុខ៌សុក្លាសដ្ឋ តាំស្បូ ខំស្បូ-ណ្តេត ។ អសិតបិតទាយិតសាយិតស្បូ និស្បៈ ឆ្កាតិ ។ អហេតោ អសុខិសុត្តាសៃដ្ឋំ អសំតម័តទាយិតសាយំ-តស្អ ធិស្ស ឆ្កោត ។ អាមត្តា ។ យេ កោច អសត្តិ មិវត្តិ ទាយត្តិ សាយត្តិ សត្វេសញ្ញៅ អត្ថិ អស្មុធិ-សុត្តាសៃដ្តីតំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

បរុបហារកថា

បរូបហារកថា

(១៥) មតិ ទុស បេស ព្រះអរហន្ត មាន មតិ ទុស បេស ព្រះអរហន្ត នោះ មិនមានក្នុងព្រះសាស្ត្ត ។ បេ ។ មិនមានមតិ ទុសក្នុងធម៌ដែលកើត ទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យឬ ។ អើ ។ មតិ ទុស បេស បុថុជ្ជន មាន មតិ ទុស របស់បុថុជ្ជននោះ មិនមានក្នុងព្រះសាស្តា ។ បេ ។ មិនមានមតិ ទុសក្នុងធម៌ដែលកើត ទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាចច្ច័យឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៦} ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត មាន ដែរឬ ។ អើ ។ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត ជាអានិសង្ស នៃរបស់អ្វី ។ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: របស់ព្រះអរហន្ត ជាអានិសង្ស នៃបាយដែលស៊ី ទឹកដែលផឹក វត្តដែលទំពាស៊ី សេ ដែលលិទ្ធភ្វក្ស ។ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត ជាអានិសង្ស នៃបាយដែលស៊ី ទឹកដែលផឹក វត្តដែលទំពាស៊ី និងសេ ដែលលិទ្ធភ្វក្សដែរឬ ។ អើ ។ ពួកជនណាមួយ ស៊ី ផឹក ទំពាស៊ី លិទ្ធភ្វក្ស ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ជនទាំងអស់នោះ មាន ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៧) ពូកជនណាមួយ ស៊ី ងឹក ទំពាស៊ី លិទ្ធក្វក្ស ការបញ្ចេញ ទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ជនទាំងអស់នោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ពួក ទាកេ ស៊ី ផឹក ទំពាស៊ី លិទ្ធក្វក្ស ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ទាកេ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(២២) អហេតោ អសុខិសុត្តាវិសដ្ឋិ អសិតថិត ទាយិតសាយិតស្បូ និស្បូណ្គោ នត្ថិ តស្បូ អាសយោតិ ។ អាមន្នា ។ អហេតោ ខ្ញុំប្រ្យូស្បា្វវៅ អសិតថិត-

(២០) អហេតោ ឧទ្ធារប្បស្បារ៉ា អសិតថិតទា-យិតសាយិតស្ប និស្បាន្ថា អត្ថិ តស្ប អាសយោតិ ។ អាមន្តា ។ អហេតោ អសុខិសុត្តាវិសដ្ឋិ អសិតថិតទា-យិតសាយិតស្ប និស្បាន្ថោ អត្ថិ តស្ប អាសយោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តាឲ្យ ។ មេ ។

(២០) អហេតោ អសុខិសុក្តាវិសដ្ឋិ អសិតមឺត-ទាយិតសាយិតស្ប និស្បៈស្ពោតិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ តស្ប អាសយោតិ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

(၈๙) នេវា អសន្តិ ចិវត្តិ ទានត្តិ សាយត្តិ អត្តិ នៅតានំ អសុចិសុត្តាសៃដ្ឋីតិ ។ ន ចៅវ វត្តត្វេ ។ ចេ ។

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

(១៤) ពូកបណ្ឌក: (មនុស្ស រទ្ទើយ) ស៊ី ដឹក ទំពាស៊ី លិទ្ធក្វក្ស ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត វបស់ពូកបណ្ឌក: មានដែរឬ ។ អ្នកមិន គុរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១๙) ពួក ទេវតាស៊ី ផឹក ទំពាស៊ី លិទ្ធភ្វក្ស ការបញ្ចេញ ទឹកសុក្កៈមិន ស្អាត របស់ពួក ទេវតា មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។បេ។ (២០) ការបញ្ចេញ ទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត ជា អានិសង្ស នៃ បាយដែលស៊ី ទឹកដែលផឹក វត្តដែលទំពាស៊ី សេដែល លិទ្ធភ្វក្សឬ ។ អើ ។ ទីនៅនៃទឹកសុក្ក: របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរ ឬ ។ អ្នកមិនគួរនិយាយយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(២១) ឧច្ចារៈនិងបស្សាវៈ របស់ព្រះអរហន្ត ជាអានិសង្ស នៃថ្វាយ ដែលស៊ី ទឹកដែលផឹក វត្តដែលទំពាស៊ី សេដែលលិទ្ធភ្វុក្ស ទីនៅនៃទឹក សុក្កៈ របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ការបញ្ចេញទឹកសុក្កៈ មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត ជាអានិសង្ស នៃថ្វាយដែលស៊ី ទឹកដែល ផឹក វត្តដែលទំពាស៊ី សេដែលលិទ្ធភ្វុក្ស ទីនៅនៃទឹកសុក្កៈ របស់ព្រះ អរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(৬৬) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត បេស់ព្រះអរហន្ត ជាអានិ-សង្ស នៃបាយដែលស៊ី ទឹកដែលផឹក វត្តដែលទំពាស៊ី សៅដលលិទ្ធភ្កក្រ ទីនៅនៃទឹកសុក្ក: របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេឬ ៗ អើ ៗ ខុច្ចារៈនិង បសព្វវ: របស់ព្រះអរហន្ត ជាអានិសង្ស នៃបាយដែលស៊ី ទឹកដែលផឹក

Ь

មេដង់ សាធលេយ្យសារ រាំង សោរ ស្ដេទ្ធ រសេរ (២៥) អត្តិ អាមាតោ អសុខិសុត្ដាំសដ្ឋិ ឧ ខ អាមា មេដង់ ឧម្មុំ ១ដំសេវេយ្យ មេដង់ ឧម្មុំ ឧប្បា-នេយ្យ ។ មេ វា ជាតារូខាដត់ សាធិយេយ្យាតិ ។ អាមត្ដា ។ អត្តិ ខុដុដ្ឋឧស្ស អសុខិសុត្ដាំសៃដ្ឋិ ឧ ខ ខុដុដ្ឋនោ មេដង់ ឧម្មុំ ១ដំសេវេយ្យ មេដង់ ឧម្មុំ ឧប្បានេយ្យ ខុត្ដសម្លានសយងំ

្រើថ្យ អត្ថ ប៉ឺដីដូចស្បី អថ្ងៃចាប់ណ្ដាចដ្ឋ ប៉ឺដី ឆ្លំនោ មេដុនំ ជម្មុំ បដិសេវេយ្យ មេដុនំ ជម្មុំ ឧប្បានេយ្យ ។ បេ ។ ជាតរួមនៅតំ សាធិយេយ្យតំ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ អរហតោ អសុចិសុត្តាវិសដ្ឋិ អរហា មេដុនំ ជម្មុំ បដិសេវេយ្យ មេដុនំ ជម្មុំ ឧប្បានេយ្យ ។ បេ ។ ជាតរូប-វេដតំ សាធិយេយ្យតំ ។ ន ហៅរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(២៣) អត្តិ អាហតោ អសុខិសុត្តាវិសដ្ដីតំ ។ អាមន្តា ។ អាហា មេដុធំ ឧម្មំ បដិសោយប្រទេដុធំ ឧម្មំ ឧប្បានេយ្យ បុត្តសម្លានសយធំ អដ្ឈាវសេយ្យ តាសិកាខត្ខធំបច្ចុនុកហេយស្រាលកត្វវិលេបធំនាហេយ្យ ជាតារ៉ូបជេតំ សាធិយេយ្យតិ ។ ធ ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។ (២៤) អត្តិ បុដុដ្ឋធស្ស អសុខិសុត្តាវិសដ្ឋិ បុដុ-

ប្បហារកថា ទាយិតសាយិតស្បួ និស្បួ ភ្លោ ឧទ្ទិ តស្ប អាស យោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

បរូបហារកថា

វត្តដែលទំពាស៊ី សេដែលលិទ្ធភ្លុក្ស ទីនៅនៃទឹកសុក្ក: របស់ព្រះអរហន្ត ^ទុ នោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៣) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត បានដែរ ថ្ម ។ អើ។ ព្រះអរហន្ត គហ្វីសេពមេថុនធម្ម គហ្វីញ៉ាំងមេថុនធម្មឲ្យកើត ទ្បើង គហ្វីនេះគ្រប់គ្រងនូវទីដេកដ៏បង្អៀតដោយកូន គហ្វីប្រដាប់នូវទ្ទឹម ចន្ទន៍ក្នុងដែនកាសិក: គហ្វីទ្រទ្រង់ នូវកម្រងផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿង លាប គហ្វីត្រេកអរចំពោះមាសនិងប្រាក់ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(២៥) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត មាន តែ ព្រះអរហន្ត មិនសេពមេថុនធម្ម មិនញ៉ាំងមេថុនធម្មឲ្យកើតទៀនទេ ។បេ។ មិនត្រេកអរចំពោះមាសនិងប្រាក់ ខេឬ ។ អើ ។ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់បុថុដ្ជន មាន តែបុថុដ្ជន មិនសេពមេថុនធម្ម មិនញ៉ាំង **មេថុន**ធម្មឲ្យកើតទៀង មិនគប្បីអាស្រ័យនូវទីដេកដ៏ចង្អៀតដោយកូន

(៤៧) អត្តំ អរមាតោ អសុខិសុក្ការិសដ្ឋីតំ ។ អាមន្តា។ ឧនុ អរមាតោ នោសោ មហីនោ ។ មេ ។ មោយោ មហីនោ មានោ មហីនោ ឌិដ្ឋិ មហីនា វិទិកាំច្ឆា មហីនា ៥នំ មហីនំ ឧន្ធុថ្នំ មហីនំ អហ៌វិកាំ មហីនំ ។ មេ ។ អនោត្តថ្បំ មហីនំ ឧច្ឆិន្នម្វលំ តាលា-វត្តកាត់ អនកាវផ្តត់ អាយត៍ អនុប្បានឧម្មន្ត៌ ។ អាមន្តា ។ មញ្ចំ អរមាតោ អនោត្តថ្បំ មហីនំ ឧច្ឆិន្នម្វលំ តាលាវត្ត-តាត់ អនកាវផ្តត់ អាយត៍ អនុប្បានឧម្មន្តំ នៅតាលាវត្ត-

(6 b) អត្តិ អរហតោ អសុខិសុក្កាវិសដ្ឋិត ។ អាមត្តា ។ ឧត្ត អរហតោ វាកោ បហីនោ **ទុ**ច្ឆិន្នម្វូលោ តាលាវត្តភាតោ អនកាវន្ត័តោ អាយតំ អនុប្បានឧម្នោ-តំ ។ អាមត្តា ។ ហញ្វិ អរហតោ វាកោ បហីនោ ទុច្ឆិន្នម្វូលោ តាលាវត្តភាតោ អនភាវន្ត័តោ អាយតំ អនុប្បានឧម្នោ នោ វត វេ វត្តព្វេ អត្តិ អរហតោ អសុខិសុក្កាវិសដ្ឋិតិ ។

អភិពឬបិដីកេរហិវត្ត្ អជ្ឈាវ សេយ្យ តាសិតាខត្តនំ ខេខ្ខុនុកហេយ្យ មាលា-កត្តវិលេខនំ នាហយ្យ ជាតរួមរជតំ សានិយេយ្យ-តិ ។ ន ហេរំវត្តត្រូ ។ ខេ ។

ଜ

អភិធម្មចិដិក កដាវិត្ថ

មិនប្រដាប់ នូវទ្វឹមចន្ទន៍ក្នុងដែនកាសិកៈ មិនឲ្រទេង នូវកម្រងផ្កា គ្រឿង ក្រអូច គ្រឿងលាច មិនត្រេកអវចំពោះមាសនិងប្រាក់ទេឬ ។ អ្នកមិន គូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៩) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត មាន ដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត លះបង់រាគ: ផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់ ធ្វើ ឲ្យសល់តែទីនៅដូចជាទីនៅនៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធមិ លែងកើតតទៅទៀតឬ ។ អើ ។ បើព្រះអហេត្ត លះបង់រាគ: ផ្តាច់ផ្តិល ឫសគល់ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅដូចជាទីនៅនៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែប តាព ឲ្យជាធម៌លែងកើត តទៅទៀតហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត របស់ព្រះអហេត្ត មានទេ ។

(២៧) ការបញ្ចេញទឹកសុក្កៈ មិនស្អូត របស់ព្រះអរហន្ត មាន ដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត លះទោសៈ ។ បេ ។ លះមោហៈ លះមានៈ លះទិដ្តិ លះវិចិកិច្ឆា លះថីនៈ លះឧទ្ធច្ឆៈលះ អហិកេៈ ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅដូចជាទីនៅនៃដើម ត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លែងកើត តទៅទៀតឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត លះអនោត្តប្បៈ ផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់ ធ្វើឲ្យ សល់តែទីនៅដូចជាទី:នានៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌ លែងកើត តទៅទៀតហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បរូបហារពថា

អត្តិ អហេតោ អសុខិសុក្តាវិសដ្ឋិតិ ។ (២៤) អត្តិ អហេតោ អសុខិសុក្តាវិសដ្ឋិតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អហេតោ វាកប្បហានាយ មត្តោ ភាវិតោតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចិ អហេតោ វាកប្បហា-នាយ មក្តោ ភាវិតោ នោ វាតា ហេវត្តាឲ្យ អត្ថិ អហេ-តោ អសុខិសុក្តាវិសដ្ឋិតិ ។

(២៩) អត្តិ អរលតោ អសុខិសុក្កាវិសដ្ឋិតិ ។ អាមន្តា។ ឧនុ អរលតោ រាកប្បយានាយ សតិប្បដ្ឋានា ភាវិតា ។ បេ ។ សម្មប្បនានា ភាវិតា ឥន្ធិថានា ភាវិតា ឥន្ត្រិយា ភាវិតា ពលា ភាវិតា ។ បេ ។ ពោជ្ឈន្តា ភាវិតាតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្វិ អរលតោ រាកប្បយា-នាយ ពោជ្ឈន្តា ភាវិតា នោ វត ។ វត្តព្វេ អត្តិ អរលតោ អសុខិសុក្តាវិសដ្ឋិតិ ។

(៣០) អត្តិ អាហតោ អសុខិសុត្តាវិសដ្ឋីតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អាហតោ នោសប្បហានាយ ។ ២ ។ មោលប្បហានាយ ។ ២ ។ អនោត្តប្បប្បហានាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ ២ ។ ពោជ្ឈខ្តុំា ភាវិតាតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំអាហតោ អនោត្តប្បប្បហានាយ ពោជ្ឈខ្តុំា ភាវិតា

Å

បរូបហារកប់ា ការបញ្ចេញ ទឹក សុក្ត: មិន ស្អាត របស់ ព្រះអរហន្ត មានទេ ។ (២៤) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត មាន ដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងត្រះអរហន្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះកគៈឬ ។ អើ ។ បើព្រះអវហន្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះវាគ: ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួវ ពោលថា ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត របស់ព្រះអហេន្ត មានទេ ៗ (២៩) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត បេសព្រះអហេន្ត មាន ដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត ចម្រើនសតិច្យដ្ឋាន ដើម្បីលះវាគ: ។ បេ ។ ចម្រើនសម្មប្បធាន ចម្រើនឥន្តិបាទ ចម្រើនឥន្ត្រិយ ចម្រើន ពលៈ ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្យន្នៈ ដើម្បីលះវាគៈឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត ចម្រើនពោជ្យន្ន៍: ដើម្បីលះវាគ: ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត របស់ពេះអរហន្ត មានទេ ៗ (៣០) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរ ឬ ៗ អើ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះទោស: ។ បេ។ ដើម្បី

លះមោហៈ ។ បេ ។ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះអនោត្តហួៈ ។ បេ ។ ចម្រើន ពោដ្យត្នៈឬ ។ អើ ។ បើព្រះអហេន្ត ចម្រើនពោដ្យត្នៈ ដើម្បីលះអនោត្តហ្វៈ

អភិធម្មបិដិកេ កឋាវត្ថ នោវន ហវត្តឲ្យអត្ថិ អាហាតោ អសុខិសុត្តាសៃដ្ដីតំ ។ (៣០) អន្តិ អហេតោ អសុខិសុត្តាសៃដ្ឋ័និ ។ អាមន្លា ។ ១.ខ្មុំ អហោរីតរាកោរ័តនោសោរីតមោហោ កតតាណើយ ដំហ៍តារារា អនុប្បត្តសឧត្តោ បញ្ញុំ-လာကၤမးကားမႈကား မမ္မာကားမႈကေ ဒုနှာ်နူဗလ်းယာ လင္လိုက္လာဗၢိဳးစာ မရုံးရွိမ်ိဳးကေ စ်ိဳးငွားေျာ မဂ်ိဳးယာ បក្ខន្ធដោ បក្ខភាពេ សៃញាត្តោ សុវិជិនវិជយោ ឌុត្តា-ន្លស្ស បរិញាត់ សមុនយោ បហ៌នោ និរោនោ សច្ឆុំ-က ကေ မ ကျောက္ပါ ကေနာ်းက ေတြ နာနာ ကျားစို မားကျေ ယျိ បក្លែនំ បញ្ចន់ បញ្ចនំ ភាវនេទំ ភាវនំ សច្ឆិតា-នព្ំ សច្ឆិតានឆ្នំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អរហា វីនាកោ វិតនោសោ វិតមោយោ កាតកាណ៍យោ ។ បេ ។ សច្ចិតាតឲ្ំ សច្ចិតាតំ នោ វត វេ វត្តឲ្យ អត្តិ អហេតោ អសុខិសុត្តាំសដ្ឋិតំ ។ (៣៤) អត្ថិ អាហតោ អសុខិសុក្ខាំសដ្ឋិត ។

୭୦

អភិធម្មបំដក កថាវិត្ថ

ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកធិនគួរពោលថា ការបញ្ចេញទឹកសុក្កៈ មិនស្អាត របស់ព្រះអហេន្ត មានទេ ។

(៣១) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អូត របស់ព្រះអហេន មាន ឬ ។ អើ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត ជ្រាសចាករាគ: ជ្រាសចាកទោស: ជ្រាស ហកមោហៈ មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មានការ:ដាក់ចុះហើយ មាន ប្រយោជន៍របស់ ខ្លួនដល់ ហើយ មានសញ្ញោជនៈក្នុងភពអស់ ហើយ មាន ចិត្តផុតស្រឲ្យរះហើយ ព្រោះដឹងដោយប្រពៃ មានសន្ទុះបើកទ្បើង ហើយ មានគូទម្ងាយហើយ មានសសរទៀនដកទៀតហើយ មិន មានគន្លឹះទ្វាវ ជាអរិយបុគ្គល មានទង់ដាក់ចុះហើយ មានការ:ដាក់ចុះ ហើយ មិនប្រកបដោយក៏លេស មានជំនះឈ្នះល្អហើយ ព្រះអហេន្ត នោះ កំណត់ដឹងនូវទុក្ខ លះនូវសមុទ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ ចម្រើនមគ្គ ត្រាស់ដឹងនូវអភិញេយក្រិច្ច កំណត់ដឹងនូវបរិញេយក្រិច្ច លះ នូវបហាតព្វកិច្ច ចម្រើននូវភារវតព្វកិច្ច ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសច្ចិកាតព្វ-កិច្ចឬ ។ អើ។ បើព្រះអហន្ត ផ្រាសចាកពគ: ជ្រាសចាកទោស: ជ្រាសចាកមោហៈ មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ ។ ២ ។ ធ្វើឲ្យជាក ច្បាស់នូវសច្ចិកាតព្វកិច្ច មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា កាវ បញ្ចេញទឹកសុក: មិនស្អត វបស់ព្រះអវហន្ត មានទេ ៗ (៣៤) កាវបញ្ចេញទឹកសុក្ត មិនស្អាត វបស់ព្រះអវហន្ត មាន

សជម្មតាសលស្ស អរមាតោ អន្តិ អសុខិសុត្តាវិសដ្ឋិ បរជម្នក្សលស្ស អហេតោ ឧត្តំ អសុខំសុត្ត-វិសដ្ឋិតំ ។ សជម្មតុសលស្បូ អហេតោ អគ្គំ អសុខ៌-សុក្តាសៃដ្តីតំ ។ អាមន្តា ។ បានម្នុកាសលស្ស អាមា-តោ អត្ត អសុចិសុត្តាសៃដ្ឋ័ត៌ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ (៣៣) បានម្មតុសលស្ប អាហាតោ ឧត្តំ អសុខ៌-សុក្តាំសដ្ឋ័តំ ។ អាមន្តា ។ សជម្នុតាសលស្ស អាហតោ ឧត្តំ អសុខិសុត្តាវិសដ្តីតំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ (៣៤) សជម្មតាសលស្ប អាហាតោ ភាកោ បហ៍នោ អត្ត តស្បូ អសុខ៌សុត្តាសៃដ្ទីតំ ។ អាមន្តា ។ បរជម្មតុសលស្ស អហេតោ រាតោ បហ័នោ អត្ថ័ តស្ស អសុចិសុត្តាសៃដ្ខ័តិ ។ ជ ហៅវត្តព្វេ ។បេ។ (៣៥) សនម្មតាសលស្ប អរហតោ នោសោ មហ័នោ

បរូបហារកម៉ា

ប្តូបហារកឋា

ឬ ។ ការបញ្ចេញទឹកសុក្កៈ មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុង ធម៌របស់ខ្លួន⁽⁰) មាន ការបញ្ចេញទឹកសុក្កៈ មិនស្អាត វបស់ព្រះអវហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ^{(២}) មិនមានទេ ។ ការបញ្ចេញទឹកសុក្កៈ មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន មានឬ ។ អើ ។ ការបញ្ចេញ ទឹកសុក្កៈ មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(ញ ញ) ការបញ្ចេញ ទឹកសុក្ក: មិន ស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត អ្នក ឈ្ងាសក្នុងធម៌ដទៃ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ការបញ្ចេញ ទឹកសុក្ក: មិន ស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុងធម៌របស់ ខុន មិនមានទេ**ឬ ។** អ្នកមិនគូរូពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៤) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌របស់ទូន លះវាគ:ហើយ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានឬ ៗ អើ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌ដទៃ លះវាគ:ហើយ ការបញ្ចេញទឹក សុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានឬ ៗ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ៗ បេ ៗ

(ញ៥) ព្រះអវហន្ត អ្នកឈាសក្នុងធម៌វបស់ ខ្លួន លះ ទោស: ហើយ ក្

(៣៧) សជម្មតុសលោ អយោ វីតរាតោ វីតនោះសា ។ បេ ។ សច្ឆិតាតព្ំ សច្ឆិតាតំ អត្ថិ តស្ប អសុចំ-សុត្តាវិសដ្ឋីតំ ។ អាមន្តា ។ បរជម្មតាសលោ អយោ វីតរាតោ វីតនោះសោ ។ បេ ។ សច្ឆិតាតព្ំ សច្ឆិតាតំ អត្ថិតស្ប អសុចំសុត្តាវិសដ្ឋីតំ ។ ឧ ហេវំវត្តព្យេ ។ ខេ ។

(៣៦) សនម្មតុសលស្ស អរមាតោ រាកឲ្យមានា-យ មក្តោ ភារិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈស្តាំ ភាវិតា ។ ខេ ។ នោសឲ្យមានាយ ។ ខេ ។ មោមឲ្យហានាយ ។ ខេ ។ អនោត្តឲ្យឲ្យហានាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈស្តាំ ភាវិតា អគ្គិ តស្ស អសុខិសុត្តាវិសដ្ឋីតិ ។ អាមគ្គា ។ បានម្នតាសលស្ស អរមាតោ អនោត្តឲ្យឲ្យមានាយ ពោជ្ឈស្តាំ ភាវិតា អគ្គិ តស្ស អសុខិសុត្តាវិសដ្ឋីតិ ។ ពោជ្ឈស្តាំ ភាវិតា អគ្គិ តស្ស អសុខិសុត្តាវិសដ្ឋីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

អភិធម្មបំដាព កថាវត្ថុ មោយោ បហីនោ ។ បេ ។ អនោត្តប្បំ បហីនំ អត្តិ តស្ប អសុខិសុត្តាវិសដ្ខ័តិ ។ អាមន្លា ។ បរេះម្មតាស-លស្ប អហេតោ អនោត្តប្បំ បហីនំ អត្ថិ តស្ប អសុខិសុត្តាវិសដ្ខីតិ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មចំងក កឋាវត្ថ

លះមោហៈហើយ ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈហើយ ការបញ្ចេញទឹកសុក្កៈ មិន ស្អាត របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នក យោស ក្នុងធម៌ដទៃ លះអនោត្តប្បៈហើយ ការបញ្ចេញទឹកសុក្កៈ មិន ស្អាត ។ របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៦) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ទូន បម្រើនមគ្គ ដើម្បី លះវាគៈ ។ បេ ។ បម្រើនពោដ្ឃផ្ទៈ ។ បេ ។ ដើម្បីលះទោសៈ ។ បេ ។ ដើម្បីលះមោហៈ ។ បេ ។ បម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះអនោត្តប្បៈ ។ បេ ។ បម្រើនពោដ្ឃផ្ទៈ ការបញ្ចេញទឹកសុក្កៈ មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ជទៃ បម្រើនពោដ្ឃផ្ទៈ ដើម្បីលះអនោត្តប្បៈ ការបញ្ចេញទឹកសុក្កៈ មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្ត នោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៧) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន ប្រាសចាកវាគ: ប្រាសចាកទោសៈ ១ បេ ១ សច្ឆិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ១ អើ ១ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ ប្រាសចាកវាគ: ប្រាស ចាកទោសៈ ១ បេ ១ សច្ឆិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត បេស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ១

(៤០) មរជម្មតាសលស្ស អរលតោ វាកម្សាលាណ យ មក្តោ ភារិតោ ។ ថេ ។ ពោជ្ឈផ្តា ភារិតា ។ ថេ ។ នោសប្សហានាយ ។ មេ ។ មោ ហេ ប្សហានាយ ។ ថេ ។ អនោត្តប្បប្សហានាយ មក្តោ ភារិតោ ។ ថេ ។ ពោជ្ឈផ្កា ភាវិតា ឧត្តិ តស្ស អសុខិសុត្តាវិសដ្ឋីតិ ។ អាមន្តា ។ សជម្មតាសលស្ស អរលាតោ អនោត្តប្បប្សហានាយ ពោជ្ឈផ្តា ភាវិតា ឧត្តិ តស្ស អសុខិសុត្តាវិសដ្ឋីតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(៣๙) មានម្មកាសលស្ប អាមាតោ នោសោ មហីនោ មោហោ មហីនោ ។ មេ ។ អនោត្តម្បំ មហីនំ ឧត្តិ តស្ប អសុចិសុក្តាសៃដីតិ ។ អាមន្លា ។ សនម្ម-តាសលស្ប អាហតោ អនោត្តម្បំ មហីនំ ឧត្តិ តស្ប អសុចិសុក្តាសៃដីតិ ។ ឧ មោរំវត្តឲ្យ ។ មេ ។

(៣៤) ೮೫೭ ಕ್ಷನ್ ನ ೭ ಲುಗ್ಗಿತ್ಗಲ್ಲಿ ೭ ಟಿ. ಆಫ್ರಿ ಆನ್ಟ್ ಕನ್ನೇ ನೆಟ್ಟಿಕ್ಕೆ ೩ ಕುಕಟ್ಟಿ ೩ ನಿಜಕ್ಕೆ ಹೆಳುಗಳು ಕುರುಲು ಬಡು ದಿವ್ಗಣ ಆಫ್ರಿ ಆನ್ಟ್ ಕನ್ನಡನೆ ಕ್ಷೇತ್ ೩ ೭ ಲುಗ್ಗಿತ್ಗಲ್ಲಿ ೩ ದಿ ನಿ ಜಿಕ್ಕೆ ಕನ್

បរូបហារកប៉ា

បរូបហា**រក**ប៉ា

(តា៨) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌ដទៃ ថានលះវាគះហើយ កាវបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត វបស់ព្រះអវហន្ត មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអវហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌វបស់ខ្លួន ថានលះវាគៈហើយ កាវបញ្ចេញទឹកសុក្ក: មិនស្អាត វបស់ព្រះអវហន្តនោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៩) ព្រះអហេន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ បានលះទោសៈហើយ លះ មោហះហើយ ៗបេៗ លះអនោត្តបុរៈហើយ ការបញ្ចេញទឹកសុក្តៈមិន ស្អាត របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុង ធម៌របស់ខ្លួន បានលះអនោត្តហ្វៈហើយ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត វបស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ។បេ ។ (៤០) ត្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ជទៃ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះ វាគ: ១០េ។ ចម្រើនពោដ្ឋន្តែ: ១០េ១ ដើម្បីលះទោស: ១០េ១ ដើម្បីលះ ចោហៈ ។ ហេ ។ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះអនោត្តហ្វៈ ។ ហេ ។ ចម្រើន ពោដ្យផ្ទះ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេឬ ៗ អើ ។ ព្រះអរហត្ត អ្នកឈូសក្នុងធម៌របស់ 🤋 ចម្រើនពោជ្យន្ត: ដើម្បី លះអនោត្តថ្យ: ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត វបស់**ព្រះអ**រហន្តនោះ មិនមាន ទេប្តូ ។ អកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

லை

๑ ឌ. ម. ឯត្ថន្តរេ អាមត្តាតិ ទិស្សតិ ។

(៤០) ពេះខេត្តសលោ អរចរា វិតរានេរ នៃសោស វីតទោយោ ។ បេ ។ សច្ឆិតាតឲ្ំ សច្ឆិតទេំ ឧត្ត៌ តស្ស អសុចិសុក្តាសៃដ្តីតំ ។ អាមន្តា ។ សជម្ម-តាសលោ អយោ វីតរាតោ វីតនោសោ វីតទោយោ ។ មេ។ សច្ឆំគាតព្ំ សច្ឆិតតំ ឧត្តំ តស្ស អសុខ៌-សុត្តាសៃដ្តីតំ ។ ន ហៅវត្តឲ្យ ។ បេ ។ (៤৬) អត្ថិ អាហតោ អសុខ៌សុត្តាសៃដ្តីតំ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ វត្ត ភសវតា យេ តេ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បុដុដ្ឋនា សីលសម្បញ្ជា សតិសម្បជានា ធំខ្ញុំ १ត្តាមត្តំ តេសំ អសុខិ ន មុខ្ទតិ យេខិ តេ ភិក្ខុវ ពាហ៌វភា តសយោ តាមេសុ វីតរាតា តេសម្ប៍ អសុខ៌ ន មុច្ខតំ អដ្ឋានមេតំ ភិក្ខុវៃ អនវភាសោ យំ អហេតោ អសុខ៌ មុទ្វេយ្យាត៌ អត្ថេវ សុត្តត្នោត៌ ។ ^(๑) តេច ហិ ធ វត្តពុំ អត្ត អហេតោ អសុខិសុក្តាសដីតំ ។

អភិធម្មចិងកេ ពឋាវិត្ថ

អភិធម្មចិដិក កថាវត្ថ (៤១) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ ប្រាសចាករាគ: ប្រាស ចាកទោសៈ ប្រុសចាកមោហៈ ១២េ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យ ជាកំច្បាស់ហើយ កាវបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ ខ្លួន ប្រាស ៣កវាគៈ ព្រុស៣កទោសៈ ព្រុស៣កមោហៈ ។២េ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត របស់ ព្រះអrហន្តនោះ មិនមាន ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។(८७) ការបញ្ចេញទឹកសុក្ត: មិនស្អាត របស់ព្រះអហេន្ត មាន ដែរថ្ម ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពំងឲ្យយ ព្លុភកិត្តណា ជាបុថុដ្ឋន បរិបុណ៌ដោយសីល មានសតិនិងសម្បដញៈ ចុះ សំបកាន់កំរិយាដេកលក់ អសុចិរបស់កិត្តទាំងនោះ មិនឃ្លាតចេញទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ពុកដស់ ជាទាងក្រៅ ណា ព្រុសចាករាគ: ក្នុង តាមទាំនទ្យាយ អសុចិរបស់ឥសីទាំងនោះ មិនយាតចេញ េ អសុចិ របស់ព្រះអរហន្ត គប្បីឃ្វាតចេញ ដោយហេតុណា ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ ហេតុ s_{s}^{+} វមែងមិនមាន មិនមែនជាខ្
កា \mathcal{N} េ ពាក្យដូ ចេះ មានក្នុងព្រះ សុត្រប្ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ការបញ្ចេញទឹក $\mathcal{N}_{n}^{\pi:}$ $\hat{\mathfrak{B}}_{\mathcal{H}}^{s}$ \mathcal{N}_{n}^{s} \mathcal{N}_{n}^{s}

ន, អសុចិសុក្តវិសដ្ឋ័តិ ទិស្សតិយេរ ។

ញ (៤៥) អត្តិ អាចាតោ អញ្ញាណត្តិ ។ អាចត្តា ។ អត្តិ អាចាតោ អវិជ្ជា អវិជ្ជោយោ អវិជ្ជាយោតោ អវិជ្ជាឲុស-យោ អវិជ្ជាចរិយុដ្ឋាតំអវិជ្ជាសញ្ញោជតំ អវិជ្ជាតីវាណត្តិ ។

អញាណតិឋា

ចរូបហារកឋា ។

អមន្តា ។ ឧនុ អហេតោ ខំអំប៊ំណូទានសេខាស**ន**-

តំំលានឲ្យទ្វុយគេសដ្ឋមរិត្នាំ មរេ ឧមសំមារយេន្ត្រំ ។

(៤៣) ធវត្តពុំ អត្ថិ អរមាតោ ប្យមារោត៌() ។

អញ្ញាណពឋា

(៤៣) អ្នកមិនគញ្ជីពោលថា ការញ៉ាំឪបុគ្គលដទៃឲ្យនាំមក របស់ ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែឪពួកជនដទៃ គប្បីនាំមក នូវចីវរ ប៊ិណ្ឌ-បាត សេនាសនៈ គិលានប្បច្ច័យ និងគេសដ្ឋបរិក្ខាវ ដើម្បីព្រះអរហន្តដែវ ឬ ។ អើ ។ បើពួកជនដទៃ គប្បីនាំមក នូវចីវរ ប៊ិណ្ឌាជាត សេនាសន: គិលានប្បច្ច័យ និងគេសដ្ឋបរិក្ខាវ ដើម្បីព្រះអរហន្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន េញះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា ការញ៉ាំងបុគ្គលដទៃឲ្យនាំមក របស់ ព្រះអរហន្ត មានដែរ ។

(៤៤) ពួកជនដទៃ គញ្ជីនាំមក នូវចីវវ បិណ្ឌូថាត សេនាសនុះ គិលានប្បច្ច័យ និងកេសដ្ឋបរិក្ខាវ ដើម្បីព្រះអរហន្តដែវឬ ។ កាវញ៉ាំងបុគ្គល ដទៃឲ្យនាំមក របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ពួកជនដទៃគប្បី នាំមក នូវសោតាបត្តិផលក្តី សកទាគាមិផលក្តី អនាគាមិផលក្តី អវហត្ត-ផលក្តី ដើម្បីព្រះអហេន្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចប់ ប្បូបហាពិថា ។

អញាណតបា

អភិធម្មចិងកេ កឋាវត្ថ

ន ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៤៦) ឧត្តិ អាហតោ អវិជ្ជា អវិជ្ឈាលោ អវិជ្ជា-លោតោ អវិជ្ជាឧុសយោ អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋានំ អវិជ្ជា-សញ្ញោជនំ អវិជ្ជានីវាលាន្តិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចាំ ឧត្តិ អាហតោ អវិជ្ជា អវិជ្ជោយោ អវិជ្ជាយោតោ អវិជ្ជាឧុសយោ អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋានំ អវិជ្ជាសញ្ញោជនំ អវិជ្ជាធិវាណំ នោ វតា ។ វត្តាឲ្យ អត្តិ អាហតោ អញ្ញាលាន្តិ ។

(៤៣) អត្តិ បុដុដ្ឋឧស្ស អញ្ញាណំ អត្ថិ តស្ស អវិជ្ជា អវិជ្ញេឃោ អវិជ្ជាយោកោ អវិជ្ជាឧុសយោ អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋានំ អវិជ្ជាសញ្ញោជនំ អវិជ្ជានីវេលាឆ្តំ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ អរចាតោ អញ្ញាណំ អត្ថិ តស្ស អវិជ្ជា អវិជ្ជោឃោ អវិជ្ជាយោកោ អវិជ្ជាឧុសយោ អវិជ្ជាបរិ-យុដ្ឋានំ អវិជ្ជាសញ្ញោជនំ អវិជ្ជានីវេលាឆ្តំ ។ ឧ ហេវំ វត្ថាឲ្យ ។ បេ ។

(៤៤) អត្តិ អាហតោ អញ្ញាណំ ឧត្តិ តស្ប អវិជ្ជា អវិជ្ជោឃោ អវិជ្ជាយោតោ អវិជ្ជាឧុសយោ អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋានំ អវិជ្ជាសញ្ញោជនំ អវិជ្ជានីវរណរន្តិ ។

୭୨

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

អក់មិនគរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤៤) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មាន អវិជ្ជា ទុឃៈគឺ អវិជ្ជា យោគៈគឺអវិជ្ជា អនុស័យគឺអវិជ្ជា បរិយុដ្ឋានៈគឺអវិជ្ជា សញ្ញោ-ជនៈគឺអវិជ្ជា នីវរណៈគឺអវិជ្ជា របស់ព្រះអហេន្តនោះ មិនមានទេឬៗ អញ្ញាណពថា

(៤៩) អត្ត អាមោតោ អញ្ញាលាឆ្នំ ។ អាមឆ្នា ។ မးတာ မ္ကာာလာဗက္ကးေနာ နာလံ မားေထး မနိန္နိ မာဒီးထက္က ရဲကာ အူးလာကို ဦးကို ကူးလာကို ျယင္နားဒီ ခ်ိဳ့ၾ ကြာအားကား နိုင္ငံ အေနာ့ အေနာ့ စ်းလှာဗံ စား၊ ယျ သကာကင်္ဂကံ ကား၊ ဖားစင်္စ နိုးမှုယျ ဗားအား ကႏင္မယ၂ အဗဟာအံ ကႏာယ၂ စိုအမဟာအို ကျားယျားစိုး ၅ စ မောဂ် အရူးမျှ ၅ မော ၅ (៥០) អន្តិ មុខុជ្ជឧស្ស អញាណំ មុខុជ្លនោ យេយ្យ ។ ខេ ។ តាមឃាតំ តាយេ្យ ឆិតមឃាតំ အျဖားစား ကျမန္မာ អរហា អញាណបក្ខាតា ទាណំ ហានេយ្យ អនិន្នំ မာဇ္ၾကားကို နောင်းကို အနောက်ခုံ အနောက်ခုံ အနောက်ခုံ အနောက်ခုံ အနောက်ခုံ အနောက်ခုံ အနောက်ခုံ အနောက်ခုံ အနောက်ခုံ ကားလူက္မွာ ရ ေလာ႔ ရန္ကို ရဲ ေရ ဂ

୭ଣ

អញ្ញាណពឋា

ដែលគេមិនឲ្យ គប្បីពោលពាក្យកុហក គប្បីពោលពាក្យញុះញង់ គប្បី ពោលពាក្យអាក្រក់ គប្បីពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ គប្បីកាត់ទី-ត គប្បី ពួនចាំធក់ គប្បីប្ងន់តែផ្ទះមួយ គប្បីឈរស្កាត់ត្រង់ផ្ទូវ គប្បីគប់កេប្រពន្ធ បុគ្គលដទៃ គប្បីសម្ងាប់អ្នកស្រុក គប្បីសម្ងាប់អ្នកនិគមឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩០) ការមិនដឹង បេស់បុថុដ្ឋន មាន បុថុដ្ឋន ដែលការមិនដឹង ត្របសន្តត់ គប្បីសម្ងាប់សត្វ គប្បីកាន់យកឲ្រព្យដែលគេមិនឲ្យ ។ បេ ។ គប្បីសម្ងាប់អ្នកស្រុក គប្បីសម្ងាប់អ្នកនិគមឬ ។ អើ ។ ការមិនដឹង បេស់ព្រះអរហន្ត មាន ព្រះអហេន្ត ដែលការមិនដឹងគ្របសន្តត់ គប្បី សម្ងាប់សត្វ គប្បីកាន់យកឲ្រព្យដែលគេមិនឲ្យ ។ បេ ។ គប្បីសម្ងាប់ អ្នកស្រុក គប្បីសម្ងាប់អ្នកនិគមឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(ၓ ၆) អត្តិ អ ទោ តោ អញ្ញា លា ឆ្លិ ។ អ មន្តា ។ អត្តិ អ ហ តោ សត្ថាំ អញ្ញា លាំ ឧ ម្មេ អញ្ញា លាំ ស ភ្លោំ មញ្ញា លាំ ទំក្ខាយ អញ្ញា លាំ មព្វព្វន្លេ អញ្ញា លាំ អ ខ ភ្លេ អញ្ញា លាំ មព្វ ឆ្លា ខ វា ទំព្វ ទំព្យ ទំព្វ ទំព្វ ទំព្វ ទំព្វ ទំព្វ ទំព្វ ទំព្វ ទំព្យ ទំព្វ ទំព្យ ទំព្វ ទំព្យ ទំព្វ ទំព្យ ទំព្ញ ទំពាំ ទំព្យ ទំព្យ ទំព្យ ទំព្យ ទំព្យ ទំព្យ ទំព្យ ទំពា ទំព្យ ទំ

អភិធម្មបិដកេ កថាវត្ថ

អភិធម្មចិដក កជាវត្ថ

(៩๑) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មាន ប៉ុន្តែព្រះអះហន្ត ដែលការមិនដឹងគ្របសង្កត់ មិនគប្បីសម្ងាប់សត្វ មិនគប្បីកាន់យកឲ្រព្ ដែលគេមិនឲ្យ ។ បេ ។ មិនគប្បីសម្ងាប់អ្នកស្រុក មិនគប្បីសម្ងាប់អ្នកនិគម ទេឬ ។ អើ ។ ការមិនដឹង បេស់បុថុដ្ឋន មាន ប៉ុន្តែបុថុដ្ឋន ដែលការមិន ដឹងគ្របសង្កត់ មិនគប្បីសម្ងាប់សត្វ មិនគប្បីកាន់យកឲ្រព្យដែលគេមិន ឲ្យ ។ បេ ។ មិនគប្បីសម្ងាប់អ្នកស្រុក មិនគប្បីសម្ងាប់អ្នកនិគមទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩៩) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ការមិន ដឹង របស់ព្រះអរហន្ត ក្នុងព្រះសាស្តា មិនដឹងក្នុងព្រះធម៌ មិនដឹងក្នុង ព្រះសង្ឃ មិនដឹងក្នុងសិក្ខា មិនដឹងក្នុងចំណែកទាងដើម មិនដឹងក្នុង ចំណែកទាងចុង មិនដឹងក្នុងចំណែកទាងដើមនិងចំណែកទាងចុង មិនដឹង ក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ហេ ។

៩៩៣) ការមិនដឹង របស់ព្រះអហេន្ត ក្នុងព្រះសាស្តា ការមិនដឹង ក្នុងព្រះធម៌ មិនដឹងក្នុងព្រះសង្ឃ មិនដឹងក្នុងសិក្ខា មិនដឹងក្នុងចំ!ណកទាង ដើម មិនដឹងក្នុងចំណែកទាងចុង មិនដឹងក្នុងចំណែកទាងដើមនិងចំណែក ក្ ទាងចុង មិនដឹងក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះ ធម៌នេះជាបច្ច័យ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ បើការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត မ္သားလာစ္ခ်ိဳ ၅ မာမင္ဆာ ၅ မန္မာ မႈတၤေနာ မ္သားလာ မန္နီ နည္ ညန္နာ မ္ကာလိ ေရးမွ မ္ကာလိ လျင်္ရျှ អញ្ញាណំ ។ បេ ។ ឥឧប្បទ្ធយតាចដំទូសមុប្បៈរុក្ខុសុ ဆမ္မေလ့ ၾကာလာန္ ၁ ေလးေၾကာင္မေတ့ ၁ ေပာဒ (៥៥) អត្តិ អហេតោ អញាណំ ឧត្តិ តស្ប လင္ရႈ ၾကားက် ငးမွ ၾကားက် လၽွံုၾကားက် ។ ចេ ។ ឥឧច្យទ្ធុយតាចដំទូសមុខ្យន្អេសុ ឧម្មេសុ អញ្ញាណត្តំ ។ អាមត្លា ។ អត្តំ ឬដុដ្ឋឧស្ស អញ្ញាណំ ឧန္နီ နာန္း နာန္နီး မရွာ ကိ် စင္ရေ မရွာ ကိ် နင်္နေ មញ្ញាណំ ។ រេជ ។ ឥនប្បទ្ធុយនា ខ ដំ ទូស ខុ ប្ប ខ្មេសុ ဆမ္မေလး ၾကာလာရွိ ၅ ေလးကို ကိုးရာ ၅ ေဖာ ၅

လန္စင်္ဂ နണ္ခု က် ေၾကာက် လုံးနံု နണ္ခု က်

ာ ၊ ဗ ာ န ေ ဗျင္န ယ နာ ဗ ဆို င္န လ မ ဗ ျ က္မ လု ဆ ၊ မွ လု

ក្នុងព្រះសាស្ដា មិនដឹងក្នុងព្រះធម៌ មិនដឹងក្នុងព្រះសង្ឃ ។ បេ ។ មិនដឹង ក្នុងពួកធម៌ដែលកើត ឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការមិនដឹង របស់ព្រះ អហេន្ដ មានទេ **។**

(៩៤) ការមិនដឹង របស់បុថុដន មាន ការមិនដឹង របស់បុថុដន នោះ ក្នុងព្រះសាស្តា មិនដឹងក្នុងព្រះធម៌ មិនដឹងក្នុងព្រះសង្ឃ ។ បេ ។ មិនដឹងក្នុងពូកធម៌ដែលកើតទៀង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជា បច្ច័យ មានដែរឬ ។ អើ ។ ការមិនដឹង របស់ព្រះអហេន្ត មាន ការមិន ដឹង បេសព្រះអរហន្តនោះ ក្នុងព្រះសាស្តា មិនដឹងក្នុងព្រះធម៌ មិនដឹងក្នុង ព្រះសង្ឃ ។ បេ ។ មិនដឹងក្នុងពួកធម៌ដែលកើត ទ្យើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ញ្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៩៩) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មាន ការមិនដឹង របស់ព្រះ អហេន្តនោះ ក្នុងព្រះសា ស្តា មិនដឹងក្នុងព្រះធម៌ មិនដឹងក្នុងព្រះសង្ឃ ។ បេ ។ មិនដឹងក្នុងឡូកធម៌ដែលកើត ឲ្យើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះដា បច្ច័យ មិនមានទេថ្កូ ។ អើ។ កាវមិនដឹង របស់បុថុជន មាន កាវមិនដឹង វបស់បុថុជ្លននោះ ក្នុងព្រះសាស្តា មិនដឹងក្នុងព្រះធម៌ មិនដឹងក្នុងព្រះសង្ឃ ។ ២ ។ មិនដឹងក្នុងពូកធម៌ដែលកើតទ្បើង ព្រោះ ភេស័យ ហេតុ ព្រោះ ធម៌នេះជាបច្ច័បេ មិនមាន ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

ឧនុ អរមាតោ ភកម្យូហានាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈត្តា ភាវិតាឆិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចំ អរមាតោ ភកម្យូហានាយ ពោជ្ឈត្តា ភាវិតា នោ វត រេ វត្តញ្វេ អត្តិ អរមាតោ អញ្ញាណត្តិ ។ (៥៤) អត្តិ អរមាតោ អញ្ញាណត្តិ ។ អាមត្តា ។

(៥៧) អត្ត អរមាតោ អញ្ញាណភ្នំ ។ អាមន្តា ។

(៥៦) អត្ថិ អាមាត្រា អញាណត្តិ ។ អាមត្តា ។ ឧឧ អរមាតោ រាកោ មហ័នោ ទុទ្ទ័ន្នមូលោ តាលា-វត្តភាតោ អនភាវដ្ត័តោ អាយតំ អនុច្បានឧម្មោត៌ ។ អាមត្តា ។ មាញ្ចុំ អាហាតោ ភាតោ មហ៊ីនោ នុទ្ឆ័ត្នមូលោ តាលាវត្ថុភាតោ អនកាវផ្តុំតោ អាយតំ អនុប្បានឧម្មោ ឧឧុ អរមាតោ នោសោ មហ៍នោ ។ មេ ។ មោហោ ဗဟိဳးက ၂ ၊ ဗ ၂ ၊ မ က က ရွာဗျို ဗဟိဳ ကို ရွိခွဲမှု ကိ តាលាវត្ថុភាត់ អនកាវផ្តុំតំ អាយត៍ អនុប្បានជម្នុត្តំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អាហេតោ អនោត្តហ្បំ បហ័នំ နင္ဗ်ဳိင္ရမွာလံု နာလာနစ္ခ်ိဳးဆန္ မအညာန္က်န္ မဖ်ဳပ္မ်ားအေနဲ့ នោវត កេវត្តឲ្វេ អត្តំ អរមាតោ អញាណត្តំ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មចិងក កឋាវត្ថ

(៥៦) ការមិនដឹង របស់ព្រះអហេត្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះអហេន លះពគៈ ផ្តាច់ផ្តិលបុសគល់ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅដុចជាទីនោ នៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លែងកើតតទៅទៀតឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត លះរាគ: ផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដុំចូជាទីនៅនៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លែងកើតតទៅ ទៀត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មាន៤ ។បេ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត លះទោសៈ ។បេ។ លះមោហៈ ។បេ។ លះអនោត្តបុរៈ ផ្តាច់ផ្តិលបុសគល់ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅដុចជាទីនៅនៃដើម ត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លៃង៍កើតតទៅទៀតឬ ។ អើ ។ បើព្រះអវហន្ត លះអនោត្តហួះ ផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដុចជាទីនៅនៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌វៃលងកើតត ទៅទៀត មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវចោលថា ការមិនដឹង បេស់ព្រះ អវហន្ត មាន៤៩ ។

(៥៧) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះអរហន្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះវាគៈ ។ បេ ។ ចម្រើនពោដ្ឃង្គៈឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត ចម្រើនពោដ្ឃង្គៈ ដើម្បីលះវាគៈ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ។ (៥៨) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។

(៦ ၀) အခ်ို အားစားရော အញ្ញាណរရွိ ។ လင်္ငဒ္ ကုလလျှ အားစားရော အခ်ို အញ្ញាណរရွိ ។ လင်္ငဒ္ လလျှ အားစားရော အခ်ို အញ្ញាណរရွိ ។ လင်္ငဒ္ လလျှ အားစားရော အခ်ို အញ្ញាណរရွိ ។ စားငမ္ခံကုလလျှ အားစားရော အခ်ို အញ្ញាណរရွိ ។ ရ ေလာဂံ ဂ်န္တားမွ ၅ စေ ၅

(៥៩) អត្តិ អរមាតោ អញ្ញាណត្តិ ។ អាមត្តា ។ ឧតុ អរហា វីតរាតោ វីតនោសោ វីតមោហោ ។ ថេ ។ សច្ឆិតាតព្វំ សច្ឆិតាតត្តិ ។ អាមត្តា ។ ហញ្វិ អរហា វីតរាកោ ។ ថេ ។ សច្ឆិតាតព្វំ សច្ឆិតាតំ នោ វត បេ វត្តត្វេ អត្តិ អរហាតោ អញ្ញាណត្តិ ។

អញ្ញាណពថា

អញ្ញាណពឋា

ក្រែងព្រះអរហន្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះទោសៈ ១០េ១ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បី លះអនោត្តហួ: ១ បេ ១ ចម្រើនពោជ្ឃង្គៈឬ ១ អើ ១ បើព្រះអរហន្ត ចម្រើនពោជ្ឃង្គ: ដើម្បីលះអនោត្តហួ: ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ១

(៥៧) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរថ្ម ។ អើ ។ កែត្រងព្រះអរហន្ត ប្រាសចាកវាគៈ ប្រាសចាកទោសៈ ប្រាសចាកមោ-ហៈ ។ បេ ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច (កិច្ចដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់) លោក ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត ប្រាសចាកវាគៈ ។ បេ ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មាន

(៦០) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន មាន ការមិនដឹង របស់ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ មិនមានទេ ។ ការមិនដឹង របស់ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន មានដែរឬ ។ អើ ។ ការមិន ដឹង របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៤) សឧម្មភាុសលស្ស អរហតោ វាកេច្យញា-ពេយ មក្តោ ភាវិតោ ។ បេ ។ ពោជ្ឈផ្តា ភាវិតា អត្តិ តស្ស អញាណត្តិ ។ អាមន្តា ។ បរឧម្មភាុស-លស្ស អរហតោ វាកេប្យហានាយ⁽⁰ ពោជ្ឈផ្កា ភាវិតា អត្តិ តស្ស អញាណត្តិ ។ ឧ ហេវំ វត្តាឲ្យ ។ បេ ។ – • ៖ តា៣ ម៉ា មញ្ហាភារិតោ ។ ហេ ។ ឥតិ ជាហេ ខំស្បាំ ។

(៦៣) សឧម្មតុសលស្ប អាហតោ **នោសោ** ចហីនោ មោហោ ចហីនោ ។ ចេ ។ អនោត្តច្បំ ច-ហីនំ អត្តិ តស្ប អញាលាន្តិ ។ អាមន្តា ។ ចវ-ឧម្មតុសលស្ប អាហតោ អនោត្តច្បំ ចហីនំ អត្តិ តស្ប អញាណន្តិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ ចេ ។

ဟိ၊သေ အခ်ို အလျှ မက္ကာလာဒ္ဂိ ၅ မာမင္ကာ ၅ ೮۲-ಐမ္ခကုလလလျှ မာဟၤေ ာ၊ေ ဗဟိၢေတာ မခ်ို အလျှ မက္ကာလာဒ္ဂ်ိ ၅ ၉ (ဟေဒိ ဒိန္ရာရွေ ၅ (ဗ ၅

(೮೧) ರಾಜರ್ಷನಾನು ನಿನ್ನು ಕಾರಾಣಾ ಜಾಹ್ಷಿ ಕರ್ಮಾ ಎಂಜ್ಞಿ ೨ ಕಾರ್ಟ್ ೨ ನ ಜರ್ಶನ್ಗಳು ನಾನ್ನು ಕಾರಾಣಾ ಜಹ್ಮೆ ಕರ್ಮಾಯಜ್ಞೆ ೨ ಜ ಲಾಗಿ ಕರ್ಷಣ್ಯ ೨ ಲಾ ೨ (៦೯) ನಜಕ್ಷನ್ಗಳು ನನ್ನು ಕಾರಾಣಾ ನಾಡಾ ೮-

អភិធម្មបំដំពេ ពឋាវត្ថ

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

(៦ ២) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌របស់ ទួន លះពតៈ ការមិន ដឹង របស់ព្រះអហេន្តនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាស ក្នុងធម៌ដទៃ លះពត: ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៣) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ទូន លះទោសៈ លះមោហៈ ។ បេ ។ លះអនោត្តហួៈ ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ លះអនោ-ត្តហួៈ ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦८) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន ចម្រើនមត្ត
ដើម្បីលះវាគៈ ។ បេ ។ ចម្រើនពោដ្យផ្ទ៍: ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត
នោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ ចម្រើន
ពោដ្យផ្ទ: ដើម្បីលះវាគ: ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តទៅដេរ
ឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

66

(១៤) មានត័យមាលមារី អរសាខា នោមរសាំ-លានាយ ។ ខេ ។ អនោត្តទ្បទ្យសានាយ មង្កោ ភាវិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈផ្តាំ ភាវិតា អន្តិ៍ តស្ប អញ្ហេណ៍ ។ អាមន្តា ។ បានម្នុកស្រស្បូ អា-ហតោ អនោត្តឲ្យឲ្យហានាយ ពោជ្ឃផ្តាំ ភាវិតា អត្តិ នស្ស អញាណត្តំ ។ ៤ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ (៦៦) សជម្មតាសលោ អហោ វីតារនោ វីតនោ-សោវ័តទោយ ។ មេ ។ សខ្ញុំតាតព្ំ សខ្ញុំតាតំ អត្តិតស្ស អញាណត្តុំ ។ អាមត្លា ។ បរជម្នះកុសលោ អរហា វីតរាកោ ។ ខេ ។ សុខ្ញុំភាតព្ំ សុខ្ញុំគាត់ អត្ត័ နက္မ မ္ကာ့လာန္နံ ၅ ဖ ေတာင္နဲ နိုးေစ ရ ကေန (៦៧) បានម្មតាសលស្ស អាហេតោ រាគោ បហ៌នោ នទ្តំ តស្ស អញាណត្តំ ។ អាមន្តា ។ សនម្មតាសលស្ស អរមាតោ រាតោ មហ័នោ ឧត្តំ តស្ស អញាលាន្តំ ។

អញ្ញាណពឋា

អញ្ញាណាដាំ

(៦៥) ព្រះអហេន្ត អ្នកឈូសក្នុងធម៌របស់ទូន ចម្រើនមត្ត ដើម្បីលះពេសៈ ។ បេ ។ ចម្រើនមត្ត ដើម្បីលះអនោត្តហួៈ ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្យផ្នៈ ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈូសក្នុងធម៌ដទៃ ចម្រើនពោជ្យផ្នៈ ដើម្បីលះ អនោត្តហ្វៈ ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិន គូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(^{៦, b}) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌របស់ទ្ងូន ប្រាសចាក កគៈ ប្រាសចាកទោសៈ ប្រាសចាកមោហៈ ។ បេ ។ សច្ចិកាតពូកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តនោះ មាន ដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌ដទៃ ប្រាសចាកពតៈ ។ បេ ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

🛭 🕸 ចេត្តកេ ឧត្តន្តរ ទេសោ បហ៍តោ ។ ចេ។ ឥតិ លិទិតំ ។

(៩០) បរជម្មតុសលោ អរញា វីតារតោ វីតនោះ សោ វីតមោញោ ។ បេ ។ សច្ឆិតាតព្វំ សច្ឆិតាតំ ឧត្តំ តស្ប អញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ សជម្មតុសលោ អរញា វីតរាតោ ។ បេ ។ សច្ឆិតាតព្វំ សច្ឆិតាតំ

(៦៤) បានឬកាសលស្ស អាមាតោ នោសោ មហីនោ ។ មេ ។ អនោត្តច្បំ មហីនំ នត្តិ តស្ស អញ្ញាណត្តិ ។ អាមត្តា ។ សឧម្មតាសលស្ស អា-ហតោ⁽⁺⁾ អនោត្តច្បំ មហីនំ នត្តិ តស្ស អញ្ញា-លាត្តិ ។ ន ហេរំវត្តត្វេ ។ មេ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

66

ន ហេរំវត្តត្វេ ។ មេ ។

អកមិនគុរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៤) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ លះវាគ: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ការមិនដឹង បេស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន លះអនោត្តប្បៈ ការមិនដឹង បេស់ ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៦៤) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បី លះវាគ: ។ បេ ។ ចម្រើនពោដ្យន្ត: ។ បេ ។ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បី លះវាគ: ។ បេ ។ ចម្រើនពោដ្យន្ត៍: ។ បេ ។ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះអ-នោត្តប្បៈ ។ បេ ។ ចម្រើនពោដ្យន្ត៍: ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន ចម្រើន ពោដ្យន្ន៍: ដើម្បីលះអនោត្តប្បៈ ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិន មានទេឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុងធម៌ដទៃ ប្រាសបាកវាគៈ ប្រាស បាកទោស: ប្រាសបាកមោហៈ ។ បេ ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ ប្បាស់ហើយ ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអវហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន ប្រាសបាកវាគៈ ។ បេ ។ សច្ចិកា-តព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្តនោះ

66

ខន្តិ តស្ស អញ្ញាលាត្តិ ។ ន សៅរំវត្តត្វេ ។ មេ ។ (៧០) អត្ត អរហតោ អញាលាឆ្នំ ។ អាមន្តា **។** ឧធុ វ៉ត្ត ភកាតា ជាឧត្ទាហំ ភិក្ខាវេ បស្សតោ អាស-ក់ជំ ទយ់ វនាមិ នោ អជាជនោ នោ អបស្បូតោ តិញុ ភិត្តាវ ជា ន តា ចស្បូតោ អាស វ នំ ១ យោ ហោត៌ ឥត៌ រ៉ូចំ ឥត៌ រ៉ូបស្បូ សមុខយោ ឥត៌ រូបស្ប អត្ថុខ្មែរ ឥត៌ វេឧភា ។ បេ ។ ឥត៌ សញ្ញា ។ បេ ។ ឥន៍ សន្ត្វារា ។ មេ ។ ឥន៍ វិញាណំ ឥន៍ វិញា-លាស្ស សមុនយោ ឥតិ វិញាណស្ស អត្ថន្ត៍មោតិ រ) ទោ ភិត្តាវ ជានតោ រ) ខេស្សតោ អាសវានំ ទយោ ហោត័ត៌ អត្ថៅ សុត្ថភ្លេតំ ។ អាមនា ។ តេន ហិ ធ វត្តទុំ អត្ថិ អហេតោ អញាណត្តំ ។ (៧៤) អត្តិ អហេតោ អញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ ឧនុ វ៉ត្តំ ភកវតា ជាឧត្វាហំ ភិក្ខុវេ បស្សតោ

អញ្ញាណពថា

អញ្ញាណតថា

មិនមាន ទេប្ត ។ អត៌មិនគរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៧១) ការមិនដឹង របស់ព្រះអហេត្ត មាខដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះ មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយេ តថាគត ពោលនូវកាវអស់ នៅនៃអាសវៈ បេសបុគ្គល កាលដឹង កាលឃើញ មិនពោលនូវការអស เด ไรคางไ: เบงบุลุณ กางยิรส์ฉ ยิรเตาแรงการคงเด នៃអាសវៈ របស់បុគ្គល កាលមិនឃើញទេ មាលកិត្ត ទាំងទ្បាយ កាវ អស់ទៅនៃអាសា: របស់បុគ្គល កាលដឹងដូចម្តេច កាលឃើញដូចម្តេច (ការអស់ ទៅនៃអាសវៈ របស់បុគ្គល កាលដឹង កាល ឃើញ យ៉ាងនេះថា) រូប ដូច្នេះ ការកើតទ្យើងនៃរូប ដូច្នេះ សេចក្តីវិនាសទៅនៃរូប ដូច្នេះ វ៉េទនា ដូច្នេះ ។ បេ ។ សញ្ញាដូច្នេះ ។ បេ ។ សង្ខាវទាំងទ្បាយ ដូច្នេះ ។ បេ ។ វិញាណ ដូច្នេះ ការកើតឲ្យើងនៃវិញាណ ដូច្នេះ ការវិនាស **ទៅ**នៃវិញាណ ដូច្នេះ មាលកិត្តទាំងទ្យាយ ការអស់ទៅនៃអាសា: បេស បុគ្គល កាលដឹងយ៉ាងនេះ កាលឃើញយ៉ាងនេះ ដូច្នេះឯង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសត្រឬ ។ អើ ។ បើដូប្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា កាវមិន ដឹង វបស់ព្រះអហេន្ត មានទេ ៗ

(៧៤) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុពំងឡាយ តថាគត ពោល នូវការអស់ទៅ នៃអាសវៈ របស់បុគ្គល កាលដឹង កាលឃើញ អភិធម្មបិដិកេ កឋាវត្ថ

អាសាកំទល់វៃនាមិ នោ អដានតោ នោ អមស្បតោ အိက္ အိက္အ ေငါင္းေဆာင္ စီးက က လ ဂ ငိ ទយោ ហោតិ ៩៩ំ ឧុត្តភ្នំ ភិត្តា៥ ដានតោ បស្ស-តោ អាសក់នំ ទយោ ហោត៍ អយំ នុត្តសម្មនយោត៍ ជានតោ បស្បតោ អាសវ៉ានំ ទយោ ហោតំ អយំ នុត្តនំរោះនោត ជាន ទេស្ស តោ អាសវានំ ទយោ យោត៌ អយំ នុក្ខនំរោះគោមិនីថឌិថនាតិ ដានតោ បស្កតោ អាសាងំ ទយោ ហោតំ រារំ ទោ ភិភ្នាវ ជានតោ ៧វំ បស្តាតោ អាសវ៉ានំ ទយោ ហោត័ត៍ អន្តេវ សុន្តត្នោត ។ អាមត្តា ។ នេះ លំ ន វត្តត្នំ អត្ថិ អហេតោ អញ្ញាណត្ថិ ។

(៧៣) អត្ថិ អាមាតា អញ្ញាណឆ្តិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វុត្តំ ភកវតា សព្វំ ភិក្ខាវ អនភិជានំ អមរិជានំ អវិរាជយំ អម្បជមាំ អកញ្វោ ឧុក្ខាក្ខយាយ សព្វញ្ ទោ ភិក្ខាវ អភិជានំ មរិជានំ វិរាជយំ មជមាំ កញ្វោ ឧុក្ខាក្ខយាយាតិ អត្ថៅ សុត្តត្តោតិ ។ អាមត្តា ។

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

មិនពោលនូវការអស់ទៅនៃរាសវៈ បេស់បុគ្គល កាលមិនដឹង មិនពោល នូវការអស់ ទៅនៃអាសវៈ របស់បុគ្គល កាលមិនឃើញទេ មាលភិក្ខ ពំនឲ្យយការអស់ទៅនៃអាសវៈ របស់បុគ្គល កាលដឹងដុចម្តេច កាល ឃើញដូចម្ដេច មាលកិត្តទាំងឡាយ ការអស់ទៅនៃអាសវៈ របស់ ថុគ្គល កាលដឹង កាលឃើញថា នេះជាទុក្ខ ការអស់ទៅនៃអាសវៈ របស់បុគ្គល កាលដឹងថា នេះជាទុក្ខសមុទ័យ ការអស់ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល តាលដឹង កាលឃើញថា នេះជាទុក្ខនិពេធ ការអស់ទៅនៃ អាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹង កាលឃើញថា នេះជាទុក្ខនិរោជគាមិ. ន័បដំបទា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ ការអស់ទៅនៃអាសវៈ របស់បុគ្គល កាលដឹនយ៉ាន៍នេះ កាលឃើញយ៉ាង៍នេះឯង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុង ព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ បើដូបោះ អកមិនគរូវពោលថា ការមិនដឹង របស់ព្រះអវហន្ត មាន៤៖ ។

(៧៣) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ កែត្រងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុក្ខ កាលមិនដឹងច្បាស់ មិនកំណត់ដឹង មិនបន្ទោបង់ មិនលះបង់ នូវ ធមិទាំងញូង មិនគួរដើម្បីអស់ទៅនៃទុក្ខ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល កាលដឹងច្បាស់ កំណត់ដឹង បន្ទោបង់ លះបង់ នូវធមិទាំងញួង គួវ ដើម្បីអស់ទៅនៃទុក្ខ ពាក្យដូច្នេះ មានភ្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ នេះ សំ នៅនូទ័ំ អន្ត អហេ ោ អញាណន្តំ ។ (៨៤) អត្តិ អយោតោ អញាណត្តិ ។ អាមត្តា ។ ແລງ ເຮົ້ ສະນຸຍາ សញារុស្ស ឧស្សិចមានាលា តយស្ស ឧម្មា ៨ហ៍តា កាត្តំ សក្តាយនិដ្ឋិ វិចិតិច្ឆិតញ្ សីលត្វតំ វាមិ យឧត្តំ កិញ្ចិ ទត្វមាទាយេមាំ ខ វិទ្យមុត្តោ ជ ចាភិឋានានិ អកញោ កាតុន្ត្ អត្ថៅ សុត្តត្តេត៍ ។ អាមន្តា ។ តេន ហំ ន វត្តឲ្ំ អត្ត អរបា តោ អញាណត្តំ ។ (៧៥) អត្ត អហេតោ អញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ ឧនុ វ៉ត្តំ ភកវតា យស្មុំ ភិត្តាវេ សមយេ អាំ-យសាវតាស្បូ វ៉ៃជំ វីតមលំ ជម្មួចក្តុំ នុឧទានិ យំ គំញុំ សមុឧយឧម្មំ សព្វត្តំ តំរោជជម្ពត្តំ

អញ្ញាណពឋា

អញ្ញាណតឋា

បើដូច្នោះ អ្នកមិនគូវតោលថា ការមិនដឹង របសព្រះអរហន្ត មាន ទេ ។

(៧៤) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា

ធម៌ ៣ យ៉ាងគឺ សក្តាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆា និងសីលព្វតបវាមាសៈ ណាមួយ ដែលព្រះសោតាបន្នបុគ្គលនោះ បានលះបង់ហើយ ជាមួយនឹងទស្សនសម្បទ គឺ សោតាបត្តិមគ្គ ម្យ៉ាងទៀត សោតាបន្នបុគ្គល បានរួចស្រឡះ ចាកអបាយទាំង ៤ ហើយ មិនគរូវធ្វើនូវឋាន:ដ៏អាក្រក់ ៦ យ៉ាងគឺ អនន្តរិយកម្ម ៥ និង កំរិយាងាកចិត្តទៅកាន់សាសនាដទៃ

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោល កុំ ថា ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មាន៤ ។

(៧៥) ការមិនដឹង របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន ព្រះកាគឲ្រឪត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ពំងឲ្យាយ ក្នុងសម័យណា អរិយសាវិក មានធម្មចក្ខុ ល្រុសចាកធូលី ល្រុសចាកមន្ទិល កើតឲ្យើងថា ធម្មជាតណា មួយ កើតឲ្យើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះ តែងរលត់ទៅជាតម្មតា

វត្តុត្វេ ។ មេ ។

မႈးရွားရအစ် စတို့ဖားစွဲ မက္ကာယနိုင်ရှိ မိစ်ကိုမ္မာ မီ-លឲ្យទមរាមាសោត៍ អត្ថៅ សុត្ថន្លោតំ ។ អាមន្លា ។ នេះ លំ ន វត្តទុំ អត្ត អហេតោ អញាណត្តំ ។ (៧៦) ធរត្តទំ អត្ត អហេតោ អញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ ឧនុ អាហា ឥត្តីថ្មវិសានំ នាមតោត្តំ ន ရားအက်ါ ရင္သာရင္တဲ့ ဗ ဗားဖက် စ္ဆီကာ ဆင်္ချာစ္ပါဆုတ္ပ ကဗ် ေ ငာၤေထ႐ုန္ရွိ ၅ မာဗင္လာ ၅ တက္ခ်ို မားတာ နံန္စိပ္နာ့လာဒံ အာဗ၊ ကန္စံ ေဆး ေထးျမန္မာ ဗန္မာ ဗန္မံ ေဆး-ေလေ႔ ခ်ဲလာအဆူအေးအေးခို အ ဆီးအေယ႔ အေန វត រេវត្តឲ្វេ អត្តិ អហេតោ អញាណត្តិ ។ អហោ နန္ဒီဗုန်လာအိ အာဗးကာန္ရွိ အ ဆားအယ္မ္က ဗန္ဂာဗန္ဂ် အ ရားအေယျ ဆိုလာအားမှုအစျနှစ် ဆမ် ေရာအေယျနို អត្ថិ អហេតោ អញាណត្តិ ។ អាមន្ទា ។ អហោ សោតាខត្តិដល់ ។ សភានាតាមិដល់ ។ អនាតាមិ-ႊလိ က မားတန္ရံ က ေဆးေၾကာနာ ၅ ေရးတနံ

អភិធម្មបិដកេ កថាវត្ថ

សហ ឧសុន្តែហ្វានា គិន្ទ្លប អាយសារភាស្ស គឺណាំ

អភិធម្មចំឪត កឋាវត្ថុ

មាលកិក្ខុទាំងឡាយ (ក្នុងសម័យនោះ) អរិយសាវ័ក លះបង់នូវសញ្ញោ-ដនៈ តា យ៉ាងគឺ សក្កាយទិដ្តិ វិចិកិច្ចា សីលព្វតបរាមាសៈ ដាមួយនឹង ការកើតឡើងនៃទស្សនៈគឺសោតាបត្តិមគ្គ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះស្តត្រ ឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ការមិនដឹង របស់ព្រះ អហេត្ត មានទេ ។

(៧៦) អ្នកមិនគប្យីពោលថា ការមិនដឹង របស់ព្រះអហេត្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត មិនគហ្ស៊ីដឹងនូវនាមនិងគោត្ត របស់ ស្ត្រីនិងបុរស មិនគប្យដឹងនូវផ្គរនិងមិនមែនផ្គរ មិនគប្បីដឹងនូវឈ្មោះនៃសៅ ឈើតូចនិង ឈើធំឬ ។ អើ ។ ចើព្រះអហត្ត មិនគប្បីដំងនូវនាមនិងគោត្ត របស់ស្ត្រី និងបុរស មិនគប្បីដឹងនូវដូវនិងមិនមែនផ្លូវ មិនគប្បីដឹងនូវឈ្មោះ នៃស្មោ ឈើតូចនិងឈើធំ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា ការមិនដឹង របស់ព្រះអវហន្ត មាន ។ ព្រះអវហន្ត មិនគហ្ជីដឹងនូវនាមនិង គោត នៃ ស៊ីនិងបុរស មិនគប្បីដឹងនូវផ្ទូវនិងមិនមែនផ្ទូវ មិនគប្បីដឹងនូវ ឈ្មោះ នៃស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ ព្រោះហេតុនោះ ការមិនដឹង របស់ ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត មិនគប្បីជំង នូវសោតាបត្តិផល ក្តី នវសកទាគាមិផលក្តី នវអនាគាមិផលក្តី នវអហេត្តផលក្តី ៤េប្តូ ។ អក់មិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ព៍ដ្ឋាតិហិ

(៧៧) អត្ថិ អហេតោ កាឆ្នាំតិ ។ អាមន្តា ។ អត្ត អហេតោ ខែតិញ ខេតិតិចាប់យុដ្ឋាន ខែតិញ-សញ្ត្រោជធំរំចិតកិច្ចាជីវវណត្តិ ។ ធ ចោរំវត្តទ្វេ ។ មេ ។ (៧៤) នត្តិ អហេតោ វិចិតាំឡា វិចិតាំឡាបរិ-យុដ្ឋានំ វិទិភិទ្វាសញ្ញេដនំ វិទិភិទ្វានីវេណន្តំ ។ မာမင္ဆာ ។ တက္နိ ငန္နီ မားစားေရာ ဂိီင်ိဳက်င္မာ ဂိီင်ိဳ-តិច្ចាមវិបរុដ្ឋានំ វិចិតិច្ចាសញ្ញោដនំ វិចិតិច្ចានីវេណំ នោវត កេវត្តឲ្យអត្តិ អហេតោ ភាន្នាតិ ។ (၈၃) မန္နီ ပုင္ခင္ထဲနယ္၊ ကန္မ်ာ မန္နီ မေလး၊ နင္နီ-តិចារិចិតិចាមឈ្មែះនំរិចិតិចាសញ្ហេដន់ វិចិតិចា-ឆ្លាំឈេត្តំ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ អាហតោ កាឆ្នាំ អត្ថិ နေလျှော်စီးနှိုင္ခာ ကိစ္စာတီယူဆူနို ကိစ်နှစ္ခာလ ကော့-ဆံ ဂိစ်က်ရာရီကောင်္ရ က ကောက်နှူးရေ က ကောက် (៤០) អត្ថិ អរមាតោ កាឆ្នាំ ឧត្ថិ តស្បូ វិចិតាំច្បា វិចិតិតួបរិយុដ្ឋាន វិចិតិតួសញ្តេជន វិចិតិតួនីវ-រៈឈត្តិ ។ អមន្តា ។ អត្ថិ បុដុជ្ជឧស្ស កាផ្នា ឧត្ថិ

62

ពង្ហាតឋា

(៧៧) កង្ខា (ការងឿង ធ្លល់) បេស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ វិចិកិច្ចា បរិយុដ្ឋាន:គឺវិចិកិច្ចា សញ្ញោជន:គឺវិចិកិច្ចា នីវរណ:គឺវិចិកិច្ចា របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៤) វិចិកិច្ច បរិយុង្ហានៈគឺវិចិកិច្ច សញ្ញោជនៈគឺវិចិកិច្ច នីវះ-ណៈគឺវិចិកិច្ច របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានទេឬ ។ អើ ។ បើវិចិកិច្ច បរិយុង្ហានៈគឺវិចិកិច្ច សញ្ញោជនៈគឺវិចិកិច្ច នីវរណៈគឺវិចិកិច្ច របស់ព្រះ អហេត្ត មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូរូពោលថា កង្ហា របស់ ព្រះអរហន្ត មានទេ ។

(៧ ៩) កង្ខា របស់បុថុដ្ឋន មាន វិចិកិច្ឆា បរិយុដ្ឋាន:គឺវិចិ-កិច្ឆា សញ្ញោជន:គឺវិចិកិច្ឆា នីវរណ:គឺវិចិកិច្ឆា របស់បុថុដ្ឋននោះ មាន ដែរឬ ។ អើ ។ កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត មាន វិចិកិច្ឆា បរិយុដ្ឋាន: គឺវិចិកិច្ឆា សញ្ញោជន:គឺវិចិកិច្ឆា នីវរណ:គឺវិចិកិច្ឆា របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤០) កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត មាន វិចិកិច្ចា បរិយុដ្ឋានៈ គឺ វិចិកិច្ចា សញ្ញោជនៈគឺវិកិចិច្ចា នីវរណៈគឺវិចិកិច្ចា របស់ព្រះអរហន្ត នោះ មិនមានឲេឬ ។ អើ ។ កង្ខា របស់បុថុដ្ជន មាន វិចិកិច្ចា

(៤៣) អត្តិ បុដុដ្ឋឧស្ស កាផ្ទា អត្ថិ តាស្ស សត្ថាិ កាផ្ទា ឧម្មេ កាផ្ទា ។ បេ ។ ឥឧប្បច្ចុយតាបដិច្ចសមុប្ប-ខ្មេសុ ឧម្មេសុ កាផ្ទាតិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ អាសាតោ

(៤២) ឧត្តិ អាហតោ សត្ថាំ កាឆ្នំា ជម្មេ កាឆ្នំា សង្ឃេ តាឆ្នំា ។ ខេ ។ ៩ឧទ្យទ្ធយតាខដំទូ-សមុខ្យន្នេសុ ជម្មេសុ កាឆ្នំាតិ ។ អាមន្លា ។ ហញ្ចំ ឧត្តិ អហេតោ សត្ថាំ កាឆ្នំា ជម្មេ កាឆ្នំា ។ ខេ ។ ឥឧទ្យទ្ធយតាខដំទូសមុខ្យន្នេសុ ជម្មេសុ កាឆ្នំា នោ វត ហេត្តូឲ្យ អត្តិ អហេតោ កាឆ្នំាតិ ។

(៤០) អង្គិ អាហតោ កាផ្ទាត់ ។ អាមន្តា ។ អង្គិ អាហតោ សង្គាំ កាផ្ទា ជាម្ន កាផ្ទា សាផ្ទា កាផ្ទា សិក្ខាយ កាផ្ទា មុព្វន្តេ កាផ្ទា អយានេ្ត កាផ្ទា មុព្វន្តា-យានេ្ត កាផ្ទា ៩ឧប្បច្ចយតាខដិច្ចសមុប្បន្នេសុ ជាម្មសុ កាផ្ទាត់ ។ ឧ ហៅវង្គាព្យ ។ ២ ។

អាំធម្មាំដែល លេវាត្ តេស្ស វិខិតាំឡា វិខិតាំឡាយវិយុដ្ឋានំ វិខិតាំឡាសញ្ញោ-ជនំ វិខិតាំឡាតីវាណភ្តំ ។ ឧ ហេវវត្តឲ្យ ។ ២ ។

អភិធម្មបំដក កថាវិត្ថ

បរិយុដ្ឋនៈគឺវិចិកិច្ចា សញ្ញោជនៈគឺវិចិកិច្ចា នីវណេៈគឺវិចិកិច្ចា របស់ បុថុដ្ឋននោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤១) កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ កង្ខា របស់ព្រះ អហេត្ត ក្នុងព្រះសាស្តា កង្ខាក្នុងព្រះធម៌ កង្ខាក្នុងព្រះសង្ឃ កង្ខាក្នុង សិក្ខា កង្ខាក្នុង១ន្ធ ជាចំណែកទាងដើម កង្ខាក្នុង១ន្ធជាចំណែកទាងចុង កង្ខាក្នុង១ន្ធ ជាចំណែកទាងដើម កង្ខាក្នុង១ន្ធជាចំណែកទាងចុង កង្ខាក្នុង១ន្ធ ជាចំណែកទាងដើម និងចំណែកទាងចុង កង្ខាក្នុងពួកធម៌ ដែលកើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤ ៤) ភង្ណា បេស់ព្រះអរហន្ត ក្នុងព្រះសាស្តា ភង្ហាក្នុងព្រះ ធម៌ ភង្ហាក្នុងព្រះសង្ឃ ។ បេ ។ ភង្ហាក្នុងពួភធម៌ដែលកើត ទ្បើង ពោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ បើ ភង្ហា របស់ព្រះអរហន្ត ក្នុងព្រះសាស្តា ភង្ហាក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ ភង្ហាក្នុងពួភធម៌ដែលកើត ទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជា បច្ច័យ មិនមានទេ ម្នាលអ្នភដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ភង្ហា របស់ ព្រះអរហន្ត មានទេ ។

(៤៣) កង្ខា របស់បុថុដ្ឋន មាន កង្ខា របស់បុថុដ្ឋននោះ ក្នុងព្រះសាស្តា កង្ខាក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ កង្ខាក្នុងពួកធម៌ដែលកើតទៀន ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មានឬ ។ អើ ។ កង្ខា

(៤៦) អត្តិ អហេតោ ភាផ្ទាតិ ។ អាមន្លា ។ ឧក្ស អហេតោ នោសោ បហីនោ ។ បេ ។ ទោហោ បហីនោ ។ បេ ។ អនោត្តប្បំ បហីនំ ។ បេ ។

(៨៥) អត្តិ អរមាតោ ភាដ្ឋាតិ ។ អាមន្លា ។ ឧនុ អរមាតោ រាកោ មហីនោ ឧច្ឆិន្នម្វូលោ តាលា-វត្តភាតោ អនកាវផ្ណតោ អាយតឺ អនុប្បានឧម្មោតិ ។ អាមន្លា ។ ហញ្ចិ អរមាតោ រាកោ មហីនោ ឧច្ឆិន្ន-ម្វូលោ តាលាវត្តភាតោ អនកាវផ្ណ័តោ អាយតឺ អនុប្បា-ឧឧម្មោ នោ វត បេវត្តព្វេ អត្តិ អរមាតោ ភាផ្ទាតិ ។ (៨៦) អតិ អហេតោ ភាវោតិ ។ មាមយ ។

က တ္တံ အဆို အလ၊ လ ဆို က တ္တံ ေငးမွ က တ္တံ ၅ ၊ ၁ ၅ နဲ ဒေပျင္နယ္ ရာ ဗ ဆို လ မွ ဗျ ၊ ဥ လု ေလးမွဴး အ ေလး ၅

កង្ហាកថា

ຄງຈ

ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មានឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ (db) កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត មាន កង្ខា របស់ព្រះអរហន្តនោះ ក្នុងព្រះសាស្តា កង្ខាក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ កង្ខាក្នុងពួកធម៌ដែលកើត ទៀង ត្រោះអាស្រ័យហេតុ ត្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ កង្ខា របស់បុថុជួន មាន កង្ខា របស់បុថុជួននោះ ក្នុងព្រះសាស្តា កង្ខាក្នុងព្រះ ធម៌ ។ បេ ។ កង្ខាក្នុងព្លកធម៌ដែលកើត ទៀង ព្រោះអាស្រ័យ ហេតុ ព្រោះ ធម៌នេះជាបច្ច័យ មិនមាន ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ (៤៥) កង្ខា បេសព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះ អហេន លះរាគ: ផ្តាច់ផ្តុំលបុសគល់ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅដូចជាទីនៅនៃ ដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លែងកើតតទៅទៀតឬ ។ អើ ។ បើព្រះអហេន្ត លះnគ: ផ្ដាច់ផ្ដិលឫសគល[៍] ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដុចជាទីនៅនៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លែងកើតតាល ទៀតហើយ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា កង្ខា របស់ព្រះ អហេន មានទេ ៗ

(៨៦) ភង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត លះពេស: ។ បេ ។ លះមោហ: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ។ បេ **។**

ពង្ខា**ព**ប៉ា

របស់ព្រះអហេត្ត មាន កង្ខា របស់ព្រះអហេត្តនោះ ក្នុងព្រះសាស្តា កង្ខា

កុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ កង្ខាកុងពួកធម៌ដែលកើត ទៀង ព្រោះកាស្រ័យហេតុ

(៤ ៤) បានម្មតាសលស្ស អាហតោ ឧត្តិ តាដ្ឋា-តិ ។ អាមន្លា ។ សនម្មតាសលស្ស អាហតោ ឧត្តិ តាដ្ឋាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តាព្វេ ។ បេ ។ (៥ ៤) សនម្មតាសលស្ស អាហតោ វាកោ បហីនោ

(പ പ) मक्वे माणाका कक्वोके २ भष्मुक्त रूपसा माणाका मक्वे कक्वो घाष्टमुक्तुरुपसा माणाका बक्वे कक्वोके २ साम्द्रक्तु घाष्टमुक्तुरुपसा माणाका मक्वे कक्वोके १ मामद्वा १ घाष्टमुक्तुरुपसा माणाका मक्वे कक्वोके १ काणो म्हूलु १ षि १

រកេឡាញាជាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈផ្តា ភាវិ-តា ។ ខេ ។ ខោស ហ្សាញាយ ។ ខេ ។ អនោត្តហ្សូញ្ញ-ញាជាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈផ្តា ភាវិតា ។ ខេ ។ ឧនុ អរញា វីតារកោ វីតនោសោ ។ ខេ ។ សច្ឆិតភាតព្ំ សច្ឆិតភតត្តិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អរញា វីតរាកោ វីតនោសោ ។ ខេ ។ សច្ឆិតភាតព្ំ សច្ឆិកា-តំ នោ វតា ហេ វត្តព្វេ អត្តិ អរហតោ ភាផ្ទាតិ ។

អភិធម្មបំដកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មចិដក កថាវត្ថ

២ម្រើនមត្ត ដើម្បីលះវាគៈ ១ បេ ១ ២ម្រីនពោជ្ឈត្នៈ ១ បេ ១ ដើម្បី លះពេសៈ ១ បេ ១ ១ម្រើនមត្ត ដើម្បីលះអនោត្តប្បៈ ១ បេ ១ ២ម្រីន ពោជ្ឈត្នៈ ១ បេ ១ ក្រែង ព្រះអរហន្ត ថ្រាសចាកវាគៈ ថ្រាសចាក ពេសៈ ១ បេ ១ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយថ្ម ១ អើ ១ បើព្រះអរហន្ត ថ្រាសចាកវាគៈ ថ្រាសចាកទោសៈ ១ បេ ១ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួវពោលថា កង្ហា របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ១

(៤៧) កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន មាន កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុង ធម៌ដ ៃ មិនមាន េ ។ កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុងធម៌ របស់ខ្លួន មានឬ ។ អើ ។ កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុង ធម៌ដ ៃ មានឬ ។ អើ ។ កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុង

(៨៨) កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ មិន មានខេឬ ។ អើ ។ កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ ១ន មិនមានខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ (៨៩) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់១ន លះបង់ពគ:

(៩៤) បរជម្មតាសលស្ប អរមាតោ រាកោ មហី-ពោ ឧត្តិ តស្ប តាផ្ខាតិ ។ អាមន្លា ។ សជម្មតាសលស្ប អរមាតោ រាកោ មហីនោ ឧត្តិ តស្ប តាផ្ទាតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តូឲ្យ ។ បេ ។

(« ំ ំ) ស ខ ម្ម ភាុស លោ អ ញោ វីតរាតោ វីត នោសោ ។ ខេ ។ ស ខ្ញុំ តាតព្ំ ស ខ្ញុំ ភាតំ អ គ្គិ តស្ប តាផ្ទាតិ ។ អាម ខ្លា ។ ប ខេ ម្ម ភាុស លោ អ ហោ វីត-រាតោ វីតនោសោ ។ បេ ។ ស ខ្ញុំ តាតព្ំ ស ខ្ញុំ តាតំ អគ្គិ តស្ប តាផ្នាតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(៩០) សះម្មតាសលស្ប អរមាតា នោះសា បហីនោ ។បេ។ មោយោ បហីនោ ។បេ។ អ-នោត្តប្បំ បហីនំ ។បេ។ វាកប្បញានាយ មក្តោ ភាវិតោ ។បេ។ ពោជ្ឈស្តាំ ភាវិតា ។បេ។ នោ-សប្បញានាយ ។បេ។ អនោត្តប្បញ្ញានាយ មក្តោ ភាវិតោ ។បេ។ ពោជ្ឈស្តាំ ភាវិតា ។បេ។

អត្តិ ទស្ស កាដ្ឋាតិ ។ អាមន្តា ។ បានម្មុតាុសលស្ស អាហេតោ រាកោ បហីនោ អត្ថិ ទស្ស កាដ្ឋាតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

កង្ខាកឋា

កង្ខាកឋា

កន្ធា របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាស ក្នុងធម៌ដទៃ លះបង់ពគ: កង្ហា របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានដែរឬ ។ អ្នក ។ មិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(๙ ๐) ព្រះអរហត្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌របស់ទូន លះបង់ទោ-ស: ។ បេ ។ លះបង់មោហ: ។ បេ ។ លះបង់អនោត្តថ្វ: ។ បេ ។ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះពគ: ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្ឈង្គៈ ។ បេ ។ ដើម្បី លះពោស: ។ បេ ។ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះអនោត្តថ្វ: ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្ឈង្គ: ។ បេ ។

(៩១) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ទូន ប្រាសចាកវាគ: ប្រាសចាកទោសៈ ។ បេ ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ កន្ត្រា របស់ព្រះអ ហន្តៈនាះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ ប្រាសចាកវាគ: ប្រាសចាកទោស: ។ បេ ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ កន្ត្រា របស់ព្រះអរហន្ត នោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩ ៤) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌ដទៃ លះពគៈ កន្ទា របស់ ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានខេប្ក ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុង ធម៌របស់ ខ្លួន លះពគ: កន្ទា របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៩៣) បានឬក្មសលស្ប អាមាតោ នោសោ មហីនោ ។ មេ ។ មោយោ មហីនោ ។ មេ ។ អនោត្ត-ប្បំ មហីនំ ។ មេ ។ ភេសប្យមានាយ មក្ដោ ភាវិតោ ។ មេ ។ ពោជ្ឈខ្ដាំ ភាវិតា ។ មេ ។ នោសប្យមានាយ ។ មេ ។ ពោជ្ឈខ្ដាំ ភាវិតា ។ មេ ។ ពោជ្ឈខ្ដាំ ភាវិតា ។ មេ ។

(៩៤) មត្តិ អាមណ្ឌ (៩៤) មត្ថិភាសា សារសា អាមណ្ឌ ។ នោសោ ។ មេ ។ សច្ឆិតាតព្ំ សច្ឆិតាតំ ឧត្តិ តស្ប តាផ្ទាតិ ។ អាមណ្ឌ ។ សជម្មតាសាលោ អាមោ រីត-រាតោ រីតនោសោ ។ មេ ។ សច្ឆិតាតព្ំ សច្ឆិតាតំ ឧត្តិ តស្ប តាផ្ទាតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ (៩៥) អត្តិ អាមោតោ តាផ្ទាតិ ។ អាមណ្ណ ។

នន្ វុត្ត៌ ភភវតា ជាឧត្វាញំ ភិក្ខាវេ បស្បតោ អាសកំធំ ទយំ វនាមិ នោ អជាឧតោ <mark>នោ អ-</mark> បស្បតោ គិញ្ច ភិក្ខាវេ ជាឧតោ គឺ បស្បតោ អាសកំធំ ទយោ យោតិ ឥតិ ភ្លំ ។ បេ ។

អភិធម្មថិដក កថាវិត្ត

(៩៣) ព្រះរលេន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌ដទៃ លះទោស: ។ បេ ។ លះមោហៈ ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ។ បេ ។ ១ម្រើនមគ្គ ដើម្បី លះវាគ: ។ បេ ។ ១ម្រើនពោដ្យន្នៈ ។ បេ ។ ដើម្បីលះទោសៈ ។ បេ ។ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះអនោត្តប្បៈ ។ បេ ។ ៦ម្រើនពោដ្យន្ត៍: ។ បេ ។

(៩ ៤) ព្រះអរហត្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុងធម៌ដទៃ ព្រាសចាកវាគ: ព្រាសចាកទោស: ។ បេ ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ ហើយ កង្ហា របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេថ្ក ។ អើ ។ ព្រះ អរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុងធម៌របស់ ទូន ច្រាសចាកវាគ: ប្រាសចាកទោស: ។ បេ ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ កង្ហា របស់ព្រះ អរហន្តនោះ មិនមានទេថ្ក ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៥) កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត្ត ំាង ឡាយ តថាគត ពោលនូវការអស់ ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹង កាលឃើញ មិនពោលនូវការអស់ ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលមិនដឹង មិនពោលនូវការអស់ ទៅនៃអា-សវ: របស់បុគ្គល កាលមិនឃើញ ទេ ម្នាលភិត្ត្ ទាំង ឡាយ ការអស់ ទៅ នៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹងដូចម្តេច កាល ឃើញដូចម្តេច (ការអស់ ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹងដូចម្តេច កាល ឃើញដូចម្តេច (ការអស់

(៩៦) អត្តិអរមាតោ ភាន់ត្តិ។ អាមត្តា ។ ឧត្ វុត្តំ កកវតា ជាឧត្វាហំ កិត្តាវេ បស្បតោ អាសក់នំ ទយំវនាមិ នោ អជាឧតោ នោ អបស្សតោ គំញូ ភិត្តាវ ជានតោ គឺ បស្បតោ អាសានំ ១យោ ហោ-តំ ៩៩ំ ខុត្តភ្នំ ភិត្តាវ ។ មេ ។ អយំ ខុត្តភំពេលតា. មិនិចដ៏ចនាតិ ដានតោ បស្បតោ អាមេវានំ ទយោ-យោឆិ សំ ទោ ភិត្តាវ ជាន តោ សំ ខស្ម តោ អា-សក់ធំ ១យោ យោត័ត៌ អត្ថៅ សុត្តនោត៌ ។ អាមត្ល ។ ទេន មាំ ន វត្ត អត្ត អមោតោ ការដ្ឋាតិ ។ (๙ ๗) អត្ថិ អហេ តោ ភារដ្ឋាតិ ។ អាមញ្ញ ។ ធន្ម វត្ថុ កកាតា សព្វំ ភិត្តាបា អនភិជានំ អបរិជានំ អវិរាជយំ

ន់តំ វិញាណស្ប អត្ថន្ត័មោត៌ ៧វំ ទោ ភិត្វាវ ដាន តោ ៧វំ មស្ស តោ អាសវ៉ានំ ១យោ ហោត័ត៌ អត្វេវ សុត្ត-ត្នោត៌ ។ អាមន្តា ។ នេះឧ ហិ ឧវត្តព្វំ អត្វិ អរមា តោ តាដ្ឋាត៌ ។ កង្កាកដា

ការវិនាសទៅនៃវិញាណ ដូច្នេះ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ការអស់ទៅនៃអា-សវៈ បេសថុគ្គល កាលដឹងយ៉ាងនេះ កាលឃើញយ៉ាងនេះឯង ពាក្យ ដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រថ្ម ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា កុង្តា របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ។

(៩ ៦) កត្តា របស់ព្រះអរហត្ត មានដែរឬ ២ អើ ២ ក្រែងព្រះមាន ព្រះកាគឲ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ តថាគត ពោលនូវការអស់ទៅ នៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹង កាលឃើញ មិនពោលនូវការអស់ទៅ នៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលមិនដឹង មិនពោលនូវការអស់ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលមិនឃើញទេ ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ ការអស់ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹងដូចម្តេច កាលឃើញដូចម្តេច ម្នាលកិត្ត ទាំង-សវ: របស់បុគ្គល កាលដឹងដូចម្តេច កាលឃើញដូចម្តេច ម្នាលកិត្ត ទាំង-ឡាយ ការអស់ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹង កាលឃើញថា នេះជាទុក្ខ ។ បេ ។ ថា នេះជាសេចក្តីប្រតិបត្តិជាដំណើរទៅកាន់ទីលេតទៃកុត្ត ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ ការអស់ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹង កាលឃើញថា នេះជាទុក្ខ ។ បេ ។ ថា នេះជាសេចក្តីប្រតិបត្តិជាដំណើរទៅកាន់ទីលេតទៃកូត្ បើដូច្នោះ អ្នកមិះគរូពោលថា កន្តា បេស់ព្រះអហេត្ត មានទេ ។

(๙๗) កន្ទា របស់ព្រះអហេត្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន ព្រះកាគ (ខង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុពំងឲ្យយ បុគ្គល កាលមិនដឹងច្បាស់ កាះមិ កំណត់ឹង កាលមិនបន្ទោបង់ កាលមិនលះបង់ នូវជមិពំងត្លូង

អភិធម្មបំជិវេក កឋាវិត្ថ

អព្យដល់ អភញ្វេ ឧុត្តាត្តាយាយ សព្វញ្ ទោ ភិក្ខាវ អភិជាធំ ចរិងធំ វិរាដយំ ចដលំ ភញ្វេ ឧុត្តាត្តាយា-យាតិ អត្តេវ សុត្តត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ តេខ ហិ ខ វត្តាព្វំ អត្តិ អាហេតោ តេដ្តាតិ ។

(๙ ८) मङ्ग्रै मालाका कर्छ्नुके १ मिम्ह्य १ २२ र्र्ड्व कर्त्रका रुणार्ट्या दर्ख्यादरुम्युद्दाखा १ ८९ इ ठाकेफेलाढे मत्राक्न काल्ह्वे माङ्गा स्व्र्लाङ्गाके १ माम्ह्या १ १६२ घो २ रङ्गुर्भु मङ्गे माणाका कर्छ्नुके १

(๙ ๙) អត្ថិ អរហតោ កាថ្លាតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វុត្តំ កកាតា យស្មឺ ភិក្ខាវេ សមយេ អរិយ សាវកាស្ប វិវជំ វីតមលំ ជម្មួចក្ខាំ ឧទោធិ យំ កាំញិ សមុធយធម្មំ សព្វន្តំ ធំរោជជម្មន្តិ សហ ឧស្ប-ឧុប្បានា ភិក្ខាវេ អរិយសាវភាស្ប តីលាំ សញ្ញោ-ជនាធិ បហីយន្តិ សក្តាយធិដ្ឋិ វិចិកាំច្ឆា សីលព្វត-បរាមាសោតិ អន្តៅ សុត្តន្លោតិ ។ អាមន្តា ។ តេន ហិ ន វត្តព្វំ អត្ថិ អរហតោ កាថ្ងាតិ ។

றுத

អភិធម្មបិដក កឋាវិត្ថ

មិនគូរដើម្បីអស់ទៅនៃឲុក្ខទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ បុគ្គល កាលដឹង ច្បាស់ កាលកំណត់ដឹង កាលបន្ទោបផ់ កាលលះបង់ នូវធម៌ទាំងតា្លង ទើបគរូវដើម្បីអស់ទៅនៃឲុក្ខ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគូរពោលថា កន្ត្នា របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ។

្រ៩៤) កង្ខា របស់ព្រះអហេន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះ មានព្រះកាគទ្រង់ត្រាស់ថា (សោតាបន្ធបុគ្គលនោះ បានលះបង់ហើយ) ជា មួយនឹងទស្សនសម្ប័ទ ។ បេ ។ មិនគរួរធ្វើ នូវហ៉នៈដ៏អាក្រក់ ៦ យ៉ាង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគរួរពោលថា កន្តា របស់ព្រះអហេន្ត មានទេ ។

(๙๙) កង្ខា របស់ព្រះអរហត្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះ មានព្រះកាតឲ្រធំត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ ក្នុងសម័យណា អរិយ-សាវ័ក មានធម្មចក្ខុ ប្រាសចាកធូលី ប្រាសចាកមន្ទិល កើតឡើងថា ធម្មជាតណាមួយ កើតទ្បើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះ តែងរលត់ ទៅវិញជាធម្មតា ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ (សម័យនោះ) អរិយសាវ័ក បាន លះបង់សញ្ញោជន: តា យ៉ាង គឺសក្តាយទិដ្តិ វិចិកិច្ចា សីលព្វតបរាមាសៈ ជាមួយនឹងការកើតទ្បើងនៃទស្សនៈ គឺសោតាបត្តិមគ្គ ពាក្យដូច្នេះ មាន ក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា កង្ខា របស់ ព្រះអហេន្ត មានទេ ។

று ப

(೧ ୦ ୦) អត្ថិ អរហតោ កាផ្ខាតិ ។ អាមន្តា ។ ຂຊຸ ເຮົາຮາສາ យនា មាវេ ខាតុភវន្តំ ជម្នា អាតាខំពោ ឈាយតោ ព្រាហ្មណៈស្បូ မင္မက္ ဆင္ဆံာ ၾကာဖို ကမ္မာ យគោ ខជានាត៌ សហេតុជម្ពន្លំ យនា ហវេ ចាតុភវត្តំ ជម្មា អតាចំពោ ឈាយតោ ព្រាញ្ណស្ប ម៩ស្បៈ ភន្ទា វេខយត្តំ សញា យ តោ ទយំ បច្ចុយានំ អឋនីតំ យនា ហវេ នាតុភាន្តិ ខម្មា អតាចំនោ ឈាយតោ ព្រាញលាស្ប វិជ្ជបយំ តិដ្ឋតិ មារសេនំ សុរិយោវ ឱកាសយមត្តលំទាត់

កង្ហាកថា

നനി

(១ $\circ \circ$) កង្ខា រប κ' ត្រះអហេន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមា $^{\circ}$ ព្រះភាគទ្រង់ត្រា κ' ថា

ងម $(^{(o)})$ ទាំងឡាយ វ៉េមង៍ប្រាកដ ដល់ព្រះទីណាសវត្រាហ្មណ៍ អ្នកមានព្យាយាមញ៉ាំងកំលេសឲ្យក្តៅ អ្នកដុតចង់នូវកំលេស \hat{r}_{1} \hat{r}_{1} \hat{r}_{2} \hat{r}_{1} \hat{r}_{2} \hat{r}_{2} \hat{r}_{2} \hat{r}_{1} \hat{r}_{2} \hat{r}_{2} ตะจึงกางใตา บาณ์เธาะ ก็เยา ย่าง เสา กาง នោះ ក្រោះថា ត្រះទីណាសវត្រាហ្មណ៍នោះ ដឹងច្បាស់ នូវធម៌ត្រមទាំងហេតុ ធម៌ទាំងឡាយ ត្រុកដ ដល់ត្រះ១ី. ណាសវត្រាហ្មណ៍ អ្នកមានព្យាយមេញ៉ាំងកំលេសឲ្យក្តៅ អកដុតបន៍នូវកិលេស ក្នុងកាលណា កង្ខា ទាំងពូង **រប**ស ព្រះទីណាសវត្រាហ្មណ៍នោះ តែងវម្ងាប់អស់ទៅ ក្នុងកាល នោះ ព្រោះថា ព្រះទីណាសវិព្រាហ្មណ៍នោះ ធានដឹងច្បាស់ នូវព្រះនិត្វានជាទីអស់ទៅនៃបច្ច័យ ធម៌ទាំងទ្បាយ ប្រាកដ ដល់ព្រះទីណាសវត្រាហ្មណ៍ អ្នកមានព្យាយាមញ៉ាំងកំលេស ឲ្យក្តៅ អ្នកដុតបង់ខ្លូវកិលេស ក្នុងកាលណា ព្រះទីណាសវ-ព្រាហ្មណ៍នោះ រមែងកំចាត់បង់នូវមាវត្រមទាំងសេនានៃមាវ ហើយឋិតនៅ ក្នុងកាលនោះ ដូចព្រះអាទិត្យ កាលវះទ្បើង เม็มากาพดารุธเป็ร เปาแหนีเบพ่ออ ก็อาล่อร์ อุรธล์ล បានដល់ពោធិបក្ខិយធម៌ និងចតុរារិយសក្ខធម៌ ។ អដ្ឋកដា ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ ယာ အာင်စ အမွံာနင်္ဆာနင်္ဆာက សកាវេនិយា ។ មាវេនិយា ។ ဏာထိ၊ ၏ မင်္ခမာန္ရွိ မာ္ခာ မာဆင္းဆ စြည့္ရႊက္က ေနာဆီ យេ តន្ទា សមនិត្តនា តន្ទាភ្វុ តេសុ ទាណ៌សុ អស់សហរស់យុត្តា តេសុនិន្នំ មហបួលន្តិ វ)តានិសី ជម្មបកាស នេត្ត កិន្ន តត្វ កន្ទ័តិ កោខំ សាវ កោ နိုင်္ဂလူနီယံ နိုင်္ငံဆိုင္တည္ရွိနိုင္ပံ ពុន្ធំ ឧមស្សាម ជិនំ ជនិញ្ចន៍ អនេវ សត្វនោទ៍ ។ អាមនា ។ ទោន ហំ ន វត្ត អត្ថិ អវហតោ ភាន្ត័ាតិ ។ (೧০೧) ខ វត្តឲ្ំ អត្ថិ អហេតោ កាផ្ទាតិ ។

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

ឋិតនៅ ដូចោះឯង កង្ខាណាមួយ ក្នុងលោកនេះត្តី ក្នុងលោក ទាន៍មុទក្ដី ដែលបុគ្គលដ៏ន៍ដោយ ខ្លួនឯង ឬដែលបុគ្គលដទៃ ដឹងហើយ ព្រះទីណាសវត្រាហ្មណ៍ទាំងទ្បាយនោះ អ្នកមាន ព្យាយាមញ៉ាំងកំលេសឲ្យក្តៅ អ្នកដុតបង់ខ្លូវកំលេស ប្រព្រឹត្ត ព្រហ្មចរិយ: តែងលះបង់ នូវកង្ខាទាំងពុងនោះ ពុកដនណា កន្ធន៍កង្គាំពុនហើយ មិនមានសេចក្តីសង្ស័យ ព្រុសចាក សេចក្តីសង្យ័យ កងពុកសត្វ ដែលមានសេចក្តីសង្ស័យកើត ហើយ ទាន ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ ចំពោះពុក្ខដននោះ តែង មានផលច្រើន ការប្រកាសនូវជម៌ ក្នុងសាសនានេះ ប្រាកដ ដូច្នេះ សាវ័កណាមួយ សង្ស័យដូចម្ដេច ក្នុងការប្រកាសនូវ ធម៌នោះ បតិត្រព្រះអង្គជាធំជាងជន យើងទាំងឡាយ សូម ថ្វា**យ**បន្តំ នូវព្រះជិនស្រី ជាព្រះពុទ្ធ ពេះអង្គឆ្**ងនូវអន្**ង កាត់បង់វិចិកិចាហើយ

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគរូវពោល ។ ថា កង្ខា វបស់ព្រះអហេន្ត មានទេ ។

(೧ • ೧) អ្នកមិនគរូវពោលថា កង្ខា របស់ព្រះអរហន្ត មាន េប្ត ។

បរវិតារណាកបា

កង្ខាកឋា ។

អាបន្តា។ ឧទុ អាហា ឥន្តិ៍ទុរិសានំ នាមតោន្តេ အးန္ခံေတြ မင္လာမင္ကေ အးန္ခံေတြ ခ်ဲလာအးဆူးဥတ္ခရီခံ အးမေ အးမွဴးထျားနာ ၅ မာမာဥ္လာ ၅ မာမာဂ္ဂ်ီ မာမာ ឥត្តីបុរិសាធំ នាមតោត្តេ ភារដ្ធ័យ្យ មត្តាមក្តេ ការដ្ខ័-ယ္ပ ဆိုလာအင္အျခင္းအိုင္ခံ အျခင္းခ်ိဳးကားေနာ္က အေျပးခဲ့ က အေျပးခဲ့ က အေျပးခဲ့ က အေျပးခဲ့ က အေျပးခဲ့ က အေျပးခဲ့ က រេវត្តឲ្យអត្តិ អរហតោ ភាផ្ទាតិ ។ អរហា ឥត្តិបុ-်ိဳလာငံ အဗၢကၢန္မွာ အၤန္ခံယ႑ ဗန္မာဗ၊န္မွာ အၤန္ခံယ႑ နိုက္ခ္တာဆိုးစားရိုးစားခုန္းမ်ားစားခုန္တာ အန္တာ အမ်ားစားခုန္းမ်ားစားခုန္းမ်ားစားခုန္းမ်ားစားခုန္းမ်ားစားခုန္းမ តោ កាញ់តំ ។ អាមន្តា ។ អាញ សោតាចត្តិដលេ កំ សភានាតាមិដលេ កំ អនាតាមិដលេ កំ អរ-တေးရွာ က က းနွံးထျားစာ ၈ ေတာက က ရွားေမွာ ၅ ေ ဗေ ၅

មរវិតារណាកដា

ហើ ។ ក្រែងត្រះអហេត្ត គហ្លីង្បើងធ្លល់ ក្នុងនាមនិងគោត្ត របស់ ស្ត្រីនិង
បុរស គហ្លីងឿងធ្លល់ ក្នុងផ្លូវនិងមិនមែនផ្លូវ គហ្លីងឿងធ្លល់ ក្នុងឈ្មោះ
នៃស្មៅ ឈើតូចនិងឈើធំឬ ។ អើ ។ បើត្រះអហេត្ត គហ្លីងឿងធ្លល់
ក្នុងនាមនិងគោត្ត របស់ ស្ត្រីនិងបុរស គហ្លីងឿងធ្លល់ ក្នុងផ្លូវនិងមិនមែន
ផ្លូវ គហ្លីងឿងធ្លល់ ក្នុងឈ្មោះនៃស្មៅ ឈើតួច និងឈើធំ ម្នាលអ្នកដ៏
ចម្រើន ត្រោះហេតុនោះ អ្នកគហ្លីពោលថា កង្ខា របស់ ត្រះអហេត្ត មាន
ដែរ ។ ត្រះអហេត្ត គហ្លីងឿងធ្លល់ ក្នុងផ្លូវនិងមិនមែនផ្លូវ គហ្លីងឿងធ្លល់ ក្នុងផ្លូវនិងបុរស
តហ្លីងើងធ្លល់ ក្នុងស្លោះនៃស្មៅ ឈើតួច និងឈើធំ ម្នាលអ្នកដ៏
ចម្រើន ត្រោះហេតុនោះ អ្នកគហ្លីពោលថា កង្ខា របស់ ត្រះអហេត្ត មាន
ដែរ ។ ត្រះអហេត្ត គហ្លីងឿងធ្លល់ ក្នុងនូវនិងមិនមែនផ្លូវ គហ្លីងើងធ្លល់ ក្នុងស្លាះនៃស្មៅ
ឈើតូចនិងឈើធំ ត្រោះហេតុនោះ កន្ទា របស់ ត្រះអហេត្ត មានដែរ ឬ
ឈើតូចនិងឈើធំ ត្រោះហេតុនោះ កន្ទា របស់ ត្រះអហេត្ត មានដែរឬ ។
សើតូចនិងឈើធំ តោះហេតុនោះ កន្ទា របស់ ត្រះអហេត្ត មានដែរឬ ។
អើ ។ ព្រះអហេត្ត គហ្លីងឿងធ្លល់ ក្នុងសេតាសត្ត សត្វា សកហាតាមដែល
ក្នុងទោតមើលក្តី អហេត្តក្លប្ ។ អ្នកមិនគួរតោលយ៉ាងនេះទេ ។ ហេ ។
ចប់ តង្ហាត់ថា ។

បរវិតារណាកបា

(១០៤) បរវិតារណា (ការធ្វូឥផុតដោយបុគ្គលដទៃ) របស់ ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មានបុគ្គលដទៃណែនាំ សម្រេចដោយបុគ្គលដទៃ មានបុគ្គលដទៃដាបច្ច័យ រស់នៅជាប់ដោយ បុគ្គលដទៃ រមែងមិនដឹង មិនឃើញ ជាអ្នកវិង្វេង ជាអ្នកមិនដឹងខ្លួន ឬ ។ អ្នកមិនគូរូកោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

នេយឿ ខ ជរជឿខ្លុំ យោ ខ ជរជឿខ្នំ យោ ខ ជរជឿខ្លុំ $(\, \sigma \, o \, d \,)$ ងខ្លុំ អ ហេ នោ ជរភឿខ្នំ $(\, \sigma \, o \, d \,)$ នេ $\sigma \, c \, s$

អភិធម្មចំងំពេ ពឋាវត្ថ

អភិធម្មចិដិត ពយវត្ថ

(១០៣) ក្រែងព្រះអហេត្ត មិនមានបុគ្គលដទៃណែនាំ មិន សម្រេចដោយបុគ្គលដទៃ មិនមានបុគ្គលដទៃជាបច្ច័យ មិនរស់នេវជាប់ ដោយបុគ្គលដទៃ វេមេងដឹង ឃើញ ជាអ្នកមិនវេង្វេង ជាអ្នកដឹងទូនឬ ៗ អើ ៗ បើព្រះអហេត្ត មិនមានបុគ្គលដទៃណែនាំ មិនសម្រេចដោយ បុគ្គលដទៃ មិនមានបុគ្គលដទៃជាបច្ច័យ មិនវស់នៅជាប់ដោយបុគ្គលដទៃ វេមេងដឹង ឃើញ ជាអ្នកមិនវេង្វេង ជាអ្នកដឹងទូន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា ការចុងផ្តែដោយបុគ្គលដទៃ របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ៗ

(១០៤) ការធ្វូឪផុតដោយបុគ្គលដទៃ របស់បុថុដ្ជន មាន បុថុដ្ជន នោះ មានបុគ្គលដទៃណែនាំ សម្រេចដោយបុគ្គលដទៃ មានបុគ្គលដទៃ ជាបច្ច័យ រស់នៅជាប់ដោយបុគ្គលដទៃ វេមែនមិនដឹង មិនឃើញ ជាអ្នក វៃន្វេន ជាអ្នកមិនដឹង១ូនឬ ។ អើ ។ ការធ្វូឪផុតដោយបុគ្គលដទៃ របស់ ព្រះអរហន្ត មាន ព្រះអរហន្តនោះ មានបុគ្គលដទៃណែនាំ សម្រេច ដោយបុគ្គលដទៃ មានបគ្គលដទៃជាបច្ច័យ រស់នៅជាប់ដោយបុគ្គល ដទៃ វេមេនមិនដឹន មិនឃើញ ជាអ្នកវេន្វេន ជាអ្នកមិនដឹង១នឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នោះទេ ។ បេ ។

(១០៥) ការទូឪផុតដោយបុគ្គលដទៃ របស់ព្រះអរហន្ត មាន តែព្រះអរហន្តនោះ មិនមានបុគ្គលដទៃណែនាំ មិនសម្រេចដោយបុគ្គល ដទៃ មិនមានបុគ្គលដទៃជាបច្ច័យ មិនរស់នៅដាប់ដោយបុគ្គលដទៃ

ណា ឥឧទ្យទ្ធយតាខដិចូសមុខ្យុត្នេសុ ឧម្មេសុ ខវាំ-តារណាតិ ។ ឧ ខោវំវត្តព្វេ ។ ខេ ។ (០០៧) ឧត្តិ អរមាតោ សត្ថាិ ខវាំតារណា ឧម្មេ បវាំតារណា ។ ខេ ។ ឥឧទ្យុទ្ធយតាខដិទូសមុខ្យុត្នេសុ ជម្មេសុ ខវាំតារណាតិ ។ អាមត្តា ។ ហញ្វិ ឧត្តិ អវ-ហតោ សត្ថាិ ខវាំតាវណា ឧម្មេ ខវាំតាវណា ។ ខេ ។

លេឆិ ។ ១ ហេរំវត្តត្វេ ។ ហេ ។ ។ ។ ។ ។ (១០៦) អត្តិ អរហតោ បរវិតារណាតិ ។ អាមត្តា ។ អត្តិ អរហតោ សត្តរិ បរវិតារណា ជម្មេ បរវិតារណា សត្បេ បរវិតារណា សិត្តាយ បរវិតារណា បុព្វត្តេ ប-រវិតារណា អបរត្តេ បរវិតារណា បុព្វត្តាចរត្តេ បរវិតា-

បរវិតារណាពឋា

បរវិតារណាកឋា

វមែនដ៏ន ឃើញ ជាអ្នកមិនវៃឆ្វេន ជាអ្នកដ៏នទូនថ្លូ ។ អើ ។ ការត្ខូន ផុតដោយបុគ្គលដទៃ របស់បុថុដ្ជន មាន តែបុថុដ្ជននោះ មិនមានបុគ្គល ដទៃណែនាំ មិនសម្រេចដោយបុគ្គលដទៃ មិនមានបុគ្គលដទៃជាបច្ច័យ មិនរស់នៅជាប់ដោយបុគ្គលដទៃ វមែនដឹន ឃើញ ជាអ្នកមិនវៃឆ្វេន ជាអ្នកដ៏នទូនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១០៦) ការធ្វងផុតដោយបុគ្គលដទៃ របស់ព្រះអរហន្ត មាន ឬ ។ អើ ។ បរិការណា (ការធ្វងផុតដោយបុគ្គលដទៃ) របស់ព្រះ អហេត្ត ក្នុងព្រះសាស្តា បរិការណា ក្នុងព្រះធម៌ បរិការណា ក្នុង ព្រះសង្ឃ បរិការណា ក្នុងសិក្ខា បរិការណា ក្នុង១ន្ធដាចំណែកវាង ដើម បរិការណា ក្នុង១ន្ធដាចំណែកវាងចុង បរិការណា ក្នុង១ន្ធដា បំណែកវាងដើមនិងរាងចុង បរិការណា ក្នុងពួកធម៌ ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(๑ o៧) បរវិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត ក្នុងព្រះសាស្តា បរវិតា វណា ក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ បរវិតារណា ក្នុងពួកធម៌ដែលកើត ឲ្យើង ព្រោះ អាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មិនមានខេឬ ។ អើ ។ បើ បវវិតា-វណា វបស់ព្រះអរហន្ត ក្នុងព្រះសាស្តា បវវិតារណា ក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។

សារត ហៅវត្តព្វើ អត្ត អាហតោ បរតារណាត ។ [០០៤] អត្តិ មុដុជ្ជឧស្ស បរិតារណា អត្តិ តស្ស សត្ថរិ បរិតារណា ជាម្មេ បរិតារណា ។បេ។ តំនប្បច្ចយតាបដិចូសមុប្បន្នេស ជម្មេស បរិតារណា អត្តិ តស្ស សត្ថរិ បរិតារណា ជម្មេ បរិតារណា អត្តិ តស្ស សត្ថរិ បរិតារណា ជម្មេ បរិតារណា ។បេ ។ តំនប្បច្ចយតាបដិចូសមុប្បន្នេស ជម្មេស បរិតារណា អត្តិ តំនប្បច្ចយតាបដិចូសមុប្បន្នេស ជម្មេស បរិតារណា អត្តិ

៩ឧច្យទ្ធយតាចដំទូសមុច្យខ្មេសុ ឧម្មេសុ ចារិតាណោ នោវត កេវត្តត្វេ អត្តិ អាហេតោ ចារិតាណោតិ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

បរវិតារណា ក្នុងពួកធម៌ដែលកើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌ ទេះដាបច្ច័យ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បរវិ-តារណា របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ។

(១。៤) បរិតាណោ បេស់បុថុដ្ឋន មាន បរិការណា របស់បុ... ថុដ្ឋននោះ ក្នុងព្រះសាស្តា បរិតារណា ក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ បរិ-តារណា ក្នុងពួកធម៌ដែលកើត ឲ្យើង ព្រោះ អាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះ ដាចច្ច័យ មានឬ ។ អើ ។ បរិការណា របស់ព្រះអរហន្ត មាន បរិកា-រណា របស់ព្រះអរហន្តនោះ ក្នុងព្រះសាស្តា បរិតារណា ក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ បរិតាណោ ក្នុងពួកធម៌ដែលកើត ឲ្យើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាចច្ច័យ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(១ ៰ ๙) បរិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត មាន បរិការណា របស់ ព្រះអរហន្តនោះ ក្នុងព្រះសាស្ត្ត បរិការណា ក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ បរ-វិតារណា ក្នុងពួកធម៌ដែលកើត ទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ព្រោះធម៌នេះ ជាបច្ច័យ មិនមាន េឬ ។ អើ ។ បរិការណា វបស់បុថុដ្ឋន មាន បរិការណា របស់បុថុដ្ឋន នោះ ក្នុងព្រះសាស្តា បរិការណា ក្នុងព្រះ ធម៌ ។ បេ ។ បរិការណា ក្នុងពួកធម៌ដែលកើត ទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យ ហេតុ ព្រោះធម៌នេះជាបច្ច័យ មិនមាន ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

បរវិតារណា់កបាំ

(၈၈၈) ഒരു អរមាតោ ກកម្បួញានាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈផ្តាំ ភាវិតា ។ ខេ ។ នោៈ សច្បញានាយ ។ ខេ ។ អនោត្តម្បួមប្រានាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈផ្តាំ ភាវិតា ។ ខេ ។

(០០៤) នន្ទុ អរញាវីតរាតោ វីតនោះសោ ។ ខេ ។ សច្ចិតានត្វំ សច្ចិតានឆ្នំ ។ អាមន្លា ។ ហញ្ចិ អរញា វីតរាតោ វីតនោះសោ ។ ខេ ។ សច្ចិតាតត្វំ សច្ចិតាតំ នោ វត កេវត្តត្វេ អត្ថិ អរបាតោ បរវិតារណាត៌ ។

បរវិតារណាកថា

(១១០) បរិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះអហេត្ត លះពត: ផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅដូចជាទីនៅ នៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លែងកើតតទៅទៀតឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត លះពត: ផ្តាច់ផ្តិលឫសគល់ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដូចជាទីនៅនៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លែងកើតត ទៅទៀត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បរិតារណា របស់ ព្រះអរហន្ត មានទេ ។ បេ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត លះទោស: ។ បេ ។ លះមោហ: ។ បេ ។ លះអនោត្តហ្វ: ។ បេ ។

(១១១) ក្រែងព្រះអហេន្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះវាគៈ ។ បេ ។ ចម្រើនតោជ្ឈង្គៈ ។ បេ ។ ដើម្បីលះទោសៈ ។ បេ ។ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បី លះអនោត្តប្បៈ ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្ឈង្គៈ ។ បេ ។

(១១៤) ក្រែងព្រះអរហន្ត ប្រាសចាកវាគៈ ប្រាសចាកពេស: ។ បេ ។ សច្ឆិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត ប្រាសចាកវាគៈ ប្រាសចាកពេសៈ ។ បេ ។ សច្ឆិកាតព្វ-កិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោល ថា បរវិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ។

្រំ ។ (០០៤) បរឧម្មភាុសលស្ស អរហតោ ឧត្តិ បរ-វិតារណាតិ ។ អាមន្តា ។ សឧម្មភាុសលស្ស អរហ-តោ ឧត្តិ បរវិតារណាតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ (០០៥) សឧម្មភាុសលស្ស អរហតោ រាកោ បហី-ពោ អត្តិ តស្ស បរវិតារណាតិ ។ អាមន្តា ។ បរឧម្ម-ភាុសលស្ស អរហតោ រាកោ បហីនោ អត្តិ តស្ស

(೧೧៣) ಆಸ್ಥೆ ಆರ್ಯವಾ ಶರ್ಯಮಾಯಾಹಿ ។ ಎ. ಜಕ್ತನ್ಗಳು ಆರ್ಯವಾ ಆಸ್ಥೆ ಶರ್ಣಮಾಯಾಹಿ ។ ನಂ ನ್ರಾನು ಆರ್ಯೆ ಆರ್ಯವಾ ಆಸ್ಥೆ ಶರ್ಣಮಾಯಾಹಿ ។ ನ್ರಾನ್ ಕಾರ್ ಕ್ಷೇಕ್ರಿ ಸರ್ಯವಾ ಆಸ್ಥೆ ಶರ ಕಾರ್ ಕ್ಷೇಕ್ರಿ ಸರ್ಯವಾ ಆಸ್ಥೆ ಶರ ಗೆ ಕ್ಷಾ ಇ ಶರ್ಣಕ್ಷನ್ಗಳು ಆಸ್ಥೆ ಶರ್ಮ ಆಸ್ಥೆ ಶರ ಕಾರ್ಯಾ ಕ್ಷೇಕ್ರಿ ನ ರೂ ನ ನಿಮ್ಮಾ ಕ್ಷೇಕ್ರಿ ನ ರೂ ನ

អភិធម្មចិដកេ កឋាវត្ថ

66

អភិធម្មចិងិក កថាវត្ថ

(១១៣) បរិវិតាវណា បេស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ បរិវិតា-វណា បេស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន មាន បរិវិតាវណា បេស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុងធម៌ដទៃ មិនមានទេ ។ បរិវិតាវណា របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន មានឬ ។ អើ ។ បរិវិតា-វណា បេស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន មានឬ ។ អើ ។ បរិវិតា-វណា បេស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្ងាសក្នុងធម៌ដទៃ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរូវ កោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១១៤) បរវិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌ដទៃ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ បរវិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុង ធម៌របស់ខ្លួន មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (១១៤) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌របស់ខ្លួន លះវាគ: បរវិ-តារណា របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាស ក្នុងធម៌ដទៃ លះវាគ: បរវិតារណា របស់ព្រះអរហន្តនោះ មានឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១១៦) ព្រះអរហន្ត អកឈ្វាសក្នុងធម៌របស់១ន លះទោសៈ ក្ ។ បេ ។ លះមោហ: ។ បេ ។ លះអនោត្តហ្វៈ ។ បេ ។

(១១៩) មានម្មីភាសាស្ប៍ អាលាតា រាកោ ជ-ហីនោ ឧត្តិ តស្ប៍ មាវិតារណាតិ ។ អាមន្តា ។ សនម្មភាសាសប្រ អាហតោ រាកោ ជហីនោ ឧត្តិ តស្ប៍ មាវិតារណាតិ ។ ឧ មោវំវត្តព្វេ ។ ថេ ។ ថា-នម្មភាសាសប្រ អាហតោ នោសោ ជហីនោ ។ ថេ ។ មោយោ ជហីនោ ។ ថេ ។ អនោត្តប្បំ ជហីនំ ។ ថេ ។

តព្វំ សច្ឆិតាតំ អត្ថិ តស្បូ បកិតារណាតំ ។ ន ហើរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

វិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈផ្តា ភាវិតា ។ ខេ ។ (០០៤) សនម្មភាសលោ អរហា វីតរាកោ វីត-នោសោ ។ ខេ ។ សច្ឆិកាតថ្ងំ សច្ឆិកាតំ អត្តិ តស្ប បវិតារណាតិ ។ អាមន្តា ។ បរនម្មភាសលោ អរហា វីតរាកោ វីតនោសោ វីតមោញោ ។ ខេ ។ សច្ឆិកា-

(០០៧) សងម្មតុសលេស្ប វាងប្បញានាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ ថេ ។ ពោជ្ឈខ្តំា ភាវិតា ។ ថេ ។ នោសប្ប-ហានាយ ។ ថេ ។ អនោត្តប្បីឲ្យហានាយ មក្តោ ភា-

បរវិតារណាពថា

មរវិតារណាចថា

(១១៧) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្លាសក្នុងធម៌របស់ ១៩ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បី លះវាគៈ ។ បេ។ ចម្រើនពោជ្ឃន្នៈ ។ បេ។ ដើម្បីលះ ទោស: ។ បេ។ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះអនោត្តប្បៈ ។ ចេ ។ ចម្រើនពោដ្យង៍: ។ បេ ។ (១១៤) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌របស់ ១៩ ប្រាសចាកវាគ: ជ្រាសចាកទោស: ។ បេ ។ សច្ចិតាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ បរវិតារណា បេសព្រះអហេន្តនោះ មានឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នក ល្វាសក្នុងធម៌ដទៃ ព្រុសចាកពគៈ ព្រុសចាកទោសៈ ព្រុសចាកទោ. ហ: ។ ២ ។ សច្ចិភាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ បរិវិតារណា វបស់ព្រះអវហន្តនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ (១១៩) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌ដទៃ លះពគ: បរវិតាវ-ណា របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមាន េថ្ង ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អក ឈ្វាសក្នុងធម៌លេស ខ្លួន លះវាគ: បរវិតារណា របស់ ព្រះអរហន្ត នោះ មិនមានខេច្ច ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន អកឈាសកង៍ធម៌ដទៃ លះទោស: ។ បេ ។ លះ មោហ: ។ បេ ។ លះ អនោតប្បៈ ។ បេ ។

ភាវិតោ ។ មេ ។ ពោជ្យផ្តា ភាវិតា ។ មេ ។ នោសម្ន-ហានាយ ។ បេ។ អនោត្តប្បប្បញាំនាយ មក្តោ ភា. វិតោ ។ ខេ ។ ពោជ្យផ្តា ភាវិតា ។ ខេ ។ (០២០) បានដឹយមាស សារាមយន្តនោរ (២០) အေးလာ အီးမေးဟာ ។ ဗေ ។ လင္မ်ိဳ ကားရရွိ လင္မ်ိဳ က အိ នត្តំ តស្ស ខាវិតារាណាតំ ។ អាមន្តា ។ សនម្មត្-សលោ អរយា វីនាកោ វីននោសោ ។ មេ ។ សច្ចំ-အားရာရှိ လင္ဗီအားရ ဖန္နီ ရလ္ပ ဗဟိရာကားရဲ ၅ ဖ ហេរំវត្តឲ្យ ។ បេ។ (០៤៤) អត្ថិ អាមានោ បញ្ចិតារណាតំ ។ អា-មន្តា ។ ឧនុ វុត្តំ ភកវតា ជាឧត្វាហំ ភិត្តាវេ បស្បូ-តោ អាសារំំ ១យ៉ំវនាមិ នោ អដានតោ នោ

អបស្បតោ ភិញ្ច ភិភ្ជាវ ជាននោ ភឺ បស្បតោ

១ ឱ. ឥតោ បរំ អរហតោតិ ជាហេ ខិស្សតិ ។

អភិធម្មមិដពេ ពឋាវត្ថ

 $(\circ \rho \circ)$ $\operatorname{alg}_{\operatorname{alg}}$ $\operatorname{alg}_{\operatorname{alg}}$

អភិធម្មបិជិក កថាវត្ថ

(១៩០) ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌ដទៃ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បី លះពត: ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្ឈង្គ៍: ។ បេ ។ ដើម្បីលះ ទោស: ។ បេ ។ ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះអនោត្តហ្វៈ ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្យង្គ៍: ។ បេ ។ (១៤១) ព្រះអហេត្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌ដទៃ ព្រាសចាកវាគ: ព្រសចាកទោស: ព្រាសចាកមោហៈ ។ បេ ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោក ធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ហើយ បរិតារណា បេសព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេ ឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត អ្នកឈ្វាសក្នុងធម៌របស់ ខ្លួន ព្រាសចាកវាគា: ព្រាសចាកទោស: ។ បេ ។ សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោកធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ ហើយ បរិតារណា របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១৬৬) បរវិតាវណា របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះតាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ តថាគត ពោលនូវ ការអស់ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹង កាលឃើញ មិនពោលនូវ ការអស់ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលមិនដឹង មិនពោលនូវការអស់ ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលមិនឃើញទេ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ កាវ អស់ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹងដូចម្តេច កាលឃើញដូចម្តេច

បរវិតារណាកជា

មាសវាធំ ១យោ យោងិ ៩ងិ រួចំ ១ ចេ១ ៩ងិ វិញ្ញាណស្ប អត្ថខ្ម័មោងិ រ៉ាំ ទោ ភិន្ទ្ធវេ ជាឧ តោ រ៉ាំ ចស្បតោ អាសវាធំ ១យោ យោងីនិ អន្ទៅ សុត្តខ្លោ-តិ ១ អាមន្តា ១ តេខ ចាំ ឧ វត្តត្វំ អន្ទិ អរហតោ ចហិតារណាងិ ១

មឆ្លា ។ ឧន វត្ថុ ភកវតា ជាឧត្វាមាំ គិត្តាហ មស្រ្ តោ អាសក់នំ ទយំ វនាមិ នោ អនាននោ នោ អបស្បតោ គំញូ គំភ្លូវ ជាឧតោ គំ បស្បតោ អាសារ៉ានំ ១យោ ហោត៍ ៩៩ំ ខ្មុត្តាភ្នំ ភិត្តាវ ជានតោ បស្សតោ អាសាកនំ ១យោ ហោត៍ អយំ ឌុក្ខុសមុឌ. យោតិ ។ ខេ ។ អយំ នុត្តានិរោ នោតិ ។ ខេ ។ អយំ នុក្ខាធិភេជតាមិនិចដឹចនាត់ ជានតោ បស្បតោ អា. សវានំ ១យោ យោតិ ៧វំ ទោ ភិត្តាវេ ជា នោ រ)ំ មស្សតោ គាសក់ខំ ១យោ ហោត័ត៌ អត្ថេវ សុត្ត ឆ្កោត ។ អាមន្តា ។ តេខ ហិ ខ វត្ត ំ អត្ត អរមាតោ មហិតារណាតំ ។

しの

បរវិតារណាកមា

(ការអស់ទៅនៃគាសវ: របស់បុគ្គល កាលងឹងកាលឃើញថា) រូប ដូច្នេះ ។ បេ ។ ការវិនាសទៅនៃវិញ្ញាណ ដូច្នេះ ម្នាលកិត្តទំងឲ្យយ ការអស់ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹងយ៉ាងនេះ កាលឃើញ យ៉ាងនេះឯង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បរវិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ។

(១៤៣) បរវិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពំងឡាយ តថាគត ពោលនូវ កាវអស់ទៅនៃអាសវៈ របស់បុគ្គល កាលដឹង កាលឃើញ មិនពោះសន្លា ការអស់ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលមិនដឹង មិនពោលទុវការអស់ ទៅនៃអាសវៈ របស់បុគ្គល កាលមិនឃើញទេ មាលកិត្តទាំងទ្បាយ កាវ អស់ទៅនៃអាសវ: បេសុំចុត្តល កាលដ៏ន៍ដុចទ្ទេច កាលឃើញដូចទ្វេច មាលភិត្តទាំងឡាយ ការអស់ទៅនៃអាសវ: របស់បុគ្គល កាលដឹង៍ កាល ឃើញថា នេះឲុក្ខ ថា នេះហេតុកើត ឲ្យើងនៃ ឲុក្ខ ។ ២ ។ ថា នេះ ទីវលត់ទុក្ខ ។ ២ ។ ការអស់ទៅនៃអាសវៈ បេសបុគ្គល កាលដ៏ន កាលឃើញថា នេះសេចក្តីប្រតិបត្តិជាដំណើរទៅកាន់ទីលេត់ទុក្ខ មាល $\tilde{\sigma}_{\tilde{g}}$ \hat{g} \hat{g} កាលឃើញយ៉ាងនេះឯង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ចើដូច្នោះ អ្នកមិនគរូពោលថា បរិវិតារណា របស់ព្រះអហេន្ត មាន េ ។

601

ଜଣ

អភិធម្មបឹងកេ កឋាវត្ថ

(۵ ២ ៥) អត្តិ អាមាតោ ២ហិតាណោតិ ។ អា-មន្តា ។ ឧនុ វ៉ត្តំ ភកាតា សហាវស្ស ឧស្សឧសម្យ-នាយ ។ ខេ ។ ន ចាភិសាឆានិ អភញា កាតុខ្លុំ អត្តោវ សុត្តខ្លោតិ ។ អាមន្តា ។ តេខ ចាំ ឧ វត្តត្វំ អត្តិ អាមាតោ ២ហិតាណោតិ ។

-អ ៤ គឺពារណ៍ដែប គោបោរម ភ្លឺម (៤៩០) -អស ហត្ថាកី ភ្លឺស ខេង ខ្លាំ ៦១ ៣ យ អាយាសាសាសា រូបនេះ ស្រែមាសាសាសាម លោ អាយាសាសាសាសាសាសាសាសាសាសាសា ប្តីពីជាជារេខាខ្លី សាធិនាយាខាត់សា ស្វីយើម លា ខ្លាំ

អភិធម្មចំដក កឋាវត្ថ

(១៤៥) បរិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា (សោតាបន្នបុគ្គលនោះ លះបង់ហើយ) ជាមួយនឹងទស្សនសម្ប័ទ គឺសោតាបត្តិមគ្គ ។ បេ ។ មិនគួរធ្វើនូវឋាន: ដ៏អាក្រក់ទាំង ៦ យ៉ាង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើ ដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បរិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ។ (១៤៥) បរិតារណា របស់ព្រះអហេន្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសម័យណា អរិយសារ័ក មានធម្មបត្តូ ប្រាស់ពាក់ធ្លលី ប្រាស់ពាក់មន្តិល កើតទ្បើង ថា ជម្មជាតំណាមួយ មានការកើតទ្បើងជាធម្មតា ធម្មជាតំទាំងអស់នោះ

មៈ ភេនភកិញ្ចឹតិ ទិស្សតិ ។

ឌម្មញ្ច សេដ្ឋំ អភិជាឧមានោ លំ តុរំ វ៉ុឃមិមន្តកេសីតិ អត្ថេវ សុត្តត្លោតិ ។ អាមន្តា ។ តេខ ហិ ខ វត្តព្វំ អត្ថិ អរមាតោ បរវិតារណាតិ ។

ကတ် အဗ်ိဳးလျှာဗ်ိဳ ဗဗောဇာဘယ အင်္ဗအင်ိဳး ငောနာအ အက်ာ့^(စ) (လာ၊ အ

សហ ឧស្សឧុប្បានា ភិភ្ជាប់ អរិយសាវតស្ស គឺណំ សញ្ញេដនាធំ បហិយន្តំ សត្ត្តាយនិដ្ឋិ វិចិតិច្ផា សឺ-លព្វតបរាមាសោតិ អត្ថេវ សុត្តត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ តេន ហិ នវត្តព្វំ អត្ថិ អរហតោ បរិតាណោតិ ។

ចរវិតារណាក់ថា

បរវិតារណាកបា

តែងរលត់ទៅជាធម្មតា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ (សម័យនោះ) អរិយសាវ័ក លះបន៍សញ្ញោជនៈញ គឺ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា ស៊ីលព្វតបរាមាសៈ ជាមួយ នឹងការកើតទៀននៃទស្សនៈ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ្ថថ្ម ។ អើ ។ ថើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បរវិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ។ (อยต) บรริสารณา รบน่าตะหรบาร ยายฐ ๆ เห็ ๆ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា មាលពោតកៈ តឋាគត នឹងមិនទៅ ដើម្បីដោះ នាបគ្នា ។ ណាមួយ អ្នកមានសេចក្តីសង្ស័យកង់លោកទេ អ្នក កាល นี้ธรูវตษ์นั้บเพื่า เชียธตุธรู่เหรูธ์อาธ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគូវពោល ថា ចរវិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ។ (១៤៤) អ្នកមិនគួរពោលថា បរវិតារណា របស់ព្រះអហេន្ត មាន ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងពូកជនដទៃ គហ្វីប្រាប់នូវនាមនិងគោត្ត របស់ ស្ត្រី និងបុរស ពួកជនដទៃ គប្បី ប្រាប់នូវផ្គរ់និងមិនមែនផ្គវ ពួកជនដទៃ គប្បី ជ្រាប់នូវឈ្មោះ នៃស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ ចំពោះព្រះអហេន្ត ឬ ។ អើ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

ហញុំ អាមាតោ ឥទ្ធីបុរិសាធំ នាមតោទ្តំ បារវិតា-បេយ្យុំ មត្តាមក្តំ បារ វិតាបេយ្យុំ តិណាកាដ្ឋានប្បតីនំ នាមំ បារ វិតាបេយ្យុំ កោន វាតា ហេ វត្តាឲ្យ អគ្គិ អារ មាតោ បារិតាលោតិ ។

វិប៏តោទពឋា

(၈ ๓ ៰) សមាបន្ទស្ស អត្ថិ វិចី ភេ នោះ ំ ។ អា-មន្លា ។ សព្វត្ថា សមាបន្ទាន់ អត្ថិ វិចី ភេ នោះតំ ។ ន ហេរំវត្ត ឲ្យ ។ បេ ។

(០៣០) សមាបន្នស្ប អត្ថិ វិចីកេ នោត ។ អា-មន្តា ។ សព្វនា សមាបន្នានំ អត្ថិ វិចីភេ នោត ។ ឧ ហេវំវត្ថុឲ្យ ។ មេ ។

e o

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

បើដនដទៃ គប្បីប្រាប់នូវនាមនិងគោត្ត របស់ស្ត្រីនិងបុរស ពួកដនដទៃ គប្បីប្រាប់នូវផ្លូវនិងមិនមែនផ្លូវ ពួកជនដទៃ គប្បីប្រាប់នូវឈ្មោះ នៃស្មោ ឈើតូចនិងឈើធំ ចំពោះព្រះអហេត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកតួវូពោលថា បរវិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរ ។

(១៤៩) ពួកជនដទៃ គញ្ជីប្រាប់នូវនាមនិងគោត្ត របស់ ស្ត្រីនិង បុរស ពួកជនដទៃ គញ្ជីប្រាប់នូវផ្លូវនិងមិនមែនផ្លូវ ពួកជនដទៃ គញ្ជីប្រាប់ នូវឈ្មោះនៃស្មៅ ឈើតូចនិងឈើធំ ចំពោះព្រះអរហន្ត ព្រោះហេតុនោះ បរវិតារណា របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ពួកជនដទៃ គញ្ជី ប្រាប់នូវសោតាបត្តិផលក្តី សកទាគាមិផលក្តី អនាគាមិផលក្តី អរហត្តក្តី ចំពោះព្រះអរហន្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចប់ **បរវិតា**រណាកថា ។

វិប៏ភេទពឋា

(១៣០) វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ វចីកេទ របស់បុគ្គលទាំងឡាយ ចូលកាន់សមាបត្តិ ក្នុងទីទាំង_ ពួង មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៣១) វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ .អី ។ វិចីកេទ របស់បុគ្គលទាំងទ្បាយ ចូលកាន់សមាបត្តិ សព្វកាល មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(០៣៧) សមាបន្តស្បូ អត្ថិ តាយោ នត្ថិ តា-យកេះនោះ ។ អាមន្តា ។ សមាបន្តស្បូ អត្ថិ កាចា នត្ថិ វិចីគេនោះតិ ។ ឧ ហៅ វិត្តត្វេ ។ បេ ។

(០៣៦) សមាបន្នស្ប អត្តិ វាចា អត្តិ វចីកេ-នោតិ ។ អាមន្តា ។ សមាបន្នស្ប អត្តិ កាយោ អត្ថិ កាយកេនោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(១៣៥) សមាបជ្ចស្ប ឧត្តិ កាយកេនោតិ ។ អាមន្លា ។ សមាបជ្ចស្ប ឧត្តិ វិថីភេនោតិ ។ ធ ហេវំវត្តឲ្យ ។ បេ ។

(ក៣៤) សមាបន្នស្ប អត្តិ វិខីភេនោតិ ។ អាមន្តា ។ សមាបន្នស្ប អត្តិ តាាយភេនោតិ ។ ន ហេវំវត្តត្វេ ។ ខេ ។

្រ។ (កណា) សមាបត្នស្បា អត្តិ វិចីភេ នោតិ ។ អា-មន្តា ។ សព្វសមាបត្តីសុ អត្តិ វិចីភេ នោតិ ។ ឆ ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។

(ហ ហ ៤) ស ខា ខ ឆ្នស្ស អ ឆ្និ វ ឌី ភេះ នោ ឆិ ។ អា-មន្លា ។ ស ត្វេសំ ស ខា ខ ឆ្នា ខំ អ ឆ្និ វ ឌី ភេះ នោ ឆិ ។ ឧ ហេវំ វ ឆ្ន ត្វេ ។ ថេ ។

វច័រោទពឋា

(១៣៤) វចីកេទ របស់ថុគ្គលបូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ វចីកេទ របស់ពួកបុគ្គលទាំងអស់ ចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែវ ឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៣៣) វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ វចីកេទ ក្នុងសមាបត្តិទាំងពា្លង មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៣៤) វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ កាយកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អ្នក មិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៣៥) កាយកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មិនមានទេ ឬ ។ អើ ។ វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៣៦) វាថា របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ វិចីកេទ មានដែរឬ ។ អើ ។ កាយ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរ ឬ កាយកេទ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ។

(១៣៧) កាយ បេស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មាន កាយកេទ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ វាចា បេស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មាន ឬ វិចីកេទ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អភិធម្មបិដពេ កឋាវត្ថ

(೧៣៤) ಇನ್ನಾಡ್ಗೆ ದಾಡಣ್ಣ ಇನ್ನಾಡ್ಗೆ ಗೆಲೆ ಗಾನು-ಹೆಹ್ ಇ ಕಾರ್ಕ್ಷಾ ಇ ಸುಕ್ರಷಯಾಹಿ ದಾಡಣ್ಣ ಸುಕ್ರಷಯಾ. ಹೆ ಗೆಲೆ ನಾಸುಹೆಹಿ ಇ ಎ ಯಗೆ ಗೆಕ್ಷಣ್ಣ ಇ ಲ ಇ

(೧೫४) ឌុត្វាត្តំ ជានញ្ញេ ឌុត្វាត្តំ ಗೆಲೆ ಗಾಸು-តីតិ ។ អាមន្លា ។ តំរោះបោតិ ជាឧញ្ណោ តំរោះបោតិ កំចំ ការកតីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(೧೮೦) ឌុត្វាឆ្នំ ជាន ឆ្លោ ឌុភ្វាឆ្នំ វាចំ កាស-តីតំ ។ អាមន្លា ។ មក្តោតំ ជាន ឆ្លោ មក្តោតំ វាចំ កាសតីតំ ។ ឧ ហេវំ វត្ត ព្វេ ។ បេ ។

- នមុស 3 ន ក្លោនជា និ ឈានមុស (၈៧၈) យោនាង នំ ភ្លូត្តិ ។ អាមន្តា ។ ខុត្តាត្តិ ជានន្តោ ន ខ ខុត្តាត្តិ ហំថា ន ក គឺគឺសក ចំ ក ភ្លំត្តូខុ 3 ន (៧៤៣) ន កោតិ ជានន្តោ ន ខ និកោពោតិ

កំខំ ភាសត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ ឌុភ្វាន្តំ ជានន្តោ ន ខ ឌុភ្វាន្តំ កំខំ ភាសត័ត៌ ។ ន ហៅវត្តត្វេ ។ ខេ ។

(၈၆၈) ဗ(ဂ္ဂာန်ာ ဆံဒ(ဘ္ရာ ေင ဗ(ဂ္ဂာန်ာ ၈)-ဗိ က လ အိ အိ ဗ မာ ဗ က္ရာ စ ဒု က္ခာန္ရဲ့ ဆံဒ(ဘ္ရာ ေင ဒု က္ခာန္ရဲ့ ဂံဗိ က လ အိ အိ စ ေ ၊ ေ ၊ ေ ၊ က အိ အိ ရ ေ ၊ ေ

អភិធម្មចិដិក កថាវត្ថ

(១៣៨) បុគ្គល កាលដឹងថា ទុក្ខ ហើយពោលវាចាថា ទុក្ខ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល កាលដឹងថា ហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខ ហើយពោល វាចាថា ហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខឬ ។ អ្នកមិនគរ់ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ៤ ។

(១៣៩) បុគ្គលកាលដឹងថា ទុក្ខ ហើយពោលវាចាថា ទុក្ខប្ ។ អើ ។ បុគ្គលកាលដឹងថា ធម៌ជាទីវំលត់ទុក្ខ ហើយពោលវា**ចាថា ធម៌ជាទី** វំលត់ទុក្ខប្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៤០) បុគ្គលកាលដឹងថា ទុក្ខ ហើយពោលវាចាថា ទុក្ខប្អ ។ អើ ។ បុគ្គលកាលដឹងថា មគ្គ ហើយពោលវាចាថា មគ្គឬ ។ អ្នកមិន គូព្រោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៤១) បុគ្គលកាលដឹងថា ហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខ តែមិនពោល វាចាថា ហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខប្ក ។ អើ ។ បុគ្គលកាលដឹងថា ទុក្ខ តែ មិនពោលវាចាថា ទុក្ខប្ក ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៤៤) ថុគ្គលកាលដឹងថា ធមិជាទីវលត់ទុក្ខូ តែមិនពោល វាចាថា ធមិជាទីវលត់ទុក្ខថ្ម ។ អើ ។ ថុគ្គលកាលដឹងថា ទុក្ខូ តែ មិនពោលវាចាថាទុក្ខថ្ម ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ចេ ។

(១៤៣) បុគ្គលកាលដឹងថា មគ្គ តែមិនពោលវាចាថា មគ្គប្តូ ។ អើ ។ បុគ្គលកាលដឹងថា ទុក្ខ តែមិនពោលវាចាថា ទុក្ខប្ត ។ អ្នកមិន គរួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ස්ස

លេវ វត្តត្វេ ។ មេ ។

វត ប⁽⁰⁾ វត្តព្វេ សមាបក្ខស្ប អត្ថិ វិទីភេនោតិ ។ (១៤៧) សមាបក្ខស្ប អត្ថិ វិទីភេនោ ញាណំ សទ្ធតោទាំ សោតំ សន្ធតោទវត្តិ ។ អាមត្តា ។ ខ្វិត្នំ ដស្បាំំ ខ្វិត្នំ វៅឧនានំ ខ្វិត្នំ សញ្ញាំំ ខ្វិត្នំ ទេតនានំ ខ្វិត្នំ ចិត្តាំំ សមោតាតំ ហោតីតំ ។ ន

វិច័រេវទ្យាយា

(១៤៤) មានចិសារ អន្ទី រន្ទនោះនាន្ទ ។ មា-

វិចីភេទកដា

(១៤៤) វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ ចតុស្សច្ចញាណ មានអ្វីជាអារម្មណ៍ ។ ចតុស្សច្ចញាណ មានសច្ចៈ ជាអារម្មណ៍ ។ សោតវិញាណ មានសច្ចៈជាអារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគរួវ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៤៥) ^រចីកេទ របស់បុគ្គលចូលតាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ សោតវិញាណ មានអ្វីជាអារម្មណ៍ ។ សោតវិញាណ មាន សំឡេងជាអារម្មណ៍ ។ ចតុស្យច្ចញាណ មានសំឡេងជាអារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៤៦) វចីកេទ បេស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មាន ចតុស្យច្ចូ-ញាណ មានសច្ចៈជាអារម្មណ៍ សោតវិញាណ មានសំឡេងជាអារម្មណ៍ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនណាបើ ចតុស្យច្ចញាណ មានសច្ចៈជាអារម្មណ៍ សោតវិញាណ មានសំឡេងជាអារម្មណ៍ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានទេ ។

(១៤៧) វចីកេទ វបស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មាន ចតុស្សច្ ញាណ មានសច្ចៈជាអារម្មណ៍ សោតវិញាណ មានសំទ្យេងជាអារម្មណ៍ ឬ ។ អើ ។ ការរួបរួមផស្សៈទាំង៤ វេទនាទាំង៤ សញ្ញាទាំង៤ ចេតនា ទាំង៤ ចិត្តទាំង៤ មានដែរឬ ។ ផ្ទុកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិងកេ កឋាវត្ថ (១៤៤) សមានចឹមរាំ អន្ទី រុត្តមេខេរខ្មុរាំ ងា-ยฐา ๆ ยหรีสาสาณ์ สายายฐี สายายอูสบุ หรู้ វទី ភេ នោ តិ ។ ធ ហេវំវត្ត ឲ្យ។ បេ ។ មញ។ អាទោកសំណំ ។ បេ។ តេដោកសំណំ កំយោកសំណំ ខឹលកសំណំ ប័តកសំណំ លោ. ហំតាកសំណំ ជំនាតកាសំណំ សមាបត្តី ។ បេ ។ អតាសាឧញ្ចាយននំ វិញ្ញាណញាយននំ អាភាញ-ញា បត់ ។ បេ ។ នៅសញា ជាសញាយត់ សមា-បត្តស្ស អត្តិវិទី ភេ នោតិ ។ ឧ ហៅវិវត្តព្វេ ។ បេ ។ (೧៥០) បឋវីភាសិណំ សមាបត្តិ៍ សមាបន្សរុ ឧត្តំ វទី ភេ នោត៌ ។ អាមន្តា ។ មាញំ មឋវីភាសិ. ណ៌ សមាបត្តី សមាបក្មស្បូ ឧត្តំ វិថី ភេនោ នោ វត រេវត្តឲ្យសមាបជួស្ស អត្តិវ័ចិតេនោត៌ ។ (ဂၒဂ) အ၊အေးက်ယ် ၅ ၊ ဗ ၅ ရဲဆနားကို. ណំ សមាបត្ត៍ ។ មេ ។ ភា**សា** ឧញ្ចាយតនំវិញា-

ی کچ

អភិធម្មបិងក កឋាវត្ថ

(១៤៨) វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋវីកសិណសមាបត្តិ មានដែរ ឬ ។ អ្នកមិនគូវតោលយ៉ាងនេះទេ ។ ២េ ។

(១៤៩) វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់អាប្មោកសិណសមាបត្តិ ។ បេ ។ តេជោកសិណសមាបត្តិ វាយោកសិណសមាបត្តិ នីលកសិណសមា. បត្តិ បីតកសិណសមាបត្តិ លោហិតកសិណសមាបត្តិ ទុពតកសិណ. សមាបត្តិ ។ បេ ។ អាកាសានញ្ហាយតន: វិញ្ញាណញ្ហាយតន: អា. កិញ្ចញ្ញាយតន: ។ បេ ។ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតន: មានដែរឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៥០) វិចីភេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋវីកសិណសមាបត្តិ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនណាបើ វិចីភេទ របស់បុគ្គលចូល កាន់បឋវីកសិណសមាបត្តិ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូវូ ពោលថា វិចីភេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានទេ ។ (១៥១) វិចីភេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់អាមោកសិណសមាបត្តិ ។ បេ ។ តុទាតកសិណសមាបត្តិ ។ បេ ។ អាកាសានញ្ហាយតនៈ វិញ្ញា. វិចីភេទពយា

សាញ្ហាយគនំ អាតិញ្ញាយគនំ ។ ខេ។ នៅ-សញ្ញាឆាសញ្ញាយគនំ សមាមខ្លួស្បូ ខត្តិ វទី ភេនោ-តិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចិ នៅសញ្ញាធាសញ្ញាយគនំ សមាមខ្លួស្បូ នត្តិ វទី ភេនោ នោ វតា ហេ វត្តព្វេ សមាមខ្លួស្បូ អត្ថិ វទី ភេនោតិ ។

- អ ខ ខែនោះដារីដំ ខ្លែង ស្រង្លាបជូស (៩៦០) - វៃ ខ្លឹម ស្រស្និបមស ខ្លឹមស ឃ័ណ៌លា ខ ខ្លោម ខំនោះ ខេតិ ។ លេខា ខ្លាំវន្តខ្មែរ ។ ខេ ខំនោះនៅ

សមាបច្ចុស្ស អត្តិ វេចភេ ខេតិ ។ សមាបច្ចុស្ស អត្តិ វេចភេខេតិ ។ លោកកំយំ បឋមំ ឈានំ សមាបច្ចស្ស អត្តិ វេចភេខេតិ ។ លោកកំយំ បឋមំ ឈានំ សមាបច្ចស្ស អត្តិ វេចភេខេតិ ។ ន បោរំ វត្តាេព្វ ។ បេរាកកំយំ ឧតិស្ស អត្ថិ វេចភេនិ ។ អាមន្តា ។ លោកកំយំ ឧតិសំ ឈានំ សាបច្ចុស្ស អត្ថិ វេចភេខេតិ ។ ន បោរំ វត្តាេ ។ បេ ។ សមាបច្ចុស្ស អត្ថិ វេចភេខេតិ ។ សមាបច្ចុស្ស ន សមាបច្ចុស្ស អត្ថិ វេចភេខោ នៅ វេតា ភេ វត្តាេព្វ សមាបច្ចុស្ស អត្ថិ វេចភេខោតិ ។

e e

វចំពេទកថា

ណញ្ចាយតនៈ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ។ បេ ។ នេវិសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ មិនមានខេប្ត ។ អើ ។ ប្រសិនណាបើ វិចីកេខ វបស់បុគ្គលចូល កាន់នេវិសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ មិនមានខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិន គូវញោលថា វិចីកេខ វបស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានខេ ។

(១៩៤) វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលតាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់លោភិយសមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៥៣) វចីភេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់លោកិយបឋមជ្ឈាន មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់ សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ វចីភេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន ។ បេ ។ តតិយជ្ឈាន ។ បេ ។ ចតុត្តជ្ឈានជាលោកិយៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៥៤) វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់លោកិយសមាបត្តិ មិន មានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនណាបើ វិចីភេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់ លោកិយសមាបត្តិ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានទេ ។

ل م الح

អភិធម្មបំដកេ កឋាវត្ថ

(೧៥៥) លោភាំយំ ១៥មំ ឈានំ សមាបន្នស្ប ឧត្តិ វិទីភេ នោតិ ។ អាមន្តា ។ មាញិ លោភាំយំ ១៥មំ ឈានំ សមាបន្នស្ប ឧត្តិ វិទីភេ នោ វេតា ហេវត្តញេ សមាបន្នស្ប អត្ថិ វិទីភេ នោតិ ។

ពេវទ) លោកដំ ខ្មនិយំ ឈានំ ។ មេ។ ស្រុន្ទមមស នំ ឈានំ ទុ មេ ។ មន្តនំ ឈានំ សមាមន្ទួស្ប នត្តិ វិទីកេនោតិ ។ អាមន្តា ។ ហាញិ លោកដំ ខេតុត្តំ ឈានំ សមាមន្ទស្ប នត្តិ វិទីកេនោ នោ វត ក្រវត្តាឲ្យ សមាមន្ទស្ប អត្តិ វិទីកេនោតិ ។

(១៩៩) លោកត្តាំ ១៩៩ ឈានំ សមាខន្នស្ប អត្ថិ វិទីកោនោតិ ។ អាមន្តា ។ លោក៌យំ ១៩មំ ឈានំ សមាខន្នស្ប អត្ថិ វិទីកោនោតិ ។ ន ហៅវំ វិត្តញ្ហេ ។ បេ ។

សេរ សេរក្រុង្ខាំ ១៩៩ ឈានំ សមាខន្នស្ប អត្ថិវិឌីកេ នោតិ ។ អាមន្លា ។ លោភាំយំ នុតិយំ ឈា-នំ តតិយំ ឈានំ ។ ខេ ។ ខត្តត្តំ ឈានំ សមាខន្នស្ប អត្ថិ វិឌី ភេ នៅ ។ ន ហៅ វិត្ត ព្វេ ។ ខេ ។ ស្រុង្គាំ សានំ សមាខន្នស្ប

អភិធម្មចិដក កថាវត្ថ

(១៩៩) វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្ឋានជាលោភិយៈ មិនមានទេជ្ ។ អើ ។ បើវិចីភេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្ឋានដា លោកិយៈ មិនមាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានទេ ។

(១៥៦) វចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់ទុតិយដ្បាន ។ បេ ។ តតិយដ្ឃាន ។ បេ ។ ចតុត្តដ្បានដាលោកិយៈ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់ចតុត្គដ្បានដាលោកិយៈ មិន មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូល កាន់សមាបត្តិ មានទេ ។

(១៩៧) វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្ឋានដាលោកុត្តវៈ មានដែរឬ ។ អើ ។ វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្ឋានដាលោ-កិយ: មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគ្នូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៥៨) វចីភេទ បេស់ថុគ្គលចូលកាន់បឋមជ្ឈនដាលោកុត្តរៈ មានដែរឬ ៗ អើ ៗ វចីភេទ របស់ថុគ្គលចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន តតិ-យជ្ឈាន ៗ បេ ៗ ចតុត្តជ្ឈានជាលោកិយៈ មានដែរឬ ៗ អ្នកមិនគូរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ៗ បេ ៗ

(១៥៩) វិចីកេទ បេសបុគ្គលចូលកាន់បឋមជ្ឈនជាលោភិយៈ

វនុះត្រូ ។ មេ ។

(၀၉၈) ကေဆဲဆို ဗီဆိုက္က ကာဖွ အဆဲဆီမ်က္၊ ឧត្ត វទីភេនោត ។ អាមត្តា ។ លោកត្តាំ មឋមំ ឈានំ សមាបន្នស្បូ នត្តិ វិទីគេនោត៌ ។ ន ហៅវំ

(၈၈၉) (လာက္ခန္က်၊ စမ္မရဲ့ အားစုံ ကောင္စမ္း) អត្ថិ វិទីភេនោត ។ អាមញ្ញ ។ លោកត្តូរំ តតិយំ ឈាន ។ បេ។ ចតុត្តំ ឈាន់ សមាបន្សារ្ត អត្តិ វិចី-ကေးအေးနာ ၅ အ ကေးဂ်ံးနွားရွှေ ၅ ဗေ ၅

វត្តត្វេ ។ មេ ។

អត្ថិ វិថី ភេ នោ និ ។ អាមត្ថា ។ លោកត្តរំ ឧត្ថិយំ ឈានំ សមាបន្ទស្ស អត្ថិ វិថីភេ នោត៍ ។ ន ហៅវំ

(ဂ ပ ၀) ကောက် အန်ာ ယ် က ဂ ၀ ၀ ၀) នំ ។ បេ។ ចតុត្តំ ឈាន់ សមាបន្ស្យ នត្តំ វឌី កេ. នោត ។ អាមន្តា ។ លោកត្តរំ មឋមំ ឈាន់ សមា-បក្ខស្ស ឧត្ត វិឌី ភេ នោ តំ ។ ឧ ហៅ វត្ត ឲ្យ ។ បេ ។

ឧត្ថិវទីភេខោត ។ អាមគ្នា ។ លោកត្តាំ បឋមំ ឈា ធំ សមាបត្តស្បូ ឧត្តិវិទីគេនោត ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ ចេ ។

វិចីភេទពឋា

វិចីភេទពឋា

មិនមានទេឬ ។ អើ ។ វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្បានដា លោកុត្តរ: មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (១៦០) វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់ទុតិយដ្បាន ឥតិយដ្បាន ។ បេ ។ ចតុត្តដ្បានដាលោកិយ: មិនមានទេឬ ។ អើ ។ វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្បានដាលោកុត្តរ: មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៦១) វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្បានដាលោកុត្តរៈ មានដែរឬ ។ អើ ។ វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់ទុតិយដ្បានដាលោ-កុត្តរ: មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៦៣) វចីកេទ របស់ថុគ្គលចូលកាន់ទុតិយដ្បានដាលោកុត្តរៈ មិនមានទេថ្ក ។ អើ ។ វចីកេទ របស់ថុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្បានដា លោកុត្តវៈ មិនមានទេថ្ក ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៦៦) វិតភ្ណាហៃរា ខើសឆ្នាំរា វត្តា ភកវតា ១៥មំ ឈានំ សមាពន្លស្ស អត្តិ វិតភ្ណាហៃរា⁽⁹⁾ អត្តិ តស្ស ខើកេនោតិ ។ អាមន្តា ។ ១៥វីកាសិណំ ១៥-មំ ឈានំ សមាបន្តស្ស អត្ថិ វិតភ្ណាហៃរា អត្ថិ តស្ស វិទីកេនោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តូឲ្យ ។ បេ ។

(១៦៥) ឧ វត្តត្វំ សមាមភ្នស្ស អត្ថិ វិចីកេ. នោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វិតក្តាវិចារា វិខីសដ្ឋារា វុត្តា ភកវតា បឋមំ ឈាឧំ សមាមខ្នស្ស អត្ថិ វិ-តត្តាវិចារាតិ ។ អាមន្តា ។ មាញិ វិតក្តាវិចារា វិខី-សដ្ឋារា វុត្តា ភកវតា បឋមំ ឈាឧំ សមាមខ្នស្ស អត្ថិ វិតក្តាវិចារា តេឧ វត វេ វត្តត្វេ សមាមខ្នស្ស អត្ថិ វិចីភេនោតិ ។

() ៦៤) លោកត្តាំ តតិយំ ឈានំ ។ បេ។ ខតុតំ ឈាន់ សមាមឆ្នុស្ស ឧត្តិ វិមីភេខោតិ ។ អា-មន្តា ។ លោកត្តាំ បឋមំ ឈានំ សមាមឆ្ន.ស្ស ឧត្តិ វិមីកេខោតិ ។ ឧ ហៅ វិត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មចំដក កថាវត្ថ

(១៦៤) វចីកេទ បេស់បុគ្គលចូលកាន់ឥតិយដ្បាន ។ បេ ។ ចតុត្តដ្បានដាលោកុត្តវៈ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ វិចីកេទ វបស់បុគ្គល ចូលកាន់បឋមដ្បានដាលោកុត្តវៈ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(១៦៥) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូល កាន់សមាបត្តិ មានទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងវិតក្ភៈវិចារៈ ព្រះមាន ព្រះកាគត្រាស់ហៅថា វិចីសង្ខារឬ (បើដូច្នោះ) វិតក្កៈវិចារៈ របស់ បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្ឋាន មានដែរឬ ។ អើ ។ បើវិតក្កៈវិចាវៈ ព្រះ មានព្រះភាគត្រាស់ហៅថា វិចីសង្ខារ វិតក្កៈវិចាវៈ របស់បុគ្គលចូល កាន់បឋមដ្ឋាន មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរ ពោលថា វិចីកេទ របស់ប៉ុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មាន ។

វចំភេទពថា

(១៦៧) វិតត្តាំ ពេរ វេខ័សដ្ឋារ វុត្តា ភេសាតា ប-ឋម៌ ឈានំ សមាបន្ទស្ស អត្ថិ តែត្តាំចារា អត្ថិ តស្ស វេខី នោះនាះ ។ អាមត្តា ។ អាចោតាសំណំ ។ បេ ។ តេ ជាតាសំណំ វាយោតាសំណំ ខ័លតាសំណំ ប័ត-តេសំ លោះ សមាបន្ទស្ស អត្ថិ វិតត្តាំចារា អត្ថិ តស្ស វេខី តេ នោះ ។ ន ហៅវត្តាឲ្យ ។ បេ ។

(១៦៤) ន វត្តត្ធំ សមាបន្ទស្ប អត្ថិ វឌីកេនោ-តំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វិតត្តាសមុដ្ឋានា វាចា វុត្តា ភកវតា បឋមំ ឈានំ សមាបន្ទស្ប អត្ថិ វិតត្តាវិ-ចារាតំ ។ អាមន្តា ។ បញ្ចិ វិតត្តាសមុដ្ឋានា វា-ចា វុត្តា ភកវតា បឋមំ ឈានំ សមាបន្ទស្ប អត្ថិ វិតត្តាវិចារា គេន វត ហេវត្តត្វេ សមាបន្ទស្ប អត្ថិ វិតត្តាវិចារា គេន វត ហេវត្តត្វេ សមាបន្ទស្ប អត្ថិ វិតីត្រោះតិ ។

[0 b d] វិតភ្លាសមុដ្ឋានា វាថា 'វ៉ុត្តា· ភកវ-តា បឋមំ ឈានំ សមាមនួស្ស អគ្គិ វិតភ្ញាវិ-ចារាតិ អគ្គិ តស្ស វិចីភេឌោតិ ។ អាមន្លា ។

វិចីពេទពឋា

(១៦៧) វិតក្កៈវិចាវៈ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហៅថា វិចីសង្ខាវ វិតក្កៈវិចាវៈ របស់បុគ្គលិចូលកាន់បឋមដ្បាន មាន ចុះវិចីភេទ របស់បុគ្គល ចូលកាន់បឋមដ្បាននោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ វិតក្កៈវិចាវៈ របស់ បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្បាន ចម្រើនអាប្មោកសិណ ។ បេ ។ តេដោកសិណ វាយោកសិណ នីលកសិណ បីតកសិណ លោហិតកសិណ ។ បេ ។ ទុទាតកសិណ មាន ចុះវិចីភេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្បាននោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរកោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៦៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូល កាន់សមាបត្តិ មានទេថ្ម ។ អើ ។ ក្រែងការតាំងទ្បើងនៃវិតក្កៈ ព្រះ មានព្រះកាគត្រាស់ហៅថា វាចា (បើដូច្នោះ) វិតក្កៈវិចារៈ របស់បុគ្គល ចូលកាន់បឋមដ្ឋាន មានដែរថ្ម ។ អើ ។ បើ ការតាំងឡើងនៃវិតក្កៈ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ហៅថា វាចា វិតក្កៈវិចារៈ របស់បុគ្គលចូលកាន់ បឋមដ្ឋាន មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មាន ។

(១៦៩) ការតាំង ឡើងនៃវិតក្តៈ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហៅថា វាចា វិតក្តៈវិចារៈ របស់ថុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្បាន មាន ព្រោះហេតុនោះ វិចីកេទ របស់ថុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្បាននោះ មានដែរថ្ម ។ អើ ។

តស្ប តែក្តាទេកត ។ ៤ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ (೧ ៧ ០) សមាបន្ទស្ប អត្ថិ វិថី ភេ នេត ំ ។ អ-មន្តា ។ ឧឧ បឋមំ ឈាំំ សមាបន្ទស្ប វ៉ាថា ខ្សំខ្វា ហោតីតិ អត្ថេវ សុត្តន្តោតិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចិ បឋមំ ឈាំំ សមាបន្ទស្ប វ៉ាថា ខ្សំខ្វា ហោតីតិ អត្ថេវ សុត្តន្តោតិ នោ វត វេ វត្តព្វេ សមាបន្ទស្ប អត្ថិ វិថី ភេ នេត វ

(၈ ៧ ០) វិតក្តសមុដ្ឋាណ វាថា វុត្តា ភកវតា បឋមំ ឈានំ សមាបន្នស្ស អត្ថិ វិតក្តាវិចារាតិ អត្ថិ តស្ស វិចី ភេ នៅ ។ អាមន្តា ។ សញ្ញាសមុដ្ឋានា វាចា វុត្តា ភកវតា តតិយំ ឈានំ ។ បេ ។ ខត្តត្ខំ ឈានំ អាកាសានញាយតនំ វិញ្ញាណញាយតនំ ។ បេ ។ អាកិញ្ញាយតនំ សមាបន្នស្ស អត្ថិ សញ្ញា អត្ថិ តស្ស វិតក្តាវិចារាតិ ។ ន សេវ វត្តព្យូ ។ បេ ។

សញ្ញាសខុដ្ឋានា វាថា វុត្តា ភកវតា ឧុទិយំ ឈានំ សមាខន្នស្បូ អត្តិ សញ្ញា អត្តិ តស្បូ វិតក្តាវិចារា-តិ ។ ឧ ចោរំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

អភិធម្មចិងិក កឋាវត្ថ

ការតាំងទ្បើងនៃសញ្ញា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហៅថា វាថា សញ្ញា របស់បុគ្គលចូលកាន់ទុតិយដ្ឋាន មាន ចុះវិតក្តៈវិចារៈ របស់បុគ្គល ចូលកាន់ទុតិយដ្ឋាននោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(๑៧ ๑) ការតាំង ទ្បើងនៃវិតក្កៈ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ ហៅថា វាចា វិតក្កៈវិចារៈ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្ឋាន មាន ព្រោះ ហេតុ នោះ វិចីកេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្ឋាននោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ការតាំង ទ្បើងនៃសញ្ញា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ ហៅថា វាចា សញ្ញា-របស់បុគ្គលចូលកាន់តតិយដ្ឋាន ។ បេ ។ ចតុត្តដ្ឋាន អាកាសានញ្ហាយ តនដ្ឋាន វិញ្ញាណញ្ហាយតនដ្ឋាន ។ បេ ។ អាកិញ្ញញាយតនដ្ឋាន មាន ចុះវិតក្កៈវិចារៈ របស់បុគ្គលចូលកាន់តតិយដ្ឋានដាដើមនោះ មាន ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(೧៧៣) ១ឋមំ ឈានំ សមាបន្តស្បូ វាទា និ. ន្ត្រ ហោត័ត៌ អត្ថៅ សុត្ថភ្លេត៌ អត្ថំ តស្ស វ័ចិកេ-នោត៌ ។ អាមន្លា ។ តត៌យំ ឈាជំ សមាមជួស្ប ប៊ីតំ ធុំវន្ទា ហោតំ ។ បេ។ ខត្តតំ ឈាជំ សមា-စဥ္နံလျို ၾကိဳပရာရာကြီးမွာ စွေးရွိ ကမ္ဘာ-နာ အက္ဆာ့ ဖားအစို နာမာ အစိုးနား ကို အစိုးနား ကောက်နာ វិតាណញាយតនំ សមាខន្នស្បូ អកាសានញាយត. ឧសញា នុំខ្នា ហោត អាភិញញាយននំ សមាមខ្នុស្ប សញ្ជានាសញ្ជាយនាន់ សមាបន្ទុស្ស អាកាំញុញាយ. តឧសញា និរុន្ធា ហោត៍ សញាវេនយ៍តនំភេនំ សមា-បក្ខុស្ស សញា ច វេននា ច ភ្នំន្ទោ ហោភ្នំតំ អត្ថេវ

វិចីភេទពឋា

វចំភេទពថា

(១៧៤) 1 ចា របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋមដ្បាន វលត់ហើយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ ព្រោះហេតុនោះ ^រចីកេទ របស់បុគ្គល ចូលកាន់បឋមដ្បាននោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ វិតក្តៈវិចាវៈ របស់ បុគ្គលចូលកាន់ទុតិយដ្បាន រលត់ហើយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ ព្រោះហេតុនោះ វិតក្តៈវិចាវៈ របស់បុគ្គលចូលកាន់ទុតិយដ្បាននោះ មាន ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ពាក្យដូចេះ មានក្នុងព្រះសុត្រ ព្រោះហេតុនោះ ថៃកេទ របស់ បុគ្គលចូលកាន់បឋមជ្ឈននោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ បីតិ វបស់បុគ្គល ចូលកាន់តតិយដ្ឋាន រលត់ហើយ ។ បេ ។ អស្យាសប្បូស្យាសៈ របស់ បុគ្គលចូលកាន់ចតុតដ្ឋាន វលត់ហើយ វូបសញា វបស់បុគ្គលចូលកាន អាកាសានញាយតនដ្ឋាន លេតហើយ អាកាសានញាយតនសញា វបស់បុគ្គល់ចូលកាន់វិញាណញ្ចាយតនដ្ឋាន វលត់ហើយ វិញាណញ្ចុ-យតនសញា របស់បុគ្គលបូលកាន់អាកិញញាយតនដ្ឋាន វលត់ហើយ ។ បេ ។ អាកិញញាយតនសញា វបស់បុគ្គលចូលកាន់នេះសញានា- \mathcal{M} ញាយតនដ្ឋាន \mathcal{M} ត់ហើយ \mathcal{M} ញាខិងវេទនា \mathcal{M} ប្រុគ្គ \mathcal{M} ចូល កាន់សញាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិ វលត់ហើយ ពាក្យដុំចេះ មាន

(០៩៥) បឋមស្ប ឈា ឧស្ប សន្ទោ ភាណ្តា ភោ វ៉ុត្តោ ភកវតាតិ សមាបខ្មស្ប អត្ថិ វិឌីភេ នោតិ ។ ភេទ វ៉ុត្តោ ភកវតា ភា ខេ ១ គតិយស្ប ឈា ឧស្ប ខីតិ ភេស វ៉ត្តា ភកវតា ។ ខេ ១ គតិយស្ប ឈា ឧស្ប ខីតិ ភាណ្ឌ ភេទ វ៉ត្តា ភកវតា អាតាសា-សម្វាយគន៌ សមាបខ្មស្ប វ៉េខសញ្ញា ភាណ្ឌ សេវា ភូតា ពញ្ចាយគនំ សមាបខ្មស្ប វ៉េខសញ្ញា ភាណ្ឌ ភេទ វ៉ត្តា ភកវាតា វ៉ញ្ញាលាញាយគនំ សមាបខ្មស្ប អាតាសា-ឧញ្ចាយគនំ សមាបខ្មស្ប វ៉េញាលាញាយគឧសញ្ញា ភកវាតា វ៉ាញាលាញាយគនំ សមាបខ្មស្ប អាតាសា-ពញាយគនំ សមាបខ្មស្ប វ៉ាញាលាញាយគឧសញ្ញា ពញាយគនំ សមាបខ្មស្ប វ៉ាញាលាញាយគឧសញ្ញា

(೧೫೬) ೭ ಗಿಕ್ಷಾರೈ ನು ಅಲ್ಲಾ ನಿರ್ಭ ಸಿಕ್ಕೆ ಗಿರ್ದೇಶ ಹೆ ೫ ಈ ಕಷ್ಟು ೩ ಜನೆ ಶಿಸಿ ಕಾರ್ಯ ಬು ಒಸ್ಟ್ ಕನ್ನು ಯು ಒನ್ನು ನಾಡ್ಗೆ ಹಾಗು ಹಾಗು ಗಾಗ್ಗೆ ಶಾಗ್ಗೆ ಆನ್ಟು ಯು ಒನ್ನು ನಾಡ್ಗೆ ಹಾಗು ಗಾಗ್ಗೆ ನಾಡು ಗಾಗ್ಗೆ ಹಾಗು ನಾಡು ನಾಡು ನಿರ್ದೇಶ ಗಾಡು ಜಿ ಗೆ ಸಿಕ್ಟರೆ ನಾ ಕಾರ್ಡಿ ಸಿಕ್ಕೆ ಗಿ ಜೇ ಜಾ ಜಿ ಗಾ ಹಿ ಡು ಬಿ ಸಿಕ್ಟರೆ ನಾ ಕಾರ್ಡಿ ಸಿಕ್ಕೆ ಗಿ ಜೇ ಜಾ ಜಿ

လုန္ရုန္ရားနီး မနီး အလ႑ လញ္ကာ ေပၚေအာင္းနီး ။ ေလာကို ကန္ရုတ္ ျဖားျ

អភិធម្មចិដពេ កឋាវត្ថ

36

អភិធម្មចិជិក កជាវត្ថ

ក្នុងព្រះសូត្រ ព្រោះហេតុនោះ សញ្ញានិងវេទនា របស់បុគ្គលចូលកាន់ តតិយដ្បានដាដើមនោះ មានដែរថ្ម ។ អ្នកមិនពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (១៧៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា វចីកេទ របស់បុគ្គលចូល កាន់សមាបត្តិ មានទេថ្ម ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា សុំឲ្យេង ជាសត្រូវដល់បឋមដ្បានថ្ម ។ អើ ។ បើព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា សំឡេង ជាសត្រូវដល់បឋមដ្បានហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា វិចីភេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមា-បត្តិ មាន ។

(១៧៥) ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា សំឡេង ជាសត្រូវដល់ បឋមដ្ឋាន ព្រោះហេតុនោះ វិចីភេទ របស់បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា វិតក្តៈវិចារ: ជាសត្រូវ ដល់ទុតិយដ្ឋាន ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា បីតិ ជាសត្រូវ ដល់តតិយដ្ឋាន ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា អស្យាសប្បស្យាស: ជា សត្រូវដល់ចតុត្តដ្ឋាន ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា រូបសញ្ញា ជាសត្រវ ដល់បុគ្គលចូលកាន់អាកាសានញ្ហាយតនដ្ឋាន ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា អាកាសានញ្ហាយតនសញ្ញា ជាសត្រូវដល់បុគ្គលចូលកាន់វិញាណញ្ហាយ-តនដ្ឋាន ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា វិញាណញ្ហាយតនសញ្ញា ជា

ភេះពតុំ ស វេធ វិញ្ញា ខេសិ អាវត្ត៩ ធិភ្តេម៩ យុញ្ជ៩ ពុទ្ធសាស នេ ពុល៩ មខ្ពុនោ សេធំ ឧខ្យាតាវ៉ា ភេញ្ញ រោ យោ តមស្មី ឧម្មវិនយោ អច្ឃមត្តោ វិ ចោស្សភ្នំ(⁽⁾) បញាយ ជាតិសំសារំ ខុក្ខាស្សភ្នំ ភេះិស្សភ័តិ អត្តេវ សុត្ត ខ្លោតិ ។ អាមន្លា ។ ភេន ហិ សមា-បច្ចូស្ស អត្តិ វិចីភេ នោតិ ។ រីចីយុណា ។

កណ្ដេតោ វុត្ថា ភកវតា ៤៩៩ ញានាសញ្ញាយត់ំ សមាមជួស្ស អាកាំញញាយត់ឧសញ្ញា គេល្ខា តោ វុត្ថា ភកវតា ១ មេ ។ សញ្ញាម់ឧយ៌តំរោះំ សមា-មជ្ជស្ស សញ្ញា ៥ មេឧលា តាំ ភាក់ វតា អត្ថិ តស្ស សញ្ញា ៥ មេឧលា ចាត៌ ១ ជ ហៅវត្ថុំ ១ មេ ១

វិចីពេទពឋា

វិច័រោ ៖ កឋា

សត្រវដល់បុគ្គលចូលកាន់អាកិញ្ចញាយតខដ្ឃាន ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ ថា អាកិញ្ចញាយតនសញ្ញា ជាសត្រវដល់បុគ្គលចូលកាន់នេវសញ្ញានា-សញ្ញាយតនដ្ឋាន ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា សញ្ញានិងវេទនា ជាសត្រវដល់បុគ្គលចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិរោធ ចុះសញ្ញានិងវេទនា របស់បុគ្គលចូលកាន់ទុតិយដ្ឋានជាដើមនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៧៦) បុគ្គលមិនគរូវនិយាយថា វិថីកេទ របស់បុគ្គលចូល កាន់សមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលអាននូ សាវ៉កឈ្មោះអភិក្ខ របស់ព្រះអរហន្តសម្លាសម្ពុទ្ធមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមសិទី ឋិតនៅក្នុងព្រហ្មលោក ហើយញ៉ាំងពាន់ នៃលោកធាតុឲ្យដឹងច្បាស់ ដោយសំទ្យេងថា

អ្នកទាំងឲ្បាយ ចូរប្រុងប្រៀប ឈានទៅ ប្រកប ក្នុងពុទ្ធ-សាសនា ចូរកំចាត់បង់ នូវសេនានៃមច្ច ដូចជាដំរីកំចាត់បង់ នូវផ្ទះជាវិការៈនៃដើមបបុស បុគ្គលណា ជាអ្នកមិនប្រមាទ នៅក្នុងធម៌វិន័យនេះ បុគ្គលនោះ នឹងលះ នូវជាតិសំសារៈ ធ្វើនូវទីបំផុត នៃសេចក្តីទុក្ខពុន

តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះ សូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ វចីកេទ វបស់ ក្ បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ មាន ។

ចប់ វិចីភេទពថា ។

១ ម- លោហិតុច្បាទកោ ។

(၈၈๙) ၿကံ ဗိန္ဂ် နိုးမံ နိုးမ္ရနာနို ၅ မာဗင္လာ ၅ နဗင္ဈန်ေးမာ နဗ္ဈနော့ ကော နဗင္ဈန်ေးမာ ဒေၾကာ ကောနဲ ၅ ေ မောဂံ ဒုန္ရက္ ၅ မေ ၅

ទុក្ខាហារពថា ។

បិត្តរ្និតិកឋា

តេ មក្តំ ភាវេត្តិតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ (၈ ៧ ៨) យេ គេខិ ខុក្ខាត្តិ វាខំ ភាសត្តិ ស ្វេ តេ មក្តំ ភាវេត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ ពាលមុខុដ្ឋនា ខុក្ខាត្តិ វាខំ ភាសត្តិ ពាលមុខុដ្ឋនា មក្តំ ភាវេត្តិតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ មាតុឃាតតោា ។ បេ ។ ខំតុឃាតកោា អរហន្តឃាតកោា រុ ហិរុខ្យាន គោ^{(0}) ។ បេ ។ សង្ឃភេន តោា ខុក្ខាត្តិ វាខំ ភាសតិ សង្ឃ-ភេន តោ មក្តំ ភាវេតីតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

() ព ៧) ខុត្តា ហា ពេ មក្កខ្ញុំ មក្កបរិយាបខ្មខ្ញុំ ។ អាមន្តា ។ យេ កោះចំ ខុត្តាន្តិ វាចំ ភាសន្តិ សញ្វេ សាមន្តា ។ យេ កោះចំ ខុត្តាន្តិ វាចំ ភាសន្តិ សញ្វេ

ទុក្ខាហាវពបា

ទុក្ខាហារពហ

(១៧៧) ការនាំមកនូវញាណ (ការដឹង) ក្នុងទុក្ខ ដាអង្គ នៃមគ្គ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងមគ្គប្ភ ។ អើ ។ ពួកដនណាមួយ ពោល វាចាថា ទុក្ខ ដនទាំងអស់នោះ តែងចម្រើននូវមគ្គប្ភ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងសេះទេ ។ បេ ។

(១៧៨) ពួកជនណាមួយ ពោលវាចាថា ខុក្ខ ជនទាំងអស់ នោះ តែងចម្រើននូវមគ្គឬ ។ អើ ។ ពួកពាលបុថុដ្ដន ពោលវាចាថា ខុក្ខ ពួកពាលបុថុដ្ដន តែងចម្រើននូវមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ជនអ្នកសម្ងាប់មាតា ។ បេ ។ ជនអ្នកសម្ងាប់ចិតា ជនអ្នក សម្ងាប់ព្រះអរហន្ត ជនអ្នកធ្វើព្រះលោហិតឲ្យពុះពោរខ្សើង ។ បេ ។ ជន អ្នកបំបែកសង្ឃ ពោលវាចាថា ខុក្ខ ជនអ្នកបំបែកសង្ឃ តែងចម្រើននូវ មគ្គដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចប់ ខុត្ចហារពថា ។

បិត្តវ្មិតិតឋា

(១៧៩) ចិត្តមួយ ឋិតនៅអស់មួយថ្ងៃថ្ក ។ អើ ។ កន្ទះថ្ងៃ ជាឧប្បាទក្ខណៈ កន្ទះថ្ងៃ ជាវយក្ខណៈថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

96

၊ လကအိ ာ ေၾကာကို ကိုင္လုပ္ ာ အေျပာ ျ (೧៤೧) រ) គាំ ចំន័្ន ចត្តារោ ធិវសេ តិដ្ឋតិ ។ បេ ។ អដ្ឋ និវេស តិដ្ឋតំ ឧស និវេស តិដ្ឋតំ វីសតិ និវេស តិដ្ឋតិ មាស់ តិដ្ឋតិ ទ្វេ មាសេ តិដ្ឋតិ ខត្តារោ មាសេ តិដ្ឋតិ អដ្ឋ មាសេ តិដ្ឋតិ ឧស មាសេ តិដ្ឋតិ សំព្រៃ តិដ្ឋតិ ខ្វេរស្ពាតិ តិដ្ឋ-តំ ខត្តារំ ស្បាន តំដួត អដ្ឋ ស្បាន តំដួត ឧស ស្បែច និដ្ឋន៍ ស្បែន ស្បែច និដ្ឋន៍ នឹស ស្បែច តិដ្ឋតិ ខត្តាន្បឹស សេព្វតិ តិដ្ឋតិ ខញ្ញាស សេព្វតិ តិដ្ឋតិ វស្សសតំ តិដ្ឋតិ ខ្វេ វស្សសតាធិ តិដ្ឋតិ ខត្តារំ វស្សសគាត់ តំដួត ខញ្ វស្សសគាត់ តំដួត វស្សសមាស្សំ តិដ្ឋតិ ខ្វេរស្សសមាស្អាធិ តិដ្ឋតិ ខត្តាវិ ស្បែសលសព្វថ្ម និដ្ឋន៍ អដ្ឋ ស្បែសលសព្វថ្ម និដ្ឋន៍ សោន្យស ស្បែសហស្បាន តិដួត តាញ់ តិដួត ទ្វេ តាញេ តិដួត ខត្តារោ តាញេ តិដួត អដ្ឋ តាញេ តិដួត

ស្រុក ខ្លាំ សារខ្លាំ ខ្លែ ខ្លែ ខ្លែ ខ្លែ ខ្លែ ខ្លែ ខ្លាំ ។ អាមន្តា ។ ខិរសោ ឧប្បានក្នាណោ ខិរសោ វយក្នា-លោឆិ ។ ឧ សេរំ វត្តពេ្ ។ បេ ។

ចិត្តផ្នំតិកឋា

(១៨០) ចិត្តមួយ ឋិតនៅអស់ពីវថ្ងៃឬ ។ អើ ។ មួយថ្ងៃ ជា ឧប្បាទក្ខណៈ មួយថ្ងៃ ជាវយក្ខណៈឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ។

(อสอ) อิสุษุณ บิลเลาหม่งไป ๆ เบๆ บิลเลาหม่สไป ษิ์ถเธาหม่ออไป ซิถเธาหม่ออไป บิถเธาหม่อโจ ซิถเธาหม่อ to บิลเธาหญ่ไว บิลเธาหญ่ผ่าง บิลเธาหญ่องไข บิลเธา หม่อ ถ้ำ ซิลเธาหม่ ๒ ถ้ำ ซิลเธาหม่ ๒ ถ้ำ ซิลเธาหม่ ๘ ถ้ำ ซิล เฮ) หห่ ๑๐ ฏ บิลเฮ) หห่ ๒๐ ฏ บิลเฮ) หห่ ๓๐ ฏ บิลเฮ) หห่ ๒๐ ถ้า ชิลเสาหม่ ๕๐ ถ้า ชิลเสาหม่ ๑๐๐ ถ้า ชิลเสาหม่ boo ฏ บิลเฮาหม่ boo ฏ บิลเฮาหม่ doo ฏ บิลเฮาหม่ ออออ ถ้า บิลเม่หญ่ 6000 ถ้า บิลเม่หญ่ 6000 ถ้า บิลเม่ หผ่ ๘.๐๐๐ อํ บิลเลาหผ่ ๑๖.๐๐๐ อํ บิลเลาหผ่ ๑ กบา บิลเอาหญ่ ๒ ลบๆ บิลเอาหญ่ ๒ ลบๆ บิลเอาหญ่ ๘ ลบๆ

(೧ ៤ ៣) នេ ជម្នា ខំន្លេជ លហុមអិន្តានិ ។ អមន្តា ។ ឧនុ វ៉ន្តំ ភនានា ឆាហំ ភិន្ទាវេ អញំ រ) ភំ ជម្មម្បិ សមនុមស្សាមិ យំ រ៉េរំ លហុមអិន្តំ

(၈ d b))) ကို စိုးရွိ နိုးလံ နိုးမှုန်းနီး ၅ မာ-ဗန္တာ ၅ မန္ရားက္က ဧမ္ဘာ) ကာဟံ စဟုမ္ဘာ ရုပ္ခုဒ္ထိန္ခာ နိုးင္လုဒ္လီနီ ၅ မာမင္လာ ၅ (နာ ဧမ္ဘာ စိုးနွာေလဟုမ-ကိုန္ရာနီ ၅ ေလာက္ ကုန္လုတ္ ၅ (၄ ၅

សេរ ខ្មស ភា ប្រេ និដ្ឋន៍ និត្តឹស ភា ប្រេ និដ្ឋន៍ ខត្ ស្សដ្ឋី ភា ប្រេ និដ្ឋន៍ បញ្ចូ ភា ប្បស នា និ និដ្ឋន៍ ភា ប្ប-សហ ស្បំ និដ្ឋន៍ ឲ្វេ ភា ប្បស ហ ស្បា និ និដ្ឋន៍ ខត្តាវិ ភាប្បស ហ ស្បា និ និដ្ឋន៍ អដ្ឋ ភា ប្បស ហ ស្បា និ និដ្ឋន៍ សេរ ខ្មស ភា ប្បស ហ ស្បា និ និដ្ឋន៍ វីស នំ ភា ប្បស-ហ ស្បា និ និដ្ឋន៍ ខត្តា ខ្មីស ភា ប្បស ហ ស្បា និ និដ្ឋ និ ស ដ្ឋី ភាប្បស ហ ស្បា និ និដ្ឋន៍ ។ បេ ។ ខត្តា ភី ឆឺ ភា ប្បស ហ ស្បា និ និដ្ឋន៍ ។ បេ ។ ខត្តា ភី ឆឺ ភា ប្បស ហ ស្បា និ និដ្ឋន៍ ។ ហេ ។ ខេត្តា ភី ឆឺ ភា ប្បស ហ ស្បា និ និដ្ឋន៍ ។ អា ខន្តា ។ ខ្វេ ខ ន្តា-ខ្យីស ភា ប្បស ហ ស្បា និ វយភ្លា ណោ និ ។ ន ហេ វំ ភ្លា ហ្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

ឋិត នៅអស់ ១៦ កប្រ បិត នៅអស់ ៣៤ កប្រ បិត នៅអស់ ៦៤ កប្ប បិត នៅអស់ ៥ យេកប្ប បិត នៅអស់ ១ ពាន់កប្ប បិត នៅអស់ ៤ ពាន់ កប្ប បិត នៅអស់ ៤ ពាន់កប្ប បិត នៅអស់ ៨ ពាន់កប្ប បិត នៅអស់ ១៦ ពាន់កប្ប បិត នៅអស់ ៤០ ពាន់កប្ប បិត នៅអស់ ៤០ ពាន់កប្ប បិត នៅអស់ ៦០ ពាន់កប្ប ។ បេ ។ បិត នៅអស់ ៤៤ ពាន់កប្បឬ ។ អើ ។ ៤៤ ពាន់កប្ប ជាឧប្បា ទក្ខណៈ ៤៤ ពាន់កប្ប ជាវយក្ខណៈឬ ។ អ្នក មិនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។

(១៨৬) ចិត្តមួយ បិតនៅអស់ ១ ថ្ងៃថ្ក ។ អើ ។ ពួកធម៌ ដទៃ ដែលកើតទ្បើងអស់ ១ ថ្ងៃ ឬច្រើនថ្ងៃ ហើយលេត់ទៅវិញ មាន ដែរឬ ។ អើ ។ ធម៌ទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តទៅរហ័ស ដោយចិត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៨៣) ធម៌ទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តទៅរហ័ស ដោយចិត្តដែរឬ ។ ^{អើ} ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគត តិចារណារកមិនឃើញ នូវធម៌ដទៃ សូម្បីតែមួយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅរហ័ស

យ៥យិធំ ភិភ្នាវេ ខិត្តំ យាវញ្ចិធំ ភិភ្នាវេ ឧមមាមិ ឧ សុភារា ហេវ លហុមវិវត្តំ ខិត្តភ្និ អត្ថោ សុត្ត-ត្នោតិ ។ អាមន្តា ។ តេខ ហិ ឧ វត្តព្វំ តេ ឌម្មា ខិត្តេខ លហុមវិវត្តាតិ ។

ចិត្តដ្ឋិតិពឋា

យ៉ាងនេះ ដូចជាចិត្តនេះទេ ម្នាលកិត្តុទាំងឡាយ ចិត្តនេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ហើស មិនងាយបុគ្គលនឹងធ្វើសេចក្តីប្រៀបបានឲ្យីយ ពាក្យដូច្នេះ មាន ក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគរូវពោលថា ធមិ ទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តទៅហើស ដោយចិត្តទេ ។

(១៨៤) ធម៌ពំងនោះ ប្រព្រឹត្តពៅហើស ដោយចិត្តឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តពាំងឲ្យាយ សត្វស្វា ត្រាច់ពៅ ក្នុងព្រៃតូច ព្រៃធំ ចាប់កាន់មែកឈើ សែងមែកឈើនោះ ហើយចាប់ មែកដទៃ លែងមែកនោះហើយ ចាប់មែកដទៃ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិត្ត ពំងឲ្យាយ ធម្មជាតណា ហៅថាចិត្តដូច្នេះក្តី ហៅថាមនោដូច្នេះក្តី ហៅ ថាវិញ្ញាណដូច្នេះក្តី ធម្មជាតនោះ ជាធម្មជាតដទៃមែនពិត កើតឲ្យើងក្នុង វេលាយប់ផង ក្នុងវេលាថ្ងៃផង ធម្មជាតដទៃសេត់ទៅវិញផង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ធម៌ពាំងនោះ ប្រព្រឹត្តពៅហើស ដោយចិត្តទេ ។

(១៨៥) ចិត្តមួយ ឋិតនៅអស់១ ថ្ងៃឬ ។ អើ ។ ចត្តុវិញាណ ឋិតនៅអស់១ ថ្ងៃដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សោត-វិញាណ ។ បេ ។ ឃានវិញាណ ជីក្សវិញាណ កាយវិញាណ អកុសល-ចិត្ត ចិត្តដែលច្រកចដោយកគ: ច្រកចដោយទោស: ច្រកចដោយមោហ:

ហកតំ ខំតំតំ ឧំរសំ តំដួតតំ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ (೧ ៤ ៦) រាកំ ខំតំតំ ឧំរសំ តំដួតតំ ។ ភា-មត្តា ។ យេ នៅ ខំត្តេឧ ខក្តានា រូបំ បស្សត៌ តោ នៅ ខំត្តេឧ សោ តេខ សន្ធំ សុណាតំ ។ បេ ។ ឃា នេឧ កន្ធំ ឃាយតំ ជិញ្ឈ សំ សាយតំ កា យេ ខេ ដោ-ដូព្វំ ដុសតំ ។ បេ ។ មឧសា ឧម្មំ វិជានាតំ ។ បេ ។ យេ នៅ ខំត្តេឧ មឧសា ឧម្មំ វិជានាត៌ តេ នៅ ខំត្តេឧ ឧក្តុនា រូបំ បស្សត៌ ។ បេ ។ សោ តេខ សន្ធំ សុណាតំ ឃា នេឧ កន្ធំ ឃាយតំ ជិញ្ឈ សំ សាយតំ ។ បេ ។ កា យេ ដោដួព្វំ ដុសត័ត៌ ។ ឧ ហៅវត្តព្រេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

ប្រកបដោយមាន៖ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ប្រកបដោយវិចិតិច្ឆា ប្រកបដោយ ថីន: ប្រកបដោយឧទ្ធច្ច: ប្រកបដោយអហិរិក: ប្រកបដោយអនោត្តហ្វៈ បិតនៅអស់ ១ ថ្ងៃដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៨៦) ចិត្តមួយ ឋិតនៅអស់ ១ ថ្ងៃឬ ។ អើ ។ បុគ្គលឃើញ រូបដោយក្មែក ដោយចិត្តណា ក៏ពុសំខ្មេងដោយត្រចៀក ដោយចិត្ត នោះដែរ ។ បេ ។ ធុំក្លិនដោយច្រមុះ លិទ្ធភ្វក្សសេដោយអណ្តាត ពាល់ ត្រូវផ្សព្វដោយកាយ ។ បេ ។ ដឹងច្បាស់ធម្មារម្មណ៍ដោយចិត្ត ។ បេ ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ធម្មារម្មណ៍ដោយចិត្ត ដោយចិត្តណា ក៏ឃើញរូបដោយ ភ្នែក ដោយចិត្តនោះដែរ ។ បេ ។ ពុសំខ្មេងដោយត្រចៀក ធុំក្លិនដោយ ច្រមុះ លិទ្ធភ្វក្សរសដោយអណ្តាត ។ បេ ។ ពាល់ត្រូវផ្សព្វដោយកាយ (ដោយចិត្តនោះ) ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៨៧) ចិត្តមួយ ឋិតនៅអស់១ថ្ងៃឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ឈាន ទៅមុ១ ដោយចិត្តណា ឈានបែរមកក្រោយ ដោយចិត្តនោះដែរ ឈានបែរ មកក្រោយ ដោយចិត្តណា ឈានទៅមុ១ ដោយចិត្តនោះដែរ មើលទៅមុ១ ដោយចិត្តណា មើលចំហៀន ដោយចិត្តនោះដែរ មើលចំហៀន ដោយ ចិត្តណា មើលទៅមុ១ ដោយចិត្តនោះដែរ បត់អវយវៈចូល ដោយចិត្តណា 5.4

ចិត្តដ្ឋិតិតថា នេ នេះ ខំត្តេន បសារេទំ យេ នេះ ខំត្តេន បសារេទំ នេ នេះ ខំត្តេន សម្ម៉ិញ្លេទ័ត៌ ។ ឧ ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។ (n d d) អាកាសានញាយតន្ធបតានំ នេវានំ ឯកំ ខំត្តំ យាវតាយុកំ ទំដួត័តំ ។ អាមន្តា ។ ម-នុស្សានំ ឯកំ ខំត្តំ យាវតាយុកំ ទំដួត័ត៌ ។ ន ហេវំវត្តព្យេ ។ បេ ។

(٥ ៤ ๙) អាកាសានញាយតទ្ធ បតានំ នេវានំ ឯកំ ខំត្តំ យាវតាយុកំ តំដួតីតំ ។ អាមន្តា ។ ចាតុម្ន-យារាជិកានំ នេវានំ ។ បេ ។ តាវត្តឹសានំ នេវានំ... យមានំ នេវានំ... តុសំតានំ នេវានំ... និម្មានកើនំ នេវានំ... បានិម្មិតាសាត្តីនំ នេវានំ... ព្រហ្មទារិសជ្ជានំ នេវានំ... ព្រហ្មចុរោហិតានំ នេវានំ... មហាព្រហ្មានំ នេវានំ... បរិត្តាភានំ នេវានំ... អប្បមាណាភានំ នេវា-នំ... អាភស្សានំ នេវានំ... បរិត្តសុភានំ នេវានំ...

ចិត្តដ្ឋិតិកឋា

លាអវយវៈចេញ ដោយចិត្តនោះដែរ លាអវយវៈចេញ ដោយចិត្តណា បត់ អវយវៈចូល ដោយចិត្តនោះដែរថ្ភ ៗ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ៗ បេ ៗ (១៨៨) ចិត្តមួយ បេស់ពួកទេវ តា ដែលចូលទៅកើតក្នុងជាន់ អាកាសានញ្ចាយនៈ ថិតនៅដាបដល់អស់អាយុដែរថ្ម ៗ អើ ៗ ចិត្ត មួយ របស់មនុស្ស ទាំងឡាយ ថិតនៅដាបដល់អស់អាយុដែរថ្ម ៗ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ៗ បេ ៗ

(១៨៩) ចិត្តមួយ របស់ពួកទេវតា ដែលចូលទៅកើតក្នុងដាន អាកាសានញាយតនៈ ឋិតនៅដរាបដល់អស់អាយុដែរឬ ។ អើ ។ ចិត្ត មួយ របស់ពួកទេវតាដែលឋិតនៅក្នុងឋានចាតុម្មហារាជិកា ។ បេ ។ របស់ ពួកទេវតា ដែលបិតនៅក្នុងមានតាវត្តឹង [... ពួកទេវតា ដែលបិតនៅក្នុង ឋានយាម: . . . ព្លុកទេវតា ដែលឋិតនៅក្នុងឋានតុសិត . . . ព្លុកទេវតា ដែលឋិតនៅក្នុងឋាននិម្មានវតី . . . ពុកទេវតា ដែលឋិតនៅក្នុងឋានចរ-និម្មិតវសវត្ត . . . ពុកទេវតា ដែលឋិតនៅក្នុងឋានព្រហ្មពុរិសដ្ឋា . . . ព្ទុកទេវតា ដែលឋិតនៅក្នុងឋានព្រហ្មចុកេហិតា . . . ពុកទេវតា ដែលឋិត នៅក្នុងឋានមហាព្រហ្ម... ពូកទេវតា ដែលឋិតនៅក្នុងឋានបរិត្តាកា... ព្លុក ទេវតា ដែល ថិត នៅក្នុង ហ នអ**ប្យមា**ណាកា . . . ព្លុក ទេវតា ដែល ថិត នៅក្នុងហិនអាកសព្រ: ... ពួកទេវតា ដែលចិតនៅក្នុងហិនហិត្តសុភា ...

(១ ៩ ១) អាតាសានញាយតន្ធមតានំ នេងនំ វី-សតិ តាម្បសមាស្អានិ អាយុខ្យមាណំ អាតាសា នញ្ចាយតន្ធមតានំ នេងនំ រិតាំ ខិត្តំ វីសតិ តាខ្យ-សហស្អានិ តិដ្ឋតីតិ ។ អាមន្តា ។ ទាតុម្មហារដិ-តាធំ នេងនំ ខញ្ច វស្សសតានិ អាយុខ្យមាណំ

នេវាធំ ... សុឧស្សាធំ នេវាធំ ... សុឧស្សីធំ នេវាធំ ។ បេ ។ អភាធិដ្ឋាធំ នេវាធំ រាភាំ ខិត្តំ យាវតាយុ តាំ តិដួតីតិ ។ ធ ទៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ (೧ ៩ ០) អាតាសាឧញាយតឲ្ធទតាធំ នេវាធំ វី-សតិ តាឡសហស្សាធិ អាយុខ្យទាណំ អាតាសា-ធញ្ជាយតឲ្ធទតាធំ នេវាធំ រាភាំ ខិត្តំ វីសតិ តាខ្យ-សហស្សាធិ តិដួតីតិ ។ អាមន្តា ។ មនុស្សាធំ វស្ស-សតំ អាយុខ្យទាណំ មនុស្សាធំ រាភាំ ខិត្តំ វស្សសេតំ តិដួតីតិ ។ ធ ទៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដិកេ ពឋាវត្ថ

អបទ្រាណសុភានំ នេវានំ ... សុភគិណ្ណានំ នេវានំ ...

ឋមាមលាន់ នេវានំ... អវិហានំ នេវានំ... អតប្រនំ

អភិធម្មបិមក កឋាវត្ថ

ព្លួកទេវតា ដែលបិតនៅក្នុងឋានអ**ប្**រមាណសុភា ... ព្លួកទេវតា ដែលបិត នៅក្នុងឋានសុកកិណ្ណា . . ព្លួកទេវតា ដែលបិតនៅក្នុងឋានវេហប្ផណ ... ព្លួកទេវតា ដែលបិតនៅក្នុងឋានអវិហា ... ព្លួកទេវតា ដែលបិតនៅ ក្នុងឋានអតប្បា . . ព្លួកទេវតា ដែលបិតនៅក្នុងឋានសុទស្ស . . . ពួកទេវតា ដែលបិតនៅក្នុងឋានសុទស្សី ។ ២ ។ ពួកទេវតា ដែលបិត នៅក្នុងឋានអកនិដ្ឋ បិតនៅដកបដល់អស់អាយុដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ២ ។

(១៩០) ២០ពាន់កប្ប ជាប្រមាណនៃអាយុ បេស់ពួកទេវៃភា ដែលចូលទៅ កីតក្នុងជាន់អាកាសានញ្ហាយតនៈ ចិត្តមួយ បេស់ពួកទេវៃភា ដែលចូលទៅកើតក្នុងជាន់អាកាសានញ្ហាយតនៈ (នោះ) ឋិតនៅអស់ ២០ ពាន់កប្បដែរឬ ។ អើ ។ មួយយេឆ្នាំ ជាប្រមាណនៃអាយុ របស់មនុស្ស ទាំងឡាយ ចិត្តមួយ របស់ពួកមនុស្ស ឋិតនៅអស់មួយយេឆ្នាំដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៩១) ៤០ ពាន់កប្ប ជាប្រមាណនៃអាយុ បេស់ពួកទេវតា ដែលចូលទៅកើតក្នុងជាន់អាកាសានញ្ហាយតនៈ ចិត្តមួយ បេស់ពួកទេវតា ដែលចូលទៅកើតក្នុងជាន់អាកាសានញ្ហាយតនៈ ឋិតនៅអស់ ៤០ ពាន់ កប្បដែរឬ ។ អើ ។ ព្រុំវយឆ្នាំ ជាប្រមាណនៃអាយុ របស់ពួកទេវតា

ទានុម្មហារជំនាល់ នេងធំ ៦៩ំ ខំនំ មញ្ច ស្បែ-ဆင်္ဂ နိမ္မန်ာ ၅ (၁ ၅ နယ္မနာ တနာ္က နိမ္မန်ာ (၉ ၂ နယ္မ-សហស្វាន៍ តំដូត ខត្តាវៃស្បូសហស្វាន៍ តំដូត៍ អដ្ နော်မူကေလာက်မှ ဖွန်းနှင့် ကေဒါက နော်မူကေလာက်ဖွ စိဳးដူစို ကဗျည္၊ စစိယကကို စိဳးដူစို ရဗင္ခုကုဗ္ပံု စိုးမှု-តំ រ) ភាំ កាប្យំ តិដួតិ ខ្វេ កាប្យេ តិដួតិ ខត្តារោ តាប្ប តិដួត អដ្ឋ តាប្ប តិដួត សោខ្យស តាប្ប តិដ្ឋតិ ពត្តឹស ភាប្បេ តិដ្ឋតិ ខត្តស្មរដ្ឋី ភាប្បេ តិដ្ឋតិ បញ្ចូតាប្បសតាធំ តំដួត តាប្បសហស្សំ តំដួត ទ្វេ အပျွံလာလျှင် နိုင္ငံနိုင်ငံနန်နိုင်ငံနန်ငံနီငံနိုင်နီငံနိုင်ငံနီငံနီငံနီငံနီငံနီငံနီငံနီငံနန်နီငံနီငံနီငံနီငံနီငံန តំ អដ្ឋ តាប្បសហសុព្វតំ តំដូតំ ។ បេ។ អំតាត់ដ្ឋាតំ နောင်္ခ ကေချွမာ အာဗျွမာတမဂ္ဂျာင်္ခ နာထုဗျွမာ ကိ មភានិដ្ឋាន នេងនំ ឯភាំ ចិត្តំ សោន្យស ភាប្បស. ហស្សាន៍ តិដួតតំ ។ ឧ ហៅ វត្តឲ្យ ។ បេ ។

ចិត្តដ្តិតិកឋា

ដែលឋិតនៅក្នុងជានំចាតុម្មហារាជិកា ចិត្តមួយ របស់ពួកទៅតាក្នុងហ៊ាន ចាតុម្មហារាជិកា (នោះ) បិតនៅរសេច្រាំវយត្នាំដែរឬ ។ ចេ ។ បិតនៅ អស់ ទ ពាន់ ឆ្នាំ បិត ទៅអស់ ៤ ពាន់ ឆ្នាំ បិត នៅអស់ ៤ ពាន់ ឆ្នាំ បិត នៅអស់៤ពាន់ឆ្នាំ ឋិតនៅអស់ ១៦ ពាន់ឆ្នាំ ឋិតនៅអស់ភាគជាគម្រប់បី ไรกบู บิลเลาหม่กระกบู บิลเลาหม่ จ กบู บิลเลาหม่ 6 กบู บิลเธาหญ่ 6 ลบๆ บิลเธาหญ่ ส ลบๆ บิลเธาหญ่ ออ ลบๆ บิล เธาหม่ ๓๒ ลซา บิลเธาหม่ ๖๒ ลซา บิลเธาหม่าตำเพลซา ឋិតនៅអស់ ១ ពាន់កប្រ បិតនៅអស់ ៤ ពាន់កប្រ ឋិតនៅអស់ ៤ ពាន់ កញ្ជ ឋិត នៅអស់ ៤ ពាន់កញ្ហ ។ ចេ ។ ១៦ ពាន់កញ្ញ ជាប្រមាណ នៃអាយុ របស់ទៅតាក្នុងឋានអកនិដ្ឋ ចិត្តមួយ របស់ពួកទៅតាដែលបិត នៅក្នុងឋានអកនិដ្ឋ ឋិតនៅអស់ ១៦ ពាន់កប្បដែរឬ ។ អ្នកមិនគុរូ ពោលយ៉ាងនេះទេ ៗ បេៗ

(១៩៤) ចិត្ត បេសពួកទេវតាដែលចូលទៅកើតក្នុងជាន់អាកាសា-នញ្ហាយតន: កើតទ្បើងមួយស្របក់១ លេត់ទៅមួយស្របក់១ឬ ។ អើ ។ ពួកទេវតា ដែលចូលទៅកើតក្នុងជាន់អាកាសានញ្ហាយតន: ច្បូតមួយស្រ-បក់១ កើតទ្បើងមួយស្របក់១ឬ ។ អ្នកមិនគូវញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

អភិធម្មបិដិកេ កឋាវត្ថ

(೧ ๙ ៣) អាតាសានញាយនទូខតានំ នេវានំ រាតំ ខិត្តំ យាវតាយុតំ តិដ្ឋតីតំ ។ អាមន្តា ។ អា-តាសានញាយនទូខតា នេវា យេនៅ ខិត្តេន ឧៗ្ប-ជួត្តិ តេនៅ ខិត្តេន ខវត្តិតំ ។ ន ខោវវត្តត្វេ ។ ខេ ។ ចិត្តអ្វីតំកេវា ។

ព័ត៌ទ័ពលា

(೧៩៤) សព្វេ សង្វារា អនោះតីតាត្វា កាត្រុ-ឧ្បាតិ ។ អមន្តា ។ ឧនុ អត្ថិ សុទា ឋឧនា តា-យំតាំ សុទំ ខេតសំភាំ សុទំ ឧំព្វំ សុទំ មានុសភាំ សុទំ លាភសុទំ សត្ថារសុទំ យាឧសុទំ សយឧសុទំ សស្រំ សានសុទំ សត្ថារសុទំ សាមញ្ញសុទំ សាសរំ សុទំ អនាសរំ សុទំ ឧបរីតិភាំ សុទំ និបរីតិ-កាំ សុទំ លោឧសុទំ វិមុត្តិសុទំ តាមសុទំ នេះត្វាម្ន-សុទំ បរិឋភាសុទំ ឧបសមសុទំ សម្លោះសុទន្តិ ។ អមន្តា ។ បញ្ជំ អត្ថិ សុទា ឋឧនា ។ បេ ។

๗ษ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

(១៩ ៣) ចិត្តមួយ របស់ពួកទេវតា ដែលចូលទៅកើតក្នុងជានំ អាកាសានញាយតន: ឋិតនៅដរាបដល់អស់អាយុឬ ។ អើ ។ ពួកទេវតា ដែលចូលទៅកើតក្នុងជាន់អាកាសានញាយតន: កើតទ្បើងដោយចិត្តណា ថ្យុតទៅវិញដោយចិត្តនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បប់ ចិត្តដ្តិតិកថា ។

តុំតំឡូពឋា

(១៩៤) សង្ហារទាំងត្បូង ដូចជាផែះក្តៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែនឬ ។ អើ ។ វេទនា ជាសុទ គឺសុទប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងកាយ សុទប្រព្រឹត្ត ទៅ ក្នុងចិត្ត សុទជាទិព្វ សុទជារបស់មនុស្ស សុទដោយលាក សុទដោយ សក្ការ: សុទដោយយាន សុទដោយដំណេក សុទដោយកាពនៃទួន ជាធំ សុទដោយភាពនៃទួនជាអធិបតី សុទរបស់គ្រហស្ត សុទរបស់ សមណ: សុទប្រកបដោយអាសវ: សុទមិនមានអាសវ: សុទប្រកប ដោយឧបធិក្តិលេស សុទមិនមានឧបធិក្តិលេស សុទប្រកបដោយអាមិស: សុទមិនមានអាមិស: សុទប្រកបដោយបីតិ សុទមិនមានបីតិ សុទដោយ ឈាន សុទដោយវិមុត្តិ សុទក្នុងកាម សុទដោយការចេញហាកាម សុទដោយការស្វប៍ស្ងាត់ សុទដោយការច្បេបំ សុទដោយការត្រាស់ ដឹង ក្រែងមានដែរឬ ។ អើ ។ បើវេទនា ជាសុទ ។ បេ ។

មឧស្ស៍ចាយាសាត៍ ។ ឧ ហៅ វត្តុព្វេ ។ បេ ។ (ဂ (၁) အ က္ဆံ လ၊ က္ လ အုံ က ၊ က က်ိဳ အ ရှာ តា្ញាញតំ ។ អាមន្លា ។ ឧនុ វត្តំ ភកវតា សត្វ ភិក្ខុវេ អាឧត្ត ភិញ្ចុ ភិក្ខុវេ សព្វំ អាឧត្តំ ខក្ខុំ ភិក្ខុ. ပ မာန္ နဲ့ ၃၀၀ မာန္ ေဆးနဲ့ အေနာ့ မာန္ ေဆးနဲ့ အေနာ့-လမ္မႈလျှော မာစီးန္မာ ယမ္မာဒီ ေဆ့္ခာလမ္မလျှေးမျွင္နယာ ទប្បដ្តទំ ៧ឧយ៍តំ សុខំ កំ ឧុត្តំ កំ អឧុត្តមសុខំ កំ နာမျို မာန်န္မှိ (အင်္ဂ မာန်န္မိ မာန်န္မိ စန်န္မိ စန်န္မိ စန်န္မိ សក្តិនា មោមាក្តិនា អានិត្តំ ជាតំយា ជរាមរណេន(*) សោតេហ៍ មរិនេហ៍ហ៍ នុត្ត្លេហ៍ នោមនស្សេហ៍ នុ-ទាយាសេមា៍ អានិត្តភ្នំ វនាមិ សោតំ អានិត្តំ សន្តា អានត្តា ។ ២ ។ ឃានំ អានត្តំ កត្វា អានត្តា ។ ២ ។

(၈๙៥) សព្វេសង្ខារា អពោជិតាត្វា កុត្តាន្បា-តំ ។ អាមន្តា ។ សព្វេ សន្ខារា ឧត្តា វេននា តា-យំតាំ ឧុត្វា ខេតសិតាំ ឧុក្ខំ សោតាហ៍នៅឧត្តានោ-មឧស្សទាយសាត៌ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ ថេ ។

កុកុស្មា^យ សម្ពោះសុខ នោវត ហេវត្តឲ្យ សឲ្យ សន្ធ័ារា អនោ-ដឹតាតា្ល កា្តុុខ្សាតិ ។ សុទកើតអំពីការត្រាស់ដឹង មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូរពោលថា សត្ខារពំងតា្លង ដូចជាផែះក្ដៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែនទេ ។

កុក្តឡូកជា

(១៩៥) សង្ខារទាំងពូង ដូចជាផែះក្តៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែនឬ ។ អើ ។ សង្ខារទាំងពូង មានវេទនាដាទុក្ខ គឺទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ ទុក្ខ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីសោក ១កែ១ស្រ ទុក្ខ ទោមនស្ស សេចក្តី សង្រេងសង្រែ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៩៦) បុគ្គលមិនគូរនិយាយថា សង្ខារទាំងពូង ដូបជាផែះក្តៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែនទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មាលកិត្តពំឥឡាយ វត្តពំងអស់ជាបេស់ក្តៅ មាលកិត្តពំឥឡាយ វត្ត ពំងមស់ គឺអ្វី ជាបេស់ក្តៅ មាលភិត្តពំងឲ្យយ ភ្នៃកជារបស់ក្តៅ រូប ជារបស់ក្តៅ ចត្ថុវិញាណជារបស់ក្តៅ ចត្ចុសម្ព័ស្សជារបស់ក្តៅ ធម្មជាត ណា ដែលទទួលអាមេណ៍ ជាសុទត្តី ជាទុត្តតី មិនមែនជាទុត្តមិនមែនជា សុទក្តី កើត ទៀង ព្រោះ ចក្ខុសម្ព័ស្ស ជាបច្ច័យ ធម្មជាតនោះ ជាវបស់ ក្តៅ ចុះ. ក្តៅដោយអ្វី ក្តៅដោយក្ខើងគឺវាគៈ ក្តៅដោយក្វើងគឺទោសៈ ក្តៅដោយ ភ្លើងគឺចោហ: ក្តៅដោយជាតិ ជរា មណេៈ សោកៈ បរិទេវៈ ទុក្ខ ទោមនស្យ ខណ្ឌយាសៈ តថាគតពោលថា ក្តៅ ត្រចៀកជារបស់ក្តៅ សំឡេ ផងវរបស់ក្តៅ ១ បេ ៗ ច្រមុះជារបស់ក្តៅ ភ្លិនជារបស់ក្តៅ ១ បេ ។

វិក្ល អនិត្តា រសា អនិត្តា ។ បេ ។ តាយោ អនិត្តោ ដេដូញ អនិត្តា ។ បេ ។ មនោ អនិត្តោ ជម្មា អនិត្តា មនោវិញ្ញាណំ អនិត្តំ មនោសម្ផស្បោ អនិត្តោ យម្បិនំ មនោសម្ផស្សឲ្យថ្នយា ឧប្បដ្ឋតិ វេនយិតំ សុទំ កំ នុក្ខំ កំ អនុក្ខាមសុទំ កំ តម្បី អនិត្តំ កោន អនិត្តំ អា. និត្តំ រាកក្តិថា នោសក្តិថា មោហក្តិថា អានិត្តំ ជាតិយា ជាមរណេន សោកោហិ ថរិនេវេហិ នុក្ខេហិ នោម-នស្សេហិ ឧទាយាសេហិ អានិត្តន្តិ វនាមីតិ អត្ថេវ សុត្តន្តោតិ ។ អមន្តា ។ តេន ហិ សព្វេ សង្វារា អនោជិតាត្វា កុញ្ញុំន្បាតិ ។

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

អណ្តាតដារបស់ក្តៅ រសដារបស់ក្តៅ ។ បេ ។ កាយជារបស់ក្តៅ ដោដ្ឋគ្វៈ ជារបស់ក្តៅ ។ បេ ។ ចិត្តជារបស់ក្តៅ ធម្មរេម្មណ៍ជារបស់ក្តៅ មនោ-វិញាណជារបស់ក្តៅ មនោសម្ល័ស្សជារបស់ក្តៅ ធម្មជាតណា ដែលទទួល គារម្មណ៍ ជាសុទក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនជាទុក្ខមិនមែនជាសុទក្តី កើតទ្បើន ព្រោះមនោសម្ល័ស្សជាបច្ច័យ ធម្មជាតនោះ ជារបស់ក្តៅ ចុះក្តៅដោយអ្វី ក្តៅដោយភ្លើងគឺរាគ: ក្តេដោយភ្លើងគឺទោស: ក្តៅ ដាយភ្លើងគឺមោហ: ក្តៅដោយជាតិ ជព មណេ: សោក: បរិទេវៈ ទុក្ខ ទោមនស្ស ខុបាយា-ស: តថាគត ពោលថា ក្តៅ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ញោះហេតុនោះ សង្ខារទាំងពួង ដូចជាផែះក្តៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែន ។

(១ ๙ ๗) សង្ខារ ទាំងពួង ដូចដា ផែះ ក្តៅ ធ្វើមិនឲ្យ មាន ព្រំ ដែន ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះ មាន ព្រះ ភាគត្រាស់ ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ ភាម-គុណនេះ មាន ៥ យ៉ាង កាមគុណ ទាំង ៥ តើដូចៈម្តួច ទ្រះ គឺរូបដែល អប្បីដឹងដោយ ភ្នែក ជា ទី ព្រុថ្នា ជា ទី ត្រេកអរ ជា ទី តេញ ចិត្ត ជា ទី ស្រ-ទ្បាញ់ ប្រកបដោយ កាម ជា តម្រេក ១ សំ ទ្បេងដែល គប្បីដឹង ដោយ ត្រ-ចៀក ១ ។ បេ ។ ភ្និនដែល គប្បីដឹង ដោយ ច្រមុះ ១ ។ បេ ។ សដែល គប្បីដឹង ដោយ អណ្តាត ១ ។ បេ ។ ផ្សព្វដែល គប្បីដឹង ដោយ កាយ ជា ទី ព្រុថ្នា ជា ទី ត្រេកអរ ជា ទី តេញ ចិត្ត ជា ទី ស្រ ទ្បាញ់ ប្រកបដោយ កាម ជា តម្រេក ទ ម្នាលកិត្ត ទាំង ទ្បាយ កាមគុណ មាន ៥ យ៉ាងនេះ ឯង

ម. ឯត្ថន្តរេ (ន វត្ថុព្វន្តិ) បាឃាំ ទិស្សតិ ។

សត្វេសផ្ទ័ររា អនោះជំតាត្យា តាត្តាន្យាតិ ។ (០៩៤) ន វត្តត្វំ សត្វេ សង្ខារា អនោជិតាត្វា កុត្តខ្មាត់ ។ អាមន្តា ។ ឧខ្មុ ត្តំ ភកវតា លាភា រេង ភិត្តាវេ សុលន្ធំ ដេ ភិត្តាវេ ទណោ ដេ បដ៌. ဂိဳးန္ဒာ စြာတ္မခ်ိဳးထက္ ကားအားက အားနားက နေသျှယအစ်ကာ အဗ စ်ကော အခု ယံ က်က္ခံ ေက်ာ့-នា រ៉ូចំ បស្បតិ៍ អធិដ្ឋរូបញ្ហៅ បស្បតិ៍ នោ ឥដ្ឋរ៉ូចំ អភានប្រញៅ បស្បតិ៍ នោ កានប្រំ អមនាបប្រញៅ បស្សត៌ នោ មនាបរ្វបំ យំ កើញុំ សោតេន សខ្ចំ សុណាតិ ។ ថេ ។ ហេ នេន ភន្ទំ ហេ យតិ ។ ថេ ។ ជិក្លួយ រសំ សាយតិ ។ ខេ។ កាយេធ ដោដ្ឋព្វំ ដុសត៌ ។ បេ។ មនុសា ធម្ម វិជានាត៌ អនិដ្ឋរូ-បញ្ចោរ វិជានាតិ នោ ឥដ្ឋ**រូចំ** អកាន្តរូបញ្ហោរ វិជា-ណតិ ពោ កាន្តរូចំ អមនាបរូបញ្ហៅ វិជានាតិ នោ មនាយុបន្តំ អន្តៅ សុត្តន្តោត ។ អាមន្តា ។ តេន ហ៍() សត្វេស ស្លារា អនោជិតាត្យា កាត្តា្ទព្វាត៍ ។

កុក្កឡុកថា

អន្ត្រៅ ស្ត្ត ស្នេះ ។ អាមន្ត្រា ។ តេច ហិ ធ វត្តព្ំ

ଟା ଝ

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ លើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគរូវ តាលថា សង្ខារទាំងពរួង ដូចជាផែះក្ដៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែនទេ ។

(១៩៤) បុគ្គលមិនគូរពោលថា សង្ខារទាំងពូង ដូចជាផែះក្តៅ ធ្វើ មិនឲ្យមានព្រំដែនឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំនទ្យាយ អ្នកទាំនទ្យាយ ពេញហៅមានលាក អត្តភាពនៃមនុស្ស អ្នក ទាំងឡាយពេញជាជានល្អហើយ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ១ណៈ អ្នកទាំង-ទ្បាយបានចាក់ឆ្នុះហើយ ដើម្បីប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយៈ ម្នាលកិត្តពាំងទ្បាយ str ឈ្មោះធមសព្វយគនិកៈ តឋាគតបានឃើញហើយ បណ្តាធម៌ពំង នោះ បុគ្គល ឃើញរូបណាមួយដោយភ្នែក តែងឃើញរូបមិនដាទីប្រាថ្នា តែម្យ៉ាង មិនឃើញរូបជាទីព្រុថ្នា តែងឃើញរូបមិនជាទីត្រេកអរ មិន ឃើញរូបជាទីត្រេកអរ តែងឃើញរូបមិនជាទីគាប់ចិត្ត មិនឃើញរូបជាទី គាប់ចិត្ត បុគ្គល ព្ទុសំទ្បេងណាមួយដោយត្រចៀក ។ បេ ។ ធុំភ្វិនដោយ ច្រមុះ ។ បេ ។ លិទ្ធភ្វុកប្រសដោយអណ្តាត ។ បេ ។ ពាល់ត្រវដ្យព្វ ដោយកាយ ។ បេ ។ ដឹងច្បាស់ធម្មារម្មណ៍ដោយចិត្ត តែងដឹងច្បាស់នូវ រូបមិនជាទីប្រាជ្ញា មិនដឹងច្បាស់នូវរូបជាទីប្រាជ្ញា តែងដឹងច្បាស់នូវរូប មិនជាទីត្រេកអរ មិនដឹងច្បាស់នូវរូបជាទីត្រេកអរ តែងដឹងច្បាស់នូវរូប មិនជាទីពេញចិត្ត មិនដឹងច្បាស់នូវរូបជាទីពេញចិត្ត ពាក្យដុំចេះ មាន ក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ សង្ខា ទោំងពា្លង់ ដូចជាផែះ ក្ដៅ ធ្វេមិនឲ្យមានព្រំដែន ។

អភិធម្មបិ៨កេ កឋាវត្ថ (೧៩៩) សព្វេ សង្ខារា អនោជិតាត្យា កត្ត្រ-ရက္ခန္းက ကမန္တာ ၈ ခု ကိုန္တို အကၤကာ ကေ ခ်ိဳးန္အာ့၊ လူလင္ခံု ၊ ဂ်ိဳးန္အာ့၊ စ၊ သက္ ၊ ဗ်င္နီးင္အာ စ္រတ္ခင်ားယာကမာဏ နိုင္ရာ ဗဟာ အိုက္ခံ က ဆနာ္ကုဏ-နာင်္ဂကာ အဗ လင္လာ နာန္ ယံ က်ားက္နီ ငက္ရွာအ ၂ ပံ បស្បត៌ ឥដ្ឋរូបញ្ហៅ បស្បត៌ នោ អនិដ្ឋរូបំ កាន្តរូ-បញ្ចៅ បស្បតិ នោ អភាន្តរូចំ មនាបរូបញៅ បស្ប-តំ នោ អមនាបរ្វ យំ កំញុំ សោតេន សខ្ចុំ សុ-ကားနာ ၅ . ဗ ၅ ဟာ ၊ ေဆ က အို တာ ဟာ အို ၅ ၊ ဗ ၅ ជិក្ខយ រស់ សាយតំ ។ ២។ តាយេន ដោដ្ឋទំ ដុសត៌ ។ បេ ។ មនសា ឧម្មុំ វិជានាត៌ ឥដ្ឋរូបញ្ហោរ វិជានាត់ នោ អនិដ្ឋរូទំ កាន្តរួមញោវ វិជានាត៌ នោ អភាន្តរូមំ មនាមរូមញៅ វិជានាត៌ នោ អមនាមរូមន្ត្ អន្តៅ សុត្តត្នោត ។ អាមន្តា ។ តេន ហិ ន វត្តព័ လး၅ လန္ခံျာ မးကင်္ဂာက္ခ်ာ ကုန္လာ့ ေျခ်ာ ဗ

NS

អភិធម្មចិដិក កបាវត្ថ

(១៩៩) សង្ខារទាំងតា្លង ដូចជាផែះក្តៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែនឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ អ្នកទាំង-ទ្យាយ ពេញហៅមា**ន**លាក អត្តភាពនៃមនុស្ស អ្នកទាំងឡាយពេញដា ជានល្អហើយ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ **១ណៈ អ្នកទាំងទ្យាយ**ជានចាក់ឆ្លុះ ហើយ ដើម្បីប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយៈ ម្នាលភិក្ខុពំងទ្យាយ ឋានសូត្តិ ឈ្មោះ ផស្យាយតនិក: តថាគតបានឃើញហើយ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ បុគ្គល ឃើញរូបណាមួយដោយភ្នែក តែងឃើញរូបជាទីជ្រាថ្នា មិនឃើញរូប មិនជាទី ប្រាញ់ តែងឃើញរូបជាទីត្រេកអរ មិនឃើញរូបមិនជាទីត្រេក-អរ តែងឃើញរូ**ប**ជាទីពេញចិត្ត មិនឃើញរូបមិនជាទីពេញចិត្ត ឮ សំទ្យេងណាមួយដោយត្រចៀក ។ បេ ។ ធុំក្លិនដោយច្រមុះ ។ បេ ។ លិទ្ធភ្វុក្សសេដោយអណ្តាត ។ បេ ។ ពាល់ត្រវង់ត្រូវដាយកាយ ។ បេ ។ ដឹងច្បាស់ធម្មារម្មណ៍ដោយចិត្ត តែងដឹងច្បាស់នូវរូបជាទីប្រាថា មិនដឹង อกู่ห่รูว่ายี่รสารี (อาซุ่า โลล์สั้ลอกู่ห่รูว่ายสารี เล็กหา ยิ่งสั้ล ច្បាស់នូវរូបមិនជាទីត្រេកអរ តែងដឹងច្បាស់នូវរូបជាទីពេញចិត្ត មិនដឹង ច្បាស់នូវរូបមិនជាទីពេញចិត្ត ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ញ្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគរួរពោលថា សង្ខារទាំងពូង ដូចជាផែះក្ដៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែន េ ។

(២០០) សព្វេសន្នំរារ អនោះគឺភាត្វា ភាញខ្យា-តំ ។ អាមត្តា ។ នានំ អនិដ្ឋដល់ អភាន្តដល់ អម-ဒုက္ဆားဆလံ ၊ လာေၾကားဆလံ ဒုက္ဆားနြယံ ဒုက္အားစားကန္ကို ၅ ជ ហេរំវត្តត្រេ។ មេ។ សីលំ ។ មេ។ «ទោសដោ ។ ខេ ។ ភាវនា ។ ខេ ។ ត្រហ្មូចវិយ៍ អនិដ្ឋដល់ អភាន្តដល់ អមនុត្លដល់ សេខឧភាដល់ នុភ្វុន្រយំ ဒုအ္အားစာအင္စိ ၅ ၀ (ေက်းနွားေတာ့ ၂ စေ ၂ ၀၀ နာ စိ តដ្ឋដល់ កន្លដល់ មនុត្លដល់ អសេខឧតដល់ សុទុន្រយំ សុទវិទាភាន្តិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចំ គានំ តដ្ឋដល់ ភាន្លដល់ មនុត្តាដល់ អសេចឧភាដល់ សុ-ទុទ្រយំ សុទវិទាត់ នោវត ហេវត្តត្វេ សត្វេ សត្វាព

កុក្កឡាកឋា

(७००) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សង្ខារទាំងពួង ដូចជាផែះក្ដៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែនឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា វបស់ ណា មិនទៀង របស់នោះ ជាខុត្ខ ចុះសង្ខាវទាំងពួង មិនទៀងឬ ។ អើ ។ បើព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា វបស់ណា មិនទៀង វបស់នោះ ជាខុត្ខ សង្ខារទាំងពួង មិនទៀង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរ ពោលថា សង្ខារទាំងពួង ដូចជាផែះក្ដៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែនទេ ។

(២០១) សង្ខាវទាំងពូង ដូចជាផែះក្តៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែន ថ្ង ។ កើ ។ ទាន មានផលមិនជាទី ជ្រាថ្នា មានផលមិនជាទី ត្រេកអា មានផលមិនជាទីគាប់ចិត្ត មានផលច្រឡុកច្រទាំ មានទុក្ខជាកម្រៃ មាន វិចាតជាទុក្ខថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សីល ។ បេ ។ ឧច្ចេសថ ១ ចេ។ កាវនា ១ ចេ។ ត្រហ្មចរិយៈ មានផលមិនជាទី ជ្រុថា មានផលមិនជាទីត្រេកអរ មានផលមិនជាទីគាប់ចិត្ត មានផលច្រឡូកច្រទុំ មានទុក្ខជាកម្រៃ មានវិបាកជាទុក្ខឬ ។ អ្នកមិនគូព្រោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ក្រែងទាន មានផលដាទីប្រាថ្នា មានផលដាទីត្រេកអរ មានផល ជាទីគាប់ចិត្ត មានផលមិនច្រឡុកច្រឡំ មានសុទជាកម្រៃ មានវិបាកជា សុទឬ។ កើ ។ បើទាន មានផលជាទីប្រាញ់ មានផលជាទីត្រេកអា មាន ផលជាទីតាប់ចិត្ត មានផលមិនច្រឡុកច្រឡំ មានសុទជាកម្រៃ មានវិជាក ជាសុ \mathfrak{p} ហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា សង្ខាវទាំងពូង

អនោះតិតាត្ញា តាុត្ញាន្យាតំ ។ ឧនុ សីលំ ។ បេ ។ ន ទោស ដោ ។ ខេ ។ ភាវនា ។ ខេ ។ ព្រ ហ្ម ទវិយ័ ឥដ្ឋដល់ កាន្លដល់ មនុត្សាដល់ អសេខឧកាដល់ សុទុន្រយំ សុទវិទាភាន្តិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ ព្រហ្ម-ខាយ់ ឥដ្ឋដល់ កាន្លដល់ មនុត្លាដល់ អសេខឧក-ឧលំ សុទុន្រយំ សុទវិទានាំ នោ វនា ។ វត្តត្វេ សត្វេ សង្ខារា អនោជិតាត្វា កាត្តាន្យាតំ ។ (២០២) សត្វេ សន្ន័ារា អនោះគឺភាគ្នា ភាញ្ញ-ខ្យាតំ ។ អាមន្តា ។ ឧន្ទុ វ៉ុត្ត ភកវតា សុទា វិឋតោ តុដ្ឋស្បូ សុតជម្មស្បូ បស្បតោ မျက္မရွိ လုံစ္ ၊လားေနာ စာလာန္ဖားေနာ္ ဆုရားမာ សុទា វិរាកតា លោកេ តាមាន សមតិត្តាមោ តំ សុ ទេ ឧ សុ ទំ បត្តំ អ ទុ ភំ សុ ទ មេវ តំ

អភិធម្មបិដក ពឋាវត្ថ

ដូចជាផែះក្តៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែន េ ។ កែងសីល ។ បេ ។ ឧ បោ-សថ ។ បេ ។ កាវនា ។ បេ ។ ព្រហ្មចរិយៈ មានផលជាទី ប្រាជ្ញា មានផលជាទី ត្រេកអរ មានផលជាទីតាប់ចិត្ត មានផលមិន ច្រឡូក ច្រឡំ មានសុ ១ ជាក់ ម្ងៃ មានវិបាកជាសុ ១ ឬ ។ អើ ។ បើ ព្រហ្មចរិយៈ មាន ផលជាទី ប្រាជ្ញា មានផលជាទី ត្រេកអរ មានផលជាទី តាប់ចិត្ត មាន ផលមិន ច្រឡូក ច្រឡំ មានសុ ១ ជាក់ មានផលជាទី តាប់ចិត្ត មាន ជលមិន ច្រឡូក ច្រឡំ មានសុ ១ ជាក់ ទៃ មានវិបាកជាសុ ១ ម្នាលអ្នកដ៏ ចម្រើន អ្នកមិន គួរ ពោលថា សង្ហារ ទាំង ពួង ដូចជាផែះ ក្តៅ ធ្វើមិន ឲ្យមាន ព្រំដែន ទេ ។

(៤ ០ ៤) សង្ខាវ ពំងត្លួង ដូចជាផែះក្តៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែន ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្វេងត្រាស់ថា វិវេក របស់បុគ្គល អ្នកត្រេកអវ ជាអ្នកមានធម៌បានស្តាប់ ហើយ ឃើញ (ធម៌) វមែងនាំមកនូវសេចក្តីសុ ការមិន បៀត បៀន គឺការសង្រីម ក្នុងសត្វ ពំងឡាយ នាំមកនូវ សេចក្តីសុ ទ្ភុងលោក ការ៉ះ ប្រាសចាករាគៈ គឺករិយា កន្ងង នូវកាម ពំងឡាយ នាំមក នូវសេចក្តីសុ ទុក្ខុងលោក ករបន្ទោបន់ នូវអស្មិមាន៖ ណា នេះឯង ជាសេចក្តីសុ ទ ដ៏ក្រៃលែង សេចក្តីសុ ទនេះ បុគ្គល បុនដល់ហើយ ដោយងាយ សេចក្តីសុ ទនេះឯង មានទីបំផុតដ៏ក្រៃលែង

(២០៤) អនុបុព្វាភិសមយោតិ ។ អាមន្តា ។ អនុបុព្វេន សភានាតាមិមក្តំ ភាវេតីតិ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អនុបុព្វេន សភានាតាមិមក្តំ ភាវេតី-តិ ។ អាមន្តា ។ អនុបុព្វេន សភានាតាមិដលំ សច្ឆិ-ភារោតីតិ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(២០៣) អនុชុញភិសមយោតិ ។ អាមន្តា ។ អនុថុទ្វេន សោតាបត្តិមក្តំ ភាឋតីតិ ។ ន ហៅ វត្តញេ ។ បេ ។ អនុថុទ្វេន សោតាបត្តិមក្តំ ភាឋតី-តិ ។ អាមន្តា ។ អនុថុទ្វេន សោតាបត្តិដលំ សច្ឆ៌-គាហតីតិ ។ ន ហៅ វត្តភ្លេ ។ បេ ។

អនុបញាភិសមយកឋា

កុក្តឡូតថា ។

ត៌ ស្បារិជ្ជា អនុប្បត្តា ឯនំ ៧ បរបំ សុទន្តិ អត្ថៅ សុត្ត នោតិ ។ អាមន្តា ។ តេន ហិ ន វត្តត្វំ សត្វេ សង្ខារា អនោជិតាត្វា កុត្តុខ្សាតិ ។

អនុបុព្វាភិសមយកជា

វិជ្ឈ តា ដែលគេបានដល់ហើយ នេះ ដាសេចក្ដីសុទដ៏ក្រៃលែង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិន គួរពោលថា សង្ខាវេទាំងតា្លង ដូចជាផែះក្ដៅ ធ្វើមិនឲ្យមានព្រំដែនទេ ។ ចប់ ពុក្កុឡាកថា ។

អនុបុព្វាភិសមយកឋា

(២០៣) ការត្រាស់ដឹងជាលំដាប់ មានដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ចម្រើនសោតាបត្តិមគ្គ តាមលំដាប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល ចម្រើនសោតាបត្តិមគ្គ តាមលំដាប់ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល តាមលំដាប់ឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២០៤) ការត្រាស់ដឹងជាលំដាប់ មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ចម្រើនសកទាគាមិមគ្គ តាមលំដាប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលចម្រើនសកទាគាមិមគ្គ តាមលំដាប់ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសកទាគាមិផល តាមលំដាប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២០៥) ការត្រាស់ដឹងជាលំដាប់ មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលចម្រើន អនាគាមិមគ្គ តាមលំដាប់ឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អភិធម្មពិដីពេ ។ប៉ារិត្ត អនុបុត្វេន អនាតាមិមក្តំ ភាវេតីតិ ។ អាមន្លា ។ អនុបុត្វេន អនាតាមិដលំ សច្ឆិតារោតីតិ ។ ន ហៅវំ វត្តូត្វេ ។ បេ ។

(២០៦) អនុជ្ញាភិសមយោតិ ។ អាមន្តា ។ អនុថ្មច្វេន អហេត្តមក្តំ ភាវេតីតិ ។ ន ហេរំ វត្តច្វេ ។ បេ ។ អនុថ្មច្វេន អហេត្តមក្តំ ភាវេតីតិ ។ អា-មន្តា ។ អនុថ្មច្វេន អហេត្តដលំ សច្ឆិកាវោតីតិ ។ ន ហេរំ វត្តច្វេ ។ បេ ។

റ്റ

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

(៤ ๑ ៧) បុគ្គល ប្រតិបត្ត ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិ-៨ល ដោយការឃើញ ទុក្ខសច្ច តើលះបង់អ្វី ។ បុគ្គល លះសក្តាយ-ទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា សីលព្វតបរាមាស: និងតា្លកកិលេស ដែលដូចគ្នានឹងធម៌ ទាំងនោះ ជាចតុញ្កាត (មានចំណែតជា ៤) ។ សោតាបន្នបុគ្គល ជាច-តុំថ្កាត មិនមែនសោតាបន្នបុគ្គល ជាចតុញ្កាត បុគ្គលដល់សោតាបត្តិដល បានចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវដោយនាម កាយ ជាចតុញ្កាត មិនពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ ជាចតុញ្កាត សត្តក្ខត្តុំបរ-មបុគ្គល កោលំកោលបុគ្គល ឯកពីដីបុគ្គល ប្រកបដោយសេចក្តីផ្រះថ្វា មិនញាប់ញ័រ ក្នុងព្រះពុទ្ធ ក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ ក្នុងព្រះសង្ឃ ។ បេ ។

rain 2102

អរិយភាខ្នេហិ សីលេហិ សមន្នាកតោ ខត្តព្លាកំ ន អរិយកាន្លេហ៍ សីលេហ៍ សមន្លាកតោត ។ ន ហេអំ វត្តត្វេ ។ ចេ ។ សមុនយនស្ស នេន ។ ចេ ។ នំភេ-ឧឧស្សនេន ។ មេ ។ មក្តនស្សនេន ក៏ ៩មាត់តំ ។ សក្តាយនិដ្ឋី វិចិតាំខ្ញុំ សីលព្វតមរាមាសំ តានេតាដ្ឋេ ខ កាលេសេ ខត្តព្ភកំ ៨មាត់តំ ។ ខត្តព្ភកំ សោតា-ပေးဋ္ဌာ ဧနုရွာနံ ေ ေလာနာဗင္မ္ဆာ ဧနုရွာနံ ေလာနာ-ខត្តិដល់ខ្យត្តោ ខដ៌ល់ ទ្វោ អជ៌ិតតោ សច្ឆិតាតោ នុខ-សម្បដ្ឋ វិមាវត៍ កាយេន ដុសិត្វា វិមាវត៍ ខតុព្ភា-កំ ធ កោះយធ ដុសិត្វា ហៃវតិ ខតុព្កាក់ សត្តក្វាតុំ-មរមោ គោល់គោលោ រ) នាវីជី ពុន្ទេ អឋទ្ធុប្បសា-នេន សមត្ថាកតោ ជម្មេ ។ បេ។ សណ្ដ៍ ។ បេ។ អរិយភាន្តេហិ សីលេហិ សមន្នាកតោ ខត្តព្លាកំ ន អរិយភាន្លេឆាំ សីលេឆាំ សមន្លាកតោតំ ។ ន ទៅ

អនុបុត្វាភិសមយកថា

ຝຈ

អនុបុព្វាភិសមយកថា

ប្រកបដោយសីលជាទីត្រេកអររបស់អរិយៈទាំងទ្បាយ ជាចតុក្កាគ មិន ប្រកចដោយសឹលជាទីត្រេកអារចស់អរិយៈទាំងទ្បាយ ជាចតុត្កាគ មាន ថ្ម ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ដោយការឃើញសមុខយ-សច្ច ។ ចេ ។ ដោយការឃើញនិពេធសច្ច ។ ចេ ។ ដោយការឃើញ មគ្គសច្ច តើលះបង់អ្វី ។ បុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ វិចិតិច្ចា សីលព្វត-ឋភមាស: និងពូកកំលេសដែលដូចតានឹងធម៌ទាំងនោះ ជាចតុពាគ ។ សោតាបន្តបុគ្គល ជាចតុពាគ មិនមែនសោតាបន្តបុគ្គល ជាចតុពាគ បុគ្គលដល់សោតាបត្តិផល បានចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ ជាចតុក្កាគ មិនពាល់ត្រូវដោយ នាមកាយ ជាចតុត្លាគ សត្វភ្តុំបរមបុគ្គល កោលំកោលបុគ្គល ឯភពីជិ-បុគ្គល ប្រកបដោយសេចក្តីដេះថ្ងាមិនញាប់ញ័រ ក្នុងព្រះពុទ្ធ ក្នុងព្រះ ធម៌ ។ បេ ។ ក្នុងព្រះសង្ឃ ។ បេ ។ ប្រកបដោយសឹលជាទីត្រេកអ របស់អរិយៈទាំនឡាយ ជាចតុក្កាគ មិនប្រកបដោយសីលជាទីត្រេកអរ វបស់អរិយៈទាំងឡាយ ជាចតុក្អាតឬ η អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ 18 9109

ଘ୭

(២០៤) សកនាតាមិដលសច្ចិតាំយាយ បដិ-បញ្ចេ បុក្កលោ ឧុក្ខាឧស្សនេន គឺ ជហតីតំ ។ ជុំ-ဖျားကံ ကာဗာဂင်္ဂ နံဖျားကံ ၈၂၀၀န် အနေကြေးမှု ေၾကားက ေၾကားကို မဟးစီးစီ ၅ ေၾကာကို လ -កនាតាម ចតុញកំ ន សកានាតាម ចតុញកំ ស កនាតាមិដលៗត្រោ ជដិលន្ធោ អជ៌ិតតោ សច្ចិត-តោ ឧបសមន្រ្ត វិហាតំ កាយេន ឌុសំត្វា វិហាតំ ေရှောက် ေကားယာင္ ဆိုရွာ ဒီတာအီအီ ၅ ေလာဒီ វត្តត្វេ ។ បេ ។ សមុនយនស្ស នេន ។ បេ ។ នំភេន. ឧស្ស នេន ។ បេ ។ មក្កឧស្ស នេន គាំ ៨ហត័ត៍ ។ ជុំ-ျားကိံ ကာဗာဂင်္ဂ နိုင္ျားကိံ ၈၂၀၀န္ ဆနောင္ရေ ေဆာ. លេសេ ខត្តពួក ៤ហតីត ។ ខត្តពួក សភានាតាម ខតុព្ភាកំ ឩ សភានាតាម ខតុព្ភាកំ សភានាតាមិដ-លប្បត្តោ ខដ៌លន្វោ អជ៌ិកតោ សច្ឆិកាតោ នុខសម្បដ្ ဂ်ံတားဆီ ကေးယာင္က နေဆိုရွာ ဂ်ံတားဆီ ေနာ့ရွာကို င តាយេន ដុសិត្វា ហៃវតីតិ ។ ន ហេវំវត្តឲ្យ ។ បេ ។

អភិធម្មចិងកេ កឋាវត្ថ

26

អភិធម្មមិដិក កបាវត្ថ

(៤ ៰ ៤) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ នូវសកទា-តាមផល ដោយការឃើញឲុក្ខសច្ច តើលះបង់អ្វី ។ បុគ្គល លះតាម-វាគគ្រោតគ្រាត ព្យាបាទគ្រោតគ្រាត និងពួកកំលេសដែលដូចគ្នានឹង ធម៌ទាំងនោះ ជាចតុតាគ ។ សកទាគាមិំបុគ្គល ជាចតុតាគ មិន មែនសកតាតាមិបុគ្គល ជាចតុភាគ បុគ្គល ដល់នូវសកតាតាមិផល ចានចំពោះ តោស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវដោយ នាមកាយ ជាចតុត្អាគ មិនពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ ជាចតុត្អាគដែរ ឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដោយការឃើញសមុទ-យសច្ច ។ ចេ ។ ដោយការឃើញនិរោធសច្ច ។ ចេ ។ ដោយ ការឃើញមគ្គសច្ច តើលះចង់អ្វី ។ បុគ្គល លះកាមរាគគ្រោតគ្រាត ព្យាបាទគ្រោតគ្រាត និងពួកកំលេសដែលដូចគ្នានឹងធម៌ទាំងនោះ ដា ចតុំពាគ ។ សកំទាគាមិបុគ្គល ជាចតុំពាគ មិនមែនសកទាគាមិបុគ្គល ជាចតុត្អាគ បុគ្គល ដល់នូវសកទាគាមិផល បានចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រវដោយនាមកាយ ជាចតុញ្កាគ មិន ពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ ជាចតុត្តាគy ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ 18 9 10 9

(೧ o ๙) អនាតាមិដលសខ្ញុំគាំរិយាយ ខដ៌ខណ្ឌ ប៉ុន្ត លោ ខ្មន្នាឧស្ស ខេន គាំ ដហគំតំ ។ អណុស-មាកតំ តាមរាក់ អណុសមាកតំ ព្យាទាន់ តានេកាដេ្ឋ ខ គាំលេសេ ខត្តពួកំ ៨ហតីតំ ។ ខត្តពួកំ អនា-ດາຍ ຮຽກຕໍ ລ អລາຄາຍ ຮຽກຕໍ អລາຄາຍ ະ-លប្បត្តោ មដំលន្អោ អជ៌កតោ សច្ឆំភាតោ ឧមសម្បដ្ឋ វិហរតំ តាយេ ដ សំត្វា វិហរតំ ខតុព្កាកំ ន តា-យេន ដុសិត្វា វិមាវត៍ ខត្តពួកំ អន្តរាមវិនិត្វាយँ ។ មេ ។ នបលតូមរិនិត្យយី។ មេ។ អសង្ខារមរិនិត្យយី។ មេ។ សសផ្គារថវិធិញយី។ ថេ។ ឧន្ទំសោតោ អគាធិដ្ឋតាមី ខត្តពាក់ ជ ឧន្ទុំសោតោ ជ អភាជិដ្ឋតាម័ត៌ ។ ជ ហេរុវន្តពេជរាករត់ឧលនមារីទេខ រ ឧរ ចូរ មួយ។ ឧឧស្ស នេន ។ បេ។ មក្កឧស្ស នេន គាំ ដហតំ. န်ာ ၅ မလှလဟင်္ဂ ကာမာဂင်္ဂ မလာုလဟင်္ဂ ၅၂-ចាន់ តានេកាដ្ដេ ខ កាំលេសេ ខតុព្វាកំ ដហតំតំ ។ ေရှေ့ရှာက် ၾအာရာမီ ေရွေ့ရွာက် ေၾကာရာမီ ေရွေ့ရွာက် អនាតាមិដលៗត្រោ បដិលន្ធោ អជ៌កតោ សច្ចំភាតោ ទមសម្បដ្ឋ វិហរត៍ កាយេធ ដុស័ត្វា វិហរត៍ ចតុញកំ

អនុបុព្វាភិសមយកថា

អនុបុញ្ញភិសមយកថា

(៤ ១ ๙) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ នូវអនាគាមិ-ផល ដោយការឃើញទុក្ខសច្ច តើលះបង់អ្វី ។ បុន្ទល លះកាមវាគ ស្រាលស្ដើង ព្យាធាទស្រាលស្ដើង និងពួកកំលេសដែលដូចគ្នានឹងធម៌ ទាំងនោះ ជាចតុញាគ ។ អនាគាមិចុគ្គល ជាចតុញាគ មិនមែនអនាគា-មិបុគ្គល ជាចតុត្កាគ បុគ្គល ដល់នូវអនាគាមិផល បានចំពោះ ត្រាស់ ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ **សម្រេ**ច ពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ ជាចតុត្កាគ មិនពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ ជាចតុក្កាគ អន្តរាបវិនិត្វាយិបុគ្គល ។ បេ ។ ឧបហច្ចចរិនិត្វាយិបុគ្គល ។ បេ ។ អសុត្តារបរិនិត្វាយិបុគ្គល ។ បេ ។ សសង្ខារបរិនិត្វាយិចុគ្គល ។ បេ។ ខ្វុំសោត: អកនិដ្ឋ គាមិចុគ្គល ជាចតុញគ មិនមែនទុខ្ខំសោត: មិនមែនអកនិដ្ឋគាមិបុគ្គល ជាចតុញគ ឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដោយការឃើញសមុ-ទយសច្ច ។ បេ ។ ដោយការឃើញនិរោធសច្ច ។ បេ ។ ដោយការ ឃើញមគ្គសច្ច តើលះបន៍អ្វី ។ បុគ្គល លះកាមវាគស្រាលស្ដេីង ព្យាធុទស្រាលស្ដើង និងពួកកំលេសដែលដូចគ្នានឹងពួកធម៌ទាំងនោះ ដា ជាចតុត្លាគ ។ អនាគាមិបុគ្គល ជាចតុត្លាគ មិនមែនអនាគាមិបុគ្គល ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ ជាចតុព្ភាគ

និញយើ ។ មេ ។ ឧបមាទូមវិនិញយើ ។ មេ ។ អសង្ខា-រមកិតិច្វាយី ។ មេ ។ សសន្ន្នារមកិតិច្វាយី នុន្ទុំសោ តោ អភានិដ្ឋតាម ខត្តពាត់ ន ខន្ធុំសោតោ ន អភានិដ្ឋ-ຄາຍສົ າ <u>ຜ</u>ເຫນໍ ເຮັບ າ (២០០) អយោត្តសច្ចំកាំហាយ បដំបន្ទោ ឬក្ត-លោ នុត្តានស្បៈនេន តាំ ៩មាត់តំ ។ រូមរាក់ អរុម-រាកំ មានំ ឧន្ទុទ្ធុំ អវិជ្ជំ តានេតាដ្ដេ ខ គាំលេសេ ខតុត្លាក់ ៨ហតីត៍ ។ ខតុត្លាក់ អរហា ខតុត្លាក់ ឧ អហោ ខតុត្លាក់ អហេត្តប្បត្តោ ខដ៌លន្វោ អជ៌កតោ សច្ចិតាតោ ឧបសម្បដ្ឋ វិមាវត៌ តាយេធ ដុសិត្វា វិហវត៌ ខតុញកំ ន តាយេន ដុសិត្វា វិហវត៌ ខតុញកំ វីតរាតោ វីតនោសោ វីតមោយោ ភាតភាណើយោ ខុំហិតភាពេ អនុប្បត្តសឧត្តោ បរិក្តុំ លាកវសញ្ញោជ-នោ សម្មនុញ្ញា វិមុត្តោ ឧត្តិត្តបល់ឃោ សត្ត័ណ្ណបរិទោ អពុខ្មេសិតោ និវត្តខ្មោ អរិយោ ខន្នខ្លុដោ ខន្នភាព

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវិត្ថ

ន តាយេន ដុស៌ត្វា វិបាវត៍ ខត្តព្ភាក់ អន្តរាមរិ-

អភិធម្មបំដក កថាវត្ថ

មិនពាល់ត្រវដោយនាមកាយ ជាចតុក្កាគ អន្តពបរិនិត្វាយិបុគ្គល ។ បេ ។ ឧបហច្ចបរិនិត្វាយិបុគ្គល ។ បេ ។ អសង្ខាវបរិនិត្វាយិបុគ្គល ។ បេ ។ សសង្ខាវបរិនិត្វាយិបុគ្គល ។ បេ ។ ឧទ្ធំសោត: អកនិដ្ឋគាមិបុគ្គល ជា ចតុក្កាគ មិនមែនឧទ្ធំសោត: មិនមែនអកនិដ្ឋគាមិបុគ្គល ជាចតុក្កាគប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤ ១) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ នូវអរហត្ត ដោយការឃើញទុក្ខសច្ច តើលះបង់អ្វី ។ បុគ្គល លះរូបរាគ: អរុប-**វាគ: មានះ** १ទូចូ: អជ្រៃ និងពូកកិលេសដែលដូចគ្នានឹងពួកធម៌ទាំង នោះ ជាចតុត្អាគ ។ ព្រះអហេន ជាចតុត្អាគ មិនមែនព្រះអរហន្ត ជាចតុំភ្លាគ បុគ្គល ដល់នូវអរហត្ត បានចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រវៃដោយនាមកាយ ជាចតុព្កាគ មិនពាល់ ត្រវំដោយនាមកាយ ជាចតុក្អាគ ព្រុសចាកវាគ: ប្រុសចាកទោស: ជ្រាសចាកមោហៈ មានសោទ្យសកិច្ចធ្វើវួចហើយ មានការៈដាក់ចុះ ហើយ មានប្រយោជន៍ជាវបស់ខ្លួនដល់ហើយដោយលំដាប់ មាន សញ្ញោជនៈក្នុងកពអស់ហើយ មានចិត្តរួចស្រឲ្យរហើយ ព្រោះដឹង ដោយប្រពៃ មានទ្វារជើងគុលគឺអវិជ្ជាលើកទ្បើងហើយ មានគូ (ស្ពាម ក្មោះ) ទម្ងាយហើយ មានសសរ ទៀនដកចោលហើយ មិនមានសន្ទុះ ទ្វាវ ចេញចាកសត្រវ មានទង៍ដាក់ចុះហើយ មានការៈដាក់ចុះហើយ

ದೆರಿ

ာိလ္ကားေရာ လုိိင္စိရာဒီငံးတာ ဒုန္နာ္မွန္လုပ္ ဗ်ာဏာနံ လမု-នយោ មហ័នោ ធំអេនោ សម្ព័តាតោ មក្តោ ភាវិ-းရာ မာနားရာယ၂ မာနာရာ စိုးရာယ၂ မာနာရီ បញាតឲ្ំ បហ័នំ ភាវេតឲ្ំ ភាវិតំ ។ បេ។ សច្ឆិ-ကားရာ မင္မီကား ဗန္ရာက မင္မီကားရာ ေမင္မီ-ភាតឆ្នំ ។ ធ ចោរ វត្តត្វេ ។ ថេ ។ សមុនយនស្ប-នេទ ។ រេត ខ្វុំប្រខ្លួសារីខេច ។ រេត ឧដ្ឋន៍សារី-ເລລ 🦛 ແບລັສ໌ າ ງບກຕໍ່ หງບກຕໍ່ ອາລໍ ຊູຮູ້ អរិជ្ជំ តានេកាដ្ដេ ខ កាំលេសេ ខត្តពាក់ ជហតីតិ ។ ေရက္က ကို HIM ေရက္က ေ HIM ေရွက္က ကို HI-တန္စုဗျူးန္ရာ ဗၕိလုဒ္မော မၕိဳက နာ မင္မီကားနာ ျဖိုး လမျှင္တ ဂိတၤဆို ကားယာင္က နေတိုက္ခ္တာ ဂိတၤဆို ေရးကားကိ စ ကားယာင္ ဆိုဆို ကိုတားနီ ေၾကာကို ကိုနားကေ វីតនោសោ វីតមោយោ តាតតាណើយោ ខ្ញុំហិតភាព

អនុបុព្ភាភិសមយកថា

អនុបុព្វាភិសមយកថា

ជ្រាសចាកធម៌ជាគ្រឿនប្រកប មានជំនះឈ្នះដោយប្រភៃ ខុក្ខសច្ច បុគ្គលនោះ ក៏បានកំណត់ដំងំហើយ សមុទយសច្ច (ហេតុដែលនាំឲ្យ កើតទុក្ខ) ក៏បានលះបង់ហើយ និរោធសច្ច (ធម៌ជាទីវលត់ទុក្ខ) បាន ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ មគ្គសច្ច កំបានចម្រើនហើយ ធម្មជាតដែលគូរ ត្រាស់ដឹង ក៏បានត្រាស់ដឹងហើយ ធម្មជាតដែលគូរកំណត់ដឹង ក៏បានកំ-ណត់ដឹងហើយ ធម្មជាតដែលគរលេះ ក៏បានលះហើយ ធម្មជាតដែល គូវចម្រើន ក៏បានចម្រើនហើយ ។ បេ។ ធម្មជាតដែលគូវធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ បុគ្គលនោះ ក៏បានធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ហើយ ជាចតុព្ភាគ ជម្មជាត ដែលគូវធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ ថុគ្គលនោះមិនបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ជា ចតុំពាគ មានឬ ។ អ្នកមិនគរ៉ាពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដោយការ ឃើញសមុខយសច្ច ។ បេ ។ ដោយការឃើញនិរោធសច្ច ។ បេ ។ ដោយការឃើញមគ \mathcal{N} ច្ច តើលះបន់អ្វី ។ បុគ្គល លះរូបវាគ: អរូប-មាន៖ ឧទ្ទច្ចៈ អវិជ្ជា និងពួកកំលេសដែលដូចគានឹងធម៌ពំង វាគិ: នោះ ជាចតុញាគ ។ អហេន ជាចតុញាគ មិនមែនអហេន ជា ចតុត្ភាគ មុគ្គល ដល់នូវអរហត្ត បានចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ ជាចតុក្កាគ មិនពាល់ ត្រូវដោយនាមកាយ ជាចតុត្អាគ ព្រាសចាកពគ: ព្រាសចាក**ពោស:** ជ្រាសចាកមោហៈ មានសោឡូសកិច្ចធ្វើហើយ មានការៈជាក់ចុះហើយ

អភិធម្មចិដកេ កថាវត្ថ អនុប្បត្តសឧត្តោ បរិត្តិសាភវសញ្ញោជនោ សប្ទញា rိိမ္းရွာ ရက္ခ်ိန္ရာလီးယာ လင္လီလ္တာ Briton မရုဒ္ကေလီးကာ និវត្តខ្មោ អរិយោ ចន្ទន្ធដោ ចន្ទភាព វិសញ្ញា្តា សុវិជិតវិជយោ ឧត្តុត្តស្បូ បរិញាតំ សមុនយោ បហ័-នោ នំពេះ សច្ចិភាតោ មក្តោ ភាវិតោ អភិញេយ្យ កាប់តព្វំ កាវិត ។ ប ។ ស ខ្ញុំ តាតព្វំ ស ខ្ញុំ តាតំ ខ. ရုရှားက လင္ဗီကားရာ ေလင္ဗီကားရွိ ၅ ေ (တုိ វត្តត្វេ ។ បេ ។ (២០០) សោតាបត្តិដលសខ្ញុំកាំហេយ បដិបណ្ដោ ပုဂ္ဂလာ ဒုန္ဒာ အေႏွးရာ ဗင်္ငဗဥ္(ကားနာ ၊န္ရႈရွားနာ ၊ អាមន្លា ។ ឌុក្ខោ ឌ ដេ ដលេ ឋិតោត វត្តញោត ។ င္း ေက်း ကို အျပီး ရ က ေရာင္က ေလာက္ က ေလာက္ က ေလာက္ ေလာက

អភិធម្មមិដិព ពមាវត្ថ

មានប្រយោជន៍ជារបស់ខ្លួនដល់ហើយដោយលំដាប់ មានសញ្ញោជន:ក្នុង កតអស់លើងហើយ មានចិត្តរួចស្រឡះហើយ ព្រោះដឹងដោយប្រតៃ មានទ្វាវជើនគុលគឺអវិជ្ជាលើកទ្យើនហើយ មានគូទម្ងាយហើយ មានស-សវ ទៀនដកចោលហើយ មិនមានសន្ទុះទុវ ចេញចាកសត្រវ មាន កប មានជំនះឈ្នះហើយដោយប្រពៃ ទុក្ខសច្ច បុគ្គលនោះបានកំណត់ ដឹងហើយ សមុទយសច្ច កំបានលះចង់ហើយ និរោធសច្ច កំបានធ្វើ ឲ្យជាកំចុក្រស់ហើយ មគ្គសច្ច កំបានចម្រើនហើយ ធម្មជាតដែលគ្លូវ ត្រាស់ដឹង ក៏បានត្រាស់ដឹងហើយ ធម្មជាតដែលគូកំណត់ដឹង ក៏បាន កំណត់ដឹងហើយ ធម្មជាតដែលគូវលះ ក៏បានលះហើយ ធម្មជាតដែលគុវ ចម្រើន ក៏បានចម្រើនហើយ ។ បេ ។ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស បុគ្គលនោះបានធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ហើយ ជាចតុញាគ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើ ឲ្យជាកំច្បាស់ បុគ្គលនោះមិនបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ជាចតុញ្ញគ មានឬ ។ អកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(७ २) បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ឃើញឲុក្ខ គួរនិយាយថា ជាអ្នកប្រតិបត្តិចានថ្ម ។ អើ ។ កាលបើឲុក្ខ ដែលបុគ្គលបានឃើញហើយគួរនិយាយថា ជាអ្នកឋិតនៅក្នុងផលបានថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលឃើញ សមុទយ: ។ បេ ។

(၆၈ ၈) ၊ မာနာ ဗန္ဂ်ာ လေမာင္ရွိေလ မင္ဂ်ာက်ိဳး ဟာ အာ ဗန္ဂ်ာ စားစ္ဆာ ဗုန္ဂၢလာ ၾက္ခံ အေနွားစ္ဆာ ဗင်္ခဗစ္ၾ၊ ကေနာ် အျွံးစွာ အျက္ခ အိုးမ္ဆ အ ရွာစ္ပံ ဆၤလာ ဗ်ားေရာအီ အျွံးစွာ အီ ၅ မာမစ္ဆာ ၅ မန္ဂံ အေနွားစ္ဆာ ဗင်္ခဗစ္ၾ၊ ကေနာ် အျွံးစွာ

င္း က်ေနန္းမိ သင္နေ႔

(២០២) សោតាបត្តិដលសព្ថិតាវិយាយ បដិ-បញ្ញេ បុក្កលោ មក្តំ ឧភ្វាន្តោ បដិបត្នកោតិ វត្តញោ មក្តេ ឌំ េដ្ឋ ដលេ ឋិតោតិ វត្តញោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧត្តាំ ឧភ្វាន្តោ បដិបត្តកោតិ វត្តញោ ឧក្រា ឌំ ដេដ្ឋ ដលេ ឋិតោតិ វត្តញោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តញេ ។ បេ។ មក្តំ ឧក្ខាន្តោ បដិបត្តកោតិ វត្តញោ មក្តេ ឌំ ដេ្ឋ ដលេ ឋិតោតិ វត្តញោតិ ។ អាមន្តា ។ សមុខយំ ឧភ្វាន្តោ ។ បេ ។ និភេឌំ ឧក្ខាន្តោ បដិបត្តកោតិ វត្តញោ និភោះ ឧ ដេដ្ឋ ដលេ ឋិតោតិ វត្តញោតិ ។

និហនំ ឧត្តា នោ បនិបន្តកោតិ វត្តញោតិ ។ អា-បន្តា ។ និហេនេ និខ្មេ ដលេ ឋិតោតិ វត្តញោតិ ។ ន ហៅវត្តញេ ។ បេ ។

អនុបុព្វាភិសមយកថា

ឃើញនិកេធ គូវនិយាយថា ជាអ្នកប្រតិបត្តិបានឬ ។ អើ ។ កាល បើនិកេធ បុគ្គលនោះបានឃើញហើយ គូវនិយាយថា ជាអ្នកឋិតនៅ ក្នុងផលបានឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤១៤) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ នូវ សោតា-**បុគ្គលនោះបាន ឃើញ ហើយ គូវនិយាយថា** ជាអ្នកឋិតនៅក្នុងផលបាន ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលឃើញ ទុក្ខ គួរនិយាយថា ជាអ្នកប្រតិបត្តិ ចុះ កាលបើទុក្ខ បុគ្គលបានឃើញហើយ គួរនិយាយថា ជាអ្នកបិតនៅភង ផលបានឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលឃើញ មគ្គ គួរនិយាយថា ជាអ្នកប្រតិបត្តិ ចុះកាលបើមគ្គ បុគ្គលនោះបានឃើញ ហើយ គរួរនិយាយថា ជាអ្នកឋិតនៅក្នុងផលចានថ្កូ ។ អើ ។ បុគ្គល ឃើញសមុទយៈ ។ ២ ។ ឃើញនិរោធ គរូវនិយាយថា ជាអ្នក ប្រតិបត្តិ ចុះកាលបើនិរោធ បុគ្គលៈនាះចានឃើញហើយ គរួវនិយាយថា ជាអ្នកឋិតនៅកងផលចានឬ ។ អ្នកមិនគរុះពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ (៤ ១ ៣) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ នូវ សោតាបត្តិ-ផល ឃើញ ទុក្ខ គួរនិយាយថា ជាអ្នកប្រតិបត្តិ កាល បើទុក្ខ បុគ្គលនោះ ជានឃើញហើយ គេមិនគរូពោលថា គរួនិយាយថា ជាអ្នកថិតនៅភ្នង

ផល ទេប្ត ។ កើ ។ បុគ្គល ឃើញមគ្គ គរួនិយាយថា ជាអ្នកប្រតិបត្តិ

មក្តេ ឌ៌ ដ្កេ វត្តត្វំ ដលេ ឋិតោតិ វត្តញោតិ ។ ជ ហេរំវត្តត្វេ ។ មេ ។ សមុនយំ ឧត្តាត្តេ ។ មេ ។ នំរោជំ ឧត្តាន្លោ មដ៌មន្តតោត វត្តញោ នំរោះ នំដ្អ ជ វត្តត្ំ ៥ លេ មិតោត វត្តញោត ។ អមន្តា ។ មក្ត အေနာက္ကေ ဗၕိဗင္ၾကေနာ နန္းရာ မၾက ေနးမွ ေနနာ့ရှိ ដលេ មិតោតិវត្តញោតិ ។ ជ ចោរំវត្តឲ្យ ។ បេ ។ (២០៤) សោតាខត្តិដលសច្ចិតភិយាយ ខដិ. ပေးရွာ ဗုန္ဂးလာ ဒုန္ခံ အေႏွးရွာ ဗင်္ငဗစ္စကောင်္ဂ နန္ဂးရွာ ឌុះក្ន ឌ ដេ ឧ វត្តត្ំ ៥លេ មិតោត វត្តញោត ។ អាមន្តា ។ ជិវត្ថិយំ⁽⁾ ឧុភ្លានស្បូឧត្តិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ សមុនយំ ឧត្តាភ្លោ ។ ខេ ។ ឆំរោះ အေႏွားရွာ ဗင်ိဗဋ္ဍးကားနာ နန္စုဏ္ စိုးဂၢ ေ စိုးမွ စ វត្តព្វំដលេ ឋិតោតិវត្តញោត៌ ។ អាមន្តា ។ ជិវត្ថិយំ စိဲကေဆးနေလာင္ျခန္တို ၅ အ ေရာဂႆ နန္ရားေရာ ၅ အေ ၅

អភិធម្មចិងកេ កឋាវត្ថ

പ്പ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

កាលបើមគ្គ បុគ្គលនោះបានឃើញហើយ គេមិនគួរពោលថា គួរនិយាយ ថា ជាអ្នកបិតនៅក្នុងផលខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។ បុគ្គល ឃើញសមុខយៈ ។ បេ ។ ឃើញនិកេធៈ គួរនិយាយថា ជាអ្នក ប្រតិបត្តិ កាលបើនិកេធ បុគ្គលនោះបានឃើញហើយ គេមិនគួរពោល ថា គួរនិយាយថា ជាអ្នកបិតនៅក្នុងផលខេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលឃើញ មគ្គ គួរនិយាយថា ជាអ្នកប្រតិបត្តិ កាលបើមគ្គ បុគ្គលនោះបានឃើញ ហើយ គេមិនគួរពោលថា គួរនិយាយថា ជាអ្នកបិតនៅក្នុងផលបានទេ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤១៤) បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិ-ផល ឃើញទុក្ខ គួរនិយាយថា ជាអ្នកប្រតិបត្តិ កាលបើទុក្ខ បុគ្គល នោះបានឃើញហើយ គេមិនគួរពោលថា គួរនិយាយថា ជាអ្នកឋិត នៅក្នុងផលបានទេឬ ។ អើ ។ ការឃើញទុក្ខ ជាការឥតប្រយោជន៍ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ឃើញសមុទយៈ ។ បេ ។ ឃើញនិរោធ គួរនិយាយថា ជាអ្នកប្រតិបត្តិ កាលបើនិរោធ បុគ្គលនោះបានឃើញហើយ គេមិនគួរពោលថា គួរនិយាយថា ជាអ្នក បិតនៅក្នុងផលបានទេឬ ។ អើ ។ ការឃើញនិរោធ ជាការឥតប្រ-ហោជន៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ದದ

(២០៩) ខត្តាន្ត្រិយ អនិទ្ធាតា និដេ្ឋ ពារីស-តិត្រ្តិយ. និ អនិទ្ធតោ និដ្ឋានិ ហោន្តីតិ ។ អាមន្លា ។ ខត្តុ ខ្ច្រិយំ ពារីសតិ ខ្ញុំយាន័ត៌ ។ ន ហៅវត្ត ទ្វោ ។ មេ ។

វត្តត្វេ ។ បេ ។

(២០៤) ខញ្ហភាតុយា អភិទ្ធតោ និដាយ អដ្ឋា-វស ជាតុយោ អនិទ្ធតោ និដ្ឋា ហោន្តិតិ ។ អា-មត្តា ។ ខត្តិតាតុ អដ្ឋាស តាតុយោត៌ ។ ធ ហៅ

សាយតនាន៍ អនិទូតោ និដ្ឋាន ហោន្ត័ត៌ ។ អា-မင္စာ ၅ ေက္ခာ့ယအင္ရဲ ေနာ့ေလာယအင္တာင်ိဳးေရ ေ ေ ေ ေ វត្តត្វេ ។ ចេ ។

(မဂ៦) ၂ ဗေးက္စားေၾ မေးငွေး ေဆးေၾ ဗေးက္စာက္စာ អនិទ្ធតោ និដ្ឋា ហោន្តីតិ ។ អាមន្លា ។ រូបក្តាន្លោ ပေးကဲ့အွဲအဲ့ဆဲ့ ၈ ေ ေလာ႔ နိုးေပ်ာဲ ႔ ေရာ

(២០៧) ខញ្ហាយនានេ អនិទ្ធតោ និដ្ឋ ទាន-

(၂၀၀၀) ဒု၊က္ခာ နိ၊မ္မ ဗန္တာကို လင္ဒာ နိ နီးခု နိ ហោន្តិតំ ។ អាមន្តា ។ ឧុត្ទាសខ្ញុំ ខត្តារំ សទ្ធានីតំ ។ ជ ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ ។

អនុបុព្វាភិសមយកថា

អនុបុព្វាភិសមយកដា

(៤១៥) កាលបើទុក្ខ ថុគ្គលមានឃើញហើយ សច្ចៈ៤ ឈ្មោះ ថាមានឃើញហើយឬ ។ អើ ។ ទុក្ខសច្ច ឈ្មោះថាសច្ចៈ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤ ១ ១) កាល បើរូបក្ខន្ធ បុគ្គល បាន ឃើញ ហើយ ដោយសេចក្តី ថាមិន ទៀន បញ្ចក្ខន្ធ ឈ្មោះថា បាន ឃើញ ហើយ ដោយសេចក្តី ថាមិន ទៀនថ្ក ។ គើ ។ រូបក្ខន្ធ ឈ្មោះថា បញ្ចក្ខន្ធប្ក ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ (៤ ១ ៧) កាល បើចក្ខាយតន: បុគ្គល ឃើញ ហើយ ដោយសេចក្តី ថា មិន ទៀន អាយតន: ១៤ ឈ្មោះថា បុគ្គល ឃើញ ហើយ ដោយសេចក្តី ក្តីថា មិន ទៀនថ្ក ។ អើ ។ ចក្ខាយតន: ឈ្មោះថា អាយតន: ១៤ ថ្ក ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៤១៤) កាលបើចក្ខុជាតុ បុគ្គលបានឃើញហើយ ដោយសេចក្តី ថាមិនទៀន ធាតុទាំង១៤ ឈ្មោះថាបានឃើញហើយ ដោយសេចក្តីថា មិនទៀនឬ ។ អើ ។ ចក្ខុជាតុ ឈ្មោះថាជាតុ ១៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ កោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(७ ๑ ๙) កាល បើចត្ខុន្រ្ទិយ បុគ្គលទុរន ឃើញ ហើយ ដោយ សេចក្ដី ថា មិន ទៀន ឥន្រ្ទិយ ទាំង ៤៤ ឈ្មោះថាចាន ឃើញ ហើយ ដោយ សេច-ក្ដីថា មិន ទៀនឬ ។ អើ ។ ចក្ខុន្រ្ទិយ ឈ្មោះថា ឥន្រ្ទិយ ៤៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ កថាវិត្ថ

(២២០) ខត្វហ៍ ញា លោហ៍ សោតាមត្តិដល់ សខ្លំ-ភពេតតំ។ អាមន្លា ។ ខត្តារំ សោតាខត្តដលាខ័ត៌ ។ ជ ហៅវត្តុឲ្យ។ មេ។ អដ្ឋហ៍ ញា ណេហ៍ (សាតា-បន្តិដល់ សច្ឆិតារោតតំ ។ អាមន្លា ។ អដ្ឋ សោតា-បត្តិដលានីតិ ។ ន ហៅ វត្តុឲ្យ ។ ២ ។ ទ្វានស-ហ៍ ញាណេហ៍ សោតាខត្តិដល់ សច្ឆិតារោត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ ន្វានស សោតាបត្តិដលានិតិ ។ ន ហេវ័ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ ខតុទ្ធត្តាន្បីសាយ ញាណេហ៍ សោ. តាបត្តិដល់ សច្ចិតារោតិត ។ អាមន្លា ។ ចតុច្តុតា-ឧ្មីស សោតាបត្តិដលានីតិ ។ ធ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ សត្តសត្តតំយ ញាណេឆាំ សោតាខត្តិដល់ សច្ចិតា. រោតតំ ។ អាមន្លា ។ សត្តសត្តតំ សោតាបត្តិដលាជំ-ត៌ ។ ជ ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ ។

(២ ២ ០) ឧវត្តត្វំ អនុបុត្វាភិសមយោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វត្តំ ភកវតា សេយ្យថា ខំ ភិក្ខាវៃ មហាសមុន្តោ អនុបុត្វធំ ឆ្នាំ អនុបុព្វចោណោ អនុបុព្វចញ្ញាព ឧ អា-យនាគោលេ បទាតោ រាវមៅ ទោ ភិក្ខាវៃ ៩មស្មឺ ឌម្ម-វិនយេ អនុបុត្វសិក្ខា អនុបុព្វការិយា អនុបុត្វចងិចនា អភិធម្មបំដក កឋាវត្ថ

(៤ ៤ ០) បុគ្គល ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ដោយ ញាណទាំង៤ឬ។ អើ។ សោតាបត្តិផល មាន៤ឬ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គលធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ នូវសោតាបត្តិ-ផល ដោយញាណទាំង ៤ ឬ ។ អើ ។ សោតាបត្តិផល មាន ៤ ឬ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវ សោតាបត្តិផល ដោយញាណពំង៍ ១៤ ឬ ។ អើ ។ សោតាបត្តិ-ផល មាន ១៤ ឬ ។ អកមិនគរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលគ្នើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ដោយញាណពំង៤៤ ឬ ។ អើ ។ សោតាបត្តិផល មាន ៤៤ ឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផល ដោយញាណពំង ៧៧ ថ្មុ ។ អើ ។ សោតាបត្តិផល មាន ៧៧ ឬ ។ អ្នកមិនគរ្ពពោលយ៉ាងនេះ 18 9 10 **9**

(৬ ७) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការត្រាស់ដឹងជាលំដាប់ មាន ខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្វេងត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពំងឡាយ មហាសមុទ្រ ទាបទៅដោយលំដាប់ ជ្រាលទៅដោយលំដាប់ ទេវ ទៅដោយលំដាប់ មិនមែន ចោតជ្រៀស្រឡូង ដូចជាអណ្ដូងទេ យ៉ាង ណាមិញ ម្នាលភិក្ខុ ពំងឡាយ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ មានការសិក្សាជាលំដាប់ មានភិច្ចដែលត្រូវឆ្លើដោយលំដាប់ មានសេចក្ដីប្រតិបត្តិ ដោយលំដាប់

(৬ ৬ ៣) ឧ វត្ត ពុំ អនុបុព្វាភិសមយោតិ ។ អ. មត្តា ។ ឧនុ អាយស្មា សម្ឃតិត្តេ ពេ ភិក្ខា ៧ នន កេខ សម្មុខា មេតំ អាវុសោ ភសាតោ សុតំ សម្មុខា បដិក្ត ហិតំ យោ ភិក្ខាវេ ឧក្ខាំ បស្ឃតិ ឧក្ខាសមុន យម្បិ សោ បស្ឃតិ ឧុក្ខា ជៃសា ខស្ឃតិ ឧក្ខាស ហេតតាមិនីបដិបឧម្បិ បស្ឃតិ លោ ឧក្ខាសមុន យំ បស្ឃតិ ឧក្ខាម្បិ សោ បស្ឃតិ ឧក្ខានិហេជម្បិ បស្ឃតិ ឧក្ទាទិហេជតាមិនីបដិបឧម្បិ បស្ឃតិ យោ ឧក្ខាតិ លេជាតិ ឧក្ខាទិ សោស្តតិ ឧក្ខាតិ យោ ឧក្ខាតិ លេជាតិ ឧក្ខាទិ សោស្តតិ

မက္က ၅ ၈၇ ၂၂၇ ကေရာက္က မက္က ၅ ၈၉ ဂိုဆ္ဂ်ီ အဆံဆ အရွား၇၇၉ မေဆာ ဗောက် ဗောက် ေရာက္လော အရွား၇၇၉ မေဆာ ဗောက် ေရာက္လော အရွား၇၇၉ မေဆာ စိုင္ရာက်ိဳ မေလမန္စားအဆိ မးဆွာ လုန္စားင္ရာဆို ၅ မာမင္ရာ ၅ အေရ မ်ာ မရမ္ရာျာ-အိုလ္မမႈေလာဆို ၅

ន អាយត គេ នៅ អញ្ញាចដំវេ ដោត អត្ថៅ សុត្ត ត្លោ-តិ ។ អាមន្លា ។ តេន ហិ អនុបុព្វាភិសមយោតិ ។ (៤៤៤) ន វត្តព្វំ អនុបុព្វាភិសមយោតិ ។ អា-

អនុបុព្វាភិសមយកឋា

អនុបុព្វាភិសមយកដា

មិនមែនបានត្រាស់ដឹងព្រះអហេត្តផលតែម្ដងទេ ក៏យ៉ាងនោះឯង ពាក្យ ដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ កាវត្រាស់ដឹង ជាលំដាប់ មាន ។

20

(២ ៥ សម្តាយ ខែដ្ឋី វិទិភិទ្ជា សីលទ្ធនេះ ។ សមន្តា ។ សមុខយនម្មំ សទ្ធន្តំ និវោននម្ថន្តំ សមា ឧស្សនុទ្យា សមុខយនម្មំ សទ្ធន្តំ និវោននម្ថន្តំ សមា ឧស្សនុទ្យា-សមុខយនម្មំ សទ្ធន្តំ និវោននម្ថន្តំ សមា ឧស្សនុទ្យា-នា ភិភ្ជាវ អរិយសាវតាស្ស គីណាំ សញ្ញោជនានិ ម-សីយន្តំ សញ្ញាយឧនិដ្ឋិ វិទិភិទ្ជា សីលទ្ធនេះសាទាំ

ရေသွာမျိ ၊လာ ဗမ္များ ရေသွာ့မမေထာမျိ ဗမ္များ ရေသွာ့ • စိေကာင္ဗေါ့ ဗမ္မေရာန္ မေနာ့က မန္တုတ္ဆား စ နာမင္ဆာ စ ကေလ ကိ စ အေရာက္တံ မရမ္ရာ့အားမမေထာက္ စ (၆ ၆ ၆) မရမ္ရာ့အားမမေထာက္ စ မာမင္ဆာ စ ၈ က က က ကာကာစဲ မာမက္ဆာ စာ စာ စ အရာက္တံ မာရော လူရွားရွားစာ စ မာမင္ဆာ စ ကေရ စာ စ အရာက္တံ မာရမ္-က္စာအီးမမေထာက္ စ

អ**ភិ**ធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

នុត្តសមុនយមរ្ល៍ បស្សត៍ ឧត្តតំហេងតាម័ត៌បដំបនមរ្យ៍

បស្បត៍ យោ ឧត្តាតំរោះតោមិតីថដំបឧទ្យំ ថស្បត៌

អភិធម្មបំដក កឋាវត្ថ

ឃើញឲុក្ខសមុទយៈផង ឃើញឲុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាផង បុគ្គលណា ឃើញឲុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាឃើញឲុក្ខផង ឃើញឲុក្ខសមុទយៈផង ឃើញឲុក្ខនិរោធផង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះ សូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការ ត្រាស់ដឹងដាលំដាប់ មានទេ ។

26

រេះហារពថា

မးနား လုန္ခ၊ ရွာနာ ၅ မာမရွာ ၅ ၊ နာရ မာ ၀ နန္ရ ၅ မရပ္ရရာနာ လမေယာက် ၅

អនុបុញ្ញភិសមយកថា ។

រោយារកបំា

(២ ២ ៦) ពុទ្ធស្ស ភកវតោ ភេញាភេ លោកត្ត-ភេនិ ។ អាមន្តា ។ លោកត្តាភេ សោតេ ខ ដំមាញតំ នេ លោកថៃ លោកត្តាភេ វិញាលោន ខ ដំវិជា-នត្តិ នោ លោកយែន សាវកា ខ ដំវិជានត្តិ នោ ថុ-ថុដ្ឋនាត៌ ។ ន ហៅវត្តាឲ្យ ។ ខេ ។

(၆ ၆ ଶ) ឧនុ ពុន្ធស្ស ភតវតោ ហេយាហេ លោ-តាំយេ សោតេ ខដិញញ្ញូតីតំ ។ អាមន្តា ។ ញញ្ចិ ពុន្ធស្ស ភតវតោ ហេយាហេ លោកាំយេ សោតេ ខដិញញ្ញតិ នោ វត ហេ វត្តញ្វេ ពុន្ធស្ស ភតវតោ ហេយាហេ លោកា្តត្តហេតិ ។

- ស្រ្លា សំណារ សេសារ សេសារ សេសារ សេសារ សេសារ យោន វិញាណោន ខេដិវិជាឧត្តីតំ ។ អាមគ្នា ។ មាញ្ចិ ពុន្ទស្ប ភាកាតោ ហេសារ លោភាំយេន វិញ្ញាណោន

ഹ് ന

ជាមួយនឹងការកើតទៀងនៃទស្សនសម្បទា ពាក្យដូច្នេះ មា**ន**ក្នុងព្រះសូត្រ ឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលមិនគូរទិយាយថា ការត្រាស់ដឹង ជាលំដាច់ មានទេ ។

ចច់ អនុច្ញញភិសមយកថា ។

រោយារកហ

(២ ២ ៦) ដេហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ជាលោកុត្តវៈថ្ម ។ អើ ។ ដេហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ប៉ះទន្តិចត្រចៀកជាលោ-កុត្តវៈ មិនប៉ះទន្តិចត្រចៀកជាលោកិយៈ ជនទំងឡាយ ដឹងច្បាស់ ដោយវិញ្ញាណជាលោកុត្តវៈ មិនដឹងច្បាស់ ដោយវិញ្ញាណជាលោកិយៈ សាវ័កទាំងឡាយ ដឹងច្បាស់ បុថុដ្ឋនទំងឡាយ មិនដឹងច្បាស់ទេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៩៧) ក្រែង វេហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ប៉ះទង្គិច ត្រចៀកជាលោកិយៈឬ ។ អើ ។ បើវេហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះ ភាគ ប៉ះទង្គិចត្រចៀកជាលោកិយៈដែវ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួវ ពោលថា វេហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ជាលោកុត្តវៈទេ ។ (២៥៤) ក្រែងពួកសាវ័ក ដឹងច្បាស់ នូវរៅហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមាន

ព្រះភាគ ដោយវិញាណជាលោភិយៈឬ ។ អើ ។ បើពួក ភាវ័ក ដឹងច្បាស់ នូវកៅហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ដោយវិញាណជាលោភិយៈដែវ

၈၀၀ ကေ႕ျွင္လားနာ ၅ ၁ ကေဒ နန္းေျပာ ၂ (၆၈၀) ရုဒ္မွမ္းျ အဆိုးေရာ ကေတာက ကေ အုန္ရက္ေရာ ၅ မာဓင္ဆာ ၅ မေရာ္မေရးျ အဆံ-ကေ ကေတာ္ မာဓင္ဆာ ၅ မာဓင္ဆာ ၅ ကေအုန္ရက ေရာက္က မေရာက္ကေၾကာ ကေနာက္ကို စင္ရတက္ဆာနာ (မော-နမ္းျမာတ္ မာအင္မရာနာ ၅ ေကေဒနာက္ ၅ ကေဒ နမ္းျမာတ္ မာအင္မရာနာ ၅ ေကေဒနာက္ကေဒာ (မော

(မက ၀) ရုန္နည္ျားကၤးကၤကၤကာက္ရန္မူက အိ ၅ မာမစ္ဆာ ၅ မေရွာ ဧလံ စိစ္ဘာစိ ကေဆာမန္မွာမေရွာ ကေဆာမန္မွာဧလံ လက္ရာကာမိမေရွာ လက္ရာရာမိုင္ရလံ မဆက္မမိမေရွာ မတာရာမိုင္ရလံ မာဗာန္မမေရွာ မာဗာန္မ ဧလံ လအိုဗ္အာန္မာစိ လမ္မပ္စုသစိ နန္ဒိတာေရး နန္ဒြီယံ ၈လံ ကေရွးမ္လာအိ ၅ ၁ တေပံ ကန္မာေတ့ ၅ တေ ၅

ម្រម។) ឧធ ពុទ្ធស្ស ភកវតោ វោហារំ មុមុដ្ឋ-នា មឌិវិជាឧត្តីតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចិ ពុទ្ធស្ស ភកវ-តោ វោហារំ មុមុដ្ឋនា មឌិវិជាឧត្តិ នោ វតា វេ វត្តត្វេ ពុទ្ធស្ស ភកវតោ វោហារោ លោកគ្តីហេតិ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

25

អភិធម្មបំដក កថាវត្ថ

ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វៅហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមាន**ព្រះ** ភាគ ជាលោកុត្តវៈទេ **។**

(២៣០) វេាហារ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ជាលោកុត្តវៈ ឬ ។ អើ ។ ចុះមគ្គ ផល និព្វាន សោតាបត្តិមគ្គ សោតាបត្តិផល សក-ទាគាមិមគ្គ សកទាតាមិផល អនាគាមិមគ្គ អនាគាមិផល អរហត្តមគ្គ អហេត្តផល សតិប្បដ្ឋាន សម្មប្បធាន ឥទ្ធិចាទ ឥន្រ្តិយ ពលៈ ពោជ្ឈង្គ៍: (ជាលោកុត្តវៈ)ឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៣១) ដេហាវ បេស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ដាលោកុត្តវៈថ្ម ។ អើ ។ សាវ័កពូកូទូ៖ ស្តាប់ដេហាវរបស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មានឬ ។ អើ ។ លោកុត្តវធម៌ បុគ្គលគប្បីដឹងដោយត្រចៀក ប៉ះទង្គិចត្រចៀក មកកាន់ផ្ទេង់នៃត្រចៀកឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ **រោហារព**វា

(၉၈၉) ဗမီ၊ ကေဆိုနီးဟ ရက် ဖော့ စ ကေန វិត្តោយ្យ ធ សោតស្ទឹ បដិហត្តាតិ ធ សោតស្ប អចថ អកច្ឆត់តំ ។ អមត្តា ។ មញ្ចំ លោកត្ត្ က ဧးမ္မာ ေ ေလာအဂ်ိဳးရွားယ႑ာ ေ ေလာအလို ့ ဗင္ဇီ-ហត្តាតិ ន សោតរប្ប អាចាថំ អាកច្មតិ នៅ ឥ ហ វត្តទ្វេ ពុន្ធស្ប ភកវតោ ដេយារោ លោកត្តូរោត៌ ។ (២៣៣) ពុទ្ធស្បូ ភភា(តា កេញកេ លោកត្ត្ ភេទ ។ អមន្តា ។ អត្ថ ភេច ពុន្ធស្បូ ភេស ភេ ... ហាពេរដើលថ្លៃ រ មានយ៉ា រ ហេយនៃពេ ខាតា ប-နင္ရာခ်ိဳးလာ အခ်ိဳးလာ အခ်ိဳးလာ ခန္နီကေ မန္နီနီ-းယာ ဗုဒ္မင်ိဳးယားနာ ၅ င ကောက် ကန္တုရ ၅ က ၅ (၉၈၉) အဒီ၊ လာအမ်ိဳး၊ စက်ဆို-ລ ແມງລົລອ ລ ແມງລົອກ ລ ແມງລົຣາ ລ ແມງລົ ဂန္နင်္ဂဏာ ေမုင္မင္ခံေလားော မာမာက္ဆုိ တက္နိ លោកត្តកេ ឧម្មោ ឧ កកដ្ឋានិយោ ឧ រជនិយោ

ឧ ភាមនិយោ ន មននិយោ ឧ ពន្ធនិយោ ន មុច្ឆ-និយោ នោ វតា វេ វត្តត្វេ ពុន្ធស្បា ភតវតោ វោ-ហារោ លោកក្តុត្តរោតិ ។

فجع كمهم

<u>រោយរក</u>វា

(២៣២) ក្រែងលោកុត្តវធម៌ បុគ្គលមិនគប្បីដឹងដោយត្រចៀក មិនប៉ះទុត្តិចត្រចៀក មិនមកកាន់វន្ធដ៍នៃត្រចៀកទេជ្ ។ អើ ។ បើ លោកុត្តវធម៌ បុគ្គលមិនគប្បីដឹងដោយត្រចៀក មិនប៉ះទត្តិចត្រចៀក មិនមកកាន់វន្ធដ៍នៃត្រចៀកទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា កៅហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ជាលោកុត្តវៈទេ ។

(២៣៣) វេហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ជាលោកុត្តវៈ ឬ ។ អើ ។ សាវ័កពួកខ្វះ ត្រេកអរ នឹងវេថហាវបេស់ព្រះពុទ្ធមាន ព្រះភាគ មានឬ ។ អើ ។ លោកុត្តវធម៌ ជាទីតាំងនៃវាគៈ ជាទី ត្រេកអវ ជាទីល្វាថ្នា ជាទីស្រវឹង ជាទីចង ជាទីជ្រប់ចុះឬ ។ អ្នក មិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៣៤) ក្រែងលោកុត្តវធម៌ មិនមែនជាទីតាំងនៃវាគ: មិនជា ទីត្រេកអរ មិនជាទីប្រាថ្នា មិនជាទីស្រវឹង មិនជាទីចង មិនជាទីដែប់ ចុះទេឬ ។ អើ ។ បើលោកុត្តវធម៌ មិនជាទីតាំងនៃវាគ: មិនជាទីត្រេកអរ មិនជាទីប្រាថ្នា មិនជាទីស្រវឹង មិនជាទីចង មិនជាទីដែប់ចុះទេ ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា កៅហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ជាលោកុត្តវ:ទេ ។

رم کمہ

អភិធម្មបិដិកេ កជាវត្ថ

(២៣៥) ពុន្ធស្ប ភតវតោ វោហារោ លោកត្ត-កេនិ ។ អាមន្តា ។ អន្តិ កេខិ ពុន្ធស្ប ភតវតោ វោហារំ⁽⁰⁾ នុស្សេយ្យុន្តិ ។ អាមន្តា ។ លោកត្តោរោ ជម្នា នោសដ្ឋានិយោ កោខដ្ឋានិយោ ខដិឃដ្ឋានិ-យោភិ ។ ន លោវ វត្តាឲ្យ ។ ខេ ។

(៤៣៦) ឧនុ លោកត្តាពេ ឧម្មោ ឧ នោសដ្ឋា-និយោ ឧ កោបដ្ឋានិយោ ឧ បដិឃដ្ឋានិយោតិ ។ អាមន្តា ។ បាញ្ចំ លោកត្តាពេ ឧម្មោ ឧ នោសដ្ឋា-និយោ ឧ កោបដ្ឋានិយោ ឧ បដិឃដ្ឋានិយោ នោ វត ហេវត្តត្វេ ពុន្ទស្ប ភកវតោ វោហាពេ លោកត្ត្រ-ពេតិ ។

(២៣៧) ពុន្ធស្ប ភកវតោ វោហារោ ហោកត្ត-ភេទំ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ ភេទំ ពុន្ធស្ប ភកវតោ វោហារេ មុយ្លេយ្យន្តិ ។ អាមន្តា ។ លោកត្តោរោ ឧម្មោ មោហដ្ឋានិយោ អញ្ញាណការណោ អខក្តាក-រណោ បញ្ញានិភេទិកោ វិឃាតបក្ខិកោ អនិញាន-សំវត្តនិភោភិ ។ ន ហេរំ វត្តាឲ្យ ។បេ ។

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

(៤៣៥) ដេហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ជាលោកុត្តវ ឬ ។ អើ ។ សាវ័តពួត ខ្លះ ប្រទុស្ត នឹងដេហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មានឬ ។ អើ ។ លោកុត្តវធម៌ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រទុស្ត ជាទីតាំង នៃសេចក្តីក្រោធ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីថ្នាំងថ្នាកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៣៦) ក្រែងលោកុត្តរធម៌ មិនមែនជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រ-ទូស្តូ មិនមែនជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្រោធ មិនមែនជាទីតាំងនៃសេចក្តីថ្នាំង ថ្នាក់ទេឬ ។ អើ ។ បើលោកុត្តរធម៌ មិនមែនជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រ-ទូស្តូ មិនមែនជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្រោធ មិនមែនជាទីតាំងនៃសេចក្តីថ្នាំង ថ្នាក់ទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វៅហារ របស់ព្រះ ពុទ្ធមានព្រះភាគ ជាលោកុត្តវៈទេ ។

(២៣៧) ដេហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ជាលោកុត្តវៈឬ ។ អើ ។ សាវ័កញ្ចកទ្ធះ វង្វេធ ក្នុងដេហាវរបស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគឬ ។ អើ ។ លោកុត្តវធម៌ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីវង្វេធ ធ្វើមិនឲ្យមានញាណ ធ្វើមិនឲ្យមានចក្ខុ ប្រកបដោយការរលត់ទៅនៃបញ្ញា ជាញ្ចកនៃសេចក្តី ចង្អៀតចង្អល់ មិនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីព្រះនិញានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

វេរិហារកថា

(២៣៥) ឧនុ លោកក្តន្តរោ ឌម្មោ ឧ មោលដ្ឋានិ⁻ យោ ឧ អញ្ញាណការណោ ឧ អខក្តាការលោ ខញ្ញា-វុឌ្ឍិកោ អរិឃាតខក្ខាំកោ និព្វាឧសំវត្តនិកោតិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចិ លោកក្តន្តរោ ឌម្មោ ឧ មោមាដ្ឋា-និយោ ឧ អញ្ញាណការណោ ឧ អខក្ខាតារណោ បញ្ញាវុឌ្ឃិកោ អរិឃាតខក្ខិកោ និព្វាឧសំវត្តនិកោ នោ វត ប វត្តព្វេ ពុន្ទស្ប ភកវតោ វោហារោ លោ-កុត្តូរោតិ ។

(២៣៩) ពុន្ធស្ប ភកវតោ ហេយាហេ លោកក្ត្ន-ហេតំ ។ អាមន្តា ។ យេ កោចំ ពុន្ធស្ប ភកវតោ ហេយាំ សុណរត្តំ សាព្វ តេ មក្តំ ភាហេត្តិតំ ។ ឆ ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(២៤០) យេ គេខំ ពុន្ធស្ប ភសាតា វោហារំ សុណត្តំ សព្វេ តេ មក្តំ ភាវេត្តីតំ ។ អាមត្តា ។ ពាលបុដុដ្ឋនា ពុន្ធស្ប ភសាតា វោហារំ សុណត្តិ ពាលបុដុដ្ឋនា មក្តំ ភាវេត្តីតំ ។ ឧ ហេរំវត្តព្វេ ។ មេ ។ មាតុឃាតាតោ ។ មេ ។ ខំតុឃាតាតោ ... អាហត្ត-ឃាតាតោ ... រុហ៌រុប្បាន កោ ។ មេ ។ សង្ឃភេន កោ

វោយារកថា

(២៣៨) ក្រែងលោកុត្តរធម៌ មិនមែនជាទីតាំងនៃសេចក្តីវង្វេង មិនមែនធ្វើមិនឲ្យមានញាណ មិនមែនធ្វើមិនឲ្យមានចក្ខុ ប្រកបដោយ ការចម្រើននៃបញ្ញា មិនមែនជាពួកនៃសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីព្រះនិថ្លានឬ ។ អើ ។ បើលោកុត្តរធម៌ មិនមែនជាទីតាំងនៃសេច ក្តីវង្វេង មិនមែនធ្វើមិនឲ្យមានញាណ មិនមែនធ្វើមិនឲ្យមានចក្ខុ ប្រកប ដោយការចម្រើននៃបញ្ញា មិនមែនជាពួកនៃសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ ប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីព្រះនិថ្លាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វោហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ជាលោកុត្តរៈទេ ។

(២**៣៩**) ដេហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ជាលោកុត្តវៈ ឬ ។ អើ ។ ពួកសាវ័កណាមួយ ស្តាប់ដេហាវរបស់ព្រះពុទ្ធមាខព្រះ ភាគ សាវ័កទាំនអស់នោះ ចម្រើនមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាន៍ នេះទេ ។ បេ ។

(២៤០) ពួកសាវ័កណាមួយ ស្តាប់វោហាររបស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះ ភាគ សាវ័កទាំងអស់នោះ ចម្រើនមគ្គឬ ។ អើ ។ ពួកពាលបុថុដ្ជន ស្តាប់វោហាវ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ពួកពាលបុថុដ្ជន ចម្រើនមគ្គ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកសម្ងាប់មាតា ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកសម្ងាប់បិតា . . . បុគ្គលអ្នកសម្ងាប់ព្រះអហេន្ត . . . បុគ្គលអ្នកធ្វើព្រះលោហិតឲ្យពុះពោរ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកបំបែកសង្ឃ

200

មេខារំ ពុទ្ធស្ប ភងវតោ វោហារោ លោភាំ យំ វោហរន្តស្ប លោភាំយោ ហោភាំ លោភាំត្តាំ វោហរន្តស្ប លោភាត្តរោះ ហាតីតិ ។ អាមន្តា ។ លោភាំយំ វោហរន្តស្ប សោ លោភាំយេ សោតេ ខដិហញ្ញតិ លោភាត្តាំ វោហរន្តស្ប លោភាត្តារេ សោ-នេ ខដិហញ្ញតិ លោភាំ វៅហរន្តស្ប លោភាត្តាំ វោហ-យេឧ វិញ្ញាលោឧ ខដិវិជាឧត្តិ លោភាត្តាំ វោហ-វន្តស្ប លោភាត្តារេឧ វិញ្ញាលោឧ ខដិវិជាឧត្តិ

- ញូន ឈដ្ឋិស យញ្ណិសណ្ដិលឈ្មិញ ខេត្តិ។ មុញ្ញេមិ សុវណ្ណមុញ្ញេមិ អាចិត្តិតុត្តិ ។ អាមន្តា ។ រាវមេវ គតវា លោកាំយេន វោហារេន លោកាំយម្បិ លោកក្តរម្បិ នម្មំ វោហកើត ។

ម្លេស ស្រុក សេវស្លាទយយលដ្ដិយា ឧញ្ញ-មេសា សេវស្លាទ សេវស្លាទយយលដ្ដិយា ឧញ្ញ-បុញ្ញោទិ សុវស្លាទុញ្ញោទិ អាខិត្តិតុត្តិ ។ អាទន្លា ។ ឯវមេវ ភកវា លោកត្តាវេន វោយាវេន លោកតិយទ្បិ លោកត្តាវទ្បិ ឧម្មំ វោយកើតិ ។

អភិធម្មបិដិកេ កេយវត្ត្ ពុន្ទុស្ស ភកវៈ នោ ហេ ហា អំ សុ ឈា តិ ស ខ្ល័ក្រ ឧ តោ ម ក្តុំ ភា ហេ តិតិ ។ ឧ ហេ អំ វត្តត្វេ ្ទ បេ ។

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

ស្លាប់រៅហាវរបស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ បគ្គលអ្នកបំបែកសង្ឃ ចម្រើន មគ្គប្តូ ។ អ្នកមិនគរូវ ពាលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៤១) គំនវស្រុវក្តី គំនវមាសក្តី បុគ្គលអាចដើម្បី ប្រាប់ថា ជាកូនត្នោតជាវិការៈនៃមាសឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន់ពោល នូវធម៌ជាលោកិយៈក្តី ជាលោកុត្តរៈក្តី ដោយដោហាវជាលោកុត្តវៈ យ៉ាន នេះឯន ។

(৬ ៤ ৬) នំនរ ស្រុវក្តី នំនរមាសក្តី បុគល អាចដើម្បី ប្រាប់ថា ជាកូន គ្នោត មានសណ្ឋានដូចដើមល្កុងខ្វែឬ ។ អើ ។ ព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ពោល នូវធម៌ជាលោកិយៈក្តី ជាលោកុត្តរៈក្តី ដោយ រៅហារជាលោកិយ: យ៉ាងនេះឯង ។

(២៤ ញ) ដេហារ ដែលព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ កាលពោលថា ជាលោកិយៈ ក៏ជាលោកិយៈមែន ក.លពោលថា ជាលោកុត្តរៈ ក៏ជា លោកុត្តរៈមែនឬ ។ អើ ។ កាលព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ពោលជាលោ-កិយៈ ដេហារនោះ ប៉ះទន្តិចត្រចៀតជាលោកិយៈ កាលពោលជាលោ-កុត្តរៈ ប៉ះទន្តិចត្រចៀតជាលោកុត្តរៈ កាលពោលជាលោកិយៈ ពួក សាវ័ក វមៃនដឹនច្បាស់ ដោយវិញ្ញាណជាលោកិយៈ កាលពោលជា លោកុត្តវៈ ពួកសាវ័ក វមែនដឹនច្បាស់ ដោយវិញ្ញាណជាលោកុត្តវៈ លោកចំយំ ហេមាវន្តស្បូ មុឌុដ្ឋនា មឌិវិជាឧត្តិ លោ-កត្តកំ ហេមាវន្តស្បូ សាវភា មឌិវិជាឧត្តិតំ ។ ន មេអំ វត្តច្វេ ។ មេ ។

រោហារកេះវា

មែ៤៥) ពុន្ធស្បា ភតវតោ វោយកោ លោកំ-យំ វោយក្លេស្បា លោក យោក ហោក ត្តាំ វៅ-យក្តេស្បា លោក ត្តាំ យោក និង អាម ក្តាំ ហេយក្តេស្បា មក្តោ យោក អមក្តំ វោយក្លេស្បា អ-មក្តោ យោក ដលំ វោយក្លេស្បា ដលំ យោកំ

فرفر

រោយារកបា

កាលពោលជាលោកិយៈ ពួកបុថុដ្ឋន វមែងដឹងច្បាស់ កាលពោល ជាលោកុត្តវៈ ពួកសាវ័ក វមែងដឹងច្បាស់ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

្រទ៤៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា វៅហាវ ដែលព្រះពុទ្ធមាន ព្រះតាគ កាលពោលជាលោកិយៈ ក៏ជាលោកិយៈមែន កាលពោលជា លោកុត្តរៈ ក៏ជាលោកុត្តរៈមែនឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះតាគ ឲ្រន៍ ពោល នូវធម៌ជាលោកិយៈផង ជាលោកុត្តរៈផងឬ ។ អើ ។ ប្រើព្រះមាន ព្រះតាគ ឲ្រន់ពោល នូវធម៌ជាលោកិយៈផង ជាលោកុត្តរៈផង ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា វៅហាវ កាលព្រះពុទ្ធ មានព្រះកាគ ពោលជាលោកិយៈ ក៏ជាលោកិយៈមែន កាលពោលជា លោកុត្តវៈ ក៏ជាលោកុត្តវៈមែន ។

្រទ៤៤) ដោហាវ កាលព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ពោលជាលោ-កិយៈ ក៏ជាលោកិយៈមែន កាលពោលជាលោកុត្តរៈ ក៏ជាលោកុត្តវៈមែន ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ កាលពោលថាមគ្គ ក៏ជាមគ្គមែន កាល ពោលថាមិនមែនមគ្គ ក៏មិនមែនមគ្គមែន កាលពោលថាផល ក៏ជាផលមែន អដល់ កេញខ្លេស្បូ អដល់ ញោតិ ឧត្វាន់ ភេញខ្លេស្បូ

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

តិត្វានំ ហោន អនិត្វាន់ អេហវន្តស្ស អនិត្វាន់ ហោន សន្ន័តំ ហេយាន្លេស្បូ សន្ន័តំ ហោត៍ អសន្ន័តំ ហេយ-រន្តស្បូ អសន្ធ័តំ ហោត៌ រូចំ ហេចារន្តស្បូ រូចំ ហោ-តំ អរុចំ ដេចារន្តស្ស អរុចំ ហោត៌ វេននំ ដេចារន្ត-ស្បូ វេននា ហោត៌ អវេននំ វោហរន្តស្បូ អវេននា យោតិសញាំ ហេយានូស្ស សញា យោតិ អសញាំ កេខារខ្លួស្ស អសញ្ញា ញោត៌ សង្ខារេ ភេខារខ្លួស្ស សផ្ទាំរា ហោន្តិ អសផ្ទារេ កេហន្តេស្ស អសផ្ទារា းကာန္စိုးရားကို ကေတးနွေလျှားရားကို ကောင်္စိုမှာ វិញាណំ ដេយវន្តស្ម អវិញាណំ ហោត័ត៌ ។ ជ ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។

វៅហារតថា ។

តំរោធកឋា

(២៤៦) ខ្វេ នំភេះ ។ អាមន្តា ។ ខ្វេ ខ្ញុត្តា. ຂໍ້ເກລາສ້ຳ ລ ເຫນ້ຳສູເຫຼາເຮາ ເຊັຊສູ. នំរោះនាត់ ។ អាមន្លា ។ ខ្វេ នំរោះសេទ្ធានីតំ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ។ ខេ្វ និរោជសច្ចានិតិ ។

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ កាលពោលថាមិនមែនផល ក៏មិនមែនផលមែន កាលពោលថានិព្វាន ក៏ជានិច្ឆានមែន កាល**ពោលថាមិន**មែននិច្ឆាន ក៏មិ<mark>នមែននិ</mark>ច្ឆានមែន កាលពោលថាសង្ខតធម៌ កំជាសង្ខតធម៌មែន កាលពោលថាអសង្ខតធម៌ ក៏ជាអសន្នធម៌មែន កាលពោលថាវុច ក៏ជារុចមែន តាលពោលថា មិនមែនរូប ក៏មិនមែនរូបមែន កាលពោលថាវេទនា ក៏ជាវេទនាមែន កាលពោលថាមិនមែនវេទនា ក៏មិនមែនវេទនាមែន កាលពោលថា សញ្ញា ក៏ជាសញ្ញាមែន កាលពោលថាមិនមែនសញ្ញា ក៏មិនមែនសញ្ញា មែន កាលពោលថាពួកសង្ខារ ក៏ជាពួកសង្ខាវមែន កាលពោលថាមិនមែន ពូកសង្ខារ ក៏មិនមែនពូកសង្ខាវមែន កាលពោលថាវិញាណ ក៏ជាវិញាណ មែន កាលពោលថាមិនមែនវិញាណ ក៏មិនមែនវិញាណមែនឬ ។ អ្នក មិនគរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ចច់ វោហារកថា ។

តំរោធពឋា

(៤៤៤) ន វត្តត្វំ ខ្វេ និពេជាតិ ។ អាមន្តា ។ ននុ អប្បដិសន្នំានិវុទ្ធា សន្នំាព

(២៤៧) ខ្វេធិពេជាតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អប្ប-ដិសង្ខាតិរុខ្វេ សង្ខាពេ បដិសង្ខា ធិពេជេត្តីតិ ។ អា-មន្តា ។ ហញ្ចំ អប្បដិសង្ខាតិរុខ្វេ សង្ខាពេ បដិសង្ខា ធិពេជេត្តិ នោ វតា ៤ វត្តាឲ្យ ខ្វេធិពេជាតិ ។

អាមន្តា ។ ខ្វេ ខ្មន្តាសច្វាន័ត៌ ។ ឧ ហេរំវត្តឲ្យ ។ បេ ។ ន្ទេ តំរោះសទ្ធាតីតំ ។ អាមត្តា ។ ខ្វេសមុនយ-សច្នាន័ត៌ ។ ធ ចោរំ វត្តត្វេ ។ ចេ ។ ខ្វេ ធំភេន. សច្វានីតំ ។ អាមន្តា ។ ខ្វេ មក្តសច្វានីតំ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ ចេ ។ ខ្វេ ធំភេជសច្នាជំនំ ។ អាមន្តា ។ ၊ နွေးဆာက် ဗ၊ ဗ ဗ ၊ နွာ ၊ လာ လာက် ၊ နွေ လာ လာ -ຄໍ່ເຊຍກເພລາຂໍ້ເຊັ່ມຮູ້ລາຂໍ້ເຊັ່ມອາເຈົ້າເບົາ န္ စိဳင္ဘာဆစီနာ ၅ ေ ကေပၚနွင့္ရင္ ၅ ေရာက္မာ-ជំនិ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ ខ្វិជ្ជំ ជំព្វានាជំ ឧទ្ធុជ័ខតា ហ័នប្បណ៍តតា ឧត្តំសាវគាំសោ ស័មា h កេនោ h រជី កំ អន្តរំភា កំនំ ។ ឧ ហេវំវត្តឲ្យ ។ បេ ។

និរោធពឋា

រោយរកថា

អើ ។ ខុត្តសច្ច មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ២ ។ និ-កោធសច្ច មានពីរឬ ។ អើ ។ សមុខយសច្ច មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ២ ។ និកោធសច្ច មានពីរឬ ។ អើ ។ មគ្គសច្ច មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ២ ។ និកោធសច្ច មានពីរឬ ។ អើ ។ គាវ ទីពឹង មានពីរ ។ ២ ។ ការជ្រកកោន មានពីរ ការវលឹក មានពីរ កាវ ប្រព្រឹត្តិទៅក្នុងទាងមុខ មានពីរ ការមិនច្បូត មានពីរ ការមិនស្លាប់ មាន ពីវ ។ ២ ។ និត្វាន មានពីរ ការមិនច្បូត មានពីរ ការមិនស្លាប់ មាន ពីវ ។ ២ ។ និត្វាន មានពីរ ការមិនច្បូត មានពីរ ការមិនស្លាប់ មាន នីត្វាន មានពីរឬ ។ អើ ។ ភាពខ្ពស់ និង ទាប ភាព ថោក ទាបនិង ទុត្តម ឱ្យក្នឹងនិង ទេ៥យ ដែន ឬ ការបែកផ្លាយ ការប្រេះតា ឬ ចន្វោះ របស់ និត្វាន មានពីរ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ២ ។

(២៤ ៧) និរោង មានពីរឬ ។ អើ ។ ក្រែងថាកាលបើសង្ខារ លេត ញោះមិនបានតិចារណា បញ្ញាជាគ្រឿងតិចារណាទាំងឡាយ រ.បត់ ដែរឬ ។ អើ ។ បើសង្ខារ រលត់ញោះមិនបានតិចារណា បញ្ញាជាគ្រឿង តិចារណាទាំងឡាយ ក៏រលត់ទៅ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរញោលថា និរោង មានពីរទេ ។

(២៤៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា និកោធ មានពីវទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងសង្ខារទាំងឡាយ លេត់ទៅព្រោះមិនបានពិចារណា

ទុតិយោ វគ្គោ ។

និរោធកដា ។

នាតិ ។

្រៃ ។ (២៥០) ខ្វេ ធំរោះតាតិ ។ អាមន្តា ។ មដិសង្នាំ-ធំរុន្ធា សង្ខារា ឧ មុឧ ឧប្បន្នន្តិតិ ។ អាមន្តា ។ អប្បដិសង្ខាធំរុន្ធា សង្ខារា ឧ មុឧ ឧប្បន្នន្តិតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ មេ តេខ ហិ ឧ វត្តត្វំ ខ្វេ ធំរោ-

ទំនៅទី ម ទ លេរ, រុឌីលើ រ លេ រ ភ្នំនើរត្ន អនាជីវា អរុយគង្គ មាមឌី រា អញ្ជាំម អ អ-អនីរ រ អរាជ្ញម្នាហា អរុយគង្គី មាមដី អនីរ រ អរាជ្ញម្នាហ្ស វេឌីលើ រ សេណីរា អរុណគង្គី មាមដី ទំនើមឆ្លា រ ច លេរ, រុឌីលើ រ លេ រ ទំនើមឆ្លា រ ច លេរ, រុឌីលើ រ លេ រ ទំនើមឆ្លា រ ច លេរ, រុឌីលើ រ លេ រ ទំនាំ រ ច លេរ, រុឌីលើ រ លេ រ ទំនាំ រ ច លេរ, រុឌីលើ រ លេ រ

អភិធម្មបំណី៣ ៧៧វត្ត អច្ចន្លភក្តា បដិសដ្ធានិវុទ្ធាបិ សដ្ធារា អច្ចន្លភក្តាតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ទិ អប្សដិសដ្ឋានិវុទ្ធាបិ សដ្ឋារា អច្ចន្ត-ភក្តា បដិសដ្ឋានិវុទ្ធាបិ សដ្ឋារា អច្ចន្លភក្តា គេន វត ហៅត្តូឲ្យ ខ្វេ និរោនាតិ ។

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

មានការបាក់បែកក្នុងទីបំផុត ចុះសង្ខារទាំងឡាយ លេត់ទៅព្រោះបានតិចា-លោ មានការបាក់បែកក្នុងទីបំផុតដែរឬ ។ អើ ។ បើ សង្ខារទាំងឡាយ លេត់ទៅព្រោះមិនបានតិចារណាក្តី មានការបាក់បែកក្នុងទីបំផុត សង្ខារ ទាំងឡាយ លេត់ទៅព្រោះបានតិចារណាក្តី មានការបាក់បែកក្នុងទី បំផុត (ដូចគ្នា) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរូវពោលថា និរោធ មានពីរ ។

(២៤ ៩) និរោធ មានពីរឬ ។ អើ ។ សង្ខាវទាំងឡាយ វលត់ ទៅព្រោះបានពិចាវណា វលត់ ទៅ ព្រោះអាស្រ័យអរិយមគ្គឬ ។ អើ ។ សង្ខាវទាំងឡាយ វលត់ ទៅ ព្រោះមិនបានពិចាវណា វលត់ ទៅ ព្រោះ អាស្រ័យអរិយមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ ថេ ។

(២៥ ០) និកេង មានពីរឬ ។ អើ ។ សង្ខា ទោំងឡាយ លេត់ ទៅព្រោះបានពិចារណា វមែងមិនកើតទៀតទេឬ ។ អើ ។ សង្ខាវ ទាំងឡាយ លេត់ទៅព្រោះមិនបានពិចារណា វមែងមិនកើតទៀតទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ថុង្គលមិនគួរ និយាយថា និកេង មានពីវទេ ។

> ចច់ និរោធកថា ។ ចច់ ទុតិយវត្ត ។

๑๐๓

ពលាថា ពីល្បី នូទ្អាព័ ទរូទ ហា ភេ អញា ណំ នា ផ្ទា ទ ភេិតាវ ណា វទី ភេ នេ ខ្មុំក្តា ហា ហេ មិតិ កាុញ្ញ ខ្មា ស ផ្ទា ភ⁽⁰⁾ ល កោ អភិសមយោ ល កោ ហេ ហា ហ ល កោ នំហេ នោតិ^(២) ។

ពលកឋា

(២៩ n) នថាកនពលំ សាវភាសាជាវណរត្តំ ។ អាមន្តា ។ នថាកនពលំ សាវភាពលំ សាវភាពលំ នថាកនពលត្តិ ។ ន ទៅ វត្តច្វេ ។ ខេ ។ (២៩២) នថាកនពលំ សាវភាសាជាវណរត្តិ ។ អាមន្តា ។ នញ្ញោវ នថាកនពលំ នំ សាវភាពលំ នញ្ញោវ សាវភាពលំ នំ នថាកកពលត្តិ ។ ន ទៅ វត្តា្វេ ។ ខេ ។

(๒๔๓) ธยาสธาณ สารสาธาณาผู้ ๆ

ឥមស្មឹ ទុតិយវ៉េត្ត សង្ហារកថាតិ ជាហេ ៨ ហោតិ ។
 ២- បរូបហារោ អញ្ញាណំ កង្ហា បររិតារណា
 សង្ហាហារកថា មគ្នោ ចិត្តដ្ឋិតិ ច កុក្កុឡា
 ឯកាភិសមយោ ចេវ វោហារោ ច និរោធកោតិ ទីស្សូតិយេវ ។

បរូបហារកថា ១ អញាណកថា ១ កង្ខាកថា ១ បរិតារណា កថា ១ វិចីកេទកថា ១ ទុក្ខាហារកថា ១ ចិត្តដ្ឋិតិកថា ១ កុក្ខុទ្យកថា ១ សង្ខារកថា ១ អនុបុព្វាភិសមយកថា ១ វៅ-ហារកថា ១ និរោជកថា ១ ។

ពលកបា

[២៥១] កម្លាំងវបស់ព្រះតថាគត ជាសាធារណៈដល់សាវ័កឬ ។ អើ ។ កម្លាំងវបស់ព្រះតថាគត ជាកម្លាំងរបស់សាវ័ក កម្លាំងវបស់ សាវ័ក ជាកម្លាំងរបស់ព្រះតថាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(២៥ ២) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត ជាសាធារណៈដល់សាវ័ក ឬ ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគតនោះឯង ជាកម្លាំងរបស់សាវ័ក នោះ កម្លាំងរបស់សាវ័កនោះឯង ជាកម្លាំងរបស់ព្រះតថាគតនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ (២៥ ញ) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត ជាសាធារណៈដល់សាវ័កប្តូ ។

ម្លាន នេះ ទេ សារស្នា សារស្នា ទេ (២៥៦) នេះកូនដាហំ សារសសានា ។ សមត្តា ។ នេះកូនដា អនុប្បន្នស្ប មក្កស្ប ។-ប្បានេតា អសញ្ជាតស្ប មក្កស្ប សញ្ជនេតា^(๑)

(២៩៩) គថាគតតាលំ សាវកាសាជាណាត្តិ ។ អាមន្តា ។ គថាគតោ ជិនោ សត្តា សម្មាសម្ពុន្តោ សព្វញ្ញូ សព្វឧស្សារី ជម្មស្សាមី ជម្មុខ្យដិសារណោតិ ។ អាមន្តា ។ សាវកោ ជិនោ សត្តា សម្មាសម្ពុន្តោ សព្វញ្ញូ សព្វឧស្សារី ជម្មស្សាមី ជម្មុខ្យដិសារណោតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(២៤៤) នដាកនពលំ សាវកាសាជាលោឆ្តំ ។ អាមន្តា ។ យានិសោ នដាកនស្ស មុព្វយោកោ មុព្វ-ចរិយា ជម្មត្តានំ ជម្មនេសនា តានិសោ សាវកាស្ស មុព្វយោកោ មុព្វចរិយា ជម្មត្តានំ ជម្មនេសនាតិ ។ ន ហៅវត្តត្វេ ។ មេ ។

អមន្ត។ ។ យានិសំ តថាកតពលំ តានិសំ សាវភា-ពលំ យានិសំ សាវភាពលំ តានិសំ តថាកតពលត្តិ ។ ជ ចោវំ វត្តត្វេ ។ ថេ ។

អភិធម្មបិដិកេ កឋាវត្ថ

906

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត ដូចម្ដេច កម្លាំងរបស់សាវ័ក ក៏ដូច្នោះ កម្លាំងរបស់សាវ័ក ដូចម្ដេច កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត ក៏ដូច្នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៥៤) កម្លាំងបេស់ព្រះតឋាគត ជាសាធារណៈដល់សាវ័កដែរ ឬ ។ អើ ។ សេចក្តីព្យាយាមទាងដើម ការប្រព្រឹត្តិទាងដើម ការ ពោលធម៌ ការសំដែងធម៌ របស់ព្រះតថាភត ដូចម្តេច សេចក្តីព្យា-យាមទាងដើម ការប្រព្រឹត្តិទាងៈដើម ការភោលធម៌ ការសំដែងធម៌ របស់សាវ័ក ក៏ដូច្នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោ.បយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (២៥៤) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត ជាសាធារណៈដល់សាវ័កដែរ ឬ ។ អើ ។ ព្រះតថាគត ជាអ្នកឈ្នះ ជាគ្រូ ជាអ្នកត្រាស់ដឹងឯង ដឹង

សព្វ ឃើញសព្វ ជាម្ចាស់ធម៌ មានធម៌ជាទីពឹងដែរឬ ។ អើ ។ សារ៉័ក ជាអ្នកឈ្នះ ជាគ្រូ ជាអ្នកត្រាស់ដឹងឯង ដឹងសព្វ ឃើញសព្វ ជាម្ចាស់ ធម៌ មានធម៌ជាទីពឹងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរកោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៩៦) កម្លាំងបេស់ព្រះតថាគត ជាសាធារណៈដល់សាវ័ក ដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះតថាគត ជាអ្នកញ៉ាំងមគ្គដែលមិនទាន់កើតឲ្យ កើតឲ្យើង ជាអ្នកញ៉ាំងមគ្គដែលមិនទាន់កើតព្រមឲ្យកើតព្រម ជាអ្នក

តពលំ សាវកាសាជាលោឆ្តិំ ។ (៤៥៤) សាវ តោ អគីតានាកតប្បច្ចុប្បញ្ញនំ កេម្ម្-សមានានានំ ឋាន សោ ហេតុសោ វិចាកាំ ជានាគីតិ ។ អាមន្លា ។ ហញ្ចំ សាវ តោ អគីតានាកតប្បច្ចុប្បញ្ញនំ កម្មសមានានានំ ឋាន សោ ហេតុសោ វិចាកាំ ជានាតិ

អនត្វោតស្បូ មក្កស្បូ អក្វាតា មកពា មកវិន្ មក្តតោរំនោត៌ ។ អាមន្តា ។ សាវតោ អនុប្បន្នស្ប មក្តស្ស ឧប្បនេតា អសញ្ជាតស្ស មក្តស្ស សញ្ច. នេតា អនត្តាតស្បូ មក្តស្បូ អក្តាតា មក្តពា មក្តវិន្ မင္ဂုဏာကိုးအေနာ် ၅ အ းတဂို ကိုန္တုိရ ၂ ရေ នថាននពល់ សាវភាសាជាលោឆ្នំ ។ អាមន្តា ។ សាវ-កោសតុញ សតុឧស្សារ័ត៌ ។ ធ មោវវត្តត្វេ ។ ចេ ។ (២៥៥) សាវ គោ ឋានាឋានំ ជានាត័ត៌ ។ អា-មន្តា ។ ហញុំ សាវ កោ ឋានាឋានំ ជានាតិ តេន /ေရး ကျွန္းျမွ ဟုလာကုန္ **ထာင္မာ**ၾခံ ေတာ့လာ ေနာင္းနာ-

ពលពឋា

ពោលនូវមគ្គដែលមិនទាន់ពោល ជាអ្នកដោបនូវមគ្គ ដឹងច្បាស់នូវមគ្គ ឈ្វាសវៃក្មុងមគ្គដែរឬ ។ អើ ។ សាកែ ជាអ្នកញ៉ាំងមគ្គដែលមិន ទាន់កើតឲ្យកើត ឡើង ជាអ្នកញ៉ាំងមគ្គដែលមិនទាន់កើតព្រមឲ្យកើតព្រម ជាអ្នកពោលនូវមគ្គដែលមិនទាន់ពោល ជាអ្នកដោបនូវមគ្គ ដឹងច្បាស់ នូវមគ្គ ឈ្វាសវៃក្នុងមគ្គដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ (២៥៧) កម្លាំងវបស់ព្រះតថាគត គឺការដ្រាបតាមពិត នូវ ដន្រ្ទិយទន់និងចាស់ក្វា (នៃសត្វ) ជាសាធារណៈដល់សាវ័កដែរឬ ។ អើ ។ សាវ័ក ជាអ្នកដឹងសព្វ ឃើញសព្វដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៥៤) សារ៉ែក ជ្រាបហេតុនិងមិនមែនហេតុដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សារ៉័ក ជ្រាបហេតុនិងមិនមែនហេតុដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាប តាមពិត នូវហេតុនិងមិនមែនហេតុ ជាសាធារណៈដល់សារ៉័កដែរ ។ (២៥៤) សារ៉័ក ជ្រាបនូវផលរបស់កម្មសមាទានទាំងឡាយ ជាអតីតអនាគតនិងបច្ចុប្បន្ន ដោយឋានៈ ដោយហេតុដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សាវ័ក ជ្រាបនូវផលរបស់កម្មសមាទានទាំងឡាយ ជាអតីត អនាគតនិងបច្ចុប្បន្ន ដោយឋានៈ ដោយហេតុដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អភិធម្មចិដកេ កឋាវត្ថ

តេន វត បេវត្តឲ្វេ អតីតានាកតប្បទ្ចុប្បន្នាន់ កេម្ម-សមានានាន់ ឋានសោ ហេតុសោ វិចាក់ យដាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ សាវភាសាជាវណន្តិ ។

(២៦០) សាវតោ សព្វត្តតាមិនីមដំមនំ ជានាតី-តិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចិ សាវតោ សព្វត្តតាមិនីមដិ-មនំ ជានាតិ តេន វតា ៤ វត្តព្វេ សព្វត្តតាមិនីមដិ-មនំ យថាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ សាវកាសានា-វណន្តិ ។

(bo) សាវ កោ អនេតាញាំ នានាញាំ លោក ជានាតីតំ ។ អាមន្តា ។ បញ្ចំ សាវ កោ អនេតាញាំ នានាញាំ លោក ជានាតិ តេន វត ប្រវត្តឲ្យ អនេតាញាំ នានាញាំ លោក យដាក្លតំ ញាលាំ តដាកតពលំ សាវកាសាញាលោត្តំ ។

(២ ២ ២) សាវ កោ សត្តានំ នានាឌិមុត្តិកាតំ ជានាតីតំ ។ អាមន្តា ។ ខាញ្វិ សាវ កោ សត្តានំ នានាឌិមុត្តិកាតំ ជានាតិ តេន វត វេ វត្តាឲ្យ សត្តា-នំ នានាឌិមុត្តិកាតំ យថាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ សាវភាសានារណន្តិ ។

000

អភិធម្មបិដក កឋាវិត្ត

ញោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាប តាមពិត នូវផលរបស់កម្មសមាទានទាំងឡាយ ជាអតីតអនាគតនិងបច្ចុប្បន្ន ដោយឋានៈ ដោយហេតុ ជាសានាណេៈដល់សាវ័កដែរ ។

(២៦០) សារ៉័ក ជ្រាបនូវបដិបទាជាដំណើរ ទៅកេប្រ យោជន៍ ទំជអស់ដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សាវ៉ក ជ្រាបនូវបដិបទាជាដំ-ណើរ ទៅកេប្រ យោជន៍ទំជំអស់ដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ញោះ ហេតុ នោះ អ្នកតួរ ញោលថា កម្លាំជរបស់ ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត នូវបដិបទា ជាដំណើរ ទៅកេប្រ យោជន៍ទំជអស់ ជាសាធារណៈដល់សាវ៉កដែរ ។

(២៦២) សាវ័ត ដោបនូវអធ្យាស្រ័យផ្សេងៗគ្នា របស់ពួកសត្វ ដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សាវ័ត ដោបនូវអធ្យាស្រ័យផ្សេងៗគ្នា របស់ពួកសត្វដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោល ថា កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការដោបតាមពិត នូវអធ្យាស្រ័យផ្សេងៗ គ្នា របស់ពួកសត្វ ជាសាធារណៈដល់សាវ័តដែរ ។ (២ ២ ៣) សាវ តោ ឈា លាំ មោក្ខាស មា ដំសមា មត្តី នំ សង្គិលេសំ វោធានំ វុដ្ឋានំ ជានាគ័តិ ។ អា-មត្តា ។ ហញ្ជិ សាវ តោ ឈា លាំ មោក្ខាស មាដិស មា -មត្តិ នំ សង្គិលេសំ វោធានំ វុដ្ឋានំ ជានាគិ គេន វគ ប វត្តាឲ្យ ឈា លាំ មោក្ខាស មាដិស មាមត្តីនំ សង្គិលេ-សំ វៅធានំ វុដ្ឋានំ យុថាភ្វូតំ ញាណំ តថាកតពលំ សាវកេសាជាសាត្តិ ។

មេខ៤) សាវ កោ ឬព្វេធិវាសានុស្សតី ជានា. តីតិ ។ អាមន្តា ។ បាញ្ចិសាវ កោ ឬព្វេធិវាសានុស្ស-តី ជានាតិ តេខ វត វេ វត្តព្វេ ឬព្វេធិវាសានុស្ស តី យថាភ្នំតំ ញាលាំ តថាកតពលំ សាវកាសានាវ-លាឆ្នំ ។

(៤៦៥) សាវ កោ សត្តានំ ខុត្វខទាតំ ពានា-តីតំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ សាវ កោ សត្តានំ ខុត្វ-ខទាតំ ជានាតិ តេន វត វេវត្តព្វេ សត្តានំ ខុត្វខ-ទាតំ យថាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ សាវកាសានា-វណត្តិ ។

ពលពឋា

[៤ ៦ ៣] សាវ័ត ជ្រាប នូវតារសៅហ្មង៍ ការផ្ទូរផង់ និង្នការ ចេញ នៃឈាន វិមោក្ខ សមាធិ និងសមាបត្តិដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ សាវ័ក ជ្រាប នូវការសៅហ្មង៍ 'ការផ្ទូរផង់ និងការចេញ នៃឈាន វិមោក្ខ សមាធិ និងសមាបត្តិដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត នូវការ សៅហ្មង៍ ការផ្ទូរផង់ និងការចេញ នៃឈាន វិមោក្ខ សមាធិ និង សមាបត្តិ ជាសាណៈដល់សាវ័កដែរ ។

[២៦៤] សាវ័ក ដោប នូវការរព្វកឃើញដាត់ដែលធ្លាប់អា-ស្រ័យក្នុងកាលមុខដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សាវ័ក ដោប នូវ ការរព្វកឃើញដាត់ដែលធ្លាប់អាស្រ័យក្នុងកាលមុខដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កម្លាំងបេស់ព្រះតថាគត គឺការដោប តាមពិត នូវការរពុកឃើញដាត់ដែលធ្លាប់អាស្រ័យក្នុងកាលមុន ជាសា-ពារណៈដល់សាវ័កដែរ ។

(៤៦៥) សាវ័ក ដោប នូវចុតិនិងបដិសន្ធិ របស់ពួកសត្វដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សាវ័ក ដោប នូវចុតិនិងបដិសន្ធិ របស់ពួកសត្វដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កម្លាំងបែស់ព្រះ តថាគត គឺការដ្រាបតាមពិត នូវចុតិនិងបដិសន្ធិ របស់ពួកសត្វ ជាសា-ជាវណៈដល់សាវ័កដែវ ។ សេវកាស្រ្ត ខ្មុំ នេះ ភាពស្រួ ខ្មុំ ខ្មុំ ភាសា ខ័ណា សេវកាស្បាប់ អាសា ខ័ណាតំ ។ អាមន្តា ។ អន្តិ តំញុំ លាលការណ៍ គេ ដាក់ក្លា វិមន្តិ អាសវក្ខាយេធ វា អាសវក្ខាយំ វិមន្តិយា វា វិមន្តិ-តំ ។ ធន្តិ ។ ហញ្ចំ ឧន្តំ កំញុំ លាលការណ៍ គថា-កតស្ប វា សាវកាសប្រ វា អាសវក្ខាយេធ វា អាសា កតសប្រ វិមន្តិយា វិមន្តិ តេធ វត បេវន្តាេ អាសាងំ ១យេ យថាភ្លូតំ ញាណំ តថាភតពលំ សាវកាសា-ជាលោឆ្តំ ។

អភិធម្មចិដកេ កឋាវត្ថ

(២៦៧) អាសាធំ ១ យេ យេថាភ្វតំ ញាណំ ត-ថាកតពលំ សាវភាសាជាវណរត្តិ ។ អាមន្តា ។ ឃា-ជាឃា លេ យេថាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ សាវភា-សាជាវណរត្តិ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ ហេ ។ (២៦៤) អាសាធំ ១ យេ យេថាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ សាវភាសាជាវោណរត្តិ ។ អាមន្តា ។ សត្តានំ ខ្នុទ្ធមាតេ យេថាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ

ଚ୍ଚ୍ଚ

អភិធម្មបិដក កឋាវិត្ថ

(២៦៦) ក្រែងមាសវៈទាំងឡាយ បេស់ព្រះឥថាគតអស់ហើយ មាសវៈទាំងឡាយ បេស់សាវ័ក អស់ហើយដែរឬ ។ អើ ។ ការអស់ មាសវៈ ដោយការអស់មាសវៈក្តី ការផុតស្រឡះ ដោយការផុតស្រឡះ ក្តី បេស់ព្រះតថាគតក្តី បេស់សាវ័កក្តី ធ្វើឲ្យផ្សេងៗគ្នាបន្តិចបន្តួច មាន ដែរឬ ។ មិនមានទេ ។ ប្រសិនបើ ការអស់អាសវៈ ដោយការអស់ មាសវៈក្តី ការផុតស្រឡះ ដោយការផុតស្រឡះក្តី របស់ព្រះតថាគតក្តី របស់សាវ័កក្តី ធ្វើឲ្យផ្សេងៗគ្នាបន្តិចបន្តួច មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាប តាមពិត ក្នុងការសេទៅ នៃអាសវៈទាំងឡាយ ជាសាជាណេះដល់ សាវ័កដែរ ។

(៤ ៦ ៧) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុង ការអស់ ទៅ នៃអាសវៈពំងឲ្យយ ជាសាធារណៈដល់សារ័កដែរឬ ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុនិងមិន មែន ហេតុ ជាសាធារណៈដល់សារ័កដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

(៤៦៨) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងកាវ អស់ ទៅ នៃអាសវៈ ពំងឡាយ ជាសាជាវណៈដល់សារ៉័កដែរឬ ៗ អើ ៗ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺកាវជ្រាបតាមពិត ក្នុងចុតិខិងបដិសន្ធិ បេស់ សាវគាសាជាលោឆ្លំ ។ ឧ ហៅវត្តឲ្យ ។ បេ ។ (២៦៩) ឋានាឋា នេ យដាក្ងតំ ញាណំ តដាកត-ពលំ សាវភាអសាជាលោឆ្ថិ ។ អាមត្តា ។ អាសវ៉ានំ ១យេ យដាភ្នំ ញាណំ គដាកតពលំ សាវតាអសា-ဘၤလာန္ရဲ့ ၅ အ ၊ ေတးႆ ႔ဆ္ကိုးေတာ္ ၊ ေတာ (២៧០) សត្តានំ ខុត្ទបទាតេ យដាភូនំ ញាណំ នដាននពលំ សាវតាមសានាលោខ្ញុំ ។ អាមន្តា ។ អសវ៉ានំ ទយេ យដាភ្លូនំ ញាណំ នដាននពលំ សាវភាអសានារណត្ថិ ។ ន ហេរំវត្តឲ្យ ។ ខេ ។ (မရ) နန္ဒိုကားသားကားမွန္ ကားသူမွ စားသူမွန္ စားသူမွန္ នជាននពលំ សាវតាអសានាលោន្តំ ។ អាមន្តា ។ ឋនាឋា ខេ យដាភ្វនំ ញាណំ នដាននាលំ សាវ. ភាអសានាវណរត្តិ ។ ឧ មោរ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ (မရမ) နိုင္ခ်ဲ့ယမ၊ ကဗၢိဳယ္က်ိဳ ယင္လာနံ့ ေတာ့လာ តថាកតតលំ សាះកាអសាទារលាខ្ថំ ។ អាមខ្លា ។

ពលពកា

००५

ពលពឋា

ពួកសត្វ ជាសាធារណៈដល់សាវ័កដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៤ ៦ ៧) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុ និងមិនមែនហេតុ មិនសាធារណៈដល់សាវ័កទេឬ ។ អើ ។ កម្លាំង របស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការអស់ទៅ នៃអាសវៈ ពំង-ឡាយ មិនសាធារណៈដល់សាវ័កទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទោយ ។ បេ ។

(២៧០) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងចុតិ និងបងិសន្ធិ របស់ពួកសត្វ មិនសាធារណៈដល់សាវ៉កទេឬ ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការអស់ទៅ វ៉ិនអាសវៈ ទាំងឡាយ មិនសាធារណៈដល់សាវ៉កទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(៤៧១) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត នូវឥន្ទ្រ្ទិយ ទន់និងចាស់ក្វា មិនសាធារណៈដល់សាវ័កទេឬ ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុនិងមិនមែនហេតុ មិនសាធា-ណេដល់សាវ័កទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

 $\{ e a \}$ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត នូវ ឥន្រ្ទិយទន់និងចាស់ក្លា មិនសាធារណៈដល់សាវ័កទេឬ ។ អើ ។

អរិយត្តិតឋា

(၆၈၆) អាសវាធំ ខយេ យឋាភ្នំ ញាណំ តឋាភតពលំ សាវភាសាជាវណាឆ្នំ ។ អាមឆ្នា ។ តន្ត្រិយបរោបវិយត្តំ យឋាភ្នំ ញាណំ តថាភតពលំ សាវភាសាជារណាឆ្នំ ។ ឧ ទៅវាត្តត្វេ ។ បេ ។ ពលាយ។

လာကာမလာသားလာရွိ ၅ ေလာက် အျက္ ၅ ဗေ ၅ (၆၈၈) တဲ့ အတဲ ၊ ေယာင်္ဘာနား ေတာ့ လက် နာင်္ဘာနာ နာဂလိ လာကာလာသားလာရွိ ၅ မာဗစ္ရာ ၅ နံ ဖြွံ့ယြ-မဟေမာ်ယာရွိ ယင်္ဗာနာ ေတာ့ လက် နာင္ဗာနာရာလိ လာ႔-အာလာသားလာရွိ ၅ ေလာက် ႔န္ရာ ၂ ေျပေ ၅ (၆၈၆) မာလာက် စယ္ကေ ယင္ဗာနာ ေတာ့လက်

អភិធម្មចិដកេ កឋាវត្ថ

អាសាក់នំ ទយេ យ៩វាភ្លនំ ញាណំ តដាក់តាលំ

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

កម្លាំងបេស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការអស់ទៅ នៃអាសវៈ ទាំងឡាយ មិនសាធារណៈដល់សាវ័កទេឬ ៗ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះ ទេ ៗ បេ ៗ

(២៧៣) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការដ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុ និងមិនមែនហេតុ ជាសាធារណៈដល់សាវ័កដែរថ្ម ។ អើ ។ កម្លាំង របស់ព្រះតថាគត គឺការដ្រាបតាមពិត នូវឥន្រ្តិយទន់និងចាស់ក្លា ជាសា-ធារណៈដល់សាវ័កដែរថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៧៤) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការ អស់ទៅ នៃអាសវៈ ពំងឡាយ ជាសាធារណៈដល់សាកែដែរឬ ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត នូវឥន្រ្ទិយទន់និងចាស់ក្លា ជា សាធារណៈដល់សារ័កដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ចច់ ពលកថា ។

អរិយត្តិពឋា

(២៧៥) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុ និងមិនមែនហេតុ ជាអរិយៈដែរឬ ។ អើ ។ មគ្គ ផល និព្វាន សោតាបត្តិមគ្គ សោតាបត្តិផល សកទាគាមិមគ្គ សកទាគាមិផល អនាគាមិមគ្គ អនាគាមិ-ផល អរហត្តមគ្គ អហេត្តផល សតិប្បដ្ឋាន សម្មប្បជាន ឥទ្ធិបាទ ឥន្ទ្រិយ ពលៈ ពោដ្យផ្ទៈ (ជាអរិយៈ) ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អរិយត្តិពឋា

(៤៩៦) ឋនាឋានេ យ៩វភ្នំ ញាណំ នដា. အနာဂလိ မားယင္ရွိ ၅ မာမန္မာ ၅ လုရွာ ၈၇ မူလာင္ရွိ ၅ ဗန္ဘာ ၁ ဟဲဆာဟဲ ဒဏ္ဍ ဗန္နမ်ားကားကို လူက္ကားရာ ၂ ဗ-ດ. ເກັກເກສັສ໌ ໆ ດ ເຫກໍ່ ກໍສູເຫຼ ໆ ເບ ໆ ຫໍ ດາ-ຫລະຫຼຸຍ ເພື່ອເມື່ອ ເພື່ອ ເພື តំ ។ អាមន្តា ។ ខ្វិន្នំ ដស្បានំ ខ្វិន្នំ ខិត្តានំ ស. မောဆင်္ကေနာ်နိုင္ငံ ေပောက္ နိုင္ငံစံ ရဲ က အမ ឋា នេ យថា ភ្នំ ញាណំ តថា កតពលំ អរិយន្តំ ។ អា. လာင္ရွိ ၅ ေ းကႏိုးနွားရွ ၅ ၊ ေ ၅ မတ္ခုဏိတို ၏ ကမ္ -ណត្តំ។ អាមត្តា ។ ឃានាឃានញ្ មនសំភាពភា អប្បណ៌ឆាំតញ្ មឧសំភាពេត័តំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ ឋានាឋានតារ មនសំ ភាពេត៌ អប្បណ៍ហំ. តញ្ មនសិភាពតិត ។ អាមញ្ញ ។ ខ្ចុំខ្ញុំ ដស្បា-នំ ខ្វិន្នំ ខិត្តានំ សមោជានំ កោតិតំ ។ ឧ ហៅ វត្តុទេ ។ មេ ។

୭୭୭

អរិយត្តិពឋា

(២៧៦) កម្លាំងបេសព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុង ហេតុនិងមិនមែនហេតុ ដាអរិយៈឬ ។ អើ ។ ជាសុញភារម្មណ៍ (មាន សុញ្ញតនិត្វានជាអារម្មណ៍) ឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ជាសុញភារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវហេតុនិង មិនមែនហេតុផង ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសុតាត: (និត្វាន) ផងឬ ។ អ្នកមិន គរូពេលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវហេតុនិងមិន មែនហេតុផង ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសុញុត: (និញុន) ផងឬ ។ អើ ។ (បើ ដុច្នោះ) ការប្រជុំចុះ នៃផស្យៈ ពំងឲ ខែចិត្ត ពំងឲ មានដែរឬ ។ អ្នក មិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាប តាមពិត ក្នុងហេតុនិងមិនមែនហេតុ ជាអរិយៈឬ ។ អើ ។ ជាអនិមិត្តារម្មណ៍ (មានអនិមិត្តនិត្វានដាអារម្មណ៍) ។ បេ ។ ដាអប្បណិហិតារម្មណ៍ (មាន អប្បណិហិតនិត្វានជាអារម្មណ៍)ឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ជាអប្បណិហិតារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ (បើដូច្នោះ) បុគ្គល គ្វើទុកក្នុង ចិត្ត នូវហេតុនិងមិនមែនហេតុផង ធ្វើទុកកងចិត្ត នូវអប្បណិហិត: (និញាន) ផងថ្ម ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង ខេះ ទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ធ្វើទុកកងចិត្ត នូវហេតុនិងមិនមែនហេតុផង ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវអប្បណិហិត:(និព្វាន) ផនឬ ។ អើ ។ (បើដូច្នោះ) ការប្រដុំចុះ នៃផស្នះពំង ៤ នៃចិត្ត ទាំង ២ មានឬ ។ អកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

906

អភិធម្មចំជិញ កេញវត្ត (៤ ៧ ៧) សតិ ខ្យ ដ្ឋា នា អរិយា សុញ្ញ តារម្ម លោ-តំ ។ អាខត្តា ។ ឃាំនា ឃា នេ យ ថា ភ្វ តំ ញា ឈំ ត ថា-កតពលំ អរិយំ សុញ្ញ តារម្ម ឈ ត្តិ ។ ន ទោរំ វត្ត ឲ្យ ។ ខេ ។ សតិ ខ្យ ដ្ឋា នា អរិយា អ និ មិ ត្តារម្ម ឈា ។ ខេ ។ អប្ប ណ៌ បាំ តារម្ម ណា តំ ។ អាមត្តា ។ ឃាំនា ឃា នេ យ-ថា ភ្វ តំ ញា ណំ តថា កតពលំ អរិយំ អ ខ្យ ណ៌ បាំតា-រម្ម ណ ត្តិ ។ ន ទោរំ វត្ត ឲ្យ ។ ខេ ។

អភិធម្មថិដក កថាវត្ថ

(២៧៧) សតិច្យដ្ឋាន ជាអរិយៈ ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ថ្ម ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុនិងមិនមែនហេតុ ជាអរិយៈ ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សតិច្យដ្ឋាន ជាអរិយៈ ជាអនិមិត្តារម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអច្បណ៌ហិតា-រម្មណ៍ថ្ម ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុង ហេតុនិងមិនមែនហេតុ ជាអរិយៈ ជាអច្បណ៌ហិតារម្មណ៍ថ្ម ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៧៤) សម្មហ្វធាន ឥទ្ធិបាទ ឥន្ទ្រិយ ពល: ពោជ្ឈង្គ: ជា អរិយៈ ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ កម្ងាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាប តាមពិត ក្នុងហេតុនិងមិនមែនហេតុ ជាអរិយៈ ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពោជ្យង្គៈ ជាអរិយៈ ជាអនិមិត្តា-រម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអប្បណិហិតារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ កម្ងាំងរបស់ព្រះ តថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុនិងមិនមែនហេតុ ជាអរិយៈ ជា អប្បណិហិតារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (២៧៤) កម្ងាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុ និងមិនមែនហេតុ ជាអរិយៈ មិនគួរនិយាយថា ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ទេឬ ។

(၆ ၆ ၈) လန္စားေၾနာ့စားေၾကာက္ခ်ာ တာ က် က်က္ရွိ ၅ က က်က္ရွိ ၅ မာမင္စာ ၅ လုံး္ဆားမွာ-လာင္ရွိ ၅ က က်ေနာ္တေျပး ၅ လုံး္ဆားမွာလာင္ရွိ ၅

អាមន្តា ។ សតិប្បដ្ឋានា អរំយា ឧ វត្តព្វា សញ្ញាតា-រជ្ជណាតិ ។ ឧ មោរំ វត្តព្វា ។ មេ ។ ឋានាឋា ខេ យថា ភ្នំតំ ញាណំ តថា កតពលំ អរិយំ ឧ វត្តព្វុំ អធិ-មិត្តារម្មណំ ។ មេ ។ អប្បណ៌បាំតារម្មណាន្តិ ។ អា-មន្តា ។ សតិប្បដ្ឋានា អរិយា ឧ វត្តព្វា អប្បណ៌ ទាំ-តារម្មណាតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ ឋានាឋា ខេ យថា ភ្វំតំ ញាណំ តថា កតពលំ អរិយំ ឧ វត្តព្វំ សញ្ញតារម្មណំ ។ បេ ។ អធិមិត្តារម្មណំ ។ បេ ។ អប្បណ៌បាំតារម្មណាន្តិ ។ អាមន្តា ។ សម្មប្បនានា ។ មេ ។ ពោជ្ឈដ្តា អរិយា ឧ វត្តព្វា អប្បណ៌បាំតារម្ម-ណាតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។

អរិយន្តិពឋា

H ។ សតិប្បង្ខាន ដាអរិយៈ មិនគួរនិយាយថា ដាសុញ្ញតារម្មណ៍ ខេឬ ។
 អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការ
 ដោបតាមតិត ក្នុងហេតុនិងមិនមែនហេតុ ជាអរិយៈ មិនគួរនិយាយថា
 ជាអនិមិត្តារម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអប្បណ៌ហិតារម្មណ៍ ខេឬ ។ អើ ។
 សតិប្បង្ខាន ជាអរិយៈ មិនគួរនិយាយថា ជាអប្បណ៌ហិតារម្មណ៍ ខេឬ ។
 អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការ
 បាតិប្បង្ខាន ជាអរិយៈ មិនគួរនិយាយថា ជាអប្បណ៌ហិតារម្មណ៍ ខេឬ ។
 អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការ
 ជាអំនិមិត្តារម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអប្បណ៌ហិតារម្មណ៍ខេឬ ។
 អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការ
 ដែលតាមតិត ក្នុងហេតុនិងមិនមែនហេតុ ជាអប្បណ៌ហិតារម្មណ៍ខេឬ ។
 អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការ
 ដាសុញ្ញតារម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអនិមិត្តារម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអប្បណ៌ហិតិ.
 ឆារម្មណ៍ខេឬ ។ អើ ។ សម្មប្បធាន ។ បេ ។ ពោដ្យផ្ទំ: ជាអរិយៈ
 មិនគួរនិយាយថា ជាអប្បណ៌ តារម្មណ៍ខេឬ ។
 អភិបា ដាអប្បណ៍ ហិតារម្មណ៍ ។ ទេ អារិយៈ
 មិនគួរនេយាថា
 ដាអំលំ មិតតួរទេហាតុ ។
 អានទំត្តរម្មណ៍ ។ អានទំត្តរអូនណ៍ ។ អភិបា
 ដាអប្បណ៍
 អារិយៈ
 អាអារិយៈ
 អានទំត្តរម្យតាន ។ អេ អារិយៈ
 អារិយៈ
 អារិយៈ
 អារិស
 អារាស
 អារិស
 អារិស
 អារិស
 អារិស
 អារិស
 អារិស

(២៨០) កម្លាំងវបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងបុតិ និងបដិសន្ធិ របស់ពួកសត្វ ជាអរិយៈថ្ម ។ អើ ។ មគ្គ ផល និត្វាន សោតាបត្តិមគ្គ សោតាបត្តិផល ។ បេ ។ ពោជ្ឈន្នៈ (ជាអរិយៈ) ថ្ម ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(២៨១) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងពុតិ និងបដិសន្ធិ របស់ពួកសត្វ ជាអរិយៈឬ ។ អើ ។ ជាសុញតារម្មណ៍ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ជាសុញតារម្មណ៍ឬ ។

(២៨២) សតិច្បដ្ឋានា អរិយា សុញ្ញតារម្មណា ១ បេ ។ អនិទិត្តារម្មណា ១ បេ ។ អប្បណិមាំតារម្ម-ណាតិ ។ អាមន្តា ។ សត្តានំ ខុត្វបចាតេ យដាភ្ងតំ ញាណំ តដាកតពលំ អរិយំ អប្បណិមាំតារម្មណាឆ្តំ ។

អាចន្លា ។ សត្តានំ ខុត្វចនានញ្ មនសំការោទំសុញ-តញ្ មឧសិភាភេតិត ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សត្តានំ ទុត្វបធាតញ្ មនសិកាកេតិ សុញ្ញតញ្ មន-សំភាពត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ ខ្វិន្នំ ដស្ពានំ ខ្វិន្នំ ចំត្តា-ជំ ៥ មោជាជំ ហោត័ត៍ ។ ជ ហៅ វត្តុឲ្យ ។ បេ ។ မန္မာငံ ၚနှံ့ပေားနာ ဖားမာန္နန်း ဤ က်ဴနေးခရောက် អរិយន្តិ ។ អាមន្តា ។ អនិមិត្តារម្មណំ ។ បេ ។ អប្ប-ណ៍ហ៍តារម្មណន្តំ ។ ជ ហៅវត្តត្វេ ។ មេ ។ អប្បណ៌-ហ៍តារម្មណន្តិ ។ អាមន្តា ។ សត្តានំ ខុត្វបទាតញ្ មឧសិការោត៌ អប្បណ៌ហិតាញូ មឧសិការោត័ត៌ ។ ឧ ဟော်အျက္ ၅ ဗေ ၅ လန္ရာင် ဧန္ဒဗဓာနက္ မင်္ဂေနာ-រោត៌ អប្បណ៌ហិតញ្ មឧសិការោត័តំ ។ អាមត្តា ។ နှိုင္ငံ ငံလဂူ ငံ နွိုင္ငံ စိုန္ရာ ငံ လ မော ေဆ ေ မော နီ နီ ၂ ន ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។

អភិធម្មចិដពេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មពិដក កឋាវត្ថ

អើ ។ បុគល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវចុតិនិងបដិសន្និ របស់ពួកសត្វផង ធ្វើ ទុកក្នុងចិត្ត នាសុតាតៈផងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ធ្វើទុកកងចិត នូវចុតិនិងបដិសន្ធិ វបសព្វកសត្វផង ធ្វើទុកកងចិត នូវសុញុត:ផងឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្រ: ទាំង៤ នៃចិត្តទាំង ៤ មានឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះ តថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងចុតិនិងបដិសន្និ របស់ពួកសត្វ ជា អរិយៈឬ ។ អើ ។ ជាអនិមិត្តារម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអប្បណិហិ-តារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ជាអប្បណិ-ហិតារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ធ្វើទុកកងចិត នូវចុតិនិងបដិសន្និ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ធ្វើទុកកងចិត្ត នូវចុតិនិងបដិសន្ធិ វបស់ពូកសត្វផង ធ្វើទុកកុងចិត្ត នូវអប្សណិហិតៈផងឬ ។ អើ ។ ការ ប្រជុំចុះ នៃផស្យៈ ពំង ៤ នៃចិត្ត ពំង ៤ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៨២) សតិហ្វដ្ឋាន ជាអរិយៈ ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ ១ បេ ១ ជាអនិមិត្តារម្មណ៍ ១ បេ ១ ជាអហ្យណិហិតារម្មណ៍ឬ ១ អើ ១ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងពុតិនិង ចដិសន្ធិ របស់ពួកសត្វ ជាអរិយៈ ជាអហ្យណិហិតារម្មណ៍ឬ ១

មប្បណ៌ហិតារម្មណាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ មេ កំព័ន្ធ ។ អាមន្តា ។ សត្ថិ ខេ វត្តព្វំ សុញ្ញតារម្មណំ ពេ ។ មេ ។ អនិមិត្តារម្មណំ ។ មេ ។ អប្បណ៌ហិតារម្ម-ណន្តិ ។ អាមន្តា ។ សតិប្បដ្ឋានា អរិយា ន វត្តព្វា អប្បណ៌ហិតារម្មណាតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។

អរិយត្ថិតថា

អរិយកត្តិកត្តិកឋា

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សម្មប្បធាន ។ បេ ។ ពោជ្ឈង្អៈ ជាអវិយ: ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអនិមិត្តារម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអប្បណិហិតារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺកាវ ជ្រាបតាមតិត ក្នុងចុតិនិងបដិសន្ធិ របស់ពួកសត្វ ជាអវិយៈ ជាអប្ប-ណិហិតារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៨៣) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងចុតិ និងបដិសន្ធិ របស់ពួកសត្វ ជាអរិយៈ មិនគរួនិយាយថា ជាសុញ្ញតា-រម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអនិមិត្តារម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអប្បណិហិតារម្មណ៍ទេ ឬ ។ អើ ។ សតិប្បដ្ឋាន ជាអរិយៈ មិនគរួរពោលថា ជាអប្បណិហិ-តារម្មណ៍ទេឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៨៤) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងពុតិ និងបដិសន្និ របស់ពួកសត្វ ជាអរិយៈ មិនគួរពោលថា ជាសុញ្ញតា-រម្មណ៍ ។ ៤ ។ ជាអនិមិត្តារម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអប្បណិហិតា-រម្មណ៍ ខេប្ត ។ អើ ។ សម្មប្បធាន ។ បេ ។ ពោជ្យន្នៈ ជាអរិយៈ មិន គួរពោលថា ជាអប្បណិហិតារម្មណ៍ ខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ អភិធម្មបិដកេ កដាវត្ថ

(២៨៥) អាសាវាធំ ទយេ យដាភ្វតំ ញាណំ តដាកតពលំ អរិយឆ្តិ ។ អាមឆ្តា ។ ឋាឆាឋា ខេ យដាភ្វតំ ញាណំ តដាកតពលំ អរិយឆ្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

(២៨៦) អាសាកំនំ ១យេ យដាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ អរិយត្តិ ។ អាមត្តា ។ សត្តានំ ខុត្វូប-ចាតេ យដាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ អរិយត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(២៨៧) ឋានាឃាន យដាភ្វតំ ញាណំ តដា-កតពលំ ឧ វត្តព្វំ អរិយន្តិ ។ អាមន្តា ។ អាសវានំ ទយេ យដាភ្វតំ ញាណំ តដាកតពលំ ឧ វត្តព្វំ អរិយន្តិ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ មេ ។

୭୭୭

អភិធម្មមិដក កឋាវត្ថ

(៤៨៥) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការ អស់ទៅ នៃអាសវៈ ពំងឡាយ ជាអរិយៈឬ ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះ តថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុនិងមិនមែនហេតុ ជាអរិយៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៨៦) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងកាវ អស់ទៅ នៃអាសវៈពំងឲ្យាយ ជាអរិយៈឬ ។ អើ ។ កម្លាំងវបស់ ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងពុតិនិងបដិសន្ធិ របស់ពួកសត្វ ជាអរិយៈឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៤៧) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុ និងមិនមែនហេតុ មិនគួរពោលថា ជាអរិយៈទេឬ ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការអស់ទៅ នៃអាសវៈពាំងឲ្យយ មិនគួរពោលថា ជាអរិយៈទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(២៨៨) កម្លាំងវបស់ព្រះតឋាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងចុតិ និងបដិសន្និ របស់ពួកសត្វ មិនគួរពោលថា ជាអរិយៈខេឬ ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការអស់ទៅ នៃអាសវៈ ទាំងឡាយ មិនគួរពោលថា ជាអរិយៈខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(២៤៩) អាសក់ធំ ១យេ យ៩ក្វេតំ ញាណំ តដាកតពលំ អរិយំ សុញ្ញតារម្មណរត្តិ ។ អាមន្តា ។ ហំណហ់ធេ យ៩ាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ អរិ-យំ សុញ្ញតារម្មណរត្តិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ អាសក់ធំ ១យេ យ៩ាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ អរិយំ អធិមិត្តារម្មណំ ។ ខេ ។ អប្បណ៌ហិតារម្ម-ណរត្តិ ។ អាមន្តា ។ ហំណហ់ធេ យ៩ាភ្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ អរិយំ អប្បណ៌ហិតារម្មណរត្តិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្យេ ។ ខេ ។

អរិយត្តិពឋា

អរិយន្តិកឋា

(២៨ ៩) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការព្រែបតាមពិត ក្នុងកាវ អស់ ទៅ នៃអាសវៈ ទាំងឡាយ ដាអរិយៈ ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ កម្លាំងវបស់ ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុង ហេតុនិងមិនមែន ហេតុ ជាអរិយៈ ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ កម្លាំងវបស់ ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការអស់ ទៅ នៃអាសវៈ ទាំង ឡាយ ជាអរិយៈ ជាអនិមិត្តារម្មណ៍ ។ បេ ។ ជាអប្បណ៌ ហិតារម្មណ៍ ឬ ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុង ហេតុ និងមិនមែន ហេតុ ជាអរិយៈ ជាអប្បណ៌ ហិតារម្មណ៍ ។ ក្មេ ។ អារិយៈ ជាអច្រំ ពេលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(២៩០) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការ អស់ទៅ នៃអាសវៈ ទាំងឡាយ ជាអរិយៈ ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ ១ បេ ១ ជាអនិមិត្តាវម្មណ៍ ១ បេ ១ ជាអប្បណិហិតារម្មណ៍ឬ ១ អើ ១ កម្លាំង របស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងពុតិនិងបដិសន្ធិ របស់ពួក សត្វ ជាអរិយៈ ជាអប្បណិហិតារម្មណ៍ឬ ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ១ បេ ១

(២៩១) គមាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុ កុ និងមិនមែនហេតុ ជាអរិយៈ មិនគ្លូពោលថា ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ ទេឬ ។ ୭୭ଜ

អភិធម្មបិដិកេ កឋាវត្ មានថា ។ មាមឯចុ ១ លេ លេនា ខំ សា ហុ ខនា. កតតលំ អយំ ជ វត្តត្ំ សុញ្ញតារម្មសាន្តិ ។ ជ ပောက် အုန္းရွ ာ ဗေ က ဘာ က အေ ဗာ ဗာ အာ ကိ สธาสลดนี้ หรี่เมื่อ เสตู่ หอิยิ่ฐกเยูนที่ ๆ เยๆ អប្បណ៌ហិតារម្មណន្តិ ។ អាមន្តា ។ អាសវ៉ានំ ១. យេ យ៥រក្វតំ ញាណំ តថាកតពលំ អរិយំ ឩ វត្តព្វំ မေးလက္ခတ္ အေနရိက္ အေနေရာက္ အေနေနာက္ အေနေနာက္ အေနေနာက္ အေနေနာက္ အေနေနာက္ အေနေနာက္ အေနေနာက္ အေနေနာက္ အေနေနာက္ အေန နင္းနန္စပ္ မႈက္လံု ေႏွးခ်ဲ သိမ္လာ မားရဲက္ သူေပးခဲ អនិមិត្តារម្មឈំ ។ បេ ។ អប្បឈិញិតារម្មឈាន្តិ ។ မာဓန္မာ ၊ မာမာမင္စ ၈ ကေ ကေနာ်န္ ေ ကေပာ္ နင္း-အနာဂက် မင်္ဂဏီ ေနဆိုရဲ့ မင်္ဂဏီကို စားခြင့္လာဆို ရ ဗ ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការអស់ ទៅ នៃអាសវៈពាំងឲ្យយ ជាអរិយៈ មិនគូរពោលថា ជាសុញ្-តារម្មណ៍ ទេឬ ។ អ្នកមិនគូរូវពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ កម្លាំងវបស់ ព្រះតឋាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងហេតុនិងមិនមែនហេតុ ជាអរិយៈ មិនគូរពោលថា ជាអនិមិត្តាវម្មណ៍ ១ បេ ។ ជាអប្បណិហិតាវម្មណ៍ ទេ ឬ ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតឋាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការ អស់ទៅ នៃអាសវៈ ពំន័ទ្យាយ ជាអរិយៈ មិនគូរពោលថា ជាអប្បណិ-ហិតារម្មណ៍ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (២៩ ២) កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងចុតិ និងចដិសន្ធិ របស់ពូកូសត្វ ជាអរិយៈមិនគួរពោលថា ជាសុញ្ញតារម្មណ៍ ។ បេ។ ជាអនិមិត្តារម្មណ៍ ។ បេ។ ជាអប្បណិហិតារម្មណ៍ ទេថ្ក ។ អើ ។ កម្លាំងរបស់ព្រះតថាគត គឺការជ្រាបតាមពិត ក្នុងការអស់ទៅ នៃអាសវ: ទាំងឡាយ ជាអរិយ: មិនគួរពោលថា ជាអប្បណិហិតារម្មណ៍ ខេឬ ។ អកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចច់ អរិយត្តិកថា ។

វិម្បុព្ភិពីហិ (២៩៣) សរាកំ ខំត្តំ វិពុទ្ធតីតិ ។ អាមន្តា ។ រាកសមាកតំ រាកសមាជាតំ រាកសំសដ្ឋំ រាកសម្ប-យុត្តំ រាកសមាក រាតាឧុមរិវត្តិ អកាសលំ លោកតិំយំ សាសវំ សញ្ញោជតិយំ កន្លតិយំ ឱុឃតិយំ យោកតិ-យំ នីវាណិយំ មរាមដ្ឋំ ឱ្យឆាតិយំ សន្តិលេសិំតាំ ខិត្តំ វិមុទ្ធតីតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តូ ៗ ។ មេ ។

ម្រ៩៥) សមេឧនំ ។ ខេ ។ សសញ្ញំ ។ ខេ ។ ស ខេតនំ ។ ខេ ។ ស ខញ្ញំ ខិត្តំ វិទុទ្ធតិ ខញ្ញា ខ ខិត្តញូ⁽⁰⁾ នុភោ វិទុទ្ធត្តីតិ ។ អាមន្តា ។ ស ភកំ ខិត្តំ វិទុទ្ធតិ ភ កោ ខ ខិត្តញូ នុភោ វិទុទ្ធត្តីតិ ។ ន ខោវំ វត្តូ ្វេ ។ ខេ ។

វិម្មុច្ចតិកឋា

(២៩៣) ចិត្តដែលប្រកបដោយវាគ: រួចស្រឲ្យ៖ (ចាកអាសវៈ) ឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ដែលប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងវាគ: មានកំណើតជា មួយនឹងវាគ: ច្រឲ្យកច្រឲ្យដោយវាគ: ប្រកបដោយវាគ: កើតជាមួយ នឹងវាគ: ច្រព្រឹត្តទៅតាមវាគ: ជាអកុសល ជាលោកិយៈ ប្រកបដោយ អាសវៈ ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញោជន: ដែលគន្ធៈគប្បីដោតក្រង ដែល ធុឃៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ធង ដែលយោគៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្ធង ជាប្រយោជន៍ដល់ នីវេណ: ដែលបវាមាសៈស្លាបអង្គែលហើយ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបា ទាន ប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មង រួចស្រឲ្យះឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ មេ ។

(២៩៤) ចិត្តប្រកបដោយផស្រៈ រួចស្រឡះ ចុះផសរ្ទះនិងចិត្ត ទំង ពីវ រួចស្រឡះឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ដែលប្រកបដោយវាគ: រួចស្រឡះ ចុះ វាគ:និងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឡះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៩៥) ចិត្ត ដែលប្រកបដោយវេទនា ១ បេ ១ ប្រកបដោយ សញ្ញា ១ បេ ១ ប្រកបដោយចេតនា ១ បេ ១ ប្រកបដោយបញ្ញា រួចស្រឡះ ចុះបញ្ញានិងចិត្ត ទំងតីវ រួចស្រឡះដែរឬ ១ អើ ១ ចិត្ត ដែលប្រកបដោយវាគ: រួចស្រឡះ ចុះវាគ:និងចិត្ត ទំងតីវ រួចស្រឡះ ដែរឬ ១ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ១

(២៩៤) ស នោសំ ចិត្តំ វិទុច្ខតីតំ ។ អាមត្តា ។ នោសសហកតំ នោសសហជាតំ នោសសំសដ្ឋំ នោ. សសម្យយុត្តំ នោសសហកុ នោសាធុខវិវត្តិ អកាុសលំ លោកចំយំ សាសវំ ។ ខេ ។ សន្ថិលេសិកាំ ចិត្តំ វិមុច្ច. តិតំ ។ c ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(២๙๙) សដស្សំ ខិត្តំ វិមុទ្ធតិ ដស្បោ ខ ខិត្តញូ ឧកោ វិមុទ្ធន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ សនោសំ ខិត្តំ វិមុទ្ធតិ នោសោ ខ ខិត្តញូ ឧកោ វិមុទ្ធន្តីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

060

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

(៤៩៦) ចិត្ត ដែលប្រកបដោយផស្សៈ ប្រកបដោយវាគ: រួច ស្រឲ្យ៖ ចុះផស្សៈនិងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឲ្យ៖ដែរឬ ។ អើ ។ កគ:និង ចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឲ្យះឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៩ ៧) ចិត្ត ប្រកបដោយវេទនា ប្រកបដោយវាគ: ។ បេ ។ ប្រកបដោយសញ្ញា ប្រកបដោយវាគ: ។ បេ ។ ប្រកបដោយចេតនា ប្រកបដោយវាគ: ។ បេ ។ ប្រកបដោយបញ្ញា ប្រកបដោយវាគ: រួច ស្រឡះ ចុះបញ្ញានិងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឡះដែរថ្ម ។ អើ ។ វាគ: និងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឡះថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៩៨) ចិត្ត ដែលប្រកបដោយពេស: រួចស្រឡះឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ដែលប្រព្រឹត្តពៅជាមួយនឹងពេស: មានកំណើតជាមួយនឹងពេស: ប្រឡូកច្រឡំដោយពេស: ប្រកបដោយពេស: កើតជាមួយនឹងពេស: ប្រព្រឹត្តពៅតាមពេស: ជាអកុសល ជាលោកិយ: ប្រកបដោយគាសវ: ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មូង រួចស្រឡះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[២៩៩) ចិត្តដែលប្រកបដោយផស្ស: រួចស្រទួរះ ចុះផស្ស: និងចិត្ត ទាំងពីរ ·រួចស្រទួរដែរឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ដែលប្រកបដោយ ទោស: រួចស្រឡះ ចុះទោស:និងចិត្ត ទាំងពីរ រួចស្រទួរដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣០០) សឋននំ ។ បេ។ សសញំ ។ បេ។ សចេតនំ ។ បេ។ សបញ្ចំ ចិត្ត វិទុច្ចតិ បញ្ហា ច စ်န္ဂ နိမ္မင္ခနီ အေးလာ ေစ်နွေရာ့ ဒုကာ နိမ္မင္ခန္မီနီ ၅ ន លោរ វត្តត្វេ ។ មេ ។ (៣០០) សដស្ស៍ សនោស ខិត្ត វិទុទ្ធតិ လ၊ အ လံ စိန္ခ် ဂိမ္မွန်ာ ၊ အ၊ လာ ေစ်နွာ့ ရာ ရက (៣០២) សឋននំ សនោសំ ។ ខេ។ សសញ្ញំ ស នេះ ស ខេ ។ ស ខេ ។ ស នេះ ស នេះ ស ។ ខេ ។ က နိဗ္ဗင္မန္မီနီ ၅ မာဗင္ဘာ ၅ အေလာ ေစ်နွာက္ခ នកោរិមុទ្ធន៍តំ ។ ជ ហៅវ វត្តព្វេ ។ បេ ។ (៣០៣) សមោស ចំន្តំ វិមុច្ខន័ន៌ ។ អាមន្តា ។

វិមុកតិកឋា

(៣០៣) ចិត្ត ដែលប្រកចដោយមោហ: រួចស្រឡះឬ ។ អើ ។

(៣០ ७) ចិត្ត ដែលប្រកបដោយវេទនា ប្រកបដោយទោស: ។ បេ ។ ប្រកបដោយសញ្ញា ប្រកបដោយទោស: ។ បេ ។ ប្រកប ដោយចេតនា ប្រកបដោយទោស: ។ បេ ។ ប្រកបដោយបញ្ញា ប្រ-កបដោយទោស: រួចស្រឡះ ចុះបញ្ញានិងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឡះដែរ ឬ ។ អើ ។ ទោស:និងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឡះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣០១) ចិត្ត ដែលប្រកបដោយផស្សៈ ប្រកបដោយទេសះ រួចស្រឲ្យ៖ ចុះផស្សៈនិងចិត្ត ទាំងពីរ រួចស្រឲ្យះដែរឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ដែលប្រកបដោយទោសៈ រួចស្រឲ្យ៖ ចុះទោសៈនិងចិត្ត ទាំងពីរ រួច ស្រឲ្យះដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរួះពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣០០) ចិត្តដែលប្រកបដោយវេទនា ។ បេ ។ ប្រកបដោយ សញ្ញា ។ បេ ។ ប្រកបដោយចេតនា ។ បេ ។ ប្រកបដោយបញ្ញា រួចស្រឡះ ចុះបញ្ញានិងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឡះដែរឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ដែលប្រកបដោយទោសៈ រួចស្រឡះ ចុះទោសៈនិងចិត្ត ទាំងពីវ រួច ស្រឡះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អភិធម្មបិដិកេ កឋាវត្ថុ

ហេសសកនំ មោហសហជានំ មោហសំសដ្ដំ ហេ-មសេម្យយុត្តំ មោហសហក្ មោហាឧុមវិវត្តិ អកុសលំ លោកឃំ សាសវំ ។ ខេ ។ សដ្ដិលេសិកាំ ខិត្តំ វិមុខ្ទតីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(၈၀၆) လႊလ္နံ စိန္ဂ် ဒီဗုဇ္ဒုနို ႊလ္နေ႔ စ စိန္ရာက္ ရကာ ဒီဗုင္ဒုန္ရီနာ ၅ မာမင္ဆာ ၅ လမောဟံ စိန္ရံ ဒီဗုင္ဒုနာ မောဟာ ေစိန္ရာက္ ရကာ ဒီဗုင္ဒုန္ရီနာ ၅ ၈ မောဂ် ဒန္ရာက္ ၅ မေ ၅

066

អភិធម្មបំផត កឋាវត្ថ

ចិត្ត ដែលប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយនឹងមោហៈ មានកំណើតជាមួយនឹងមោហៈ ច្រឡូកច្រឡំដោយមោហៈ បែកបដោយមោហៈ កើតជាមួយនឹងមោហៈ ប្រព្រឹត្ត ទៅតាមមោហៈ ជាអកុសល ជាលោកិយៈ ប្រកបដោយអាសវៈ ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មង រួចស្រឡះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣០៤) ចិត្ត ដែលប្រកបដោយផស្សៈ រួចស្រឡះ ចុះផស្សៈ និងចិត្ត ពំងតាវ រួចស្រឡះដែវឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ^វដលប្រកបដោយ មោហៈ រួចស្រឡះ ចុះមោហៈនិងចិត្ត ពំងតាវ រួចស្រឡះដែវឬ ។ អ្នក មិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣០៥) ចិត្ត ដែលប្រកបដោយវេទនា ។ បេ ។ ប្រកប ដោយសញ្ញា ។ បេ ។ ប្រកបដោយចេតនា ។ បេ ។ ប្រកបដោយ បញ្ញា រួចស្រឲ្យះ ចុះបញ្ញានិងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឲ្យះដែរឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ដែលប្រកបដោយមោហ: រួចស្រឲ្យះ ចុះមោហៈនិងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឲ្យះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣ ០ ៦) ចិត្ត ដែលប្រកបដោយផល្បៈ ប្រកបដោយទេហៈ រួចស្រឡះ ចុះផស្យៈនិងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឡះដែរឬ ។ អើ ។ ទេហៈ និងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឡះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ອຽດງ

វិមុចតិតឋា

(៣០៤) ឧ វត្តព្ំ^(၈) សរាកំ សនោសំ សមោ-ហំ ខិត្តំ វិមុច្ចតីតិ ។ អាមន្តា ។ វីតរាកំ វីតនោសំ វីតមោហំ និត្តិលេសំ ខិត្តំ វិមុច្ចតីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ តេន ហិ^(២) សរាកំ សនោសំ ស-មោហំ ខិត្តំ វិមុច្ចតីតិ ។

វិមុច្ចតិពឋា ។

វិម្មប្តមានពឋា

(៣០៩) វិមុត្តំ វិមុច្ចមានភ្នំ ។ អាមន្តា ។ ಖ-កានេសំ វិមុត្តំ ឯកានេសំ អវិមុត្តភ្នំ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

វិមុក្ខតិកឋា

(៣១៧) ចិត្ត ដែលប្រកបដោយវេទនា ប្រកបដោយមោហ: ។ បេ ។ ប្រកបដោយសញ្ញា ប្រកបដោយមោហៈ ។ បេ ។ ប្រកប ដោយចេតនា ប្រកបដោយមោហៈ ។ បេ ។ ប្រកបដោយបញ្ញា ប្រ-កបដោយមោហៈ រួចស្រឡះ ចុះបញ្ញានិងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឡះដែវ ឬ ។ អើ ។ មោហៈនិងចិត្ត ទាំងពីវ រួចស្រឡះដែវឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣ ៰ ៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ចិត្ត ដែលប្រកបដោយវាគ: ប្រកបដោយទោស: ប្រកបដោយមោហ: រួចស្រឡះទេឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ដែលប្រាសចាកវាគ: ព្រាសចាកទោស: ប្រាសចាកមោហ: មិនមានកិលេស រួចស្រឡះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ចិត្ត ដែលប្រកបដោយវាគ: ប្រកបដោយទោស: ប្រកបដោយមោហ: វើមងរួចស្រឡះ (ចាកអាសវ:) ។ ចប់ រឺមូព្វតិដាថា ។

វិម្មប្ចូមានពឋា

(៣០៩) ចិត្តរួចស្រឡះហើយ ចិត្តកំពុងរួចស្រឡះ មែនឬ ។ អើ ។ ចិត្តរួចស្រឡះហើយ មួយផ្នែក ចិត្តមិនទាន់រួចស្រឡះហើយ មួយផ្នែក មែនឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អភិធម្មបំដកេ កឋាវត្ថ

(៣០០) សភា ដេស់ វិញឆ្នំ សភា ដេសំ អវិមុត្តឆ្នំ ។ អាមត្តា ។ រៀកនេសំ សោតាបញ្ញោ រៀកនេសំ ន សោតាបញ្ញោ ឯកានេសំ សោតាបត្តិដលប្បត្តោ បដ៌-លន្ធោ អជិតតោ សច្ចិតតោ ឧបសមន្ត្រ វិហវត៌ តាយេន ដុសិត្វា វិហរតិ ឯកនេសំ ន តាយេន ដុសិត្វា វិហាឆិ ឯកនេសំ សត្ថត្ថត្ល⁽⁰⁾បាមោ កោ-កតោ ជម្មេ ។ បេ ។ សង្លេ៍ ។ បេ ។ អវិយកានេ្តហំ សីលេហ៍ សមន្លាកតោ ឯកានេសំ អរិយកាន្តេហ៍ សី-លេហ៍ ឧ សមន្ទាកតោត៍ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ ខេ ។ (៣០០) រាកៈ នេសំ វិទុន្ត រាកៈ នេសំ អវិទុត្ត ភ្នំ ។ អាមន្តា ។ រាកនេសំ សកនាតាម រាកនេសំ ន လကအာရာမ်ိဳ သဲကားအေလ် လကအာရာမ်ိဳးဆောင်းချွေးစေးဆီ-លន្ធោ អជ៌ិតតោ សច្ចិតាតោ ឧបសម្បដ្ឋ វិហវត៌

តាយេន ដុសិត្វា វិមាវត៍ ឯកនេសំ ន កាយេន ដុសិត្វា វិមាវត៍តំ ។ ន មេរាំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

អភិធម្មពិដក កឋាវត្ថ

(៣១) ចិត្តរួចស្រឲ្យះហើយ មួយផ្នែក ចិត្តមិនទាន់រួចស្រឲ្យះ ហើយ មួយផ្នែក មែនឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាសោតាបន្នៈ មួយផ្នែក មិន មែនជាសោតាបន្នៈ មួយផ្នែក បុគ្គលដល់នូវសោតាបត្តិផល ដែលបាន ចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រវដោយនាមកាយ មួយផ្នែក មិនពាល់ត្រវដោយនាមកាយ មួយផ្នែក សត្តត្វត្តំបរមបុគ្គល កោលំកោលបុគ្គល ឯកពីជំបុគ្គល ប្រកបដោយសេចក្តីជ្រះថ្ងាមិនកម្រើក ក្នុងព្រះពុទ្ធ ក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ ក្នុងព្រះសង្ឃ ។ បេ ។ ប្រកប ដោយសីលជាទីត្រេកអានៃព្រះអរិយៈទាំងឡាយ មួយផ្នែក មិនប្រកប ដោយសីលជាទីត្រេកអានៃព្រះអរិយៈទាំងឡាយ មួយផ្នែក មិនប្រកប អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ៖ េ ។ បេ ។

(៣១១) ចិត្តរួចស្រឡះហើយ មួយផ្នែក ចិត្តមិនទាន់រួចស្រឡះ ហើយ មួយផ្នែក មែនឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាសកទាគាមី មួយ ផ្នែក មិនមែនជាសកទាគាមី មួយផ្នែក បុគ្គល ជល់នូវសកទាគាមិផល ដែលបានចំពោះ ត្រាស់ងឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវដោយ នាមកាយ មួយផ្នែក មិនពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ មួយផ្នែក មែនឬ ។ អ្នកមិនគួរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិចុច្ចមានកដា

(៣០៣) ឯកានេសំ វិមុត្តំ ឯកានេសំ អវិមុត្តភ្នំ ។ អាមត្តា ។ ឯកានេសំ អាហា ឯកានេសំ ឧ អាហា ឯកានេសំ អាហត្តប្បត្តោ បដិលាធ្វោ អជិកាតោ សច្ឆិ-កាតោ ឧបសម្បដ្ឋ វិហាឆំ កាយេឧ ដុសិត្វា វិហាឆំ ឯកានេសំ ឧ កាយេឧ ដុសិត្វា វិហាឆំ ឯកានេសំ វិតភាកោ វិតនោសោ វិតមោហោ ។ បេ ។ ឯកានេសំ សច្ឆិកាតព្ំ សច្ឆិកាតំ ឯកានេសំ សច្ឆិតាតព្ំ ឧ សច្ឆិកាតន្តំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

វិមុច្ចមានកថា

(៣១៤) ចិត្តរួចស្រឡះហើយ មួយផ្នែក ចិត្តមិនទាន់រួចស្រឡះ ហើយ មួយផ្នែក មែនឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាអនាគាមី មួយផ្នែក មិនមែនជាអនាគាមី មួយផ្នែក បុគ្គលដល់នូវអនាគាមិផល ដែលបាន ចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវដោយនាម ៣យ មួយផ្នែក មិនពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ មួយផ្នែក ជាអន្តរា-បរិនិត្វាយី ជាឧបហច្ចូចរិនិត្វាយី ជាអសន្ធារបរិនិត្វាយី ជាសសន្ធារ-បរិនិត្វាយី ជាឧទ្ធសោត: អកនិដ្ឋគាមី មួយផ្នែក មិនមែនជាឧទ្ធសោ-ត: មិនមែនជាអកនិដ្ឋគាមី មួយផ្នែក មិនមែនជាឧទ្ធសោ-នេះ ទេ ។ បេ ។

(៣១៣) ចិត្តរួចស្រឲ្យះហើយ មួយផ្នែក ចិត្តមិនទាន់រួចស្រឡះ ហើយ មួយផ្នែក មែនឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាអរហត្ត មួយផ្នែក មិនមែនជាអរហត្ត មួយផ្នែក បុគ្គលដល់នូវអរហត្ត ដែលបានចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ មួយ ផ្នែក មិនពាល់ត្រូវដោយនាមកាយ មួយផ្នែក បុគ្គល ប្រាសចាកវាគៈ ប្រាសចាកទោស: ប្រាសចាកមោហៈ មួយផ្នែក ។ បេ ។ សច្ចិកាតព្វ-កិច្ច លោកបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ មួយផ្នែក សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោក មិនបា ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ មួយផ្នែក សច្ចិកាតព្វកិច្ច លោក យ៉ាងនេះទេឬ ។ បេ ។ មេះ៦ អភិធម្មចិដពេ កហិវត្ថុ (៣១៤) វិមុត្តំ វិខុខ្ទុខាខភ្និ ។ អាមភ្ជា ។ ខ្មុក្-

ឧត្ទាណេវិមត្តំ វយត្ធាណេវិមុខ្ទមានឆ្តុំ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

(៣០៥) ឧវត្តទុំវិមុត្តំវិមុទ្ទមានភ្នំ ។ អាមភ្លា ។ ឧធុ វុត្តំ ភកវតា តស្ប ៧រំ ជាឧតោ ៧រំ បស្បតោ តាមាសក់ចំ ចំន័ វិមុទ្ធតំ កក់សក់ចំ ចំន័ វិមុទ្ធតំ អន្លៃសវាចំ ចំនុំ មៃចូតតំ អនៅ សុតនោត ។ អាមន្តា ។ គេន ហិ វិមុត្តំ វិមុទ្ធមានឆ្នំ ។ (៣០៦) វិមន្ត វិមុទ្ធមានន្តំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ រ៉ុន្តំ ភកវតា សោ ៧វំ សមាហ៍គេ ចំន្តេ បរិសុន្តេ ဗၢိဳဏအေးေနာင္စန္လုံးလာ ဂ်ိဳးခ်ိစ္စင္ဘက္ကိုးလမ္ ရန္ခ်ည္ကိုးဆ តាមត្ថ័យ មិតេ អាខេញ្ចប្បត្ត អាសារនំ ទយញា-ឈាយ ខំតំតំ អភិិិញ មេតិតំ អត្ថេវ សត្វភ្លោតំ ។ អាមន្តា ។ តេះ ហិ ធ វត្តព្វំ វិមុត្ត វិមុទ្ធមាន ភ្នំ ។

96B

អភិធម្មចិងត កហិវត្ថ

(៣១៤) ចិត្តរួចស្រឲ្យ៖ហើយ ចិត្តកំពុងរួចស្រឲ្យ៖ មែនឬ ។ អើ ។ ចិត្តដែលរួចស្រឲ្យ៖ហើយ ក្នុង១ណៈដែលកើត ឲ្យីង ចិត្តកំពុង រួចស្រឲ្យ៖ ក្នុង១ណៈសាបសូន្យ មែនឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះ

(៣១៥) បុគ្គលមិនគរូវភោលថា ចិត្តរួចស្រទ្យុះហើយ ចិត្តកំពុង រួចស្រឡះ មែនឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាលបុគ្គលនោះ ដឹងយ៉ាងនេះ ឃើញយ៉ាងនេះ ចិត្តវមែងរួចស្រទុទ្រ ចាកកាមាសវៈផង ចិត្តរួចស្រឡះ ចាកកវាសវៈផង ចិត្តរួចស្រឡះ **ហកអវិជ្ជាសវៈផង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះ** ហេតុនោះ ចិត្ត ឈ្មោះថារួចស្រឲ្យ៖ហើយ ឈ្មោះថាកំពុងរួចស្រឲ្យ៖ ។ $(og \circ b)$ ចិត្តរួចស្រឡះហើយ ចិត្តកំពុងរួចស្រឡះ (ឈ្មោះថារួច) មែនឬ ។ អើ ។ ក្រែង៍ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាល ដែលចិត្ត ភ្លាប់ខ្លួន បរិសុទ្ធ ផ្លូវផង មិនមានទីទួលគឺកំលេស ប្រាស ហក**រ**សចក្តីសៅហ្គង ជាចិត្តទន់ គូដេល់ភាវនាកម្ម ជាចិត្តនឹងគឺង មិន ញាបញ់រំ យ៉ាងនេះហើយ បុគ្គលនោះ វមែងបង្អោនចិត្ត ដើម្បីញាណ ជាហេតុឲ្យអស់ទៅ នៃអាសវៈពំងឡាយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះ សត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល មិនគូវពោលថា ចិត្តវួច ស្រឲ្យ៖ហើយ ចិត្តកំពុងរួចស្រឲ្យ៖ េ ។

065

(៣០៤) អដ្ឋមកាស្ស បុក្កលស្ស និដ្ឋិមរិយុដ្ឋានំ មហិនន្តំ ។ អាមន្តា ។ អដ្ឋមកោ បុក្កលោ សោ-តាបញ្ញា សោតាបត្តិដលប្បត្តោ បដិលន្វោ អជិកតោ សច្ឆិកាតោ ឧបសម្បជ្ឈ វិហរតិ កោយេន ដុសិត្វា វិហរតីតិ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អដ្ឋមពតឋា

វិមុច្ចមានពឋា ។

អដ្ឋមកកដា

อยก

វិមុច្ចមានពឋា

បប់ វិមុច្ចមានកថា ។

អដ្ឋមកកបា

(៣១៤) ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋានៈ (ការស្ងាក់ដំណើរគឺទិដ្ឋិ) គឺបុគ្គល ទី៤^(១) លះបន់ហើយឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី៤ ជាសោតាបន្នៈ ដល់សោតាបត្តិផល បានចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រូវដោយនាមកាយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ១ អរិយបុគ្គល៤ពួក បុគ្គលដែលឋិតនៅក្នុងសោតាចត្តិមគ្គ រាប់ថាជាបុគ្គលទី៤ ក្នុងទីនេះ។

(៣២០) អដ្ឋមតាស្ស បុក្កលស្ស វិចិតាំទួរចរិ-យុដ្ឋានំ បហ័នន្តំ ។ អាមន្តា ។ អដ្ឋមតាស្ស បុក្ក-លស្ស វិចិតាំទួរឧុសយោ បហីនោតិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អដ្ឋមតាស្ស បុក្កលស្ស វិចិតាំទួរច-វិយុដ្ឋានំ បហ័នន្តំ ។ អាមន្តា ។ អដ្ឋមតាស្ស បុក្ក-លស្ស និដ្ឋានុសយោ ។ បេ ។ សីលព្វតបរាមាសោ បហីនោតិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ ចេ ។

សោតាខណ្ឌ សោតាខត្តិដលប្បត្លោ ។ ខេ ។
 តោយេធ ដុសិត្វា វិហរតីតំ ។ ធ ហេរំវត្តព្វេ ។ ខេ ។
 (៣២០) អដ្ឋមតាស្ប បុក្កលស្ប ខិដ្ឋិបរិយុដ្ឋា ជំ បហ័ធត្តិ ។ អាមន្លា ។ អដ្ឋមតាស្ប បុក្កលស្ប
 ឧដ្ឋានុសយោ បហីនោត៌ ។ ធ លោរំវត្តព្វេ ។ ខេ ។
 អដ្ឋមតាស្ប បុក្កលស្ប ខិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាធំ បហ័ធត្តិ ។
 អាមន្លា ។ អដ្ឋមតាស្ប បុក្កលស្ប វិចិតាំទ្ជានុស យោ ។ ខេ ។ សីលព្វតបរាមាសោ បហីនោត៌ ។
 ពេរំវត្តព្វេ ។ ខេ ។

អភិធម្មមិដីពេ កថាវត្ថ

យុដ្ឋាន បហិនឆ្នំ ។ អាមន្លា ។ អដ្ឋមកោ មុក្ត-

(៣០៩) អដ្ឋមតាស្បូ បុត្តលស្បូ ខែតាំទ្នាមាំ-

អភិធម្មបិជិត កថាវិត្

(៣១๙) វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: ថុគ្គលទី ៤ លះបង់ហើយថ្ម ។ អើ ។ បុគ្គលទី៨ ជាសោតាបន្ទ: ដល់នូវសោតាបត្តិផល ។ បេ ។ ពាល់ត្រវំដោយនាមកាយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ចេ ។ (៣២០) ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន: បុគ្គលទី៨ លះបង់ហើយឬ ។ អើ ។ ទិដ្ឋានុស័យ បុគ្គលទី ៨ លះបន់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ ហេ ។ ទិដ្ឋិហិយុដ្ឋាន: បុគ្គលទី៨ លះបង់ហើយឬ ។ អើ ។ វិចិកិច្ចានុស័យ បុគ្គលទី៤ លះបង់ហើយ ។ បេ ។ សីលព្វតបរាមាស: លោកលះបន់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៤១) វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: បុគ្គលទី៨ លះបង់ហើយឬ ។ អើ ។ វិចិកិច្ចានុស័យ បុគ្គលទី៨ លះបង់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ ចេ ។ វិចិតិចាបវិយុដ្ឋាន: បុគ្គលទី៨ លះបង់ហើយឬ ។ เหี ๆ ดิฐารุณัน บุสูญดีส ณะชล์เทีน ๆ เขๆ มีญกุลชก-មាស: លោកលះបន់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣៤៣) អដ្ឋមភាស្ស បុក្កលស្ស និដ្ឋិចរិយុដ្ឋានំ បហិនត្តិ ។ អាមន្តា ។ អដ្ឋមភាស្ស បុក្កលស្ស និដ្ឋិចរិ-យុដ្ឋានប្យហានាយ មក្តោ ភាវិតោតិ ។ ន ហៅវិត្តត្វេ ។បេ។អដ្ឋមភាស្សបុក្កលស្ស និដ្ឋិចរិយុដ្ឋានំចហិនត្តិ ។

(៣၉၉) អជីធយមា ជំងំលមា ខ្ញុំដាច់មាលោ អប្បហ៍នោត៌ ។ អាមន្តា ។ អដ្ឋមតាស្ស បុត្តលស្ស និដ្ឋិមវិយុដ្ឋានំ អប្សហិនត្តំ ។ ន ហៅវិវត្តត្វេ ។ មេ ។ អដ្ឋមតាស្ស បុក្កលស្ស និដ្ឋានុសយោ អប្បញ្វីនោ-តំ ។ អាមន្តា ។ អដ្ឋមកាស្ស បុក្តលស្ស វិចិតាំឆ្នា-ပ်ာလြင်္သာဗွ မရိသူဗ္ဘာဗဗ္ဗာနီ ၈ စေပျမှ နိုင်္ခေါ်နောက် ကို စေပျမှ ကို စေပျမှ ကို စေပျမှ ကို စေပျမှ ကို စေပျမှ က မင္ဗမၼန္က မင္မလန္႔ ႏိုင္ငံဆိုင္ရာဒုန္းဟာ ၅ အေရ ស៊ីលត្វតមរាមាសោ អប្សហ៊ីនោត៍ ។ អាមន្ត្ា ។ អដ្ឋមតាស្ស បុក្កលស្ស និដ្ឋិមរិយដ្ឋាន អព្យមាំនន្តំ ។ ធ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អដ្ឋមភាស្ស បុក្តលស្ស ស៊ីលត្វតមរាមាសោ អម្យូហ៍លោត៍ ។ អាមត្តា ។ អដូមតាស្ស បុត្តលស្ស វិទិតាំតួបរិយុដ្ឋានំ អប្បរាំ-င်္န္ဂ ရ ကေပၚ နိုင္ရေ ရ ကေန

អដ្ឋមកតឋា

អដ្ឋមកកឋា

(៣৮৮) ខិដ្ឋានុស័យ បុគ្គលទី៨ មិនបានលះបង់ទេឬ ។ เหี ๆ ดินี้บริญาณต่อ: บุลุณดีส ยิธฤรณะบล์เดบุ ๆ แกษิร គូរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ទិដ្ឋានុស័យ បុគ្គលទី៨ មិនបានលះ បន់ ខេឬ ។ គើ ។ វិចិកិច្ចបរិយុដ្ឋាន: បុគ្គលទី៨ មិនបានលះបន់ ខេ ឬ ។ អ្នកមិនគរ្តពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិចិកិច្ចានុស័យ បុគ្គលទី ៨ មិនបានលះបង់ទេ ។ បេ ។ សីលព្វតបរាមាស: បុគ្គលទី ៨ មិនបាន លះបន់ខេច្ច ។ គេ ។ ខិដ្ឋិហិយុដ្ឋាន: បុគ្គលទី ៤ មិនបានលះបន់ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សីលព្វតបពមាស: បុគ្គលទី៨ មិនបានលះបង់ទេឬ ។ អើ ។ វិចិកិច្ចបរិយុដ្ឋាន: បុគ្គលទី ៤ មិនបានលះបង់ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣២៣) ទិដ្ឋិចវិយុដ្ឋាន: បុគ្គលទី៨ បានលះចង់ហើយឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី៨ បានចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះបន់ទិដ្ឋិហិយុដ្ឋាន:ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលទី៨ បានលះបង់ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន;ឬ ។

୬ନିଂନ୍

(៣៤៦) អដ្ឋមតាស្ស បុក្កលស្ស វិចិតាំទួាមរិ-យុដ្ឋានប្យហានាយ មក្កោ អភាវិតោ ។ បេ ។ សតិច្បដ្ឋានា ។ បេ ។ ពោជ្ឈផ្កា អភាវិតាតិ ។

(៣៤៥) អដ្ឋមភាស្ស បុក្តលស្ស ឌិដ្ឋិមវិយុដ្ឋា. ឧប្សហានាយ មក្តោ អភាវិតោតិ ។ អាមន្តា ។ អ-មក្កេន បហីនំ លោភាំយេធ សាសវេន ។ បេ ។ សន្តិ៍-លេសិកោនាតំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អដ្ឋម-កាស្ស បុក្កលស្ស ឌិដ្ឋិមវិយុដ្ឋានឲ្យហានាយ សត៌ប្ប-ដ្ឋានា ។ បេ ។ ពោជ្ឈន្តា អភាវិតាតំ ។ អាមន្តា ។ អមក្កេន បហីនំ លោភាំយេធ សាសវេន ។ បេ ។ សន្តិ៍លេសិកោនាតំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

ហានាយ សតិប្បដ្ឋានា ភាវិតា ។ បេ ។ សម្មប្បនានា ។ បេ ។ ពោជ្ឈផ្តា ភាវិតាតិ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ ។ (៣៤៤) អដ្ឋមតាស្ស បុក្តលស្ស វិចិតាំទ្ឆាបរិ-យុដ្ឋានំ បហីនន្តិ ។ អាមន្តា ។ អដ្ឋមតាស្ស បុក្ត-លស្ស វិចិតាំទ្ឆាបវិយុដ្ឋានប្យហានាយ មក្តោ ភាវិតោ ។ បេ ។ ពោជ្ឈផ្តា ភាវិតាតិ ។ ឧ ហេវំវត្តក្វេ ។ ចេ ។

អភិធម្មបិដិពេ ពឋាវត្ថ

មានខ្លាំ ។ អដ្ឋនភាស្ស ព័ន្ធលស្ស និដ្ឋិចរំយុដ្ឋានៗ-

អភិធម្មបិជក កឋាវត្ថ

អើ ។ បុគ្គលទី៨ បានចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ។ បេ ។ សម្មហ្វជាន ។ បេ ។ បានចម្រើនពោជ្យន្ត: ដើម្បីល**ះ**បន់ទិដ្តិបរិយុដ្ឋាន:ឬ ។ អ្នក មិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៤) វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: បុគ្គលទី ៤ បានលះបន់ហើយឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី៨ បានចម្រើនមគ្គ ។ បេ ។ បានចម្រើនពោដ្យន៍: ដើម្បី លះបង់វិចិកិច្ចបរិយុដ្ឋាន:ឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ (៣៤៥) បុគ្គលទី៨ មិនបានចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះបង់ទំដ្ឋិហិ-យុដ្ឋាន: ទេឬ ។ អើ ។ បរិយុដ្ឋានក្តិលេស គឺលោកលះបង់ហើយ ដោយ ធម៌មិនមែនជាមគ្គ ជាលោកិយ: ប្រកបដោយអាសវៈ ។ បេ ។ ប្រកប ដោយសេចក្តីសៅហ្មង៍ មែនឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលទី៤ មិនបានចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ។ បេ ។ មិនបានចម្រើនពោដ្យន៍: ដើម្បីលះបង់ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន: ទេឬ ។ អើ ។ (បរិយុដ្ឋានក្តិលេស) គឺ លោកលះបង់ហើយ ដោយធម៌មិនមែនជាមគ្គ ជាលោកិយ: ប្រភប ដោយអាសវៈ ។ បេ ។ ប្រកចដោយសេចក្តីសៅហ្មូន មែនថ្ក ។ អ្នក មិនគុរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣৬៦) បុគ្គលទី៨ មិនបានចម្រើនមគ្គ ។ បេ ។ សតិប្បដ្ឋាន ។ បេ ។ មិនបានចម្រើនពោជ្យន្ន: ដើម្បីលះបង់វិចិតិច្ជាបរិយុដ្ឋាន ទេឬ ។

(៣৬៤) អដ្ឋមកាសរ្ម បុក្កលស្ស និដ្ឋិចរិយុដ្ឋានំ ឧុប្យដ្ឋិស្សតីតិ កាត្យ ចហិនឆ្ណិ ។ អាមន្លា ។ អដ្ឋ-មកាសរ្ម បុក្កលស្ស និដ្ឋានុសយោ ឧុប្យដ្ឋិស្សតីតិ កាត្យ ចហីនោតិ ។ ឧ លោវ វត្តក្មេ ។ មេ ។

នភ្នំ ។

អាមត្តា ។ អមក្កេត បហិតំ លោកកំយេធ សាសឋត ។ បេ ។ សត្ថិលេសិកោនាតិ ។ ធ បោរំវត្តព្វេ ។ បេ ។ (៣៤៧) ធ វត្តព្វំ អដ្ឋមភាស្ស បុក្កលល្ប ធំដ្ឋំ-បល្លៃដ្ឋានំ បហិធត្តិ ។ អាមត្តា ។ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ហញ្ជិ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តេធ វត កេ វត្តព្វេ អដ្ឋមភាស្ស បុក្កលស្ស ធំដ្ឋិបរិយុដ្ឋានំ បហី-

មផ្នំមកកឋា

អដ្ឋមកកឋា

កើ។ (បរិយុដ្ឋានក្តិលេស) គឺលោកលះបង់ហើយ ដោយធម៌មិនមែនដា មគ្គ ជាលោកិយ: ប្រកបដោយអាសវ: ។ បេ។ ប្រកបដោយសេចក្តី សៅហ្មូង មែនឬ ។ អ្នកមិនគួរញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៣៩៧) បុគ្គលមិនគរួវពោលថា ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋានៈ បុគ្គលទី៨ បាន លះបង់ហើយឬ ។ អើ ។ ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋានៈ នឹងកើតទ្បើងឬ ។ ទិដ្ឋិ-បរិយុដ្ឋានៈ នឹងមិនកើតទ្បើងទេ ។ ប្រសិនបើ ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន: នឹង មិនកើតទ្បើងទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរួវពោល ថា ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋានៈ បុគ្គលទី៨ បានលះបង់ហើយ ។

(៣៩៤) បុគ្គលមិនគរួរពោលថា វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋានៈ បុគ្គលទី ៨ បានលះបង់ហើយឬ ។ អើ ។ វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋានៈ នឹងកើតទៀងឬ ។ វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋានៈ នឹងមិនកើតទៀងទេ ។ ប្រសិនបើ វិចិកិច្ច-បរិយុដ្ឋានៈ នឹងមិនកើតទៀងទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរួរពោលថា វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋានៈ បុគ្គលទី៨ បានលះបង់ហើយ ។ (៣៩៤) បុគ្គលទី៨ គ្នើសេចក្តីចូលចិត្តថា ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋានៈ នឹងមិនកើតទៀង ឈ្មោះថាលះបង់ហើយឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី៨ ធ្វើ សេចក្តីចូលចិត្តថា ទិដ្ឋានុស័យ នឹងមិនកើតទៀង ឈ្មោះថាលះបង់ ហើយឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អដ្ឋមកកឋា ។

(៣៣៣) អដ្ឋមកាស្ស បុត្តលស្ស វិចិកាំច្ឆាមរិ-យុដ្ឋាធំ ឧុច្យជ្ឈិស្សតីតិ កាត្វា បហិឧត្តិ ។ អាមន្តា ។ តោត្រកុនោ បុត្តលស្ស វិចិកាំច្ឆាបរិយុដ្ឋាធំ ឧុច្យជ្ឈិស្ស-តិតិ កាត្វា បហិឧត្តិ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ។

(៣៣២) អដ្ឋមកាស្ស ពុក្តលស្ស ឌិដ្ឋិចរិយុដ្ឋា-ជំ ឧុប្យជ្ជិស្សតីតាំ កាត្វា បហីឧត្តិ ។ អាមន្តា ។ តោត្រកុនោ បុក្តលស្ស ឌិដ្ឋិចរិយុដ្ឋាជំ ឧុប្សជ្ជិស្សតីតាំ កាត្វា ចហីឧត្តិ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ ចេ ។

(၈၈၈) អដ្ឋមតាស្ស បុក្កលស្ស វិខិតាំត្លា-បរិយុដ្ឋានំ ឧប្យជ្ជិស្សន៍នាំ កាត្វា បហិនន្តំ ។ អា. មន្តា ។ អដ្ឋមតាស្ស បុក្កលស្ស វិខិតាំត្លានុសយោ ។ បេ ។ សីលព្វនបរាមាសោ ឧប្យជ្ជិស្សន័តាំ កាត្វា បហិនោតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(៣៣០) អដ្ដមតាស្ស បុក្ដលស្ស និដ្ដិមវិយុដ្ឋានំ នុប្បដ្ដិស្សតីតំ តាត្វា បហ័នឆ្ដិ ។ អាមន្លា ។ អដ្ឋ-មតាស្ស បុក្ដលស្ស វិចិតាំច្ឆានុសយោ ។ បេ ។ សី-លព្វតាមរាមាសោ នុប្បដ្ដិស្សតីតំ តាត្វា បហ័នោត៌ ។ ធ ហៅ វត្តូព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មថិដកេ ពឋាវត្ថ

ອດງໄປ

អភិធម្មចិជិក កថាវត្ថ

(៣៣០) បុគ្គលទី៤ ធ្វើសេចក្តីចូលចិត្តថា ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន: នឹងមិនកើតឡើង ឈ្មោះថាលះបង់ហើយឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី៤ ធ្វើសេចក្តីចូលចិត្តថា វិចិកិច្ចានុស័យ ។បេ។ សីលព្វតប**ព**មាស: នឹងមិនកើតឡើង ឈ្មោះថាលះបង់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(ញញ ទ) បុគ្គលទី ៤ ធ្វើសេចក្តីចូលចិត្តថា វិចិកិច្ចបរិយុដ្ឋាន: នឹងមិនកើត ឡើង ឈ្មោះថាលះបង់ហើយឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៤ ធ្វើសេចក្តី ចូលចិត្តថា វិចិកិច្ចានុស័យ ។ បេ ។ សីលព្វតបវាមាសៈ នឹងមិនកើត ឡើង ឈ្មោះថាលះបន់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ (ញញ ៤) បុគ្គលទី ៤ ធ្វើសេចក្តីចូលចិត្តថា ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋានៈ នឹង មិនកើត ឡើង ឈ្មោះថាលះបង់ហើយឬ ។ អើ ។ បុគ្គលជា គោត្រកូ ធ្វើសេចក្តីចូលចិត្តថា ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋានៈ នឹងមិនកើត ឡើង ឈ្មោះថាលះចង់ ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(ញញញ) បុគ្គលទី ៨ ធ្វើសេចក្តីចូលចិត្តថា វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: នឹងមិនកើតឡើង ឈ្មោះថាលះបង់ហើយឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដាៈគោ-ត្រកូ ធ្វើសេចក្តីចូលចិត្តថា វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: នឹងមិនកើតឡើង ឈ្មោះ ថាលះបង់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគរួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចប់ អង្គមក្រថា ។

ອດງຜ

(၈၈७) မင္မမၼလ္ ပုန္လလည္ မန္နီ လင္မွာ-၈ ၈ မားစ္ဆာ ၈ မင္မမၼလ္ ပုန္လလည္ မန္နီ လန္နိဳလ္ဖြယ့္ရွိ ၈ ၀ ေလးကိ က်န္းေတာ့ ၈ စေရ အလ္ ပုန္လလည္ မန္နီ တိုက္ဆံ ၈ စေနာ္မွာ ၈ မန္မာေလးေရးေရးမေရ မန္နီ စက္ဆားနဲ႔ မားမန္ဆာ ၈ မန္မာေလးေရးေရးေရး ကေက်ာ္ကိုင္တီလည္ မန္နီ စက္ဆားန္ခ်ဳိးလားန္တဲ့ ၈ ၀ ေလးကို က်န္းေတာ့ ၈ စေရ

(၈၈୯) မဋ္ဌမားလျှ ဗုဂ္ဂလလျှ ဒါ္ဂ ⁷⁷ယ်န္နြံ. ယိ ၈ စေ နန္နဲ လခ်န္န်ယံ ၈ စေ နန္နဲ လမာ-င်္ခန်ွယံ ၈ စေ နန္နဲ ဗာ္ဏာန္န်ယန္နဲ ၈ မာမတ္တ ၈ မဋ္ဌမားလျှ ဗုဂ္ဂလလျှ ဒါ္ဂ ဗဏ္ဌာန် ၈ မာမတ္တ ၈ ဂရိက္ ၈ စေ ရ

អជ្ញមាស្ស ឥន្ត្រីយកហ៍ (៣៣៤) អដ្ឋមតាស្ស បុក្តលស្ស ឧត្តិ សន្ធិន្ទ្រិ. យន្តិ ។ អាមន្តា ។ អដ្ឋមតាស្ស បុក្តលស្ស ឧត្តិ សន្ធាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តូឲ្យ ។ បេ ។

អដ្ឋមកឥន្រ្ទ័យកបា (៣៣៤) បុគ្គលទី៤ មិនមានសទ្ធិន្ទ្រិយទេឬ ។ <math>H ។ បុគ្គលទី៨ មិនមានសន្ទាទេឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (៣៣៥) បុគ្គលទី៨ មិនមានវីវិយន្ត្រិយ ។ បេ ។ មិនមាន សតិន្ត្រិយ ។ បេ ។ មិនមានសមាជិន្ត្រិយ ។ បេ ។ មិនមានបញ្ជាន្ត្រិយ ទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី៨ មិនមានបញ្ហាទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (ញញ៦) បុគ្គលទី៤ មានសទ្ធាដែរឬ ។ កើ ។ បុគ្គល ទី៤ មានសទ្ធិន្ទ្រ័យដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ชุลุณจี ๘ ยาธ์โกเม: ๆ เบๆ ยาธุณลั ยาธุณยลั ๆ เบๆ មានបញ្ហាដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៨ មានបញ្ហន្លែយដែរឬ ។ អ្នក ញ (4 មិនគុរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

វត្ត ១ មេ ។

លស្បី អន្តំ ឧបោ ខន្ទំ ឧទ្ធថ្ងៃយខ្ញុំ ។ ទ ហេរុ ខន្ទំ សន្ធិថ្ងៃយខ្ញុំ ។ អាមន្តា ។ អដូមភាស្បី ជន្ត (៣៣៤) អដូមភាស្បី ជន្តលស្បី អន្តំ សន្ធា (៣៣៤) អដូមភាស្បី ជន្តលស្បី ។ ខ ហេរុ

ဗဏ္ဏ អត្ថ ဗញ្ញိန္တြယ္ရွိ ၅ ေ ေလး ၊ ႏွားေတ္ ၅ ဖေ ၅ (၈ ၈ ၈) မ မ္ရမၼ လၤ္ဘိုင္နိုယ္ ရွိ ၊ စေ လၤ္နံ မာန္နံ ၊ လေ မနာ္ ၊ လေ ကို ကို လေ ရွိ ကို ယန္ခဲ့ ၊ က မန္တာ ၊ မ မ္ရမၼ လၤ္ လေ မနာ္ ၊ လေ မေလာ္လိုင္နိုယ္ပ်ိဳ ၊ မာ မန္တာ ၊ မ မ္ရမၼ လၤ္ လေ က က က မနာ္ ၊ က မနာ္ ၊ မ မနာ္ ၊ မ မနာ္ ၊ ဖ လေ ၊ လေ ၊ မနာ္ ၊ လေ ၊ မ မနာ္ ၊ မ မနာ္ ၊ မ မနာ္ ကို က လေ ၊ မနာ္ ၊ က မနာ္ ၊ မ မနာ္ ၊ မ မနာ္ ကို က လေ ၊ မနာ္ ၊ က မနာ္ ၊ မ မနာ္ ၊ မနာ္ က္တိုင္နိုယ္စ္တံု ၊ ေ ၊ လာ ၊ မနာ္ ၊ မနာ္ ၊ မနာ္ က္တိုင္နိုယ္စ္တံု ၊ ေ ၊ လာ ၊ မနာ္ ၊ တ္တာ မနာ္ က္တိုင္ဖ်ဲ့ယန္တံု ၊ ေ ၊လာ ၊ မနာ္၊ ၂ ၊ ၊ ၊ ၊ မနာ္ က္တိုင္ဖ်ဲ့ယန္တံု ၊ ေ ၊လာ၊ ၊ မနာ္၊ ၊ ၊ ၊ ၊ မနာ္ ၊ က္တိုင္ဖ်ဲ့ယန္တံု ၊ ေ ၊လာ၊ ၊ မနာ္၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ မနာ္ ၊ က္တိုင္ဖ်ဲ့ယန္တံု ၊ ေ ၊လာ၊ ၊ မနာ္၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊

អភិធម្មចិណ្តា កឋាវត្ថ

អភិធម្មបិដក កជាវិត្ត (ញញាល់) បុគ្គលទី ៨ មានមនោ មានមនិន្ទ្រិយដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៨ មានសទ្ធា មានសទ្ធិន្ទ្រិយដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលទី ៨ មានមនោ មានមនិន្ទ្រិយដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៨ មានបញ្ញា មានបញ្ញិន្ទ្រិយដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(៣៣៨) បុគ្គលទី ៤ មានសោមនស្ស មានសោមនស្សិ ទ្រ្ទ្រំយ ។ បេ ។ មានជីវិត មានជីវិតិ ទ្រ្ទ្រិយដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៤ មាន សទ្ធា មានសទ្ធិ ទ្រ្ទិយដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលទី ៥ មានជីវិត មានជីវិតិ ទ្រ្ទិយដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៤ មានវីរិយ: ។ បេ ។ មានបញ្ញា មានបញ្ញា ទ្រ្ទិយដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(ញញ៩) បុគ្គលទី៤ មានតែសទ្ធា មិនមានសទ្ធិន្រ្តិយទេ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី៤ មានតែមនោ មិនមានមនិន្រ្តិយទេឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

*ை*றடு

អដ្ឋមកស្ស ឥត្រូយកថា (៣៤០) អដូមតាស្ស បុក្កលស្ស អត្តិ សន្ធា ឧត្តិ សន្ធិត្រ្តិយត្តិ ។ អាមត្ថា ។ អដូមតាស្ស បុក្ក-លស្ស អត្តិ សោមឧស្សំ ឧត្តិ សោមឧស្សិត្ត្រិយ៍ ។បេ។ អត្តិ ជីវិតំ ឧត្តិ ជីវិតិត្រ្តិយត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តាឲ្យ ។បេ។

(៣៤០) អដ្ឋមភាស្បូ បុក្កលស្បូ អន្តំ ចញា ေနို့ စက္ကိုင္နီယင္ရွိ ၅ မာမန္မာ ၅ မင္မမၼလ္မႈ စုဂ္ဂ-លស្ស អត្ថិ មនោ ឧត្ថិ មនិន្ត្រុំយន្តិ ។ បេ ។ អត្ថិ សោមឧស្សំ ឧត្តិ សោមឧស្សិន្ត្រិយត្តិ ។ បេ ។ អត្តិ ជីវិត ឧត្តិ ជីវិតិត្រ្ត្រិយត្តិ ។ ជ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ (៣៤៤) អដ្ឋមតាស្បូ បុក្តលស្ស ឧត្តិ សន្តិន្ត្រុំ-យត្តំ ។ អាមត្តា ។ អដ្ឋមកោា បុក្តលោ អស់គ្នោតំ ។ ធ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ អដ្ឋ គាស្ស បុក្តលស្ស ឧត្តិ វិវិយន្ត្រិយន្តិ ។ អាមន្តា ។ អដ្ឋមកោ បុក្តលោ តាស់តោ មិនរីវិយោត ។ ឧ មោវ វត្តត្វេ ។ មេ ។ မင္ဗီဓမားကို ဂ်င္မိတက္လို ဖန္စီ ကန္စုံဖို့ကင္စီ ျမားမယ္လို ျ អដ្ឋមកោ ប៉ុក្តលោ មុដ្ឋសរ្នតំ អសម្បជាលោត ។

ଚମ୍ପ

ඉගුර

អង្ឋមកឥន្រ្តិយកថា (៣៤០) បុគ្គលទី៨ មានតែសទ្ធា មិនមានសទ្ធិន្រ្ទិយទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី៨ មានតែសោមនស្ស មិនមានសោមនស្សិន្រ្ទិយ ។ បេ ។ មានតែជីវិត មិនមានជីវិតិន្រ្ទិយទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(ភ្ល ៤ ១) បុគ្គលទី ៨ មានតែបញ្ញា មិនមានបញ្ជាន្ទ្រិយ ទេឬ ។ *អើ ។ បុគ្គលទី ៤ មានតែមនោ មិនមានមនិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ មាន* តែសោមនស្យ មិនមានសោមនស្សិន្ត្រិយ ។ បេ ។ មានតែជីវិត មិន មានជីវិតិ ន្ត្រ័យ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (ញ៤៤) បុគ្គលទី ៨ មិនមានសទ្ធិន្ទ្រិយទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៨ ជា អ្នកមិនមានសទ្ធា ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ បុគ្គលទី ៨ មិនមានរឹរិយិន្រ្ទិយ ទេឬ ។ អើ។ បុគ្គលទី ៨ ជាអ្នក រិលច្រអូស មិនមាន ព្យាយាមទេឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ីងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលទី៨ មិន មានសត៌ ន្ត្រិយ ទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៤ ជាអ្នកភ្លេចស្វាវតី មិនដឹង ខ្លួនឬ ។

ມຂູຍເຄາສ໌ ໆ ເ ເຫນໍ ເຮາເຫຼ ໆ ເບ ໆ (៣៤៤) អដ្ឋមតាស្បូ បុក្តលស្ស អត្តំ សន្ធា က ေလးနာ့ ခ်ယ္ျာခ်ီကားစီး ។ မားဗန္မာ ។ စားက္ခ်ိဳ မင္မမၼတ္ ဗုဂ္ဂလတ္ မန္နဲ တင္ဖာ တင္ တင္ဖာ စ်ဖျာစ်ကာ (အ) အ () နွိုး၅ မမ္မမကလျှ ဗုဂ္ဂ-លស្ប ឧត្តិ សន្តិត្រ្តិយត្តិ ។ អដ្ឋមគាស្ប បុក្កលស្ប မန္စို ဂ်ီးယံ နားက္ခ္ ဂ်ီးယံ ခ်ီယျာခ်က် ၅ (၁) မန္စို សន៍ សា ខ សន៍ ជ័យព្រំតា ។ ២ ។ អន្ត៍ ស-មាន សោ ន សមានិ និយ្យនំ កោ ។ បេ ។ អត្តិ ហញ្ចំ អដ្ឋមតាស្ស បុក្តលស្ស អត្ថំ បញ្ញា សា ច ၓၮ ၷိယျာၷိကာ ၊အ ႛႜႜၐ ၊ၭ ႛႜႜရၙ႞ႄၟ ႜႜႜႜႜ႓ၓၙၓႍႜၮၹ႞ ဗုန္ဂလမႈ ေနွာ ဗက္ကိုန္နီ အနီ ၅

ေ ေလးကို ရွားေတာ့ ျပာ ကမ္မမ္မာနယ္မွ မွုရွလဲလ္မွ ေနွာ့ လာမာင္စိုင္ခဲ့ထားရွိ ျ မာမာရွာ ျ မမ္မမေးကာ မုရွလေ မလမာလာေရာက္ခရွင္ေရွားစာ ျ ေလးကို ရွားေတာ့ျဖင့္ (ကပ်က္) မမ္မမာနယ္မ မုရွလဲလုပ္မ အခ်ို မက္ဆိုင္ဖြို့-ထားရွိ ျ မာမာရွာ ျ မမ္မမ္မေနာ္ မုရွလေ ေရမ္မာက္ကြ လ္ခ်ိဳ ျ မာမာရွာ ျ မမ္မမ္မ မေနာက္ မိုရွာလေ ေရမ္မေနာ္

អភិធម្មបំដកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មបំដក កឋាវត្ថ

អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលទី ៨ មិនមានសមាធិន្រ្ទីយ ទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៨ ជាអ្នកមានចិត្តមិនខ្លាប់ខ្លួន មានចិត្តវាយមាយ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៤៣) បុគ្គលទី៨ មិនមានបញ្ញិន្ទ្រិយទេថ្ក ។ អើ ។ បុគ្គលទី៨ ជាអ្នកឥតប្រាជ្ញា ជាមនុស្សល្ងន់ទៅឬ ។ អ្នកមិនគូរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៤៤) បើបុគ្គលទី៨ មានសទ្ធា ចុះសទ្ធានោះ ជាធម្មជាតិទាំ សត្វចេញចាកទុក្ខដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលទី៨ មានសទ្ធា សទ្ធានោះឯង ជាធម្មជាតិទាំសត្វចេញចាកទុក្ខមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលទី៨ មិនមានសទ្ធិន្ទ្រិយទេ ។ បុគ្គលទី៨ មានវិរិយៈ ចុះវិរិយៈនោះ ជាធម្មជាតនាំសត្វចេញចាកទុក្ខ ។ បេ ។ មាន សតិ ចុះសតិនោះ ជាធម្មជាតិនាំសត្វចេញចាកទុក្ខ ។ បេ ។ មានស-មាធិ ចុះសមាធិនោះ ជាធម្មជាតិនាំសត្វចេញចាកទុក្ខ ។ បេ ។ មានស-មាធិ ចុះសមាធិនោះ ជាធម្មជាតិនាំសត្វចេញចាកទុក្ខ ។ បេ ។ មានបញ្ញា ចុះបញ្ញានោះ ជាធម្មជាតិនាំសត្វចេញចាកទុក្ខ ។ បេ ។ មានបញ្ញា បុះបញ្ញានោះ ជាធម្មជាតិនាំសត្វចេញចាកទុក្ខដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលទី៨ មានបញ្ញា បញ្ញានោះឯង ជាធម្មជាតិនាំសត្វចេញចាកទុក្ខាំមន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលទី៨ មិនមានបញ្ញិន្ទ្រិយទេ ។

ඉගුර්

န္နာ ျပင္ရန္က ျပင္လာလည္ အနားအေၾကာက္ခ်ား အေၾကာက္ခ ကေနာ့ အေၾကာက္က အေၾကာက္ခ်ားခ်ား အေၾကာက္ခ်ား အေၾကာက္က ကိုက္စာ အေၾကာက္ခ်ားခ်ား အေၾကာက္ခ်ား အေၾကာက္က ကိုက္စာ အေၾကာက္ခ်ားခ်ား အေၾကာက္ခ်ားခ်ား

អដ្ឋមាស្ស ឥន្ត្រីយោយ (၈৮៥) សភានាតាមិដលសញ្ចិតាំរំយាយ បដិ-បន្នស្ប បុក្កលស្ប អត្ថិ សន្ធា អត្ថិ សន្ធិន្ទ្រិយន្តិ ។ អាមន្តា ។ អដ្ឋមតាស្ប បុក្កលស្ប អត្ថិ សន្ធា អត្ថិ សន្ធិន្ទ្រិយន្តិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សភានា-តាមិដលសញ្ចិតាំរំយាយ បដិបន្នស្ប បុក្កលស្ប អត្ថិ បញ្ញា អត្ថិ បញ្ញិន្ទ្រិយន្តំ ។ អាមន្តា ។ អដ្ឋមភាស្ប បុក្កលស្ប អត្ថិ បញ្ញា អត្ថិ បញ្ញិន្ទ្រិយន្តំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។.បេ ។

໑ຠ៧

ອກ៧

អដ្ឋមកឥន្ត្រិយកថា (៣៤៥) បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់នូវសភគ-តាមិផល មានសត្វា មានសត្វិន្ទ្រ័យដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៤ មានសត្នា មានសត្ថិ ទ្រ្តិយដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល មានបញា មានបញ្ជាន្រ្តិយដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៤ មានបញ្ជា មានបញ្ជាន្រ្តិយ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ (៣៤៦) បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគា មិផល ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត មានសត្វា មានសត្វិន្ត្រិយ ។ បេ ។ មានបញ្ហា មានបញ្ហិន្ត្រិយដែរ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលទី ៨ មានបញ្ហា មានបញ្ហន្ទ្រិយដែរឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៤៧) បុគ្គលទី ៨ មានតែសទ្ធា មិនមានសទ្ធិន្ទ្រិយទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិដល មាន តែសទ្ធា មិនមានសទ្ធិន្ទ្រិយទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ဗ္ဗ္ဗာန္ဒ္ဂြဏ္ရ ၊ ေ ေကာ ၾကားေျပာ ကေၾကာင္ရြက္ (၈၇၄၄) မၾကားေရးကို ရမ္လီကလ္ကီ စဆ္ဆံ စည္နိုင္နီ-ကေနာ္ ၊ မာဓဆာ ၊ စင္ နံဆို မမ္မာ စည္နိုင္နီ စာစ္ မွ မ္လံုက္ရန္ ၊ မေနာ့ ၊ မေနာ့ ၊ မေနာ့ ကို ကိုက္တိုင္နီကာစ္ ၊ မမ္မာန္နီကာစ္ စားမ်ိဳးဖြံ ကို မ္မာစ္ ေလာ မ္မာနီကို စည္နိုင္နီကာစ္ ရးေနာ့ (စာ မွ မိမာစ္ စည္နီ ရန္ခ်ီကာစ္ ကေနာ္မီ၊ စည္နိုင္နီ က မ္မာစိုး၊ စည္နီ ရန္ခ်ီကာစ္ ကေနာ္မီ၊ စည္နိုင္နီ

អាវធម្មបំណា កេសាវត្ថុ អដ្ឋមតាស្ប បុក្តលស្ប អន្តិបញ្ញា ឧន្ទិបញ្ញិន្ទ្រី-យន្តិ ។ អាមន្តា ។ សតានាតាមិដលសខ្ចិតាំវិយាយ បដិបន្នស្ប បុក្តលស្ប អន្តិ បញ្ញា ឧន្ទិ បញ្ញិន្ទ្រី យន្តិ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដិត កថាវិត្ត

បុគ្គលទី៨ មានតែបញ្ហា មិនមានបញ្ហិន្ទ្រិយទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នក ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល មានតែបញា មិនមាន vm s w v y y $H \pi v s s s m w w w s s s v y$ (៣៤៨) បុគ្គលទី៨ មានតែសទ្ធា មិនមានសទ្ធិន្ទ្រ័យទេ ។ បេ ។ មានតែបញ្ហា មិនមានបញ្ជិន្រ្ត្រៃបេះ ç ។ អើ ។ បុគ្គល ញ អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ១ បេ។ បុគ្គល អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត មានតែបញា មិនមាន បញ្ជន្លែយទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៤៤) បុគ្គលទី៨ មិនមានឥន្ទ្រិយ៥ ទេឬ ។ គើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត្ត ទាំង ឡាយ ឥន្ត្រិយនេះមាន ៥ យ៉ាង ។ ឥន្រ្តិយ៥ យ៉ាង តើដូចម្ដេច ។ គឺសន្ធិន្រ្ទិយ ១ វីវិយិន្រ្ទិយ ១ \mathcal{N} តិ ន្រ្ទិយ ១ \mathcal{N} មាតិ ន្រ្ទិយ ១ \mathcal{V} ញិ ន្រ្ទិយ ១ ម្នា \mathcal{N} កិត្ត ទាំង ទ្បាយ តន្ត្រិយ មាន៥យ៉ាង នេះឯង ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បុគ្គលដែល ជានឈ្មោះថាអហេន្ត ព្រោះមានឥន្រ្ទិយទាំង ៥ នេះឯងសម្រេចចរិបូណ៌

អដ្ឋមកស្ស ឥន្ត្រិយកថា អរហា ហោត នានា មុនុទាហេ អហេត្តសច្ឆិកាំហែយ ပင်းပါတ္က ကေနာ် နေးရာ ဗုန္မနားကို မဆရာဗီ ကေနာ် តតោ មុនុនហេ អនាតាមិដលសច្ចិតាវិយាយ បដ៌-បញ្ចេ ហោត នាតោ មុនុតហេ សភាជាតាម ហោត តតោ មុនុតហេ សភានាតាមិដលសច្ចិតាំយាយ ប-ដំខណ្ឌ ហោត តតោ មុនុតរេហ៍ សោតាមល្អា ហោត តតោ មុឌុតហេ សោតាខត្តិដលសច្តិកាំយាយ ខដ៌-បញ្ចោ ហោត យស្ស ទោ ភិក្ខាវេ ឥមាន បញ្ច័ន្ទ្រិយាន សត្វេធ សត្វ សត្វថា សត្វំ ឧត្តំ តមហំ ពាហ៌កោ បុដ្ដធបក្តេ បំតោត នោមតំ អត្ថេះ សត្វត្តោត ។

୭ମୃଝ

អដ្ឋមកឥន្ត្រិយកថា

បុគ្គល ដែលបានឈ្មោះថាអ្នក**ប្រតិបត្តិ** ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរ**ហត្ត** ញ្រោះមានឥន្រ្តិយ**ទាំ**ឥឡាយទន់ ជាងឥន្រ្តិយបេស់បុគ្គលជាអហេន្តនោះ បុគ្គល ដែលបានឈ្មោះថាអនាគាមី ក្រោះមានឥន្ត្រិយទាំឥឡាយទន ជាងឥន្រ្តិយរបស់បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្តនោះ បុគ្គល ដែលបានឈ្មោះថាអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគា-មិផល ក្រោះមានឥន្រ្ត្ថិយទាំងទ្បាយទន់ ជាងឥន្រ្ត្រិយរបស់បុគ្គលជាអនា-តាមីនោះ បុគ្គល ដែលបានឈ្មោះថាសកទាគាមី ព្រោះមានឥន្ត្រ្ទិយ ទាំឥឡាយទន់ ជាងឥន្រ្ត្រិយរបស់បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំ ច្បាស់នូវអនាគាមិផលនោះ បុគ្គល ដែលបានឈ្មោះថា អ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល ព្រោះមានឥន្ត្រ្ទិយទាំងឡាយ ទន់ ជាងឥន្រ្តិយរបស់បុគ្គលជាសកទាគាមីនោះ បុគ្គល ដែលបានឈ្មោះ ឋាសោតាបន្នៈ ព្រោះមានឥន្រ្តិយទាំងទ្បាយទន់ ជាងឥន្រ្តិយរបស់អ្នក ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផលនោះ បុគ្គល ដែល បានឈ្មោះថាអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផល ព្រោះ មានឥន្ត្រ្ទីយទាំងទ្បាយទន់ ជាងឥន្ត្រ្ទីយវេបស់បុគ្គលជាសោតាបន្ទះនោះ មាលកិត្តព័ងឡាយ បុគ្គលណា មិនមានឥន្ត្រិយពាំង ៥ នេះ សព្វគ្រប ត់តទ្ធុះ ដោយប្រការទាំងព្លួងទេ តថាគត ហៅបុគ្គលនោះថាជាអ្នកតាង នៅ កុងតា្លកបុថុដូន ជាខាងក្រៅ ពាក្យដូច្នេះ មានកុងត្រះសូត្រឬ ។

မာမရွာ ၅ ခရွေး၊ ဗိမင်းဆွံ ခံ ငိစ္စင်္ကေ့ ခံ ငိစ္စ င်က္ခံ ခံ ဗိမင်္လာရွိ ၅ ေပောဂံ ဂ်န္ရရွေ ၅ စေ ၅ (ကဗ်က) ဗိမင်္လာခွဲ ငိစ္စင်္တနို ငိစ္စင်္ကေ (ဟာခ်ိန်ာ ၅ မာမရွာ ၅ ယာင်ိဳးမော ဗိမင်္လာမျို ဂ်မင်္လာ မာ-သိုက်ကံ (ဆင်္ကာ စင်္လာ ငိစ္စမ်ိဳး ငေလ္ခံမ်ိဳး ရှိ ရေ ၅ မာင်္ကာကံ (ဆင်္ကာန် ၅ ေလောဂံ ဂ်န္ရရွိ ၅ ရေ ၅

(က ဗ ၈) ဗိ လ ငေးက္ခံု င မ္ဘ ဗန္ဒာ နွံ နိ ၅ ငေးက္ခံု ၊ ကာ ဆီ ဆံု ។ မာ မန္လာ ၅ ဟာ နိ လံု ဗိ လ ငေးက္ခံု ဆာ နိ လံု နိ ၅ ငေးက္ခံု ဟာ နိ လံ နိ ၅ ငေးက္ခံု ဆာ နိ လံု ဗိ လ ငေးက္ခံုန္ခံု ၅ ငေးကံု ဒုန္လု ၅ ၅ ၊ ငော ၅ (က ဗ ၆) ဗိ လ ငေးက္ခံု င မ္ဘ ဗန္ဒာ နွံ့ နိ ၅ ငေးက္ခံု ၊ ဟာ ဆီ အီု ၅

္ရွိ (၈៥၀) ဗိနာငးအွံ ဧမ္မားနွားနွံ ၕိ၅ဧအွံ ကေးခ်ိဳး-ခ်ိဳ ။ မာဗာရ္က ။ ဗိနာငးအွံ ၕိ၅ဧအွံ ၕိ၅ဧအွံ ဗိနာ-ဧအွာ့န္စို ။ ေ ကေး ကိရာက္ ။ ဗေ ။

ទិព្វបក្ខពឋា

អាមន្តា ។ អដ្ឋមត្ភោ បុក្កលោ ពាហិរោ បុថុដួន-បក្តោ មិតោតិ ។ ឧ ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។ តេន ហិ អដ្ឋមកស្ស សត្តិយាថា ។ អដ្ឋមកស្ស ឥន្ត្រិយាថា ។

អភិធម្មចិដិក កថាវត្ថ

អើ ។ បុគ្គលទី ៨ ឈ្មោះថាតាំងនៅ ក្នុងពួកបុថុដ្ឋន ជាទាងក្រៅឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ២េ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទី ៨ ក៏មានឥន្រ្តិយ ៥ ដែរ ។

ចប់ អដ្ឋមកឥន្ត្រិយកថា ។

ទិព្វបក្ខុពឋា

(៣៥០) មំសចក្ខុ ដែលធម៌ទំនុកបម្រងហើយ ជាទិព្វចក្ខុឬ ។ គើ ។ មំសចក្ខុ គឺទិព្វចក្ខុ ឯទិព្វចក្ខុ គឺមំសចក្ខុឬ ។ អ្នកមិនគួវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៥១) មំសចក្តូ ដែលធម៌ទំនុកថម្រងហើយ ជាទិព្វចក្ខុឬ ។ កើ ។ មំសចក្តូ ដូចម្តេច ទិព្វចក្តូ ក៏ដូច្នោះ ទិព្វចក្តូ ដូចម្តេច មំសចក្តូ ក៏ដូច្នោះឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។

(ព្យថ ២) មំសចក្ខុ ដែលធម៌ទំនុកបម្រុងហើយ ជាទិព្វចក្ខុឬ ។ អើ ។ មំសចក្ខនោះឯង គឺទិព្វចក្ខនោះ ទិព្វចក្ខនោះ គឺមំសចក្ខនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៥៣) មំសចក្ខុ ដែលធម៌ទំនុកបម្រុងហើយ ដាទិព្វចក្ខុឬ ។ អើ ។ មំសចក្ខុ មានវិស័យ មានអានុភាព មានគោចវ ដូចម្ដេច ទិព្វចក្ខុ ក៏មានវិស័យ មានអានុភាព មានគោចវ ដូច្នោះដែរឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ទិព្វចក្ខុកថា

(၈୯၆) ဗိမငးက္ရံ ಐဠဗႜန္နံ နိစ္ခငးက္ရံ ဟေးခ်ိဳး ခ်ိဳ ၅ မာဗန္ဈာ ၅ ရေမာနိန္ပံ ဟုရ္ခာ မဒုဓာနိန္ပံ ဟောခ်ိဳခ်ိဳ ၅ ၈ ဟော ဒုန္ရုရွ ၅ ဗေ ၅

(៣៥៥) ឧទានិឆ្នំ ហុត្វា អនុទានិឆ្នំ ហោតីតំ ។ អាមន្តា ។ កាមាវចរំ ហុត្វា រួចាវចរំ ហោតីតំ ។ ជ ហេរំ វត្តត្វេ ។ ចេ ។

(៣៥៦) កាមាះចំ ហុត្វា រួមារចំ ហោតីតំ។ អាមន្តា ។ រួមារចំ ហុត្វា អរួមារចំ ហោតីតំ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ ចេ ។

ទព្វចក្ដុកថា (៣៩៤) មំសចត្ដ ដែលធម៌ទំនុកបម្រង់ហើយ ជាទិព្វចក្ដ្ថ ។ អើ ។ (មំសចត្ដ) ជាឧចាទិន្ទៈ ទៅជា (ទិព្វចក្ដុ)អនុចាទិន្ទៈឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាន៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣៥៥) ឧធាទិន្នៈ ទៅដាអនុជាទិន្នៈឬ ។ អើ ។ កាមា-វចវៈ ទៅជារុច្នា ថៃវៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៥៦) កាមារចរៈ ទៅជាវូចុវចរៈឬ ។ ភើ ។ វូចុា-វចវៈ ទៅជាអរុបាវចវៈឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៥៧) ក្នុះថា ពៅជាអក្នេវចរ:ឬ ។ អើ ។ បរិយា-បន្ទៈ ទៅជាអបរិយាបន្ម ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (៣៥៨) មំសចក្ខុ ដែលធម៌ទំនុកបម្រងហើយ ជាទិព្វចក្ខុ ឬ ។ អើ ។ ទិត្តចក្ខុ ដែលធម៌ទំនុកបម្រងហើយ ជាមំសចក្ខុឬ ។ អកមិនគរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៥៩) មំសចក្ខុ ដែលធម៌ទំនុកបម្រងហើយ ជាទិព្វចក្ខ

ថ្ម ។ អើ ។ ទិព្វចក្ខុ ដែលធម៌ទំនុកបម្រងហើយ ជាបញ្ហាចក្ខុថ្ម ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(ကစ်စ) မီလဗေးက္ခံ ဧမ္မဗန္မာန္ခံ ဧိ၅ဗက္ခံ ၊ ဟားစီ-តំ ។ អាមត្តា ។ ឧត្វខត្តុំ ឧម្មខត្តន្ទុំ មំសខត្តុំ ហោ-តំតំ។ ន ហេរំវត្តពេ។ បេ។ (៣៦០) មំសចភ្នំ ជម្មូបត្ថ ថ្នំ និព្វថភ្នំ ហោត័ត៍ ។ អាមន្តា ។ ខ្វៅ ខត្តានិតិ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ (៣៦៤) ទ្វេរ ខត្តនិតំ ។ អាមន្តា ។ ឧឧុ តំណ៌ ະສູຂໍ້ ເຄາຂໍ້ ສະເຄາ ອໍ້າເຮັ່ອ ຂອງຮູ້ ຍຸຍກາ-ខត្តុត្តិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចំ គឺណិ ខត្តុតិ វុត្តាតិ အကၤနာ ဗိနာဗအ္ခို နိ၅ဗအ္ခို ဗဏ္ဍာအုိ ကေ ၊ အ ၊ ၊ វត្តញេ ខ្មេរ ខត្តាន័ត៌ ។ (៣៦៣) ទ្វោ ខត្តភ្លំតំ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ វត្ត ភកវតា គឺណ៍មាន កិត្តូវ ខេត្តូន ។ កាតមាន គឺ. ណ៍ ។ មំសចក្ខុំ ឧទ្ទតក្ខុំ ខញ្ញា ក្ខុំ ៩មាន ទោ កំភ្លាវ គំណំ ខត្តរំតំ

អភិធម្មបំដំពេ ពឋាវត្ថ

អភិធម្មចំដក កឋាវត្ថ

(**៣៦**០) មំសចក្ខុ ដែលធម៌ទំនុកបម្រុងហើយ ជាទិព្វចក្ខុឬ ។ អើ ។ ទិព្វចក្ខុ ដែលធម៌ទំនុកបម្រុងហើយ ជាមំសចក្ខុឬ ។ អ្នកមិន គូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣ ៦ ១) មំសចក្ខុ ដែលធម៌ទំនុកបម្រុង ហើយ ជាទិព្វចក្ខុប្ ។ អើ ។ ចក្ខុទាំង ឡាយ មានតែពីរប៉ឺណ្ណោះឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(៣៦៤) ចក្ខុំពំងឡាយ មានតែពីរប៉ុំណ្ណោះឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា ចក្ខុំពំងឡាយ មាន ៣ គឺមំសចក្ខុ ១ ទិព្វចក្ខុ ១ បញ្ញាចក្ខុ ១ ដូច្នេះមែនឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមាន ព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា ចក្ខុពាំងឡាយ មាន ៣ គឺមំសចក្ខុ ១ ទិព្វចក្ខុ ១ បញ្ញាចក្ខុ ១ ដូច្នេះមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចក្ខុពាំង-ឡាយ មានតែពីរប៉ុណ្ណោះទេ ។

(៣ ៦ ៣) ចក្ខុ ពំង ឡាយ មានតែពីប៉ើណ្ណោះឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ពំង ឡាយ ចក្ខុ ពំង ឡាយ មាន ៣ ។ ចក្ខុ ពំង ញ តើដូចម្តេច ។ គឺ មំសចក្ខុ ១ ទិព្វចក្ខុ ១ បញ្ញាចក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុ ពំង ឡាយ ចក្ខុ ពំង ឡាយ មាន ញ យ៉ាងនេះឯង

ទិព្វសោធពឋា

ទិព្វយត្តូពថា ។

រព្វសោធាញ់ ဗំសនេះត្តុំ និព្វខត្តាំ បញ្ឈាខក្ខាំ អនុត្តាំ រៀតានិ តីណិ ខក្ខានិ អក្ខាសិ បុរិសុត្តមោ មំសខក្ខុស្ប ឧប្បានោ មក្តោ និព្វស្ប ឧក្ខុនោ យនា ខញាណំ ឧនទានិ ខញ្ញាខក្ខាំ អនុត្តាំ តស្ប ឧក្ខុស្ប ខដិលាភា សព្វខុក្ខា ខមុទ្នតីតិ អត្ថៅ សុត្តត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ តេន ហិ ន វត្តព្ំំ ខ្វៅ ឧក្ខូនីតិ ។

ទិព្វសោធពថា

បុរសឧត្តម បានពោលថា ចក្ខុទាំងឡាយ មាន ញ ប៉ុណ្ណោះ គឺមំសចក្ខុ ទិព្វចក្ខុ បញ្ញាចក្ខុជាធម្មជាតដ៏ ប្រសើរ ទារកើតទ្បើងនៃមំសចក្ខុ ជាផ្ទូវនាំឲ្យកើតទ្បើង នៃទិត្យចក្ខុ កាលណាបើញាណ កើតឡើងហើយ បញ្ញា-ចក្ខុដ៏ប្រសើរ (ក៏កើតទ្បើង កាលណោះដែរ) បុគ្គល រួចស្រឡះចាកទុក្ខទាំងអស់ ព្រោះតែបានបញ្ញាចក្ខុនោះ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរូ ពោលថា ចក្ខុទាំងឡាយ មានតែ ២ ប៉ុណ្ណោះទេ ។ ចប់ ទិព្វចត្តពេង ។

ទិព្វសោតពឋា

(១) ៦៤) មំសសោត ដែលធម៌ទំនុកបម្រេង ហីយ ដាទិព្វសោត ឬ ។ អើ ។ មំសសោត គឺទិព្វសោត ទិព្វសោត គឺមំសសោតឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

୭୯୯

អភិធម្មចិងពេ កឋាវត្ថ

(၈၈၈) ဗိလလာအိ ငးမွှာဗန္ဓာန္ခံ နိ၅လောအိ တောဆီဆိ ၅ မာဗင္ဆာ ၅ ဆင္ဆော႔ ဗိလလာဆိ ဆိ နိ၅-လောဆိ ဆိ နိ၅လောဆိ ဆိ ဗိလလောဆင္ရွိ ၅ ၀ တေ႔ နိရွင္ခေ ၅ ဗေ ၅

(៣៦៩) មំសសោតំ ជម្មូខត្តខ្ញុំ និព្វសោតំ ហោ. តីតិ ។ អាមន្តា ។ យានិសោ មំសសោតស្បូ វិសយោ អានុភាវៅ តោខរោ តានិសោ និព្វសោតស្បូ វិសយោ អានុភាវៅ តោខរោតិ ។ ន ហៅវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(m b d) ဗိလၤလားကိ ಐမ္ဘာ့ဗန္ဂာနွိ နိ၅္ လောက် တောက်က် ၅ မာဗန္တာ ၅ ရေမာန်န္တံ တုန္တာ မာဒုဓာန်န္တံ တောက်က် ၅ န တောင် နန္တျဖ ၂ ဗေ ၅

(៣៦๙) ឧទានិភ្នំ ហុត្វា អនុទានិភ្នំ ហោតិតិ ។ អាមន្តា ។ កាមាវចរំ ហុត្វា រួចាវចរំ ហោតិតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

(៣៧០) ភាមារជំ ហុត្វា រួចរជំ ហោត័តំ ។ អាមន្តា ។ រួមរាជំ ហុត្វា អរួមរាជំ ហោត័ត៌ ។ ឧ ហៅ វត្តឲ្យ ។ មេ ។

អភិធម្មបិជិក កឋាវត្ថ

្រាខ់ខ្សាមំសសោត ដែលធម៌ទំនុកបម្រុងហើយ ជាទិព្វសោត ឬ ។ អើ ។ មំសសោតនោះឯង គឺទិព្វសោតនោះ ទិព្វសោតនោះ គឺមំសសោតនោះឬ ។ អ្នកមិនគូរួតោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៦៧) មំសសោត ដែលធម៌ទំនុកបម្រុងហើយ ជាទិព្វសោត ឬ ។ អើ ។ មំសសោត មានវិស័យ អានុភាព គោចវ ដូចម្តេច ទិព្វសោត ក៏មានវិស័យ អានុភាព តោចវ ដូច្នោះដែវឬ ។ អ្នកមិនគរូវ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។

(៣៦៤) មំសសោត ដែលធម៌ទំនុកបម្រុងហើយ ជាទិព្វសោត ឬ ។ អើ ។ មំសសោត ជាឧច្ធាទិន្នៈ ទៅជា (ទិព្វសោត) អនុច្ចា-ទិន្នៈឬ ។ អ្នកមិនគួរញោលយ៉ាងនោះទេ ។ បេ ។

(៣៦៩) (មំសាសោត) ជាឧត្តាទិន្ទៈ ទៅជា (ទិព្វាសោត) អនុត្តាទិន្ទៈឬ ។ អើ ។ តាមាវថវៈ ទៅជាវូតាវថវៈឬ ។ អ្នកមិន គូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។

(ញាល់) កាមារចរៈ ទៅជាប្រាវចរៈឬ ។ អើ ។ ក្រាវចរៈ ទៅជាអូក្រាវចរៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ୭୯୯

ទិព្វសោធកដា

(៣៧០) រួទាវេទរំ ហុត្វា អរួទាវេទរំ ហោត័ត៍ ។ អាមន្តា ។ បរិយាមភ្នំ ហុត្វា អូចវិយាមភ្នំ ហោត័ត៍ ។ ន ហេរំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

(៣៧២) មំសសោន ជម្មូបត្តន្ធំ និព្វសោនំ ហោ-តិតំ ។ អាមន្តា ។ និព្វសោនំ ជម្មូបត្តន្ធំ មំសសោ-នំ ហោតីតំ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(៣៩៣) មំសាសោតំ ឧម្មូខត្តផ្ទំ ធិព្វសោតំ ហោ-តិតិ ។ អាមន្តា ។ ឯកតញ្ញាវ សោតឆ្តិ ។ ន ហៅវំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

(៣៧៤) រាំកញ្ញៅ សោតភ្នំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ ខ្វេ សោតានិ វុត្តានិ ភកវតា មំសសោតំ ឧិត្វ-សោតភ្នំ ។ អាមន្តា ។ បាញ្ចិ ខ្វេ សោតានិ វុត្តានិ ភកវតា មំសសោតំ ឧិត្វសោតំ នោ វត វេ វត្តត្វេ រាំកញ្ញៅ សោតភ្នំ ។

ទ័ព្ទសោធពឋា

(៣៧១) ព្រុវបរៈ ទៅដាអរូប្រវបរៈឬ ។ អើ ។ បរិយាបន្នៈ ទៅដាអបរិយាបន្នៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៧៤) មំសសោត ដែលធម៌ទំនុកបម្រុងហើយ ជាទិព្វសោត ឬ ។ អើ ។ ទិព្វសោត ដែលធម៌ទំនុកបម្រុងហើយ ជាមំសសោតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(ព្វ៧៤) សោតៈ មានតែមួយប៉ឺណ្ណោះឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា សោត:ទាំងឡាយ មាន៤ គឺមំស-សោត១ ទិព្វសោត១ មែនឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះ ភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា សោត:ទាំងឡាយ មាន៤ គឺមំសាសោត១ ទិព្វ-សោត១ មែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា សោត: មាន តែមួយប៉ឺណ្ណោះទេ ។ (៣៧៧) យដាកាម្មូមកតញ្ញាណំ និព្វខត្តាន្តិ ។ អាមន្តា ។ ៩ មេ វត កោន្តោ សត្តាតិ ៩ មនសំ-ការោតិ កាយឧុថ្ងវិតេន សមញ្ញាកតាតិ ៩ មនសំ-ការោតិ វេឌីឧុថ្ងវិតេន សមញ្ញាកតាតិ ៩ មនសំការោ-តំ មនោឧុថ្ងវិតេន សមញ្ញាកតាតិ ៩ មនសំការោតិ អរិយានំ ឧបវាឧកាតិ ៩ មនសំការោតិ មិញ្ញានិដ្ឋិ-តាតិ ៩ មនសំការោតិ មិញ្ញានិដ្ឋិកាម្មសមានាឆាតិ ខ មនសំការោតិ តេ កាយស្បូ ភេនា បរម្មបណា អចា-យំ ឧុក្តត៏ វិនិចាតំ និរយំ ឧបខញ្ញាតិ ៩ មនសំការោតិ តំ ៩ មេ វា បន កោន្តោ សត្តាតិ ៩ មនសំការោតិ

វត្តត្វេ ។ បេ ។

យឋាកម្មបុគតញាណកឋា (၈၈४) ယင်္ခာကန္အပေဒရញ လိ ငိေဒ့ေန္ရာ ရွိ ។ မာမစ္ဆာ ၅ ယင်္ခာကန္အပေဒရာ မင်္ငလဲကေးကခ်ာ ငိေဒ့ေ ကေရမ) ယင်္ခာကန္အပေဒရာ မင်္ငလဲကေးကခ်ာ ငိေဒ့ေ (၈၈၆) ယင်္ခာကန္အပေဒရာ မင်္ငလဲကေးကခ်ာ ငိေဒ့-ငေန္ရာက ၂ပိ ပင္သေရခ်ီး ၅ မာမစ္ဆာ ၅ နွိင္ရဲ ငေလ္မျာ-ငံ နွိင္ရဲ ငိန္ရားငံ လမ္းေဆးငံ မောကီးစီး ၅ ငေပာ့ဂ် ့ យហាពមូបគតញាណពហា (៣៧៥) យថាកមូបគតញាណ (ការដឹងពួកសត្វ ដែល ភូទាល ៧ តាមកម្ម) គឺទិព្វចក្ខុឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ធ្វេទុកក្នុងចិត្ត ចំពោះយថាកម្មបគត: (សត្វដែលអន្ទោល ទៅតាមកម្ម) ឈ្មោះថា ឃើញ រូប ដោយទិព្វចក្ខុឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៣៧៦) បុគ្គល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ចំពោះយថាកម្មបគត: ឈ្មោះ ថាឃើញរូប ដោយទិព្វចក្ខប្តុ ។ អើ ។ ការប្រជុំ នៃផស្យៈទាំង ៤ នៃ ចិត្តទាំង ៤ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៧៧) យថាកម្មបគតញាណ គឺទិព្វបក្ខុឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អើហ្ន៊ំ ពួកសត្វដ៏ចម្រើនទាំងអម្យាលនេះ ដូច្នេះទូះ ធ្វើ ទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វប្រកបដោយកាយទុច្ចរិត ដូច្នេះទូះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ថា ពួកសត្វប្រកបដោយវិចីទុច្ចរិត ដូច្នេះទូះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វប្រ-កបដោយមនោទុច្ចរិត ដូច្នេះទូះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វអ្នកតិះដៀល ព្រះអរិយៈទាំងទ្បាយ ដូច្នេះទូះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វអ្នកតិះដៀល ព្រះអរិយៈទាំងទ្បាយ ដូច្នេះទូះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វអ្នកតិះដៀល ព្រះអរិយៈទាំងទ្បាយ ដូច្នេះទូះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វអាមិច្ឆាទិដ្ឋ ដូច្នេះទូះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វបកាន់នូវអំពើជាមិច្ឆាទិដ្ឋ ដូច្នេះទូះ ច្រីទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វទាំងនោះ បែកធ្លាយកងតាយស្លាប់ហើយ ទៅ កើតក្នុងកំពុល ទុត្តតិ វិនិបាត និងនរក ដូច្នេះទូះ មួយទៀត បុគ្គល ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អើហ្ន៊ំ ពួកសត្វដ៏ចម្រើនទាំងអម្បាលនេះ ដូច្នេះទូះ

(៣៧៩)យដាតាមួយកតញាណំ និព្វខត្តាត្តិ។ អាម ត្លា ។ អត្ថិ តោខំ អនិព្វខត្តាតោ និព្វខត្តាំ អប្បដិលន្ធោ អននិកតោ អសខ្ជិតាតោ យដាតាម្មូបកតំ ដានាតីតំ ។

វត្តត្វេ ។ មេ ។

(៣៧៥) យដាកាម្មូបកតញ្ញាណំ និព្វខក្សាុង្គំ ។ អាមន្តា ។ ៩ ទេ វត កោន្តោ សត្តាតិ ខ មនសិកា កេតិ ។ បេ ។ តេ កាយស្ប កេនា ខរម្មរណា សុកតឹ សក្តំ លោកំ ឧបខន្នាតិ ខ មនសិកា កេតិ និព្វេន ខក្សានា រូបំ បស្បតិ៍តិ ។ អាមន្តា ។ ខ្វិន្នំ ដស្បា-នំ ខ្វិន្នំ ខិត្តានំ សមោតានំ ហោតីតិ ។ ន ហៅ

យថាកម្មូបគតញ្ញាណពថា

ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វប្រកបដោយកាយសុចរិត ដូច្នេះខ្វះ ធ្វើទុក ក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វប្រកបដោយវៃចីសុចរិត ដូច្នេះខ្វះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វប្រកបដោយមនោសុចរិត ដូច្នេះខ្វះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វ ជាអ្នកមិនតិះដៀលព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ដូច្នេះខ្វះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វជាសម្មាទិដ្ឋិ ដូច្នេះខ្វះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វជាអ្នកប្រកាន់ នូវអំពើជាសម្មាទិដ្ឋិ ដូច្នេះខ្វះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វទាំងនោះ លុះ បែកធ្វាយរាងកាយស្លាប់ហើយ ទៅកើតក្នុងសុគតិ សួតិ ទៅលោក ដូច្នេះខ្វះ ឈ្មោះថាឃើញរូប ដោយទិត្វចក្ខុឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(ញ៧៤) យថាកម្មបឝតញ្ញាណ គឺទិព្វចភ្ជួឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អើហ្នឺ ពួកសត្វដ៏ចម្រើនទាំងអម្យាលនេះ ដូច្នេះទូ៖ ។ បេ ។ ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា ពួកសត្វទាំងនោះ លុះបែកធ្វាយកងកាយ ស្លាប់ហើយ ទៅកើតក្នុងសុគតិសួតិ ទៅលោក ដូច្នេះទូ៖ ឈ្មោះថា ឃើញ រូប ដោយទិព្វចក្ខុឬ ។ អើ ។ ការប្រដុំ នៃផស្បៈទាំង ៤ នៃចិត្តទាំង ៤ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនោះទេ ។ បេ ។

(ព្វ៧ ៧) យថាកមបគតញាណ គឺទិព្វចក្ខុប្ក ។ អើ ។ បុគ្គល ហាមួយ មិនមានទិព្វចក្ខុ មិនបានចំពោះ មិនបានត្រាស់ដឹង មិន ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវទិព្វចក្ខុ តែងដឹង នូវយថាកម្មបគត: មានដែប្ថេ ។

(៣៨០) យដាភាម្មូបកតញ្ញាណំ ឧិព្វខភ្ជាន្តំ ។ អាមន្តា ។ អាយស្មា សារីប៉ុត្តោ យដាភាម្មូបកតំ^(۹) ជានាតីតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អាយស្មា សារីប៉ុត្តោ យដាភាម្មបកតំ ជានាតិ នោ វត វេវត្តព្វេ យដា-

អមន្តា ។ ဗာက္ခံ អត្ត ကောင်း អင်ဳခ္ခင္ဘေၾကာ ငိးခ္-ငေက္ခံ မပ္ချငိးလဒ္ဒော မင္ဆင်္ခဂေရာ မောင္ဦးေကေ ယင်း-ကမ္မွ်ပာအစံ ေလာ အ ဟ ဒုန္ရာေတ္ ယင်းာကမ္မွ်ပအ-အញ္ကာ လံ ငိးခ္ခင္ဒက္ခင္ရဲ ។

អភិធម្មចិឪពេ ពឋាវត្ថ

អភិធម្មបំដក កឋាវត្ថ

អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលណាមួយ មិនមានទិព្វចក្ខុ មិនបានចំពោះ មិនបានត្រាស់ដឹង មិនបានធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ នូវទិព្វចក្ខុទេ តែងដឹង នូវ យថាកម្មបគតៈដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា យថាកម្មបគ ក្លាណ គឺទិព្វចក្ខុទេ ។

(តា៨១) ព្រះសារីបុត្រមានអាយុ បានជ្រាប នូវយថាកម្មបគត: រូ ឬ ។ អើ ។ ព្រះសារីបុត្រមានអាយុ មានទិត្តចក្ខុប្ក ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៨৬) ព្រះសារីបុត្រមានអាយុ មានទិត្វចត្ថុឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះសារីបុត្រមានអាយុ បានពោលគាថានេះថា

ការតាំងចិត្ត បេស់ខ្ញុំ មិនមាន ដើម្បីបុព្វេនិវាសានុស្ស-តិញាណ មិនមាន ដើម្បីទិព្វចត្តូ មិនមាន ដើម្បីចេតោបរិ-យញាណ មិនមាន ដើម្បីឥទ្ធិវិតញាណ មិនមាន ដើម្បី សោតជាតុដ៏បរិសុទ្ធ មិនមាន ដើម្បីបុត្យបបាតញាណទេ ्रिय

សំរំរពឋា

អត្ថេវ សុត្តត្លេត៍ ។ អាមន្តា ។ តេខ ហំ ខ វត្តព្វំ យដាតាមួបកតញាណំ ឧត្វខត្តាន្តិ ។

យឋាកម្មបុគតញាណពឋា ។

សំវិវពិហិ

(៣៤៣) អត្ថិ នេវេសុ សំរំភេតិ ។ អាមភ្លា ។ អត្ថិ នេះសេ អស់វិភេត ។ ន ហៅ វត្ថុឲ្យ ។ ប ។ (က႕၆) ဒန္နီ ၊ေးလ မလိုးဟုန္နဲ့ ရမာဓင္ဆာ ရ ឧត្តិ នេវេសុ សំរភេតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ ថេ ។ (៣៨៥) ឧឧ អស់វភ សំវភេ សីលំ អត្ថិ នេ-វេសុ សំរភេន ។ អាមន្តា ។ អន្តិ នេវេសុ អស់វភោ យម្ភា អស់វភ សំវភោ សីលឆ្នំ ។ ធ ហេវំ វត្តត្វេ ។ អជានាញ និក្តញំ ញញ្ចុំ អស់វភ សំវភេ សី-លំ អត្ថិ នេវេសុ សំវភោ តេន វត ភេ វត្ថុត្វេ អត្ថិ នេះសេ អស់ពោ យម្អា អស់ពា សំពោ សីលន្តិ យំ ลล กลง เล่า เล่า เจา หน้าก ณ้าเก សីលំ អត្ថិ នេវេសុ សំវភេ នោ ខ វត្តពេ

សំរិរពយា

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិន គូវពោលថា យថាកម្មបគតញាណ គឺទិត្តចក្ខុទេ ។ ចប យថាពម្មបតតញ្ញាណពថា ។ ស៊ីវិវិពិបីរំ

(៣៤៣) ការសង្រម មានកងពួក ទៅតាឬ ។ អើ ។ ការមិន សង្រម មានកងពុក ទេវតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (ញ៨៤) ការមិនសង្រម មិនមានក្នុងព្លុកទេវតាទេឬ ។ អើ ។ កាវ សង្រម មិនមានកងពាកទេវតាទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (៣៨៥) ក្រែង ការសង្រម ជាសីល ព្រោះការមិនសង្រម ចុះការសង្រម មានកងពួកទេវតាឬ ។ អើ ។ ការសង្រម ជាសីល ញ្រោះការមិនសង្រ្មមណា ការមិនសង្រ្មមនោះ មានក្នុងពួកទេវតាថ្ម **។** អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដ្រាបនូវកំហុស (របស់អ្នក) ចុះ ប្រសិនបើ ការសង្រម ជាសីល ព្រោះការមិនសង្រម ការសង្រម មានក្នុងពុកទេវតាមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរូពោល កាវសង្រម ជាសីល ព្រោះកាវមិនសង្រមណា កាវមិនសង្រម ឋា នោះ មានកងពុក ទេវតា ដូច្នេះ បណ្តាញក្យទាំង ៤ ប្រការនោះ អ្នក ពោលពាក្យណាថា គេគូរូវពោលថា ការសង្រម ជាសីល ព្រោះ ការមិនសង្រម ការសង្រម មានក្នុងពួក ទេវិតា មិនគួរពោលថា u

930

អភិធម្មចិណិត កថាវត្ថ និល្ល ប្រសាស ដែម មើញ បារម្ភា មុរានា ខ្ញុំអ ទិញ នោ ខេ បន វត្តឲ្យ អត្ថិ នេវេសុ អស់ពោ យម្ភា អស់វារា សំវារោ សីលន្តិ នោះវតា ហ វត្តត្វេ អស់វា សំវភេ សីលំ អត្ថិ នេវេសុ សំវភេតិ យំ នត្ខ វ នេស៍ វត្ត ឲ្យ អស់វភ សំវភេ សំលំ မဆို အေးက လံုးက အ ေ အျခင္မ မဆို အေးက អស់វភោ យម្លា អស់វភា សំវភោ សីលន្តិ ទំនួ ។ (က d b) မဆို မင်္ဂလေးလ်၊ က မန္နီ ဆန္နီ អស់វភេត ។ អាមន្តា ។ អត្តិ នេវេសុ សំវភេ អត្តិ តត្ត អស់វភេត ។ ជ ហេវំវត្ត ឲ្យ ។ បេ ។ (៣៤៧) អត្ថិ នេវេសុ សំហែ ឧត្ថិ តត្ថ អសំ. វភេតិ ។ អាមត្តា ។ អត្ថិ មនុស្សេស សំវភេ ឧត្តិ តត្ថ អស់វភេត ។ ជ ហេវំវត្ត ព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

ការសង្រ្តម ជាសីល ព្រោះការមិនសង្រ្តមណា ការមិនសង្រ្តមនោះ មាន ក្នុងតួកទេវតា ដូច្នេះ ពាក្យនោះ ជាពាក្យទុសទេ ប្រសិនបើ គេមិនគួក ពោលថា ការសង្រ្តម ជាសីល ព្រោះការមិនសង្រ្តមណា ការមិនសង្រ្ នោះ មានក្នុងតួកទេវតា ដូច្នេះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោល ថា ការសង្រ្តម ជាសីល ព្រោះការមិនសង្រ្តម កាវសង្រ្តម មាន ក្នុងតួកទេវតា ដូច្នេះ បណ្តាពាក្យទាំង ៤ ប្រការនោះ អ្នកពោលពាក្យ ណាថា គេគួរពោលថា ការសង្រម ជាសីល ព្រោះការមិនសង្រ្ ការសង្រ្តម មានក្នុងតួកទេវតា មិនគួរពោលថា ការសង្រ្តមជាសីល ព្រោះការមិនសង្រ្តមណា ការមិនសង្រ្តមនោះ មានក្នុងតួកទេវតា ដូច្នេះ ពាក្យនេះ ជាតាក្យទុសទេ ។

(៣៨៦) ការសង្រម មានក្នុងពួកមនុស្ស ចុះការមិនសង្រម មាន ក្នុងពួកមនុស្សនោះដែរឬ ។ អើ ។ ការសង្រម មានក្នុងពួកទេវតា ចុះការមិនសង្រម មានក្នុងពួកទេវតានោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង ខេះទេ ។ បេ ។

(ញ៨៧) ការសង្រម មានក្នុងពួកទេវតា ចុះការមិនសង្រម មិនមានក្នុងពួកទេវតានោះទេឬ ។ អើ ។ ការសង្រម មានក្នុងពួកមនុស្ស កុំ ពារមិនសង្រម មិនមានក្នុងពួកមនុស្សនោះទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៨៩) នត្តិ នេវេសុ ចាណាតំចាតោតំ ។ អា-មត្តា។ ឧត្តិ នេវេសុ ទាណាតំចាតា វេរមណ៍តំ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ។ ខេ។ ឧត្តំ នេវេសុ សុរា ទេវយមដ្ឋៗ-មានដ្ឋានឆ្នំ ។ អាមន្ត្ា ។ នត្តិ នេវេសុ សុរាមេរយ-មដូច្យមានដ្ឋាភា វេរមណ៍តំ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។ (៣៩០) អត្ថិ មនុស្សេសុ ចាណាតំចាតា ហេ-មណ៍ អត្ថិ តត្ថ ចាណាតំចាតោតំ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ នេវេស្ម ចាណាតំចាតា វេរមណ៍ អត្ថិ តត្ ចាណាតិចាតោតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្តិ មនុស្សេសុ សុរាមេយមដ្ចីរាសនដ្ឋាយ ពោតហ្វូ អន្តំ នត្ត សុរាមេយេមដូហ្គមានដ្ឋានភ្នំ ។ អាមត្តា ។

(៣៤៤) អត្ថិ ខេវេសុ ចាណាតំចាតា វេរម. ណីតំ ។ អាមត្តា ។ អត្ថិ ខេវេសុ ចាណាតំចាតោតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្ថិ ខេវេសុ សុរា មេយេ-មជ្ជប្បមានដ្ឋាញ វេរមណីតំ ។ អាមត្តា ។ អត្ថិ ខេវេសុ សុរា មេយេមជួបប្រានដ្ឋានត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

សំរូវពយា

សំរីរពញិ

(តា៨) ការវៀរចាតបាណាតំបាត មាន ក្នុងពួកទេវតាឬ ។ អើ ។ ចុះបាណាតំបាត (ការសម្ងាប់សត្វ) មាន ក្នុងពួកទេវតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការវៀរចាកសុរាមេរយមដ្ឋហួ-មាទដ្ឋាន: (ហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺការផឹកទឹកស្រវឹងគឺសុរា និងមេរ័យ) មាន ក្នុងពួកទេវតាឬ ។ អើ ។ សុរាមេរយមដ្ឋហ្វមាទដ្ឋាន: (ហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺការផឹកទឹកស្រវឹងគឺសុរានិងមេរ័យ) មាន ក្នុងពួកទេវតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(តា៨ «) បាណាតំបាត មិនមាន ក្មុងពួក ទេវតា ខេឬ ។ អើ ។ ការវៀរចាកបាណាតំបាត មិនមាន ក្មុងពួក ខេវតា ខេឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ សុរា មេរយមដ្ឋប្បមាខដ្ឋាន: មិនមាន ក្នុងពួក ខេវតា ខេឬ ។ អើ ។ ការវៀរចាកសុរា មេរយមដ្ឋប្បមាខដ្ឋាន: មិនមាន ក្នុងពួក ខេវតា ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ (តា៤) ការវៀរចាកបាណាតំបាត មាន ក្នុងពួកមនុស្ស ចុះបាណាតំបាត មាន ក្នុងពួក ខេវតា ចុះបាណាតំបាត មាន ក្នុងពួក មនុស្ស បុះបាណាតំបាត មាន ក្នុងពួក ខេវតា ចុះបាណាតំបាត មាន ក្នុងពួក មនុស្ស ពណាតំបាត មាន ក្នុងពួក ខេវតា ចុះបាណាតំបាត មាន ក្នុងពួក ទេវតា នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ការវៀរ ចាកសុរា មេរយមដ្ឋប្បមាខដ្ឋាន: មាន ក្នុងពួក មនុស្ស ចុះសុរា មេ-វយមដ្ឋប្បមាខដ្ឋាន: មាន ក្នុងពួក មនុស្ស សេរ ។ ទេ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ អត្ត នេវេសុ សុរាមេយមដ្ឋប្បមានដ្ឋានា វេវមេណី អត្ថិ តត្ថ សុរាមេយេមដូច្បមានដ្ឋានភ្នំ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្ ។ មេ ។ (៣៩០) អត្ថិ នេវេសុ ចាណាតំចាតា វេរមណ៍ ឧត្តំ តត្ត ចាណាតំចាតោតំ ។ អាមន្តា ។ អត្តំ ម-ဒု၊လျှလု ဓာဏာခံဓာနာ ဟမော် ဒန္နံ နန္န ဓာဏာ-តំចា តោត ។ ធ ហៅ វត្ត ឲ្យ ។ ២ ។ អត្ថិ នេវេសុ សុរាមេយមដ្តីប្បមានដាំនា វោមណ៍ នត្តំ តត្ត សុរាមេ-យេមដូច្បមានដានខ្លំ ។ អាមន្តា ។ អន្តំ មនុស្សេសុ សុរាមេយេមដូច្បមានដ្ឋានា ហេមណ៍ ឧត្តំ តត្ត សុរា-មេរយមដ្ចប្បមានដ្ឋានត្តុំ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ (៣៩७) ឧត្តិ នេវេសុ សំវភេតិ ។ អាមន្តា ។ សព្វេ នេង ចាណាតំចាត់នោ អនិន្នានាយំនោ

អភិធម្មចិដក កថាវិត្ថ

ការវៀរចាកសុរាមេយេមដ្ឋហ្វមានដ្ឋានៈ មាន ក្នុងពួកនេវតា ចុះសុរា-មេរយ ខេដ្តហ្វមានដ្ឋានៈ មាន ក្នុនភូកនេវតានោះឬ ៗ អ្នកមិនគួរពោល ក្នុំ

(៣៩១) ការរៀរចាកបាណាតិបាត មាន ក្នុងពួក ទេវតា ចុះ បាណាត៍បាត មិនមាន កង៍ពួកទៅតានោះទេឬ ។ អើ ។ កាវ វៀរចាកចាណាតិចាត មាន ក្នុងពួកមនុស្ស ចុះចាណាតិចាត មិនមាន ក្នុងពួកមនុស្សនោះ ខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ ការវៀវចាកសុរាមេរយមដ្ឋប្បមាទដ្ឋានៈ មាន ក្នុងពួកទេវៃតា ចុះសុរា-មេរយមដ្ឋហ្វមាទដ្ឋាន: មិនមាន ក្នុងពួក ទៅតា នោះ ទេឬ ។ អើ ។ តាវវៀវចាកសុរាមេរយមដ្ឋប្បមានដ្ឋាន: មាន ក្នុងពួកមនុស្ស ចុះសុរា-មេរយមដ្ថបូមាទដាន: មិនមាន ក្នុងពួកមនុស្សនោះទេថ្ក ។ អ្នកមិន គុវពោលយ៉ាងនេះទេ ៗ បេ ៗ

(៣៩៤) ការសង្រម មិនមាន ក្នុងពួកទេវតាទេឬ ។ អើ ។ ពួកទេ-រ វតាទាំងអស់ ជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ ជាអ្នកកាន់យកទ្រព្យដែលម្ចាស់គេមិនឲ្យ

អសញ្ញាហ (៣៩៣) អសញសន្តេសុ សញ្ញា អត្តិតំ ។ អា-មនា ។ សញ្ជាវេវា សញ្ជាក់តំ សញ្ជាសត្វាវា សោ ញ ញ ញ လက္ဆမံလၤက လက္ထၤဏာန္ခ် လက္ဆန္ဆားဗျွင္ရွိလၤက -តំ ។ ៤ ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។ (៣៩៤) ឧឧ អសញភាវា អសញភភិ អសញ-សត្តាក់សោ អសញ្ញសំសារោ អសញ្ញយេធ៌ អសញ-ត្តភាវប្បដំលាភោត ។ អាមន្តា ។ ហញុំ អសញ្-កវេ អសញ្ចត្តិ អសញ្ចសត្វាសោ អសញ្ល. សារោ អសតាយោធំ អសតាត្តភាវិទ្យូដំលាភោ នោ វត កេវត្តរោ អសតាសត្តេស សតា អត្តតំ ។

សំរំរកថា ។

អសញ្ញាាញ តាមេសុមិត្លាតារំនោ មុសាវានំ នោ សុរា មេរយមដួប្ប-មានដ្ឋាយ៍ នោភំ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ តេន ហិ អត្តិ នេឋេសុ សំវ ភេតិ ។

អសញ្ញាតថា

ជាអ្នកប្រព្រឹត្ត ទុសក្នុងកាមទាំង**ឡាយ** ជាអ្នកពោលពាក្យកុហក ជាអ្នក ប្រព្រឹត្ត នូវហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកទឹកស្រវឹងគឺសុវានិងមេរ័យ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ កាវ សង្រម មាន ក្នុងញ្ចុកទៅតាដែវ ។ ចប់សំរំរកថា ។

អសញាតិឋា ញ

(៣ ៧ ៣) សញ្ញា ក្នុងពួកអសញ្ញសត្វ (សត្វមិនមានសញ្ញា) មានដែរឬ ។ អើ ។ ភពបេស់សញ្ញសត្វ (សត្វមានសញ្ញា) គតិ របស់សញ្ញសត្វ លំនៅរបស់សញ្ញសត្វ សំសាររបស់សញ្ញសត្វ គំណើត របស់សញ្ញសត្វ ការបានចំពោះនូវអត្តភាពរបស់សញ្ញសត្វ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៤) ក្រែង កពរបស់អសញ្ញសត្វ គតិរបស់អសញ្ញសត្វ លំនៅរបស់អសញ្ញសត្វ សំសាររបស់អសញ្ញសត្វ កំណើតរបស់អសញ្ញ. សត្វ ការបានចំពោះនូវអត្តភាពបេស់អសញ្ញសត្វ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ កពរបស់អសញ្ញសត្វ គតិរបស់អសញ្ញសត្វ លំនៅរបស់ អសញ្ញសត្វ សំសាររបស់អសញ្ញសត្វ កំណើតរបស់អសញ្ញសត្វ ការ បានចំពោះនូវអត្តភាពរបស់អសញ្ញសត្វ មានដែរ ម្នាលអ្នកដំចម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា សញ្ញ ក្នុងពួកអសញ្ញសត្វ មាននេ ។

(៣៩៤) មនុស្សេសុ សញ្ញា អត្តិ សោ ខ សញ្ញភវេរ សញ្ញតតិ សញ្ញសត្តារាសេរ សញ្ញសំ-សារេរ សញ្ញយោធិ សញ្ញត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។ អ-មន្តា ។ អសញ្ញសត្តេសុ សញ្ញា អត្ថិ សោ ខ សញ្ញភវេរ សញ្ញតតិ សញ្ញសត្តារាសេរ សញ្ញសំ-សារេរ សញ្ញាយោធិ សញ្ញត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។ ធ ហេរំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

(៣៩៧) អសញ្ញសន្តេសុ សញ្ញា អន្ត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ តាយ សញ្ញាយ សញ្ញាការណីយំ ការោ-ត័ត៌ ។ ឧ ចោរំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

(៣៩៦) ឧនុ ៧ភាវេតាភេវេង កតិ សត្តាវាសោ សំសារោ យោធិ អត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។ អាមន្តា ។ លញ្ចិ ៧ភាវេតាភេវេង កតិ សត្តាវាសោ សំសាភេ យោធិ អត្តភាវប្បដិលាភោ នោ វត វេ វត្តត្វេ អ-សញ្ញសត្តេសុ សញ្ញា អត្តិតិ ។

អភិធម្មបិជិពេ ៧៧វត្ថុ (៣៩៥) អសញ្ញសន្តេសុសញ្ញា អត្ថិតិ ។ អាម-ន្លា ។ បញ្ចរៅភោរភវោ គតិ សត្តាវាសោ សំសារោ យោធិ អត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។ ឧ ហេវំវត្តុព្វេ ។ បេ ។

96,6

អភិធម្មបំដក កឋាវត្ថ

(៣៩៥) សញ្ញា ក្នុងពួកអសញសត្វ មានដែរឬ ។ អើ ។ បញ្ចុវៅការតព គតិ សត្តាវាសៈ សំសាវ កំណើត ការបានអត្តភាព មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៦) ក្រែង ឯករៅការកព គំតិ សត្តាវាសៈ សំសាវ កំណើត ការបានអត្តភាព មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ឯកវៅ-កាវកព គតិ សត្តាវាសៈ សំសាវ កំណើត ការបានអត្តភាព មាន ដែរ ម្នា.លអ្នកដ៏ចម្រីន អ្នកមិនគួរពោលថា សញ្ញា ក្នុងពួកអសញ្ញ-សត្វ មានទេ ។

(៣៩៧) សញ្ញា ក្នុងពួក។សញ្ញសត្វ មានដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលធ្វើកិច្ចគួរធ្វើដោយសញ្ញា ដោយសញ្ញានោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៤) សញ្ញា ក្នុងពួកមនុស្ស មាន ពំងសញ្ញកពនោះ សញ្ញគតិ (គតិរបស់សត្វមានសញ្ញា) សញ្ញសត្តាវាសៈ សញ្ញសំសាវ សញ្ញយេនិ សញ្ញត្តភាវប្បដិលាក មានដែរឬ ។ អើ ។ សញ្ញា ក្នុង ពួកអសញ្ញសត្វ មាន ពំងសញ្ញភពនោះ សញ្ញគតិ សញ្ញសត្តាវាសៈ សញ្ញសំសាវ សញ្ញយោនិ សញ្ញត្តភាវប្បដិលាក មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

វត្តត្វេ ។ បេ ។

សន្តេសុ សញ្ញា អត្តិ តាយ សញ្ញាយ សញ្ញាភារ-ណីយំ ការវាតីតិ ។ ឧ មេវ៉ាវត្តាព្វេ ។ មេ ។ (៤០០) អសញ្ញសត្តេសុ សញ្ញា អត្ថិ សោ ខ អសញ្ញាវាវោ អសញ្ញតតិ អសញ្ញសត្តាវាសោ អសញ្ញ-សំសារោ អសញ្ញលោនិ អសញ្ញត្តាវាថ្យដិលា ភោតិ ។ អាមន្តា ។ មនុស្សេសុ សញ្ញា អត្ថិ សោ ខ អសញ្ញ-ភារៅ ។ មេ ។ អសញ្ញត្តភាវច្យដិលា ភោតិ ។ ឧ មោវំ

អបញ្ញាញ (៣๙๙) មនុស្សេស សញ្ញា អន្តិ សោ ខ បញ្ចុះវាតារករ៉ា កតិ សត្តារ៉ាសោ សំសាហ យោ និ អត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។ អាមន្តា ។ អសញ្ញ-សត្តេសុ សញ្ញា អន្តិ សោ ខ បញ្ហាភាភាវកាវា កតិ សត្តារ៉ាសោ សំសាហ យោនិ អត្តភាវប្បដិលាភោ-តិ ។ ន ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។

(၆၀၀) မင္ဂ လ႑ုလ္ လ္ရက္ကာ မန္နီ နာယ လကား

យ សញ្ជាការណ៍យំ ការោត័ត៍ ។ អាមន្តា ។ អសញ-

អសញ្ញូកថា

(ញ្ល ៩) សញា ក្នុងពួកមនុស្ស មាន ទាំងបញ្ចរៅការភពនោះ គតិ សត្តាវាស: សំសាវ យោនិ អត្តការហ្យដិលាក មានដែរឬ ។ លំនៅរបស់សត្វ សំសាវ កំណើត ការបានអត្តភាព មានដែរឬ ។ អកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (८००) សញា ក្នុងពាកមនុស្ស មាន ពំងបុគ្គលធ្វើកិច្ចដែល គរូធ្វើដោយសញ្ញា ដោយសញ្ញានោះដែរឬ ។ អើ ។ សញ្ញា កុង ពួកអសញាសត្វ មាន ទាំងបុគ្គលធ្វេកិច្ចដែលគួវធ្វេីដោយសញា ដោយ ញ សញានោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញ (៤០១) សញា ក្នុងពួកអសញសត្វ មាន ពំ័ងអសញភិព ញ ។ ញ អស៣គតិ អស៣សត្វាវ៉ាសៈ អស៣សំសាវ អស៣៤យាន ញ ញ ញ 187: អសតាតកាវប្បដិលាក មានដែរឬ ។ អើ ។ សពាា ក្នុងពួកមនុស្ស ញ ក្ មាន ទាំងអសញកពនោះ ។ ៤ ។ អសញត្តភាវប្បដិលាភ មានដែវ ញ ឬ ។ អភមិនគរពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។

90°0

ម តិញិ ។ ឯវំសព្វត្ត ។

(៤០៣) អសញាសន្តេសុ សញា អត្ថិន ខ តាយ សញ្ជាយ សញ្ជាភាលើយំ ភាពត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ မဒု၊ လ႑လု လ ကာ မန္နီ ေ ေ ေ ကာ လ ကာ လ ကာ · ការណ៍យំ ការភេតិតំ ។ ជ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ (៤០៤) នេវត្តទុំ អសញសត្រេស សញា អត្ត-តំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វត្តំ ភកវតា សន្តំ ភិក្តាវ អសញសត្តា នាម នេវា សញ្ហា្នា **៩ បន នេ** នេង តម្លា កោយ ខវត្តិតំ អត្តៅ សុត្តត្លោត ។ អមន្តា។ នេះ ហំ អសពាសនេសុសញា អន្ត័នំ ។ (៤០៥) អសញាសត្តេសុ សញ្ញា អត្តិតិ ។ តញ៉^{្ (0)} តាលេ អត្ថំ តញ៉ំ តាលេ ឧត្ត័តំ ។ តញ្ចំ តាលេ សតាសត្តា កញ្ចុំ តាលេ អសតាសត្តា

(៤០៤) អសញ្ញសត្ថេសុ សញ្ញា អត្ថិ សោ ខ ឯកកេតាកេកៅ កតិ សត្តាក់សោ សំសារោ យោធិ អត្ថតាវប្បដិលាភោតិ ។ អមន្តា ។ មនុស្បេសុ សញ្ញា អត្ថិ សោ ខ ឯកកេតាកេកៅ ។ បេ ។ អត្ថភាវប្ប-ដិលាភោតិ ។ ន ហេវំវត្តឲ្យ ។ បេ ។

អភិធម្មបិជិពេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មបិជក កឋាវត្ថ

(៤០៤) សញ្ញា ក្នុងពួកអសញសត្វ មាន ទាំងឯកវៅការកព នោះ គតិ លំនៅរបស់សត្វ សំសាវ កំណើត កាវបានអត្តភាព មាន ដែរឬ ។ អើ ។ សញ្ញា ក្នុងពួកមនុស្ស មាន ទាំងឯកវៅកាវកពនោះ ។ បេ ។ ការបានអត្តភាព មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

(៤០៣) សញ្ញា ក្នុងពួកអសញ្ញសត្វ មាន ប៉ុន្តែអសញ្ញសត្វ នោះ មិនធ្វើកិច្ចដែលគរូធ្វើដោយសញ្ញា ដោយសញ្ញានោះទេឬ ។ អើ ។ សញ្ញា ក្នុងពួកមនុស្ស មាន ប៉ុន្តែមនុស្សនោះ មិនធ្វើកិច្ចដែលគរូធ្វើដោយ សញ្ញា ដោយសញ្ហានោះទេឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤០៤) បុគ្គលមិនគរួរនិយាយថា សញ្ញា ក្នុងពួកអសញ្ញសត្វ មាន ទ្បេជ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង-ទ្បាយ ពួកទេវតា ឈ្មោះថា អសញ្ញសត្វ ជាអ្នកញ៉ាំងសញ្ញាឲ្យកើត ទ្បើង មាន ប៉ុន្តែ ទេវតាទាំងនោះ វើមងច្បូតចាកកាយនោះ ពាក្យ ដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ សញ្ញា ក្នុង ពួកអសញ្ញសត្វ មានមែន ។

(៤。៤) សញា ក្នុងពួកអសញសត្វ មានដែរឬ ។ សញា ក្នុងកាល១ះ មាន ក្នុងកាល១ះ មិនមាន ។ ចុះពួក ក្ សញសត្វ ក្នុងកាល១ះ មាន ពួកអសញសត្វ ក្នុងកាល១ះ មាន ញូ ក្

ដេវិសញាសិសញាយតិឥតាហិ (៤០៧) នេះសញ្ញានាសញ្ញាយតនេ ន វត្តទំ សញ្ញា អត្តិតិ ។ អាមន្តា ។ អសញ្ញាកក់ អសញ្ញាតតំ អសញ្ញូស្តាក់សោ អសញ្ញសំសារោ អសញ្ញាយោនំ អសញ្ញូត្តាក់ប្បឌ៌លាភោតិ ។ ន ហេវំវត្តូឲ្យ ។ បេ ។

អសពាក់ជា ។ ៗ

នេះសញ្ញាតសញ្ញាយគនកថា តេញុំ តាលេ សញ្ញករោ កេញុំ តាលេ អសញ្ញក វោ កេញុំ តាលេ បញ្ចរោតាកេរក់ តេញុំ តាលេ ឯកកៅតាកេរកំទំ ។ ឧ បោរំវត្តឲ្យ ។ បេ ។

នេះសញ្ជាតាសញ្ជាយគន់ពីហ

សញ្ញុភព ក្នុងកាលទ្វះ មាន អសញ្ញុភព ក្នុងកាលទ្វះ មាន បញ្ចារៅ-ញូ ក្ កាវភព ក្នុងកាលទុះ មាន ឯករៅកាវភព ក្នុងកាលទុះ មាន ដែរឬ ។ ក្ អ្នកមិនគូវ្តពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(60 b) សញា ក្នុងពួកអសពាសត្វ ក្នុងកាល ខ្លះ មាន ញ ។ ញ ។ កាង Ŧ កាល 🤋 មិនមាន ឬ ។ អើ ។ កាលដូចម្ដេច សញា ញ មាន កាលដូចមេច សញា មិនមាន ។ សញា ក្លា ញ កង់ចុត៌កាល ។ (តាល និង ឧបបត្តិកាល (កាលដែលកើត) មាន ចត្រ) តែក្នុងឋតកាល កងបុតិកាលនិង ក (កាលដែលតាំងនៅ) មិនមានទេ ពុកសពាសត្វ ភ្លាំ ញ y กล์ชิลิกาญ ร មាន ពុក៌អសញសត្ ^ឃុំ ញ មាន *ឧបៈត្ត៍តាល* សពាកព m กล์ชิลิกาณ ร ក្នុងចុតិតាល មាន ក្នុងចុត្តិកាល និងខ្មមបត្តិកាល ឯកវៅកាវកិព មាន បញ្ហាៅកាវភិព កងបិតិកាល មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចច់ អសញ្ញាតថា ។ ឆ្នាំ

នេវិសញាតាសញាយតនកឋា

(៤០៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សញា កងទេវសញានាសញា-ញ ។ ញ ញ ។ អសញាភព ផសញាគិត អសញ្ញ-មាន ទេប្ 1Ħ យតនកព y M ញ ញ អសពាស៍សាវ ហ អសពាយោន ញ អសញត្តភាវិប្បដលាក ញត សត្តាវាស: មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ବଝଣ

អភិធម្មបិជិតេ កថាវត្ថ

(៤០៤) ឧនុ សញ្ញភវេវ សញ្ញភភិ សញ្ញសភ្ញា-វសេរ សញ្ញសំសាល សញ្ញឈេធិ សញ្ញត្តភាវប្រ-ឪលាភោតិ ។ អមន្តា ។ មាញ្ចិ សញ្ញភវេវា សញ្ញ-គតិ ។ បេ ។ សញ្ញត្តភាវប្បដិលាភោតិ នោ វត ហ វត្តព្វេ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតានេ ន វត្តព្វំ សញ្ញា អត្តិតិ ។

(២០ «) នៅសញ្ញានាសញ្ញាយតនេ ន វត្តព្វ សញ្ញា អត្តតិ ។ អាមន្តា ។ រាំកាក់ការកក់ កតំ ។ បេ ។ អត្តការប្បដិលាភោតិ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ នត្ត ខតុក់ការកក់ កតិ ។ បេ ។ អត្តភា-វប្បដិលាភោតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចិ ខតុក់ការក-ក្រំ កតិ ។ បេ ។ អត្តភាវប្បដិលាភោ នោ វត កេ វត្តព្វេ នៅសញ្ញានាសញ្ញាយតនេ ន វត្តព្វំ សញ្ញា អត្តីតិ ។ (៤០០) អសញ្ញសត្តេសុ ន វត្តព្វំ សញ្ញា

អត្តិ សោ ខ អសញ្ញូភវៅ អសញ្ញួតតិ អ-សញ្ញូសត្តាវាសោ អសញ្ញសំសារោ អសញ្ញាយោ-ធំ អសញ្ញត្តភាវប្បដ៌លាភោតិ ។ អាមន្តា ។

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ (៤០៨) ក្រែង សញ្ជាភព សញ្ជាគតិ សញ្ជសត្វាវាស: សញ្ញ-សំសារ សញ្ចយោនិ សញ្ចត្តភាវប្បដិលាក មានដែរឬ ។ គើ ។ ប្រសិនបើ សញ្ចភព សញ្ចភតិ ។ បេ ។ សញ្ចភ្ជាវប្បដិលាភ មាន មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូរពោលថា បុគ្គលមិនគូរនិយាយថា ដែវ សញ្ញា ក្នុងនេវសញានាសញាយតនកព មានទេ ។ ញ ក្ញាញ (៤០៩) បុគ្គលមិនគរួនិយាយថា សញា កងនៅសញានាសញា-ញ ។ ញ ញ យតនភព មាន ទេប្។ អើ។ ឯកកៅការភព គតិ ។ បេ។ ការ ជានអត្តភាព មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង ចតុវៅការភព គតិ ។ ថេ ។ ការបានអត្តភាព មានដែរឬ ។ เศี ๆ ชางิรเชี อลุเปลาเลต ลลิ ๆ เชๆ ลารญรศฐสาต មានដែរ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូរពោលថា បុគ្គលមិនគួរនិយាយ ឋា (៤១០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សញា កងពុកអសញសត្វ មាន ញ 🕈 🖉 ទេ ចុះចំណែកទាង អសញ្ជភពនោះ អសញ្ជគតិ អសញ្ញសត្វាវាស: អសញសំសាវ អសញ្ជយោនិ អសញត្តភាវប្បដិលាក មានដែរឬ ។ អើ ។

୭୯ଘ

ဟော အိုးရွှော ។ ဗော (၆၈၆) အေၾကာအၾကာယရာအ ေဒ အိုးရှိ ၾက္တာ အိုးရဲ့ လော ေဒေရက်ကာကာကဲ အိုးရာ ႏ ဗော

កោត ។ ជ ហៅវត្តពេ ។ មេ។ អសញាសត្តេស្ញា នវត្តពុំ សញ្ញា អត្តិ សោ ខ វាតាវោតាវាកាវ កតំ ។ ចេ ។ អត្តភាវប្បដំលា ភោតំ ។ អាមន្តា ។ រៀកក្រោរកក្រ កតំ សត្វាក់សោ សំសារោ Ë យោធ៌ អត្តភាវច្បដ៌លាភោត ។ ន ហេវំវត្តព្វេ ។ ខេ ។ សញ្ញា អត្តិ សោ ខ សញ្ញុភភៅ សញ្ញុភតិ ។ ខេ។ សញត្ថភាវប្បដ៍លាកោត ។ អាមន្ត្ា ។ អសញ-សត្តេសុ ន វត្តទំ សញា អត្តិ សោ ខ សញាភាហ လက္အအိ ၂ ၊ ဗ ၂ လက္ဆန္အား ဗ ဦလာ၊ အေနိ ၂ ဦ

នេវិសញ្ហានាសញ្ញាយគងកថា ១ ញ

အေးၾကားစားမေးက အေးခိုင်္ပိုင်္နာကို အေျကာ အနိုင္ငံ

សោ ខ អសញភាវា អសញ្ចភន៍ អសញ្ជសត្វារាំសោ ញ ញ ញ

អសញ្ចសំសារោ អសញ្ញយោធ៌ អសញ្ចត្តភាវប្បឌ៌លា.

នេះវិសញ្ហានាសញ្ញាយព៌នពីថា

បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សញ្ញា ក្នុងនេះសញ្ញានាសញ្ញាយតនភព មាន อุะอุโณหทม *ផសពាតព*នោះ *អសញាគត* អសពាសតា-18 ញ m m *អសញត្តភាវប្បដី*លាក ញត្ ផ**ស**ព្វាយេនិ ញ វាស: អសពាសសាវ មាន អកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ដែវជូ ៗ ៗ ប្រ ៗ មុនគុរនយាយថា ษารเร ចុះចំណែកទាន កងពុកអសពាសត្ កុំ ^រ ញ ________ត្រ*ាវត*ព សញា m មានដែវប្ 1Ħ កាវបានអត្ត**ភាព** y y គិត 7 10 9 181: កង វេសញានាសញាយតនភិព ។ ញ ញ មនគរនយាយថា សញា មានទេ อะอุโณกราล ฉกเปกเวกเธาะ ลลิ เป็งเช่งบังหลุ សសាវ កំណើត ការបានអត្តភាព មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ 9 10 9 10

(៤១១) បុគ្គលមិនគរូនិយាយថា សញ្ញា ក្នុងនេះសញ្ញានាសញ្ញា-យតនកព មានទេ ចុះចំណែកទាង សញ្ញាតពនោះ សញ្ញាគតិ ។ បេ ។ សញ្ញត្តកាវប្បដិលាក មានដែរឬ ។ អើ ។ មិនគរួនិយាយថា សញ្ញា ក្នុងពួកអសញ្ញាសត្វ មានទេ ចុះចំណែកទាង សញ្ញាកពនោះ សញ្ញា-ក្នុង សញ្ញាត្តភាវប្បដិលាក មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤១៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សញ្ញា ក្នុងនេវសញានាសញា-ញ ។ ញ ញ យុតនកព មានទេ ចុះចំណែកទាង ចតុកៅកាវកពនោះ គតិ ។បេ។

୭୯୯

ំ មែ ទេ ខេះសញ្ហាយសញ្ញាយតនំ ខេតុវេកការកវេវ ខេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនេ ន វត្តព្វំ សញ្ញា អត្ត័តិ ។

អត្ត័តិ ។ (៤០៤) នេះសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ខតុវោតា-កេះវេ នេះសញ្ញានាសញ្ញាយតនេ ន វត្តឲ្វំ សញ្ញា អត្ថ័តិ ។ អាមន្តា ។ អាតាសានញ្ហាយតនំ ខតុវៅ-តាកេះវៅ អាតាសានញ្ហាយតនេ ន វត្តឲ្វំ សញ្ញា អត្ថ័តិ ។ ន ហេវំ វត្តឲ្យ ។ បេ ។

(៤០៣) នេះសញ្ញានាសញ្ញាយទទេ ន វត្តទ្ំ សញ្ញា អគ្គីតំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ នេះសញ្ញានា-សញ្ញាយគនំ ខតុវោការកវោតំ ។ អាមន្តា ។ លញ្ចាំ សញ្ញានាសញ្ញាយគនំ ខតុវោការកវៅ នោ វត នៅសញ្ញានាសញ្ញាយតនេ ន វត្តទ្ំូ សញ្ញា

អត្តភាវប្បដិលាភោត ។ អមន្លា ។ អសញ្ញសត្តេសុ ធវត្តថ្ំ សញ្ញា អត្តិ សោ ខ ខតុវោការភវោ ។ ខេ ។ អត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ ខេ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

ការចានអត្តភាព មានដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សញ្ញា ក្នុងពូកអសញ្ញសត្វ មានទេ ចុះចំណែកទាង ចតុកៅការកព នោះ ។ បេ។ ការចានអត្តភាព មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ។

(៤๑៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សញ្ញា ក្នុងនេវសញ្ញានាសញ្ញា យតនភព មានទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនភព ជាចតុវោការកពឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនភព ជាចតុវោការកពថែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលមិន គួរនិយាយថា សញ្ញា ក្នុងនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនភព មានទេ ។ (៤១៤) នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនភព ជាចតុវៅការភព បុគ្គល មិនគួរនិយាយថា សញ្ញា ក្នុងនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនភព មានទេឬ ។ អើ ។ អាកាសានញ្ហាយតនភព ជាចតុវោការភព បុគ្គលមិនគួរនិយាយ ថា សញ្ញា ក្នុងអាកាសានញ្ហាយតនភព មានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤១៥) នេវេសញានាសញាយតនភព ជាចតុវៅការភព បុគ្គល មិនគូវនិយាយថា សញា កងនេវេសញានាសញាយតនភព មានទេឬ ។ ញ ។ ញ ញ

នេះសញ្ហានាសញ្ញាយតនកក្ស អមន្តា ។ វិញាណញ្ជាយតនំ ។ មេ។ អាកំញូញា-យតនំ ខតុវេតភាវភវេ អាភាញញាយតនេ ន វត្តព្ំ សញ្ញា អត្តិតិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ (៤០៦) អាតាសានញាយតនំ ខត្តកេតាកេកេ អត្ថ៍ តត្ថ សញាត៍ ។ អាមត្តា ។ នៅសញាភា-សញ្ជាយតន៍ ខតុវេភាវភវេ អត្ថ៍ តត្ថ សញ្ញាតិ។ <u>ន</u> ទេវំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ វិញាណ ញាយ គនំ ។ ទេ។ អាតិញុញ្ញយតនំ ខតុកេតាកេកេ អត្ថំ តត្ត សញ្ញា. តំ។ អាមន្តា ។ នេះសញ្ជានសញ្ជាយតនំ ខត្តកេតារ ភក់ អគ្គិ តត្ត សញ្ញាតិ ។ ជ មេាវំវត្ត ។ ។ មេ ។ (၆၀၈) ၊ ငါး ဆက္ဆာက ကာဏ အ၊ ေ ေ အစို សញ្ញា អត្តិតំ ាំ ឧត្តីតំ ាំតំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ នេ-វសញានាសញាយតនំ ខតុវោតាវភវោត៌ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ នេះសញ្ចាលសញ្ចាយតនំ ខត្តកេតាកេកេ នោ វត កេវត្តព្វេ នេះសញ្ជាណសញ្ញាយតនេ ឧវត្តឲ្វ សញា អត្តិតំ ។ ឧត្តិតំ ។តំ ។

୭୦୭

នេវិសញ្ញាតាសញ្ញាយគនកបា វិញាណញាយតនភិព មាត់ពាញាយត់នកំព ជាចត្-9 105 9 tH. y 6 m ឋុគលម[ិ]នគរនយាយថា កង៍អាកពា**ពាយតនកព** វៅកាវកិព សា 4 o m ണ ។ អកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ 9 10 9 មាន ទេប្

(600) ជាចតុវៅកាវតព មាតាសា នញ្ហាយតនភព សញា 677 ក្នុងអាកាសានញ្ចាយតនកពនោះ មានដែរថ្ម ។ អើ ។ េនេវែសញានា-**សញាយត**នកព ញ សញ្ញា ញ ក្នុងនេវសញានាសញាយ-ជាចតុវៅកាវភ័ព មានដែវប្ អ្នកម គួរពោលយ៉ាងនេះទេ តនកំពនោះ y y 10 y វិញាណញ្ចាយតនកព អភិញញាយតនភព ជាចតុវៅកាវភព 9109 m មានដែវថ្ 1Ħ សញា កង៍អាកញាញាយតនភពនោះ y 9 181-ဤ om **ស**ញានាសញាយតនកំព ជាចតុវៅកាវភព សញា ញ កងនៅសញានា-4 ញ សញ្ហាយតនកពនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ က (៤១៧) បុគ្គលមិនគរូនិយាយថា សញា កងនេវេសញានាសញា-ញ ។ ញ ញ មានបូមនមានទេប្ ក្រែង នេវសញ្ញានាសញ្ញា-យតនកព 1Ħ y y ពា ប្រសិនបើ នេសែញានា-ញ យតនភាព ជាចតុវៅកាវភិពប្ ។ tĦ y មាលអ្នកដីចម្រើន សញាយតនភព ញ ជាចតុវៅកាវភពមែន អភមនគ**វ** បុគ្គលមិនគរូវនិយាយថា សញា កងនេវេសញានាសញាយ-ញ កុ ញ ញ ពោលថា តនកតា មានបូមនមាន ទេ y

036

អភិធម្មបិដិកេ ពឋាវត្ថ

រភកេ នេះសញ្ជាធាសញ្ជាយនានេ នៅត្តឲ្ំ សញា អត្ថ័តំ កំ ឧត្ត័តំ កំតំ ។ អាមន្លា ។ អាតាសា. អភិញ្ញ្ញាយតនំ ខត្តកេការភកេ អាកិញ្ញ្ញាយ-ត នេ ន វត្ត ស ញា អត្តិតំ វ នត្តិតំ វ តំ ។ ន ហេរំ វត្តត្វេ ។ មេ ។ (៤០៩) ភាកាសានញាយតនំ ខត្តកេតាកេកេ អត្ថិតត្ថ សញ្ហាតំ ។ អាមន្លា ។ នៅសញ្ហា នាសញ្ហា-យតនំ ចតុវោការករៅ អត្ថិ តត្ថូ សញាតិ ។ ន ហេវ៉វត្តត្វេ ។ ខេ ។ វិញាណញាយតនំ ។ ខេ ។ អា-កំញុញាយតន់ ខត្តកេតារកកេ អត្ថំ តត្ត សញា. តំ។ អាមន្តា ។ នេះសញ្ជានាសញ្ញាយតនំ ខតុវោភារ-ក្រក់ អត្ថិ តត្ថ សញ្ញាតិ ។ ជ ហេរំ វត្តុច្វេ ។បេ។

អភិធម្មបំផិត តថាវិត្ថ

(៤១៤) នេវសញានាសញាយតនកព ជាចតុវោកាវកព បុគ្គល មិនគួរនិយាយថា សញា ក្នុងនេវសញានាសញាយតនកព មានឬមិនមាន ទេឬ ។ អើ ។ អាកាសានញាយតនកព ។ បេ ។ វិញាណញាយ-តនកព ។ បេ ។ អាកិញ្ចញាយតនកព ជាចតុវោកាវកព បុគ្គលមិនគួរ និយាយថា សញ្ញា ក្នុងអាកិញ្ចញាយតនកព មានឬមិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤១៩) អាកាសានញ្ហាយតនកព ជាចតុវៅការកព សញ្ញា ក្នុងអាកាសានញ្ហាយតនកពនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ នេវសញ្ញា-នាសញ្ញាយតនកព ជាចតុវៅការកព សញ្ញា ក្នុងនេវសញ្ញានាសញ្ញា-យតនកពនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិញ្ញាណញ្ហាយតនកព ។ បេ ។ អាកិញ្ចញ្ញាយតនកព ជាចតុវៅការកព សញ្ញា ក្នុងអាកិញ្ចញ្ញាយតនកពនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ នេវសញ្ញា-នាសញ្ញាយតនកព ជាចតុវៅការកព សញ្ញា ក្នុងនេវសញ្ញានាសញ្ញា-យតនកពនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

សញា អត្តិតំ ា ឧត្តិតំ ាតំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ အေးၾကားအၾကားယားအခ်ိန္ ။ မာမန္မာ ။ မာက္ခ်ိဳ (ဥ. စာ စာ វសញាជាសញាយគនំ គេន វត ហេវត្តទ្វោ នៅ-ញ ធត្តតំ វាតំ ។ (៤៩០) នៅសញ្ជានាសញ្ញាយតនត្តំ កាត្វា នេ-វង្សញានាងញាយនានេ នេវត្តព្វំ ងញា អត្តិតំ វា ញ ឧត្ត័ត វាតំ ។ អាមន្ត្ា ។ អឧុត្តមសុខា ឋឧនាត៍ အ၍ မဒုန္ခာ့ဗၰၜာယ ၒဒေသယ ေဒးနွား၅ ပဒေဘာနာ ក អវេននាតិ កំតិ ។ ន ចោរំ វត្តត្វេ ។ ចេ ។ នេវិសញារាសញាយតនកឋា ។ ២ ២ តតិយោ វគ្នោ ។

នេវិសញ្ហាសសញ្ញាយគន់ពីថា

(៤២០) នេះសញ្ញានាសញ្ញាយននេ ឧ វន្តត្

 $\epsilon \gamma$

9 தற

នេះសញ្ញានាសញ្ញាយគនពឋា (៤ ៤ ០) បុគ្គលមិនគរូវនិយាយថា សញា កងនៅសញានា-ញ ក្ សញាយតនកព មានឬមិនមានទេឬ ។ អើ ។ ក្រែង នេវសញ្ញានា-តា ញ សញាយតនភព មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ នៅសញានាសញា-ยารโษร ยาលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគុវ យតនកព ពោលថា បុគ្គលគរួនិយាយថា សញា ក្នុងនេវិសញានាសញាយតន-ភព មានបូមិនមាន េ ។ (៤ ៤ ១) បុគ្គលធ្វើសេចក្តីចូលចិត្តថា នេវៃសញានាសញាយត-នកព ដូច្នេះហើយ មិនគូវនិយាយថា សញា ក្នុងនេវសញានាសញា. យតនកព មានឬមិនមានទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលធ្វើសេចក្តីចូលចិត្ត ថា អនុក្ខមសុខវេទនា ដូច្នេះហើយ មិនគរួនិយាយថា វេទនា ឬមិន មែនវេទនា ក្នុងអនុត្តមសុទវេទនា ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង

18:18 9109

បប់ នេះសញ្ញាតាសញ្ញាយតនកឋា ។ ចប់ តតិយវត្ត ។

អរមាតោ ក៏ហិសញ្ញោជឧត្តិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ឧត្តិ អរមាតោ ក៏ហិសញ្ញោជឧត្តិ ។ អា-មន្តា ។ ហញ្ចិ ឧត្តិ អរហាតោ ក៏ហិសញ្ញោជឧំ នោ វត រេ វត្តព្វេ ក៏ហិស្ប អរហាតិ ។ (៤៤៣) កំហិស្ប អរហាតិ ។ អាមន្តា ។ ឧឧុ អរហតោ កំហិសញ្ញោជឧំ មហីឧំ ឧច្ឆិន្ទម្វូលំ

គំហិស្ស អរហាត៌**ក**ឋា

(៤២២) កំហិស្ស អញោត ។ អាមន្តា ។ អត្ត

ទទ្ធាននៃតតិយវគ្គនោះ គឺ

និយាយ អំពីកម្វាំងព្រះតថាគត សាធារណៈដល់សាវ័ក ទ កម្វាំងព្រះតថាគត ជាអរិយៈ ទ ចិត្ត ប្រកបដោយរាគ: រួច ស្រឡះ ១ ចិត្ត រួចស្រឡះហើយ កំពុងរួចស្រឡះ និង ចិត្តកំពុងរួចស្រឡះ ១ បុគ្គលទី ៤ លះបង់ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋានៈ ១ បុគ្គលទី ៤ មិនមានឥន្រ្ទិយ ៥ យ៉ាង ១ មំសចត្ត ដែលធម៌ ទំនុកបម្រុង ១ មំសសោតដែលធម៌ទំនុកបម្រុង ១ យថាកម្ម-ប្រគតញ្ញាណ ១ ការសង្រម ក្នុងពួកទេវតា ១ សញ្ញា ក្នុង ពួកអសញ្ញសត្វ ១ ក្នុងនៅសញ្ញានាសញ្ញាយតនភព ១ ។

គំហិអរហាត៌កឋា

(៤ ៩ ៤) គ្រហស្ត បានដាព្រះអរហន្តដែរឬ ។ អើ ។ សញ្ញោ-ជនៈ នៃគេហស្ត របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ សញ្ញោជនៈ នៃគ្រហស្ត បេស់ព្រះអរហន្ត មិនមាន ទេឬ ។ អើ ។ បើសញ្ញោជនៈ នៃគ្រហស្ត បេស់ព្រះអរហន្ត មិនមាន ទេ ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា គ្រហស្ត បានជាព្រះអហេត្ត ទេ ។ (៤ ៤ ៣) គ្រហស្ត បានជាព្រះអរហន្តដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែង សញ្ញោជនៈ នៃគ្រហស្ត ព្រះអរហន្ត បានលះបង់ហើយ មានឫសគល់

៤៤៤៤) កំហិស្ស អាហាតំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វឌ្ឌតោត្តោ បរិព្វាជាតោ ភតវន្តំ ៧តនវោយ អត្តិ ឧ ទោ ភោ តោតម តោខំ កំហី កំហិសញ្ញោជនំ អប្យហាយ តាយស្ស ភេឌា ឧត្តាស្សន្តតារោតំ ឧត្តិ ទៅ ក្លេ ក្លេ តោខំ កំហី កំហិសញ្ញោជនំ អប្យហាយ តាយស្ស ភេឌា ឧត្តាស្សន្តតារោត៌ អត្តៅ សត្តន្តោតំ ។

អាមន្តា ។ ហញ្វិ អរមាតោ ក៏មាំសញ្ញោជនំ មហឺនំ ឧត្ថិទ្ឋម្វលំ តាលាវត្តភាតំ អនភាវដ្ថាតំ អាយត៏អនុប្បា-ឧតថ្នំ នោ វត វេ វត្តាេ ក៏មាំស្ស អរហាតិ ។ (៤៤៤) ក៏មាំស្ស អរហាតិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ កោចំ កំហី ក៏មាំសញ្ញោជនំ អប្បហាយ ឧ៍ដ្ឋ វ ជម្មេ ឧុភ្ជាស្សន្តភារោតិ ។ ឧត្តិ ។ ហញ្វិ ឧត្តិ កោចំ កំហី ក៏មាំសញ្ញោជនំ អប្បហាយ ឧ៍ដ្ឋ វ ជម្មេ ឧុភ្ជាស្សន្តភារោ នោ វតា វេវត្តាេព្វ កំហំស្ស អរហាតិ ។

តិហិស្បូ អរហាតិកថា

តាលាវត្ថុភាត់ អនកាវផ្តត់ អាយត៍អនុប្បានជម្មន៍ ។

តិហិអរហាតិកឋា

ផ្តាច់ហើយ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅដូចជាទីនៅនៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែប ភាព ឲ្យជាធម៌លែងកើតតទៅទៀតឬ ។ អើ ។ បើសញ្ញោជ**នៈ**នៃគ្រហស្ត ព្រះអហេន្ត បានលះបង់ហើយ មានឫសគល់ផ្តាច់ហើយ ធ្វើឲ្យសល់

តែទីនៅដូចជាទីនៅនៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លែង កើតតទៅទៀត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូរូពោលថា គ្រហស្ត បាន ជាព្រះអហេន្តទេ ។

(៤ ២ ៤) គ្រហស្ត បានជាព្រះអរហន្តដែរឬ ។ អើ ។ គ្រហស្ត ណាមួយ មិនទាន់លះសញ្ញោជនៈនៃគ្រហស្ត ហើយធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មានដែរឬ ។ មិនមានទេ ។ បើគ្រហស្តណាមួយ មិនទាន់លះ សញ្ញោជនៈនៃគ្រហស្ត ហើយធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខភ្នុងបច្ចុប្បន្ន មិនមានទេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា គ្រហស្ត បានជាព្រះអរហន្តទេ ។

(៤ ២ ៥) គ្រហស្ថ បានជាព្រះអរហន្តដែរឬ ។ អើ ។ កែងវត្ខគោត្តបរិទ្រាជក បានក្រាបបង្គំទូលសូវព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បតិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន គ្រហស្តណាមួយ មិនទាន់លះសញ្ញោជន: របស់គ្រហស្ត លុះបែកធ្លាយរាងកាយ ហើយធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខ មាន ដែរឬ (ព្រះមា ព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា) ម្នាលវត្ថ: គ្រហស្តណាមួយ មិន ទាន់លះសញ្ញោជន:របស់គ្រហស្ត លុះបែកធ្វាយរាងកាយ ហើយ ធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខ មិនមានទេ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។

តិហិស្ស អរហាត៌កថា ។

(၆ ၆ ၈) ေ ဒန္ရာရွိ ကို မ်ားလျှ អာ ဟာ အိ ၊ မာ မန္လာ ၊ ၈ ေလ က က လ ဗ (န္တာ) နန္တို ယေ က က လ ဗ ေလ လ မာ လာ က ကို လ ဗ ေရာက္ဆို လေ က က က လ ဗ ေနာ္လို ဗ န္တာ အိ ၊ မာ မ နာ ၊ မာ က္နီ ၊ ယ က က လ ဗ (န္တာ ၊ နန္တို ဟေ က တ ဗ အိ ၊ လ ဆို မာ လာ က ကို လ ဗ (န္တာ ၊ နန္တို ဟေ က က ကို ဗ န္တာ ၊ အ ေဒ အ ၊ ၊ ဒန္တာ ၊ ကို က် လ ၂ မာ ဟာ အိ ၊ ဗ န္တာ ၊ အ ေဒ အ ၊ ၊ ဒန္တာ ၊ ကို က် လ ၂ မာ ဟာ အိ ၊ ဗ န္တာ ၊ အ ေဒ အ ၊ ၊ ဒန္တာ ၊ ကို က် လ ၂ မာ ဟာ အိ ၊

អភិធម្មចិងកេ កឋាវត្ថ

អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគូរពោលថា គ្រហស្ត បានជាព្រះ អហេត្តទេ ។

(៤ ៤ ៦) គ្រហស្ត បានជាព្រះអរហន្តដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះ អរហន្ត សេតមេថុនធម្ម ញ៉ាំងមេថុនធម្មឲ្យកើត ទៀង នៅគ្រប់គ្រង ដំណេកដែលចង្អៀតដោយកូន លាប ប្រោះព្រំខ្ទឹមចន្ទន៍ដំឧត្តម ទ្រទ្រង់ ផ្កាកម្រង គ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាប ត្រេកអរចំពោះមាសនិង ប្រាក់ ទទួលពតៃនិងចៀម ទទួលមាន់និងជ្រក ទទួលដំរី គោ សេះឈ្មោល សេះញី ទទួលទេ គ្រួច ក្លោក ចហត ទ្រទ្រង់ក្នុងសក់ដែលមានទង មានពណ៌ លឿង ទ្រទ្រង់សំពត់សមានជាយវែង នៅជា គ្រហស្ត ដកប អស់មួយជីវិតដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា គ្រហស្ត បានជាព្រះអរហន្ត ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងយសកុលបុត្រ ឧត្តិយគហបតី និងសេតុមាណព ដល់នូវព្រះអរហត្ត ដោយកេទនៃគ្រហស្តឬ ។ អើ ។ បើ យស-កុលបុត្រ ឧត្តិយគហបតិ និងសេតុមាណព ដល់នូវព្រះអរហត្ត ដោយ ភេទនៃគ្រហស្តមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា គ្រហស្ត បានជាព្រះអរហន្តដែរ ។

ចច់ គឺហិអរហាតិកថា ។

មន្លា ។ សហ ឧបវត្ថិយា សភានាភាមី ហោត័ត៌ ។ ជ ហេរំ វត្តត្វេ ។ **បេ** ។ (៤៣០) សមា ឧបមត្តិយោ អរញាត៌ ។ អា-មន្តា ។ សមា ឧបខត្តិយា អនាតាម យោត័ត៌ ។ အ (တ^{ို} နန္ရားရွိ **၅ (**ဗ ၅ (၆၈၈) လဟ နဗဗန္ရွိယာ (လာနာဗ(ဌာ ဋ ហោត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ សមា នុមខត្ត័យា សោតាមញ្ញេ ឧ ហោត៍ នោ វត ហេវត្តព្វេ សហ ឧឧឧនត្តិយា អញោតិ ។

အ းတႏိႈံးရွား၊ ၅ း ဗ ។ (၆ ၆ ๙) လ တ ရ ဗ ဗ န္ရွိယာ မႈ ဟာ နာ -

(៤៤៤) សហ ឧបខត្តិយា អរញាតិ ។ អា-មត្តា ។ សហ ឧបខត្តិយា សោតាបត្នោ ហោតីតិ ។

ទ្ឋបត្តិពឋា

(៤៤៨) បុគ្គល បុនដាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើត ទ្យើន (°) ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល បានដាសោតាបន្នៈ ជាមួយគ្នានឹងការ កើតទ្យើន ^(๒)ឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤৬๙) ថុគ្គល បានជាព្រះអហេន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើត ទ្បើងថ្ម ។ អើ ។ ថុគ្គល បានជាសកទាគាមី ជាមួយគ្នានឹងការ កើតទ្បើងថ្ម ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៣០) បុគ្គល បានជាព្រះអវហន្ត ជាមួយគ្នានឹងកាវកើត ទ្បើងថ្ម ។ អើ ។ បុគ្គល បានជាអនាគាមី ជាមួយគ្នានឹងកាវកើត ទ្បើងថ្ម ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៣១) ថុគ្គល បានដាសោតាបន្ទៈ មិនមានដាមួយគ្នានឹងកាវ កើតទ្បើងទេឬ ។ អើ ។ បើថុគ្គល បានដាសោតាបន្នៈ មិនមាន ជាមួយគ្នានឹងការកើតទ្បើងទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរួវពោលថា ថុគ្គល បានដាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើតទ្បើងទេ ។

សំដោយកម្មគ្គល ដែ កើតក្នុងសុទ្ធាវាស បានសម្រេចដាអរហន្ត ដំណាលគ្នា និង
 ការកើតឡើងឬ ?

២ សំដោយក ឧបបត្តិចិត្ត (ចិត្តកើតឡើងដាណេកិយ:) ។

(៤៣៤) សមា ឧបខត្តិយា សភានាតាមី ន ហោតីតិ ។ អាមន្លា ។ ហញ្ចិ សមា ឧបខត្តិយា សភានាតាមី ន ហោតិ នោ វតា វេវត្តឲ្យ សមា ឧបខត្តិយា អហោតិ ។

អភិធម្មបំដកេ កជាវត្ថ

(៤៣៣) សហ ឧបខត្តិយា អនាតាមី ន ហោតីតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចិ សហ ឧបខត្តិយា អនាតាមី ន ហោតិ នោ វតា វេ វត្តញ្វេ សហ ឧបខត្តិយា អរហាតិ ។

(៤៣៤) សល ឧបខត្តិឈា អរញាតិ ។ អាម-ត្តា ។ សារីមុត្តោ ៩េរោ សយ ឧបខត្តិយា អរញាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ មញាមោក្តល្ងានោ ៩េរោ ។ បេ ។ មញាតាស្បៈទោ ៩េរោ ។ បេ ។ មញា-តត្វាយនោ ៩េរោ ។ បេ ។ មញាតោរដ្ឋិ តោ ៩េរោ ។ បេ ។ មញាបណ្ឌ តោ ៩េរោ សយ ឧបខត្តិយា អរញាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៤៣៥) សារីខុត្តោ ៩េរោ ន សមា នុមខត្តិ-យា អរហាតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជិ សារីខុត្តោ ៩េរោ ន សហ នុមខត្តិយា អរហា នោ វតា រេ

អភិធម្មចិដិត កបាវត្ថ

(៤៣৬) បុគ្គល បានដាសកទាគាមី មិនមានដាមួយគ្នានឹង ការកើតឲ្យើងខេប្ត ។ អើ ។ បើបុគ្គល បានដាសកទាគាមី មិន មានដាមួយគ្នានឹងការកើតឲ្យើងខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោល ថា បុគ្គល បានដាព្រះអរហន្ត ដាមួយគ្នានឹងការកើតឲ្យើងខេ ។

(៤៣៣) បុគ្គល បុនជាអនាគាមី មិនមានជាមួយគ្នានឹង ការកើតឡើងទេឬ ។ អើ ។ បើបុគ្គល បានជាអនាគាមី មិនមាន ជាមួយគ្នានឹងការកើតឡើងទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរួរពោលថា បុគ្គល បានជាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើតឡើងទេ ។

(៤៣៤) បុគ្គល បានជាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើត ទ្បើងឬ ។ អើ ។ ព្រះសារីបុត្តត្ថេវ បានជាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹង ការកើតទ្បើងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ **។ បេ ។ ព្រះ**មោគ្ន-ល្ងានត្ថេវ ។ បេ ។ ព្រះមហាកស្សបត្ថេវ ។ បេ **។ ព្រះមហាក**ច្ចា-យនត្ថេវ ។ បេ ។ ព្រះមហាកេរដ្ឋិតត្ថេវ ។ បេ ។ ព្រះមហាកច្ចា-ជនត្ថេវ ។ បេ ព្រះមហាកេរដ្ឋិតត្ថេវ ។ បេ ។ ព្រះមហាបណ្ណ-កត្ថេវ បានជាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើតទ្បើងឬ ។ អ្នកមិន គូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៣៥) ព្រះសារីបុត្តត្ថេរ មិនមែនបានដាព្រះអរហន្ត ជាមួយ គ្នានឹងការកើតទ្បើងខេប្ត ។ អើ ។ បើព្រះសារីបុត្តត្ថេវ មិនមែន បានជាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើតទ្បើងខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន

នុមមត្តិយា អាហោត ។ អាមត្តា ។ ហញ្ចំ មហា. បណ្ឌាតោ ដេរោ ជ សហ ឧបបត្តិយា អរហា នោ វត្ត រេ វត្តត្វេ សមា ឧមមត្តិយា អរហាត៌ ។ (៤៣៨) សមា ឧមទន្តិយា អហោន៍ ។ អា-មត្តា ។ ឧបបត្តេស៍យេធ ចំន្តេធ អហេត្តំ សច្ចិតា-រោត៌ លោកចំយេន សាសវេន ។ ខេ។ សន្ណ៍លេ-សំគោនាតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ (៤៣๙) សមា ឧមទន្តិយា អមោត ។ អា-ဗင္ဆာ ၅ ရဗဗ၊န္ဂညီယံ စိန္ရံ စိယ႐ုစ်ကံ စယက္ခ ពោជតាម៌ អបចយតាម៌ អនាសាំ ។ បេ។ អសាឆ្ណំ-លេសិតាភ្នំ ។ ឧ ហេរំវត្តុឲ្យ ។ បេ ។

្រភេស្អ ទេសាទោក្ដស្វានោ ៩េរោ ។ ខេ។ ទេសាតាស្សនោ ៩េរោ ទេសាតាថ្វាយនោ ៩េរោ ទេសាតោដ្ឋិតោ ៩េរោ ។ ខេ។

(៤៣៧) មហាបណ្ឌូតោ ៥េហ ន សហ

ឧបបត្ថិពឋា

វត្តព្វេ សមា ឧមមត្តិយា អរហាតិ ។

១បបត្តិកឋា

អកមិនគរូពោលថា បុគ្គល បានជាព្រះអហេន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើត ត ឡើងទេ ។

(៤៣៦) ព្រះមហារមាគ្គស្វានត្ថេវ ។ បេ ។ ព្រះមហាកស្ស-បត្ថេរ ព្រះមហាកច្ចាយនត្ថេវ ព្រះមហាកោដ្ឋិកត្ថេវ ។ បេ ។

(៤៣៧) ព្រះមហាបណ្ហកវត្តវ មិនមែនជានដាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើតទ្បើងទេឬ ។ អើ ។ បើព្រះមហាបណ្ហកត្ថេវ មិនមែនជានដាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើតទ្បើងទេ ម្នាលអ្នកដំ ចម្រើន អ្នកមិនគរួរពោលថា បុគ្គល បានជាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹង ការកើតទ្បើងទេ ។

(៤៣៤) បុគ្គល បានដាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើត ទ្បើងឬ ។ អើ ។ បុគ្គលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវព្រះអរហត្ត ដោយ ចិត្ត ដែលកំពុងស្វែងរកនូវការកើតទ្បើង (បដិសន្និចិត្ត) ជាលោកិយៈ ប្រកបដោយអាសវៈ ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មង៍ឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៣๙) បុគ្គល បានជាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើត ទ្បើងឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ដែលកំពុងស្វែងកេនូវការកើតទ្បើង ជា និយ្យានិក: ដល់នូវការអស់ទៅ ដល់នូវការត្រាស់ដឹង ដល់នូវការមិន សន្សំ មិនមានអាសវ: ។ បេ ។ មិនប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មងនេ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤០) សមា ឧមខត្តិយា អរហាតិ ។ អាម-ត្តា ។ ឧមខត្តេសិយេឧ ខិត្តេឧ ភកំ ខ៨ហភិ នោ-សំ ខ៨ហភិ ទោហំ ខ៨ហភិ ។ ខេ ។ អនោត្តហ្បំ ខ៨ហភិតិ ។ ឧ ហេវំវត្តក្វេ ។ ខេ ។

๑๗๐

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

(៤៤) ក្រែងចិត្ត ដែលកំពុងស្វែងកេនូវការកើត ទ្បើង មិន មែនដានិយ្យានិកៈ មិនដល់នូវការអស់ទៅ មិនដល់នូវការត្រាស់ដឹង មិន ដល់នូវការមិនសន្យំ ប្រកបដោយអាសវៈ ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្តី សៅហ្មង៍ឬ ។ អើ ។ បើចិត្ត ដែលកំពុងស្វែងវកនូវការកើត ឡើង មិនមែនដានិយ្យានិកៈ មិនដល់នូវការអស់ទៅ មិនដល់នូវការត្រាស់ដឹង មិនដល់នូវការមិនសន្យំ ប្រកបដោយអាសវៈ ។ បេ ។ ប្រកបដោយ សេចក្តីសៅហ្មង៍ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល បាន ដាព្រះអហេត្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើត ទ្បើងទេ ។

(៤៤១) បុគ្គល បានជាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើតទ្បើង ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល លះវាគ: លះទោស: លះមោហ: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្ប: ដោយចិត្ត ដែលកំពុងស្វែងកេនូវការកើតទ្បើងឬ ។ អ្នក មិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤৬) បុគ្គល បានជាព្រះអរហន្ត ជាមួយគ្នានឹងការកើត ទ្បើងឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ដែលកំពុងស្វែងវកនូវការកើតទ្បើង ជាមគ្គ ។ បេ ។ ជាសតិប្បដ្ឋាន ជាសម្មប្បធាន ជាឥទ្ធិបាទ ជាឥន្ទ្រិយ ជាពលៈ ។ បេ ។ ជាពោដ្ឃន្ត៍:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤៤៣) បុគ្គល បានជាព្រះអហេន្ត ជាមួយគ្នានឹងកាះកើតទ្បើងឬ ។

๑๗๐

(៤៤៦) អរមាតោ សព្វេ ជម្មា អនាសវាតិ ។ អាមន្តា ។ អរមាតោ ខក្តាំ អនាសវត្តិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អរមាតោ ខក្តាំ អនាសវត្តិ ។

(៤៤៥) អាហតោ សព្វេ ឧម្មា អនាសវាតិ ។ អាទន្លា ។ មក្តោ ដលំ និព្វានំ សោតាបត្តិមក្តោ សោតាបត្តិដលំ សភានាតាមិមក្តោ សភានាតាមិដលំ អនាតាមិមក្តោ អនាតាមិដលំ អាហត្តមក្តោ អាហត្ត-ដលំ សតិប្បដ្ឋានំ សម្មប្បជានំ ៩ធ្វិចានោ ៩ ត្រ្ទិយំ ពលំ ពោជ្ឈស្តោតិ ។ ន ហៅ វត្តាព្វេ ។ បេ ។

អតាសវិពិហិ

ឧបបត្តិកថា ។

អាមត្តា ។ ឧបបត្តេសិយេធ ចិត្តេធ ឧុក្ខំ បរិជាឆាតិ សមុធយំ បជហតិ ធិរាជំ សច្ឆិការោតិ មក្តំ អាវេ-តីតិ ។ ធ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អនាសរំពឋា

ឬ ។ អើ ។ ចុតិចិត្ត មគ្គចិត្ត ចិត្តដែលកំពុងស្វែងវកនូវកា**រកើតទ្បើង** ជាផលចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ចប់ ឧបបត្តិកថា ។

អតាសវិកហិ

(៤៤៥) ពួកធម៌ទាំងអស់ បេស់ព្រះអរហន្ត មិនមានអាសវៈទេ ឬ ។ អើ ។ មគ្គ ផល និព្វាន សោតាបត្តិមគ្គ សោតាបត្តិផល សកទាតាមិមគ្គ សកទាតាមិផល អនាគាមិមគ្គ អនាគាមិផល អរហត្តមគ្គ អហេត្តផល សតិប្បដ្ឋាន សម្មូប្បធាន ឥទ្ធិបាទ ឥន្ទ្រិយ ពលៈ ពោជ្ឈន្នៈ (បេស់ព្រះអហេត្ត ជាធម៌មិនមានអាសវៈ) ទេឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៦) ពួកធម៌ពំងអស់ របស់ព្រះអហេន្ត មិនមានអាសា: ទេ ឬ ។ អើ ។ ចក្ខុ របស់ព្រះអហេន្ត មិនមានអាសា: ទេឬ ។ អ្នកមិនគួវ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ចក្ខុ របស់ព្រះអហេន្ត មិនមានអាសា: ទេជ្ញ **។** អភិធម្មចិងកេ កថាវត្ថ

អាមន្តា ។ មក្តោ ដលំ និព្វានំ សោតាបត្តិមក្តោ សោ-តាបត្តិដលំ ។ បេ ។ ពោជ្ឈ ខ្តោតិ ។ ន ហៅវគ្គ ព្វេ ។ បេ ។ អរហតោ សោតំ ។ បេ ។ អរហតោ ឃានំ ។ បេ ។ អរហតោ ជិញ្ញុំ ។ បេ ។ អរហតោ កោយោ អនាស ភំតិ ។ ន ហៅវំវត្ត ព្វេ ។ បេ ។

(៤៤៧) អរមាតោ កាយោ អនាសាវាតិ ។ អាមន្តា ។ មក្តោ ដលំ និព្វានំ សោតាខត្តិមក្តោ សោតាខត្តិដលំ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈផ្តោតិ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៤៤៤) អរមាតោ កាយោ អនាសាវាតិ ។ អាមត្តា ។ អរមាតោ កាយោ ខក្តមានិក្តហ្វូមកោ នេខនភេខន្ធមកោ កាកេះហិ ក៏ជ្ឈេមាំ កាលលេមាំ សានារណោតិ ។ អាមន្តា ។ អនាសាវា ឧម្មោ ខក្តមានិក្តហ្វូមកោ នេខនភេខន្ធមកោ កាកេមាំ ក៏ជ្ឈេមាំ កាលលេមាំ សានារណោតិ ។ ន មោវំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

(៤៤៤) អរមាតោ តាយេ វិសំ កាមេយ្យ សន្តំ កាមេយ្យ អក្តំ កាមេយ្យតិ ។ អាមណ្ណ ។

อ๗ษ

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

អើ ។ មគ្គ ផល និព្វាន សោតាបត្តិមគ្គ សោតាបត្តិផល ។ បេ ។ ពោជ្ឈន្ន៍: (បេស់ព្រះអរហន្ត ជាធម៌មិនមានអាសវៈ)ឬ ។ អ្នកមិនគរួវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ត្រចៀក របស់ព្រះអរហន្ត ។ បេ ។ ច្រមុះ បេស់ព្រះអរហន្ត ។ បេ ។ អណ្តាត វបស់ព្រះអរហន្ត ។ បេ ។ កាយ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានអាសវៈទេឬ ។ អ្នកមិនគរួវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៧) កាយ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានអាសវៈទេឬ ។ អើ ។ មគ្គ ផល និត្វាន សោតាបត្តិមគ្គ សោតាបត្តិផល ។ បេ ។ ពោជ្ឃន្នៈ (របស់ព្រះអរហន្ត ជាធម៌មិនមានអាសវៈ) ទេឬ ។ អ្នកមិន គូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៤) កាយ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានអាសវៈទេឬ ។ អើ ។ កាយ របស់ព្រះអរហន្ត គួរដល់នូវការផ្គន់ឡើងនិងការសង្កត់ សង្កិន គួរដល់នូវការដាប់និងការបែកធ្វាយ ជាសាធារណៈ ដល់ពួកភ្នែក ត្នាត ខ្វែងដែរឬ ។ អើ ។ ធម៌ មិនមានអាសវៈ គួរដល់នូវការផ្គង់ទ្បើង និងការសង្កត់សង្កិន គួរដល់នូវការដាប់និងការបែកធ្វាយ ជាសាធារណៈ ដល់ពួកភ្នែក ត្មាត ខ្វែងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤៤៤) ថ្នាំពិស គួរួចូលទៅ គ្រឿងសស្ត្រា គួរមុត ភ្លើង គួរគេះ ចំពោះកាយ របស់ព្រះអរហន្តដែរឬ ។ អើ ។ ទេក ធាថ្ម អង្គុពទូ ដេ បាទ្ធុ អង្គុពទូ ដេ បាទ្ តុំ សង្ខ័លិតតេទូ ខេន ពន្ធិតុំ តាមពន្ធ ខេន និតម-ពន្ធ ខេន នកពេទ្ធ ខេន ជនបនពន្ធ ខេន កាឈ្នបញ្-មេហិ ពន្ធ ខេហិ ពន្ធិតុន្តិ ។ ន ហៅវត្តាេព្យ ។ បេ ។ (៤៥០) យនិ អាហា បុដ្ដ ខ្លួនស្បូ ទីវាំ ខេតិ អនាសាំ ហុត្វា សាសាំ ហោតីតិ ។ ន ហៅវត្ត-ព្យ ។ បេ ។ អនាសាំ ហុត្វា សាសាំ ហោតីតិ ។ អាមន្តា ។ តញ្ញៅ អនាសាំ តំ សាសាន្តិ ។ ន ហៅ វត្តព្យ ។ បេ ។ តញ្ញៅ អនាសាំ តំ សា-សាន្តិ ។ អាមន្តា ។ មក្តោ អនាសាំ តំ សា-សាន្តិ ។ អាមន្តា ។ មក្តោ អនាសាំ ហុត្វា

(៤៥០) លញ្ញា អរមាតោ ភាយោ អន្តុពន្ធពេន ពន្ធិតុំ រដ្ឋពន្ធពេន ពន្ធិតុំ សន្ធលិភាពន្ធនេន ពន្ធិ-តុំ តាមពន្ធនេន ពន្ធិតុំ និកមពន្ធនេន ពន្ធិតុំ នករ-ពន្ធនេន ពន្ធិតុំ ដនមនពន្ធនេន ពន្ធិតុំ ភាឈ្លាមញ្-មេហិ ពន្ធនេហិ ពន្ធិតុន្តិ ។ អាមន្តា ។ លញ្ញា អនា-សហ ដម្មោ អន្តុពន្ធនេន ពន្ធិតុំ រដ្ឋពន្ធនេន ពន្ធិ-

អនាសវេ ឌម្មេរិសំ តាមេយ្យ សត្តំ តាមេយ្យ អត្តំ តាមេយ្យតិ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។

អនា**សរីក**ពា

អនាសរឹកឋា

ថ្នាំតិស គួរចូលទៅ គ្រឿងស ស្ត្រ គួរមុត ក្មើង គួរតេះ ចំពោះធម៌ ដែលមិនមានអាសរ៉ះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរតោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤៥០) កាយ របស់ព្រះអរហន្ត គួរដើម្បីដាប់ដោយចំណង គឺខ្មោះ ដើម្បីជាប់ដោយចំណងគឺខ្សៃ ដើម្បីដាប់ដោយចំណងគឺច្រវាក់ ដើម្បីជាប់ដោយចំណងគឺសេក ដើម្បីជាប់ដោយចំណងគឺនិគម ដើម្បី ជាប់ដោយចំណងគឺនគរ ដើម្បីជាប់ដោយចំណងគឺជនបទ ដើម្បីជាប់ ដោយចំណងឆា កជាគម្រប់ ៥ ដែរឬ ។ អើ ។ ធម៌ មិនមាន អាសវៈ គួរដើម្បីជាប់ដោយចំណងគឺខ្មោះ ដើម្បីជាប់ដោយចំណងគឺខ្វៃ ដើម្បីជាប់ដោយចំណងគឺខ្មែរក់ ដោយចំណងគឺសេក ដោមប្រីជាប់ សេចំណងមា កជាគម្រប់ ៥ ដែរឬ ។ អើ ។ ធម៌ មិនមាន អាសវៈ គួរដើម្បីជាប់ដោយចំណងគឺខ្មោះ ដើម្បីជាប់ដោយចំណងគឺខ្វែ ដើម្បីជាប់ដោយចំណងគឺច្រវាក់ ដោយចំណងគឺស្រុក ដោយចំណងគឺ និគម ដោយចំណងគឺនគរ ដោយចំណងគឺជនបទ ដើម្បីជាប់ដោយចំ ណង៍មានកជាគម្រប់ ៥ ដែរឬ ។ អ្នកមិ គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៥១) បើព្រះអរហន្ត ឲ្យចីវរដល់បុថុដ្ឋន (ចីវរ នោះ) ដាវត្ត មិនមានអាសវៈ តែប្រកបដោយអាសវៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (ចីវរ) ដាវត្តមិនមានអាសវៈ តែប្រកបដោយ អាសវៈ មានដែរឬ ។ អើ ។ ចីវា នោះឯង មិនមានអាសវៈទេ តែចីវា នោះ ប្រកបដោយអាសវៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ចីវា នោះ មិនមានអាសវៈទេ តែចីវា នោះ ប្រកប ដោយអាសវៈ មានដែរឬ ។ អើ ។ មគ្គ ជាធម៌មិនមានអាស្វា;

୭ଣର

(៤៥៤) យន៌ អាហា ជ៩៩៩៩សារ ភ្លូសាន នេះតំ សេនាសនំ នេះតំ កំហានប្បច្ចុយកេសដួមវិក្តារំ នេះតំ អនាសរ៉ោ ហុត្វា សាសរ៉ៅ ហោត័ត៌ ។ ជ ហេរំវត្តឲ្យ ។ ខេ។ អនាសាវ ហុត្វា សាសាវ យោត័ត៍ ។ អាមន្តា ។ តញ្ញៅ អនាសាំ តំ សា. សវន្តំ។ ន ចោរំវត្តទ្វោម ទ ញោវ អនា-សាំ នំ សាសាន្តិ ។ អាមន្តា ។ មក្តោ អនាស-ក ហុត្វា សាសកេ ហោត័ត៌ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ ៥លំ សតិព្យដ្ឋានំ សម្មូប្បជានំ ឥន្ទិតា នោ ឥន្ត្រិយំ ពលំ ពោជ្ឈន្តោ អនាសរេវា ហុត្វា សាសរោ យោត័តំ ។ ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំណែ កហិវត្ត សាស ហៅ ហោតីតិ ។ ឧ ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។ ដលំ សតិប្បដ្ឋានំ សម្មប្បនានំ ឥន្ធិ្ធា នោ ឥន្ត្រ្លឺ ំ ពលំ ពោជ្ឈ ខ្តោ អនាស ហៃ ហុត្វា សាស ហៃ ហោតីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

តែប្រកបដោយអាសវៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ផល សតិប្បដ្ឋាន សម្មប្បធាន ឥទ្ធិបាទ ឥន្ទ្រិយ ពលៈ ពោដ្យង្គៈ ជា ធម៌មិនមានអាសវៈ តែប្រកបដោយអាសវៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៥៤) បើព្រះអហេន្ត ឲ្យបិណ្ឌជាត ឲ្យទីសេនាសនៈ ឲ្យគិ-លានឲ្យឲ្ទយកេសដ្ដថរិក្ខាវ ដល់ចុថុដ្ដន (ចច្ច័យមានចំណូជាតជាដើម នោះ) ជាសភាពមិនមានអាសវៈ តែប្រកបដោយអាសវៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ៗ បេ ។ (បច្ច័យមានបិណ្ឌបាតជាដើម នោះ) ជាសភាពមិនមានអាសា: តែប្រកបដោយអាសា: មានដែរឬ ។ អើ ។ បច្ច័យមានបិណ្ឌណុតជាដើមនោះឯង មិនមានអាសវ:ទេ តែបច្ច័យ មានប៊ំណ្ហូ បាតដាដើមនោះ ប្រកបដោយអាសវៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បច្ច័យមានបិណ្ឌពុតដាដើមនោះឯង មិន មានអាសារៈទេ តែចច្ច័យមានចិណ្ឌូថាតជាដើមនោះ ប្រកបដោយអាសារៈ មានដែរថ្ម ។ អើ ។ មគ្គ ជាធម៌មិនមានអាសារ: តែប្រកបដោយអាសារ: មានដែរថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ផល សតិប្បដ្ឋាន សម្មប្បធាន ឥទ្ធិបាទ ឥន្ទ្រិយ ពលៈ ពោជ្យង្គៈ ជាធម៌មិនមានអាសវៈ តែប្រកបដោយអាសវៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរួវពោលយ៉ាងនេះ 18 7107

ଚଟାଟ

អតាសរិកថា

(៤៥៣) យន៍ មុខុដ្ឋនោ អាមារតោ ទីអំ នេតំ សា. ស់ ហុតា អនាស់ ហោត័តំ ។ ឧ ហេរំវត្តឲ្យ បេ ។ អាមន្តា ។ តញ្ញៅ សាសាំ តំ អនាសាន្តិ ។ ឧ សេវ វត្តឲ្យ ។ មេ ។ តញ្ជេរ សាសវំ តំ អនាស-វន្តំ ។ អាមន្តា ។ រាគោ សាសហ៉េ ហុត្វា អនាសហ យោត័ត៍ ។ ន ហៅវត្តុឲ្យ ។ ចេ។ នោះសា មោ-ហោ ។ ខេ ។ អនោត្តខ្យុំ សាសវំ ហុត្វា អនាសវំ យោត័ត៌ ។ ន ហេវំវត្តត្វេ ។ ម ។ (៤៩៩) យនិ មុខុត្តនោ អហេតោ បំណូទានំ នេះ សេនាសនំ នេះ កំហនេៗទ្វយកេសដួមក្នែរាំ នេះតំ សាសហំ ហុត្វា អនាសហំ ហោត័តំ ។ ជ ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។ (៤៥៦) សាសកេ ហុត្វា អនាសកេ ហោត័ត៌ ។

អនាសរិកឋា

(៤៥៣) បើបុថុដ្ឋន ឲ្យចីវរដល់ព្រះអហេន្ត (ចីវរនោះ) ជា វត្តប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមានអាសវៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគ្លូវ ត្រាលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤៩៤) (ចីវរ) ជាវត្តប្រភបដោយមាសវ: តែមិនមានមាសវ: មានដែរថ្ម ។ អើ ។ ចីវានោះឯង ប្រកបដោយមាសវ: តែចីវានោះ មិនមានមាសវ: មានដែរថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចីវានោះឯង ប្រកបដោយមាសវ: តែចីវានោះ មិនមានមាសវ: មាន ដែរថ្ម ។ អើ ។ កគ: ជាធម៌ប្រកបដោយមាសវ: តែមិនមានមាសវ: មានដែរថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ទោស: មោហ: ។ បេ ។ អនោត្តប្ប: ជាធម៌ប្រកបដោយមាសវ: តែមិនមានមាសវ: មានដែរថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៥៥) បើបុថុដ្ណន ឲ្យបិណ្ឌបាត ឲ្យសេនាសនៈ ឲ្យ គិលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខាវ ដល់ព្រះអវហន្ត (បច្ច័យមានបិណ្ឌបាត ជាដើមនោះ) ជាសភាពប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមានអាសវៈ មាន ដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។

[៤៥៦] (បច្ច័យមានបិណ្ឌូថ្កាតដាដើមនោះ) ជាសភាព ប្រភបដោយអាសវ: តែមិនមានអាសវ: មានដែរថ្ម ។ អភិធម្មបំណី កេញវេ អាមន្តា ។ នញ្ញោវ សាសវ នំ អនាសវន្តិ ។ ឧ ហេវ វត្តេព្វ ។ បេ ។ នញ្ញោវ សាសវ នំ អនាសវន្តិ ។ អាមន្តា ។ រា តោ សាសវា ហុត្វា អនាសវេរា ហោតី-តំ ។ ឧ ហេវ វត្តុេព្វ ។ បេ ។ នោ សោ ។ បេ ។ មោ ហោ ។ បេ ។ អនោត្តប្បំ សាសវំ ហុត្វា អនាសវំ ហោតីតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តុេព្វ ។ បេ ។

ស្រឥត) ឧវត្តឲ្យំ អរមាតោ សាព្វ ជញ្ញ អនា-សេវាតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អរហា អនាសាវាតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អរហា អនាសាវា តេខ វត ប វត្តឲ្យ អរហាតោ សាឲ្យ ជញ្ញា អនាសាវាតិ ។ អតាសាវាថា ។

សមត្ថាគតិពិហំ

៤៤៥៤) អរហា ខត្ទហិ ដលេហិ សមញ្ញាកតោ-តិ ។ អាមន្តា ។ អរហា ឧត្ទហិ ដស្សេហិ ខត្ទហិ វេឧនាហិ ឧត្ទហិ សញ្ញាហិ ឧត្ទហិ ខេតនាហិ ឧត្ទហិ ខំត្តេហិ ឧត្ទហិ សន្ធាហិ ខត្ទហិ វីរិយេហិ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

៤៥៧ បុគ្គលមិនគរូវនិយាយថា ពួកធម៌ពំងអស់ របស់ព្រះ អរហន្ត មិនអាសវ:ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះអរហន្ត មិនមានអាសវ: ទេឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត មិនមានអាសវ:ទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រីន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរូពោលថា ពួកធម៌ពំងអស់ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានអាសវ:ទេ ។

ចច់ អនាសរឹកថា ។

សមត្ថាគតិពីហំ

៤៥៨ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយផល៤ឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយផស្រៈ៤ ដោយៈវទនា៤ ដោយសញ្ញា៤ ដោយចេតនា៤ ដោយចិត្ត៤ ដោយសទ្ធា៤ ដោយវិរិយៈ៤ សមត្ថាគតពឋា

ខេត្តហិ សតីហិ ខត្តហិ សមាដីហិ ខត្តហិ បញ្ហាហិ សមញ្ញកតោតិ ។ ឧ ហៅវត្តត្វេ ។ មេ ។

(៤៥៩) អភាតាមី តីហិ ដលេហិ សមញ្ជាតតោ-តិ ។ អាមន្តា ។ អនាតាមី តីហិ ដស្សេហិ ។ ខេ ។ តីហិ បញ្ហាហិ សមញ្ជាតតោតិ ។ ឧ ហេវំវត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៤៦០) សភានាតាមី ធ្វីហិ ៥លេហិ សមញ្ញា កតោតិ ។ អាមន្តា ។ សភានាតាមី ធ្វីហិ ៥ស្បេះ-ហិ ។ បេ ។ ធ្វីហិ បញ្ញាហិ សមត្ថាកតោតិ ។ ឧ ហៅ វិត្តព្វេ ។ បេ ។

(៤៦០) អយោ សោតាបត្តិដលេន សមត្ថាកាតោ-តំ ។ អាមត្តា ។ អាយា សោតាបញ្ចេ សត្តភ្លូត្តុំយយោ កោលំកោលោ ឯការីដីតំ ។ ន យោំវត្តព្វេ ។ បេ ។ អយោ សភានាតាមិដលេន សមត្ថាកាតោតំ ។ អាម-ត្នា ។ អយោ សភានាតាមីតំ ។ ន យោំវត្តព្វេ ។ បេ ។ អយោ អនាតាមិដលេន សមត្ថាកាតោតំ ។ អាមត្តា ។ អយោ អនាតាមី អន្តរាបរិនិញាយី ឧបហថ្វបរិនិញាយី អសថ្នារបរិនិញាយី សសថ្នារាបរិនិញាយី ឧទ្ធំសោតោ អភានិដ្ឋតាមីតំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

๑๗๗

សមត្ថាគតកបា

ដោយសតិ៤ ដោយសមាធិ៤ ដោយបញ្ហា៤ឬ ។ អ្នកមិនគរូវ ញោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ ២ ។

(៤៥៩) អនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយផល ញ ឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយផស្សៈ ញ ។ បេ ។ ដោយបញ្ញា ញ ឬ ។ អ្នកមិនគូវ្តពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤៦០) សកទាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយផល ៤ ឬ ។ អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយផស្រៈ ៤ ១ បេ ។ ដោយបញ្ញា ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៦១) ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាសោតាបន្ធបុគ្គល គឺសត្តក្ខត្តុំបរមៈ កោលំកោលៈ ឯក-ពីជីឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកប ដោយសកពតាមិផលឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាសកទាតាមិ-បុគ្គលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកប ដោយអនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ជាអនាគាមិបុគ្គល គឺ អន្តកាបរិនិព្វាយី ឧបហប្ថបរិនិព្វាយី អសង្គារបរិនិព្វាយី សសង្គារបរិ-និព្វាយី ឧទ្ធំសោត: អកនិដ្ឋគាមីឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ អភិធម្មបិដិតេ កថាវត្ថ

[៤ ៦ ៤) អនាមាប៊ី សោធាបត្តិដលេន សមត្ថា-ចតោត ។ អាបន្តា ។ អនាគាប៊ី សោធាបណ្ឌា សត្ត-ត្វូត្តំបរចោ តោលំតោលោ ៧គារីដីតំ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អនាតាមី សភានាតាមិដលេន ស-បត្ថាកតោតំ ។ អាបន្តា ។ អនាតាមី សភានាតាមី-តំ ។ ន ហៅ វត្តក្វេ ។ បេ ។

(៤៦៣) សភានាតាថី សោតាបត្តិដលេន សមន្នា-កតោតិ ។ អាបន្លា ។ សភានាតាមី សោតាបន្នោ សត្តភ្វត្តំបរមោ ភោលំកោលោ ឯការីដីតិ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៤៦៤) សោតាបត្តិដលេន សមញ្ញកតោ សោ-តាបញ្ញេតិ វត្តញ្ញេតិ ។ អាមន្តា ។ អាហា សោតាបត្តិ-ដលេន សមត្ថាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ ស្វៅ អាហោ សោ សោតាបញ្ហេតិ ។ ន ហេរំវត្តព្វេ ។ មេ។

(៤៦៥) សភាជាតាមិដលេន សមញ្ញាកតោ ស-ភានាតាចីតិ វត្តញ្វោតិ ។ អាមន្លា ។ អាញា សភា-នាកាចិដលេន សមញ្ញាកតោតិ ។ អាមន្លា ។ ស្វៅ អាញា សោ សភាជាតាមីតិ ។ ន ហៅវត្តញ្វេ ។ មេ ។

ଚମାଘ

អភិធម្មចិងក កជាវត្ថ

៤៩៦៩) ជនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ កើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ជាសោតាបន្នបុគ្គល គឺសត្តត្តុំបរមៈ កោលំកោលៈ ឯកពីជីឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយសកទាគាមិផលឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ជាសកទា-គាមិបុគ្គលឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៦៣) សកទាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល ជាសោតាបន្នបុគ្គល គឺសត្តក្តុំបរមៈ កោលំ-កោលៈ ឯកពីជីឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៦៤) បុគ្គល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផល គួរនិយាយថា សោតាបន្នបុគ្គលឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត ប្រកបដោយសោតាបត្តិផល ឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្តនោះឯង គឺសោតាបន្ទបុត្តលនោះឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៦៥) បុគ្គល ប្រកបដោយសកទាគាមិផល គួរនិយាយថា សកទាគាមិបុគ្គលប្ក ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយសកទាគា-មិផលឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្តនោះឯង គឺសកទាគាមិបុគ្គលនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

វត្តត្វេ។ មេ។

(៤៦៩) សោតាខត្តិដលេន សមញ្ញកតោ សោ-តាបញ្ញេតិ វត្តញ្វេតិ ។ អាមន្តា ។ សភានាតាមី សោតាខត្តិដលេន សមញ្ញកតោតិ ។ អាមន្តា ។ ស្វេវ សភានាតាមី សោ សោតាបញ្ញេតិ ។ ន ហេវំ

វត្តុពេ ។ បេ ។

៤៤៦៤) សភានាតាមិដលេន សមញ្ញកតោ ស-ភានាតាមីតិ វត្តញ្វោតិ ។ អាមន្ត្នា ។ អនាតាមី សភានាតាមិដលេន សមន្ញាកតោតិ ។ អាមន្ត្នា ។ ស្វៅ អនាតាមី សោ សភានាតាមីតិ ។ ន ហៅវំ

(៤៦៩) សោតាខត្តិដលេន សមន្ញាកតោ សោ តាបន្នោតិ វត្តញោតិ ។ អាមន្តា ។ អនាតាមី សោតា-បត្តិដលេន សមន្ញាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ ស្វេវ អនា-តាមី សោ សោតាបន្នោតិ ។ ន ហេវំវត្តញេ ។ បេ ។

(៤៦៦) អនាតាមិដលេន សមន្នាកតោ អនា-តាមីតំ ។ វត្តញោតំ ។ អាមន្តា ។ អាញា អនាតាមិ-ដលេន សមន្នាកតោត៌ ។ អាមន្តា ។ ស្វៅ អាញា សោ អនាតាមីតំ ។ ន ហៅ វត្តញេ ។ បេ ។

សមត្ថាគតរាបា

សមត្ថាគតពឋា

[៤៦៦] បុគ្គល ប្រកបដោយអនាគាមិផល គូវនិយាយថា អនាគាមិបុគ្គលប្ ៗ អើ ៗ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយអនាគាមិផល ឬ ៗ អើ ៗ ព្រះអរហន្តនោះឯង គឺអនាគាមិបុគ្គលនោះឬ ៗ អ្នកមិនគូវូតោលយ៉ាងនេះទេ ៗ បេ ។

(៤៦៧) បុគ្គល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផល គរូវនិយាយថា សោតាបន្ធបុគ្គលប្ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយសោ-តាបត្តិផលប្ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គលនោះឯង គឺសោតាបន្ន-បុគ្គលនោះឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៦៤) បុគ្គល ប្រកបដោយសកទាគាមិផល គូរួនិយាយថា សកទាគាមិបុគ្គលប្ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយសកទាគា-មិផល**ឬ ។** អើ ។ អនាគាមិបុគ្គលនោះឯង គឺសកទាគាមិបុគ្គលនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគូរញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៦៩) បុគ្គល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផល គួរួនិយាយថា សោតាបន្នបុគ្គលថ្ម ។ អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយសោតា-បត្តិផលឬ ។ អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គលនោះឯង គឺសោតាបន្នបុគល នោះថ្ម ។ អ្នកមិនគួរួពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អភិធម្មពិតិកេ កេវាវត្ត [៤៧០] អរហា សោតាខត្តិដលេខ សមត្ថាក-តោតិ ។ អាមត្តា ។ ឧត្ត អរហា សោតាខត្តិដលំ វីតិ-វត្តោតិ ។ អាមត្តា ។ លញ្ចិ អរហា សោតាខត្តិដលំ វីតិវត្តោ នោវត វេវត្តឲ្យ អរហា សោតាខត្តិដលេខ សមត្ថាកតោតិ ។

(៤៧០) អាញា សោតាខត្តិដលំ វីតិវាត្តោ តេន សមន្នាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ អាញា សោតាខត្តិមក្តំ វីតិវាត្តោ សក្តាយនិដ្ឋី វិចិកិច្ចំ សីលព្វតចរាមាសំ អចាយកមនិយំ រាកំ អចាយកមនិយំ នោសំ អចា-យកមនិយំ មោហំ វីតិវាត្តោ តេន សមន្នាកតោតិ ។ ន ហេវំ វត្តាព្យ ។ មេ ។

(៤៧៤) អរហា សភានាតាមិដលេន សមញ្ញាក-តោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អរហា សភានាតាមិដលំ វីតិ-វត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អរហា សភានាតាមិដលំ វីតិវត្តោ នោ វតា វេ វត្តត្វេ អរហា សភានាតាមិដ-លេន សមញ្ញាកតោតិ ។

ଚର

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

(៤៧០) ព្រះអហេន្ត ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអហេន ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសោតាបត្តិដលហើយឬ ។ អើ ។ បើព្រះអវហន្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធង៍នូវសោតាបត្តិផលហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូនោលថា ព្រះអវហន្ត ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលទេ ។ (៤៧១) ព្រះអរហន្ត ប្រព្រឹត្តកន្លុងនូវសោតាបត្តិផលហើយ ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលនោះឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត ប្រព្រឹត្ត កន្ធងនូវ សោតាបត្តិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសក្តាយទិដ្ដី វិចិកិច្ចា សីលព្វត-បរាមាសៈ រាគៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អច្ចាយ ទោសៈ ដែលជាដំណើរ *ពៅកាន់អបុាយ និ*ងមោហ: ដែលជាដំណើរទៅកាន់អបុាយ ហើយ ប្រកបដោយសោតាបត្តិមគ្គនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ចេ។ (៤៧៤) ត្រះអរហន្ត ប្រកបដោយសកទាគាមិផលឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសកទាគាមិផលហើយឬ ។ អើ ។ បើទ្រះអហេត្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធន៍នូវសកទាគាមិផលហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អកមិនគរូវពោលថា ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយសកទាតាមិផលទេ ។

៤៤៧៦) អនាតាមី សោតាបត្តិដលេន សមន្ញា កតោតិ ។ អាមន្តា ។ ននុ អនាតាមី សោតាបត្តិដលំ វីតិវត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្វិ អនាតាមី សោតាបត្តិ-ដលំ វីតិវត្តោ នោ វត វេ វត្តព្វេ អនាតាមី សោតា-បត្តិដលេន សមន្ញាតតោតិ ។

(៤៧៥) អរហា អនាតាមិដលំ វីតិវត្តោ តេន សមញ្ញកតោតិ ។ អាមន្តា ។ អរហា អនាតាមិមក្តំ វីតិវត្តោ អណុសហកតំ តាមរាកំ អណុសហកតំ ព្យាទានំ វីតិវត្តោ តេន សមន្ញាកតោតិ ។ ន ហេវំ វត្ថុពេ ។ បេ ។

(៤៧៤) អរហា អនាតាមិដលេន សមឆ្នាកតោ-តិ ។ អាមន្តា ។ ននុ អរហា អនាតាមិដលំ វីតវ៉ាត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អរហា អនាតាមិដលំ វីតវ៉ាត្តោ នោ វត ហេត្តូឲ្យ អរហា អនាតាមិដលេន សមឆ្នាតតោតិ ។

៤៤៧៣) អរហា សភានាតាមិដលំ វីតវៃត្តោ តេន សមន្ញាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ អរហា សភានាតាមិមក្តំ វីតវិត្តោ ឌុំខ្យាវិតាំ តាមរាក់ ឌុំខ្យាវិតាំ ព្យាទានំ វីតិ-វិត្តោ តេន សមន្ញាកតោតិ ។ ន ហេវំវត្តត្វេ ។ ថេ ។

សមត្ថាគតកបា

សមត្ថាគតពឋា

(៤៧៣) ព្រះអហេត្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសកទាគាមិផល ហើយ ប្រកបដោយសកទាគាមិផលនោះឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធង នូវសកទាគាមិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវកាមរាគ:ដំគ្រោតគ្រាត ព្យាបាទដំ គ្រោតគ្រាត ហើយប្រកបដោយសកទាគាមិមគ្គនោះឬ ។ អ្នកមិនគួវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៧៤) ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយអនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវអនាគាមិផលហើយឬ ។ អើ ។ បើ ព្រះអរហន្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវអនាគាមិផលហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគូវពោលថា ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយអនាគាមិផលទេ ។

(៤៧៥) ព្រះអរហន្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវអនាគាមិផល ហើយ ប្រកបដោយអនាគាមិផលនោះឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវ អនាគាមិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវកាមរាគៈដ៏ស្រាលស្តើង ព្យាបាទដ៏ស្រាល ស្តើង ហើយប្រកបដោយអនាគាមិមគ្គនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

[៤៧៦] អនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ ក្រែងអនាគាមិបុគ្គល ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសោតាបត្តិផលហើយឬ ។ អើ ។ បើ អនាភាមិបុគ្គល ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសោតាបត្តិផលហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផល៤ ។

្រៃ៧៩) អនាតាមី សភានាតាមិដល់ វីតិវត្តោ តេន សមត្ថាតតោតិ ។ អាមត្តា ។ អនាតាមី សភា-នាតាមិមក្តំ វីតិវត្តោ ឱ្យរិះកំ តាមរាក់ ឱ្យរិះកំ ព្យាឆានំ វីតិវត្តោ តេន សមត្ថាតតោតិ ។ ន ហេរំ វត្តូឲ្យ ។ បេ ។

(៤៧៤) អនាតាមី សភានាតាមិដលេខ សមន្ញា-កតោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អនាតាមី សភានាតាមិ-ដលំ វីតិវត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ទំ អនាតាបី សភា-នាតាមិដលំ វីតិវត្តោ នោ វត ហេ វត្តត្វេ អនាតាមី សភានាតាមិដលេខ សមន្ញាកតោតិ ។

អភិធម្មពិជិកេ កេដាវត្ត (៤៧៧) អនាតាមី សោតាបន្តិដលំ វីនិវត្តោ នេះ សមត្ថាតតោតិ ។ អាបត្តា ។ អនាតាមី សោតា-បត្តិមត្តំ វីតិវត្តោ សក្តាយឧិដ្ឋី ។ បេ ។ អចាយកម-និយំ មោហំ វីតិវត្តោ នេះ សមត្ថាកតោតិ ។ ន ហៅ វត្តញ្ ។ បេ ។

ଚଟ୍ଟ

អភិធម្មចំឪក កថាវិត្ថ

(៤៧៧) អនាគាមិបុគ្គល ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសោតាបត្តិផល ហើយ ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលនោះឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ប្រព្រឹត្ត កន្ធងនូវសោតាបត្តិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសក្តាយទិដ្ឋិ ។ បេ ។ មោហៈ ដែលដាដំណើរទៅកាន់អច្ចាយ ហើយប្រកបដោយសោតាបត្តិមគ្គនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៧៤) អនាគាមិបុគ្គល ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសកទាគាមិផល ហើយ ប្រកបដោយសកទាគាមិផលនោះឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ប្រព្រឹត្ត កន្ធងនូវសកទាគាមិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវកាមរាគ:ដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយប្រកបដោយសកទាគាមិមគ្គនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤७) ឧ វត្តព្វំ អរញា ឧត្ទូហិ ៥លេហិ សមញ្ញកតោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អរហតា ឧត្តាវិ ៥លានិ ចដិលន្ធានិ តេហិ ខ អបរិហីពោតិ ។ អា-មន្តា ។ ហញ្ចិ អរហតា ឧត្តាវិ ៥លានិ ចដិលន្ធានិ តេហិ ខ អបវិហីនោ តេន វត វេ វត្តព្វេ អរហា ឧត្ទហិ ៥លេហិ សមញ្ញកតោតិ ។

មញ្ញកតោត ។ អាមត្តា ។ ឧឲ្យ សភាពតាមី សោតា-មត្តិដល់ វីតវៃត្តោត ។ អាមត្តា ។ មាញ្ចំ សភាពតាមី សោតាមត្តិដល់ វីតវៃត្តោ នោ វតា វេវត្តឲ្វ សភា-ឧតាមី សោតាមត្តិដលេខ សមញ្ញកតោតិ ។ (៤៤០) សភាឧតាមី សោតាមត្តិដល់ វីតវៃត្តោ គេឧ សមញ្ញកតោតិ ។ អាមត្តា ។ សភាជាតាមី សោតាមត្តិមក្តំ វីតវៃត្តោ សក្តាយខិដ្ឋំ ។ មេ ។ អចា-យកមនិយំ មោហំ វីតវៃត្តោ តេខ សមញ្ញកតោតិ ។ ឧ សេវ វត្តឲ្យ ។ មេ ។

(៤៤០) សភានាតាមី សោតាបត្តិដលេខ ស-

សមត្ថាគតកឋា

(៤៨០) សភពគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ ក្រៃផសកពាគាមិបុគ្គល ប្រព្រឹត្តកន្ធជនរូសោតាបត្តិផលៈហ័យ ឬ ។ អើ ។ បើសកពាតាមិបុគ្គល ប្រព្រឹត្តកន្ធជនរូសោតាបត្តិផលហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា សកពាតាមិបុគ្គលប្រកបដោយ សោតាបត្តិផលទេ ។

(៤៨១) សកទាតាមិបុគ្គល ប្រព្រឹត្តកន្ងងនូវសោតាបត្តិផល ហើយប្រកបដោយសោតាបត្តិផលនោះឬ ។ អើ ។ សកទាតាមិបុគ្គល ប្រព្រឹត្តកន្ងងនូវសោតាបត្តិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ងងនូវសក្តាយទិដ្ឋិ ។ បេ ។ និង មោហៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អជ្នាយ ហើយប្រកបដោយសោតាបត្តិ-មគ្គនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៤៤៤ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយ ផល៤ខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត បានចំពោះនូវផល៤ ហើយ មិនសាបសូន្យចាកផល៤ នោះខេឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត បាន ចំពោះនូវផល៤ មិនសាបសូន្យចាកផល៤ នោះខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយផល៤ដែរ ។

୭ଟମ

អភិធម្មបិ4 ពេ ២២វិត្ (៤៤៣) ឧ វត្តត្វំ អនាតាមី គីមាំ ៥លេមាំ សមន្ញាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អនាតាមិនា គឺ-ណិ ៥លាធិ មដិលន្ធាធិ តេមាំ ៥ អមរិហីនោតិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចំ អនាតាមិនា គីណិ ៥លាធិ មដិ-លន្ធាធិ តេមាំ ៥ អមរិហីនោ តេខ វត វេ វត្តត្វេ អនាតាមី គីមាំ ៥លេមាំ សមន្ញាកតោតិ ។

(៤៤៤) ន វត្តព្ំ សភានាតាមី ធ្វីហិ ៥លេហិ សមត្ថាកតោតិ ។ អាមត្តា ។ នន្ទ សភានាតាមិពា ធ្វេ ៥លាន បដិលន្ធានិ តេហិ ៥ អបរិហីនោតិ ។ អាមត្តា ។ ហញ្ចំ សភានាតាមិនា ខ្វេ ៥លានិ បដិ-លន្ធានិ តេហិ ៥ អបរិហីនោ តេន វតា ហេវត្តញ្ចេ សភានាតាមី ធ្វីហិ្៥លេហិ សមញ្ញាកតោតិ ។

(៤៨៥) អរមាតា ខត្តារំ ដលានំ ខដិលឌ្វានំ តេហិ ខ អបរិហីនោតិ ។ អរហា ខត្វហិ ដលេហិ ស មញ្ញកតោតិ ។ អាមន្តា ។ អរមាតា ខត្តារោ មត្តា ខដិលឌ្វា តេហិ ខ អចរិហីនោតិ ។ អរហា ខត្វហិ មក្តេហិ សមញ្ញកតោតិ ។ ន ហេរំវត្តព្វេ ។ បេ ។

ඉස්ර

(៤៨៣) បុគ្គលមិនគរូវនិយាយថា អនាគាមិបុគ្គល ប្រកប ដោយផល ៣ ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែង៍អនាគាមិបុគ្គល បានចំពោះនូវ ផល ៣ ហើយមិនសាបសូន្យចាកផលនោះទេឬ ។ អើ ។ បើអនា-គាមិបុគ្គល បានចំពោះនូវផល ៣ ហើយមិនសាបសូន្យចាកផល ៣ នោះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរូវពោលថា អនាគា-មិបុគ្គល ប្រកបដោយផល ៣ ដែរ ។

៤៤៤) បុគ្គលមិនគូរូនិយាយថា សកទាតាមិបុគ្គល ប្រកប ដោយផល ៤ ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងសកទាតាមិបុគ្គល បានចំពោះ នូវផល ៤ ហើយមិនសាបសូន្យចាកផល ៤ នោះទេឬ ។ អើ ។ បើ សកទាតាមិបុគ្គល បានចំពោះនូវផល ៤ ហើយមិនសាបសូន្យចាកផល ៤ នោះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចាម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សក-ទាតាមិបុគ្គល ប្រកបដោយផល ៤ ដែវ ។

(៤៤៥) ព្រះអរហន្ត បានចំពោះនូវផល ៤ ហើយមិនសាប-សូន្យចាកផល ៤ នោះទេឬ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយផល ៤ ឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត បានចំពោះនូវមគ្គ ៤ ហើយមិនសាបសូន្យចាកមគ្គ ៤ នោះទេឬ ។ ព្រះអហេន្ត ប្រកបដោយមគ្គ ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ଚଟ୍ଟ

ឧបេក្ខាសមត្ថាគតកឋា

(៤៤៦) អនាតាមិនា គឺលាំ ៥លានំ បដិល-ទូនេំ គេមាំ ខ អមរិហីនោតិ ។ អនាតាមី គឺមាំ ៥លេមាំ សមន្នាតតោតិ ។ អាមន្លា ។ អនាតា-មិនា គយោ មក្តា បដិលទ្ធា គេមាំ ខ អមរិហី-នោតិ ។ អនាតាមី គីមាំ មក្តេមាំ សមន្នាតតោតិ ។ ន មោរំ វត្តុឲ្យ ។ បេ ។

(៤៨៧) សភានាតាមិនា ទ្វេ ៩លាន បដិលន្ធា-និ គេហិ ៥ អបរិហីនោតិ ។ សភានាតាមី ខ្វីហិ ៥លេហិ សមជ្ជាក់តោតិ ។ អាមន្លា ។ សភានា-តាមិនា ខ្វេមក្តា បដិលន្ធា គេហិ ៥ អបរិហីនោតិ ។ សភានាតាមី ខ្វីហិ មក្តេហិ សមជ្ជាក់តោតិ ។ ន ហេវំ វត្តត្យ ។ បេ ។

សមត្ថាគតកជា ។

៖បេក្ខាសមគ្នាគត**ក**ឋា

(៤៥៥) អារណា ធញ្ចំ ឧ ខេត្ត្វាញ្ចំ សមញ្ញត-តោតិ ។ អាមន្ត្ា ។ អារញា ធញ្ចំ ៥សេប្រាំ ធញ្ចំ វេឌនាញិ ធញ្ជិ សញ្ញាញិ ។ ខេ ។ ធញ្ចំ ចញ្ញាញិ សមញ្ញក:តាតិ ។ ៤ ញៅវត្តូព្វេ ។ ខេ ។ សាបសូឱ្យចាកផល បា នោះទេឬ ។ អនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយ ផល បា ឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល បានចំពោះនូវមគ្គ បា ហើយ មិនសាបសូន្យចាកមគ្គ បា នោះទេឬ ។ អនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយ មគ្គ បា ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤៤៧) សកទាគាមិបុគ្គល បានចំពោះនូវផល ៤ ហើយមិន សាបសូន្យចាកផល ៤ នោះទេឬ ។ សកទាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយ ផល ៤ ឬ ។ អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល បានចំពោះនូវមគ្គ ៤ ហើយ មិនសាបសូន្យចាកមគ្គ ៤ នោះទេឬ ។ សកទាគាមិបុគ្គល ប្រកប ដោយមគ្គ ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

សមត្ថាធត្រហិ

 $(\mathcal{L} \mathcal{A} \mathcal{B})$ អនាគាមិបុគ្គល ចានចំពោះនូវផល តា ហើយមិន

បប់ សមត្ថាគតកឋា ។

៤៤៨៤ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយឧបេត្តា ៦ ឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយផស្សៈ ៦ ដោយវេទនា ៦ ដោយសញា ៦ ញ ។ បេ ។ ដោយបញ្ជា ៦ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

តោត ។ អាមន្លា ។ សតតំ សម័តំ អញ្ចេកណ្លំ

ជហ៍ ឧ ចេក្តាហ៍ សមន្ទាកតោ សមាហ៍តោ ជ ឧ-

អភិធម្មបិជិកេ កឋាវត្ថ

(៤៤៩) អាហា ធញ៌ នុចេត្តាញំ សមន្នាកនោ-

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

(៤៨៩) ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយឧបេក្ខា ៦ ឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត កាលឃើញរូបដោយចត្តូ វេមែងឮ សំខ្សេងដោយត្រចៀក ធុំភ្លិនដោយច្រមុះ លិទ្ធភ្វុក្សសេដោយអណ្តាត ពាល់ត្រូវ៨ព្រូដោយ កាយ ដឹងច្បាស់នូវធម្មារម្មណ៍ដោយចិត្ត ។ បេ ។ កាលដឹងច្បាស់នូវ ធម្មារម្មណ៍ដោយចិត្ត វេមេងឃើញរូបដោយចត្តូ ឮ សំ េ្សងដោយត្រ-ចៀក ធុំភ្លិនដោយច្រមុះ លិទ្ធភ្វុក្សសេដោយអណ្តាត ពាល់ត្រូវ៨ព្រូ ដោយកាយថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ចេ ។

(៤៩០) ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយឧបេត្ខា ៦ ឬ ។ អើ ។ (ព្រះអរហន្ត) ប្រកបដោយឧបេត្ខា ៦ មានចិត្តខ្លាប់ខ្លួន ទៀងទាត់ មិនរាយមាយ ចុះឧបេត្ខាទាំង ៦ តាំងទៀង ប្រាកដឬ ។ អ្នកមិនគួរ កោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤๙๑) បុគ្គលមិនគរួវនិយាយថា ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយ ឧបេក្ខា ៦ ខេប្ក ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត មានឧបេក្ខា ៦ ឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត មានឧបេក្ខា ៦ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុ នោះ អ្នកគរួរពោលថា ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយឧបេក្ខា ៦ ។ ចប់ ឧបេញ្ហសមត្ថាគតកថា ។

೯ದರ

ភេតីតិ ។ អាមន្តា ។ តាយ ពោធិយា ខុក្ខំ មរិជា-៣តិ សមុខយំ មជហតិ នំរោជំ សច្ឆិការោតិ មក្កំ ភាវេតីតិ ។ ន ហេវំវត្តព្វេ ។ មេ ។ (៤៩៦) ពោធិយា ពុខ្វោតិ ។ អាមន្តា ។ អភាក-តាយ ពោធិយា ពុខ្វោតិ ។ ន ហេវំវត្តព្វេ ។ មេ ។

(៤៩៥) តាយៈ ពោត៌យា ពោត៌ការណីយំ ក-

(៤៩៣) ពោះបំណ ពុន្ធោះតិ ។ អាមន្លា ។ អតី-តាយ ពោះបំណ ពុន្ធោះតិ ។ ឧ បោរំ វត្តព្វេ ។ មេ។ (៤៩៤) អតីតាយ ពោះបំណ ពុន្ធោះតិ ។ អា-មន្លា ។ តាយ ពោះបំណ ពោះកែះសោយ័ កោរោតីតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(៤៩៤) ពោះជ័យ ពុន្ទោះតំ ។ អាមន្តា ។ ពោ-ជំណ និរុន្ទាយ វិកតាយ ខដិខ្យស្បន្ទាយ អពុន្ទោ លោត័ត៌ ។ ន លោវ វត្តក្វេ ។ បេ ។

ពោធិយា ពុទ្ធោតិកឋា

ពោធិយា ពុទ្ធោតិកឋា

(៤៩৬) បុគ្គលជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញាណ (ចតុម្មគ្គញាណ និធសព្វញតញាណឬ) ។ អើ ។ បុគ្គល កាលបើពោធិញាណ លេត ហើយ ទៅប្រាសហើយ ស្ងប់វម្ងាប់ហើយ មិនឈ្មោះថាព្រះពុទ្ធទេឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៩១) បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញាណឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញាណជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៩៤) ថុង្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញាណជាអតីតថ្ក ។ អើ ។ ព្រះពុទ្ធ ធ្វើនូវពោធិករណីយកិច្ច ដោយពោធិញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគូវូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៩៥) ព្រះពុទ្ធ ធ្វើនូវពោធិករណីយកិច្ច ដោយពោធិញ្ញាណ នោះឬ ។ អើ ។ ព្រះពុទ្ធ កំណត់ដឹងនូវទុក្ខសច្ច លះបង់នូវសមុទ-យសច្ច ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធសច្ច ចម្រើននូវមគ្គសច្ច ដោយពោ-ធិញ្ញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៩១) ថុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញាណឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញាណជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគរួវ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ೯ಡಡ

អភិធម្មចិដកេ កឋាវត្ថ

[b d d] អនាគតាយ ពោឌិយា ពុន្ទោតិ ។ អា-មន្ទា ។ តាយ ពោឌិយា ពោឌិកោរណីយំ ការោតី-តិ ។ ឧ ចោវំវត្តត្វេ ។ ថេ ។

ស្រ្ល៨) តាយ ពោធិយា ពោធិការណីយំ ការោ-តីតិ ។ អាមន្តា ។ តាយ ពោធិយា ឧុក្ខំ មរិជានាតិ ។ មេ ។ មក្តំ ភាវេតីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

(៤៩៩) ខទ្ធុខ្យន្ទាយ ពោតិយា ពុន្ធោ តាយ ពោតិយា ពោតិការណីយំ ការោតីតិ ។ អាមន្លា ។ អតីតាយ ពោតិយា ពុន្ធោ តាយ ពោតិយា ពោតិ-ការណីយំ ការោតីតិ ។ ឧ ខោរំវត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៥០០) ខទ្ធុខ្យញ្ញយ ពោធិយា ពុធ្វោ តាយ ពោធិយា ឧុភ្នំ បរិជានាតិ សមុនយំ ខ៨មាតិ និ-រោធំ សច្ឆិការោតិ មក្តំ ភាវេតីតិ ។ អាមន្លា ។ អតីតាយ ពោធិយា ពុធ្វោ តាយ ពោធិយា ឧុភ្នំ បរិជានាតិ ។ ខេ ។ មក្តំ ភាវេតីតិ ។ ន មោរំ វត្តាឲ្យ ។ ខេ ។

អភិធម្មចិជិត កហិវិត្ថ

(៤៧) បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញាណដាអនាគត ឬ ។ អើ ។ ព្រះពុទ្ធ ធ្វើនូវពោធិករណីយកិច្ច ដោយពោធិញាណ នោះឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៩៨) ត្រះពុទ្ធ ធ្វើនូវពោធិករណីយកិច្ច ដោយពោធិញ្ញាណ នោះឬ ។ អើ ។ ត្រះពុទ្ធ កំណត់ដឹងនូវទុក្ខសច្ច ។បេ។ ចម្រើន នូវមគ្គសច្ច ដោយពោធិញ្ញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៤៩៩) បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន ធ្វើនូវពោធិករណីយកិច្ច ដោយពោធិញ្ញាណនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជាអតីត ធ្វើនូវពោធិករណីយកិច្ច ដោយ ពោធិញ្ញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥០០) បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន កំណត់ដឹងនូវទុក្ខសច្ច លះបង់នូវសមុទយសច្ច ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិកោធ-សច្ច ចម្រើននូវមគ្គសច្ច ដោយពោធិញ្ញាណនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជាអតីត កំណត់ដឹងនូវទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ ចម្រើននូវមគ្គសច្ច ដោយពោធិញ្ញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគូវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពោធិយា ពុទ្ធោតិកឋា

(៥០០) ខទ្ធុខ្យញ្ញឈ ពេរាតិយា ពុន្ធោ តាយ ពោតិយា ពោតិភារណីយំ ភាហេតីតំ ។ អាមន្តា ។ អនាកតាយ ពោតិយា ពុន្ធោ តាយ ពោតិយា ពោ-តិភារណីយំ ភាហេតីតំ ។ ឧ ហេរំវត្តព្វេ ។ ខេ ។

(၆ ၀ ၆) ဗင္ဒုဗ္ခုည္ရာယ ၊ ေက်ာိယာ ရုဒ္မော နာယ ၊ ေက်ာိယာ ဒုန္မာ့ဴ ဗၤိင်္ခာအာနာ ។ ၊ ဗ ဗ ဗုဂ္ဂံ နာ၊ ႔နာနာ ၅ နာမန္ဆာ ၅ နာဗာနာနာယ္ ၊ ေက်ာိယာ ရုဒ္မော နာယ ၊ ေက်ာိယာ ဒုန္မာ့ဴ ဗၤိင်္ခာအာနာ ၅ ၊ ဗ ၅ ဗဂ္ဂံ နာ၊ ႔နာနာ ၅ ဒ ၊ ဗာဂ်ီ ႔န္ရွ၊ ၅ ၂ ၊ ဗ ၅

(៥០៣) អតីតាយ ពោះជ័យ ពុន្ទោ ឧ ខ តាយ ពោះជំហា ពោះជិកាវណីយំ ការោតីតំ ។ អាមន្ទា ។ ខទ្ធុខ្យន្នាយ ពោះជ័យា ពុន្ទោ ឧ ខ តាយ ពោះជ័យា ពោះជិកាវណីយំ ការោតីតំ ។ ឧ ហេវំវត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៩០៤) អតីតាយ ពោតិយា ពុន្ធោ ន ទ តាយ ពោតិយា ឧុត្ធំ មរិជាភាតិ ។ មេ។ មក្តំ ភាវេ-តីតិ ។ អាមន្តា ។ បន្ទុប្បន្នាយ ពោតិយា ពុន្ធោ ឧ ខ តាយ ពោតិយា ឧុត្ធំ មរិជាភាតិ ។ មេ។ មក្តំ ភាវេតីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តូត្វេ ។ មេ ។

୭୯୯

ពោធិយា ពុទ្ធោតិកដា

(៥០១) បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន ធ្វើខ្ញុវំពោធិកវណីយកិច្ច ដោយពោធិញ្ញាណនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជាអនាគត ធ្វើនូវំពោធិកវណីយកិច្ចដោយ ពោធិញ្ញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគូវូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩០৬) បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន កំណត់ដឹងនូវទុក្ខសច្ច ១ បេ ១ ចម្រើននូវមគ្គសច្ច ដោយពោធិញ្ញាណ នោះឬ ១ អើ ១ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជាអនាគត កំណត់ដឹងនូវទុក្ខសច្ច ១ បេ ១ ចម្រើននូវមគ្គសច្ច ដោយពោធិញ្ញាណ នោះឬ ១ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ១

(៥០៣) បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណដាអតីត តែមិន ធ្វើនូវពោធិកណើយកិច្ច ដោយពោធិញ្ញាណនោះទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណដាបច្ចុប្បន្ន តែមិនធ្វើនូវពោធិកវណីយកិច្ច ដោយពោធិញ្ញាណនោះទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥០៤) បុគ្គល ដាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណដាអតីត តែ មិនកំណត់ដឹងនូវទុក្ខសច្ច ១ បេ ១ មិនចម្រើននូវមគ្គសច្ច ដោយពោ-ធិញ្ញាណនោះទេឬ ១ អើ ១ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណដា បច្ចុប្បន្ន តែមិនកំណត់ដឹងនូវទុក្ខសច្ច ១ បេ ១ មិនចម្រើននូវមគ្គសច្ច ដោយពោធិញ្ញាណនោះទេឬ ១ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ១ អភិធម្មបំដែក កេសិវត្ថុ (៥០៥) អនាគតាយ ពោឌិយា ពុទ្ធោ ឧ ខ តាយ ពោឌិយា ពោឌិការណីយំ ការោគីតិ ។ អា-មន្តា ។ បច្ចុប្បញ្ឈយ ពោឌិយា ពុទ្ធោ ឧ ខ តាយ ពោឌិយា ពោឌិការណីយំ ការោគីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តុព្យូ ។ ខេ ។

(៥០៦) អនាកតាយ ពោដិយា ពុន្ធោ ន ខ តាយ ពោដិយា ឧុត្ធាំ បរិជានាតិ ។ បេ ។ មក្តំ ភា-វៅតីតិ ។ អាមន្នា ។ បទ្ធុប្បន្នាយ ពោដិយា ពុន្ធោ ន ខ តាយ ពោដិយា ឧុត្ធាំ បរិជានាតិ ។ បេ ។ មក្តំ ភាវៅតីតិ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៥០៧) អតីតាយ ពោះបិយា ពុន្ធោ អនាកតាយ ពោះបិយា ពុន្ធោ ខខ្ទុខ្យរដ្ឋាយ ពោះបិយា ពុន្ធោះតិ ។ អាមន្លា ។ តីហិ ពោះបីហិ ពុន្ធោះតិ ។ ឧ ហៅវំ វត្តាឲ្យ ។ ខេ ។

(៥០៤) គីហិ ពោឌីហិ ពុន្ធោតិ ។ អាមន្តា ។ សតតំ សមិតំ អញ្ចេតិណ្ណំ គីហិ ពោឌីហិ សមន្តា-កតោ សមាហិតោ តិស្បោ ពោឌិយោ ខទ្ទុខដ្ឋិតាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

୭୯୦

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

៩៩៩) បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញាណជាអនាគត តែ មិនធ្វើនូវតោធិករណីយកិច្ច ដោយពោធិញាណនោះទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញាណជាបច្ចុប្បន្ន តែមិនធ្វើនូវពោធិ-ករណីយកិច្ច ដោយពោធិញាណនោះទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាំង នេះទេ ។ បេ ។

(៥០៦) បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជាអនាគត តែ មិនកំណត់ដឹងនូវទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ មិនចម្រើននូវមគ្គសច្ច ដោយពោ-ធិញ្ញាណនោះទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជា បច្ចុប្បន្ន តែមិនកំណត់ដឹងនូវទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ មិនចម្រើននូវមគ្គសច្ច ដោយពោធិញ្ញាណនោះទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៥០៧) បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជាអតីត ជាព្រះ ពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជាអនាគត ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណជា ចច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណ ជា បច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណ ជា

៩៩០៨) បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញាណតាឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ប្រកបដោយពោធិញាណទាំង តា មានចិត្តខ្លាប់ខ្លួន ទៀងទាត់ មិនពយមាយ ចុះពោធិញាណទាំង តា តាំងនៅប្រាកដ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេឬ ។ បេ ។

(៥០៣) លក្ខណៈសមន្ថាកតោ ពោះដំសត្តោតំ ។ អាមន្តា ។ ឧបឌ្ឍលក្ខលេទាំ សមន្ថាកតោ ឧបឌ្ឍ-ពោះដំសត្តោតំ ។ ឧ ទៅវក្តាឲ្យ ។ បេ ។

(៥០៤) លក្ខណសមន្ថាកតោ ពោះដំសត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ តំភាកលក្ខណេមាំ សមន្ថាកតោ តំភាក-ពោះដំសត្តោតិ ។ ន មោវំ វត្តាឲ្យ ។ មេ ។

(៥០០) លក្ខុណសមញ្ញកតោ ពោឌ៌សត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ មនេសលក្ខុណេហិ សមញ្ញកតោ មនេស-ពោឌ៌សត្តោតិ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។

លក្ខណតឋា

ពោធិយា ពុទ្ធោតិកថា ។

ពោធិយា ពុន្ធោតិ ។ (៥០០) ពោធិប្បដិលាភា ពុន្ធោតិ ។ ពោធិយា ពុន្ធោតិ ។ អាមន្តា ។ ពោធិប្បដិលាភា ពោធិតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តូព្វេ ។ មេ ។

(៥ ၀ ๙) ေဒးနွာက္ခံ း၏ဆီယာ ရႈဒ္မောအိ ។ မာ-ဗန္မာ ។ ဒဒု း၏ဆီဗျွဆီလာမာ ရုဒ္မောအိ ។ မာမန္မာ ។ တက္ခ် း၏ဆီဗျွဆီလာမာ ရုဒ္မော ၊ အေဒ ဒရ ၊ ေဒန္ရုရ္မေ မာက္ခ်ဳိဖာ ကာတ္စာ ။

លក្ខណាដា

លក្ខណតថា

៩៩០៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយ ពោធិញាណទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ព្រោះបានចំពោះ នូវពោធិញាណឬ ។ អើ ។ បើបុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ព្រោះបានចំពោះ នូវពោធិញាណថែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរូវពោល ថា បុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញាណទេ ។

(៥១០) ថុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ព្រោះបានចំពោះនូវពោធិញ្ញាណឬ ។ ថុគ្គល ជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណឬ ។ អើ ។ ការត្រាស់ដឹង ព្រោះ ការបានចំពោះនូវពោធិញ្ញាណឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចប់ ពោធិយា ពុទ្ធោតិកេវា ។

លក្ខណ៍តំហ

(៥១១) ពោធិសត្វ ប្រកបដោយលក្ខណៈឬ ។ អើ ។ បទេសពោធិសត្វ ប្រកបដោយបទេសលក្ខណៈឬ ។ អ្នកមិនគូវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥១៤) ពោធិសត្វ ប្រកបដោយលក្ខណៈឬ ។ អើ ។ តិភាគពោធិសត្វ ប្រកបដោយតិភាគលក្ខណៈឬ ។ អ្នកមិនគូរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(၂၀၈၂) ယာင္း ေရာင္စီလန္မွာလုိ ရာကာဗာဇလ္ အီးေပး အေရာစီ ရန္က ရန္က ရောင္စာ အီးေက အေရာစီ ရောက္ ရောင္စာ အေရာက္ အီးေကာင္စာ အေရာစ္ ရောင္စာ အီးေကာင္စာ အီ အီးေကာင္စာ ေရာင္စီ ရောင္စာ အီးေကာင္စာ အီ အီးေကာင္စာ ေရာင္စီ ရောင္စာ အီးေကာင္စာ အီ အီးေကာင္စာ ေရာင္စီ ေရာင္စာ အီးေကာင္စာ အီ အီးေကာင္စာ ေရာင္စီ ေရာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ ေရာင္စီ ေရာင္စာ အီးေကာင္စီ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ ေရာင္စာ အီးေရာင္စီ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အေရာက္ ေရာင္စာ အီးေကာင္စီ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အားေရာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စီ အီးေကာင္စာ အားေကာင္စာ အားေရာက္ ေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာက္ေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ ကာင္စာ ကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ အီးေကာင္စာ ကာင္တ

(၂၀၇) ကမ္ဘာ မောင္ခံလန္ဆိမ္ရာ ရာကာ (၂၀၇) အေျကား မေရာက္လိုင္ရာ အေျကာ ရာကာ (၂၀၇) အျကား အေျကား အေျကား အေျကား အေျကား အျကား အေျကား ကျကား အေျကာ အေျကား အေျကား အျကား အေျကား ကျကား အေျကာ အေျကာ အေျကား အေျကား အေျကား အေျကား ကျကား အေျကာ အေျကာ အေျကား အေျကား အေျကား အေျကား အေျကား အေျကား အေျကား အေျကာ အေျကာ အေျကာကာ အေျကာကာ အေျကာကာ အေျကာကာ အေျကာကာ အေျကာကာ အေျကာကာ အေျကာ အေျကာ အေျကာ အေျကာ အေျကား အေျကား အေျကား အေျကား အေျကာကာ အေျကာက္ကာ အေျကာကာ အေျကာကား အေျကာက္အေရာက္ အေျကာက္ကာကား အေျကာကား အေျကာကာ အေျကာကား အေျကာကား အေျကာကား အေျကာကာ အေျကာက္ကာကား အေျကာကား အေျ အေျကား အေျကာကား အေျကာကား အေျကာကား အေျကာကာကား အေျကာကား အေျကာကာကား အေျကာကား အေျကာကား အေျကာကား အေျကာကား အေျကာကား အေျကာကား အေျကာကာကား အေျကာကာ

(៥១៥) ខក្កាវត្ត៌សត្តោ លក្ខណសមញ្ញកតោ ខេត្កាវត្ត៌សត្តោ ពោធ៌សត្តោតិ ។ អាមត្តា ។ យាធ៌-សោ ពោធ៌សត្តស្ប បុព្វយោតោ បុព្វធរិយា ធម្មក្ខោ-ធំ ជម្មូខេសជា តាធ៌សោ ខក្កាវត្តិសត្តស្ប បុព្វយោ-តោ បុព្វធរិយា ជម្មក្ខាធំ ជម្មូខេសជាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តូព្វេ ។ បេ ។

ឋត្ស លក្ខណៈសមត្ថាកតោ ពោះដែសត្តោតំ ។ អាមន្តា ។ ខក្កាវត្តិសត្តោ លក្ខណៈសមត្ថាកតោ ខក្កា-វត្តិសត្តោ ពោះដំសត្តោតំ ។ ឧ ទោវ វត្តឲ្យ ។ ខេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវត្ថ

អកិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

៩៩១៤) ពោធិសត្វ ប្រកបដោយលក្ខណៈឬ ។ អើ ។ ចក្កវត្តិសត្វ ប្រកបដោយលក្ខណៈ ចុះចក្កវត្តិសត្វ ហៅថាពោធិសត្វ ឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥១៥) ចក្កវត្តិសត្វ ប្រកបដោយលក្ខណៈ ចុះចក្កវត្តិសត្វ ហៅថាពោធិសត្វឬ ។ អើ ។ បុព្វយោគៈ បុព្វចរិយា ការពោលធម៌ កាវសំដែងធម៌ វបស់ពោធិសត្វ យ៉ាងណា បុព្វយោគៈ បុព្វចរិយា ការពោលធម៌ ការសំដែងធម៌ វបស់ចក្កវត្តិសត្វ ក៏យ៉ាងនោះដែវឬ ។ អ្នកមិនគួរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩៩១៦) កាលពោធិសត្វប្រសូត ពួកទេវតាទទួលមុន ពួក មនុស្សទទួលក្រោយ យ៉ាងណា កាលចក្កវត្តិសត្វប្រសូត ពួកទេវតា ទទួលមុន ពួកមនុស្សទទួលក្រោយ ក៏យ៉ាងនោះដែរឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩១៧) កាលពោធិសត្វប្រសួត ទេវបុត្រទាំង៤ ទទួលហើយតម្កល់ ទុក ក្នុងទីចំពោះមុខនៃព្រះមាតាថា បពិត្រនាងទេវី ព្រះនាងចូរត្រេកអរថ បុត្ររបស់នាង មានស័ក្តិធំ កើតហើយ យ៉ាងណា កាលចក្កវត្តិសត្វប្រសូរ ទេវបុត្រទាំង៤ ទទួលហើយតម្កល់ទុក ក្នុងទីចំពោះមុខនៃព្រះមាតាថា

(៥១៩) យដា សម្បត៌ជាតោ ពោធិសត្តោ ស-មេឆាំ ចានេឆាំ ឆតំដួញិត្វា ឧត្តរេន អភិមុទោ សត្ត-ឆនវីតំហាវេ កច្ឆតំ សេតម្លិ ជត្តេ អនុជាវិយមានេ សព្វា ជ និសា វិលោកេតំ អាសភិញ្ច វាជំ ភាសត៌ អក្តោញមស្មិ លោកាស្ប ដេដ្ឋោញមស្មិ លោកាស្ប សេដ្ឋោញមស្មិ លោកាស្ប អយមន្ត៌មា ជាតំ ឧត្តិនា-នំ មុឧត្តរោតំ ಖាំមៅ សម្បត៌ជាតោ ជក្តាវត្តិសត្តោ

(៥០៤) យថា ពោជិសត្តស្ប ជាយមានស្ប ទ្វេ ឧឧកស្ប ជារា អន្តលិក្ខា ចាតុភវត្តិ វាកា សីតស្ប វាកា ឧណ្ណស្ប យេធ ពោជិសត្តស្ប ឧ-ឧកកិច្ចំ ការាឆ្នំ មាតុ ជ វាមេរ ជក្កាវត្តិសត្តស្ប ពយមានស្ប ទ្វេ ឧឧកស្ប ជារា អន្តលិក្ខា ជាយមានស្ប ទ្វេ ឧឧកស្ប ជារា អន្តលិក្ខា ចក្កាវត្តិសត្តស្ប ឧឧកកិច្ចំ ការោឆ្នំ មាតុ ចាត៌ ។ ឧក្កាវត្តិសត្តស្ប ឧឧកកិច្ចំ ការោឆ្នំ មាតុ ចាត៌ ។ ឧក្កាវត្តិសត្តស្ប ឧឧកកិច្ចំ ការោឆ្នំ មាតុ ចាត៌ ។

អត្តមភា នេះ ហោហ៍ មហេសក្ខោ នា មុត្តោ ទប្បញ្ញេត៌ ។ ឧ ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។

លក្ខណពជា

លក្ខណាយ

បតិត្រនាង ទេវី ព្រះនាងចូរត្រេកអប់ៅ បុត្រវបស់នាង មានស័ក្តិធំ កើត ហើយ ក៏យ៉ាង៍នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (៥១៨) ពោធិសត្វប្រសូត ទនៃទឹក ៤ គឺទនៃទឹកត្រជាក់ ១ ទនៃទឹកក្តៅ១ ឆ្នាក់មកប្រាកដអំពីអាកាស ធ្វើកិច្ចជម្រះដោយទឹក ចំពោះ ពេះ ពោធិសត្វផង ចំពោះព្រះមាតាផង យ៉ាងណា កាលចក្កវត្តិសត្វ ប្រស្ត ទនៃទឹក ២ គឺទនៃទឹកត្រជាក់ ទ ទនៃទឹកក្តៅ ១ ឆ្នាក់មក ប្រាកដអំពីអាកាស ធ្វើកិច្ចជម្រះដោយទឹក ចំពោះចក្កវត្តិសត្វផង ចំពោះ ព្រះមាតាផង ក៏យ៉ាងនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ (៥១៩) ព្រះពោធិសត្វប្រសូតមកភ្លាម ជាន់ដោយព្រះបាទដំ ស្មើ មានមុទបែរទៅរកទិសទាងដើង ឈានទៅ ៧ ដំហាន កាលព្ចួក ទេវតាច៉ាំងស្វេតច្ចត្រ ក៏មើលមើលសព្វទិស បន្ទឹទ្យើងនូវអាសកិវាចាថា អញជាបុគ្គលធ្នើមរបស់លោក អញជាបុគ្គលច្បូងរបស់លោក អញជា បុគ្គលប្រសើររបស់លោក នេះ ជាជាតិទីបំផុត (របស់អញ) ឥឡូវ នេះ កពថ្មីទៀត មិនមាន ឲ្យីយ យ៉ាងណា ចក្កវត្តិសត្វប្រសូតមកភ្លាម

វេ ហោត៍ត៍ ។ ន ហេវំ វត្ត ព្ ។ ថេ ។ (៥២០) យដា ពោធ៌សត្តស្បូ ខគត់ិតាយោ សបន្តា ព្យាមំ និកាសត៌ ឯវមៅ ខត្តាវត្តិសត្តស្ប មតាត់តាយោ សមត្ថា ព្យាមំ និភាសត័ត៌ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

លោកស្ប សេដ្ឋោមខស្មុំ លោកស្ប អយមន្ត៌មា ຝາສັ ເອຊັຊາຂໍ ບຸຂຸດເກສັ າ ເ ເບນຳ ຮູເດ າ ເບ າ (၆၉၀) ကရာ ၊ စာင္စ္အမား ရာက ရာ စာ စမား មហតោ អាលោកស្បូ មហតោ និកាសស្បូ មហ-តោ ភូមិចាលស្បៈ ទាតុភាវេ ហោត វាវមេវ ខត្ត-វត្តិសត្តស្បូ ជាយមានស្បូ មហតោ អាហោភាស្ប មហតោ ជិភាសស្បូ មហតោ ភូមិចាលស្បូ មាតុភា-

អភិធម្មបិដពេ កឋាវត្ថ လားစတ် စားမော် စနိုးခွဲတိုန္ဒာ ဒုန္လာအ အစိုးစု၊စာ សត្ថមនាំតំហាប កម្មតំ សេតម្លំ ជន្លេ អនុជាយៃ-មាន សញ្ជា ខ ឌិសា វិលោកេះតំ អាសភិញ្ច វាខំ ភាសត៌ អក្តោមអ លោកស្ម ដេះដ្ឋាមអ ្មំ

អភិធម្មបិជិក ពឋាវត្ថ

ដាន់ដោយព្រះបាទដ៏ស្មើ មានមុទបែរទៅកេទិសទាងដើង ឈាន ទៅ ៧ ដំហាន កាលពួកទេវតាប៉ាំងស្វេតច្ចត្រ ក៏មើលមើលសព្វទិស បន្ទឺ ឡើង នូវមាសភិវាចាថា អញជាបុគ្គលឆ្នើមរបស់លោក អញជាបុគ្គលច្បងរបស់ លោក អញជាបុគ្គលប្រសើររបស់លោក នេះ ជាជាតិទីបំផុត (របស់អញ) ឥឡូវនេះ ភពថ្មី ទៀត មិនមាន ឡើយ ក៏យ៉ាងនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួវ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៥৬០) កាលព្រះពោធិសត្វប្រសួត ការកើតទ្បើឪព្រុកដ នៃ ពន្ធឺដ៏ធំ នៃស្មើដ៏ធំ នៃការកម្រើកញាប់ញ័រផែនដីដ៏ទ្រាំង យ៉ាងណា កាលចក្កវត្តិសត្វប្រសូត ការកើតទ្បើងប្រាកដ នៃពន្ធឺដ៏ធំ នៃវស្មីដ៏ធំ នៃការកម្រើកញាប់ញ័រផែនដីដ៏ទ្រាំង កំយ៉ាងនោះដែរឬ ៗ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ៗ បេ ។

(៥៤១) កាយប្រក្រតី របស់ពោធិសត្វ វេមេនភ្វឺ ទៅមួយព្យាម ដោយជុំវិញ យ៉ាងណា កាយប្រក្រតី បេស់ចក្កវត្តិសត្វ វេមេនភ្វឺ ទៅ មួយព្យាមដោយជុំវិញ ក៏យ៉ាងនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(ဗမက) ေႏႊရွိတ္ပံ လက္ရွာလာလာဗင္ဆားလးေဆာင္ရဲ႕ សត្តោត ។ អាមន្តា ។ ឧនុវត្ត ភកវតា នុត្តិសំមាន အိက္ခ္က အေစာင္မႈက ကို အေစာင္မႈက လူ တာ စီး ကေနာ့ လမတ္ဆက္ခနာက္ မတာဗုဂ်ဳိလက္ခုိင္မေန က်ိဳးလာ အႏွိဳ អនុញ្ញា សុខេ អតារំ អជ្ឈាវសតិ រាជា ហោតិ ខត្តា-វត្តំ ជម្មុំកោ ជម្មរាជា ចាតុវន្តោ វិជិតាវី ៨ឧបឧត្តា. အိယ ဗျူးရွာ လန္စားနာ႔ မမ္မာ့ က ေနာ္မမာ ေ လန္စ-အဆင်္ဆားနိုင္ငံ လေယျငိဳးေၾကာက္လားေတာင္စားကို အေလာင္ရွိ၊ កោយស្រីម ន័ត្តរត់ន័ ក្លាបត់ត្រៃ និតាណាម រតឧ មៅ សត្តមំ បកេសមាស្បំ ទោ បឧស្ប បុត្តា ភវត្តំ សូវា វិវត្តវូទា បរសេធប្បមន្ទនា សោ ឥមំ លម្លាំ សាកាចរិយខ្លុំ អនុឈ្លោន អស់គ្លេន នម្មេន អភិវិជិយ អដ្ឋារសភិ សទេ បន ទោ អការស្មា អនកាយៃ ខត្វដ្ឋតិ អាហំ ហោតិ សម្មាសម្ពុន្វោ

(៥៤៤) យ៩រ ពោះដិសត្តោ មហាសុមិនំ បស្បិ រាវមេវ ខត្តាវត្តិសត្តោ មហាសុមិនំ បស្បតីតំ ។ ន ហេវំ វត្តូព្វេ ។ បេ ។

លក្ខណពឋា

លក្ខណតថា

៩៩៩៤) ព្រះពោធិសត្វ ឃើញមហាសុបិន យ៉ាងណា ចក្ក-វត្តិសត្វ ឃើញមហាសុបិន ក៏យ៉ាងនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៤៣) បុគ្គលមិនគូរនិយាយថា ព្រះពោធិសត្វ ប្រកបដោយ លក្ខណៈ ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្ត ទាំឥ ឡាយ មហាបុសេ ប្រកបដោយមហាបុរិសលក្ខណៈ ទាំង ៣២ เละ รโษส์ยารโลลลิ ๒ เก็ส์ชุ๊เ ณา: ยิรโษรจุงห์ผู้ดีสลิ ๒ เก็ส នោះទេ គឺថា បើនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ នឹងបានជា ស្ដេចចក្រពត្តិ ជាធម្ម**ព**ជ ប្រកបដោយធម៌ ជាឥស្បរៈលើផែនដដែលមានសមុទ្រទាំង ៤ ជាទីបំផុត ឈ្នះអស់សត្រកែំនំខាងក្នុងខាងក្រៅ ដល់នូវភាពមាំមួនក្នុងជនបទ u-កថដោយកែខ្លែង ៧ ប្រការ ឯកែខ្លែង ៧ ប្រការ នេះ របស់ស្ដេច อเลอลิเธาะ ลือเลโล1 **จ** น้ำไล1 จ เพะโล1 จ ษณีไล1 จ ស្ត្រីកែវ ទ គហបតីកែវ ១ បរិនាយកកែវ ១ ទៀតជាគម្រប់ ៧ ព្រះ រាជានោះ មានព្រះរាជបុត្រ ច្រើនជាងពាន់ ដែលជាអ្នកក្វៀវក្វា មាន សភាពអង់អាច អាចញ៉ាំញឺនូវសេនានៃស្ដេចដទៃបាន ព្រះរាជានោះ មានជ័យជំនះ នៅគ្រប់គ្រងផែនដីនេះដែលមានសាគរជាទីបំផុត ដោយ ធម៌ វោយមិនមានគ្រឿន៍វាយដំ ដោយមិនមានគ្រឿងកាប់ចាក់ បើ ចេញចាកផ្ទះចូលទៅកាន់ផ្ទុសវិញ នឹងចានដាអរហន្តសមាសម្ពុទ្ធ មាន

(៥៤៤) ពោឌ៌សត្តោ ភាស្បូបស្បូ ភភវតោ တ႑ငၤဇ နမ္ဘာဗီဇ္ဘာရာကာ၊ စ႑ဆမောင်းကာမွာ န អាមន្តា ។ ពោជ៌សត្តោ កាស្សមស្ស ភាកាំតោ សាវតោត៍ ។ ធ ចៅវត្តឲ្យ ។ បេ ។ (៥៤៥) ពោឌ៌សត្តោ កាស្បូបស្បូ ភាកា តោ សាវតោត ។ អាមន្តា ។ សាវតោ ហុត្វា ពុន្ធោ យោតតំ ។ ធ ហៅ វត្តឲ្យ ។ មេ ។ (៥66) สมหักสา ยาลา ตุเลา เยมส์ลิ ฯ អាមន្តា ។ អនុស្សរិយោភិ ។ ឧ ចោរំវត្តទ្វេ ។ ចេ ។

ន័យមោត្តន្តឹតឋា

លក្ខណាដា ។

អភិធម្មបំជីពេ ពថាវត្ត លោកតេ វិវដខ្លួនោត៌ អន្ត្រៅ ស្មត្តន្លោតំ ។ អាមត្តា ។ នេះឧ ហិ លក្ខណៈសមគ្នាក់នោ ពោតិសត្តោត៌ ។ ដំបូលគឺកំលេសបើកហើយ ក្នុងលោក ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ ឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ព្រះពោធិសត្វ ប្រកបដោយលក្ខណៈ (ដោយពិត) ។

ចប់ លក្ខណតថា ។

តិយាមោក្តត្តិកឋា

៩៩៩ ព្រះពោធិសត្^(๑) មាននិយាម:^(២) យាងចុះហើយ មាន ព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះ នាមកស្សបឬ ។ អើ ។ ព្រះពោធិសត្វ ជាសាវ័ក នៃព្រះមានព្រះ ភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សបឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ **។** បេ ។

(៥៤៥) ព្រះពោធិសត្វ ជាសាវ័ក នៃព្រះមានព្រះភាគ ៤៨ ព្រះនាមកសរុបឬ ។ អើ ។ (ព្រះពោធិសត្វ) បានជាសាវ័កហើយ ទើបបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៤៦) (ព្រះពោធិសត្វ) បានជាសាវ័កហើយ ទើបបាន ត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធឬ ។ អើ ។ (បុគ្គលជាព្រះពុទ្ធ) ប្រកបដោយ ការស្តាប់តាមគេឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

សំដោយកញាធិសត្វ កាលកើតដាដោតិបាល បានប្រសក្នុងសំណាកព្រះកស្សបមានព្រះ
 ភាគ ។ ៤ ដាឈ្មោះនៃអរិយមត្ត ។

អដ្ឋកជាយ៍ អនុស្សភិកោតិ ទិស្សតំ ។

(៥៣០) ពោះជំសត្តោ តាស្សួខស្ស ភាសាតោ ចាវខនេ ឱុក្តានួនិយាខោ ខរិតព្រហ្មខរិយោតិ ។ អា-មន្តា ។ ពោះជំសត្តោ ខុត្តាកោរិតាំ អតាសេីតិ ។

(៥៩៩) និន្ទ ភកវតា ពោធិយា ម្វូលេ ខត្តារឺ សាមញ្ញដលានិ អភិសម្ពុន្ធានីតិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចិ ភកវតា ពោធិយា ម្វូលេ ខត្តារឺ សាមញ្ញដលានិ អភិសម្ពុន្ធានិ នោ វត វេ វត្តព្វេ ពោធិសត្តោ កាស្បូបស្ប ភកវតោ ចាវចនេ ឱុក្តានួនិយាមោ ចរិតព្រហ្មចរិយោតិ ។

៩៩៩៨) ពោធិសត្តោ កាស្សមស្ស ភាក់តោ ទាវខនេ ឱក្កត្តនិយាមោ ចរិតព្រហ្មចរិយោតិ ។ អា-មន្តា ។ ភាក់តោ ពោធិយា ទូលេ គឺលោវ សាមញ្ញ-ដលានិ អភិសម្ពុន្ធានីតិ ។ ន ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ ។

ស្រក កេនតាស្រីលោន⁽⁰⁾ ។ អាមន្លា ។ ឧន ក្តាស សយម្អិត ។ អាមន្លា ។ ហញ្ចិ ភក្ស សយម្អិ លោ វត្ត កេ វត្តត្វេ អនុស្សារិយោតិ ។

នំយាមោត្តន្តិតជា

និយាមេាក្តន្តិកដា

(៩៤៧) (បុគ្គលជាព្រះពុទ្ធ) ប្រកបដោយការស្ដាប់តាមគេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ជាអ្នកត្រាស់ដឹងដោយព្រះអង្គឯងឬ ។ អើ ។ បើព្រះមានព្រះភាគ ជាអ្នកត្រាស់ដឹងដោយព្រះអង្គឯង ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា (បុគ្គលជាព្រះពុទ្ធ) ប្រកបដោយ ការស្ដាប់តាមគេទេ ។

៩៩៩៤ ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាម:យាងចុះហើយ មានព្រហ្ម-ចរិយ:ប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាម កស្សបដែរឬ ។ អើ ។ សាមញ្ញផល ភា គឺព្រះមានព្រះភាគជានត្រាស់ ដឹង ទៀបគល់នៃពោធិព្រឹក្យឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩៩៩) ក្រែងសាមញ្ញផល៤ គឺព្រះមានព្រះកាគបានត្រាស់ ដឹង ទៀបគល់នៃពោធិព្រឹកប្រ្ ។ អើ ។ បើសាមញ្ញផល៤ គឺព្រះ មានព្រះកាគបានត្រាស់ដឹង ទៀបគល់នៃពោធិព្រឹក្យមែន ម្នាលអ្នកដំ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាមៈយាងចុះហើយ មានព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ ព្រះនាមកសុប្រទេ ។

៩៩៣០) ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាមៈយាងចុះហើយ មានព្រហ្ម-ចរិយ ប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាម កសរុបឬ ។ អើ ។ ព្រះពោធិសត្វ បានធ្វើទុក្កកើរិយាដែរឬ ។

សាវតោតិ ។ ឧ មោរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ (៥៣៣) ចិត្តោ កមាមតិ មាត្តកោ អាខ្យវតោ កកវតោ ទាវមនេ ឱក្តត្តនិយាមោ ចរិតព្រមា្មចរិយោ ចិត្តោ កមាមតិ មាត្តកោ អាខ្យវកោ កកវតោ

ឋ៣៤) អាយស្មា អានភ្លោ ភេងាតោ ចាវខនេ ខ្ញុំត្តនិយាមោ ខរិតឲ្រញូខរិយោ អាយស្មា អានភ្លោ ភេងាតោ សាវតោតិ ។ អាមន្លា ។ ពោឌិសត្តោ តាស្បួបស្ប ភេងាតោ ចាវខនេ ខ្ញុំត្តនិយាមោ ខរិ-តឲ្រហ្មខរិយោ ពោឌិសត្តោ តាស្បួបស្ប ភេងាតោ សាវតោតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តឲ្យ ។ បេ ។

វត្តត្វេ ។ មេ ។

អាមន្តា ។ ឧស្សឧសម្បញ្ចេ ឫក្តលោ ឧក្ការំ ការិ-ឃំ ការយ្យាតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ (៥៣០) ពោធិសត្តោ អបរន្តចំ អកាសិ អញ្ញំ សត្ថារំ ឧន្ទិសីតិ ។ អាមន្តា ។ ឧស្សឧសម្បញ្ចោ មុក្តលោ អញ្ញំ សត្ថារំ ឧន្ទិសេយ្យាតិ ។ ឧ ហេវំ

អភិធម្មចិដិកេ កជាវត្ថ

୭୯୯

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

អើ ។ បុគ្គល បរិបូណ៌ដោយទស្សនៈ គប្បីធ្វើទុក្ខរភិវិយាដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៣១) ព្រះពោធិសត្វ បានធ្វើអំពើដែលមិនញ៉ាំងបុគ្គលដទៃ ទ្យាត្តៅក្រហាយ ហើយឧទ្ទិស ចំពោះសាស្តាដទៃដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គល បរិបូណ៌ដោយទស្សនៈ គប្បីឧទ្ទិស ចំពោះសាស្តាដទៃដែរឬ ។ អ្នក មិនគូវពោលយ៉ឹងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៣৬) ព្រះអាននូមានអាយុ មាននិយាម:យាងចុះហើយ មានព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះភាគ ព្រះ អាននូមានពេយុ ជាសាវ័ក នៃព្រះមានព្រះភាគដែវថ្ម ។ អើ ។ ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាមៈយាងចុះហើយ មានព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្ត ហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សប ព្រះ ពោធិសត្វ ជាសាវ័ក នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សបដែវថ្ម ។ អ្នកមិនគួរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៣៣) ឧបាសកឈ្មោះចិត្តគហថតី និងហត្ថកាឡាវកៈ មាន និយាមៈចុះហើយ មានព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះ មានព្រះភាគ ឧបាសកឈ្មោះចិត្តគហបតី និងហត្ថកាឡាវកៈ ជាសាវ័ក

(៥៣៥) ពោះដំសត្តោ កស្បួមស្បី ភកវតោ ចាវខនេ ខិត្តខ្លួនចំយាមោ ខរិតព្រួញខរិយោ ន ខ តាស្បួខស្បី ភកវតោ សាវតោតិ ។ អាមន្តា ។ ខិត្តោ កមាមតិ មាត្តតោ អាខ្សាវតោ ភកវតោ ចា-វខនេ ខិត្តខ្លួនយោមោ ខរិតព្រួញខរិយោ ន ខ ភកវតោ សាវតោតិ ។ ន មេរាំ វត្តព្យេ ។ មេ ។

ឋ៣៤) ពោះដែរត្តោ កស្បួមស្បី ភកវតោ ទាវខនេ និក្កនួននិយាមោ ខរិតព្រហ្មខរិយោ ឧ ខ កាស្បួមស្បី ភកវតោ សាវកោតិ ។ អាមន្តា ។ អា យស្មា អានខ្ចោ ភកវតោ ទាវខនេ និក្កនួននិយាមោ ខរិតព្រហ្មខរិយោ ឧ ខ ភកវតោ សាវកោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

សាវតោតិ ។ អាមន្តា ។ ពោះសៃត្តោ កាស្សមស្ស កកវតោ ទាវខនេ ឱុក្តានួនយោមោ ខរិតព្រុហ្មខរិយោ ពោះសៃត្តោ តាស្សមស្ស ភកវតោ សាវតោតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

តិយាមេាក្តត្តិពឋា

តិយាអាក្តត្តិតថា

នៃព្រះមានព្រះភាគដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាមៈយាង ចុះហើយ មានព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានត្រះ ភាគទ្រង់ព្រះនាមកស្សប ព្រះពោធិសត្វ ជាសាវ័ក នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សបដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩ ៥ ត្វា៤) ព្រះ ពោធិសត្វ មាននិយាមៈ យោងចុះ ហើយ មានព្រហ្ម-ចរិយៈ ប្រព្រឹត្ត ហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាម កស្សប តែមិនមែនជាសាវ័ក នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សប ទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអានខ្ទមា អាយុ មាននិយាមៈ យាងចុះ ហើយ មាន ព្រហ្មចរិយៈ ប្រព្រឹត្ត ហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះភាគ តែមិនមែនជា សាវ័ក នៃព្រះមានព្រះភាគ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

៩៩៣៩) ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាមៈយាងចុះហើយ មាន ព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះ នាមកស្សប តែមិនមែនជាសាវ័ក នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាម កស្សបទេឬ ។ អើ ។ ឧធុសភាឈ្មោះចិត្តគហបតី និងហត្ថកាឡូវកៈ មាននិយាមៈចុះហើយ មានព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃ ព្រះមានព្រះភាគ តែមិនមែនជាសាវ័ក នៃព្រះមានព្រះភាគទេឬ ។ អ្នក មិនគួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៥៣៤) ពោះឆិសត្តោ តាស្បួបស្បា ភាស់តោ ចាវខាធ និត្តាន្តនិយាមោ ចរិតព្រញ្ជបរិយោតិ ។ អា-មន្តា ។ ឧនុ វុត្តំ ភកវតា

អភិធម្មចិណិព កេវាវត្ត (៤៣៦) ពោឌិសត្តោ ភេស្សួបស្ស ភេទវតោ ទាវខនេ ឱុក្តានួនិយាមោ ខរិតព្រួញខរិយោ ន ខ ភេស្សួបស្ស ភេទវតោ សាវភោតិ ។ អាមន្តា ។ សាវភោ ជាតិ វិតិវត្តោ អសាវភោ ហោតិតិ ។

អភិធម្មចិដិត តថាវិត្ថ

(៥៣៦) ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាម:យាងចុះហើយ មាន ព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះ នាមកស្សប តែមិនមែនជាសាវ័ក នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាម កស្សបទេឬ ។ អើ ។ សាវ័ក ដែលប្រព្រឹត្តកន្ងងនូវដាតិហើយ មិន មែនជាសាវ័កទេឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៣៧) បុគ្គលមិនគរូនេិយាយថា ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាម: យាងចុះហើយ មាន ពហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សបទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលអាននូ តថាគត បានប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធមិ ក្នុង សំណាក់ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សប ដើម្បីត្រាស់ដឹងតទៅ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ព្រះ ពោធិសត្វ មាននិយាមៈយាងចុះហើយ មានព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សបដែវ ។

(៥៣៤) ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាម:យាងចុះហើយ មាន ព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ព្រះ ^{នាមក}ស្សបប្ត ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា

600

និយាមាក្តន្តិកាវា
လေးရှားက်ီးရှ လေးရှင်္ဂနှစ် မေးရှိ
လးရှေလှ ဆမ္မေလ့ မန္ဒပလ်းရွာ
မရွက္မႈဟာ အယ္လ္ဘက္အျပာ ^{နဲ} မုုးရွာ
လယ် ၾကိဳက္လာယ ကရေ့ဖို့၊လယ်၂ိ
ន ទេ អាចរិយា អត្តិ សនិសោ ទេ ន វិជ្ជតិ
សនៅតាស្មឺ លោកាស្មឺ នត្តំ មេ មដំបុត្តលោ
អហំហំអរហា លោក អហំ សត្ថា អនុត្តរោ
^រ កោម្លឺ សម្មាសម្ពុន្ធា សំគឺភ្វុតោស្មិ
¤ မ္ ဗ ကို ဗ ၊ ၊ ရွှေ ရှိ က လု ဗ က လ ဂ ဗ ၊
អនុក្ខត ស៊ី លោក ស៊ី អហញ៉ឺ អមតនុន្តភិន្តិ ញ
យថា ទៅ អាវាសា បដិជាភាសិ អាហសិ
មនន្តដំពោត

និយាមោក្តន្តិពឋា

តថាគត ជាអ្នកគ្របសន្តត់នូវតេភូមិកធម៌ពំងផល់ ត្រាស ដឹងនូវចតុពុមិតធម៌ទាំងអស់ មិនប្រទ្យាក់ដោយក៏លេសក្នុង เลกุษิกลษิตํลหฺุ่งเจ งะเอางรุ่งเลกุษิกลษิตํลหฺง่ ហើយ មានចិត្តរួចស្រ រ្យុះហើយ ព្រោះកាវអស់ទៅនៃ តណា ដឹងច្បាស់នូវចតុពុមិតធម៌ ដោយ ខ្លួងង (ចាំចាច់) ឧទ្ទិសបុគ្គលណា តឋាគត មិនមានអាចាវ្យទេ បុគ្គលដទៃ ស្មេនឹងតឋាគតមិនមាន ឲ្យ័យ ក្នុងលោក ព្រមទាំង ទេវ-លោក មិនមានបុគ្គលប្រៀបផ្ទឹមនឹងតថាគតជាន ឡើយ ព្រោះ ហ តប់គត ជាអហេនកងលោក តប់គត ជាសាស្តាទូស បំផុត តថាគត ជាសមា**ស**ម្ពុទ្ធឯក មានសេចក្តីត្រជាក់ មាន ក្លើងកិលេសលេត់ហើយ ឥឡូវនេះ តឋាគត ទៅកាន់បុរី នៃពូកជនអ្នកកាសី ដើម្បីសំដែងធម្មចក្រ (ដោយបំណង ឋា) តឋាគត នឹងទុងស្គរគឺអមតនិព្វាន ចំពោះសត្វលោក ដែល ន៍នឹតគឺអវិជ្ជាកំពុងគ្របសង្កត

(ឧថកាដីវភតថថា) ម្នាលអាវ៉ិសោ អ្នកប្តេជាខ្លួនអ្នក ថាយ៉ាងណា អ្នក (គូវដើម្បីជាននូវឈ្មោះ) ថាអនន្តដិន: យ៉ាងនោះឯង (ព្រះសម្មា-សម្ពុទ្ធ ទ្រង់ត្រាស់ទៀតថា)

អភិធម្មចិដកេ កឋាវត្ថ មានិសា ៤ ជំនា ហោន្តំ យេ ខត្តា អាសវត្តាយំ င်္ဂါ က ေတာင္က က ေဆာက္ ਸ ਨੀ ਪ੍ਰਨਾਲ ਹੈ ਸ ਸ ਸ ਨੀ ਹ ਨਿ ਨੇ ਨੇ ਕੇ ਕੇ ពោធ៌សត្តោ តាស្បូបស្បូ ភកវតោ ទាវខនេ នុំក្តាន្ន-នំយា ទោ ទវិតព្រហ្ម ទវិយោតិ ។ (៥៣៩) ពោនិសគ្នោ កស្បូបស្បូ ភកវតោ စားေဒေ နိုင္လားခ်ဳိးတားေဆာင္စားရေးစာဂ်ာင္စံ ကားမွာ ခ មាមនា ។ ឧនុ រ៉ុន្តំ ភកវតា ៩៩ំ ខុត្នំ អរិយ-សច្ចន្នំ ខេ ភិភ្នាវ បុត្វេ អននុស្ស៍នេស នម្មេសុ ဗက္ခံ နေစာနီ ဤ ကိ နေစာနီ ဗ ဤ နေစာနီ វិជ្ជា ឧឧទាន៍ អាហោតោ ឧឧទាន៍ តំ ទោ បនិន័ នុភ្នំ អរិយសខ្នំ បរិញេយ្យនិ មេ ភិភ្នុវេ ។ មេ ។

606

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

ដនទាំងឡាយណា បានដល់នូវការអស់ទៅនៃវាកសវៈ ៨ន ទាំងឡាយនោះ ឈ្មោះថាដិនៈ (អ្នកឈ្នះកិលេស) ប្រាកដ ដូចជាតថាគតដែរ តថាគត បានឈ្នះបាបធម៌ទាំងឡាយ ហើយ ម្នាលឧថកៈ ព្រោះហេតុនោះ ទើបតថាគត បាន នូវឈ្មោះថាដិនៈ (អ្នកឈ្នះបាបធម៌)

តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិន គួរពោលថា ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាមៈយាងចុះហើយ មានព្រហ្ម-ចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ព្រះនាម កសុប្រទេ ។

(៥៣៩) ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាម;យាងចុះហើយ មាន ព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ក្នុងសាសនា នៃព្រះមានព្រះភាគ ៤ ៨ ព្រះ នាមកស្សបប្ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ៤ ៨ ត្រាស់ថា ម្នាល កិត្ត ទាំង ឡាយ ចក្ខុកើត ទ្បើងហើយ ញាណកើត ទ្បើងហើយ បញ្ញា កើត ឡើងហើយ វិជ្ឈកើត ទ្បើងហើយ ពន្លឺកើត ទ្បើងហើយ ដល់តថា-គត ក្នុងធម៌ទាំង ឡាយ ដែលតថាគតមិន ឆ្ងាប់បាន ឮក្នុងកាលពីមុនមកថា នេះ ជា ធុត្ត អរិយសច្ច ដូច្នេះ ទ្បើយ ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ ។ បេ ។ ដល់តថាគតថា នោះឯង ជា ធុត្តអរិយសច្ច ដែលបុគ្គលគូរូកំណត់ដឹង

និយាមេាក្តន្តិពថា
ចកំណានភ្លំ មេ ភិភ្នាវ មុទ្ធេ អននុស្សនេសុ ឧច្មេ-
សុ ខត្ត នុនទាន ។ បេ ។ អាលោកោននទា.
និ ៩នំ នុត្វសមុនយោ អរិយសច្ចន្តិ ទេ ភិក្ខុវេ
។ បេ ។ នំ ទោ បនិនំ ខ្មុត្តូសមុន យោ អរិយ-
សច្ចំ បហាតឲ្វត្តំ មេ ភិក្ខុវេ ។ មេ ។ មហិនត្តំ
មេ ភិត្តាវេ ។ បេ។ ៩៥ ខ្មត្តិធំភេ អាយ-
សទ្ធន៍ មេ ភិក្ខុវេ ។ បេ។ នំ ទោ បនិន ឧក្ខុនិ-
រោ ោ អរិយសខ្នុំ សខ្លិតាតពុត្តិ ខេ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។
សច្ចិតាតត្តិ មេ ភិក្ខុវេ ១ មេ ៩ ៩ ទុក្ខតិ-
រោជតាមិនី បដិបនា អរិយសន្ទុន្តិ មេ ភិក្ខុវេ
ງເບງ ຄໍເຈາ ບຂີ້ຂໍ້ຊຸລູຂໍ້ເກລລາຍີ້ລ້ ບຂີ້-
បឧរ អរិយសខ្ញុំ ភាឋតព្វត្តំ មេ ភិភ្លាវ ។ បេ ។

និយាមោក្តន្តិករវា

មាលកិត្តទាំងឲ្យយ ចក្ខុំកើត ទៀងហើយ ។ បេ។ ពន្លឺកើត ទៀង ហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ពំងឡាយ ដែលតថាគតមិនធ្លាប់បានឲ្យ ក្នុងកាលពីមុនមកថា ទុក្ខនោះឯង ដែលតថាគតបានកំណត់ដឹងហើយ មាលកិត្ត ពំងឲ្យយ ។ បេ ។ ដល់តថាគតថា នេះ ជាទុត្តសមុទយ. អរិយសច្ច ដូច្នេះ ទៀយ ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ ។ បេ ។ ដល់តថាគត ថា នោះឯង ជាទុក្ខសមុទយអវិយសច្ច ដែលបុគ្គលគួរលះចោល មាលកិត្តពាំងឲ្យាយ ។ បេ ។ ដល់តឋាគតថា នោះឯង ជាទុក្ខ-សមុទយអរិសក្ខ ដែលតថាគតបានលះចោលហើយ ម្នាលកិក្ខទាំង-ទ្បាយ ។ បេ ។ ដល់តថាគតថា នេះ ជាទុក្ខនិពេធអរិយសច្ច ដូច្នេះ ឡើយ មាលកិត្តទាំងឡាយ ។ បេ។ ដល់តថាគតថា នោះឯង ជាទុក្ខនិរោធអរិយសច្ច ដែលបុគ្គលគរូរ ្វេ ជ្រាក់ច្បាស់ ម្នាលកិត្តទាំង. ទ្យាយ ។ បេ ។ ដល់តថាគតថា នោះឯង ជាទុក្ខនិភោធអរិយសច្ច ដែលតថាគតបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ មាលកិត្តទាំងទ្បាយ ។ បេ ។ ដល់តឋាគតថា នេះ ជាទុក្ខនិរោធគាមិនីៗដំបទាអរិយសប្ត ដូច្នេះទ្យើយ មាលកិត្តទាំងទ្បាយ ។ បេ ។ ដល់តឋាគតថា នោះឯង ជាទុក្ខនិរោធ-តាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច ដែលបុគ្គលគូរចម្រើន ម្នាលក្ខិកទាំងទ្បាយ

(៥៤០) អហត្តអញ្ញិតាំវិយាយ ខដ៌ខណ្ណេ ពុក្ត លោ គីមាំ ដលេមាំ សមញ្ញកតោតិ ។ អាមន្ត្ា ។ អាមត្តសញ្ញិតាំវិយាយ ខដ៌ខណ្ឌេ ខុក្តលោ ខត្ធមាំ ដស្សេមាំ ខត្ធមាំ ឋឧតាមាំ ខត្ធមាំ សញ្ញាមាំ ខត្ធមាំ ខេតតាមាំ ខត្ធមាំ ៥ត្តេមាំ ខត្ធមាំ សន្ធាមាំ ខត្ធមាំ វីវិយេមាំ ខត្តមាំ សតីមាំ ខត្តមាំ សមាដីមាំ ខត្តមាំ បញ្ហាមាំ សមត្ថាកតោតិ ។ ឧ មោវិវត្តព្យូ ។ មេ ។

និយាមោក្តន្តិកឋា ។

អបររាបិ សមត្ថាគតកឋា

ភាវិតត្តិ មេ ភិត្តាវេ បុត្វេ អនតុស្សុ សេរ្ ស មត្តាំ ឧឧទាឧិ ញាលាំ ឧឧទាឧិ មញ្ញា ឧឧទាឧិ វិជ្ជា ឧឧទាឧិ អាលោកោ ឧឧទាឧីតិ អត្ថេវ សុត្ត. ត្នោតិ ។ អាមន្តា ។ តេឧ មា ឧ វត្តត្វំ ពោឌិសត្តោ .តស្បូបស្បូ ភតវតោ ទាវខនេ ឱត្តត្តំណមោ ខរិ-តព្រូហ្មួយពៃណតិ ។

អភិធម្មបិដិកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មពិដក កឋាវត្ថ

ចត្តុកើត ឡើង ហើយ ញាណ កើត ឡើង ហើយ បញ្ញាកើត ឡើង ហើយ វិជ្ឈា កើត ឡើង ហើយ ពន្លឺកើត ឡើង ហើយ ដល់ តថា គត្ត ក្នុង ធម៌ ទាំង ឡាយ ដែល តថា គតមិន ធ្លាប់ បាន ផ្ទុក្ខុងកាល ពីមុន មកថា នោះ ឯង ជា ទុក្ខូនិ កោធ-តាមិ នីបដិប ទា អ វិយស ច្ច ដែល តថា គត បាន ចម្រើន ហើយ ពាក្យដូច្នេះ មាន ក្នុង ព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះ ហេតុ នោះ អ្នកមិន គួរ ពោលថា ព្រះ ពោធិស ត្វ មាន និយាម យោង ចុះ ហើយ មាន ព្រហ្មចរិយៈ ប្រព្រឹត្ត ហើយ ក្នុងសាស នា នៃ ព្រះ មាន ព្រះ ភាគ ទ្រង់ ព្រះ នាមកស្យ ប ទេ

ចច់ និយាមោក្តត្តិកថា ។

អបររាបិ សមត្ថាគតកឋា

(៥៤០) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រកបដោយផល តា ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រកបដោយផស្ស:៤ ដោយវេទនា៤ ដោយ សញ្ញា៤ ដោយចេតនា៤ ដោយចិត្ត៤ ដោយសន្ទា៤ ដោយ រីរិយ:៤ ដោយសតិ៤ ដោយសមាធិ៤ ដោយចញ្ញា៤ឬ ។ អ្នកមិនគូវូពេល ឈើងនេះទេ ។ បេ ។

606

608

អបរាមិ សមត្ថាគតកបា

(៥៤០) អនាតាមិដលសខ្លិចកំណយ បដ៏បញ្ញោ មុក្តលោ ខ្វីញំ ដលេញំ សមត្ថាកតោតំ ។ អាមត្តា ។ អនាតាមិដលសខ្ញុំកាំយាយ ខឌិខរន្ទា ខុត្តលោ នីមាំ ន សេរុមាំ នីហំ វេននាមាំ ។ មេ។ នីមាំ មណ្ឌមាំ សមន្លាកតោត ។ ជ ហៅវត្តត្វេ ។ មេ ។ (៥៤៤) សភានាគាន់ដលសខ្ញុំភាំយាយ បដំ-បន្តោ បុក្តលោ សោតាបត្តិដលេន សមន្តាកតោត ។ អទន្លា ។ សកនាតាទំដលសខ្ញុំកាំហេយ ខដំបន្ថោ ဗုန္ဂးလာ နွိတ် ဆေးမျက် နွိတ် အဆေးတ် အဖော ធ្វីហិ បញ្ហាហិ សមន្លាកតោត ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ (ဗံ ေ) မးတန္ရ က်င္မီ က်င္နဲ့က က က ေ ရ က ေ ရ က ေ លោ សោតាបត្តិដលេន សមន្តាកតោត ។ អាមន្តា ។ អាហត្តសុទ្ធិភាំយាយ ខដ៌ខណ្ឌ ឬក្តុលោ សោតា-បន្ទោ សត្តត្តត្ថុំហមោ តោលំតោលោ ឯកវីជីតំ ។ ន ហេរំវត្តត្វេ ។ មេ ។

とっぐ

អបរាំថិ សមត្ថាគតកបា (៥៤១) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់នូវអនាគាមិ-ផល ប្រកបដោយផល ៤ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ប្រកបដោយផស្រុ: ៣ ដោយះវទនា ៣ ។ បេ។ ដោយបញា ញ ឬ ។ អ្នកមិនគូវ ញោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ញ (៥៤៤) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិ-ផល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីឆ្នើ ឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល ប្រកបដោយផស្ទ: ៤ ដោយវេទនា៤ ។ បេ ។ ដោយបញ្ហា ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ (៩៤៣) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លូវអហេត្ត ប្រកបដោយ ភោពបត្តផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជា ភោពបន្: គឺ សត្ថភត្ថំបរមៈ កោលំកោលៈ ឯកពីជី ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស នាំអាហត្ថប្ត ។ អកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ ហេ ។ v

1

អភិធម្មបំណា ហហិវត្ត (៥៤៤) អាមាត្តសច្ឆិកាំហៃលយ បដិបណ្ណេ ពុក្ត-លោ សភានាតាមិដលេន សមត្ថាកតោតិ ។ អា មន្តា ។ អាមាត្តសច្ឆិកាំហៃលយ បដិបណ្ឌេ ពុក្តលោ សភានាតាមីតិ ។ ន ហេរំវត្តាព្វេ ។ បេ ។

(៥៤៥) អរមាត្តសច្ឆិតាំហែលយ ខដិបញ្ញេ ឬក្ត-លោ អនាតាមិដលេន សមន្ញាតតោតិ ។ អាមន្តា ។ អរមាត្តសច្ឆិតាំរិយាយ ខដិបញ្ញេ ឬក្តលោ អនាតាមី អន្តរាបរិនិត្វាយី ឧបមាខូមរិនិត្វាយី អសន្ន្តារមរិនិត្វា-យី សសន្ន្តារបរិនិត្វាយី ឧន្ធុំសោតោ អភានិដ្ឋតាមី-តិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៩៤៦) អនាតាមិដលសខ្ញុំតាំវិយាយ ខដ៌ខណ្ឌេ បុក្កលោ សោតាខត្តិដលេន សខត្នាកតោតិ ។ អា-មន្តា ។ អនាតាមិដលសខ្ញុំតាំវិយាយ ខដំខណ្ឌេ បុក្ក-លោ សោតាខណ្ឌេ សត្តភ្វូត្តុំចរទោ កោលំតោលោ ឯការីដីតិ ។ ន ហៅវត្តព្វេ ។ ចេ ។

(៥៤៧)អនាតាមិដលសខ្ញុំកាំហែយ ខដំពន្ទោ ឬក្ត-លោ សកានាតាមិដលេន សមន្ទាកតោតិ ។ អាមន្តា ។

609

អភិធម្មចំជិព ពថាវិត្តុ (៩៤៤) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រកបដោយសកទាគាមិផលឬ ។ អើ ។ សកទាគាមិបុគ្គល ប្រតិ-បត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្តឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៥៤៦) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិ-ផល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាសោ-តាបន្ន: គឺសត្តក្ខត្តំបរមៈ កោលំកោលៈ ឯកពីជី ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៥៤៧) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ អនាគាមិផល ប្រកបដោយសកទាគាមិផលឬ ។ អើ ។

វត្តុទ្ធា ។ មេ ។

(៥៥០) សភានាតាមិដលេន សមញ្ញាតតោ ស-ភានាតាមីតំ វត្តញ្វោតំ ។ អាមន្នា ។ អរមាត្តសច្ឆំ-កាំវិយាយ ខដ៌ខញ្ញោ បុក្តលោ សភានាតាមិដលេន សមញ្ញាតតោតំ ។ អាមន្នា ។ ស្វៅ អរមាត្តសច្ឆិតាំ-វិយាយ ខដ៌ខញ្ញោ សោ សភានាតាមីតំ ។ ន ហៅ

(៥៤៤) សោតាខត្តិដលេន សមន្ទាកតោ សោ-តាបន្ទោតិ វត្តញោតិ ។ អាមន្តា ។ អាហត្តសច្ចិតាំរិ-យាយ បដិបន្នោ ពុក្តលោ សោតាបត្តិដលេន សមន្ទា-កតោតិ ។ អាមន្តា ។ ស្វៅ អាហត្តសច្ចិតាំរិយាយ បដិ-បន្នោ សោ សោតាបន្នោតិ ។ ន ហៅវក្តព្វេ ។ បេ ។

មែ៤៤) សភានាតាមិដលសច្ចិភាំរិយាយ បដិ-បន្ទោ បុក្កលោ សោតាខត្តិដលេន សមន្ថាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ សភានាតាមិដលសច្ចិភាំវិយាយ បដិបន្ទោ បុក្កលោ សោតាបន្ទោ សត្តភ្វូត្តុំបរមោ ភោលំកោ-លោ រាភារីដីតំ ។ ន មោរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

អនាតាមិដលសច្ឆិតាវិយាយ ខដិខាញ្ញ ខុត្តលោ ស-តានាតាមីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

អបរ៉ាបិ សមត្ថាគតកថា

អបរាថិ សមត្ថាគតតឋា

សកទាគាមិបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផលថ្ម ។ អ្នកមិនគរូវតោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៤៤) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគា-មិផល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គលជាសោតាបន្នៈ គឺសត្តក្ខត្តុំបរមៈ កោលំកោលៈ ឯកពីដី ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសកទាតាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩៩៩ ត្រូវទិយាយថា សោតាបន្ធបុគ្គល ប្រកបដោយសោ-តាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអរហត្ត ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្តនោះឯង គឺសោតាបន្នបុគ្គលនោះឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៩០) គួរនិយាយថា សកទាតាមិថុគ្គល ប្រកបដោយសក-ទាតាមិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ អហេត្ត ប្រកបដោយសកទាតាមិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្តនោះឯង គឺសកទាតាមិថុគ្គលនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៥៣) សភាធាតាមិដលេន សមត្ថាកតោ ស-ភានាតាមីតិ វត្តញោតិ ។ អាមត្តា ។ អនាតាមិដល-សច្ឆិកាំវិយាយ ខដំខណ្ឌេ ខុត្តលោ សភានាតាមិ-ដលេន សមត្ថាកតោតិ ។ អាមត្តា ។ ស្វៅ អនាតា-មិដលសច្ឆិកាំវិយាយ ខដ៌ខណ្ឌ សោសភានាតាមីតិ ។ ន ហៅ វត្តាឮ ។ បេ ។

យ ខដ៌ខណ្ឌ បុក្តលោ អនាតាខំដលេន សមត្ថា-កតោតិ ។ អាមន្តា ។ ស្វៅ អរមាត្តសខ្ជិតាំវិយាយ ខដំខណ្ឌ សោ អនាតាមីតិ ។ ន ហៅវត្តព្វេ ។ខេ។ (៥៥៤) សោតាខត្តិដលេន សមត្ថាកតោ សោតា-បញ្ហេតិ វត្តញ្វេតិ ។ អាមន្តា ។ អនាតាខំដលសខ្ជ៌-កាំវិយាយ ខដំខណ្ឌា បុក្តលោ សោតាខត្តិដលេន សមត្ថាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ ស្វៅ អនាតាខំដល-សខ្ជិតាំវិយាយ ខដ៌ខណ្ឌា សោ សោតាខណ្ឌាតិ ។ ន ហៅវត្តព្វេ ។ ខេ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

តាម័ត៌ វត្តញោត៌ ។ អាមន្តា ។ អហេត្តសច្តិតាំណេ-

(៥៥០) អនាតាចិដលេខ សមន្ទាកតោ អនា-

ଜ୦ୟ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

(៥៥១) គូរនិយាយថា អនាគាមិបុគ្គល ប្រកបដោយអនាគា-មិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រកបដោយអនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្តនោះឯង គឺអនាគាមិបុគ្គលនោះឬ ។ អ្នកមិន គូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៩৬) គួរួនិយាយថា សោតាបន្នបុគ្គល ប្រកបដោយសោ-តាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអនាគាមិផល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផលនោះឯង គឺសោតាបន្ន-បុគ្គលនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៥៣) គរូនិយាយថា សកទាគាមិថុគ្គល ប្រកបដោយ សកទាគាមិផលថ្ម ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ប្រកបដោយសកទាគាមិផលថ្ម ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផលនោះឯង គឺ សកទាគាមិបុគ្គលនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។

(៩៩៦) អាហត្តសច្ចិតិវិយាយ បដិបាន្នា បុក្ត-លោ សោតាបត្តិដលំ វីតិវាត្តោ តេន សមន្នាកតោតិ ។ អាមន្នា ។ អាហត្តសច្ចិតិវិយាយ បដិបាន្នា បុក្ត-លោ សោតាបត្តិមក្តុំ វីតិវាត្នោ សក្តាយនិដ្ឋី វិចិតាំច្ញុំ

(៩៩៩) អរមាត្តសច្ឆិកាំហេយ ខដំខណ្ឌ ថុក្ត-លោ សោតាខត្តិដលេន សមន្ទាកតោតិ ។ អា-មត្តា ។ ននុ អរមាត្តសច្ឆិកាំហៃយ ខដ៌ខណ្ឌ ថុក្តលោ សោតាខត្តិដលំ រឺតំវៃត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចិ អ-រមាត្តសច្ឆិកាំហៃយ ខដ៌ខណ្ឌ ថុក្កលោ សោតាខត្តិ-ដលំ រឺតំវៃត្តោ នោ វត វេ វត្តឲ្យ អរមាត្តសច្ឆិកាំរិ-យយ ខដ៌ខណ្ឌ ថុក្កលោ សោតាខត្តិដលេន ស-មញ្ញកតោតិ ។

៩៩៤) សោតាបត្តិ៩លេន សមត្ថាកតោ សោ-តាបញ្ចេតិ វត្តញោតិ ។ អាមន្តា ។ សភនាតាមិ-៥លសថ្ថិកាំវិយាយ ខដំបញ្ញេ បុក្តលោ សោតាបត្តិ-៥លេន សមត្ថាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ ស្វៅ សភានា-តាមិដលសថ្ថិកាំវិយាយ ខដ៌បញ្ហេ សោ សោតាបញ្ញេ-តិ ។ ន សៅរំវត្តត្វេ ។ បេ ។

អចរាចិ សមត្ថាគតពថា

អបរាបិ សបត្ថាគតកឋា

[៩៩៤] គរួរនិយាយថា សោតាបន្តបុគ្គល ប្រកបដោយសោ-តាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ នូវសកទាគាមិផល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីឆ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផលនោះឯង គឺសោតា-បន្តបុគ្គលនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ (៥៥៥) បុគ្គល ប្រតំបត្តិ ដើម្បី ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រកបដោយ សោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់នូវអហេត្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសោតាបត្តិផលហើយឬ ។ អើ ។ បើ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំប្បាស់នូវអរហត្ត ប្រ-ព្រឹត្តកន្ធងនូវ សោតាបត្តិផលហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូវពោល ថា បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអវហត្ត ប្រកបដោយសោ-តាបត្តិផល ទេ ។

(៩៩៦) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធននូវ សោតាបត្តិផល ហើយ ប្រកបដោយ សោតាបត្តិផល នោះ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធននូវ សោតាបត្តិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ធន នូវសក្កាយ ខិដ្តិ នូវវិចិកិច្ចា

(៥៥៥) អរមាត្តសច្ឆិការិយាយ ខដិខាន្នា ឬក្ត-លោ សភានាតាមិដលំ វីតវិត្តោ នេន សមន្នាកតោ-តំ ។ អាមន្តា ។ អរមាត្តសច្ឆិការិយាយ ខដិខាន្នោ បុក្តលោ សភានាតាមិមក្តំ វីតវិត្តោ ធុន្យារិកាំ កាម-រាកំ ធុំខ្យារិកាំ ព្យាខានំ វីតវិត្តោ តេន សមន្ញា-កតោតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

៩៩៩៧) អរមាត្តសច្ឆិតាំយោយ មដ៌មណ្ណេ មុក្ត-លោ សភានាតាមិដលេន សមន្ញាកតោតិ ។ អា-មន្លា ។ ឧនុ អរមាត្តសច្ឆិតាំវិយាយ មដំមណ្ណេ មុក្តលោ សភានាតាមិដលំ វីត៌វត្តោតិ ។ អាមន្លា ។ ហញ្វិ អរមាត្តសច្ឆិតាំវិយាយ មដំមណ្ណេ មុក្តលោ សភានា-តាមិដលំ វីតំវត្តោ នោ វតា វេ វត្តព្វេ អរមាត្តសច្ឆិ-តាំវិយាយ មដំមណ្ណេ មុក្តលោ សភានាតាមិដលេន សមញ្ញកតោតិ ។

អភិធម្មបំដែល ១៩វិត្ សីលត្វតមរាមាសំ អឆាយកមធិយំ រាក់ អឆាយកម ធិយំ នោសំ អឆាយកមធិយំ សោហំ វីតិវិត្តោ តោធ សមញ្ជាក់តោតិ ។ ជ ហៅវិវត្តត្វេ ។ មេ ។

អភិធម្មចិជិត កឋាវត្ថ

នូវសីលព្វតបរាមាសៈ នូវរាគៈ ជាដំណើរទៅកាន់អបាយ នូវទោសៈជា ដំណើរទៅកាន់អបាយ នូវមោហៈជាដំណើរទៅកាន់អបាយ ហើយប្រកប ដោយសោតាបត្តិមគ្គនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៥៩៧) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអហេត្ត ប្រកបដោយសកទាគាមិផលឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បី ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសកទាគាមិផលហើយឬ ។ អើ ។ បើបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអហេត្ត ប្រព្រឹត្ត កន្ធងនូវសកទាតាមិផលហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអហេត្ត ប្រព្រឹត្ត

(៥៥៨) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រព្រឹត្តកន្ងននូវសកទាគាមិផលហើយ ប្រកបដោយសកទាគាមិផលនោះ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រព្រឹត្ត កន្ធននូវសកទាគាមិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ធននូវកាមពគៈដ៏គ្រោតគ្រាត នូវព្យា-បាទដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយប្រកបដោយសកទាគាមិមគ្គនោះឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៦១) អនាតាមិដលសខ្ញិតាំរិយាយ ខដិមញ្ញេ បុក្កលោ សោតាខត្តិដលេន សមញ្ញកតោតិ ។ អា-មន្តា ។ នន្ អនាតាមិដលសខ្ញិតាំរិយាយ ខដិមញ្ញេ បុក្កលោ សោតាខត្តិដលំ វីតាំវត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ បាញ្ចំ អនាតាមិដលសខ្ញិតាំរិយាយ ខដិបញ្ញេ បុក្កលោ

អាវត្តរ ដោ រតា ដា រត្តាឲ្យ អាវាត្តលេខ្ញុំដោយយោ ខដ៌ខញ្ញេ បុក្កលោ អនាតាមិដលេន សមន្ញាកតោតិ ។ (៥៦០) អាវាត្តសខ្ញុំកាំវិយាយ ខដំខញ្ញេ បុក្ក-លោ អនាតាមិដលំ រឺតំវត្តោ តេន សមន្ញាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ អាវាត្តសខ្ញុំកាំវិយាយ ខដ៌ខញ្ញេ បុក្កលោ អនាតាមិមក្តំ រឺតវិត្តោ អណុសមាកតំ តាមរាកំ អណុ-សមាកតំ ព្យាទានំ រឺតវិត្តោ តេន សមន្ញាកតោតិ ។ ន ហៅ វត្តាឲ្យ ។ មេ ។

ថែ ៥ ៥ ៨) អរបាត្តសខ្ញុំ កាំវិយាយ បដិបណ្ញេ ឬក្ត-លោ អនាតាមិដលេខ សមញ្ញកតោតិ ។ រាមខ្លា ។ ឧនុ អរបាត្តសខ្ញុំ កាំវិយាយ បដិបញ្ញេ ឬក្តលោ អនា-តាមិដលំ វីតិវិត្តោតិ ។ អាមខ្លា ។ មាញ្ចិ អរមាត្ត-សខ្ញុំ កាំវិយាយ បដិបញ្ញេ ឬក្តលោ អនាតាមិដលំ វីគិវិត្តោ នោ វត ។ វត្តព្វេ អរមាត្តសខ្ញុំ កាំវិយាយ បដិបញ្ញេ ឬក្តលោ អនាតាមិដលេខ សមញ្ញកតោតិ ។

អបរាចិ សមត្ថាគតកឋា

អចរាំបិ សមត្ថាគតកថា

(៥៥៩) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអហេត្ត ប្រកបដោយអនាគាមផលឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើ ឲ្យដាក់ច្បាស់នូវអហេត្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធជនូវអនាគាមិផលហើយឬ ។ អើ ។ បើបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវ หลาลายิ่ฬญเบ็บ ยาญหุกนี้อเเย็ล หุกยิลลูงเตาญช่า ชุลุญ ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រកបដោយអនាគាមិផលទេ ។ (៥៦០) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រព្រឹត្តកន្លុងនូវអនាគាមផល ហើយប្រកបដោយអនាគាមផលនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ទូវអរហត្ត ប្រព្រឹត្ត កន្ធន៍នូវអនាគាមិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ធន៍នូវកាមវាគៈដ៏ស្រាលស្ដើន នូវព្យាបាទ ដ៏ស្រាលស្តើង ហើយប្រកបដោយអនាវៈទិមគ្គនោះឬ ។ អ្នកមិនគរូវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៦១) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បី ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសោតាបត្តិផលហើយ ឬ ។ អើ ។ បើបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល សមត្ថាកតោតិ ។ ឧ មោរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ (៥៦៣) អនាតាមិដលសខ្ជិតារិយាយ ខដិខណ្ឌ ខុក្កលោ សភានាតាមិដលេន សមត្ថាកតោតិ ។ អា-មន្តា ។ ឧនុ អនាតាមិដលសខ្ជិតាវិយាយ ខដិខណ្ឌ ខុក្កលោ សភានាតាមិដលំ វីតិវត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ ហៅ អនាតាមិដលសខ្ជិតាវិយាយ ខដិខណ្ឌ ខុក្ក-លោ សភានាតាមិដលំ វីតិវត្តោ នោ វតា វេ វត្តព្វេ អនាតាមិដលេខ សមត្ថាកតោតិ ។

៩៦២) អនាតាមិដលសខ្ញិតារិយាយ ១ដិបញ្ញោ បុក្កលោ សោតាបត្តិដលំ វីតិវត្តោ តេន សមញ្ញា-កតោតិ ។ អាមន្តា ។ អនាតាមិដលសខ្ញិតារិយាយ ១ដំបញ្ចោ បុក្កលោ សោតាបត្តិមក្តំ វីតិវត្តោ សក្តាយ-ខិដ្ឋី ។ បេ ។ អនាយកមនិយំ មោមាំ វីតិវត្តោ តេន សមញ្ញាតតោតិ ។ ន ហៅ វត្តាេព្វ ។ បេ ។

អភិធម្មបិជិកេ កថាវត្ថុ សោតាមត្តិដលំ វីតិវិត្តោ នោវត ហេវត្តឲ្វេ អនាតាមិ-ដលសម្លិតិវិយាយ មដិបណ្ឌេ មុក្តលោ សោតាមត្តិ-ដលេន សមញ្ញកតោតិ ។

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

ប្រព្រឹត្តកន្ងឥនូវសោតាបត្តិផលហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោល ថា បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ប្រកប ដោយសោតាបត្តិផលទេ ។

៩៩៩) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមំ-ផល ប្រព្រឹត្តកន្ងននូវសោតាបត្តិផល ហើយប្រកបដោយសោតាបត្តិ-ផលនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអ-នាគាមិផល ប្រព្រឹត្តកន្ធននូវសោតាបត្តិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ធននូវសក្តាយទិដ្ឋិ ។ បេ ។ នូវមោហៈជាដំណើរទៅកាន់អជាយ ហើយប្រកបដោយសោតា-បត្តិមគ្គនោះឬ ។ អ្នកមិនគ្ឈញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៦៣) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិ-ផល ប្រកបដោយសភទាគាមិផលឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសភទាគាមិផល ហើយឬ ។ អើ ។ ឃើបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ អនាគាមិផល ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវសភទាគាមិផលហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិ-ផល ប្រកបដោយសភទាគាមិផលៈទេ ។

(៥៦៦)សភាធាតាមិដលសខ្ញុំកាំវិយាយ ខដិខណ្ឌេ បុក្កលោ សោតាខត្តិដលំ វីតិវៃត្តោ គេឧ សមឆ្នាកតោ-តិ ។ អាមន្តា ។ សភាធាតាមិដលសខ្ញុំកាំវិយាយ ខដិ-ខណ្ឌ បុក្កលោ សោតាខត្តិមក្តំ វីតិវិត្តោ សក្តាយឧដ្ដឹ

(៥៦៥) សភាធាតាមិដលសច្ឆិកាំវិយាយ ខដ៌-បញ្ញេ បុក្កលោ សោតាបត្តិដលេធ សមញ្ញកតោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ សភាធាតាមិដលសច្ឆិកាំវិយាយ ខដំបញ្ញេ បុក្កលោ សោតាបត្តិដលំ វីតវិត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចិ សភាធាតាមិដលសច្ឆិកាំវិយាយ ខដំបញ្ញេ បុក្កលោ សោតាបត្តិដលំ វីតវិត្តោ នោ វត បេ វត្តត្វេ សភាធាតាមិដលសច្ឆិកាំវិយាយ ខដំបញ្ញេ បុក្កលោ សោតាបត្តិដលេធ សមញ្ញកតោតិ ។

៩ ៩ ៦ ៤) អនាតាមិដលស ខ្ញុំ តាំរំយាយ ខ ដំខ ខ្ញោ មត្តលោ សភាជាតាមិដលំ វីតិវ ត្តោ តេន ស មន្ញា តតោតិ ។ អាមន្តា ។ អនាតាមិដលស ខ្ញុំ តាំរំយោយ ខ ដំខ ខ្ញោ មត្តលោ សភាជាតាមិមត្តំ វីតិវ ត្តោ ឌុំខ្យា-វិកាំ តាមរាកំ ឌុំខ្យាវិកាំ ព្យាចានំ វីតិវ ត្តោ គេន សមន្ញាកតោតិ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

អបរាំថិ សមត្ថាគត់កំបាំ

អបរាចិ សមត្ថាគតកឋា

៩៩៩៤) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិ-ផល ប្រព្រឹត្តកន្ងននូវសកទាគាមិផល ហើយប្រកបដោយសកទាគាមិ-ផលនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនា-គាមិផល ប្រព្រឹត្តកន្ងននូវសកទាគាមិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ធងនូវកាមរាគៈដ៏គ្រោត គ្រាត នូវព្យាបាទដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយប្រកបដោយសកទាគាមិមគ្គនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩៩) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាតាមិ-ផល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ កែងបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាតាមិផល ប្រព្រឹត្តកន្ងងនូវសោតាបត្តិផល ហើយឬ ។ អើ ។ បើបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសកទាតាមិផល ប្រព្រឹត្តកន្ងងនូវសោតាបត្តិផលហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសកទាតាមិផល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលទេ ។

(៥៦៦) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគា-មិផល ប្រព្រឹត្តកន្ងននូវសោតាបត្តិផល ហើយប្រកបដោយសោតាបត្តិ-ផលនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ សកទាគាមិផល ប្រព្រឹត្តកន្ងននូវសោតាបត្តិមគ្គ ប្រព្រឹត្តកន្ងននូវសក្តាយទិដ្ឋិ

ឋ៦៨) ន វត្តព្វំ អនាតាមិដលសច្ឆិតាំហោយ បដិបន្នោ បុក្កលោ ធ្វីហិ ដលេហិ សមន្នាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ ននុ អនាតាមិដលសច្ឆិតាំរំយាយ បដិបន្នេន បុក្កលេន ខ្វេ ដលានិ បដិលន្ធានិ តេហិ ជ អបរិហីនោតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អនាតាមិដល-សច្ឆិតាំហោយ បដិបន្នេន បុក្កលេន ខ្វេ ដលានិ បដិលន្ធានិ តេហិ ច អបរិហីនោ តេន វត ហេវត្តព្វេ

មញ្ញេ ឬក្តលោ គីមាំ ដលេមាំ សមញ្ញកតោតំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អរហត្តសច្ឆិកាំហៃយ ខដ៌មខ្មេន ឬក្តលេខ គីណ៌ ដលានំ ខដ៌លន្ធានំ តេមាំ ខ អ-បរិមាំនោតំ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចំ អរមាត្តសច្ឆិកាំ-វិយាយ ខដំបខ្មេន ឬក្តលេខ គីណំ ដលានំ ខដ៌-លន្ធានំ តេមាំ ខ អមរិមាំភោ តេខ វត វេ វត្តឲ្យ អរមាត្តសច្ឆិកាំវិយាយ ខដ៌មញ្ញេ ឬក្តលោ គីមាំ ដ-លេមាំ សមញ្ញកតោតំ ។

។ ខេ។ អចាយកមនិយំ មោញំ វីតិវត្តោ តេន សមន្ញាកតោតិ ។ ន ញេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៩៦៧) ខេរត្តត្ំ អាមេត្តសច្តិតាំណយ ខដ-

អភិធម្មបំដកេ កថាវត្ថ

しのし

អភិធម្មចិងក កឋាវត្ថ

។ បេ ។ នូវទោលៈជាដំណើរទៅកាន់អជុាយ ហើយប្រកបដោយសោតា-បត្តិមគ្គនោះឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥ ខ ព) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នូវអហេត្ត ប្រកបដោយផល បា ខេឬ ។ អើ ។ ក្រែង បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអវហត្ត បានចំពោះ នូវ ផលពំង បា ហើយ មិនសាបសូន្យ បាកផលពំង បា នោះខេឬ ។ អើ ។ បើបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអវហត្ត បាន ចំពោះ នូវផលពំង បា ហើយ មិនសាបសូន្យ បាកផលពំង បា នោះខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអវហត្ត ប្រកបដោយផល ហុង្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអវហត្ត ប្រកបដោយផល

(៥៦៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បី ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ប្រកបដោយផល ៤ ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែង បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល បាន ចំពោះ នូវផលទាំង ៤ ហើយ មិនសាបសូន្យ ចាកផលទាំង ៤ នោះ ទេឬ ។ អើ ។ បើបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិ-ផល បានចំពោះ នូវផលទាំង ៤ ហើយ មិនសាបសូន្យ ចាកផល ទាំង ៤ នោះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា

しっし

អបរ៉ាបិ សមត្ថាគតកឋា

អនាតាមិដលសច្ឆិតាំវិយាយ ខដិខណ្ឌេ ខុត្តលោ ខ្វីហំ ដលេហិ សមត្ណាកតោតិ ។

(៥៧០) អរហត្តសច្ឆិតាំហោយ ខឌិខធ្នេន មុក្ក-លេន គីណិ ដលានិ ខឌិលន្ធានិ គេឆាំ ខ អទរិ-ហីនោតិ ។ អរហត្តសច្ឆិតាំហោយ ខឌិខឆ្នោ ខុក្កលោ គីហិ ដលេឆាំ សមញ្ញកតោតិ ។ អាមន្លា ។ អរ-ហត្តសច្ឆិតាំហោយ ខឌិខធ្នេន ខុក្កលេន ខត្តា-កោ មក្កា ខឌិលន្ធា តេឆាំ ខ អចរិហីនោតិ ។

60%

អបរាចិ សមត្ថាគតកឋា

បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវគនាគាមិផល ប្រកបដោយ ផល ២ មែន ។

(៩៦៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នូវសកពាតាមិផល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលទេឬ ។ អើ ។ ក្រៃឪបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកពាតាមិផល បាន ចំពោះ នូវសោតាបត្តិផលហើយ មិនសាបសូន្យ ចាកសោតាបត្តិផល នោះទេឬ ។ អើ ។ បើបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ សកពាតាមិផល បានចំពោះ នូវសោតាបត្តិផលហើយ មិនសាបសូន្យ ចាកសោតាបត្តិផលនោះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នក គួរពោលថា បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកពាតាមិផល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលដែរ ។

៩៧០) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត បាន ចំពោះ នូវផល តា ហើយ មិនសាបសូន្យ បាកផល ពំង តា នោះ ទេថ្ម ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រកបដោយផល ពំង តា ថ្ម ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត បានចំពោះ នូវមគ្គ៤ ហើយ មិនសាបសូន្យ ចាកមគ្គ ពំង៤ នោះ ទេថ្ម ។

(៥៧០) អនាតាមិដលសខ្ញុំកាំហាយ បឌិបខ្មេន ဗုန္ဂလေဒ ၊နွေ ဧလာဒီ ဗင်္ခလန္ဒာဒီ ၊ အတ် ေ မဗ-វិហ៍នោះតំ ។ អនាតាមិដលសច្ចំកាំហែយ បដំបន្ទោ បុក្កលោ ខ្វីហំ ដលេហ៍ សមន្នាកតោត ។ អាមន្តា ។ អនាតាមិដលសខ្លឺកាំហែយ ខដំខន្ទេន ទុក្តលេន តយោ មត្តា ថដលៃន្ធា តេញិ ច អចវិហ័នោតិ ។ អនាតាមិដលសខ្លំកាំយោយ ខដ៌ខណ្ឌ ខុត្តលោ គឺហំ **မးက္ဂတ် လမ**ည္အက ေဆးေနာ ေ ေတာ[ိ] ဒန္ရုရွ ေ ၊ ေ ဒ (៥៧២) សភានាភាមិដលសច្ឆិភាំហែយ បដ៌-ဗၤန္န္ ဗုန္ဂၢလ္န္ ၊ ေနာရာဗန္ရွိဆလိ ဗဆိုလုန္ဒိ ၊ ေနာန္း អចរំហ័រនោត៌ ។ សភានាតាមិដលសច្ចំការិយាយ ចដ៌-បន្ទោ បុក្កលោ សោតាបត្តិដលេន សមន្ទាកតោត ។ អាមន្តា ។ សភានាតាមិដលសច្ចំការិយាយ ខដ៌ខាខ្មេន បុក្តលេន ខ្វេ មក្តា បដិលន្ធា គេហិ ទ អបវិហី ភេទ ំ។

អភិធម្មបំណា កហិវត្ថុ អរមាត្តសច្ឆិកភិយាយ បដិបាណ្ឌ បុក្កលោ ខត្ធហិ មក្កេហិ សមណ្ឌកតោតិ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិជិត កថាវត្ថ

បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីឆ្នើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត ប្រកបដោយមគ្គ ទាំង ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៧๑) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិ-ផល បានចំពោះ នូវផល ៤ ហើយ មិនសាបសូន្យ ចាកផល គំន ៤ នោះ េឬ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ប្រកបដោយផល គំន ៤ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល បានចំពោះ នូវមគ្គ ពា ហើយ មិនសាប-សូន្យ ចាកមគ្គ គំន ពា នោះ េឬ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ប្រកបដោយមគ្គ គំន ពា ឬ ។ អ្នកមិនគួវ ពោលយ៉ាន៍ ខេះ ទេ ។ បេ ។

៩៨៩) បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់នូវសកទា-តាមិផល បានចំពោះ នូវសោតាបត្តិផលហើយ មិនសាបសូន្យ ចាកសោតាបត្តិផលនោះទេឬ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដាក់ ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល ប្រកបដោយសោតាបត្តិផលឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល បានចំពោះ នូវមគ្គ ៤ ហើយ មិនសាបសូន្យ ចាកមគ្គទាំង ៤ នោះទេឬ ។

វេទី (៥៧៥) អរមាត្តមក្កេន សក្តាយនិដ្ឋី វិចិកិច្ចំ សីលព្វតមរាមាសំ មជមាតីតិ ។ អាមន្តា ។ ននុ តិស្ណំ សញ្ញោជនានំ មហានំ សោតាមត្តិដលំ វុត្តំ ភកវតាតិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចិ តិស្ណំ សញ្ញោជនានំ មហានំ សោតាមត្តិដលំ វុត្តំ ភកវតា នោ វត វេ វត្តព្វេ អរមាត្តមក្កេន សព្វេ សញ្ញោជនា មហីយន្តីតិ ។

(៥៧៤) អរហត្តមក្កេន សព្វេ សញ្ញោជនា រេចាយន្តិ ។ អាមន្តា ។ អរហត្តមក្កេន សក្ត្តាយនិដ្ឋី វិឌិតតិខ្ញុំ សីលព្វតបរាមាសំ បជហតីតិ ។ ន ហេវំ វិត្តូព្វេ ។ បេ ។

(៥៧៣) សព្វសញ្ញោជនាធំ ខញាធំ អរហត្តត្តំ ។ អាមន្តា ។ អរហត្តមក្តេធ សព្វេ សញ្ញោជនា ខហ័-យត្តំ ។ ធ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

សព្វសញ្ញោជិនប្យហានពហិ

អបរាំបិ សមត្ថាគតិតថា ។

សភានាតាមិដលសច្ឆិកាំហែយ ខដិខណ្ឌ ខុក្តលោ ធ្វីហិ មក្តេហិ សមត្ជាកតោតិ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ ខេ ។

សព្វសញ្ញោជនប្បហានពឋា

សព្វសញ្ញោជិនប្បហានពឋា

បុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល ប្រកប ដោយមគ្គទាំង ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចប់ អមរាបិ សមត្ថាតតកថា ។

សព្វសញ្ញោជនប្បញានកឋា

(៥៧៣) ការលះបង់ នូវសញ្ញោដនៈពំងអស់ ឈ្មោះថាអរ-ហត្តប្ត ។ អើ ។ សញ្ញោដនៈពំងអស់ ព្រះអរហន្ត លះបង់ ដោយអហេត្តមគ្គប្ត ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩៩៧៤) សញ្ញោដនៈទាំងអស់ ព្រះអរហន្ត លះបន់ ដោយ អហេត្តមគ្គឬ ។ អើ ។ (ព្រះអរហន្ត) លះបង់ នូវសក្តាយទិដ្ឋិ វិចិភិក្ខា សីលព្វតបរាមាសៈ ដោយអរហត្តមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩៩៧៩) ព្រះអរហន្ត លះថង៍ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆា សីលព្វត-បរាមាស: ដោយអរហត្តមគ្គឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ការលះថង់ នូវសញ្ញោជន:ទាំង ថា ឈ្មោះថាសោតា-ចត្តិផលឬ ។ អើ ។ ចើព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ការ លះថង់ នូវសញ្ញោជន:ទាំង ថា ឈ្មោះថាសោតាចត្តិផល ម្នាលអ្នកដ៏ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា សញ្ញោជន:ទាំងអស់ ព្រះអរហន្តលះថង់ ដោយអរហត្តមគ្គៈទេ ។

(៥៩៩) អរហត្តមក្កេន អណុសហកតំ តាម ភកំ អណុសហកតំ ព្យួទានំ ខ៨ហត័តំ ។ អា-មត្តា ។ ឧនុ តាមរាកព្យួទានានំ អនាសេសហ្ស-ហានំ អនាតាមិដលំ វ៉ុត្តំ ភកវតាតំ ។ អាមន្តា ។

៥៩៧៧) អរមាត្តមក្កេន សព្វេ សញ្ញោជនា ប-ហើយឆ្នំតំ ។ អាមន្តា ។ អរមាត្តមក្កេន អណុសមា-កតំ តាមរាក់ អណុសមាកតំ ព្យាចាន់ ថជមាត័ត៌។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ ថេ ។

មត្តា ។ អរមាត្តមក្កេត ខ្ញុំព្ទាំះកាំ តាមរាក់ ខ្ញុំព្វ កំតាំ ព្យាចានំ ថដមាតីតំ ។ ឧ មេរាំ វត្តព្វេ ។ មេ។ (៥៧៦) អរមាត្តមក្កេន ខ្ញុំព្យាំះកាំ តាមរាក់ ខ្ញុំព្យាំកាំ ព្យាចានំ ថដមាតីតំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ តាមរាកព្យាឆានានំ តនុការំ សភានាតាមិដលំ វត្តំ កកវតាតំ ។ អាមន្តា ។ បញ្ចំ តាមរាកព្យាឆានានំ តនុការំ សភានាតាមិដលំ វត្តំ ភកវតា នោ វត វេ វត្តព្យ អរមាត្តមក្កេទ សញ្ជេ សញ្ញោជនា មហីយន្ត័តំ ។

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវត្ថ

អរមានមក្តេន សត្វេសញោជនា មហ័យខ្លឺតំ ។ អា-

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

សញ្ញោដនៈ ទាំងអស់ ព្រះអហេត្ត លះបង់ ដោយអហេត្តមគ្គឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត លះបង់ នូវកាមរាគៈដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យាបាទដ៏គ្រោត គ្រាត ដោយអហេត្តមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៩៧៦) ព្រះអហេត្ត លះបង់ នូវកាមរាគៈដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យាបាទដ៏គ្រោតគ្រាត ដោយអហេត្តមគ្គឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះ មានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាវៈស្រាលស្តើង នៃកាមរាគៈនិងព្យា-បាទ ឈ្មោះថាសកទាគាមិដលឬ ។ អើ ។ បើព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាវៈស្រាលស្តើង នៃកាមរាគៈនិងព្យា-បុទ ឈ្មោះថាសកទាគាមិដលឬ ។ អើ ។ បើព្រះមានព្រះកាគ ទំងំគ្រស់ថា កាវៈស្រាលស្តើង នៃកាមរាគៈនិងព្យាបាទ ឈ្មោះថា សកទាគាមិដល ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា សញ្ញោជនៈ ទាំងអស់ ព្រះអហេត្ត លះបង់ ដោយអហេត្តមគ្គទេ ។

៩៩៧៧) សញ្ញោដនៈទាំងអស់ ព្រះអរហន្ត លះបង់ ដោយ អហេត្តមគ្គឬ ។ អើ ។ (ព្រះអហេត្ត) លះបង់ នូវកាមរាគៈដំ ស្រាលស្តើង ព្យាបាទដ៏ស្រាលស្តើង ដោយអរហត្តមគ្គឬ ។ អ្នក មិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៧៤) (ព្រះអហេន្ត) លះបង់ នូវកាមរាគៈដ៏ស្រាលស្ដើង ព្យាបាទដ៏ស្រាលស្ដើង ដោយអរហត្តមគ្គឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះ មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ការលះបង់ នូវកាមរាគៈនិងព្យាបាទ មិនឲ្យមានសេសសល់ ឈ្មោះថាអនាគាមិដលឬ ។ អើ ។

ចតុត្ថោ វិត្តោ ។

សព្វសញ្ហោជនប្បហានកប៉ា ។

စ (៥ ៤ ៰) ေႏန္ရာရွိ လ ၅ လ က္ဆေဆးေ អរហ န္ရန္ရွိ ၅ អាមင္ဆာ ၅ ေ၀ၚ អរហ តោ ស ឲ្វ ស ញ្ញោ ជ នា ច ហ៊ី នា គេ ទ ភា ទា ឆា ឆ្នាំ អរហ-តោ ស ឲ្យ ស ញ្ញោ ជ នា ច ហ៊ី នា គេ ៤ វ គ ហ វ គ្គ ឲ្យ ស ព្វ ស ញ្ញោ ជ នា ច ហ៊ី នា គេ ៤ វ គ ហ វ គ្គ ឲ្យ ស ព្វ ស ញ្ញោ ជ នា ច ហ៊ី នា គេ ៤ វ គ ហ វ គ្គ ឲ្យ ស ព្វ ស ញ្ញោ ជ នា ច ហ៊ី នា គេ ៤ វ គ ហ វ គ្គ ឲ្យ

មញ្ញេះដនា ឧស័យខ្លីន រ ស្តាល់ទី នេ សេសខាណី (ស្ត្រ) ស្តាល់ខ្លួន រ មានសារ ១ ១៩ ខែបានអរំជាមនាទ សំតំនំ សំរុង សេស ភេណី សែសន័ រ៉ុន្តំ សំនំ សំរុង សេស ភេណី សែល អំណើន សំរុង សំនំ សំរុង សេស ភេណី សំរាង សំរុង សំនំ សំរុង សេស ភេណី សំរាង សំរុង សំនំ សំរុង សេស ភេណី សំរាង សំរាំង សំរាំង សេស ភេណី សំរាង សំរាង សំរាង សំរាំង សេស ភេណី សំរាង សំរាង សំរាង សំរាង សំរាណី សំរាង សំរា

សព្វសញ្ញោ^ដស្យូ៣៩កេះថា ហញ្ចំ តាមកកត្យចានាន់ អន់វេសេសប្បញានំ អនា-តាមិដលំ វ៉ុន្តំ ភកវតា នោ វតា ហេ វត្តព្វេ អរមាត្ត-មក្កេន សត្វេ សញ្ញោជនា បហីយន្តីតិ ។ បើព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាវលះបង់ នូវកាមពគៈនិងព្យាបាទ មិនឲ្យមានសេសសល់ ឈ្មោះថាអនាគាមិផល ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគូរូពោលថា សញ្ញោជនៈទាំងអស់ ព្រះអវហន្ត លះបង់ ដោយ អហេត្តមគ្គុទេ ។

៩៨៧៩ សញ្ញោជនៈ ទាំងអស់ ព្រះអហេត្ត លះបង់ ដោយអរ-ហត្តមត្កឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ការលះ បង់ប្រវាគៈ អប្រវាគ: មានះ ឧទ្ធច្ចៈ និងអវិជ្ឈា មិនឲ្យមានសេសសល់ ឈ្មោះថាអហេត្តឬ ។ អើ ។ បើព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ការ លះបង់ប្រវាគៈ អប្រវាគៈ មានះ ឧទ្ធច្ចៈ និងអវិជ្ឈា មិនឲ្យមានសេសសល់ ឈ្មោះថាអហេត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា សញ្ញោជនៈ ទាំងអស់ ព្រះអហេត្ត លះបង់ ដោយអហេត្តមគ្គទេ ។

(៥៨០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការលះបង់ នូវសញ្ញោដនៈ ពំផអស់ ឈ្មោះថាអរហត្តទេឬ ។ អើ ។ ក្រៃផសញ្ញោដនៈព៌ផអស់ ព្រះអរហន្ត លះបង់ហើយឬ ។ អើ ។ បើសញ្ញោដនៈពំផអស់ ព្រះអរហន្ត លះបង់ហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នក គួរពោលថា ការលះបង់ នូវសញ្ញោដនៈពំធអស់ ឈ្មោះថាអរហត្ត ។ ចប់ សព្វសញ្ញោដនប្បហានកថា ។

ចប់ ចតុត្ថវត្ត ។

(ဗ ဗ ၀) ာိမ္ခန္စိ္သားလိ် ာိမ္ခန္စန္ရဲ ၈ မာမ္မာ ၈ ယံ က်ဲက္နံ ာိမ္ခန္စ်ွင္သားလိ လာင္ကရွိ ာိမ္ခန္စန္ရဲ ၈ ေလာံ အႏွင့္ ၈ ေရာ စိမ္ခန္စ်ွင္သားလဲ ာိမ္ခန္စန္ရဲ ၈ မာမ္မာ ၈ ဗမ္မင်္ကေနာ္ လာင္သားလဲ ာိမ္ခန္စန္ရဲ ၈ ေလာံ အျခင္ ၈ ေမ စိမ္ခန္စ်ည္ကာလဲ ာိမ္ခန္စန္ရဲ ၈ ေလာံ အျခင္ ၈ ေမ လည္ စိမ္ခန္စ်ည္ကာလဲ ာိမ္ခန္စန္ရဲ ၈ ေလာံ အျခင္ ၈ ေမ လည္ စိမ္ခန္စ်ည္ကာလဲ စိမ္ခန္စန္ရဲ ၈ ေလာံ အျခင္ ၈ ေမ က လည္ စိမ္ခန္စ်ည္ကာလဲ စိမ္ခန္စန္ရဲ ၈ ေလာံ အျခင္ ၈ ေမ က လာ စိမ္ခန္စ်ည္ကာလဲ စိမ္ခန္စန္ရဲ ၈ ေလာံ အျခင္ ၈ ေမ က က ေရာ ၈ ေလာံ စိမ္ခန္စ ၈ ေလာံ စိမ္ခန္စာ ၈ ေလာက္ စိမ္ခန္စာ ၈ ေလာ္ စိမ္ခန္စာ ၈ ေလာံ စိမ္ခန္စာ ၈ ေလာက္ စိမ္ခန္စာ ၈ ေလာ္ စိမ္ခန္စာ ၈ ေလာက္ စိမ္ခနာ ၈ ေလာက္ စိမ္ခန္စာ ၈ ေလာက္ စိန္ရဲ ၈ ေလာက္ စိမ္ခနာ ၈ ေတာ္ ၈ ေလာက္ စိန္စာ ၈ ေလာက္ စိမ္ခန္စာ ၈ ေလာက္ စိမ္ခန္စာ ၈ ေလာက္ စိရဲ ၈ ေလာက္ စိ ေတာ္ ၈ ေလာက္ စိမ္ခနာ ၈ ေတာ္ ၈ ေလာက္ စိန္စာ ၈ ေလာက္ စိန္စာ ၈ ေတာက္ ၈ ေလာက္ စိန္စာ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေတာ္ ၈ ေလာက္ စိန္စာ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက ၈ ေလာက္ ၈ ေတာ္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက စိန္က ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္ ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက္က ၈ ေတာက္က ၈ ေလာက္က ၈ ေလာက္က

វិមុត្តពិហ

អាម្បី រប្បក ក៏មាំស្បូ អរហា សមា ឧមមន្តិយា អរហា អរហតោ សត្វេ ឌម្មា អនាសក់ អរហា ខន្ធមាំ ៥លេមាំ សមត្ថាក់តោ ៧វ ទៅ ធមាំ ឧចេត្តា-មាំ ពោធិយា ពុន្តោ សមា លក្ខណសមត្ថាក-តោ ពោធិសត្តោ ឱុក្កន្តនំយាមោ ចរិតព្រហ្ម-ចរិយោ មដិមន្តកោ ៥លេន សមន្ថាក់តោ សព្វសញ្ញោជនានំ មហានំ អរហត្តន្តិ ។

ររភិធម្មបិឝក កឋាវត្ ទូទ្អាស់សៃបតុត្តវិគ្គសោះ គឺ

និយាយអំពី គ្រហស្ត បានជាព្រះអរហន្ត ១ បានជាព្រះ អរហន្តជាមួយគ្នានឹងការកើតឡើង ១ ពួកធម៌ពំងអស់ មិន មានអាសវៈ របស់ព្រះអរហន្ត ១ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយ ផលពំងបួន ១ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយឧបេក្ខា ៦ យ៉ាង ១ បានជាព្រះពុទ្ធ ដោយពោធិញ្ញាណ ១ ពោធិសត្វ ប្រកប ព្រមដោយលក្ខណៈ ១ ព្រះពោធិសត្វ មាននិយាមៈយាងចុះ ហើយ មានព្រហ្មចរិយៈប្រព្រឹត្តហើយ ១ បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ប្រកបដោយផល ១ ការលះបង់សញ្ញោជនៈពាំងអស់ ឈ្មោះ ថាអរហត្ត ១ ។

វិមុត្តពឋា

(៩៨១) វិមុត្តិញាណ ឈ្មោះថាវិមុត្តឬ ។ អើ ។ វិមុត្តិញាណ ណាមួយ វិមុត្តិញាណទាំងអស់នោះ ឈ្មោះថាវិមុត្តឬ ។ អ្នកមិនគួវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិមុត្តិញាណ ឈ្មោះថាវិមុត្តឬ ។ អើ ។ បច្ចុ-វេត្តណញាណ ឈ្មោះថាវិមុត្តឬ ។ អ្នកមិនគួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិមុត្តិញាណ ឈ្មោះថាវិមុត្តឬ ។ អើ ។ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គលដា គោត្រកូ ឈ្មោះថាវិមុត្តឬ ។ អ្នកមិនគួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ပဥ္နလ္မွာ ရင္လလည္း မိုန္ခ်ိန္သာ က ျနားစိန္း က က မန္လာ ျ ကေရာဗန္နည္ ဤကံ ကေရာဗန္နီႊကံ ဗန္မည္မ ပင်္ဂလန္နလ္၊ မင်္ဂနာလ္၊ လင္မ်ဳိအားကလ္၊ ဤလာင္ရွိ ၁ င ហេរំវត្តត្វេ ។ មេ ។ សភានាតាមិដលសច្ឆិភាំវិយាយ ပင်္ခပ္မေနာ္ မိုင္ခလူနာ ျမိဳးခ်ိဳးမ်ိဳးတယ္ ျမိဳးခ်ိဳးမ်ိဳး ျ អខន្លា ។ សភានាតាមិស្ស ញាណំ សភានាតាម៌-ႊလံ ဗန္စည္၊ ဗင္စိလဒ္စည္၊ မင္စိကနည္၊ သင္စိုကနည္၊ ញាណត្តំ ។ ន ហៅវត្តត្វេ ។ បេ ។ អនាតាមិដល-လင္မ်ိဳက်ဳိးဟာယ ဗင်္ဂဗဥ္နလ္မွ ဗုန္ဂလည္း မုန္ဂ်ီးကာလံ វិទុត្តត្តំ ។ អាមត្តា ។ អនាតាមិស្ស ញាណំ អនាតាមិ-ដល់ បត្តស្បូ ចដលន្ធស្បូ អជ៌កតស្បូ សច្ឆិកាតស្ប ញាណត្តំ ។ ៤ ហៅវត្តត្វេ ។ បេ ។ អហត្តសច្ចំ-အိၢိဳယာယ ဗင်္ခဗန္နည္၊ ဗုန္ဂလည္၊ ဒိုရန္ခ်ိញ္ကာလာ វិមុនន្តំ ។ អាមន្តា ។ អាហេតោ ញាណំ អាហន្តំ បត្តស្ប បដ៌លន្ធស្ប អជ៌កតស្ប សខ្ញុំកាតស្ប ရက္ကာက်န္တဲ့ ၅ ဖ စောင်္ဂန္က (၅ ၂ စ ၂

វិមុត្តពឋា

(៥៨៤) វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គលដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យ ជាកច្បាស់នូវ សោតាបត្តិផល ឈ្មោះថាវិមុត្តឬ ។ អើ ។ ញាណ វបស់សោតាបន្តបុគ្គល ជាញាណរបស់បុគ្គល ដែលបានដល់ បាន ចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នក មិនគូរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ ២ ។ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គលដែល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល ឈ្មោះថាវិមុត្តឬ ។ អ៉ើ ។ ញាណ របស់សកទាគាមិថុគ្គល ជាញាណរបស់បុគ្គល ដែលបានដល់ បានចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសកទាគា-មិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិមត្តិញាណ របស់បុគ្គលដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់នូវអនាគាមិផល ឈ្មោះ ឋាវិមុតថ្ម ។ អើ ។ ញាណ របស់អនាគាមិបុគ្គល ជាញាណ របស់បុគ្គល ដែលបានដល់ បានចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នុវអនាគាមថលថ្ម ។ អកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ វិមត្តិញាណ វបស់បុគ្គលដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់នូវត្រះអរហត្ត ឈ្មោះថា វិមុត្តឬ ។ អើ ។ ញាណ វបស់ព្រះអវហន្ត ជាញាណវបស់បុគ្គល ដែលចានដល់ ចានចំពោះ ត្រាស់ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវព្រះ អហេតុឬ ។ អកមិនគុរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

666

អភិធម្មបិដពេ ពឋាវត្ថ

(៥៤៣) សោតាបត្តិដលសមន្តិស្បូ បុក្តលស្ប វិមុតិញាណំ វិមុត្តត្តិ ។ អាមត្តា ។ សោតាបត្តិដល-សច្ចំការិយាយ ខដ៌ខត្ខស្ស ទុក្កលស្ស វិទុត្តិញាណំ វិមុត្តត្តំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ សភានាតាមិ-င္ဆလ္ကာရင္စီလ္နဲ႔ ရင္ကလ္နဲ႔ နဲ့ရန္စီဆီဟာ လူ နဲ့ရင္စီ နဲ႔ អាមន្តា ។ សភានាតាមិដលសច្ចិភាំហែយ មដំ-ပင္မလ္က ပုဂ္ဂလလ္က ဒီမုန္စိုင္ရာ လုိ ဒီမုန္စစ္ရဲ ၅ ၀ (မာဒီ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ អនាតាមិដលសមន្ត័ំស្ស បុក្តលស្ស វិមត្តិញាណំ វិមត្តត្តំ ។ អមត្តា ។ អធាតាមិដល-မင္မီအိႏိယာယ စင္စစ္မင္နာ စုန္မလမ္ နန္နီးရာက္မ វិមុត្តត្តំ ។ ជ ហៅ វត្តុព្វេ ។ បេ ។ អហេត្តដលស-មន្តិស្ស មុក្តលស្ស វិមុត្តត្តា ៣ ៣-មន្តា ។ អហេត្តសច្ឆិតាំណេយ ខដ៌ខន្នស្ស ខុត្តលស្ស ^{နဲ}မုန္ရွိိ္ကာ လ်ံ ၊ မိန္ရန္ရွိ ၅ ေ ေ ေ ေ ေ အိ နိန္ရုရွ္ ၅ ၊ ေ ၅ (៩៤៤) សោតាចត្តិដលសមន្តិ៍ស្បូ ពុក្តលស្ប ⁷ မုန္ခ်ိဳញာ ^{ကို} ¹ မုန္ခ်ိဳ နားက္ ေငးလို ေပးနားလုပ္ခု ေကာ္ ណត្តំ ។ អាមត្តា ។ សោតាខត្តិដលសខ្ញុំកាំហែយ ဗင်္ဂဗင္နမ္နာ ဗုန္ဂလမ္နာ မိုန္ခ်ီးရာလံုိ မိုန္ခံုနား

អភិធម្មចិងក កឋាវត្ថ

 $(\mathcal{C} \mathcal{C} \mathcal{C} \mathcal{C} \mathcal{C} \mathcal{C})$ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គលដែលត្រមាត្រឿងដោយ κ សាតាបត្តិផល ឈ្មោះថាវិមុត្ថឬ ។ អើ ។ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គល ដែលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ សោតាបត្តិផល ឈ្មោះថាវិមុត្តឬ ។ អ្នកមិន គរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គលដែលព្រម ក្រៀងដោយសកទាគាមិផល ឈ្មោះថាវិមុត្ថថ្ម ។ អើ ។ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គល ដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល ឈ្មោះថាវិមុត្ថឬ ។ អ្នកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គលដែលព្រមក្រៀងដោយអនាគាមិផល ឈ្មោះថាវិមុត្តឬ y វិមុតិញាណ របស់បុគ្គលដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ 1Ħ y v_{ij} ស់នូវអនាគាមផល ឈ្មោះថាវិមុត្ត v_{j} ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាត៍ 13:19 វិមុតិំញាណ រត្តំញ អរហត្តផល ឈ្មោះថាវិមុត្ថឬ ។ អើ ។ វបស បុគ្គលដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់នូវអរហត្ត ឈ្មោះថាវិមុត្ត ឬ ។ អកមិនគរុវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩៩៩) វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀងដោយ សោតាបត្តិផល ឈ្មោះថាវិមុត្តឬ វិមុត្តនោះឯង ជាញាណ របស់បុគ្គល ដែលដល់នូវផលឬ ។ អើ ។ វិមុត្តញាណ របស់បុគ្គលដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផល ឈ្មោះថាវិមុត្ត វិមុត្តនោះឯង

ႊလိ ဗန္စာလ႑ ဤလာင္ရဲ ၅ ေ ေ ေ ေ ေ အို နန္စု ၅ ေ ဗ ၅ လကၡာကဗ်ိဳដលសមន្តិ៍ស្បូ បុក្តលស្ប ^{វិ}មត្តំញាណ វិមុត្ត តញ្ ដល់ បត្តស្ប ញាណត្តិ ។ អាមត្តា ។ ស-តនាតាមិដលសខ្ញុំកាំយាយ ខដំខន្នស្បូ ខុត្តលស្ប ၢိဳမ္ခန္စီး၏ က်ဴ ၊ နွန္နံ နားကို ဧလံ ဧန္မာက ေတာ့ ကေဒ်န္နံ နားကို ကေလာက္ခဲ့ ခ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អនាតាមិដលសមន្តិស្បូ ញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ អនាតាមិដលសច្តិតាំហែយ ပင်္ခပ္မေနာ္၊ ဗုန္ဂလနာ္၊ ဒိုနုန္ခ်ိဳးကာ လံိ ဒီမုန္ခံ နေးက္ခ ေလ် ဗန္မာလားရှိ ၅ ေ ေလာ႔ နိုးေပ်ာဲ ၁ ၊ ရေ မၤ-တန္ရႊလၖၓမန္ဂ်ီလ္မႈ ဗုန္ဂလလ္မႈ ဒီခုန္ရ်ကာလံ ဒီခုန္ရံ នញ្ ដល់ បន្តស្បូ ញាណត្ថំ ។ អាមត្តា ។ អហេត្ត-လင္ဗ်ိဳကိဳးတာထ ဗင္ဗိဗင္မ္ဆလ္မွာ ဗုန္မာကာကိ ဒီဗုန္ဂ် နာက္ ငယ် ဗန္ဂလ္၊ ဤကာန္ဂ် ၅ ၉ (ဟုန វត្តត្វេ ។ មេ ។

វិមុត្តកឋា

ර්ගින

វិមុត្តកឋា

ជាញាណ របស់បុគ្គលដែលដល់ទូវផលឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាន នេះទេ ។ បេ ។ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គលដែលព្រមាព្រៀងដោយ សកទាគាមិផល ឈ្មោះថាវិមុត្ត វិមុត្តនោះឯង ជាញាណ របស បុគ្គលដែលដល់នូវផលឬ ។ អើ ។ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គល ដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើទ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាគាមិផល ឈ្មោះថា មុត្ត វិមុត្តនោះឯង ជាញាណ របស់បុគ្គលដែលដល់នូវផលឬ ។ អ្នកមិន គរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ២ ។ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គលដែលព្រម ក្រៀងដោយអនាគាមិផល ឈ្មោះថាវិមុត្ត វិមុត្តនោះឯង ជាញាណ ដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាភំព្យាស់នូវអនាគាមិផល ឈ្មោះថាវិមុត្ត វិមុត្តនោះឯង ជាញាណ របស់បុគ្គលដែលដល់នូវផលឬ ។ អ្នក មិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គលដែលព្រម ក្រៀងដោយអរហត្តផល ឈ្មោះថាវិមុត្ត វិមុត្តនោះឯង ជាញាណ របស់បុគ្គលដែលដល់នូវផលឬ ។ អើ ។ វិមុត្តិញាណ របស់បុគ្គល ដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់នូវព្រះអរហត្ត ឈ្មោះថាវិមុត្ត វិមុត្តនោះឯង ជាញាណ របស់បុគ្គលដែលដល់នូវផលឬ ។ អ្នកមិនគរូវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

សេក្ខស្ស អសេក្ខំ ញាណំ អត្ត័តំ ។ (៥៤៦) អសេក្ខស្ស អសេក្ខំ ញាណំ អត្ត៌ អសេក្ខោ អសេក្ខំ ឧថ្មំ ជា៣តំ បស្សត៌ ឧំដំួវឧិតំ សច្ឆិតតំ ឧបសម្បជ្ជ វិហវតំ តាយេឧ ដុសិត្វា វិហវ-ត័តំ ។ អាមន្តា ។ សេក្ខស្ស អសេក្ខំ ញាណំ អត្តិ

(៩៩៩) សេត្វូស្ស អសេត្វំ ញាណំ អគ្គ័តំ។ អាមន្តា ។ សេត្វ្រា អសេក្ខំ ឧម្មំ ជានាត៌ ខស្សតំ និដ្ឋំ វិនិតំ សច្ឆិតាតំ ឧបសម្បជ្ឈ វិហរតំ តាយេន ដុសិត្វា វិហរតីតំ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ នន្ សេត្វ្រា អសេក្ខំ ឧម្មំ ន ជានាតំ ន បស្សតំ អ និដ្ឋំ អវិនិតំ អសច្ឆិតាតំ ន ឧបសម្បជ្ឈ វិហរតំ ន តាយេន ដុសិត្វា វិហរតីតំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្វិ សេត្វ្បា អសេក្ខំ ឧម្មុំ ន ជានាតំ ន បស្សតំ អ-និដ្ឋំ អវិនិតំ អសច្ឆិតាតំ ន ឧបសម្បជ្ឈ វិហរតំ ន តាយេន ដុសិត្វា វិហរតំ ន ឧបសម្បជ្ឈ វិហរតំ ន តាយេន ដុសិត្វា វិហរតំ នេ វាតា ស វត្តព្វេ អសេក្ខព្លាណាកហា

(៥៨៥) អសេត្តញាណ របស់អសេត្តបុគ្គល មានដែរឬ ។ เห็ ๆ เพรูบุลุด นั้น เพ็ญ รู่หเพรูนษิ (ตุระเง่รู่ អសេត្តធម៌) ដែលខ្លួនឃើញ ដឹង ធ្វើឲ្យជាកំច្បាស់ ពាល់ត្រូវ ដោយ នាមកាយហើយ សម្រេចសម្រាន្តនៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងសេក្ខបុគ្គល មិនដឹង មិនឃើញ នូវអសេក្ខ-ធម៌ (មិនបានដល់នូវអសេក្ខធម៌) ដែល ទុនមិនឃើញ មិនដឹង មិន ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ មិនបានពាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយហើយ សម្រេច សម្រាន្តទេឬ ។ គើ ។ បើសេក្ខបុគ្គល មិនដឹង មិនឃើញ នូវអសេក្ខ-ធម៌ (មិនបានដល់នូវអសេក្ខធម៌) ដែល ខ្លួនមិនឃើញ មិនដឹង មិនធ្វើ ឲ្យដាក់ច្បាស់ មិនពាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយហើយ សម្រេចសម្រាន្ត ទេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា អសេត្តញាណ វបស សេកប្ភលំ មានទេ ។

(៩៨៦) អសេត្តញាណ របស់អសេត្តបុគ្គល មាន អសេត្ត-បុគ្គល ដឹង ឃើញ នូវអសេត្តធម៌ (បានដល់នូវអសេត្តធម៌) ដែល ១ន ឃើញ ដឹង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ពាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយហើយ សម្រេច សម្រាន្តនៅឬ ។ អើ ។ អសេត្តញាណ របស់សេត្តបុគ្គល មាន

៩៩៩) សេក្ខស្ប អសេក្ខំ ញាណំ អត្ត័តំ ។ អាមន្តា ។ តោត្រកុនោ ខុក្តលស្ប សោតាខត្តិ. មក្តេ ញាណំ អត្ត័តំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ សោតាខត្តិដលសខ្ញុំកាំហៃយ ខដិខន្នស្ប ខុក្ត-លេស្ប សោតាខត្តិដលេ ញាណំ អគ្គ័ត៌ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ សភានាតាខិដលសខ្ញុំកាំហែយ ។ ខេ ។ អនាតាខិដលសខ្ញុំកាំហែយ ។ ខេ ។

(៩៨៧) សេក្ខស្ប អសេក្ខំ ញាណំ អត្ថ សេក្ខោ អសេក្ខំ ឧម្មំ ឧ ជាឆាតិ ឧ ខស្សត៌ អឌិដ្នំ អវិឌិតំ អសច្ឆិតាតំ ឧ ឧបសម្បជ្ជ វិហាតំ ឧ កាយេឧ ដុសិត្វា វិហាតីតំ ។ អាមន្លា ។ អសេក្ខស្ប អសេក្ខំ ញាណំ អត្ថិ អសេក្ខោ អសេក្ខំ ឧម្មំ ឧ ជាឆាតិ ឧ បស្សត៌ អឌិដ្នំ អវិឌិតំ អសច្ឆិតាតំ ឧ ឧបសម្បជ្ជ វិហាតិ ឧ កោយេឧ ដុសិត្វា វិហាតើតំ ។ ឧ ហៅ វិត្តព្វេ ។ បេ ។

សេត្តោ អសេត្តំ ជម្មុំ ជានាតិ បស្បតិ ឌិដ្ដំ វិឌិតំ សច្ចិតាតំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ កាយេធ ដុសិត្វា វិហរតីតិ ។ ធ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អសេត្តញាណតថា

អសេក្ខញ្ញាណពឋា

សេត្តបុគ្គល ដឹង ឃើញ នូវអសេត្តធម៌ (បានដល់នូវអសេត្តធម៌) ដែល ខ្លួនឃើញ ដឹង ធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ ពាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយហើយ សម្រេចសម្រាន្តនៅដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៨៧) អសេត្តញាណ បេស់សេត្វបុគ្គល មាន សេត្វ-បុគ្គល មិនដឹង មិនឃើញ នូវអសេត្វធម៌ (មិនបានដល់នូវអសេត្វធម៌) ដែលខ្លួនមិនឃើញ មិនដឹង មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ មិនពាល់ត្រូវ ដោយ នាមកាយហើយ សម្រេចសម្រាន្តនៅទេឬ ។ អើ ។ អសេត្វញាណ បេស់អសេត្វបុគ្គល មាន អសេត្វបុគ្គល មិនដឹង មិនឃើញ នូវ អសេត្វធម៌ (មិនបានដល់នូវអសេត្វធម៌) ដែលខ្លួនមិនឃើញ មិនដឹង មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ មិនពាល់ត្រូវ ដោយនាមកាយហើយ សម្រេច សម្រាន្តនៅទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៨៨) អសេត្តញាណ របស់សេត្វបុគ្គល មានដែរឬ ។ អើ ។ ញាណ ក្នុងសោតាបត្តិមគ្គ របស់បុគ្គល ជាគោត្រកូ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ក្នុងសោតាបត្តិផល របស់បុគ្គលដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផល មាន ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ សកទាតាមិផល ។ បេ ។ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ។ បេ ។

អភិធម្មចំដពេ កជាវត្ថ មាម ត្តមខ្ញុំគាំហោយ ខដ៍ខន្ទស្យ ខុត្តលស្ស អាមាត្តេ 😁 🧁 អត្ត័តិ ។ ជ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ (៥៥៥) ខ វត្តទុំ សេភ្លស្ស៍ មសេភ្នំ ញាណំ អត្ត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ ឧឧុ អាយស្មា អាឧន្តោ សេក្តោ ភកវា ឧន្យរោត ជានាត់ សារីមុត្តោ ដេពោ မဟားမာင္ဂလ္နားအား ဧးက နူဒ္များကနီး ဆံဆာနီးနီး ၅ អាមន្តា ។ មាញ់ អាយស្នា អានន្តោ សេត្តោ ကလက် အုဒ္မားကဆီ ဆာဆာဆီ လာဂ်ီဗုံးရွာ ဗေးက ဗဟားမာင္ကလ္နားအား ၊ ဧကာ နန္မားကနီး ဆံဆာနီး ၊ နေန វត ហេវត្តព្វេ សេភ្ជាស្បូ អសេភ្ជាំ ញាណំ អត្ត័ត៌ ។ អសេក្ខញាណពថា ។

វិបរិតពបា

(៥៩០) បឋវិតាសិណំ សមាបត្តិ សមាបខ្លួស្ប បៃវីតេ ញាណរត្តិ ។ អាមន្តា ។ អធិច្ចេ ធិច្ចុត្តិ វីបវិយេសោតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

ញាណ ក្នុងព្រះអរហត្ត របស់បុគ្គលដែលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវព្រះអរហត្ត មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូវញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩៨៩) បុគ្គលមិនគរួនើយាយថា អសេត្វញាណ របស់សេត្វ-បុគ្គល មានទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអាននូមានអាយុ ជាសេត្វបុគ្គល វមែងដឹងថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គលើសលុប វមែងដឹងថា ព្រះថេវៈ ឈ្មោះសារីបុត្ត និងព្រះថេវៈ ឈ្មោះមហាមោគ្គល្ងាន លោកលើស លុបដូច្នេះដែរឬ ។ អើ ។ បើព្រះអាននូមានអាយុ ជាសេត្វបុគ្គល វមែងដឹងថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គលើសលុប វមែងដឹងថា ព្រះថេវៈ ឈ្មោះសារីបុត្ត និងព្រះថេវៈ ឈ្មោះមហាមោគ្គល្ងាន លោកលើសលុប វមែងដឹងថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គលើសលុប វមែងដឹងថា ព្រះថេវៈ ឈ្មោះសារីបុត្ត និងព្រះថេវៈ ឈ្មោះមហាមោគ្គល្ងាន លោកលើសលុប ដូច្នេះហើយ ម្នាលអ្នកដឹចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរួវពោលថា អសេត្វញ្ញាណ របស់សេត្វបុគ្គល មាន ។ លំ អសេត្ញញាណកេជា ។

វិបរ័តពឋា

ហេវំវត្តឲ្យ ។ មេ។ ឧនុ កុសលន្តិ ។ អាមន្តា ។ တက္ခ်ိဳ ကုမၸိ ၊ အ ၊ အ ၊ ၊ အျခု ဗ ဗ ၊ က က က်ိဳ က က် សមាបន្តឹ សមាបច្ចុស្ប៍ វិចរី តេ ញាណត្តំ ។ (៥៩៤) អនិច្នេ និទ្ធន្និ វិទាំយេសោ សោ ខ អកុសលោត ។ អាមន្តា ។ បឋវិតាសំណំ សមាបត្ត័ សមាបន្នស្បៈ វិបរីនេ ញាណំ នញ្ អតុសលន្ត្នំ ។ ေ းတား ႏွင္လုိ ရ ေရာက္ ေရာက္ခ်ဳိ ရ ေရာက္ អឧត្តន៍ អត្តាត៍ ។ ខេ ។ អសុកេ សុកន្តំ វិចរិយេសោ សោ ខ អកុសលោត៍ ។ អាមន្លា ។ បឋវិតាសំ-ណ៍ សមាបន្តឹ សមាបច្ចុស្ស វិបរីនេ ញាណំ នញ្ អតុសលត្ថិ ។ ន ហេរំវត្តព្វេ ។ មេ ។

នុក្តេ សុខភ្នំ។ បេ ។ អនត្តភ្នំ អត្ថាតិ ។ បេ ។ អសុកេ

សុភត្ថ៌ វិមរិយេសោទ័ ។ ធ មេវ៉ វត្តុឲ្យ ។ មេ ។

(៥៩០) ឧណ្ដូយមួយ, មានខេន្ត មានចេះសា

វិចរ៍ តេ ញាលាខ្លំ ។ អមន្តា ។ អតុសលខ្លំ ។ ឧ

វីឃើតកញ្

វិចរឹតកឋា

សេចក្តីប្រភាន់ផ្ទុយ ថាសុទ ក្នុងបេស់ជាទុក្ខ ។ បេ ។ ថា ខ្ ភ្ន របស់មិនមែនជា ខ្ ។ បេ ។ ថា ស្អាត ក្នុងរបស់មិន ស្អាត មានដែរ ថ្លូ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។

៩៩៩១) វិបរីតញាណ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់បឋវីកសិ-ណសមាបត្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ (ញាណនោះ) ជាអកុសលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង (ញាណនោះ) ជាកុ-សលឬ ។ អើ ។ បើ (ញាណនោះ) ជាកុសល ម្នាលអ្នកដ៏ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វិបរីតញាណ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់ បឋវីកសិណសមាបត្តិ មានទេ ។

(៥៩៤) សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយ ថាទៀង ក្នុងរបស់មិនទៀង (មាន) ចុះសេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយ នោះជាអកុសលឬ ។ អើ ។ វិបរី-តញាណ របស់បុគ្គល ដែលចូលកាន់បឋវីកសិណសមាបត្តិ (មាន) ចុះ ញាណនោះ ជាអកុសលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយ ថាសុ ក្នុងរបស់ជាទុក្ខ ។ បេ ។ ថា ខ្លួន ក្នុង របស់មិនមែន ខ្លួន ។ បេ ។ ថាស្អាត ក្នុងរបស់មិនស្អាត ចុះសេចក្តី ប្រកាន់ផ្ទុយនោះ ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ វិបរិតញាណ របស់ បុគ្គល ដែលចូលកាន់បឋវីកសិណសមាបត្តិ (មាន) ចុះញាណនោះ ជា អកុសល្ប ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អភិធម្មថិជំពេ ៧២វិត្ (៥៩៣) មហវីតាសិណំ សមាមត្តំ សមាមខ្លួស្ប វិមវីតេ ញាណំ តញ្ច កាសលក្តំ ។ អាមន្តា ។ អ-ធំម្នេ ធំម្នុត្តិ វិមវិយេសោ សោ ខ កាសលោតំ ។ ធ ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ មហវីតាសិណំ សមាមត្តឹ សមាមខ្លួស្ប វិមវីតេ ញាណំ តញ្ តាសលក្តិ ។ អាមន្តា ។ ឌុ ក្តោ សុខត្តិ ។ ខេ ។ អនត្តធិ អត្តាតិ ។ ខេ ។ អសុ ភេ សុភត្តិ វិមវិយេសោ សោ ខ តា-ស លោតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៩៩៤) ១៩វីតាសិណំ សមាបត្តី សមាបន្នស្ប វិចរីតេ ញាណត្តិ ។ អាមន្តា ។ អរហា ១៩វីតា-សិណំ សមាបត្តី សមាបដ្លេយ្យាតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជំ អរហា ១៩វីតាសិណំ សមាបត្តី សមាបដ្លេ-យ្យ នោ វតា វេ វត្តព្វេ ១៩វីតាសិណំ សមាបត្តី សមាបន្នស្ប វិចរីតេ ញាណត្តិ ។

(៥៩៥) ២៥វីភាសិណំ សមាបត្តិ សមាបខ្នុស្ស វិចរី តេ ញាណំ អរហា ២៥វីភាសិណំ សមាបត្តិ សមាប ជួយ្យាតិ ។ អាមស្លា ។ អត្ថិ អរហាតោ វិចរិ-យេ សោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តក្វេ ។ ចេ ។

អភិធម្មមិដក កឋាវត្ថ

(៥៩៣) បៃរីតញាណ បេស់បុគ្គលដែលចូលកាន់បឋ់វីកសំណ-សមាបត្តិ (មាន) ចុះញាណនោះ ជាកុសលប្ត ។ អើ ។ សេចក្តី ប្រកាន់ផ្ទុយ ថាទៀង ក្នុងបេស់មិនទៀង ចុះសេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយនោះ ជាកុសលប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិបរីតញាណ បេសបុគ្គលដែលចូលកាន់បឋ់វីកសិណសមាបត្តិ (មាន) ចុះញាណនោះ ជាកុសលប្ត ។ អើ ។ សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយ ថាសុ១ ក្នុងបេស់ជាទុក្ខ ។ បេ ។ ថាទូន ក្នុងបេស់មិនមែនទូន ។ បេ ។ ថាស្អាត ក្នុងបេស់ មិនស្អាត ចុះសេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយនោះ ជាកុសលប្ត ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៩៤) វិចរីតញាណ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់បឋិកសិណ-សមាបត្តិ (មាន) ឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ចូលកាន់បឋិកសិណ-សមាបត្តិឬ ។ អើ ។ បើព្រះអរហន្ត ចូលកាន់បឋិកសិណសមាបត្តិ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វិចរីតញាណ របស់បុគ្គលដែល ចូលកាន់បឋិកសិណាសមាបត្តិ មានទេ ។

(៥៩៥) វិចរឹតញាណ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់បឋវិកសិណ-សមាបត្តិ (មាន) ព្រះអរហន្ត ចូលកាន់បឋវិកសិណសមាបត្តិឬ ។ អើ ។ សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយ របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អ្នកមិន គូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ 662

វិចរឹតកឋា

(៩៩៦) អត្តិ អាហតោ វិបរិយេសោត ។ អ-មន្តា ។ អត្តិ អាហតោ សញ្ញាវិបរិយេសោ ចិត្តវិបរិ-យេសោ ឧិដ្ឋិវិបរិ យសោតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។បេ ។ (៩៩៧) ឧត្តិ អាហតោ សញ្ញាវិបរិយេសោ ចិត្ត-វិបរិយេសោ ឧិដ្ឋិវិបរិយេសោតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្វិ ឧត្តិ អាហតោ សញ្ញាវិបរិយេសោ ចិត្តវិបរិយេសោ ឧដ្ឋិវិបរិយេសោ នោ វត្ត ។ វត្តព្វេ អត្តិ អាហតោ វិបរិយេសោភិ ។

(៥៩៥) ឧ វត្តត្វំ បឋរីគាសិណំ សមាបត្តឹ សមាបន្នស្ប វិបរីគេ ញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ បឋរី-គាសិណំ សមាបត្តិ សមាបដ្ឋនួស្ប សព្វេរ បឋរី ហោគីតំ ។ ឧ បោរំវត្តត្វេ ។ បេ ។ គេឧ បាំ បឋរី-គាសិណំ សមាបត្តិ សមាបន្នស្ប វិបរីគេ ញាណត្តំ ។ (៥៩៩) បឋរីគាសិណំ សមាបត្តិ សមាបន្នស្ប វិបរីគេ ញាណត្តិ ។ អាមត្តា ។ ឧឧ បឋរី អត្តិ អត្តិ ច កោរចំ បឋរី បឋរិគោ សមាបដ្ឋត័តិ ។ អា-មត្តា ។ បាញ្ចំ បឋរី អត្តិ អត្តិ ច កោះចំ

វិចរីតកឋា

(៥៩៦) សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយ របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អើ ។ សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយដោយសញ្ញា សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយដោយចិត្ត សេចក្តី ប្រកាន់ផ្ទុយដោយទិដ្ឋិ របស់ព្រះអរហន្ត មានឬ ។ អ្នកមិនគូរូវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

៩៩៨៧) សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយដោយសញ្ញា សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយ ដោយចិត្ត សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយដោយទិដ្ឋិ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានទេ ឬ ។ អើ ។ បើសេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយដោយសញ្ញា សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយ ដោយចិត្ត សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយដោយទិដ្ឋិ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា សេចក្តីប្រកាន់ផ្ទុយ របស់ព្រះ អរហន្ត មានទេ ។

៩៩៩៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា វិបរីតញាណ របស់បុគ្គល ដែលចូលកាន់បឋវីកសិណសមាបត្តិ (មាន) ខេឬ ។ អើ ។ បុគ្គល កាលចូលកាន់បឋវីកសិណសមាបត្តិ ។ ធម្មជាតិទាំងអស់ ទៅជាផែនដី ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ វិបរី-តញ្ញាណ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់បឋវីកសិណសមាបត្តិ មាន ។ (៥៩៩) វិបរីតញាណ របស់បុគ្គលចូលកាន់បឋវីកសិណសមាបត្តិ

ថ្ងៃនុន្ត ស្រីរអញ្ញា ដោះសេចបុគ្គ ចេះ កោនចំណាន ដោះសេចទេត្ត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងផែនដី មាន បុគ្គលនីមួយ ចូលកាន់ផែនដី ដោយផែនដី មានដែរឬ ។ អើ ។ លើផែនដី មាន បុគ្គលនីមួយ

ភ្នំអ យាធមតមាលាន៍ ក្រអតយន៌អ (០០៤) ញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ នំយតស្ប អតំ ស្លាណា អត្តំ ញាណត្តំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្ថិ ញាណត្តំ ។ ន ហៅ វត្តហ្វេ ។ ទេ ៤ (៦០៤) ភ្នំនេ យកមកមាន ។ អនិយតសប្រ តំ ស្វាណា មាន ក្តាត្រូវ ហែរ ន ។ ភ្នំណាញ ក្តីន យាធ នាយ នភ្តំ ញាណត្តំ ។ ន ហៅ វត្តព្យេ ក្តីន យាធ

តិយាមពឋា

បហ៍ បហ៌តោ សមាបដ្ឋតិ នោ វត វេវត្តព្វេ បហ៍-គេសំណំ សមាបត្តី សមាបជ្ឈស្បូ ថៃវី តេ ញាណត្តំ ។ (៦ ° °) បហ់វី អត្តិ បហ់វី បហ៌តោ សមាបដ្ឋ-នួស្បូ វិបរីនំ ហោតីតិ ។ អាមន្តា ។ និញានំ អត្តិ និញានំ និញានតោ សមាបជ្ជន្សប្ប វិបរីនំ ហោតីតិ ។ ន បោរំ វត្តព្វេ ។ ប ។ គេន ហិ ន វត្តព្វំ បហ់វី-គេសំណំ សមាបត្តី សមាបជ្ជស្បូ វិបរីតេ ញាណត្តំ ។ រិបាតាយា ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

ចូលកាន់ផែនដី ដោយផែនដី មានមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគឺរូវ ពោលថា វិបរីតញាណ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់បប់រីកសិណមាបត្តិ មានទេ ។

(៦ ៰ ៰) ផែនដី មាន វិបរីតញាណ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់ ផែនដី ដោយផែនដី មានដែរឬ ។ អើ ។ និព្វាន មាន វិបរីតញាណ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់និព្វាន ដោយនិព្វាន មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរូ ពោលយ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា វិបរីតញាណ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់បប់វីកសិណសមាបត្តិ មាន េ ។ ចប់ រិចរឹតក្លោ ។

ន័យាមកបា

(៦០១) ញាណ ក្នុងដំណើវ ទៅកាន់និយាមៈគឺមគ្គ របស់បុគ្គល ជាអនិយត: (បុថុដ្ឋន) មានដែរឬ ។ អើ ។ ញាណ ក្នុងដំណើរ ទៅកាន់អនិយាម: របស់បុគ្គលជានិយត: មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។

(៦០៤) ញាណ ក្នុងដំណើរទៅកាន់អនិយាមៈ របស់បុគ្គលដា ទិយត: មិនមានទេឬ ។ អើ។ ញាណ ក្នុងដំណើរទៅកាន់និយាម: របស់ ក្ បុគ្គលជាអនិយត: មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគូរូវពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៦០៣) អនិយនស្ស និយាមកមនាយ អត្ថិ ញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ ជ័យតស្ស ជ័យមកមតាយ အဆို ဤာလာဥ္ရဲ့ ၅ အ ကေႏ႔ဆိုးစံ ခ ၊ ရေ លាន្តំ ។ អាមន្តា ។ អនិយតស្បូ និយាមកមនាយ စေနွာ် ဤကာစ္ရွိ ၅ စ မောဂံ နန္ရမ္ ၅ မော (៦ • ៥) អຂໍ້យສ ເມ ຂໍ້ ແກ ຮອ ແມ ສ ສ ញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ អតិយតស្បូ អតិយាមកម-ဘယ မန္မ်ာ ကာလာင္ရွိ ၃ င ေလာ႔ နိန္းေဆ ၃ ငေ ၃ ន័យ បាយ និង ដែល និង ដែល និង (dod) ញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ អធិយតស្បូ ធិយាមកម-ဆယ အန္ရွိ ဤာလာန္ရွိ ၅ အ ေရာဂံ အေႏု ၅ ေျဖာ ၅ (៦០៧) អនិយតស្បូ និយាមកមនាយ អត្ថ័ ញាណត្តំ។ អាមត្តា ។ អនិយតស្ស និយាមកមនាយ អត្ថំ និយា ទោត ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

និយាមកឋា

ພູດທູຈ

និយាមពឋា

 $(b \circ \sigma)$ ញាណ ក្នុងដំណើរទៅកាន់និយាមៈ របស់បុគ្គល ជាអនិយតៈ មានដែរឬ ។ អើ ។ ញាណ ក្នុងដំណើរ ទៅកាន់និយាម: វបស់បុគ្គលជានិយតៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (៦០៤) ញាណ ក្នុងដំណើរទៅកាន់និយា**ម: របស់**បុគ្គល ជានិយតៈ មិនមាន ទេថ្ក ។ កើ ។ ញាណ ក្នុងការ ទៅកាន់និយាម: របស់ បុគ្គលជាអនិយត: មិនមានទេឬ ។ អកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៦៤៥) ញាណ ក្នុងដំណើរទៅកាន់និយាម: របស់បុគ្គលជា អនិយតៈ មានដែរឬ ។ អើ ។ ញាណ ក្នុងដំណើរទៅកាន់អនិយាម: វបស់បុគ្គលជាអនិយត: មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ $(b \circ b)$ ញាណ ក្នុងដំណើរទៅកាន់អនិយាមៈ របស់បុគ្គល ជាអនិយតៈ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ញាណ ក្នុងដំណើរទៅកាន់និយាម: 18 9109

မန္ခ်ဳ ္ ေကာက္ရွိ ។ (၁၀၀) မင္ခံထနည္ င်ာကမနမဆယ္ မန္ခ်ဳ ေတာ့ကာင္ရွိ ၅ မာမင္ဆာ ၅ (နာနြနုကေ ပုန္ဂလည္း (လာ-စားတန္ရွိမႈန္ဂ ေကာက္ မန္ခ်ဳန္ခံ ၅ င (တုိ႔န္စိုး၅ ၅ (၁ ၅ နာဗန္ရီမႈန္ဂ ေကာက္ မန္ခ်ဳန္ခံ ၅ င (တုိ႔န္စိုး၅ ၅ (၁ ၅

(៦០០) អធិយតស្បា ធិយាមកមនាយ ឧត្តិ សតិច្យដ្ឋានា ។ បេ ។ ពោជ្ឈផ្តាតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អធិយតស្បា ធិយាមកមនាយ ឧត្តិ ពោជ្ឈផ្តា នោ វត កេ វត្តូឲ្យ អធិយតស្បា ធិយាមកមនាយ

(bod) អធិយតស្ប ធិយាមកមតាយ អត្តំ ញាណត្តិ ។ អាមត្តា ។ អធិយតស្ប ធិយាមកមតាយ អត្តិ សតិប្បដ្ឋានា ។ បេ ។ សម្មប្បភានា ៩ខ្វិចានា តត្រិយា ពលា ពោជាដាត់តិ ។ ឧ ហៅវតតោ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវត្ថ

டிறைடு

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

(៦០៤) ញាណ ក្នុងដំណើរទៅកាន់និយាម: របស់បុគ្គល ជាអនិយត: មានឬ ។ អើ ។ សតិប្បដ្ឋាន ។ បេ ។ សម្មប្បជាន ឥទ្ធិជា ខ ឥន្រ្ទិយ ពលៈ ពោជ្យន្ន៍: ក្នុងដំណើរទៅកាន់និយាម: របស់ បុគ្គលជាអនិយត: មានឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦០៩) និយាម: (មគ្គ) ក្នុងដំណើរទៅកាន់និយាម: របស់ បុគ្គលដាអនិយត: មិនមានទេឬ ។ អើ ។ បើនិយាម: ក្នុងដំណើរទៅ កាន់និយាម: របស់បុគ្គលដាអនិយត: មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូវញោលថា ញាណ ក្នុងដំណើរទៅកាន់និយាម: របស់បុគ្គល ក្នុងអនិយត: មានទេ ។

(៦១០) សតិប្បដ្ឋាន ២បេ២ ពោជ្ឈង្គី: ក្នុងដំណើរទៅ កាន់និយាមៈ របស់បុគ្គលដាអនិយត: មិនមានទេឬ ២ អើ ២ បើ ពោជ្ឈង្គី: ក្នុងដំណើរទៅកាន់និយាម: របស់បុគ្គលដាអនិយត: មិន មានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរួរពោលថា ញាណ ក្នុងដំណើរ ទៅកាន់និយាម: របស់បុគ្គលដាអនិយត: មានទេ ២

(៦ ១ ១ ញាណ ក្នុងដំណើរទៅកាន់និយាមៈ របស់បុគ្គលដា អនិយត: មានឬ ។ អើ ។ ញាណ ក្នុងសោតាបត្តិមគ្គ របស់ ក្ បុគ្គលដាគោត្រភូ មានឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

6 ற 6

ប់ដឹសម្តីទាក់ហំ (៦៱៤) សព្វំ ញាណំ ខដិសម្តិនាតំ។ អាមន្តា។

តំយាមពថា **។**

យាយ ។ ទេ។ អនាតាទដថេសខ្ញុំកាយាយ ។ ខេ។ អាមាត្តសខ្ញុំការិយាយ ខដំខន្ធស្ប ខុក្តលស្ប អាមាត្តេ ញាណំ អគ្គិតំ ។ ឧ ហៅ វត្តាព្វ ។ ខេ ។ (៦ ៣) ឧ វត្តព្វំ អធិយតស្ប ធិយាមកមតាយ អត្ថិ ញាលាន្តិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ ភកវា ជានាតិ អយំ ខុក្តលោ សម្មត្តនិយាមំ ឱុក្តាមិស្បតិ កញ្ជោ អយំ ខុក្តលោ ជម្នំ អភិសមេតុន្តិ ។ អាមន្តា ។ បញ្ចំ ភកវា ជានាតិ អយំ ខុក្តលោ សម្មត្តនិយាមំ ឱុក្តាមិស្បតិ កញ្ជា អយំ ខុក្តលោ ជម្នំ អភិសមេតុំ គេន វត បេ វត្តាព្វេ អនិយតស្ប និយាមកមតាយ អត្ថិ ញាលាឆ្តំ ។

(៦០៤) សោតាខត្តិដលសខ្ញុំតាំហែយ ខដិ-ខត្តស្បូ បុក្តលស្បូ សោតាខត្តិដលេ ញាណំ អត្ទ័តិ ។ ១ ហៅ វត្តឲ្យ ។ ខេ ។ សភានាតាមិដលសខ្ញុំតាំរិ-យយ ។ ខេ ។ អនាតាខិដលសខ្ញុំតាំវិយាយ ។ ខេ ។ អហេត្តសខ្ញុំតាំវិយាយ ខដិខត្តស្បូ បុក្តលស្បូ អហេត្តេ

បដិសម្តិភាកថា

டிற்ற

បដិសម្តិភាកដា

(៦ ១ ២) ញាណ ក្នុងសោតាបត្តិផល បេស់បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផល មានឬ ។ អ្នកមិនគួវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសកទាតាមិផល ។ បេ ។ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ។ បេ ។ ញាណ ក្នុងព្រះអរហត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអរហត្ត មានឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦១៣) បុគ្គលមិនគរួវនិយាយថា ញាណ ក្នុងដំណើរ ទៅកាន់ និយាមៈ របស់បុគ្គលជាអនិយតៈ មាន ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបថា បុគ្គលនេះ នឹងឈានចុះកាន់សម្មត្តនិយាម បុគ្គលនេះ គរួរ ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវធមិបានឬ ។ អើ ។ បើព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបថា បុគ្គលនេះ នឹងឈានចុះកាន់សម្មត្តនិយាម បុគ្គលនេះ គរួ ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវធមិបាន ម្នាលអ្នកដ៏ចាម្រើន ព្រោះ ហេតុ នោះ អ្នកគរួត ហេថា ញាណ ក្នុងដំណើរ ទៅកាន់និយាមៈ របស់ បុគ្គលជាអនិយតៈ មាន ។

បប់ និយាមកបា

បដ៏សម្តីទាកហ៊ា

(๖๑८) ตาณ คํลหฺผ่ เญาะชาชนิพษุตบุ ๆ เหี ๆ

6ற6

អភិធម្មបំណា កេសវត្ថុ សម្មតំញាណំ បដ៌សម្ភិធាតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ សម្មតំញាណំ បដ៌សម្ភិធាតំ ។ អាមន្លា ។ យេ កោចំ សម្មតំ ជានន្តំ សត្វេ តេ បដ៌សម្ភិ-ឧប្បត្តាតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ សព្វំ ញាណំ បដ៌សម្ភិធាតំ ។ អាមន្តា ។ បេតោបវិយាយេ ញាណំ បដ៌សម្ភិធាតំ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ បេតោ-បរិយាយេ ញាណំ បដ៌សម្ភិធាតំ ។ អាមន្តា ។ យេ កោចំ បរចំត្តំ ជានន្តំ សត្វេ តោ បដ៌សម្ភិធប្បត្តាតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៦១៤) សព្វំ ញាណំ ខដិសម្ភិនាតំ ។ អ-មត្តា ។ សព្វា ខញ្ញា ខដិសម្ភិនាតំ ។ ឧ ហេរំវត្តព្វេ ។ ខេ ។ សព្វា ខញ្ញា ខដិសម្ភិនាតំ ។ អាខត្តា ។ ខេ ។ សព្វា ខញ្ញា ខដិសម្ភិនាតំ ។ សមាខត្តស្ប អគ្គិ ខញ្ញា សា ខញ្ញា ខដិសម្ភិនាតំ ។ ឧ ហេរំវត្តព្វេ ។ ខេ ។ អា ទោកសំណំ ។ ខេ ។ នេ ដោកសំណំ ។ ខេ ។ អំ ហេ កសំណំ ។ ខេ ។ ន័លកាសំណំ ។ ខេ ។ ខ័តកាសំណំ ។ ខេ ។ សកាសាណ្ហ យតងំ

អភិធម្មចិដិក កឋាវត្ថ

សម្មតិញាណ (ការដ៏ជន្លូវសម្មតិ) ឈ្មោះថាបដិសម្ភិពឬ ។ អ្នកមិនគរូ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សម្មតិញាណ ឈ្មោះថាបដិសម្ភិពឬ ។ អើ ។ ត្បួកជនណាមួយ ដឹងនូវសម្មតិ ត្បួកជន ពំងអស់ នោះ ឈ្មោះថា ដល់នូវបដិសម្ភិពឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ពំងអស់ ឈ្មោះថាបដិសម្ភិពឬ ។ អើ ។ ញាណ ក្នុងការកំណត់ ដឹងនូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) ឈ្មោះថាបដិសម្ភិពឬ ។ អ្នកមិនគរូពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) ឈ្មោះថាបដិសម្ភិពឬ ។ អើ ។ ត្បួកជនណាមួយ ដឹងនូវចិត្តនៃបុគ្គល ដទៃ ត្បួកជន ពាំងអស់ នោះ ឈ្មោះថាជល់នូវបដិសម្ភិពឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពេលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ហ្វា អើ ។ ត្បួកជនណាមួយ ដឹងនូវចិត្ត (នបុគ្គលដទៃ)

(៦១៥) ញាណ ពំងអស់ ឈ្មោះថា បដិសម្ភិព ឬ ។ អើ ។ បញ្ញា ពំងអស់ ឈ្មោះថា បដិសម្ភិព ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ បញ្ញា ពំងអស់ ឈ្មោះថា បដិសម្ភិព ឬ ។ អើ ។ បញ្ញា របស់ បុគ្គលដែល ចូលកាន់ បឋិកសិណស មាប ត្តិ មាន ចុះបញ្ញា នោះ ឈ្មោះថា បដិសម្ភិព ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ បញ្ញា របស់ បុគ្គលដែល ចូលកាន់ អា បោកសិណ ។ បេ ។ តេះជាកសិណ ។ បេ ។ វា យោកសិណ ។ បេ ។ នីលកសិណ ។ បេ ។ បើតកសិណ ។ បេ ។ លោហិតកសិណ ។ បេ ។ នុព្វតកសិណ ។ បេ ។ អាកាសា នញ្ហាយតន:

សម្មតិញាណាហិ (៦០៧) ឧ វត្តទ្ធំ សឬគំញាណំ សទ្ធារឬ-ណេញៅ ឧ អញ្ញារឬណន្តិ ។ អាបន្ទា ។ ឧធ្យ បឋវី តាសំណំ សមាបត្តិ៍ សមាបជ្សា អត្តិ ញាណំ

បដិសម្ភិភាកថា ។

(၁၈ ၃) ေႏးနွား္ပံံ လာ္ပံ ဤာက် ေၾကာနား ရ ကမင္လာ ၅ မႊန္ရွာ လောက္ရန္ရာ ေဗး္တာ လာ ေဗး္တာ ေၾ မၾကားေနာ့ ေလာက္ရန္ရာ ေဗး္တာ လာ ေဗး္တာ ေၾ မၾကားေနာ့္ ေလာက္ ေနာ္လာ ေျပာ ေၾကာင္း လာ္ပံ ေတာ့က် ေမးၾကားေနာ္ ေျ

សម្មតិញ្ញាណពឋា

மற்

សម្មតិញាណពឋា ២

។ បេ។ វិញាណញាយតន: ។ បេ។ អាកិញ្ញាាយតន: ។ បេ។ ញ នេះសំណានាសំពាយតនៈ ។ បេ ។ កាលឲ្យទាន ។ បេ ។ កាល ញ ញ ឲ្យចឹវវ ។ បេ។ កាលឲ្យចំណូជាត ។ បេ។ កាលឲ្យសេនាសនៈ ។ បេ ។ កាលឲ្យគិលានប្បច្ចុយគេសដ្ឋបរិក្ខាវ មាន ចុះបញានោះ ញ ឈ្មោះថា បដិសម្ភិពប្ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៦១៦) បុគ្គលមិនគូវនិយាយថា ញាណទាំងអស់ ឈោះថា បដិសម្តិ**ទា ទេឬ ។** អើ ។ បញា ជា លោកុត្តវ: មាន ចុះបញានោះ មិនឈ្មោះថា បដិសម្ភិទា ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ញាណទាំងអស់ ឈ្មោះថាបដិសម្ភិទាដែរ ។ ចច់ ចដិសម្តិភាកថា ។

សម្មតិញាណាប់រំ) (៦១៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សម្មតិញាណ ទាំនសច្ចៈ ជាគារម្មណ៍ មិនមែនមានធម៌ិដទៃជាគារម្មណ៍ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែង ញាណ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់បហីកសិណសមាបត្តិ មាន ទាំង

បបកកសណតា្វ សម្មតសច្ចម្ភ គេធ គេ តេ ត្រេត្វ សម្មតិញាណំ សច្វារម្មណាញៅ ធ អញ្ញារម្មណិត្តំ ។ (៦១៤) ធ វត្តត្វំ សម្មតិញាណំ សច្វារម្មណាញៅ ធ អញ្ញារម្មណិត្តំ ។ អាមន្តា ។ ធន្យ អាចោកសំណំ ។ថេ។ តេជោកាសំណំ ។ ថេ ។ កំលានឲ្យខ្វួយកោសដ្ឋ-ចកិត្តាំ ឧឧត្តស្បូ អត្តំ ញាណំ កំលានឲ្យខ្វួយកោសដ្ឋ-ចកិត្តាំ ឧឧត្តស្បូ អត្តំ ញាណំ កំលានឲ្យខ្វួយកោសដ្ឋ-ចកិត្តាំ ឧឧត្តស្បូ អត្តំ ញាណំ កំលានឲ្យខ្វួយកោសដ្ឋ-ចកិត្តាំពេ ខ សម្មត៌សទ្ធម្លីតំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ កំលានឲ្យខ្វួយកោសដ្ឋចកិត្តាំ ឧឧត្តស្បូ អត្តំ ញាណំ កំលានឲ្យខ្វួយកោសដ្ឋចកិត្តាំពេ ខ សម្មត៌សទ្ធម្លឺ តេន កំលានឲ្យខ្វួយកោសដ្ឋចកិត្តាំពា ខ សម្មតំសទ្ធម្លឺ តេន កំលានឲ្យខ្វួយកោសដ្ឋចកិត្តាំណំ សថ្វាវេជ្ញណាញ់ ន

អាំធម្មចំណា ៣២វត្ថុ បឋវីតាសិណញ្ សម្មតិសទ្ធុខ្លីតិ ។ អាមន្លា ។ ហញ្ចំ បឋវីតាសិណំ សមាបត្តិ សហបន្នស្ប អត្ថិ ញាណំ ប^{ឋវី}តាសិណាញ្ សម្មតិសច្ចុម្លិ តេន វតា វេ វត្តត្វេ សម្មតិញាណំ សចារម្មណាញោវ ន អញ្ញារម្មណេន្តិ ។

អញ្ញរដ្ឋណន្តំ ។

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

បឋវីកសិណ ក្នុងសម្មតិសច្ច: ក៏មានឬ ។ អើ ។ បើញាណ របស់បុគ្គល ដែលចូលកាន់បបវីកសិណសមាបត្តិ មាន ទាំងបឋវីកសិណ ក្នុងសម្មតិ-សច្ចៈ ក៏មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរូវពោលថា សម្មតិ-ញាណ មានសច្ច:ជាអារម្មណ៍ មិនមែនមានធម៌ដទៃជាអារម្មណ៍ ទេ ។

(៦១៨) បុគ្គលមិនគរួរនិយាយថា សម្មតិញាណ មានសច្ច: ជាការម្មណ៍ មិនមែនមានធមិដទៃជាការម្មណ៍ទេ ឬ ។ កើ ។ ក្រែង ញាណ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់ការបាកសិណ ។ បេ ។ តេជោកសិណ ។ បេ ។ កាលឲ្យគិលានប្បច្ចយកេសជួបវិត្វាវ មាន ឯគិលានប្បច្ចយ-កេសជួបវិក្ខាវ ក្នុងសម្មតិសច្ច: ក៏មានឬ ។ កើ ។ បើញាណ របស់ បុគ្គលកាលឲ្យគិលានប្បច្ចយកេសជួបវិត្វាវ មាន ឯគិលានប្បច្ចយកេសជួ-បរិក្ខាវ ក្នុងសម្មតិសច្ច: ក៏មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ញោះហេតុនោះ អ្នក គូវញោលថា សម្មតិញាណ មានសច្ចៈជាការម្មណ៍ មិនមែនមានធម៌ជនៃ ជាការម្មណ៍ទេ ។

(៦១៩) សម្មតិញាណ មានសច្ច:ជាអារម្មណ៍ មិនមែនមាន ធមិដទៃជាអារម្មណ៍ទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គល កំណត់ដឹងនូវទុក្ខ លះ នូវសមុទយ: ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ ចម្រើននូវមគ្គ ដោយញាណ នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចប់ សម្មតិញាណតថា ។

(៦២០) ខេតោមវិយាយ ញាណំ ខ័ត្តារម្មណា-ញ់ <u>ឧ អញ្ញារ</u>មូណត្ថិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អន្ត័ កោទ សរាក់ ចិត្ត សរាក់ ចិត្តត្តំ បជានាតីតំ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចុំ អត្ថ តោះ សេវាកំ ខំត្តំ សរាកំ ខំត្តភ្នំ ខជាភាតិ នោ វត ហេវត្តឲ្យ ខេតោមវិយាយេ ញာက် င်ာ္စားၾကးကား ေၾကားမှုကင္ရဲ ។ ငင္ หฐิ เกาอิ โลกล์ อิลิ โลกล์ อิลอิ ๆ เย ๆ សនេា សំ ខិត្ត ។ បេ ។ វិតនោសំ ខិត្ត សមោហំ ខិត្ត វិតមេាហំ ខំនំ សន្ធិន័ ខំនំ វិកភ្នំ ខំនំ មហក្កនំ ខិត្ត អមហក្កត់ ខិត្ត សុនុត្តាំ ខិត្ត អនុត្តាំ ະຮັ

បិត្តារម្មណាប់ា

ଌୄ୷୶

បិត្តារម្មណាហ

bbo) ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ)មានចិត្តជាអារម្មណ៍ មិនមែនមានធម៌ជទៃជាអារម្មណ៍ទេថ្ក ។ អើ ។ រក្រងបុគ្គលណាមួយ ដឹងច្បាស់នូវចិត្តដែលប្រកចដោយវាគៈ ថាចិត្តប្រ-កថដោយរាគ:ដូចេះឬ ។ អើ ។ បើបុគ្គលណាមួយ ដឹងច្បាស់នូវចិត្ត ដែលប្រកបដោយរាគ: ថាចិត្តប្រកបដោយរាគ:ដូច្នេះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូពោលថា ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) មានចិត្តជាអារម្មណ៍ មិនមែនមានធម៌ិដទៃជាអារម្មណ៍ទេ ។ ក្រែងបុគ្គល ណាមួយ ដឹងច្បាស់នូវចិត្តដែល ប្រុសចាកវាគ: ថាចិត្ត ប្រុសចាកវាគ: ។ បេ ។ នូវចិត្តដែលប្រកបដោយទោសៈ ។ បេ ។ នូវចិត្តដែល ជ្រាសចាកទោស: នូវចិត្តដែលប្រកបដោយមោហ: នូវចិត្តដែលប្រាស ញកមោហៈ នូវចិត្តដែលរួញn នូវចិត្តដែលរាយមាយ នូវចិត្តដែលដល់ នូវកាវ:ជាធំ (គឺរុបាវចរៈនិងអរុបាវចរ:) នូវចិត្តដែលមិនដល់នូវកាវ:ជាធំ (គឺតាមាវចរ:) នូវចិត្តដែលមានចិត្តដទៃប្រសើរដាង (គឺតាមាវចរ:) នូវ ចិត្តដែលមិនមានចិត្តដទៃប្រសើរជាង (គឺក្រោវចរៈនិងអរុណ្វវចរៈ) នូវ ចិត្តដែលតាំងមាំ នូវចិត្តដែលមិនតាំងមាំ (គឺ ព្រុសចាកសមាធិទាំង ៤)

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ វិមត្ត ចំតំ ។ បេ ។ អវិមត្ត ចំតំ អវិមត្ត ចំតុត ចជា ភាគី-ခ်ိဳ ។ မာမဥ္က ។ တက္ခ်ိဳ မခ်ို ၊ ကောင်ိဳ မာဒီမုန္ပို င်န္ပိ អវិមុត្ត ចិត្តភ្នំ ខជាភាតិ នោ វត ហេវត្តព្វេ ខេតោមវិ-ဏ၊ ဏ ဏ ကိ င်ိဳန္မားမွာကႏၵ္တာ ေၾကားမွာကင္ရဲ ។ (၁၉၀) နားပါးရီးဟာ ယာဟာ နနိမ္နဲ (၁၅၃) បរិយាយេ ញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ ហញ្ចំ ដស្បារម្ម-၊ လာ ဤာ လ၊ ံ ၊ နွာ ၅ ၊ ေ၊ ေ၊ ဗ ံ ဟာ ၊ ဟာ လ၊ ၊ ေ၊ ၊ နာ ၊ ကိန္စုရွ ၊ ဧ၊ နာ ဗင်္ဂဏ၊ ဏ ကို စိန္စာ က ေရာက္ခဲ့ လာ ေရာက္ခဲ့ ទ អញ្ញរដ្ឋលាន្តំ ។ វេននារដ្ឋលោ ញាណំ ។ ខេ ។ လញ္ကားမွဴးလာ ញာက္ႏေၾဆားမွဴးလာ ញာက္ႏုိင္ငံန္မာ-រផ្មណេ ញាណំ សន្ទារផ្មណេ ញាណំ វីវិយារផ្ន. ဏ္ဌာက္ ရေညာၤရီးဟာ ဿဟာလာ ျဂော **ညမ္းခ်ီးကေ** ၮၟႄၮႆႚၭၓႄႚၭႜၩႜဢၧၓႜႍၟႍ႞ၮၮၟၮႆႚၭၓႜႜႜႜႜႜႜ

6nd

ල්භය

អភិធម្មចិដក កថាវត្ថ

នូវចិត្តដែលរួចស្រឲ្យ៖ ។ បេ ។ នូវចិត្តដែលមិនទាន់រួចស្រឲ្យ៖ ថាចិត្ត មិនទាន់រួចស្រឲ្យះដូច្នេះ មានដែរឬ ។ អើ ។ បើបុគ្គលណាមួយ ដឹង ច្បាស់នូវចិត្តដែលមិនទាន់រួចស្រឲ្យ៖ ថាចិត្តមិនទាន់រួចស្រឲ្យះដូច្នេះ មាន ដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹង នូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) មានចិត្តជាអារម្មណ៍ មិនមែនមានធម៌ដទៃជា អារម្មណ៍ទេ ។

(៦៤១) ញាណ ក្នុងអារម្មណ៍គឺផស្យុះ បុគ្គលគួរនិយាយឋា ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) ឬ ។ អើ ។ បើ ក្នុងអាវម្មណ៍គឺផស្យុះ បុគ្គលគរូនិយាយថា ញាណ ក្នុងការ ញាណ កំណត់ដឹងទូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) មានចិត្តជាអារម្មណ៍ មិនមែនមានធម៌ដទៃជាអារម្មណ៍ទេ ។ ញាណ ក្នុងអារម្មណ៍គឺវេទនា ។ បេ ។ ញាណ កង៍អារម្មណ៍គឺសញា ញាណ កង៍អារម្មណ៍គឺចេតនា ។ ញ ។ ក្នុងអរម្មណ៍គឺចិត្ត ញាណ ក្នុងអរម្មណ៍គឺសទុ: ញាណ ញាណ កង៍អាវម្មណ៍គឺវីវិយៈ ញាណ កង៍អាវម្មណ៍គឺសតិ ញាណ ក កាង អារម្មណ៍គឺសមាធិ ញាណ ក្នុងអារម្មណ៍គឺបញ្ហា ។ បេ។ ញាណ កង៍អាវម្មណ៍គឺរាគៈ ។ បេ ។ ញាណ កង៍អាវម្មណ៍គឺ ទោស: ។ បេ ។

ញာ**ကံ 'န္ရ**စ္ပံ ၊ ဧ၊ နာ ဗၤိဏၤ ဖာ ကံ ၊ အ ၊ အ ၊ ၾ အျက္ ၊ ေရာစာိယာ၊ ယာက္က က်ိဳ နွားမွ ကားကား န မ္မည္းရဲ့ ရ (၁၉၉) အမာပ်နော် (၁၈ ရှိ ၁၈ ရာ ၁၈ ရာ ၁၈ ရာ ၁၈ ရှိ ၁၈ ရန်ရှိ ၁၈ ရာ ၁၈ ရာ ၁၈ ရှိ ၁၈ ရှိ ၁၈ ရှိ ၁၈ ရှိ ၁၈ ရှိ ၁၈ ရှိ ၁၈ ရာ ពរលាល ញាលាខ្លុំ ។ អាមន្តា ។ ដស្សពរិយាយ ကာလာန္ရွိ ၅ ေ ကေပၚန္းေပၚ ၈ ကေ ၾကေနာ္ ကေ អនោត្តច្បារម្ម លោ ញាណំ ជាវត្តព្វំ ខេតោមវិយាយ ញាណត្តិ ។ អាមត្តា ។ អនោត្តប្បបរិយាយេ ញာณ ရွိ ។ ေ းော[ၨ]းန္ရႈ ေျပး ។

ចិត្តារម្មណាកថា អនោត្តប្បារម្មលោ ញាណំ វត្តត្វំ ខេតោបរិយាយេ ញាណត្តំ ។ អាមត្តា ។ ហញ្ចំ អនោត្តប្បារម្មលោ

602

ចិត្តារម្មណពឋា

ញាណ ក្នុងសរម្មណ៍គឺអនោត្តប្បៈ បុគ្គលគួរនិយាយថា ញាណ ក្នុង ការកំណត់ដឹងនូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) ឬ ។ អើ ។ បើញាណ ក្នុង អារម្មណ៍គឺអនោត្តប្បៈ បុគ្គលគូរនិយាយថា ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹង នូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) មានចិត្តជាអារម្មណ៍ មិនមែន មានធម៌ដទៃជាអារម្មណ៍ទេ ។

(៦ ៩ ៤) ញាណ ក្នុងអារម្មណ៍គឺផស្រះ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដ ៃ) ទេឬ ។ អើ ។ ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវផស្សះ (មាន) ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ក្នុងអារម្មណ៍គឺ វេទនា ។ បេ ។ ញាណ ក្នុង អារម្មណ៍គឺសញ្ញា ។ បេ ។ ញាណ ក្នុងអារម្មណ៍គឺ អនោត្តប្បះ បុគ្គល មិនគួរនិយាយថា ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដ ៃ) ទេ ឬ ។ អើ ។ ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវ ទិត្ត (នៃបុគ្គលដ ៃ) ទេ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦២៥) អនាក តេ ញាណ អត្តិតិ ។ អាមន្លា **។**

(៦៤៤) អភាកតេ ញាណំ អគ្គីតំ ។ អាមន្តា ។ អនាកតំ មូលតោ ជាភាតិ ហេតុតោ ជាភាតិ នំខាន-តោ ជាភាតិ សម្ភាតោ ជាភាតិ បកាតោ ជាភាតិ សមុដ្ឋានតោ ជាភាតិ អាហារតោ ជាភាតិ អារម្មណាតោ ជាភាតិ បច្ចុយតោ ជាភាតិ សមុខយតោ ជាភាតីតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អតាគតញាណតឋា

ចិត្តារម្មណាថា ។

អភិធម្មបិដិពេ ពហិវត្ត (៦ ២ ៣) ន វត្ត ၅ ខេតោ ខ វិយា យេ ញាណំ ខិត្តាវ ម្ម លេ ញៅ ន អញ្ញាវ ម្ម លេ ត្តិ ។ អា ខត្តា ។ ឧនុ ខេតោ ខវិយា យេ ញាណិ តែន វិតា វេ វត្ត ឲ្យ ទេ ញ៉ូ ខេតោ ខវិយា យេ ញាណំ តែន វិតា វេ វត្ត ឲ្យ ខេតោ ខវិយា យេ ញាណំ ខិត្តាវម្ម លោញៅ ន អញ្ញា-វម្ម លា ត្តិ ។

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

(៦៤៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹង នូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) មានចិត្តជាអារម្មណ៍ មិនមែនមានធម៌ដទៃជា អារម្មណ៍ខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវចិត្ត (នៃ បុគ្គលដទៃ មាន)ឬ ។ អើ ។ បើញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវ ចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ មាន) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរ ពោលវៅ ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) មានចិត្ត ជាអារម្មណ៍ មិនមែនមានធម៌ដទៃជាអារម្មណ៍ ទេ ។ ចប់ ចិត្តារម្មណាយ ។

អតាគតញាណកប់ា

[៦៤៤] ញាណ ក្នុងអនាគត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ដឹងអនាគតដោយមូល ដឹងដោយហេតុ ដឹងដោយនិទាន ដឹងដោយ សម្ភវៈ (ហេតុជាដែនកើតព្រម) ដឹងដោយបកវៈ (ហេតុជាដែនកើត ទូទៅ) ដឹងដោយសមុដ្ឋាន ដឹងដោយអាហារ ដឹងដោយអារម្មណ៍ ដឹងដោយបច្ច័យ ដឹង (អនាគត) ដោយសមុទយៈឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អនាធតញាណពឋា ។ ញ

(៦៤៧) ន វត្តព្វំ អនាកតេ ញាណំ អត្ត័តំ ។ អាមន្នា ។ ននុ វុត្តំ ភកវតា ទាដលិបុត្តស្បៈ ទោ អានន្ទ តយោ អន្តរាយា ភវិស្បន្តំ អក្កិតោ វា ខុន-គាតោ មិថុភេនា វាតិ អត្ថៅ សុត្តន្លោតិ ។ អា-មន្តា ។ គេន ហិ អនាកតេ ញាណំ អត្ត័តិ ។

(៦៤៦) អនាគតេ ញាណំ អត្ត័តំ ។ អាម-ត្តា ។ តេត្រកុពោ ឬក្តលស្ស សោតាបត្តិមក្តេ ញា-ណំ អត្ត័តំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សោតាបត្តិ-ឧលសច្តិតាំហោយ បដិបន្តស្ស បុក្តលស្ស សោតា-បត្តិដលេ ញាណំ អត្ត័ត៌ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។បេ ។ សភាធាតាមិដលសច្តិតាំហោយ ។ បេ ។ អនាតាមិ-ដលសច្តិតាំហោយ ។ បេ ។ អហេត្តសច្តិតាំហោយ បដិបន្តស្ស បុក្តលស្ស អហេត្ត ញាណំ អត្ត័តំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

។ភាគតំ ហេតុប្បចូយតំ ជាភាតិ អារម្មណប្បចូយតំ ជាភាតិ អធិមតិប្បចូយតំ ជាភាតិ អារម្មណប្បចូយតំ ជាភាតិ សមឧន្តប្បេចូយតំ ជាភាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តូឲ្យ ។ បេ ។

អនាធតញ្ញាណពដា

បុគ្គល ដឹងនូវភាពនៃហេតុប្បច្ច័យ ដឹងនូវភាពនៃអារម្មណាប្បច្ច័យ ដឹង នូវភាពនៃអធិបតិប្បច្ច័យ ដឹងនូវភាពនៃអនន្តរប្បច្ច័យ ដឹងនូវភាពនៃ សមនន្តរប្បច្ច័យជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៦៤៦) ញាណ ក្នុងអនាគត មានឬ ។ អើ ។ ញាណ ក្នុងសោតាបត្តិមគ្គ របស់បុគ្គលជាគោត្រកូ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ក្នុងសោតាបត្តិផល របស់បុគ្គលអ្នក ប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសោតាបត្តិផល មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ក្នុងសោតាបត្តិផល មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ក្នុងសោតាបត្តិផល មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ កោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសភតាតាមិផល ។ បេ ។ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាតាមិផល ។ បេ ។ ញាណ ក្នុង អហេត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអាហត្ត មាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៤៧) បុគ្គលមិនគរលេយថា ញាណ ក្នុងអនាគត មាន ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលអានន្ទ អន្តរាយទាំងឡាយ ញ យ៉ាងគឺ អន្តរាយអំពីភ្លើង ១ អន្តរាយអំពីទឹក ១ អន្តរាយអំពីការបែកបាក់គ្នានៃជនពីវនាក់ ១ នៃក្រុងបាដលិថុត្ត នឹងមាន ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ញាណ ក្នុងអនាគត មាន ។

ចប់ អនាគតញាណាតថា ។

666

អភិធម្មចិដកេ កថាវត្ថុ បប្ចុប្បន្នញាណាកាហ

(១၉५) ឧតំនាះចើ ឈាហ្វ អន្ត័ន្ន រ ស-မက္က ၅ အေန ဤ၊ လာန္က ေ ဤ လာ ဆီဆီ ၅ န ကအခ်ိဳခ်ိဳ ကမန္တာ ၂ (နာန ဤ၊ လာန ခ်ိဳ ဤ လိ က္သာလာန္ခ်ီ ရာစားနားမွာ ေရးေပးႏိုးနံ့းေျပား នេះ ញា ណេ នំ ញា ណំ ញា ណ ឆ្នំ ជា នា គឺ គំ ។ អេមន្តា ។ តំ ញាណំ តស្ស ញាណស្ស អារម្ម-តស្ប ញាណស្ប អារម្មណត្តំ ។ អាមន្តា ។ តេទ ដ ស ្មេតំ ដ ស ្អំ ដ ស តំ តាយ វេឌ នាយ តំ វេឌ នំ វេ នេត៍ តាយ សញ្ឈយ តំ សញំ សញ្ជានាត៌ តាយ ខេតនាយ តំ ខេតនំ ខេតេតំ តេន ខំត្តេន តំ ខំត្ត စ် ဖွေးဆီ ၊ အဖော်ဆက္က ဖိ စီ ကို အက္ကို စီ ဆောက္က စီ အဖော်စာ -រេន គំរិញរំ វិញរេតិ តាយ ខ័តិហា គំ ខ័តិ បិយា-ແຈ້ ສາແ ແຈ້ແກ ຮໍ ເເຮັ ເເຮັ ສາແ ຍຄກ. ယ နိ ဗဏ္ဍိ ဗင္ဘာက နဲ ၊နာေစ၊ဂ္ဂင္က နိ စိုင္ဂို စိုင္ဖနီ

អភិធម្មចំ&n nមាវត្ បប្ចុប្បន្នញាណាបាហ ្មុប្បន្នញាណាបាហ

(bbd) ញាណ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ <math>H ។ បុគ្គល ដឹងខូវញាណនោះ ដោយញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគរុវពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ដឹងនូវញាណនោះ ដោយញាណនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ដឹងនូវញាណនោះ ដោយញាណនោះ ថាជាញាណឬ ។ អ្នក មិនគុរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល ដឹងនូវញាណនោះ ដោយ ញាណនោះ ថាជាញាណឬ ។ អើ ។ ញាណនោះ ជាអារម្មណ៍របស់ ញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញាណនោះ ជាអារម្មណ៍របស់ញាណនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ពាល់ត្រូវនូវផស្រៈ នោះ ដោយផស្យ:នោះ ទទួលនូវវេទនានោះ ដោយវេទនានោះ សំ-គាល់នូវសញ្ញានោះ ដោយសញ្ញានោះ ត្រិះរិះនូវចេតនានោះ ដោយ ចេតនានោះ គិតខូវចិត្តនោះ ដោយចិត្តនោះ ត្រិះវិះនូវវិតក្ត:នោះ ដោយ វិតក្លៈនោះ ពិចារណានូវវិចារៈនោះ ដោយវិចារៈនោះ រីកពយនូវបីតិ នោះ ដោយបីតិនោះ លើកនូវសតិនោះ ដោយសតិនោះ ដឹងច្បាស់នូវ បញ្ហានោះ ដោយបញ្ហានោះ កាត់នូវព្រះទំននោះ ដោយព្រះទំននោះ ញ

ឃុញ្ញញាណាយ គេន ៩រសុនា តំ ៩រសុំ តច្ឆតំ តាយ កានារិយា តំ កានារី តច្ឆតំ តាយ វាសិយា តំ វាសឺ តច្ឆតំ តាយ សូចិយា តំ សូចឹ សិច្វេតិ តេន អង្កុលក្កេន តំ អង្កុលក្តំ បរាមសតិ តេន នាសិកាក្កេន តំ នាសិ-កក្តំ បរាមសតិ តេន មត្តកោន តំ មត្តកាំ បរាមសតិ តេក ក្ខុ ខេន តំ ក្ខុ ខំ នោវតិ តេន មុត្តេន តំ មុត្តំ នោវតិ តេន ទេខ្មោន តំ ទេខ្មាំ នោវតិ តេន បុព្វេន តំ បុព្វំ នោវតិ តេន លោហិតេន តំ លោហិតំ នោវតីតំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

டுடிற

េច្ចុច្បន្តញាណកប៉ា ច្រាសនូវប៉ូវថៅនោះ ដោយប៉ូវថៅនោះ ចាំងនូវដឹងនោះ ដោយដឹង នោះ កាប់នូវកាំបិតនោះ ដោយកាំបិតនោះ ដេរនូវម្ពុលនោះ ដោយម្ពូល នោះ ស្ទាបអង្អែលនូវចុងច្រាមនោះ ដោយចុងច្រាមនោះ ស្ទាបអង្អែលនូវ ចុងច្រមុះនោះ ដោយចុងច្រមុះនោះ ស្ទាបអង្អែលនូវក្បាលនោះ ដោយ ក្បាលនោះ លាងនូវលាមកនោះ ដោយលាមកនោះ លាងនូវមូត្រនោះ ដោយមូត្រនោះ លាងនូវទឹកមាត់នោះ ដោយទឹកមាត់នោះ លាងនូវមូត្រនោះ ដោយមូត្រនោះ លាងនូវទឹកមាត់នោះ ដោយទឹកមាត់នោះ លាងនូវទូរុ នោះ ដោយទូរនោះ លាងនូវលាមនោះ ដោយលោមនោះឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៤៧) បុគ្គលមិនគួរទិយាយថា ញាណ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មានទេ ឬ ។ អើ ។ កាលបុគ្គលឃើញនូវសង្ខារទាំងពួង ដោយសភាពជា របស់មិនទៀង ក្រែងឃើញនូវញាណនោះ ដោយសភាពជារបស់មិន ទៀងដែរឬ ។ អើ ។ បើកាលបុគ្គលឃើញនូវសង្ខារទាំងពួង ដោយ សភាពជារបស់មិនទៀង ឃើញនូវញាណនោះ ដោយសភាពជារបស់ មិនទៀង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ញាណ ក្នុ^{ង្គប}ច្ចុប្បន្ន មាន ។

ចប់ បច្ចុប្បន្នញាណកដា ។

ផលញ្ញាណតឋា (၁၈၀) လားကလ္န ဧလ စားကာ မန္ဒီနာ ၁ អាមត្តា ។ សាវតោ ដលស្បភានំ ខណៈខេន័ន៌ ។ ន ហៅវន្តត្វេ ។ មេ ។ សាវតាស្ស ៥លេ ញាណ៍ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ សាវតាស្ស ដល់ចំពេញរិ-យត្តំ ឥន្រ្តិយមភេមវិយត្តំ មុក្តលមភេមវិយត្តត្តំ ។ ជ ហេវ៉វត្តព្វេ ។ បេ ។ សាវភាស្បូ ដលេ ញាណំ អត្តី-តំ ។ អាមន្តា ។ អត្តំ សាវតាស្ស ទន្ធប្បញ្ញត្តំ អាយ-နာဒေဗျက္ဆန္ခ် ဆနာ့ဗျက္ဆန္ခ် လင္နဗျက္ဆန္ခ် နင္ဖြံ့ယဗျက္ဆန္ခ် ပုန္ကလပ္စုရာန္ဂ်ီးနီး ၁ ေ ေလာ႔ နန္းေခ်ာင္းေရာက္ မာန កាស្ស ដលេ ញាណ៌ អត្ត័តំ ។ អាមន្តា ។ សាវ-តោ ជំនោ សត្ខា សម្មាសទ្ធន្វោ សព្វញ្ញ សព្វ· နေလျက် ဆမ္ခလျာမီ ဆမ္ခတ္ခဆိုလားလာေနာ့ ၈ ေရးကို វត្តត្វេ ។ បេ ។ សាវភាស្បូ ដលេ ញាណ៍ អត្ត-ត៍ ។ អាមន្តា ។ សាវតោ អនុប្បន្នស្នា មត្តស្នា ទុប្បានេតា អសញ្ញាតស្បូ មក្កស្បូ សញ្ហានេតា អនត្វាតស្ប មក្តស្ប អត្វាតា មក្ញា មក្តវន្ មក្តតោវិនោត៍ ។ ជ ហៅវត្តគ្លេ ។ បេ ។

ផលញាណតបា

(៦៣០) ញាណ ក្នុងផល បេសសាវ័ក មានឬ ។ អើ ។ សាវ័ត បញ្ហត ញុព នវូផលជារបស់១នប្តូ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ញាណ ក្នុងផល របស់សាវ័ក មានឬ ។ អើ ។ ការកំណត់ ដឹងនូវផលដ៏ក្លានិងទន់ ការកំណត់ដឹងនូវឥន្រ្តិយដ៏ក្លានិងទន់ តាវតណត ដឹននូវបុគ្គលដ៏ក្លានិនទន់ របស់សាវ័ក មានឬ ។ អ្នកមិនគរួវពោលយ៉ាន នេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ក្នុងផល របស់សាវ័ក មានឬ ។ អើ ។ ការ បញ្ចត៌នូវ១ន្ ញូត ប ការបញ្ចត្តិនូវអាយតនៈ ការបញ្ចត្តិនូវជាតុ ការបញ្ចត្តិនូវ ញូត ហ សច្ច: ការបញ្ចត្តិនូវឥន្ត្រិយ ការបញ្ចត្តិនូវបុគ្គល របស់សាវ័ក មានឬ ។ កងផល បេសសាវ័ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។ ញាណ សាវ៉ិត ជាអ្នកឈ្នះមាវ เหี่ ๆ ជាអ្នកត្រាស មានប្ y ជាគ្រ ដំងឯង ដឹងសព្វ ឃើញសព្វ ជាម្ចាស់នៃធម៌ ជាអ្នកមានធម៌ជាទីព័ន៍ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញា ណ កងផល វបស់សាវ៉៍ក មានឬ ។ អើ ។ សាវ័ត ញ៉ាំងមគ្គដែលមិនទាន់កើត េទ្យីជឲ្យកើតទ្យើង ញ៉ាំងមគ្គដែលមិនទាន់កើតព្រម ឲ្យកើតព្រម និយាយ ំពោះមគ្គដែលគេមិនទាន់និយាយ ដឹងនូវមគ្គ ជ្រាបច្បាស់នូវមគ្គ ឈ្វាស វៃក្នុងមគ្គ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

តសុវុ ឧទាន (စကာ) ေႏႊရံပ္ခံ ကၤၾကၤ ေႏကာ ေက်ာက္မွာ

អត្ត័តំ ។ អាមន្លា ។ សាវតោ អណ្ដាណ័តំ ។ ឆ ဟေး ႏနွားေျပး ေၾကာင္း က်ာင္းက က်ာင္းက က်ာင္းက ញាណ៌ អត្ត័តំ ។

> ផលញ្ញាណពថា ។ បញ្ចូមោរិត្តោ ។

⁷ဗုန္ဂ်ာ္ရာ ကိ ⁹ဗုန္ဂ် လေက္ခ လ႑ မ လေက္ခ် ဤ ကိ វិទវីតេ ញាណំ អនិយតស្បូនិយាមកមតាយ អត្ត័ ၮၟၮ[ႜ]ႜၓၟႜ႞ၮၟၮႛၓႜႝၓႜႜႜႜႜၟႜဢႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜၮၮႆ ငေးရာဗ်ာဟာ ေတာ့ကို မဆုံးကို စာကို ឧទ្ទុប្បន្នេញាណំ សាវតាស្ប ដលេញាណន្តំ ។ មហាបណ្តាស់ពោ ។

សត្វមលន្ទំ ឧមហារោ ពលំ ក៏ហិស្បូ អហោ ខ វិមត្តិបញ្ចុំ ។

668

*ឧទ្ចាន*នៃបញ្ចូមវត្ត

(៦៣១) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ញាណ ក្នុងផល របស់ សាវ័ក មានឬ ។ អើ ។ សាវ័ក មិនមានញាណទេឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ញាណ ក្នុងផល របស់សាវ័ក មាន ។

> ចប់ ផលញ្ញាណពថា ។ ចប់ បញ្ចូមវត្ត ។

ទុទ្ធាននៃបញ្ចមវគ្គនោះ គឺ

និយាយអំពី វិមុត្តិញាណ ឈ្មោះថាវិមុត្ត ១ អសេត្វញាណ របស់ សេត្តបុគ្គល ១ វិបរឹតញាណ ១ ញាណ ក្នុងដំណើរ ទៅកាន់ និយាមៈ របស់បុគ្គលដាអនិយតៈ មាន ១ ញាណ ទាំងព្លួង ឈ្មោះ ថាបដិសម្តិទា ១ សម្មតិញាណ ១ ញាណ ក្នុងការកំណត់ដឹងនូវ ចិត្ត (នៃបុគ្គលដទៃ) ១ ញាណ ក្នុងអនាគត ១ ញាណ ក្នុង បច្ចុប្បន្ន ១ ញាណ ក្នុងផល របស់សាវ័ក ១ ។ បប់ មហាបណ្ណសក: ។

វគ្គនិយាយពីបុគ្គលបានឈ្មោះថាសត្វជាដើម ១ វគ្គនិយាយពីទេវតាជា ពួកនៃមានោំយករបស់ដែលមិនស្អាតឲ្យដល់ព្រះអរហន្ត ១ វគ្គនិយាយ ពីកម្លាំងនៃព្រះតថាគតជាដើម ១ វគ្គនិយាយពីគ្រហស្តបានសម្រេច ជាព្រះអរហន្ត ១ និងវគ្គនិយាយពីវិមុត្តិ ១ ទៀតជាគម្រប់ ៥ ។ អភិធម្មចិ^{ដកេ} កថាវត្ថុ តិយាមកាប់

(៦៣৬) និយាមោ អសន្ដតោតិ ។ អាមន្តា ។ និត្វានំ តាណំ លេណំ សរណំ មរាយនំ អខ្វុតំ អមតន្តិ ។ ន ហេវំវត្តក្វេ ។ មេ ។

(b៣៣) និយាមោ អសដ្ឋតោ និទ្វានំ អសដ្ឋ-តន្តំ ។ អាមត្តា ។ ខ្វេ អសដ្ឋតានីតិ ។ ន ហេរំ វត្តទ្វេ ។ មេ ។ ខ្វេ អសដ្ឋតានីតិ ។ អាមន្តា ។ ខ្វេ តាណាន៍ ខ្វេ លេឈាន៍ ខ្វេ សរណាន៍ ខ្វេ បរាយ-ឆាន៍ ខ្វេ អច្ចតាន៍ ខ្វេ អមតាន៍ ខ្វេ និទ្វាឆានីតិ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ ខ្វេ និទ្វាឆានីតិ ។ អាមន្តា ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ ខ្វេ និទ្វាឆានីតិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ ខ្វិន្នំ និទ្វាឆានំ ឧទ្ធនីចតា ហិនប្បណីតតា ឧត្តាំសាវកាំសោ សីមា វា កោនោ វា រានិ វា អន្តវិកា វាតិ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(៦៣៤) ធិយាមោ អសន្នូតោតិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ កោចិ ធិយាមំ ងិក្តាមត្តិ បដិលភត្តិ ឧប្បាខេត្តិ សមុប្បាខេត្តិ ឧដ្ឋាបេត្តិ សមុដ្ឋាបេត្តិ តិព្វត្តេត្តិ អភិតិព្វត្តេត្តិ ៨ខេត្តិ សញ្ហខេត្តីតិ ។ អាមត្តា ។

អភិធម្មចំងក កថាវត្ថុ តិយាមកាហ៍

(៦៣৬) និយាមៈ (អរិយមគ្គ) ជាអសង្ខតៈឬ ។ អើ ។ ព្រះនិព្វាន ជាទីពឹង ជាទីជ្រកកោន ជាទីការពារ ជាទីប្រព្រឹត្តទៅ ទាងមុខ ជាទីមិនច្បូត ជាទីមិនស្លាប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ

(៦៣៣) និយាមៈ ជាអសត្នតៈ និត្វាន ជាអសត្នត:ឬ ។ អើ ។ អសត្នត: មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អសត្នត: មានពីរឬ ។ អើ ។ ទីពឹង មានពីរ ទីជ្រកកោន មានពីរ ទីការពារ មានពីរ ទីប្រព្រឹត្តទៅក្នុងទាងមុ១ មានពីរ ទីមិនច្បូត មានពីរ ទីមិនស្លាប់ មានពីរ និត្វាន មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ និត្វាន មានពីរឬ ។ អើ ។ ភាពខ្ពស់ និងទាប ភាពថោកទាបនិងទុត្តម ទុក្រិដ្ឋនិងទន់ទាប ដែនក្ដី ការបែក គ្នាយក្ដី ការប្រែះតាក្ដី ការវិនាសទៅក្ដី នៃនិត្វានទាំងពីរ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៣៤) និយាមៈ ជាអសង្ខតៈឬ ។ អើ ។ បុគ្គលពួក ទុះ ឈាន បុះតាន់និយាម: បានចំពោះនូវនិយាមៈ ញ៉ាំងនិយាម: ឲ្យកើតឲ្យើង ឲ្យ កើតឲ្យើងព្រម ឲ្យតាំងឲ្យើង ឲ្យតាំងឲ្យើងព្រម ឲ្យលូតឲ្យើង ឲ្យ លាស់ឲ្យើង ឲ្យដុះឲ្យើង ឲ្យដុះដាលឲ្យើង មានដែរឬ ។ អើ ។

អត្ថិ តេខិ អសផ្ទ័តំ ឱុត្តមត្ថិ ១ដំលភត្ថិ ឧប្បនេត្តិ សមុប្បានេន្ត ឧដ្ឋាចេន្តិ សមុដ្ឋាចេន្តិ និត្យត្រន្តិ អភិ-ငိိိ ချိုးနွင့် ငါးဝင္ရွိ လက္ဆို ဝင္ရွိနီ ၅ င္းမား နန္လုံး ၅ ၅ မေဒ (៦៣៥) និយាមោ អសន្ត័តោតិ ។ អាមត្តា ។ មក្តោ អសរផ្ទ័តោត៍ ។ ធ ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។ មក្តោ សន្ល៍តោត៌ ។ អាមន្តា ។ និយាមោ សន្ល៍តោត៌ ។ ន ហៅវត្តត្វេ ។ បេ ។ សោតាបត្តិតំហាមោ អសផ្នូ-តោត៍ ។ អាមន្លា ។ សោតាបត្តិមក្តោ អសន្ន៍តោ-န်ာ ၅ အ ဟောက် ကြန္လက္ခ ၅ ဖေ ၅ ဖေ ကေ ဆာဗန္ရာမ ကျေ សន្ត៍តោត ។ អាមត្តា ។ សោតាមត្តិធំយា មោ សន្ល៍តោត ។ ៤ ហៅ វត្តក្វេ ។ បេ ។ សភានាតា-មិនិយាមោ ។ បេ។ អនាតាមិនិយា មោ ។ បេ។ អ-ហេត្ត ចំហេ មេ អសន្ន័ តោត ។ អាមន្តា ។ អហេត្ត-មក្តោ អសន្ល៍តោត៍ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អរ-ហត្តមក្តោ សន្ទ័តោត ។ អាមន្តា ។ អហត្តធំយា-មោ សន្ត័តោត៍ ។ ន ហៅវត្តព្វេ ។ មេ ។

តិយាមពឋា

និយាមកដា

បុគ្គលពួក ្វះ ឈានចុះកាន់អសុង្ខត: ឲ្យនចំពោះនូវអសុង្ខត: ញ៉ាំផ អសង្ខត: ឲ្យកើតឲ្យើង ឲ្យកើតឲ្យើងព្រម ឲ្យតាំងខ្យើង ឲ្យតាំង ឲ្យើងព្រម ឲ្យលូតឲ្យើង ឲ្យលាស់ឲ្យើង ឲ្យដុះខ្យើង ឲ្យដុះដាល ឲ្យើង មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូវាពាលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៣៥) និយាមៈ ជាអសន្ន័ត:ឬ ។ អើ ។ មគ្គ ជាអសន្នត: ឬ ។ អកមិនគរុវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មគ្គ ជាសង្ខត:ឬ ។ អើ ។ ទិយាម: ជាសន្នត:ឬ ។ អ្នកមិនគរុវពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សោតាបត្តិនិយាមៈ ជាអសង្ខត:ឬ ។ អើ ។ សោតាបត្តិមគ្គ ជា អសន្ធត:ឬ ។ អកមិនគរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សោតាបត្តិមគ្គ ជាសន្នតៈឬ ។ អើ ។ សោតាបត្តិនិយាមៈ ជាសន្នតៈឬ ។ អ្នកមិន គរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សកទាគាមិនិយាម: ។ បេ ។ អនាគាមិ-និយាមៈ ។ បេ ។ អហេត្តនិយាមៈ ជាអសន្តត:ឬ ។ អើ ។ អហេត្តមគ្គ ជាអសន្នត: ឬ ។ អកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អរហត្ថមគ្គ ជាសន្នត:ឬ ។ អើ ។ អហត្តនិយាម: ជាសន្នត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ១ ថេ ។

និយាមកថា ។

មិត្តតិយាមោ អសដ្ធតោតិ ។ ឧ មោវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ មិត្តតិយាមោ សដ្ធតោតិ ។ អាមន្តា ។ សម្មត្តតិយាមោ សដ្ធតោតិ ។ ឧ មោវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ (៦៣៨) ឧ វត្តត្វំ និយាមោ អសដ្ធតោតិ ។ អាមន្តា ។ និយាមេ ឧប្បជ្ឈ និរុន្ទេ អនិយាតា ហោតីតិ ។ ឧ មោវ វត្តត្វេ ។ មេ នូវនេ្ទ អនិយាតោ លោកើ អសដ្តតោតិ ។ មិត្តតួនិយាមេ ឧប្បជ្ឈ និរុន្ទេ អនិយាតោ ហោតីតិ ។ ឧ ហេវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ តេឧ មាំ មិត្តតួនិយាមោ អសដ្ខតោតិ ។

(៦៣៦) សោតាបត្តិតំណរ ោ អសដ្ខតោ ។ បេ។ អរហត្តនំណ មេៈ អសដ្ខតោ និញ្ចានំ អសដ្ខតត្តិ ។ អាមន្តា ។ បញ្ចូ អសដ្ខតានីតិ ។ ន ហេរំ វត្តញ្វេ ។ បេ ។ បញ្ចូ អសដ្ខតានីតិ ។ អាមន្តា ។ បញ្ច តាណានិ ។ បេ ។ អន្តវិការ វាតិ ។ ន ហេរំ វត្តញ្ញេ ។ បេ ។

(៦៣៧) និយាមោ អសន្ន័តោត ។ អាមន្តា ។

អភិធម្មចិតិពេ ពឋាវត្ថ

អភិធម្មចិដិត កឋាវត្ថ

(៦៣៦) សោតាបត្តិនិយាម ជាអសុត្នត: ១ បេ ៗ អវហត្ត-និយាម ជាអសុត្នត: និព្វាន ជាអសុត្នត:ឬ ១ អើ ១ អសុត្នត: មាន ៤ ឬ ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ១ អសុត្នត: មាន ៤ ឬ ១ អើ ១ ទីពឹង មាន ៥ ១ បេ ១ ការវិនាស ៧ក្តីឬ ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ១

(៦៣៧) និយាមៈ ជាអសន្នតៈឬ ។ អើ ។ មិច្ចត្តនិយាម ជាអសន្នតៈឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មិច្ចត្តនិយាម ជាសន្នតៈឬ ។ អើ ។ សម្មត្តនិយាម ជាសន្នតៈឬ ។ អ្នកមិនគូរូ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៣៨) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា និយាម: ជាអសន្ន្តគ: ទេ ឬ ។ អើ ។ កាលនិយាម: កើតទ្បើងហើយលេត់ទៅវិញ ឈ្មោះ ថាមិនទៀនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុ នោះ និយាម: ជាអសន្នត: ។ កាលមិច្ចត្តនិយាម កើតទ្បើង ហើយលេត់ទៅវិញ ឈ្មោះថាមិនទៀនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ មិច្ចត្តនិយាម ជាអសន្ន្តត:ដែរ ។ ចប់ និយាមពថា ។

បដ៌ប្ចូសមុប្បាទតឋា

(៦៣៩) បដិច្ចសបុច្យានោ អសផ្ទ័តោតិ ។ អា-မက္က ၅ ငိတ္တင်း ဆက် ၊လက် လာက် ဗာကထင် អច្ចនាំ អមនាឆ្និ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ២ ។ ២ ដិច្ច-လဗုတ္ခု ကေလးန္ခံ၊ ေဆာ့ ေနလ မွဴ က က ေ ន្តា ។ ខ្វេ អសន្ន័តានីតិ ។ ធ ហេវំវត្តត្វេ ។ ថេ ។ ទ្ធេ អសន្ន៍តានីតំ ។ អាមន្តា ។ ខ្វេ តាណាន៍ ខ្វេ လေလာင်္ခ၊ နိုင်္ခကားကား ကြောကားကား ကြောက် ကျောက် ទ្ធេ អមតាន៍ ខេ្ធ និត្វានានីតិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ។ ខ្វេ ឧញាជាជំនាំ ។ អាមន្តា ។ អន្តំ ខ្ចំជួ င်္ခံရာအင်္ဒ နင္နင္ခင္ခင္ခေရာ တိုင္စပ္ခုဏီနာနာ နက္လံုလာက်ိဳး-សោ សីមា ។ ភេ នោ ។ ភេវិ ។ អន្តរិតា វាតិ ។ ធ ហេវំវត្តព្វោ ។ មេ ។

(៦៤០) បដិចូសមុប្យានោ អសផ្ទុ តោតិ ។ អាមត្តា ។ អាំជ្ជា សដ្ខតាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អាំជ្ជា សដ្ខតាតិ ។ អាមត្តា ។ បដិចូសមុប្យានោ សង្ខុ តោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ បដិចូសមុប្យានោ អសដ្ខុ តោតិ ។ អាមត្តា ។ អាំជ្ជាបច្ចុយា សដ្ខារា អសដ្ខុតាតិ ។

662

(៦៣៩) បដិច្ចសមុប្បាទ ជាអសន្នត:ឬ ។ អើ ។ និត្វាន ជាទីពឹង ជាទីជ្រកកោន ជាទឹការពារ ជាទីប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ ជាទី មិនច្បត ជាទីមិនស្លាប់ឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បដិចូសមុប្យាទ ជាអសន្នត: និត្វាន ជាអសន្នតៈដែរឬ ។ អើ ។ អសន្តត: មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អសន្តត: មានពីវឬ ។ អើ ។ ទីពឹង មានពីវ ទីជ្រកកោន មានពីវ ទី ការពារ មានពីរ ទីប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ មានពីរ ទីមិនប្បត មានពីរ ទីមិនស្លាប់ មានពីវ និព្វាន មានពីវប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ។ និត្វាន មានពីរឬ ។ អើ ។ ភាព ស្លំនិងទាប ភាព ថោក ទាបនិងឧត្តម ឧក្រិដ្ឋនិងទន់ទាប ដែនក្តី ការបែកជាយក្តី ការប្រែះតា ក្តី ការវិនាសទៅក្តី នៃនិញានទាំងពីវ មានឬ ។ អ្នកមិនគរ្ពពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៦៤០) បដិច្ចសមុប្បាទ ជាអសន្នតៈឬ ។ អើ ។ អវិជ្ជា ជាសន្នត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អវិជ្ជា ជា សន្នត:ឬ ។ អើ ។ បដិច្ចសមុប្បាទ ជាសន្នត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បដិច្ចសមុប្បាទ ជាអសន្នត:ឬ ។ អើ ។ សង្ខាវទាំងឡាយ (កើតមាន) ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ជាអសន្នត:ឬ ។

(៦៤០) င វត្តព្ំំ ខដិច្ចសបុប្បានោ អសន្ទ័-តោតិ ។ អាមន្តា ។ ငင္ရ វត្តំ ភកវតា

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ តំ ។ អាមន្តា ។ បដិច្ចសមុប្យានោ សន្ធ័តោតំ ។ ឆ ហេវវត្តឲ្យ ។ បេ ។ បដិចូសមុច្យានោ អសន្ន៍តោត ។ អាមន្តា ។ សន្ត៌ារប្បទ្ធុលា វិញាណំ អសន្ត័តន្តំ ។ សន្ន័តន្តិ ។ អាមន្តា ។ បដិច្ចុសមុច្យានោ សន្ន័តោតិ ។ ធ ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ ។ បដិចូសមុប្បានោ អសន្ន៍តោ-តំ ។ អាមន្តា ។ វិញ្ញា លាប្បច្ចុយា នាមរូចំ អសន្ន័តន្តំ។ សផ្ទ័តឆ្តិ ។ អាមឆ្លា ។ បដិច្ចសមុប្យានោ សផ្ទ័តោ န်ာ ၅ ဥ ၊ တ၊ နန္ဂုရ္ ၅ ၊ ၁ ၅ ၁ ဦ မွ လ ဗု ၁၂ ၊ ၉ អសផ្លូតោត៍ ។ អាមន្តា ។ ជាតិប្បច្ចុយា ជាមាណំ អសផ្ទ័តឆ្នំ ។ ធ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ ជាតិប្បច្ចុណ ជំរាមរណ៍ សន្ធ័តន្តិ ។ អាមន្តា ។ បដិចូសមុប្បានោ សន្ន៍តោត៍ ។ ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

អកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សង្ខា ទោំង ឡាយ (កើតមាន) ញ្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ជាសង្ខត:ឬ ។ អើ ។ បដិចូសមុប្បាទ ជា សន្ន៍ត: ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ បដិច្ចសមុប្បាទ ជាអសន្នត:ឬ ។ អើ ។ វិញាណ (កើតមាន) ព្រោះសង្ខាវ ញ ជាបច្ច័យ ជាអសង្គតៈឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិញាណ (កើតមាន) ព្រោះសង្ខាវជាបច្ច័យ ជាសង្ខត:ឬ ។ អើ ។ បដិចូសមុប្បាទ ជាសន្នត:ឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ បដិចូសមុប្បាទ ជាអសន្នត:ឬ ។ អើ ។ នាមរូប (កើតមាន) ព្រោះ វិញាណដាបច្ច័យ ជាអសង្គត:ឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ នាមរូប (កើតមាន) ព្រោះវិញាណដាបច្ច័យ ដាសង្ខត:ឬ ។ អើ ។ បដិចូសមុប្បាទ ជាសន្នត:ឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មាន) ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ជាអសង្គត:ឬ ។ អ្នកមិនគូពូពាលយ៉ាងនេះ ទេ ១ លេ ១ ជវានិងមរណៈ (កើតមាន) ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ជា សត្នត: ឬ ។ អើ ។ បដិច្ចសមុប្បាទ ជាសត្នត: ឬ ។ អ្នកមិន គុវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៤១) បុគ្គល មិនគរួវនិយាយថា បដិច្ចសមុប្បាទ ជា អសន្នត:ទេជ្ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា

សាតិឲ្យទួយ កិត្តា៤ ៩ភាមាណំ ឧទ្យានា វា តសាតតំ អនុប្បានា ភ តថាតតានំ បិតា វ សា នាតុ នម្មដ្តិតតា ឧម្ននិយាមតា ឥឧប្បទ្ទុយតា តំ តថាកតោ អភិ-សម្ពុជ្ឈតំ អភិសមេត៍ អភិសម្ពុជ្ឈិត្វា អភិសមេត្វា អចិត្តតំ នេសេតំ បញ្ហបេតំ បដ្តបេតំ វិវតេ វិភ៨តំ ឧត្តានីការោត បស្បដាត់ ចាមា ជាតំប្បច្ចុយា ភិក្តាឋ ជរាមរណ៍ ភារឡទួយ ភិក្ខាវេ ជានិ ។ ចេ ។ អវិជ្ជា ខទ្ធុយា ភិក្ខុវេ សន្ន័ារា ឧទ្យានា វា តថាកតានំ អនុប្បានា វា តថាកតានំ ឋិតា វ សា ជាតុ ។ ថេ ។ បស្សដាត់ ចាហ អរិជ្ជាបច្ចុយា ភិក្ខុវេ សង្ខារា ៩តំ (១) ភិក្ខាវ យា តត្រ តថតា អវិតថតា អនញ្ញថតា ៩ឧប្បទួយតា អយំ វុទ្ធតំ ភិក្ខាវេ ៦ ដំទូសមុខ្យា នោត៌ អត្តៅ សុត្តត្នោតិ ។ អាមន្តា ។ តេន ហិ បដិទូ-សមុខ្យានោ អសន្ធ័តោតិ ។

បដិកូសមុចុព្ទពឋា

រដិក្ខសមុ**ច្**ព្រទកឋា

ម្នាលភិត្ត ពាំឥទ្យាយ ជរានិងមវណៈ (កើតមាន) ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ កាវ កើតឲ្យើងនៃតថាគតទាំងទ្បាយក្តី ការមិនកើតឲ្យើងនៃតថាគតទាំងទ្បាយ ក្តី ក៏ជាតុនោះ ភាពនៃការបិតនៅនៃធម៌ ភាពនៃការកំណត់នូវធម៌ ភាព នៃឥទប្បច្ច័យ នោះ វមែងតាំងនៅជាធម្មតា តថាគត ត្រាស់ដឹងច្បាស់ យល់ច្បាស់ នូវហេតុមានធាតុជាដើមនោះ លុះត្រាស់ដឹងច្បាស់ យល់ ច្បាស់ហើយ ទើបប្រាប់ សំដែង បញត្ថា តែងតាំង បើក វែកញែក ធ្វើឲ្យកក់ ប្រកាសថា អ្នកទាំងឡាយ ចូរមើលចុះ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ជរានិ៍ ម ណេៈ (កើតមាន) ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ ជាតិ (កើតមាន) ព្រោះកពជាបច្ច័យ ។ បេ។ មាលកិត្ត ពំងទ្យាយ តថាគតពំងឲ្យយក្តី ការមិនកើតទៀងនៃតថាគតពំងឲ្យយក្តី ក៏ធាតុ នោះ មេងតាំងនៅជាធម្មតា ។ បេ។ ប្រកាសថា អ្នកទាំងទ្បាយ ចូរមើល ចុះ មាលកិត្តពំងឲ្យាយ សេចក្តីពិត សេចក្តីមិនឃ្វៀងឃ្វាត សេចក្តី មិនប្រែប្រពរ ភាពនៃឥទប្បច្ច័យ ណា ក្នុងធម៌ទាំងនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ សង្ខារពាំនទ្យាយ (កើតមាន) ក្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យដូច្នេះ ម្នាល ភិត្ត ទាំង ឡាយ នេះ ហៅថា បដិច្ចូសមុហ្យាទ ពាក្យដូច្នេះ បានកងព្រះ សូត្រឬ ។ គើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បដិចូសមុប្បាទ ជាអសង្ខត: ។

អភិធម្មថិដកេ កថាវត្ថុ
(၇၇၉) မန္မာ့အင်္ဂလာ မာအိုပမမွ ကာ ဆဆီ ဆက်-
ដ្នំតតា ឧម្ន ហៃមតា អសន្ល៍តា ឧិតានំ អសន្ល័តត្តិ ។
អាមត្តា ។ ខ្វេ អសន្ន័តាន៍តំ ។ ឧ ហេវំ វត្តក្វេ
។ បេ។ ខ្វេ អសន្ត័តាជិតិ ។ អាមន្តា ។ ខ្វេ
តាណាន៍ ។ មេ ។ អន្តរិកា វាត៌ ។ ន មោវំ
វត្តឲ្យ មេ ។

អភិធម្មបិជិក កថាវត្ថុ [៦៤៤) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃការតាំងនៅនៃធម៌ ភាព នៃការកំណត់នូវធម៌ ណា ថា សង្ខារទាំងឡាយ (កើតមាន) ព្រោះ អវិជ្ជាជាបច្ច័យ ជាអសង្ខត: និព្វាន ជាអសង្ខតៈឬ ។ អើ ។ អសង្ខត: មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អសង្ខត: មាន ពីរឬ ។ អើ ។ ទីពឹង មានពីវ ។ បេ ។ ការវិនាសទៅក្តីឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៤៣) បណ្តាធម៌ពំងនោះ ភាពនៃការតំងនៅនៃធម៌ ភាព នៃការកំណត់នូវធម៌ ណា ថា សង្ខារទាំងឡាយ (កើតមាន) ព្រោះ អវិជ្ជាជាបច្ច័យ ជាអសង្ខតៈ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃការតាំងនៅនៃ ធម៌ ភាពនៃការកំណត់នូវធម៌ ណា ថា វិញ្ញាណ (កើតមាន) ព្រោះ សង្ខារជាបច្ច័យ ជាអសង្ខតៈ និព្វាន ជាអសង្ខតៈឬ ។ អើ ។ អសង្ខតៈ មាន ញ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អសង្ខតៈ មាន ញ ឬ ។ អើ ។ ទីពឹង មាន ញ ។ បេ ។ ការវិនាសទៅក្តីឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ර්ස් ග

សច្ចពឋា

(៦៤៤) អវិជ្ជាមន្ទុយា ភេះខ្ញុំហេតិ យា តត្ត ឧត្តថ្ម័នទេរ ឧតិចូលរឧទរ មមានុំខរ មានរាជាជំនិល ⁷က္ကာကာရွိ ဟာ အနွာ စမ္မရွိအရာ စမ္မဂ်ီယာမရာ မလမွဴရာ ។ ខេ ។ ជាតិឲ្យឲ្យ ជាមាណត្តំ យា តត្ត ជម្មដ្ឋំ-តតា ជម្មតិយាមតា អសផ្ទ័តា តិពា្លំ អសផ្ទ័តត្តិ ។ អាមត្តា ។ ជ្វាឧស អសន្ន័តានីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ ខ្លានស អស់ខ្ញុំតាំខំតំ ។ អាមខ្លា ។ ន្វានស តាណានំ ន្វានស លេលានំ ។ ខេ។ អន្តវិតា វាតិ ។ ន ហៅវត្តុឲ្យ ។ បេ ។ មដំចូសមុច្យារកថា ។ សប្ចិពិឋា (៦៤៥) ខត្តាវិសត្វានិ អសន្ន័តានិតិ ។ អា-

(៦៤៥) ឧត្តារិ សទ្ធានិ អសន្ធ័តានិត ។ អា-មន្តា ។ ខត្តារិ តាណានិ ខត្តារិ លេណានិ ខត្តារិ សរណានិ ខត្តារិ ជរាយនានិ ខត្តារិ អខ្ចុតានិ ខត្តារិ អមតានិ ខត្តារិ និព្វានានីតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ខត្តារិ និព្វានានីតិ ។ អមន្តា ។ អត្តិ ខត្តខ្ញុំ និព្វានានំ ឧទ្ធនីខតា សឺនប្បសាតតា ឧត្តាំសាវកាំសោ សីមា វា កេនោ វា វាជិ វា

សវច្ពឋា

(៦៤៤) បណ្តាធម៌ពំងនោះ ភាពនៃការតាំងនៅនៃធម៌ ភាព នៃការកំណត់ខ្លូវធម៌ ណា ថា សង្ខារទាំងឡាយ (កើតមាន) ព្រោះ អវិជ្ជាជាបច្ច័យ ជាអសន្នត: បណ្តាធម៌ពំងនោះ ភាពនៃការតាំងនៅនៃ ធម៌ ភាពនៃការកំណត់ខ្លូវធម៌ ណា ថា វិញាណ (កើតមាន) ព្រោះ សង្ខារជាបច្ច័យ ជាអសន្នត: ២ បេ ២ បណ្តាធម៌ពំងនោះ ភាពនៃការ តាំងនៅនៃធម៌ ភាពនៃការកំណត់ខ្លូវធម៌ ណា ថា ជវានិងមរណ: (កើត មាន) ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ជាអសន្នត: និព្វាន ជាអសន្នត:ឬ ។ អើ ។ អសន្នត: មាន ១៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អសន្នត: មាន ១៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អសន្នត: មាន ១៤ ឬ ។ អើ ។ ទីពឹង មាន ១៤ ទី ជ្រកកោន មាន ១៤ ។ បេ ។ ការវិនាសទៅក្តីឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ចច់ ចដិច្ចសមុប្បទកថា ។

សប្ថិព៍ហិ

(៦៤៥) សច្ចៈ៤ ជាអសន្ធតៈឬ ។ អើ ។ ទីពឹង៤ ទីជ្រកកោន៤ ទីការពារ៤ ទីប្រព្រឹត្តទៅវាងមុ១៤ ទីមិនឲ្យត៤ ទីមិនស្លាប់៤ និព្វាន៤ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ និព្វាន មាន៤ឬ ។ អើ ។ ភាពទួសនិងទាប ភាពថោកទាប និងឧត្តម ឧក្រិដ្ឋនិងទន់ទាប ដែនក្តំ ការបែកឆ្ងាយក្តី ការប្រែះចាក្តី

(៦៤៧) ឧុក្ខំ សន្ទ័នត្តិ ។ អាមត្តា ។ ឧុក្ខាសខ្ញុំ សន្ទ័នត្តិ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ មេ ។ តាយិតាំ ឧុក្ខំ ខេតសិតាំ ឧុក្ខំ សោភាមរិខេវឧុក្ខ-ពោមឧស្សតាយាសា សន្ន័តាតិ ។ អាមត្តា ។

អន្តរំកា វាតំ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ ចេ ។ (៦៤៦) ខុត្វាសច្ំ អសន្ន័តន្តំ ។ អាចន្លា ។ ឌុក្ខំ អសន្ន័តត្ថ៌ ។ ធ ហេរំវត្តព្វេ ។ ២ ។ ឌុក្ខ-សច្ចុំ អសន្ត័តន្តិ ។ អាមន្តា ។ កាយកាំ ខុត្តាំ ខេតសិតាំ នុត្វាំ សោតាមនៃវនុត្វានោមឧស្សចាយ-សា អសន្ន៍តាត៌ ។ ធ សៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សមុនយសខ្ញុំ អសន្ត័តត្តំ ។ អាមត្តា ។ សមុនយោ អសន្ត៍តោត ។ ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ ២ ។ សមុន-យសថ្វំ អសន្ត័តត្តិ ។ អាមត្តា ។ កាមតណ្តា ភវ-តណ្តា វិភវតណ្តា អសន្ន៍តាតិ ។ ន ហៅ វត្តពេ ។ បេ។ មក្កសច្ចុំ អសន្ត័តត្តំ ។ អាមន្លា ។ មក្តោ អសន្ល៍តោត ។ ធ ហៅ វត្តាឲ្យ ។ បេ។ មក្តសខ្ទំ អសន្ត៍តន្តំ ។ អាមន្តា ។ សម្មានិដ្ឋ ។ បេ។ សម្មា-សមាន៍ អសន្ល៍តោត៍។ ន ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មបិងក កបាវត្ថ

ការវិនាស ៅក្តី នៃនិព្វានពំង ៤ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

(៦៤៦) ទុក្ខសច្ច ជាអសន្នត:ឬ ។ អើ ។ ទុក្ខ ជាសន្នត: v_{1} ។ អ្នកមិនគរូពេលយ៉ាងនេះទេ ។ ហេ ។ ទុក្ខសច្ច ជាអសង្ខត: ឬ ។ អើ ។ ទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងតាយ ទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តី សោក សេចក្តី $\mathfrak{s}_{j}^{\mathsf{f}}$ ក \mathfrak{s}_{j} លេ $\mathfrak{s}_{j}^{\mathsf{s}}$ ពេមនស្ស សេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ ចិត្ត ជាអសុង្ខត:ឬ ។ អកមិនគរ្ភពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សមុ-ទយសច្ច ជាអសត្នត:ឬ ។ អើ ។ សមុទយ: ជាអសត្នត:ឬ ។ អ្នក មិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សមុទយសច្ច ជាអសង្គត;ឬ ។ អើ ។ កាមតណា ករតណា វិកវតណា ជាអសន្នត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ មគ្គសច្ច ជាអសង្គត:ថ្ម ។ អើ ។ មគ្គ ជាអសន្ន៍ត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មគ្គសច្ច ជា អសង្គត:ឬ ។ អើ ។ សម្នាទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សម្នាសមាជិ ដា អសង្គត:ឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[៦៤៧] ទុក្ខូ ជាសង្ខត:ឬ ។ អើ ។ ទុក្ខសច្ច ជា សង្ខត:ឬ ។ អ្នកមិនគរួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ទុក្ខុប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងតាយ ទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត សេចក្តីសោក សេចក្តីទីក្រទីរួល ទុក្ខ ទោមនសរ្យ សេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ជាសង្ខត:ឬ ។ អើ ។

(៦៤៤) តំរោជសថ្ងំ អសផ្ទតំ តំរោជោ អសផ្ទ-តោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧុក្ខសថ្ងំ អសផ្ទតំ ឧុក្ខំ អសផ្ទតត្តិ ។ ឧ ហៅវិវត្តឲ្យ ។ បេ ។ តំរោជសថ្នំ អសផ្ទតំ តំរោជោ អសផ្ទតោតិ ។ អាមន្តា ។ សមុ-ឧយសថ្ងំ អសផ្ទតំ សមុឧយោ អសផ្ទតោតិ ។ ឧ ហៅវិត្តឲ្យ ។ បេ ។ តំរោជសថ្ងំ អសផ្ទតំ តំរោជោ អសផ្ទតោតិ ។ អាមន្តា ។ មក្កសថ្នំ អសផ្ទតំ មក្តោ អសផ្ទុតោតិ ។ ឧ ហៅវិវត្តឲ្យ ។ បេ ។

សច្ចកឋា

សច្ចកឋា

ទុក្ខសុច្ច ជាសត្ខតៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សមុទយៈ ជាសត្ខតៈឬ ។ អើ ។ សមុទយសច្ច ជាសត្ខតៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ កាមតណ្ណា កវតណ្ណា វិកវតណ្ណា ជាសត្ខត ឬ ។ អើ ។ សមុទយសច្ច ជាសត្ខតៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ មគ្គ ជាសត្ខតៈឬ ។ អើ ។ មគ្គសច្ច ជាសត្ខតៈ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សម្មាទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សម្មា-សមាធិ ជាសត្ខតៈឬ ។ អើ ។ មគ្គសច្ច ជាសត្ខតៈឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៦៤៤) និកេធសច្ច ជាអសង្ខតៈ និកេធ ជាអសង្ខតៈដែរឬ ។ អើ ។ ទុក្ខសច្ច ជាអសង្ខត: ទុក្ខ ជាអសង្ខតៈដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ និកោធសច្ច ជាអសង្ខតៈ និកេធ ជា អសង្ខតៈដែរឬ ។ អើ ។ សមុទយសច្ច ជាអសង្ខតៈ សមុទយៈ ជាអសង្ខតៈដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ និកោធសច្ច ជាអសង្ខត; និកេធ ជាអសង្ខតៈដែរឬ ។ អើ ។ មគ្គសច្ច ជាអសង្ខត: មគ្គ ជាអសង្ខត:ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ 663

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

(៦៤៩) ឧុក្ខាសថ្ងំ អសផ្លតំ ឧុក្ខាំ សថ្ងទាត្តិ ។ អេមត្តា ។ ធំរោះសេថ្ងំ អសថ្ងតំ ធំរោ ដោ សថ្ងូ តោតិ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។ សមុឧយសថ្ងំ អសថ្នតំ សមុឧយោ សថ្ងូ តោតិ ។ អាមត្តា ។ ធំរោះដេសថ្នំ អសផ្លតំ ធំរោ ដោ សថ្ងូ តោតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ មក្កសថ្ងំ អសផ្លតំ មក្កោ សថ្ងូ តោតិ ។ អាមត្តា ។ ធំរោះដេសថ្ងំ អសផ្លតំ ធំរោ ដោ សថ្ងូ តោ-តំ ។ ឧ ហេរំវត្តក្វេ ។ បេ ។

(៦៥០) ធ វត្តព្ំ ខត្តារិ សទ្ធាធិ អសន្នតា-ជំតិ ។ អាមន្តា ។ ធនុ វត្តំ ភកវតា ខត្តារំមាធំ ភិក្ខាឋ តថាធិ អវិតថាធិ អធញ្ញថាធិ ។ ភាតមាធិ ខត្តារិ ។ ឥនំ ឧក្ទុឆ្នំ ភិក្ខាឋ តថមេតំ អវិតថមេតំ អនញ្ញថមេតំ ។ ថេ ។ អយំ ឧក្ទុសមុឧយោតិ ។ ថេ ។ អយំ ឧក្ទុធំរោជោតិ ។ ថេ ។ អយំ ឧក្ទុធំរោជតា-មំធី ថដំបនាតិ តថមេតំ អវិតថមេតំ អនញ្ញថមេតំ ឥមាធិ ទោ ភិក្ខាវ ខត្តារិ តថាធិ អវិតថាធិ អនញ្ញ ថាធីតំ អត្ថៅ សុត្តភ្លោតិ ។ អាមន្តា ។ តេខ ហិ ខត្តារិ សទ្ធាធិ អសន្នតានីតំ ។

អភិធម្មមិដិត កថាវិត្ថ

(៦៤៩) ទុក្ខសច្ច ជាអសត្ខត: ទុក្ខ ជាសត្ខត:ដែរឬ ។ ^{អើ} ។ និកោធសច្ច ជាអសត្ខត: និកោធ ជាសត្ខត:ដែរឬ ។ អ្នកមិន ^គូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សមុទយសច្ច ជាអសត្ខត: សមុទយ: ជាសត្ខត:ដែរឬ ។ អើ ។ និកោធសច្ច ជាអសត្ខត: និកោធ ជាសត្ខត: ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មគ្គសច្ច ជាអសត្ខត: មគ្គ ជាសត្ខត:ដែរឬ ។ អើ ។ និកោធសច្ច ជាអសត្ខត: និកោធ ជាសត្ខត:ដែរឬ ។ អើ ។ និកោធសច្ច ជាអសត្ខត: និកោធ ជាសត្ខត:ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ចប់ សច្ចកថា ។

អាវុបុត្រហ

(៦៥០) ភាភាភាភពញាយតនំ អសន្ល័តន្តិ ។ မာမာရ္က ၅ ခ်က္အခံ ဆယံ လေလာံ မားလာ ဗားယာ-ជំ អច្ចតំ អមតន្តិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ ២ ។ អា-ကာလာင္တက္လာလားအဲ့ မလုန္မွဴးဆို စိုက္ခ်ား မလုန္မွဴးဆို ၅ អាមន្តា ។ ខ្វេ អសន្ន័តាខិតិ ។ ឧ ហៅ វត្តពេ ។ បេ។ ខ្វេ អសន្ន៍តានីតិ ។ អាមន្តា ។ ខ្វេ តា-ແກ້ຂໍ້າເບ້າ ສຣູ້ເສົາ ກໍສ້ຳ ຜູ້ເຫນັ້ງຮູເຄ ។ ខេ។ អាកាសានញាយតនំ អសន្ន័តន្តំ ។ អា-មន្តា។ អាតាសានញាយតនំ ភហ៉េ កតំ សត្តាក់សោ សំសារោ យោធ៌ វិញាណដ្តិតំ អត្តភាវប្បដំលាភោ-តំ ។ អាមន្តា ។ អសន្ល័តំ ភាវៅ គត៌ សត្តាវាសោ សំសាពេ យោធំ វិញាណដ្តិតំ អត្តភាវប្បដំលាកោ-តំ ។ ជ ហេវំវត្តុព្វេ ។ មេ ។ អត្ត៍ អាតាសាជញ្ហា-យតឲ្ធកំ កម្មត្តំ ។ អាមត្តា ។ អត្តំ អសន្ត័ត្វចកំ តម្នំ ។ ឧ ហៅវត្តឲ្យ ។ បេ។ អត្តិ អាតាសា-នញ្ហាយតន្ទុបតា សត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ អសន្នូ. ត្វបកា សត្តាត៍ ។ ធ្លាវំវត្តត្វេ ។ បេ ។

6 द ๗

しょう

អាវុប្យព៍ឋា

(៦៥១) អាកាសានញាយតន: ជាអសង្គត ឬ ។ អើ ។ និត្វាន ជាទីពឹង ជាទីជ្រកកោន ជាទីការពារ ជាទីប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ ជាទីមិនចត្រ ជាទីមិនស្លាប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរភោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អាកាសានញ្ហាយតន: ជាអសង្គតៈ ចុះនិញាន ជាអសង្គត:ដែរឬ ៗ អើ ។ អសន្តត: មាន ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ **។** អសន្នតៈ មាន ៤ ឬ ។ អើ ។ ទីពឹង៍ មាន ៤ ។ បេ ។ ការវិនាស ទៅក្តីឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អាកាសានញា-យតនៈ ជាអសន្នត:ឬ ។ អើ ។ អាកាសានញ្ហាយតនៈ គឺជាកព ជា គតិ ជាសត្កាវាស: ជាសំសាវ ជាកំណើត ជាវិញាណដ្តិតិ ជាការ បានចំពោះនូវអត្តភាពឬ ។ អើ ។ អសង្គតៈ គឺជាភព ជាគតិ ជា សត្តាវាសៈ ជាសំសាវ ជាកំណើត ជាវិញាណដ្តិត ជាការចានចំពោះនូវ អត្តភាពថ្ម ។ អ្នកមិនគរុះពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កម្ម ដែលចូលទៅ កាន់អាកាសានញាយតនៈ មានថ្ម ។ អើ ។ កម្ម ដែលចូលទៅកាន់ អសន្នត: មានឬ ។ អ្នកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពួកសត្វដែល ចូលទៅកាន់អាកាសានញាយតនៈ មានឬ ។ អើ ។ ពួកសត្វដែលចូល ទៅកាន់អសន្នត: មានឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អារុចក្រថា ។

ខេត្តាកេ អារុប្យ អសន្ន័តាទំ ខត្តាកេ អារុប្យ អសន្ន័តា-តំ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ ខត្តាកេ អារុប្យ អឧេជា វុត្តា ភកវតាតំ ។ អាមន្តា ។ បាញ្ចំ ខត្តាកេ អា-ប្រ្យ អឧេជា វុត្តា ភកវតា តេឧ វត ៤ វត្តាញ្ច ខត្តាកេ អារុប្យ អសន្ន័តាតំ ។

(៦៥៣) អាកាសានញាយតនេ អគ្គិ វេឌនា សញ្ញា សង្ខារា វិញ្ញាណត្តិ ។ អាមន្តា ។ អសង្ខ័-តេ អគ្គិ វេឌនា សញ្ញា សង្ខ័ររ វិញ្ញាណត្តិ ។ ន ហេរំ វត្តឲ្យ ។ ខេ ។ អាកាសានញាយតនំ ខតុវោ-ការភវោតិ ។ អាមន្តា ។ អសង្ខ័តំ ខតុវោការភ-វោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តឲ្យ ។ ខេ ។

(៦៥៤) អាតាសានញាយននេ សត្តា ដាយឆ្លំ ជិយ្យឆ្តិ មិយ្យឆ្តិ មវត្តិ ឧមមដ្លឆ្តីតិ ។ អាមន្តា ។ អសផ្ទូនេ សត្តា ជាយឆ្តិ ជិយ្យឆ្តិ មិយ្យឆ្តិ មវិត្តិ ឧមមដ្លឆ្តីតិ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ មេ ។

អភិធម្មបិដពេ កថាវត្ថ

රිස්

អភិធម្មបិងក កថាវត្ត (៦៥៤) ពួកសត្វ វេមេងកើត ចាស់ ស្ងាប់ ច្បូត កើតទ្បេង ក្នុងអាកាសានញ្ចាយតនៈឬ ។ អើ ។ ពួកសត្វ វេមែងកើត ចាស់ ស្ងាប់ ច្បូត កើតទ្បេង ក្នុងអសង្ខតៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៦៥៣) វេទនា សញ្ញា សង្ខារទាំងឡាយ វិញាណ មាន កង៍អាកាសានញាយតនៈឬ ។ អើ ។ វេទនា សញា សង្ខាវទាំងទ្បាយ ក្ វិញាណ មានកងផសង្ខត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញ ។ អាកាសានញាយតនៈ គឺចតុវៅការកពថ្ម ។ អើ ។ អសង្ខ័ត: គឺ ចតុកៅការភពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ្រំ៦៥៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា អាវុហ្ជ:៤ ជាអសង្គត: ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា អាវុប្បៈ ៤ ជាធម៌មិនញាប់ញ័រឬ ។ អើ ។ បើព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា អាវុប្ប: ៤ ជាធម៌មិនញាប់ញ័រ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អកគរពោលថា អារុប្យៈ ៤ ជាអសន្នតៈ ។ ចប់ អារុហ្យកបា ។

ន៍រោធសមាបត្ត៌ពឋា

(៦៥៥) និរោជសមាបត្តិ អសន្ន័តាតិ ។ អា. မင္စာ ၅ င်ာက္ခင်ံ ရာ လ်ံ ၊ လ လ်ံ လ႑ လ်ံ ဗာ ဘ ဒဲ អច្ចតំ អមតន្តិ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ ឆំភេះ -សមាបត្តិ អសន្ន័តា ជំព្វាជំ អសន្ន័តច្តិ ។ អាមត្តា ។ ខ្វេ អសន្ន៍តានីតិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។ ខ្វេ អសផ្ខ័តានីតំ ។ អាមន្តា ។ ខ្វេ តាណានំ ។ បេ ។ អន្តវិតា វាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ ចេ ។ ជំភេជ-សមាបត្តិ អសន្ធ័តាតិ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ កោចិ ធំរោធំ សមាមផ្លូត្តិ មឌិលភត្តិ ឧទ្យានេត្តិ សមុទ្យា-នេន្ត៌ ឧដ្ឋារេន្ត៌ សមុន្មារេន្ត៍ និទ្យត្តេត្តំ អភិធិទ្យតេត្ត៌ ជនេត្ត សញ្ហនេត្ត័តំ ។ អាមន្តា ។ អត្ថ កោចំ អសផ្ទ័តំ សមាចដ្ចន្តិ ចដិលភន្តិ នុច្យានេត្តិ សមុច្យ-នេត្តំ នដ្ឋារមត្តំ សមុដ្ឋាមេត្តំ និព្វត្តេត្តំ អភិនិព្វត្តេត្តំ ដ េន ភ្នំ សញ្ហ េត ភ្នំ ។ ន ហេវ វត្ត ឲ្យ ។ បេ ។ នំ ភេនា វោនានំ វុដ្ឋានំ ខញ្ញាយត័ត៌ ។ ភេខន្លា ។ ភេសដ្ខ័តា វេវនានំ វុដ្ឋានំ បញ្ហាយតីតិ ។ ៤ ហៅ វត្តត្វេ

តំរោធសមាបត្តិ៍ពហ

(៦៩៩) និកោធសមាបត្តិ ជាអសង្គត:ឬ ។ អើ ។ និត្វាន ជាទំពឹង ជាទីជ្រកកោន ជាទីការពារ ជាទីប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ ជាទី មិនច្បត ជាទីមិនស្លាប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ និរោធសមាបត្តិ ជាអសង្គត: ចុះនិត្វាន ជាអសង្គត:ដែវឬ ។ អើ ។ អសន្តត: មាន ២ ឬ ។ អកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អ-សន្ត្ត: មាន៤ប្។ អើ។ ទីពឹង មាន៤ ។ បេ។ ការវិនាស ទៅក្តីឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ និពោធសមាបត្តិ ជាអសន្នត:ឬ ។ អើ ។ មានបុគ្គលពួក១ះ ចូលកាន់និរោធ ជានចំពោះ នូវនិរោធ ញ៉ាំងនិរោធ ឲ្យកើតឲ្យើង ឲ្យកើតឲ្យើងព្រម ឲ្យតាំង ឲ្យើង ឲ្យតាំងទ្បើងត្រម ឲ្យលូតទ្បើង ឲ្យលាស់ទ្បើង ឲ្យដុះទ្បើង ឲ្យដុះ ដាល ទៀន៍ឬ ។ H ។ មានបុគ្គលពួក \mathfrak{z} ះ ចូលកាន់អសន្ន្តត: បាន ចំពោះនូវអសុត្តតធម៌ ញ៉ាំងអសុត្តតធម៌ ឲ្យកើតទៀង ឲ្យកើតទៀង ព្រម ឲ្យតាំង ឲ្យតាំង ឲ្យតាំង ឲ្យតែ ឲ្យល្ងត ឲ្យស្ដា ឲ្យសាស់ ទ្បើង ឲ្យ ដុះទៀន ឲ្យដុះដាល ទៀនឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ កាវ ផ្ទំផង កាវចេញ ញោះនិវោធ វមែនប្រុកដប្ក ។ អើ ។ កាវផ្ទុវផង កាវ ចេញ ព្រោះអសុត្នតៈ វមែងប្រាកដប្ ។ អ្នកមិនគរួពោលយ៉ាងនេះទេ

អភិធម្មបំដកេ កឋាវត្ថ ។ ខេ។ តំពេះ សមាបដូត្តស្បូ ១មថំ តំដូត្តៃ ខេត សង្ខ័ារភ គតោ កាយសង្ខ័ាភេ គតោ ចំតូសន្ទ័ាភេតិ ។ អាមន្តា ។ អសន្ន័តំ សមាបដូចស្បូ ១ឋមំ ជុំដ្បូត៌ វទឹសផ្ទារោតតោ តាយសផ្ទារោតតោ ខិត្តសផ្ទារោ-តំ ។ ជ ហៅ វត្តុឲ្យ ។ បេ ។ ជំភេញ វដ្ឋមានស្ប បឋម ឧប្បដ្ឋន៍ ចិត្តសន្ទារោ នតោ តាយសន្ទារោ ត តោ វ័ប៊ីសន្នំារោត ។ អាមន្តា ។ អសន្ន័តា វ៉ដ្-ហត្តស្បូ បឋម ឧប្បដ្ឋតិ ខិត្តសត្វារោ គតោ កាយ-សផ្ទុរភេ គតោវទីសផ្ទុរភេតិ ។ ន ចោវវត្ថុត្រូ ។ ចេ ។ (៦៥៦) នំរោនា រុដ្ឋិត តយោ ដស្បា ដុសន្តិ လ္ခ္တားေရာ ေဒးလွဂ္ မခ်ိမ္ခ်ိဳးေရာ ေဒးလွဂ္ မေဒျလာမ်ားေရာ ដ េញតិ ។ អាមន្តា ។ អសន្ន៍តា ដ្រំតំ តយោ ដស្បា ដុសន្តិ សុ៣នោ ដស្បោ អភិមិនោ ដស្បោ អប្បណ៌ហ៍តោ ៥សេរ្ជាតិ ។ ធ ហៅ វត្តុឲ្យ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ ។ ហេ ។ កាលបុគ្គលចលកាន់ និរោធ វិចីសង្ខារលេត់មុន ត ទៅ ទើប កាយសង្ខារលេត់ តទៅ ទើបចិត្តសង្ខារលេត់ឬ ។ អើ ។ កាល បុគ្គលចូលកាន់អសន្តតៈ វិចីសន្ត្រាវលេតមុន តទៅ ទើបកាយសន្ត្រាវ រលត់ តទៅ ទើបចិត្តសង្ខារលេត់ថ្កូ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាលបុគ្គលចេញចាកនិពេធ ចិត្តសង្ខារកើតទ្យើងមុន តទៅ ទើបកាយសង្ខ័រកើត តទៅ ទើបវចិសង្ខារកើតឬ ។ អើ ។ កាល-បុគ្គលចេញចាកអសុត្តភៈ ចិត្តសង្គ្នារកើតទៀ្មេងមុន តទៅ ទើបកាយ-សង្ខារកើត តទៅ ទើបវចីសង្ខារកើតឬ ។ អកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ 18 9109

(៦៥៦) ផស្សៈ ៣ គឺ សុញ្ញតផស្សៈ ១ អនិមិត្តផស្សៈ ១ អប្បណិហិតផស្សៈ ១ វថែងតាល់ត្រូវ នូវបុគ្គលដែលចេញអំពីនិកោងឬ ។ អើ ។ ផស្សៈ ៣ គឺ សុញ្ញតផស្សៈ ១ អនិមិត្តផស្សៈ ១ អប្បណិហិត-ដស្សៈ ១ វថែងតាល់ត្រូវ នូវបុគ្គលដែលចេញអំពីអសង្ខតៈឬ ។ អ្នកមិន គួវតោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

630

អា៣សកថា

(៦៥៧) នំហេនា វុដ្ឋិតស្ប វិហភានិន្នំ ខំតំតំ ហោតិ វិហភាទោណំ វិហភាទញារន្តិ ។ អាមន្តា ។ អសន្នូតា វុដ្ឋិតស្ប វិហភានិរ្នំ ខិតំតំ ហោតិ វិហភា-សោណំ វិហភាមញារន្តិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ (៦៥៤) ឧ វត្តព្វំ នំហេខសមាបត្តិ អសន្នូតាតិ ។ អាមន្តា ។ អសន្នូតាតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ គេ ឧ ហិ នំហេខសមាបត្តិ អសន្នូតាតិ ។ គេពសមាបត្តិយោ ។

អាតាសតប៉ា

(៦៥៩) អាចារសោ អសន្ន៍តោតិ ។ អាមត្តា ។ ធិត្វានំ តាណំ បោណំ សារណំ មរាយនំ អច្ចុតំ អមតន្តិ ។ ន ហេរំវត្តត្វេ ។ ចេ ។

(b b o) អាតារសា អសន្ន័តោ និញ្ចានំ អសន្ន់-តន្តិ ។ អាមន្តា ។ ខ្វេ អសន្ន័តានីតិ ។ ន ហៅ វត្តញូ ។ បេ ។ ខ្វេ អសន្ន័តានីតិ ។ អាមន្តា ។ ខ្វេ តាលាធិ ។ បេ ។ អន្តវិតា វាតិ ។ ន ហៅវត្តញេ ។ បេ ។

អាកាសពឋា

(៦៥៧) ចិត្ត របស់បុគ្គលដែលចេញអំពីនិរោធ «នេទៅកាន់ វិវេក ឈមទៅតាន់វិវេក ឆាកទៅកាន់វិវេកដែរឬ ។ អើ ។ ចិត្ត របស់ បុគ្គលដែលចេញអំពីអសន្នត: «នេទៅកាន់វិវេក ឈមទៅកាន់វិវេក ឆាក ទៅកាន់វិវេកដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៦៥៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា និរោធសមាបត្តិ ជាអសន្ន្តត: ទេឬ ។ អើ ។ និរោធសមាបត្តិ ជាអសន្ន្តត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញោះហេតុនោះ និរោធសមាបត្តិ ជាអ-សន្ន្តត: ។

ចច់ នំរោធសមាចត្តិតថា ។

អាតាសតឋា

(៦៥៤) អាកាស ជាអសន្តត:ឬ ។ អើ ។ និព្វាន ជាទី-ពឹង ជាទីជ្រកកោន ជាទីកាពោះ ជាទីប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ ជាទីមិនច្បូត ជាទីមិនស្លាប់ឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៦០) អាកាស ដាអសង្ខតៈ ចុះនិត្វាន ដាអសង្ខតៈដែរឬ ។ អើ ។ អសង្ខតៈ មាន ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។ អសង្ខតៈ មាន ៤ ឬ ។ អើ ។ ទីពឹង មាន ៤ ។ បេ ។ ការវិនាស ទៅក្តីឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។ 636

អភិធម្មបិដិពេ ពជាវត្ថ (៦៦០) ភាកាសោ អសន្ទ័តោភិ ។ ភាមត្តា ។ អត្ថ តេខេ អនាតាសំ អាតាសំ ភាពរំន័ត ។ អា-មត្តា ។ អត្ថិ កេះចំ សន្ន័តំ អសន្ន័តំ ការភេត្តិ ។ (៦៦៤) អត្ថិ កោះ អភាសំ អនាកាសំ ការភន្លត៍ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ កោះចំ អស់ផ្ទំតំ សន្ន័តំ ការភន្តីតំ ។ ឧ ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។ (៦៦៣) ភាតាសេ បត្តិនោ កច្ចន្តំ ចន្ទឹម-សុរិហេ កច្ចន្តិ តារការចាន់ កច្ចន្តិ ឥន្ធី វិកាពុន្តិ ពាហុំ ရားလန္ရဲ့ စာလီ စားလန္ရဲ့ လဖ္ခံ့ စိစန္ရဲ့ လန္ရွိ อิยลิ สรี อิยลิ จุลุ่ อิยลิลิ ๆ พยลา ๆ မလန္ဖံ၊ ေဗာက္စီးေကာင္မရွိ ေဖာ္နီမလုဂ်ီယာ ကင္မရွိ ေရား-က႑ားစားစံ ကဗ္ဗာန္နံ ရန္ဒီ ဂ်က္ခာန္နံ စာတို စားလန္နံ စာက်ီ တးလင္စို လေဖွံ့ စိဗင္စို လင္ခုန္မွိ စိဗင္စို နံန္ စိဗင္စိ ឧ សុំ ទិម ឆ្តីតិ ។ ជ ហេវំវត្ត ពេ្យ ។ មេ។

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

(៦៦១) អាកាស ជាអសត្ខត:ឬ ។ អើ ។ មាន បុគ្គល ពូក១៖ ឆ្កើនវូទីមិនមែនជាអាកាស ឲ្យជាអាកាសឬ ។ អើ ។ មាន បុគ្គលពូក១៖ ឆ្កើនវិសន្ន្តត: ឲ្យជាអសន្ន្តត:ឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

្រខខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំ អាកាសថ្ម ។ អើ ។ មាន ថុគ្គលញ្ចកទ្វះ ធ្វើនូវអសង្គតៈ ឲ្យជា សង្គត:ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៤៣) ពួកសត្វស្លាប តែងហើរទៅ ព្រះបន្ទ្រនិងព្រះអាទិត្យ តែងចរទៅ ពួកផ្កាយ តែងចរទៅ ពួកជន តែងសម្តៃងរឹទ្ធិ តែងញ៉ាំង ដើមដៃឲ្យកម្រើក ញ៉ាំងបាតដៃឲ្យកម្រើក បោះដុំជី បោះដំបង បោះរឹទ្ធិ បោះកូនសរ នៅក្នុងអាកាសបានឬ ។ អើ ។ ពួកសត្វស្លាប តែង ហើរទៅ ព្រះបន្ទ្រនិងព្រះអាទិត្យ តែងចរទៅ ពួកផ្កាយ តែងចរទៅ ពួកជន តែងសម្តែងរឹទ្ធិ តែងញ៉ាំងដើមដៃឲ្យកម្រើក ញ៉ាំងបាតដៃឲ្យ កម្រើក បោះជុំដី បោះដំបង បោះរឹទ្ធិ បោះកូនសរ ទៅក្នុងអសង្ខតៈ បានឬ ។ អ្នកមិនគូរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អាកាសកប្តា ។

អតាសោ ហោតតំ ។ អមន្តា ។ សន្ន័តំ អសន្ន័-ဆံ းတာဆီဆို ၅ အ းတာဂ်ိဳ ဂိုဇ္ဇိုးရာ ၅ ၊ ဗေ ၅ (៦៦៦) តុចូននាទេ ឬវិយមាន តុច្ឆកោរដ្ឋ បុរិយមានេ តុទ្តតុម្ភិយា បុរិយមានាយ អាតាសោ អន្តរជាយតីត ។ អាមន្តា ។ អសផ្នត់ អន្តរជាយតី-តំ ។ ធ ហេវំវត្តត្វេ ។ ចេ ។ (៦៦៧) ន វត្តព្ំ អាតាសោ អសន្ន៍នោត ។ អាមន្តា ។ អាតាសោ សង្ខ័តោតិ ។ ន បោរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ តេន ហ៍ អាកាសោ អសន្ន័តោតំ។

ທອງ ພກຂໍ້ ສາກຂູ້ ເສາະກະຂໍ້ ສາກຂູ້ສໍ້ ໆ ຂ ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។

(៦៦៥) ខុឧទានេ ទញ្ញមានេ អនាតាសោ

តោដាធំ ការេត្តិតំ ។ អមន្តា ។ អសន្ត័តំ បក់.

អា៣សារដោ

អា៣សពឋា

(៦៦៤) ពួកដន បិទជុំឥនូវអាកាស ហើយធ្វើផ្ទះទាំឥឡាយ ធ្វើដង្រុកទាំឥឡាយជានឬ ។ អើ ។ ពួកដន បិទជាំង នូវអសត្នត: ហើយធ្វើផ្ទះទាំឥឡាយ ធ្វើដង្រុកទាំឥឡាយជានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៦៥) កាលអណ្ដូង ដែលគេជីក អាកាស ទៅជាមិនមែន ក្លូ អាកាសឬ ។ អើ ។ សន្ត្តត: ទៅជាអសន្ត្តត:ឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៦៦) កាលអណ្ដូនទទេ ដែលគេដាក់ទឹកពេញ កាលដង្រ្ក ទទេ ដែលគេដាក់ឲ្យពេញ កាលក្អមទទេ ដែលគេដាក់ទឹកពេញ អា-កាស វមែនបាត់ឬ ។ អើ ។ អសន្នត: វមែនបាត់ឬ ។ អ្នកមិន គុរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៦៧) បុគ្គលមិនគរួវនិយាយថា អាកាស ជាអសន្នតៈឬ ។ អើ ។ អាកាស ជាអសន្នតៈឬ ។ អ្នកមិនគរួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អាកាស ជាអសន្នត: ។

ចប់ អាកាសកថា ។

អាកាសោ សត៌ទស្សតោតិកឋា

(၈၈၀) ငက္ရက္ နပ္ခါဌီမွ ငယ္ခ်ဳပ္မိတ္ဆာတာဖို ရ ငယ္လံု ဗယ္ဆာက္ နင္ရိတ္ ကေနာက္ နင္မိေတ္ ကမ္ခ်ာကာဖို နင္းေလာက္ ကမ္ခ်ာ္ နင္မိေတ္ ကမ္ခ်ာ္ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ နင္းေလာက္ ကမ္ခ်ာ္ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ နင္းေလာက္ ကမ္ခ်ာ္ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ နင္းေလာက္ ကမ္ခ်ာ္ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ ကမ္ခ်ာ္ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ ကမ္ခ်ာ္ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ ကမ္ခ်ာ္ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ ကမ္ခ်ာ္ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ ကမ္ခ်ာ္ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ ကမ္ခ်ာ္ ကမ္ခံေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ ကမ္ခ်ာ္ ကမ္ခံေလာက္ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ ကမ္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ ကမ္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ ကမ္ခံေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ ကမ္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ က်က္ခံ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ က်က္ခံ က်က္ခံ နင္းေလာက္ခံ ေလာက္ခံေတာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ ေလာက္ခံ နငံေလာက္ခံ ေလာက္ခံ ေလာက္ခံ ေလာက္ခံ နင္းေလာက္ခံ ေလာက္ခံ ေလာက္ခ ေလာက္ခံ ေလ

អាកាសសត៌ទស្សនោតិកឋា

(៦៦៤) អាកាស ជាសនិទស្សនៈ (ប្រកបដោយការមើល ឃើញ)ឬៗ អើៗ រូប រូបាយតនៈ រូបជាតុ ពណ៌ទៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ដែលបុគ្គលគប្យីដឹងបានដោយចក្ខុ វេមែងប៉ឺះ ពាល់ក្នុងចក្ខុ មកកាន់គន្ធងនៃចក្ខុឬ ៗ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះ ទេ ៗ បេ ៗ

(៦៦៩) អាកាស ជាសនិទស្សន:ថ្ក ។ អើ ។ ចក្ខវិញាណ កើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យ នូវចក្ខផង នូវអាកាសផងថ្ក ។ អ្នកមិនគរូវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៧០) ចក្ខុវិញាណ កើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យ នូវចក្ខុ ផង នូវអាកាសផងឬ ។ អើ ។ ចក្ខុវិញាណ កើតទ្បើង ព្រោះ អាស្រ័យ នូវចក្ខុផង នូវអាកាសផង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ មិនមានទេ ។ ចក្ខុវិញាណ កើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យ នូវចក្ខុផង នូវរូប ពំងឡាយផង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើចក្ខុ-វិញាណ កើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យ នូវចក្ខុផង នូវរូបពំងឡាយផង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចក្ខុវិញាណ កើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យ នូវចក្ខុផង នូវអាកាសផងទេ ។

(៦៧២) បឋវីជាតុ សធិឧស្សជាតិ ។ អាម-ន្លា ។ រ៉ូបំ រូចាយតនំ រូបជាតុ នីលំ បីតកំ លោហ៍-តកំ ជំនាតំ ឧក្ខុវិញេយ្យំ ឧក្ខុស្មឺ បដិហញ្ញត៌ ឧក្ខុស្ស អាចាដំ អាកច្ឆត៍តិ ។ ឧ ហេវវត្តព្វេ ។ បេ ។ (៦៧៣) បឋវីជាតុ សធិឧស្សជាតិ ។ អាមន្តា ។ ខេក្ខុញ បដិច្ បឋវីជាតុញូ ឧប្សជ្ជត៌ ឧក្ខុវិញាណរត្តំ ។ ឧ ហេវវត្តព្វេ ។ បេ ។

អាកាសោ សនិទស្សនោតិកថា ។

បឋវិជាតុ សត៌ទស្សតាត្យាទ័កឋា

សោ សនិឧស្សនោតិ ។ សមត្តា ។ ឧទុ បស្សសិ ខ្វិខ្ញុំ ក្តោន អន្តរំ ខ្វិខ្ញុំ សម្គាន ។ ឧទុ បស្សសិ ខ្វិខ្ញុំ ក្តោន អន្តរំ ខ្វិខ្ញុំ ។ អាមន្តា ។ មញ្ចំ បស្សសិ ខ្វិខ្ញុំ ក្តោន អន្តរំ ខ្វិខ្ញុំ ៩ម្កានំ អន្តរំ មាន្យខ្ញុំខ្ញុំ កំតចានខ្ញុំខ្ញុំ តោន វត ហេ វត្តព្វេ អាតា-សេ សនិឧស្សនោតិ ។

បឋវិធាតុ សតិទស្សភាតុកូទិកថា

បឋវិធាតុសនិទស្សភាតុព្រទិតឋា

(៦៧១) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា អាកាស ជាសនិស្សនៈទេ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងអ្នក ឃើញ នូវចន្ទោះនៃដើមឈើពីរ នូវចន្ទោះ នៃសសរពីរ នូវប្រហោងនៃកូនសោ នូវប្រហោងនៃបង្អួចដែរឬ ។ អើ ។ បើអ្នក ឃើញ នូវចន្ទោះនៃដើមឈើពីរ នូវចន្ទោះនៃសសរពីរ នូវ ប្រហោងនៃកូនសោ នូវប្រហោងនៃបង្អួចដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា អាកាស ជាសនិទស្សនៈដែរ ។ ចប់ អាកាសសនិទស្សនោតិកថា ។

បឋវីជាតុសត៌ទស្សភាត្យាទំពឋា

(៦៧៤) បឋរីឆាតុ ជាសនិទស្សន:ឬ ។ អើ ។ រូប រូណ្ យតន: រូបធាតុ ពណ៌ទៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ដែលបុគ្គលគប្បីដឹងបានដោយចត្តូ វេមែងប៉ះពាល់ក្មងចក្តុ មកកាន់គន្ធង នៃចក្ខុឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៦៧៣) បឋរីធាតុ ជាសនិទស្សន:ឬ ។ អើ ។ ចក្ខុ វិញ្ញាណ កើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យ នូវចក្ខុផង នូវបឋរីធាតុផងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មចិដិត កឋាវត្ថុ

(៦៧៥) បុគ្គលមិនគរួវនិយាយថា បឋវីជាតុ ជាសនិទស្សនៈ ទេជ្ ។ អើ ។ ក្រែ≲អ្នក ឃើញផែនដី ថ្ម ភ្នំ ដែរឬ ។ អើ ។ បើ អ្នក ឃើញផែនដី ថ្ម ភ្នំដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរួវពោលថា បឋវីជាតុ ជាសនិទស្សនៈដែរ ។ បេ ។ បុគ្គល មិនគរួវនិយាយថា អាជ្ញោជាតុ ជាសនិទស្សនៈខេប្ ។ អើ ។ ក្រែជ អ្នក ឃើញទឹកដែរឬ ។ អើ ។ បើអ្នក ឃើញទឹកដែរ ម្នាលអ្នក ដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរួវពោលថា អាជ្ញោជាតុ ជាសនិទស្សនៈ ដែរ ។ បេ ។ បុគ្គលមិនគរួវនិយាយថា តេជោជាតុ ជាសនិស្សនៈទេ ឬ ។ អើ ។ ក្រែជអ្នក ឃើញភ្លើងកំពុងនេះដែរឬ ។ អើ ។

(b ၏ d) ေၾကာက ေၾကာင္းက ေၾကာင္းကို ေၾကာက္ ေနာ္လိုက္လိုက္လာက္က ေၾကာင္းက ေၾကာက္လို႔ မာ မေလာ ေရာက္လိုက္တဲ့ က ေနာ ေလာ့ဂ်က္လာ လာဖို႔ မာ မေလာ ႔ ေလာ့လ္ က ေနာ္လိုက္တဲ့ က ေနာ္လိုက္တဲ့ က ေနာ္လိုက္တဲ့ က ေနာ္လိုက္တဲ့ က ေနာ္လိုက္တဲ့ က စက္ရင္ကိုက္တာ လာဖို႔ မာ ေနာ္လိုက္တဲ့ က ေနာ္လိုက္တဲ့ က ေနာ္လိုက္တဲ့ က ေနာ္လိုက္တဲ့ က ေနာ္လိုက္တဲ့ က ေနာ္လိုက္တဲ့

(៦៧៦) ខក្ខុន្រ្ទិយំ សនិឧស្សនន្តិ ។ អាមន្លា។ រូបំ រូទាយគនំ រូបនាតុ ។ប។ ខក្ខុស្ស អាចាថំ អាកតួតីតំ ។ ឧ ចោវំវត្តព្វេ ។ប។

បក្ខុន្ទ្រិយ័ សតិទស្សតន្ត្និអាទិកឋា

េញុះខ្លែយ៉ែសនិះស្សេះខ្លុំអេថា សេញុំបស្សសំ អក្តី ដល់ខ្លុំ ភេខេវភ ហេវត្តឲ្យ ភេះដោ-ឧទក្ត សធិឧស្សនាតិ ១ប១ ខេរត្តឲ្យំ វា យោជាតុ សធិឧស្សនាតិ ១ អាមន្តា ១ ឧធុ បស្សសំ វា ភេខ រុះក្តា សញ្ជាលិយមា ខេតិ ១ អាមន្តា ១ ហេញ្ាំ បស្សសំ វា ភេខ រុះក្តោ សញ្ជាលិយមា ខេ ភេខ វភ ហេ វត្តឲ្យ វា យោជាតុ សធិឧស្សនាតិ ១ប១ ប្រើណាតុ សនិះស្សាតាញ វិកយ ។

694

បក្តុន្ត្រ័យ សនិទស្សនន្តិអាទិតថា

បើអ្នក ឃើញក្វើងកំពុង នេះដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា តេដោធាតុ ជាសនិទស្សនៈដែរ ១ បេ ១ បុគ្គលមិន គួរនិយាយថា វាយោធាតុ ជាសនិទស្សនៈទេឬ ១ អើ ១ ក្រែងអ្នក ឃើញដើមឈើ ដែលវញ្ចូយដោយទ្យល់ដែរឬ ១ អើ ១ បើអ្នក ឃើញដើមឈើ ដែលវញ្ចូយដោយទ្យល់ដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា វាយោធាតុ ជាសនិទស្សនៈដែរ ១ បេ ១ ចប់ ចឋរីធាតុសនិទស្សតាត្យទិតថា ។

បក្តុត្រ្ទ្យៃឃ័ សតិទស្សឥត្តិអាទិកឋា (៦៧៦) ចត្តុទ្រ្ទិយ ជាសនិទស្សនៈឬ ។ អើ ។ រួប រូបា-យតនៈ រូបជាតុ ។ បេ ។ មកកាន់គន្ធននៃចត្តុប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាននេះ ទេ ។ បេ ។

(៦៧៤) ចក្ខុវិញាណ កើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យ នូវចក្ខុងង នូវ ^{ចក្ខ}ុន្ទ្រិយផងឬ ។ អើ ។ ចក្ខុវិញាណ កើតទ្បើង ព្រោះអាស្រ័យ នូវចក្ខុ ផន នូវចក្ខុន្ទ្រិយផង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ មិនមានទេ ។

៣យកម្ម័ សិទ៍ទស្សស្តិត្តិពិហ៊ (b d o) តាយតាថ្មំ សនិឧស្សឧត្តំ ។ អាម-ត្តា ។ រូចំ រូចាយតនំ រូចជាតុ នីលំ មីតាតាំ លោ-ហិតាតាំ ឱ្យតាំ ខេត្តាវិញេយ្យំ ខេត្តាស្មី មដិមាញាតិ ខត្តាស្ស អាចាដំ អាតខ្លត់តិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វោ ។ បេ។ តាយតាម្មំ សនិឧស្សឧត្តិ ។ អាមន្តា ។

ចត្តុន្រ្ទិយំ សនិទស្សនន្តិអាទិតថា ។

អភិធម្មបំផព nthវត្ត ទក្តាញ ខដិទ្ធ វូ ខេ ខ ឧប្បដ្ឋតិ ខក្តាវិញាណភ្លំ អន្តោវ សុត្តភ្លោតិ ។ អាមន្តា ។ មាញិ ខក្តាញ ខដិទ្ធ វូ ខេ ខ ឧប្បដ្ឋតិ ខក្តាវិញាណភ្លំ អន្តោវ សុត្តភ្លោ នោ វត កេ វត្តឲ្យ ខក្តាញា ខដិទ្ធ ខក្តាន្រ្តិយញ្ ឧប្បដ្ឋតិ ខក្តាវិញាណភ្លំ ។

600

អភិធម្មបិដក កឋាវត្

ចក្តុវិញាណ កើត ទៀន ព្រោះអាស្រ័យ នូវចក្ខុផង នូវរូបពំងទ្យាយផង ពាក្យដូចេះ មានក្នុងព្រះសត្រឬ ។ អើ ។ បើចកុវិញាណ កើតទៀន *ព្រោះអាស្រ័យ នូវចត្*ថុផង នូវរូបទាំងទ្បាយផង ពាក្យដូច្នេះ មាន ក្នុងព្រះសូត្រដែរ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា ចក្ខុវិញាណ កើតទៀន ព្រោះអាស័យ នូវចត្ថុផង នូវចត្ថុន្ទ្រិយផងទេ ។ (៦៧๙) បុគ្គលមិនគរូវនិយាយថា បញ្ចិន្ទ្រិយ (ឥន្ទ្រិយ ៥) ជា សនិទស្សនៈទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងអ្នក ឃើញភ្នែក ត្រចៀក ច្រមុះ អណ្តាត កាយដែរឬ ។ អើ ។ បើអ្នកឃើញភ្នែក ត្រចៀក ច្រមុះ អណ្តាត កាយដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរូវពោលថា បញ្ចិន្ទ្រិយ ជាសនិទស្សនៈដែវ ។ បេ ។ ចប់ ចត្តន្ត្រឹយំ សនិទស្សនន្តិអាទិតថា ។

កាយកម្មុំ សត៌ទស្សឥត្តិកឋា

(៦៨០) កាយកម្ម ជាសនិទស្សនៈឬ ។ អើ ។ រូប រូជាយ-តនៈ រូបធាតុ ពណ៌ទៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ដែល បុគ្គលគួរដឹងបានដោយចក្ខុ វមែងច៉ះពាល់ក្នុងចក្ខុ មកកាន់គន្ធងនៃចក្ខុឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាយកម្ម ជាសនិទស្សនៈឬ ។ អើ ។

៣យកម្មំ សត៌ទស្សគត្តិតថា/។

နေဗျွင္လွဲ၏ ဧက္အားက္သက္ရွိ ។ (b d o) ေဒးရွား၅ ကာယာ ကမ္ဆံ လမ္ခ်ဲ့ လောင္မွားခင္လွိ ។ မာမစ္ဆာ ၅ ေဒၚ မလ္မလ် မားက္ကာမင္ဆံ မႊက္ကာမင္ဆံ မားလားကင္ဆံ ဂ်ီးလားကင္ဆံ လမ္ခ်ဳိးေက္မင္ဆံ မေလာက္ရွင္ရွိ ၅ မာမစ္ဆာ ၅ မာက္ခံ မလ္မလဲ မားက္ကာမင္ဆံ မႊက္ကာမင္ဆံ မားလားကင္ဆံ ဂ်ီးလားကင္ဆံ လမ္ခ်ဳိးေက္မင္ဆံ မေလာက္ရွံ ကေလာက္ မားလားကင္ဆံ ဂ်ီးလားကင္ဆံ လမ္ခ်ဳိးေက္မင္ဆံ မေလာက္ရွံ ကေလာက္ မရ က ဒုရွိးေတာ့ ကာယာက္ေမ္ လမ္ခ်ဳိးေလးျဖင္လံ ၅

៣យកម្មុំ សនិទស្សនន្តិតដា

៣យកម្មុំ សនិះស្សនន្តិតថា

ចត្ថវិញាណ កើត ទ្យើង ព្រោះអាស្រ័យ នូវចត្ថុផង នូវកាយកម្មផង ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចត្ថវិពាាណ កើតទ្យើង ។ ញ ព្រោះអាស្រ័យ នូវចត្ថផង នូវកាយកម្មផងថ្ម ។ អើ ។ ចត្ថុវិញាណ ក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ មិនមានទេ ។ ចក្ខុញៃ ណា កើតទ្យើង ព្រោះអាស្រ័យ នូវចក្ខផង នូវរូប ពំងឲ្យ យផង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ បើចក្ខុវិញាណ កើត ទៀន ព្រោះអាស្រ័យ នូវចក្ខុផន នូវរូបទាំនទ្យាយ ផង ពាក្យដុំចេះ មានកងព្រះសូត្រ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា ចត្ថវិញាណ កើត ទៀង ព្រោះអាស្រ័យ នូវចត្ថុផង នូវកាយកម្មផង េ ។ (៦៤១) បុគ្គលមិនគូរនិយាយថា កាយកម្ម ជាសនិទស្សនៈទេ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងអ្នក ឃើញបុគ្គលដែលកំពុងដើរទៅមុខ ថយក្រោយ ក្រទ្យេកមើលទៅមុទ ក្រទ្យេកមើលទៅទិសផ្សេង១ បត់អវយវៈ លា អាយៅ:ដែរឬ ។ អើ ។ បើអក ឃើញបុគ្គលដែលកំពុងដើរទៅមុទ ថយ ក្រោយ ក្រទ្យេកមើលទៅមុខ ក្រទ្យេកមើលទៅទិសផេត្រ១ បត់អវ័យវះ លាអវយវៈដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកភ្លូវពោលថា កាយកម្ម ជាសនិទសនេ្រ:ដែវ ។

អភិធម្មបំដែល ហើវត្ថុ បឋវីជាតុ សនិឧស្សនាតិអានី កាត្វា កោយកាម្មុំ សនិឧស្សឧន្តិ បរិយោសាឧកាថា ។

នណ្តើ វិគ្នោ ។

តល្យ ទទ្ធានំ

និយាមោ អសន្ធូតោ ខដិច្ចសទុខ្យានោ អសន្ធូតោ ខត្តារិ សថ្នានិ អសន្ធូតានិ ខត្តាហេ អារុខ្យា អសន្ធូតា និហេន-សមាខត្តិ អសន្ធូតា អាកាសោ អសន្ធូតោ អាកាសោ សនិនស្សនោ ខត្តាហេ ទហាភ្លូតា ខញ្ចិន្ទ្រិយានិ តដេវ កាយតាម្មន្តិ ។

អភិធម្មចិងិត តជាវិត្តុ និយាយពីបឋវីជាតុសនិទស្សនៈជា៖ដ៏ម និងកាយកម្មសនិទស្សនៈជាទីបំផុត ។ ចំពំ ធង្មវិត្ត ។

ទទ្ធាត តែចដ្ឋវិត្តតោះ គឺ

និយាយអំពី និយាម: ជាអសន្តត: ១ បដិច្ចសមុហ្វាទ ជា អសន្ត្តត: ១ សច្ច: ពំង ៤ ជាអសន្ត្តត: ១ អាវុហ្ជ: ៤ ជាអសន្ត្តត: ១ និរោធសមាបត្តិ ជាអសន្ត្តត: ១ អាកាស ជាអសន្ត្តត: ១ អាកាស ជាសនិទស្សន: ១ មហាក្ចតវូប ៤ ជាសនិទស្សន: ១ បញ្ចិន្ទ្រិយ ជាសនិទស្សន: ១ កាយកម្ម ជាសនិទស្សន: ១ ។

សង្គហ៍តកឋា

(៦៨២) នត្តិ (ភេខំ ឧញ្ញ ភេលំខំ ឧញ្ញលំ សង្តហ៍តាត៌ ។ អាមន្តា ។ ននុ អត្តិ (ភេខំ ឧញ្ញ ភេសំខំ ឧញ្ទេហ៍ ភណនំ កខ្ចន្តិ នុរន្ទសំ កខ្ចន្តិ បរិយា-ខេញ្ញតំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អត្តិ (ភេខំ ឧញ្ញា ភេសាខំ ឧញ្ទេហ៍ ភណនំ កខ្ចន្តិ នុរន្ទសំ កខ្ចន្តិ បរិយាបញ្ញ នេា វតា បេ វត្តាញ្វូ នត្តិ កោខំ ឧញ្ញា កោញំខំ ឧញ្ទេហ៍ សង្តហ៍តាតំ ។

(bdm) ဧက္ခာယာအင်္ဒကာအမွာမွာမွာမွာမွာမေလာင် ကျည် နာ ၂ ျပက္ခာ့မှာလောင် ကျည်ဆိုနာ ၅ မဟာ္ ဧက္ခာ ယာနင်္ ျပက္ခာ့မှာလောင် ကျည်ဆို ၊ မေရာ ကေခ္ခာယာအင်္ ျပက္ခာမွေ ဆန္တမာမာနာရွိ ၅ မေလာ-ယာနင်္ ၂ မေ ၅ ယာဆယာနင်္ ၅ မေ ၃ ကြောဆို ၅ မေ ၅ လောယာအင်္ဒကာနာမွာ မွာလာင်္ဆာနာ ၅ ၂ မေ ၅ လောယာအင်္ဒကာနာမွာ မေရာန္နာနာ ၅ ၂ မေ ၅ လောယာသာင်္နာနာ ၅ မောက္ခ် ကာယာယာနင်္ ၂ မေရာမ္မာလာင်္ ကျည်နာ ၊ မေရာန္နာနာ ၅ ကာယာယာနင်္ ျပက္ခာ့မွာေ မေရွးမ်ားနာရွိ ၅

សង្គហ៍តកឋា

(៦៨៤) ពួកធម៌នីមួយ សង្គ្រោះ ដោយពួកធម៌នីមួយ មិនមានទេ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងពួកធម៌នីមួយ ដល់នូវការពប់ ដល់នូវឧទ្ទេស ពប់បញ្ចូល ដោយពួកធម៌នីមួយ មានឬ ។ អើ ។ បើពួកធម៌នីមួយ ដល់ នូវការពប់ ដល់នូវឧទ្ទេស ពប់បញ្ចូល ដោយពួកធម៌នីមួយ មានដែវ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ពួកធម៌នីមួយ សង្គ្រោះ ដោយ ពួកធម៌នីមួយ មិនមានទេ ។

(៦៨៣) អាយតនៈគឺភ្នែក ដល់ខ្លូវការពប់ដោយទន្ធណា ។ ដល់ខ្លូវការពប់ដោយប្រក្ខន្ធ ។ បើអាយតនៈគឺភ្នែក ដល់ខ្លូវការពប់ ដោយប្រក្ខន្ធយ៉ាងនេះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរូវ ពោលថា អាយតនៈគឺភ្នែក សង្គ្រោះ ដោយប្រក្ខន្ធ ។ អាយតនៈគឺ ត្រចៀក ។ បេ ។ អាយតនៈគឺច្រមុះ ។ បេ ។ អាយតនៈគឺ ព្រចៀក ។ បេ ។ អាយតនៈគឺច្រមុះ ។ បេ ។ អាយតនៈគឺ អណ្តាត ។ បេ ។ អាយតនៈគឺកាយ ដល់ខ្លូវការពប់ដោយទន្ធណា ។ ដល់ខ្លូវការពប់ដោយប្រក្ខន្ធ ។ បើអាយតនៈគឺកាយ ដល់ខ្លូវការពប់ដោយ ប្រក្ខន្ធ (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ញោះហេតុនោះ អ្នកគរូវពោល ថា អាយតនៈគឺកាយ សង្គ្រោះ ដោយប្រក្ខន្ធ ។

ကင္မအီ ၊ အ ေ ၊ အ ေ ၊ က အျခင္ ၊ ဆ ဆ ရာ ဟ အ စိ រូបក្ខា ភ្លេ សន្ថហ៍តន្តិ ។ (៦៨៥) សុទា វេខនា កានមក្ខុដុកណនំ ကင္မနားနား ၅ ျဖဴးေတာ့ ၾကားေက်း မင်မနားနား ၃ လယ္ခ် အေလာက္ အေလာက္ အေလာက္ အေလာက္ ပါဒကာ ပါဒကာစင္ဒကလာဒီ ကင္မဆီ (အေနာက္ ပါ ကန္းေ សុទា ឋឧនា ឋឧនាទរន្ធេ សន្ត័ហ៍តាតំ ។ ឧុក្ខា វេឌនា ។ ខេ។ អនុក្ខមសុទា វេឌនា កានមក្ខន្ន-ຕ ແລະ ແລະ ເບັນ ເລີ້ອງ ເພື່ອ ເພື່ອ ເພື່ອ ເພື່ອ ເພື່ອ တက္န္နီ မင္ခ်ိန္စာ ရေသာ အျပင္စာ នេះ នេះ ហៅត្តីទោងខ្លះ មនុស្តិ៍ មនុស្តិ៍ នេះ នេះ ខន្វេន សន្ត័ហិតាតំ ។

(៦៤៤) ទ្រាយគនំ ។ បេ ។ សន្ទាយគនំ ។ បេ ។ កន្ទាយគនំ ។ បេ ។ សោយគនំ ។ បេ ។ ដោដ្ឋញា-យគនំ ភាគមត្តាន្ទុកណនំ កច្ចគីតំ ។ ទ្រក្តាន្ទុកណនំ កច្ចគីតំ ។ ហញ្ចំ ដោដ្ឋញាយគនំ ទ្រក្តាន្ទុកណនំ កច្ចតិ គេន វត ហេ វត្តញ្វេ ដោដ្ឋញាយគនំ

អភិធម្មបិជិកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មចិដក កថាវត្ថ

(៦៨៤) គាយតនៈគឺរូប ។បេ។ គាយតន គឺសំឡេង ។បេ។ គាយតនៈគឺក្លិន ។ បេ។ គាយតនៈគឺសេ ។ បេ។ គាយតនៈគឺ សម្ពីស្យ ដល់នូវការរាប់ដោយ១ន្នណា ។ ដល់នូវការរាប់ដោយរូបក្ខន្ធ ។ បើអាយតនៈគឺសម្ពីស្យ ដល់នូវការរាប់ដោយរូបក្ខន្ធ (យ៉ាងនេះ) ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា អាយតនៈគឺសម្ព័ស្យ សង្គ្រោះ ដោយរូបក្ខន្ធ ។

(៦៨៥) សុ១៧៤នា ដល់នូវការពប់ដោយ១ន្ធណា ។ ដល់នូវ ការពប់ដោយវេធនា១ន្ធ ។ បើសុ១វេធនា ដល់នូវការពប់ដោយវេធនា-១ន្ធ (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សុ១វេធនា សង្គ្រោះ ដោយវេធនា១ន្ធ ។ ឲុត្ខវេធនា ។ បេ ។ អឲុត្ខូ-មសុ១វេធនា ដល់នូវការពប់ដោយ១ន្ធណា ។ ដល់នូវការពប់ដោយ វេធនា១ន្ធ ។ បើអឲុក្ខូមសុ១វេធនា ដល់នូវការពប់ដោយវេធនា១ន្ធ (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា អឲុក្ខូមសុ១វេធនា សង្គ្រោះ ដោយវេធនា១ន្ធ ។

(៦៤៦) ខត្តសបូស្សដា សញា ភាគមត្វន្។ ណនំ កច្ចតិតំ ។ សញ្ហាទន្ធកណនំ កច្ចតិតំ ។ ហញ្ចិ ေးက္ခဲ့အမ်ိဳးအမ်ိဳး အမ်ိဳးသည့္ အမ်ိဳးသည့္အမ်ိဳးသည့္ အမ်ိဳးသည့္ အမ်ိဳးသည့္အမ်ိဳးသည့္ အမ်ိဳးသည့္အမီးသည့္အမ်ိဳးသည့္အမ်ိဳးသည့္အမ်ိဳးသည့္အမီးသည့္အမ်ိဳးသည့္အမ်ိဳးသည့္အမ်ိဳးသည့္အမ်ိဳးသည့္အမ်ိဳးသည္က ကိုက္ခံကိုက္မမီးသည့္အမီးသည္က အမီးသားသည္က ကိုက္မမီးသည့္အမီးသည့္အမီးသည္က ကိုက္မမီးသည့္အမီးသည့္အမီးသည္က ကိုက္မမီးသည့္အမီးသည့္အမီးသည္က ကိုက္မမီးသည့္အမီးသည္က ကိုက္မမီးသည့္အမီးသည္က ကိုက္မမီးသည့္အမီးသည္က ကိုက္မမီးသည့္အမီးသည့္အမီးသည္က ကိုက ကိုက အမ်ိဳးသည္က အမ်ိဳးသည့္အမီးသားသည့္အမီးသည္က ကိုက္မမီးသည္က ကိုက္မမီးသည့္အမီးသည့္အမီးသည္က ကိုက္မမီးသည့္အမီးသည္က ကိုက វត ហៅត្តច្វេ ខត្តសម្ផសរដា សញា សញា១ធ្វេះ ន សន្ត៍ហ៍តាត៌ ។ សោតសម្ផស្សជា សញា ។ ខេ ។ ម លេសម្លូស្កូជា សញា ភាគមត្វន្វុកណន់ កម្មត័ត៌ ។ សញ្ញាទន្ធគណនំ កច្ខត៌តំ ។ ហញ្ទំ មនោសម្ផស្សដា လ္တာ လာက္စ္သားလာလ္ က်င္မ်ာ္ အေၾကာက္လည္း လူနားရဲ႔ (៦៤៧) ខត្តិសម្តីសារីយ ខេនយ រ លេរ ឧយេ-សម្លូស្សូជា ខេតនា ភាតមក្ខន្ធភណនំ កច្ចតិតំ ។ សន្ធារក្ខណ្ឌភណនំ កច្ចត័ត៌ ។ ហញ្ចំ មនោសម្លូស្បូជា ဗေနာက္က လန္ဖံားက္နွင့္ ကလာင္ပံ ကမ္မာ ေနာင္က ေၾကာင္ျပ មភោសម្លួស្បូជា ខេតជា សន្ល័ាវក្ខាន្វេន សន្ត័ហិតាតិ ។

សង្គហិតកឋា

പ്രിന

សង្គហិតកឋា

(៦៤៦) សញា កើតអំពីចក្ខុសម្ពីស្យ ដល់នូវការពប់ដោយ១ន្ធ ណា ។ ដល់នូវការពប់ដោយសញ្ហា ន ។ បើសញា កើតអំពីចក្នុ សម្ព័ស្ស ដល់នូវការរាប់ដោយសញ្ហា ១ន្ធ (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដំ ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរូវពោលថា សញា កើតអំពីចក្ខុសម្ព័ស្ប សង្គ្រោះ ដោយសញា១ន ។ សញា កើតអំពីសោតសម្ព័ស្យ ។ បេ ។ សញ្ញា កើតអំពីមនោសម្ព័ស្ស ដល់នូវការពប់ដោយ ទន្នណា ។ ដល់នូវ ការពប់ដោយសញា ១ន្ធ ។ បើសញា កើតអំពីមនោសម្ព័ស្យ ដល់នូវ ការពថដោយសញ្ហា ១ន្ធ (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះរហតុ នោះ អ្នកគរូវពោលថា សញា កើតអំពីមនោសម្ព័ស្យ សង្គ្រោះ ដោយសញា១ន្ធ ។ (อิ๘๗) เบล ธา เก็ล หตือ รูงษู้ งาราเบร เบล ธา កើតអំពីមនោសម្ព័ស្យ ដល់នូវការរាប់ដោយ១ន្នណា ។ ដល់នូវការ

រាប់ដោយសង្ខារក្ខន្ធ ។ បើចេតនា កើតអំពីមនោសម្ព័ស្យ ដល់នូវការ រាប់ដោយសង្ខារក្ខន្ធ (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកគរួវពោល ថា ចេតនា កើតអំពីមនោសម្ព័ស្យ សង្គ្រោះ ដោយសង្ខារក្ខន្ធ **។**

ພຝາ

6006

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ အေနာင္မွာအေၾကာက် ကို အေနာင္မီဆီ ကို ကာကာင္စုနာကာကို ခင္ဗနာနာ ေ မာက္နဲ မႈကားကား က်ဲးကားလာန္နာနာကား စံ ကင္မအီ အေ၀းအ ၊ ေၾရးမွာ မႈကားကားကား စီးကား-ណត្តាន្វេន សន្ត័ហិតន្តិ ។ យដា នា មេន កំ យោត្តេន ာ ၊ ငွေ စက်စင္ဒာ ဆန္လတၱိရာ ဆိုန္ကားဖာ စိယ္စာ စားရာ សន្ត័ហិតោ សា កន្ទុលេទ សន្ត័ហិតោ រាវទេវ តេ ជម្នា គេហិ ជម្នេហិ សន្ត័ហិតាតិ ។ ហញ្ចំ នា មេន អ យោត្តេ ។ ខ្វេ ពល៌ពន្ទា សន្ត័ហ៍តា សិក្តាយ ខិណ្ឌូចាតោ សន្ត័ហិតោ សា កន្ទុលេន សន្ត័ហិតោ នេះ វេន ហេវត្តព្វេ អត្ថិ កេខំ ឧម្មា កេទាំខំ ឧម្មេទាំ សន្ត័ហ៌តាត៍ ។

សង្គហិតកជា ។

សម្ឈយុត្តពិហ

(៦៤๙) អត្តិ កោចិ ជញ្ជា កោហិចិ ជម្មេហិ សម្យយុត្តាតិ ។ អាមត្តា ។ ឧនុ អត្ថិ កោចិ ជញ្ជា កោហិចិ ជម្មេហិ សហកតា សហជាតា សំសដ្ឋា

អភិធម្មបំផក កឋាវត្ថ

ដោយ ទន្នណា ។ ដល់នូវការរាប់ដោយវិញាណត្តុន្ទ ។ បើមនោវិញាណ ញ ដល់នូវការរាប់ដោយវិញាណក្ខុន្ធ (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគរត្រាលថា មនោវិញាណ សង្គ្រោះ ដោយវិញា-ញ ណភ្វន្ធ ។ គោបម្រើពីវ សង្គ្រោះ ដោយខ្សែពម ឬដោយពូវ បិណ្ឌូ-ចាត សង្គ្រោះ (ដាក់បញ្ចូល) ក្នុងសង្រែក ឯសង្រែកនោះ សង្គ្រោះ ដោយឈើពុន យ៉ាងណា ធម៌ពំងនោះ សង្គ្រោះ ដោយធម៌ពំងនោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ បើតោបម្រើពីវ សង្គ្រោះ ដោយខែទ្រាម ឬដោយពូវ បិណ្ឌូណុត សង្គ្រោះ (ដាក់បញ្ចូល) ក្នុងសង្រែក ឯសង្រែកនោះ សង្គ្រោះ ដោយ ឈើពុន (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នក គូវពោលថា ពូកធម៌នីមួយ សង្គ្រោះ ដោយពូកធម៌នីមួយ មានដែរ ។ ចច់ សង្គហិតកថា ។

សម្យ៍យ៉ុត្តិពិហិ (៦៨៨) ពួកធម៌នីមួយ ប្រកបដោយពួកធម៌នីមួយ មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងពួកធម៌នីមួយ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្វើ កើតមួយអន្វើ ច្រទាំ្នព្រម

(៦៩០) វេឌនា១ឆ្នោ សញា១ឆ្នេន សហជា-តោត៍ ។ អាមន្តា ។ ហញុំ វេននាទន្ទោ សញាទន្ទេន សហដា តោ តេន នៃ ហេវត្តុឲ្យ វេននាទ ណេ សញា. ទធ្វេធ សម្យយុត្តោត ។ វេខនាទភ្លោ សន្លារក្ខាធ្វេធ ဒို့္သားလာဘ္ခုႏိုင္ငံ အေပးင္းေရးနာ ကမ္ကာ ကမ္ကာ វេនសាទធ្វោរំញាណត្តិច្នេះ សហជាតោ តេះនៅត វេ ၊ ဆိုးမဲ ၊ အောစ အောင္စာ က က က အိုးမိဳ အေရာက္ကို အို နာ ၾကာစက္အေ လမ္ဆံႈန္မွာက္အေ က်ဴးကာလာေနာက္အေ ကံေအ-ទន្ទេធ សញាទន្ទេធ សន្ធ័ារក្ខន្ធេ សមាជាតោត៍ ។ អាមន្តា ។ ហញ្វំ វិញាណត្តូន្វោ សន្ធ័ាវក្តាន្វេធ សហជា តោ តេច វត្ត ហេ វត្តត្វេ វិញាលា ក្នុះ ត្វោ လင္ခံကာက္စားေနာ မျပားေရာက် က လင္လာ ကေလာ္မ်ိဳး အေလ် អកុកតំ អកុមរិដ្ឋំ ឧដ្ដម័ំ រសោ អកុកតោ អកុមរិដោ

វាតុញានា វាភាធិពេះ វាកាវត្ថុតា វាការឬឈាត់ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជំ អត្ថំ គេខេំ ខេហ្វា កេហិខំ ឧម្មេហ៍ សហកតា សហជាតា សំសដ្ឋា វាកុប្បានា វាកា-ធំពេនា វាកាវត្ថុកា វាការមូណា នោវត បេវត្តឲ្វ ឧត្តំ កេខេំ ឧម្មា កេហិខំ ឧម្មេហិ សម្យយុត្តាតិ ។

ษณ๔

សម្បយុត្តពឋា

កើតជាមួយគ្នា លេត់ ទៅជាមួយគ្នា មានវត្តជាមួយគ្នា មានអារម្មណ៍ជា មួយគ្នា ដោយពួកធម៌នីមួយឬ ។ អើ ។ បើពួកធម៌នីមួយ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយ កើតជាមួយ ច្រឡំព្រម កើតជាមួយគ្នា លេត់ជាមួយគ្នា មានវត្តជាមួយគ្នា មានអារម្មណ៍ជាមួយគ្នា ដោយពួកធម៌នីមួយ មាន (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ពួកធម៌នីមួយ ប្រកបដោយពួកធម៌នីមួយ មិនមានទេ ។

(៦៩០) វេទនាទន្ធ កើតជាមួយ នឹងសញ្ហាទន្ធឬ ។ កើ ។ បើវេទនា s កើតជាមួយ នឹង κ ញ s (\dot{w} ងនេះ) មា κ អ្នក \ddot{d} សញ្ហា ១ន្ន (មាន) ។ វេទនា ១ន្ន កើតជាមួយ នឹងសង្ខាវត្ថុន្ន នឹង វិញាណត្ខន្ធឬ ។ អើ ។ បើវេទនាទន្ន កើតជាមួយ នឹងវិញាត្ខន្ឋ (យ៉ាង នេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគូរូពោលថា វេទនាទន្ធ ប្រភបដោយវិញាក្ខន្ធ (មាន) ។ សញ្ញា នន្ធ សង្ខាវក្ខន្ធ វិញាណក្ខន្ធ ញ កើតជាមួយ នឹងវេទនា១ន្ទ នឹងសញ្ញា១ន្ធ នឹងសង្ខាវត្តន្ធឬ ។ អើ ។ បើវិញាណត្ខន្ធ កើតជាមួយ នឹងសង្ខាវត្ខន្ធ (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដំ ដោយសង្ខាវត្តន្ធ (មាន) ។ ប្រេងល្ង ឋិតនៅសិច ចូលទៅសិច ក្នុង គ្រាប់ល្ង សេអំពៅ ឋិតនៅស៊ិប់ ចូលទៅស៊ិប់ ក្នុងដើមអំពៅ យ៉ាងណា

រម្ម លោ លោក ហេត្តូឲ្យ ធត្ត ខេតស កោ ឧម្មោត ។ (៦៩២) ៩សេក្រ ខំត្តេន សមាជាតោតិ ។ អាមន្តា ។ មាញិ ៩សេក្រ ខំត្តេន សមាជាតោ គេន វត កេវត្តឲ្យ ដសេក្រ ខេតសិកោតិ ។ វេខនា ។ ខេ ។ សញ្ញា ខេតនា ។ ខេ ។ សន្ធា វីវិយំ សតិ សមាជិ ខញ្ញា រាកោ នោសោ មោមោ ។ ខេ ។ អនោត្តម្បំ ខំត្តេន សមាជាតន្តិ ។ អាមន្តា ។

(៦៩០) ឧត្តិ ខេតសំកោ ឧម្មោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អត្តិ កេះចំ ឧម្មា ចំត្តេឧ សហកតា សហជាតា សំសដ្ឋា សម្យយុត្តា ឯកុប្បានា ឯកៈឧំភេនា ឯក-វត្តុកា ឯការម្មណាតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្វំ អត្ថិ កេះចំ ឧម្មា ចំត្តេឧ សហកតា សហជាតា សំសដ្ឋា សម្ប-យុត្តា ឯកុប្បានា ឯកាឧំភេនា ឯកាវត្តុកា ឯកា-រម្មណា នោវត បវត្តព្វេ ឧត្តិ ខេតសំកោះ ខេម្មាតិ ។

បេតសិកកឋា

អភិធម្មបិជិកេ ហើវត្ត រៀវ ទៅ តេ ឧញ្ តេហិ ឧញ្ ហិ អនុកតា អនុចវិដ្ឋាភិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ចេ ។ សម្យយុត្តកហិ ។ អភិធម្មបិជិត ចេញវត្ថុ ធម៌ទាំងនោះ បិតនៅស៊ប់ ចូលទៅស៊ប់ ដោយធម៌ទាំងនោះ ក៏យ៉ាង នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចប់ សម្យយុត្តកថា ។

បេតសិតពឋា

(៦๙๑) ធមិ ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងចិត្ត មិនមានឬ ។ អើ ។ ក្រែង ពួកធមិនីមួយ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយ កើតជាមួយ ច្រឲ្យព្រម ប្រកបព្រម កើតជាមួយគ្នា លេត់ជាមួយគ្នា មានវត្តជាមួយគ្នា មានអារម្មណ៍ជា មួយគ្នា ដោយចិត្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ បើពួកធមិនីមួយ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយ កើតជាមួយ ច្រឲ្យព្រម ប្រកបព្រម កើតជាមួយគ្នា លេត់ជាមួយគ្នា មានវត្តជាមួយគ្នា មានអារម្មណ៍ជាមួយគ្នា ដោយចិត្ត មាន (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ធមិ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត មិនមាន េ ។

[៦៩៤] ផស្រុះ កើតជាមួយនឹងចិត្តឬ ។ អើ ។ បើផស្រុះ កើតជាមួយនឹងចិត្ត (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកតួរពោលថា ផស្សៈ ជាចេតសិក ។ វ៉េទនា ។បេ។ សញ្ញា ចេតនា ។បេ។ សន្ធា វីរិយៈ សតិ សមាធិ បញ្ញា ពតៈ ទោស: មោហៈ ។បេ។ អនោត្តហ្វៈ កើតជាមួយនឹងចិត្តឬ ។ អើ ។

ខំត្តទំនំ ខេតសិកា ខ ឧម្មា អនត្តតោ សំវិនិតស្ប ហោន្តិ ហិនប្បូណីតំ តនុកយេ វិនិត្វា សម្មន្ទុសោ វេនិ បលោកាឧម្មន្តិ អត្ថៅ សុត្តន្លោតិ ។ អាមន្លា ។ តេន ហិ អត្តិ ខេតសិកោ ឧម្មោតិ ។

ហញុំ អនោត្តញូំ ខំត្តេន សហដាតំ តេលវត ហេវត្តឲ្វ អនោត្តញូំ ខេតេសិតាត្តំ ។ ខំត្តេន សហដាតាតិ កាត្វា ខេតេសិតាតិ ។ អាមន្តា ។ ដេស្បួន សហដាតាតិ កាត្វា ឧស្បូសិតាតិ ។ អាមន្តា ។ ខំត្តេន សហដាតាតិ កាត្វា ខេតេសិតាតិ ។ អាមន្តា ។ ឋននាយ ។ ខេ ។ សញ្ញាយ ខេតនាយ សន្ធាយ វី" យែន សតិយា សមា-ឧតា បញ្ញាយ ៗ កេន នោ សេន មោ ហេន ។ ខេ ។ អនោត្តប្បួន សហជាតាតិ កាត្វា អនោត្តប្បសិកាតិ ។ អាមន្តា ។ ឧត្តិ ខេតេសិ កោ ខ ម្នោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧត្ត រ៉ុត្តំ ភកាតា

បើឥតវិតកក

ษ๗๗

ចេតសិកកឋា

បើអនោត្តហួ: កើតជាមួយនឹងចិត្ត (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា អនោត្តហួ: ជាចេតសិក ។ ពួកធម៌ ជាចេតសិក ព្រោះធ្វើសេចក្តីចូលចិត្តថា កើតជាមួយនឹងចិត្តឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ប្រព្រឹត្ត ៧ក្នុងផស្រ: ព្រោះធ្វើសេចក្តីចូលចិត្តថា កើតជាមួយ នឹងផស្ស:ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ជាចេតសិក ព្រោះធ្វើសេចក្តីចូល ចិត្តថា កើតជាមួយនឹងចិត្តឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ នឹងវេទនា ។ បេ ។ នឹងសញា នឹងចេតនា នឹងសទា នឹងវីរិយៈ នឹងសតិ នឹងសមាធិ នឹង បញ្ញា នឹងរាគ: នឹងទោសៈ នឹងមោហៈ ។ បេ ។ ពួកធម៌ ប្រព្រឹត្ត ពៅ ក្នុងអនោត្តហួ: ព្រោះធ្វើសេចក្តីចូលចិត្តថា កើតជាមួយនឹងអនោត្តហួ: ឬ ។ អើ ។ ធម៌ ប្រព្រឹត្ត ពៅក្នុងចិត្ត មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា

ចិត្តនេះក្តី ចេតសិតធម៌ពំងឲ្យយក្តី របស់បុគ្គលដែលដឹង ច្បាស់ ដោយអនត្តលក្ខណៈ កើតប្រាកដ បុគ្គលឃើញ ដោយប្រពៃ នូវធម៌ ដ៏ថោកពាបនិងប្រសើរ ក៏ព្រោះដឹង ច្បាស់ នូវធម៌ពាំងពីរនោះ ទើបទទួលលោកធម៌ (ធម៌ដែល ចាក់បែកឲ្រខ្មាទោមទៅ) ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត មាន ។ 6๗๙

អភិធម្មបំណា ៧៧វត្ថុ (៦៩៣) ឧត្តិ ខេតសំ កោ ជម្មោតិ ។ អាមន្លា ។ ឧនុ វ៉ត្តំ ភកវាតា ៩ជ កោវដ្ត ភិក្ខា បរសត្តានំ បរ-បុក្កលានំ ចិត្តម្បិ អានិសតិ ខេតសិកាម្បិ អានិសតិ វិតក្តិតម្បិ អានិសតិ វិចារិតម្បិ អានិសតិ ឯវម្បិ តេ មនោ ឥត្តម្បិ តេ មនោ ឥតិចិ តេ ចិត្តភ្លិ អត្ថេវ សុត្តន្លោតិ ។ អាមន្លា ។ តេន ហិ អត្ថិ ខេត-សំកោ ជម្មោតិ ។

ចេតសិកកថា ។

ទាត់តំហ

(៦៩៤) ဧနောင်းကာ ဧးမွာ အေးဒရွိ ។ အမတ္တ ។ လက္က ဧနောင်းကာ ဧးမွာ ဗဟုဆံ အရုရွိ ។ ေ ေဟော် အရုရွိ ၅ စေ ၅ လက္က ဧေနာင်းကာ ဧးမွာ ဗဟုဆံ အရုရွိ ၅ အမတ္တ ၅ စေ ကက္က ဧေဆာ့ စေ ၅ စေ ေ ေတာ် အရွင္စ ၅ စေ ၅ လက္က အေဆာ ၅ စေ ၅ လက္က ဧေရးေ ဆုန္အာ ဘီထံ ဆုနာ ဆမားစီ ၅ စေ ၅ စက္က ဗဟုဆံ အရုရွိ ၅ ေ ေတာ် အျင္စ ၅ စေ ၅

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

ចប់ ចេតសិកកថា ។

ទាតពបំា

(៦៩៤) ធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងចិត្ត ជាទានឬ ។ អើ ។ ធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងចិត្ត ដែលបុគ្គលបាន ដើម្បីឲ្យដល់បុគ្គលដទៃដែរឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងចិត្ត ដែលបុគ្គល បាន ដើម្បីឲ្យដល់បុគ្គលដទៃដែរឬ ។ អើ ។ ផស្យុះ ដែលបុគ្គលបាន ដើម្បីឲ្យដល់បុគ្គលដទៃដែរឬ ។ អើ ។ ផស្យុះ ដែលបុគ្គលបាន ដើម្បីឲ្យដល់បុគ្គលដទៃដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ចេតនា សទ្ធា វីរិយៈ សតិ សមាធិ ។ បេ ។ បញ្ញា ដែលបុគ្គលបាន ដើម្បីឲ្យដល់បុគ្គលដទៃដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អាមន្តា ។ នាន់ អនិដ្ឋដល់ អភានដល់ អមនុត្ញ-ដល់ សេខឧតដល់ ឧុត្ថុន្រយំ ឧុត្វវិទាតាខ្លំ ។ ឧ ហៅវត្តេឲ្យ ។ ខេម ឧឧ ភានំ ឥដ្ឋដលំ កាន្ដលំ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ នាន់ ៩ដ្ឋដល់ កាន្ដល់ មនុត្តា-ដល់ អសេខឧតដល់ សុទុន្រយំ សុទវិចាត់ នេះឧ វត ហេវត្តព្វេ ខេត្តភិកោ ជម្មោ ជាឧត្តំ ។ ជាជំ ត់ដួដល់ វត្តំ កកវតា ចំរាំ នានត្តំ ។ អាមន្តា ។ ខំអំ ឥដ្ឋដល់ ភាន្តដល់ មនុត្តាដល់ អសេខឧតាដលំ សុទុន្រយំ សុទវិទាភាភ្នំ ។ ឧ ទៅវំវត្តត្វេ ។ ខេ ។ នានំ ឥដ្ឋដល់ វ៉ុត្តំ ភកវតា ចិណ្ឌូចាតោ សេនាសនំ កំលានប្បច្ចុយកេសជួញក្តាកោ ខានត្តំ ។ អាមត្តា ។ តំលានៗត្រូយគេសដ្ឋមរិត្តារោ ឥដ្ឋដលោ កាន្តដលោ មនុត្តាដលោ អសេខនត្តដលោ សុទុន្រយោ សុទ-វិចា កោតិ ។ ជ ហេរំវត្ត េ្វ ។ បេ។

(៦៩៥) បុគ្គលមិនគរួន យាយថា ធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងចិត្ត ជាទាន ខេច្ច ។ កើ ។ ទាន មានផលមិនដាំឲ្យថា មានផលមិនដាំឲីត្រេកអរ មានផលមិនជាទីគាប់ចិត្ត មានផលប្រទុក្រប្រទាំ ចម្រើនដោយទុក្ខ មាន វិចាតជាទុក្ខឬ ។ អ្នកមិនគរតោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងទាន មាន ផលជាទីប្រាថា មានផលដាទីត្រេកអរ មានផលជាទីគាប់ចិត្ត មានផល មិនច្រឡុកច្រឡំ ចះម្រើនដោយសុទ មានវិចាកជាសុទឬ ។ អើ ។ បើ ទាន មានផលជាទីប្រាប់ា មានផលជាទីត្រេកអរ មានផលជាទីគាប់ចិត្ត មានផលមិនច្រឲ្យកច្រឲ្យ ចម្រើនដោយសុទ មានវិចាកដាសុទ(យ៉ាងនេះ) មាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគរូពោលថា ធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុង ចិត្ត ចាត់ជាទាន ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ទាន មានផលជាទី ព្រុថា ចុះចីវរ ជាទានឬ ។ អើ ។ ចីវរ មានផលជាទី ជ្រាថា មានផល ជាទីត្រេកអរ មានផលជាទីគាប់ចិត្ត មានផលមិនច្រឡុកច្រឡំ ចម្រើន ដោយសុខ មានវិបាកជាសុខឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ទាន មានផលដាទី ច្រាថ្នា ចុះបិណ្ឌូធាត សេនាសនៈ គិលានបក្រួយកេសជួបវិក្ខាវ ចាត់ជាទានឬ ។ អើ ។ គិលានឲ្យច្ចុយកេសដ្ឋចរិត្តាវ មានផលដាទ់ជ្រាថា មានផលដាទ់ត្រែកអវ មានផលជាទីតាប់ចិត្ត មានផលមិនច្រឡុកច្រឡំ ចម្រើនដោយសុទ មា**ន** វិបាកជាសុទប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។

(៦៩៧) ឧវត្តត្វំ ខេតសំ តោ ជម្មោ នានត្តំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វុត្តំ ភកវតា បញ្ចំមាន ភិក្ខុវេ នានាន មហានានាន់ អក្កញ្ញាន វត្តញ្ញាន់ វិសញ្ញាន់ នោនាន់ មហានានាន់ អក្កញ្ញាន់ វត្តញ្ញាន់ វិសញ្ញាន់ ទោកណាន់ អសន្តិឈ្លាន់ អសន្តិឈ្លាបុព្វាន់ ឧ សន្តិ យត្តំ ឧ សន្តិយ៍ស្បត្តំ អប្បដិក្កុដ្ឋាន់ សមណេហំ ព្រាញណេហ៍ វិញ្ញូហ៍ ។ កាតមាន់ បញ្ ។ ៩ដ ភិក្ខុវេ អរិយស្បាវ កោ ចាណាតំចាត់ បញាយ ចា-ណាតំចាតា បដិវិរ តោ ហោតំ ចាណាតំចាតា បដិ-វិរ តោ ភិក្ខុវេ អរិយស្បាវ កោ អបរិមាណានំ សត្តានំ អកយំ នេតំ អឋវំ នេតំ អព្យាបន្លំ នេតំ

រ) នំ ហ័ មក្តំ និវិយំ វនត្តំ រ) នេ លិ កញ្ញនិ នេវលោកាត្តិ អត្ថោ សុត្តត្តោតិ ។ អមត្ថា ។ តេន ហិ ខេតសិ កោ ជម្មោ នានត្តំ ។

អភិធម្មបិដាពេ ២២វត្ថុ (៦៩៦) ឧវត្តថ្នំ ខេតេសិ កោ ឌម្មោ ខានភ្នំ ។ អាមត្តា ។ ឧនុ វុត្តំ ភកវតា សន្ធា ហិរិយំ កុសលញ្ ខានំ ឧម្មា ៧ តេ សប្បុរិសាឧុយាតា

អភិធម្មបិជិកេ កថាវិត្ (៦៩៦) បុគ្គលមិនគួរខិយាយថា ធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ជា ទានឬ ។ រ៉េ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា សន្ធា ហិរិ ខិងកុសល ហៅថាទាន ធម៌ទាំងនុំះ ជាទីប្រ-ព្រឹត្តទៅរឿយៗនៃសប្បុរស ព្រោះថា អ្នកប្រាដ្ញទាំងឡាយ រមែងពោលនូវធម៌នុះ ថាជាផ្លូវគួរប្រាថ្នា ព្រោះបុគ្គល ទៅ កាន់ទេវលោក ដោយផ្លូវនុះ តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ធម៌

ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងចិត្ត ចាត់ជាទាន ។

(៦៩៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងចិត្ត ហាត់ដា ទានទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង-ទ្បាយ ទាន ៥ យ៉ាងនេះ ជាមហាទាន ដែលបណ្ណិតដឹងថាជាទានប្រ-សើរ ដឹងថាមានមកអស់កាលយូរហើយ ដឹងថាជាវង្សរបស់សប្បុរស ជា របស់នៃបុរសក្នុងកាលមុន ដែលបណ្ឌិតមិនដែលលះបង់ មិនធ្លាប់លះបង់ វមែងមិនលះចោល នឹងមិនលះចោល ដែលពួកសមណាព្រហ្មណ៍ ជា អ្នក ប្រាដ្ឋ មិនច្បោះបង់ចោលទ្បើយ ។ ទាន ទាំង ៥ យ៉ាងតើដួចម្ដេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ អរិយសារ័ក ក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកលះបង់បាណា-តំបាត វៀរស្រទ្យះចាកបាណាតំបាត ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ អរិយសាវ័ក វៀរសេទ្យះចាកបាណាតំបាតហើយ ឈ្មោះថាទ្យអភ័យ ទ្រនូវការមិនមាន តៀវ ទ្យន់វិសេចក្ដីមិនព្យាបាទ ដល់សត្វទាំងទ្បាយមានប្រមាណមិនបាន

អបវិមា ឈា ខំ សត្តា ខំ អភយំ ឧត្វា អឋវំ ឧត្វា អត្យពន្យ ឧត្វា អចរំមាណស្បូ អកយស្បូ អហស្ប អត្យបដ្យស្មា ភាកី យោតិ ៩៤ ភិក្ខាវេ បឋមំ នានំ មហានានំ អក្តញុំ វត្តញុំ វិសញុំ ទោរាណំ နားကို အဆင္ဆိုက္ ခ် နားတိုက္က အဆိုက္က အဆိုက္ အဆိုက္ အဆိုက္ အဆိုက္ အဆိုက္က အဆိုက္က အဆိုက္က အဆိုက္က အဆိုက္က အဆိုက យិស្សត៌ អព្យដំត្តាដំ សមលោឆាំ ព្រាញ លោឆាំ វិញ ហិ មុន ខេមរំ កិត្តាវេ អយៃស្បារតោ អនិន្នានានំ ខហាយ ។ ខេ ។ កា ខេសុ ទំទ្នា ពាំ ខហាយ ។ ខេ ។ ឧដ្ឋានំ ចហាយ សុរាមោយមដ្ឋព្យមានដ្ឋានា ចដិ. វិកតា ហោត៌ សុរាមេយមដ្ចីឲ្យមានដ្ឋានា ជដវិកតា ភិត្តាះ អរិយស្បារ កោ អបរិមាណានំ សត្តានំ អភយំ នេះ អហេ នេះ អព្យរបដ្ឋ នេះ អបរិមាណានំ សត្តាធំ អកឃំ ឧត្វា អហំ ឧត្វា អព្យ ខ៨្លំ ឧត្វា

ទានពញ

លុះឲ្យអភ័យ ឲ្យនូវការមិនមានពៀវ ឲ្យនូវសេចក្តីមិនព្យាបាទ ដល់ សត្វពំងឡាយ មានប្រមាណមិនបានហើយ វមែងជាអ្នកមានចំណែក ដោយសេចក្តីមិនមានភ័យ មិនមានពេវរ មិនមានព្យាបាន មានប្រមាណ មិនបាន មាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ នេះ ជាទានទី១ ជាមហាទាន ដែល ចណ្ឌិតដឹងថាជាទានប្រសើរ ដឹងថាមានមកអស់ កាលយូរហើយ ដឹង ថាជាវង្សរបស់សប្បរស ជារបស់នៃបុរសក្នុងកាលមុខ ដែលបណ្ឌិតចិន ដែលសមណត្រាហ្មណ៍ ជាអ្នកប្រាជ្ញ មិនបោះបង់ចោលទៀយ ម្នាល កិត្តពំងទ្បាយ មួយទៀត អរិយសាកែ លះបង់នូវអទិន្នាទាន ។ បេ ។ លះបន់នូវការប្រព្រឹត្តិទុស ក្នុងកាមព័ន៌ ណួយ ។ បេ ។ លះបន់នូវ មុសាវាទ ។ បេ ។ លះបង់នូវហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺការផឹក នុវទឹកស្រវែងគឺសុរា និងមេរ័យ ជាអ្នកវៀរស្រទ្យ៖ ចាកហេតុជា វិតាំងខែ សេចក្តីប្រមាទ គឺការផឹកនូវទឹកស្រវែតគឺសុវានិងមេរ័យ មាលកិត្តទាំង-ទ្យាយ អរិយសារ៉ត វៀរស្រទ្ធនេះ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ ลึกาเนื้กรู/อิกเซโล ลึญุกธิ์ลเยเ้นเហิน เญาะថา ឲ្យรุ/มกัน ឲ្យនូវការមិនមានពៀរ ឲ្យនូវសេចក្ដីមិនព្យាបាទ ដល់សត្វទាំងទ្យាយ មានប្រមាណមិនបាន លុះឲ្យនូវអភ័យ ឲ្យនូវការមិ មានពៀវ ឲ្យនូវ សេចក្តីមិនព្យាបាទ ដល់សត្វទាំងឡាយ មានប្រមាណមិនបាទហើយ

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ អពរចាលាស្បី អង្គលស្បី អហុស្បី អត្សិតឡើសរី ភាកី ហោត៍ ៩៩ំ ភិក្ខុវេ បញ្ចុំ នានំ មហានានំ မင္ဂ၏ အ၏ အ၏ အောက် မလန္တီကို မလန္တီ-ណ្លួបទាំ ឧ សន្ត័យតិ ឧ សន្ត័យិស្បតិ អប្បដិត្តាដ្ឋ សមណេហ៍ ព្រាហ្មណេហ៍ វិញហំ ៩មាន ទោ ភិក្ខុវេ ဗက္ခ္ အဆင်္ဂ ဗကာအဆင်္ မင္လက္ကာင်္ဂ န္ဆက္ဆာင် ကိုလားဆို အောက္ကာနဲ့ မလုန္လိုက္တာနဲ့ မလုန္လိုက္လာနဲ့ ေလန္လိယ္ရွိ ေလန္လိယ္နယ္ရွိ မေပးနိုက္လင္ဆာခဲ့ လမ-ណេហ៍ ត្រាហ្មណេហ៍ វិញហ័ន៍ អន្តេវ សុន្តន្លោន ។ អាមន្តា ។ តេន ហិ ខេតសំ កោ ខម្មោ នានន្តំ ។ မက္က ၅ အလွ ဂုံးရွိ အကၤရာ ရၽေကာက္မော မက္ဆို အေနာ ဓာဒံ အေနာ အို အေနာ တာဒံ အေနာ စာလံ အေနာ အို នេតិ វិលេមនំ នេតិ សេយ្យំ នេតិ អាសថំ នេតិ បឌីបេយ្យ ខេត្តតំ អត្ថោ សុត្ថភ្លេត ។ អាមភ្លា ។ းခေ တိ ၊ အယ၂ ဆးမွှာ အားနှင့် ၅

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

វមែងជាអ្នកមានចំណែក ដោយការមិនមានភ័យ មិនមានពៀរ មិនមាន ព្យាជាទ មានប្រមាណមិនបាន មាលកិត្តពំងឲ្យយ នេះ ជាពានទី៥ ជាមហាទាន ដែលបណ្ឌិតដ៏ងថាជាទានប្រសើរ ដឹងថាមានមកអស់ កាលយូរហើយ ដឹងថាជាវង្សរបស់សប្បុរស ជារបស់នៃចុរសក្នុងកាល មុន ដែលបណ្ឌិត មិនដែលលះបន់ មិនធ្លាប់លះបង់ វេមេនមិនលះចោល នឹងមិនលះចោល ដែលព្លុកសមណព្រាហ្មណ៍ ជាអ្នកប្រាដ្ឋ មិនបោះបង់ ចោល ឡើយ ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ ទាន៥ យ៉ាងនេះឯង ជាមហាទាន ដែលបណ្ឌិត ដឹងថាដាទានប្រសើរ ដឹងថាមានមក អស់កាលយូរហើយ ដឹងថាជាវង្សរបស់សប្បសេ ជារបស់នៃបុសេក្នុងកាលមុន ដែលបណ្ឌិត មិនដែលលះបង់ មិនធ្លាប់លះបង់ វេមែងមិនលះចោល នឹងមិនលះចោល ដែលពូកសមណត្រាហ្មណ៍ ជាអ្នក ច្រុជ្ញ មិនពោះបង់ចោល ឲ្យីយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ធម៌ ប្រព្រឹតទៅកង៍ចិត្ត ចាត់ជាទាន ។

(៦៩៨) បុគ្គលមិនត្រូវនិយាយថា ទេយ្យធម៌ ជាទានទេឬ ។ អើ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គលពួក១្វះ ក្នុងលោកនេះ ឲ្យ បាយ ឲ្យទឹក ឲ្យសំពត់ ឲ្យយាន ឲ្យផ្កាកម្រង ឲ្យគ្រឿងក្រអូប ឲ្យគ្រឿង លាប ឲ្យទីដេក ឲ្យទីសំណាក់អាស្រ័យ ឲ្យគ្រឿងប្រទីប ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទេយ្យធម៌ ចាត់ជាទាន ។

ឋរិភោគមយបញាក់ហំ ញាំ (៣០០) មរិភោគមយំ មុញាំ វឌ្ឍត័តំ ។ អាមន្តា ។

ភានកប៉ា ។

ចរិភោគមយបុញ្ញកតា (နုရ) (ကေါင္းက်ာ အဖင့္ရ နာ၊ ရင္လာ ရ ខេយ្យឧញ្ ៩ដ្ឋដលោ កន្លដលោ មនុត្តាដលោ អសេខឧតដលោ សុទុន្រយោ សុទវិចាតោតិ ។ ធ ហៅវន្តត្វេ ។ មេ ។ នាធំ ឥដ្ឋដល់ វត្តំ ភកវតា ខ័រ៉េ នានន្តំ ។ អាមន្តា ។ ខ័រ៉ំ ឥដ្ឋដល់ កាន្តដល់ មនុត្តដល់ អសេខឧតដល់ សុទុន្រ្យំ សុទវិតា-កេត្តំ ។ ៤ ហេរំវត្តត្វេ ។ ២ ។ នានំ ឥដ្ឋដលំ វត្តំ កកវតា ខិណ្ឌូ ទា តោ នា នំ សេនាសនំ នា នំ តំហានៗទ្រូយកេសដួយត្វាកោ នានន្តំ ។ អាមន្តា ។ តំំលានប្បទ្វុយគេសដ្ឋមរិក្នារោ ឥដ្ឋដលោ គាន្តដលោ មនុត្តាដលោ អសេខឧតតដលោ សុទុន្រយោ សុទ-້າອາເລາສັ້ງ ລະເບິ່ງຮູເງິງເບິງ ເຮລ ບົ້ລ ႔ဆူစ္ခဲ့ ၊ ေထြ႔စားညိဳ အဖစ္နီ ျ

ക്പണ

ද ය ග

បរិភោគមយបុត្តាកថា

(៦๙๙) ទេយក្រម៌ ឈ្មោះថាជាទានឬ ។ អើ ។ ទេយក្រមំ មានផលជាទីប្រាថា មានផលជាទីត្រេកអរ មានផលជាទីគាប់ចិត្ត មាន ផលមិនច្រឡកច្រឡំ ចម្រើនដោយសុខ មានវិចាក**ដាសុខឬ ។ អ្នក** មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ពេះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ទាន មានផលដាទី ជ្រាថ្នា (យ៉ាងនេះ) ចុះចីវែ ជាទានឬ ។ អើ ។ ចីវវ មានផលជាទីប្រាញ់ មានផលជាទីត្រេកអរ មានផលជាទីគាប់ចិត្ត មាន ផលមិនច្រឡកច្រឡំ ចម្រើនដោយសុទ មានវិចុកជាសុទឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ទាន មានផលជាទី ជ្រាថ្នា (យ៉ាងនេះ) ចុះ បិណ្ឌូធាត ជាទាន សេនា-សនៈ ជាទាន គិលានប្បច្ចុយកេសជួបវិត្តាវ ជាទានដែវឬ ។ អើ ។ គិលានប្បច្ចុយកេសដួលវិក្ខារ មានផលដាំទីជ្រាថា មានផលដាទីត្រេក-អរ មានផលជាទីគាប់ចិត្ត មានផលមិនច្រទុក្រច្រឡំ ចម្រើនដោយសុ១ មានវិចាកជាសុទឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល ហ៊ាំងនេះ ទេ ។ បេ ។ ក្រោះ ហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ទេយ្យធរ៌ ជាទានទេ ។

ចច់ ទានកថា ។

បរិភោគមយបុណ្ណាហ

(៧០០) បុណ្យ សម្រេចដោយការបរិកោគ តែងចម្រើនថ្ម ។ អើ។

(៧០៤) បរិភោកមយំ ឬញំវន្ឃត័តំ។ អាមន្លា ។ នាយកោ នានំ ឧត្វា ន សមន្ជាមារតំ ហោតំ ឬញ្ចន្តំ ។ អាមន្តា ។ អនាវដ្ឋន្តស្ប ហោតំ អនាភោកស្ប ហោតំ អសមន្នាមារន្តស្ប ហោតំ អមនសិការោន្តស្ប ហោតំ អទេតយន្តស្ប ហោតំ អចត្ថយន្តស្ប ហោតំ អច្បណ៌-ឧមាន្តស្ប ហោតំ អាភោកស្ប ហោតំ សមន្នាមារន្តស្ប ហោតំ មនសិកាភោន្តស្ប ហោតំ សេមន្នាមារន្តស្ប ហោតំ មនសិកាភេន្តស្ប ហោតំ សេមន្នាមារន្តស្ប ហោតំ មនសិកាភេន្តស្ប ហោតំ សេមន្នាមារន្តស្ប

ពេល) មកភាកមយំ ឬញុំ វឌ្ឈនីតិ ។ អាមន្តា។ លតា វិយ វឌ្ឈនិ មាលុវា វិយ វឌ្ឈនិ កេត្តា វិយ វឌ្ឈនិ តិណំ វិយ វឌ្ឈនិ មុញ្ញមុញ្ញេ វិយ វឌ្ឈនឹង ។ ឧ សេវ វឌ្ណភ្លេ ។ មេ ។

អភិធម្មបំណា កឋាវត្ត បក់ភោកមយោ ដស្បោ វឌ្ឍតិ វេខលា វឌ្ឃតិ សញា វឌ្ឃតិ ខេតនា វឌ្ឃតិ ខិត្តំ វឌ្ឍតិ សន្ធា វឌ្ឃតិ រីវិយំ វឌ្ឃតិ សតិ វឌ្ឃតិ សមាជិ វឌ្ឃតិ បញា វឌ្ឃតិត ។ ឧ ហេរំ វត្តញ្ជូ ។ បេ ។ អភិធម្មបិ៨ក កដាវត្ថ

ផសុរៈ សម្រេចដោយកាលេរិកោគ តែងចម្រើន វេទនា តែងចម្រើន សញ្ញា តែងចម្រើន ចេតនា តែងចម្រើន ចិត្ត តែងចម្រើន សន្ធា ไลฉอเเยือ วีริเบ: ไลฉอเเยือ พลิ ไลฉอเเยือ พยาลิ ไลฉ ចម្រើន បញា តែងចម្រើ ឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៧០១) បុណ្យ សម្រេចដោយការបរិកោគ តែងចម្រើនឬ ។ អើ ។ បុណ្យ តែងចម្រើន ដូចជាវល្វិ (ទ្បើងដើមឈើ) ចម្រើនដូចជា ពូរដ្រៃ ចម្រើនដូចជាដើមឈើ ចម្រើនដូចជា ស្មៅ ចម្រើនដូចជា ចាច នៃស្មៅយាបូង៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (៧០៤) បុណ្យ សម្រេចដោយការបរិកោគ តែងចម្រើនឬ ។ *អើ ។ ទាយក ឲ្យទាន* មិនតិចារណាទេ បុណ្យ មានដែរឬ ។ *ដើ ។ បុណ្យ របស់បុគ្គល កាលមិននឹកនា មិន*ដើពើ មិនពិចា*វណា* មិនធ្វើឲុកកុងបិត មិនគិត មិនប្រាប់ មិនតុកល់ចិត្តមាំ មានឬ ។ អ្នក មិនគូវៈពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រៃងបុណ្យ របស់បុគ្គល កាលនឹក-នា អើញើ ពិចាណោ ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត គិត ប្រាថា តំកល់ចិត្តមាំ មានឬ ។

(៧០៣) មរិកោកមយ បុតាំវឌ្ឍត័ត៌។ អាមន្តា ។ အာဏးကာ အင်္ဒနေနာ့ ကာဗၢိဳးနက္က ဂ်ိဳးက္ကေနာ့ ၅၂ တန္-វិតក្តុំ វិតក្តេត វិហឹសាវិតក្តុំ វិតក្តេត ហោត ពុញត្តំ ។ អាមន្តា ។ ខ្វិត្ន ដស្មាន ។ មេ ។ ខ្វិត្ន ខិត្តានំ សមោជាធំ ហោត័ត៌ ។ ធ ហៅវត្តព្វេ ។ មេ ។ ខ្ញុំធ្លំ ដេស្យានំ ។ ២ ។ ធ្វីភ្នំ ខិត្តានំ ស មោនានំ ហោតតំ។ អានឌ្លា ។ តាសលាតាសលា សារដ្ឋានដែ្ល ស្ថិនទ្ប-ណិតា គេឈ្លសុត្តសព្វជិភាតា ជម្មា សម្មទីភារំ អាតច្ចន្ត័តំ នេ ហៅវត្តទ្វោ មេ។ គុបលាតុសលា សារដ្ឋានរដ្ឋា ហិនប្បូណ៌តា តាឈ្លសុត្តាសប្បដ៏ភាតា ខម្មាសមុទិភាវ អាតច្ចត្តិតំ ។ អាមត្តា ។ ឧត្ វត្ត ភកវតា ខត្តាវិមាន ភិក្ខុឋ សុវិន្វាវិន្ភាន ។ តាតមាន ខត្តារំ ។ ឧកញុ ភិត្តូវេ បឋវ័ ខ

អាមន្តា ។ တញ្ចိ អាវដ្លន្តស្ប លោភិ អាភោងស្ប ហោភិ សមត្ថាហរន្តស្ប លោភិ ខនសិភាហន្តស្ប ហោភិ ខេតយន្តស្ប លោភិ ខត្តយន្តស្ប លោភិ ខណិឧបាន្តស្ប ហោភិ នោវត ហេវត្តឲ្វេ ខរិភោក-មយំ បុញ្ញំវឌ្ឍនីភិ ។

បរិភោគមយបុណ្ណតថា

ර්ස්

បរិភោគមយបុណ្ណកថា

អើ ។ បើបុណ្យ របស់បុគ្គល កាលនឹកនា អើព៉េ ពិចារណា ធ្វើទុក ក្នុងចិត្ត គិត ប្រាថ្នា តំកល់ចិត្តមាំ មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគូរពោលថា បុណ្យ សម្រេចដោយការបរិកោគ តែងចម្រើនទេ ។

(៧) ហ) បុណ្យ សម្រេចដោយការបរិកោគ តែងចម្រើនឬ ។ អើ ។ ទាយក ឲ្យទាន ហើយត្រិះរិះនូវកាមវិតក្ត: ត្រិះរិះនូវត្យាបាទ-វិតក្ក: ត្រិះរិះនូវវិហឹសាវិតក្ក: បុណ្យ មានដែរឬ ។ អើ ។ ការប្រ-ជុំចុះ នៃផស្រុះ ពំងព័រ ។ បេ ។ នៃចិត្ត ពំងព័រ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្សៈ ទាំងពីវ ។ បេ ។ នៃចិត្ត ពំងត៍ មានឬ ។ អើ ។ ត្លក់ធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល មាន ពេស និងមិនមានទោស ថោកទាបនិងឧត្តម មានចំណែក ទៀនិងចំណែកស មក កាន់ការ: ចំពោះមុទថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ពួកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល មានពោសនិងមិនមានពោស ហេកពាបនិងឧត្តម ยารอัโณกเอาริล์อัโณกรง ยกการการ่ะอัเตาะยุจฎ ๆ เหื ๆ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ ធម្មជាត ត្វាយក្រៃលែងណាស់នេះ មាន៤យ៉ាង ។ ជម្មជាតត្វាយក្រៃលែង ណា κ' ទាំង c នោះ តើអ៊ីខ្លះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ មេឃនិងប្រឹថពី អាធម្មធំពា ៣៧វត្ថុ ឥន បឋមំ សុរិន្ទរបិន្ទាំ ឱ្យមញ្ច ភិក្ខាប ន័រ សបុខ្ទស្ស ចារិមញ្ច ន័រ ៩នំ ឧតិយំ សុរិន្ទរបិន្ទាំ យតោ ច ភិក្ខាប បហេចនោ អព្កុនេតិ យត្ថ ច អត្ថមេតិ ឥនំ តតិយំ សុវិន្ទរបិន្ទាំ សតញ្ចា ភិក្ខាប ជម្លា អសតញ្ច ជម្លា ៩នំ ចតុត្តំ សុវិន្ទរបិន្ទាំ ឥមានិ ទោ ភិក្ខាប ចត្តារិ សុវិន្ទរ-វិន្ទភនីតិ

នេះ ជាធម្មជាតធ្លាយក្រៃលែងណាស់ទី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រើយ ទាងអាយ និងត្រើយទាងទាយនៃសមុទ្រ នេះ ជាធម្មជាតត្វាយក្រៃលែង ណាស់ទី៤ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ ព្រះអាទិត្យ វះទ្យើងអំពីទីណា និង អស្លត្តតទៅក្នុធទីណា នេះ ជាជម្មជាតន្ទាយក្រៃលែងណាស់ទី ព ម្នាល ភិត្ត ទាំង ឡាយ ធម៌ទាំង ឡាយរបស់ពួកសប្បុរស និងធម៌ទាំង ឡាយរបស់ ពួកអសប្បុរស នេះ ជាធម្មជាតត្វាយក្រៃលែងណាស់ទី ៤ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ទ្បាយ ធម្មជាតត្វាយក្រៃងលែងណាស់ មាន ៤ យ៉ាងនេះឯង ពពក (ឋិតនៅក្នុងទីឆ្វាយ) ប្រឹថពី (ក៏ឋិតនៅ) ក្នុងទីឆ្វាយពី គ្នា (អ្នកប្រុជ្ញ ពោល) នូវត្រើយសមុទ្រនោះ ថាឆ្ងាយ ព្រះអាទិត្យ រះទ្យើងអំព័ទ៌ណា ព្រះអាទិត្យ អសួងតទៅកងទី ណា អ្នកប្រាដ្ឋ ពោលនូវទីនោះ ថាដាទីនាយក្រៃលែងអំព័ទ័ នោះពិត បុគ្គលអ្នកសំដែង នូវធម៌របស់ព្លូកសប្បុរស និងធម៌ របស់តា្លកអសប្បុរស រមែងមាន សមាគម បេសសប្បុរស ពំនទ្បាយ ឋិតនៅដរាបណា (បុគ្គលអ្នកសំដែង) ក៏វមែង មាន ដរាបនោះ សមាគម របស់**អស**ប្បុរសទាំងទ្បាយ វមែនសាបសូន្យនៅ នាប់រហ័ស ក្រោះហេតុនោះ ធម៌បេស សប្បុវសទានទ្បាយ ឆ្វាយអំពីអសប្បុរសទាំងទ្បាយ

បរិភោគមយបុញ្ញកដា អនៅ សុតុះភ្លេទី ។ អាមនា ។ នោន ហិ ន វន្តតំ ကုလကကုလက လားထူးလဲထူ တီစဗ္စုက်ဆ ကဏ္ဍ-សុត្តសប្បដ៌ភាតា ជម្នា សម្មទីភាវ អាកច្ចន្តិតំ ។ (៧០៤) ឧវត្តទ្ធុំ បរិភោគមយ៍ បុញ្ញំ វឌ្ឍត៍តំ ។ អាមន្តា ។ ននុ វ៉តំ ភកវតា អរាមរោទា ដែរោខា យេ ជំនា សេតុតារតា តេសំ ឧិវា ចរ េត្តា ខ ស ខា បុញ្ចំ បវន្យត៌ ឧម្មដ្ឋា សីលសម្បត្នា នេ ជនា សក្កតាមំនោត អត្ថៅ សុត្តត្នោត ។ អាមន្តា ។ តេន ហិ មពិភាគ-မယံ ဗုញံ းရွန်နံ ၅

ଜଘଣ

620

បរិកោតមយបុញ្ញកថា តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល មិនគួរនិយាយថា ពួកធមិ ជាកុសលនិងអកុសល មានទោសនិងមិន មានទោស ថោកទាបនិងឧត្តម មានចំណែក ហ្មេនិងចំណែកស មកកាន់ កាវ:ចំពោះមុខទេ ។

(៧០៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុណ្យ សម្រេចដោយកាវ បរិកោគ តែឪចម្រើនឬ ។ អើ ។ ក្រៃឪមានព្រះភាគ ឲ្រឪត្រាស់ថា ជនទំនិទ្យាយណា ជាអ្នកដាំសួនច្បារ អ្នកដាំដើមឈើ អ្នក ធ្វើស្ពាន ជនទំនិទ្យាយណា ឲ្យទាន ដាក់ទានទឹកផង អណ្តូឪទឹកផន ទីសំណាក់អាស្រ័យផង បុណ្យ តែឪចម្រើន ដល់ជនទំនិនោះ ទំនិថ្ងៃទំន័យបំ សព្វកាល ជនទំនិនោះ ជាអ្នកតាំងនៅក្នុងធម៌ បរិចូណ៌ដោយសីល តែឪទៅកាន់ ឋានស្តូគិ

តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុណ្យ កុ សម្រេចដោយការបរិកោគ តែងចម្រើន ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវិត្ត (ଶ o ៥) ធ វត្តត្ំ មរិភោគមយំ បុញ្ញាំ វឌ្ឍត៍តំ។ អាមត្តា ។ ឧត្ត វត្តំ ភកវតា ខត្តារោមេ ភិក្តាវ ဒုဏ္ဌာန်းမအ္ဆာ အုံမလာနီမအ္ဆာ မုံစမ္သာ့စာဘာ (မာ-វត្តិតា សុទវិចាតា សក្តសំវត្តធំតា ៩ដ្ឋាយ កត្តាយ មនាទាយ ហ៍តាយ សុទាយ សំវត្តភ្នំ ។ កាតមេ ខត្តារោ ។ យស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ខីវ៉េ បរិភុញូមានោ អប្បមាណ៌ ខេតោសមាជំ ឧបសម្បជ្ជ វិហាតំ អច្បមាណោ តស្ស ពុញាភិសន្តោ តាសលាភិសន្តោ လှစလျာဗာက လေးင္ဂ်ီးက လုစၢိဳင္စားက လင္ဂလံံးန္ခ-ខំកោតដ្ឋាយ កត្តាយ មនាទាយ ហំតាយ សុទាយ សំវត្តតំ យស្ស ភិក្ខុឋ ភិក្ខុ បំណូទាតំ បរិភុញ្ញ. មានោ ។ ថេ ។ សេនាសន៍ ចរិតុញ្ញមានោ ។ ចេ ។ តំលានៗក្រុយគេសដ្ឋមរិក្តារំ មរិកុញូមានោ អប្ប-មាណំ ខេតោសមាជំ ឧបសម្បដ្ដ វិហារតំ អប្ប-မၤဏာ အမ႑ ဗုဏ္ဍာနီမႈစ္ရာ အုမလာနီမႈစ္ရာ

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

(៧ o ៥) បុគ្គលមិនគូវនិយាយថា បុណ្យ សម្រេចដោយកាវ បរិកោគ តែជបម្រើនឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា មាលភិត្តព័ងទ្បាយ អានិសង្សនៃបុណ្យ អានិសង្សនៃកុសល៤ យ៉ាង នេះ នាំមកនូវ សចក្តីសុ១ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យនូវអវយវ:ដ៏ប្រសើវ ក្រៃលែង មានវិបាតជាសុ១ ប្រព្រឹត្ត ទា ដើម្បីឋានសូគ៌ វមែងប្រព្រឹត្ត เท เฉียก็เพอรู้(อายา เฉียก็เพอรู้เรกาน เฉียก็เพอรู้ลาบอิล ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ គានិសង្សនៃថុណ្យ ៤ យ៉ាង តើដូចម្លេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្ត បរិកោគ (ប្រើប្រុស) ច័វវ វបស់ទាយកណា ហើយចូលកាន់ចេតោសមាធិ មានប្រមាណមិន **ជាន អានិស**ង្យនៃបុណ្យ អានិសង្យនៃកុសល នាំមកនូវសេចក្តីសុ**ខ** ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឲ្យនូវអវយវះដ៏ប្រសើរក្រៃលែង មានវិលាកជាសុខ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីឋានសួតិ មានប្រមាណមិនបាន វមែនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី សេចក្តីប្រាប់ា ដើម្បីសេចក្តីរីករាយ ដើម្បីសេចក្តីគាប់ចិត្ត ដើម្បី ប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុទ ដល់ទាយកនោះ មាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្ត បរិកោគបិណ្ឌូជាត ។ បេ ។ បរិកោគសេនាសនៈ ។ បេ ។ បរិកោគ គិលានច្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខាវ របស់ទាយកណា ហើយចូលកាន់ចេតោ-សមាធិ មានប្រមាណមិនបាន អានិសង្សនៃបុណ្យ អានិសង្សនៃកុសល

လှစသျှာစာက (ကားစိုးရာ လှစ်စားရာ လင္ဂလံးနူ-ិកោ ឥដ្ឋាយ កាន្លាយ មនាទាយ ហិតាយ សុទាយ សំរត្តតំ ៩ មេ ទោ ភិក្ខុវេ ខត្តារោ ពុញាភិសញ្ច ကုလက်ာဆန္ဒာ လှစလ္ပာတာက လောင်္ဂရဲကာ လုစ-ទំចាតា សក្តសំវត្តន៍តា ឥដ្ឋាយ កញ្តាយ មនាទាយ ហ៍តាយ សុទាយ សំវត្តត្តិតំ អត្តៅ សុត្តត្លោត ។ អាមន្តា ។ នេាន ហិ បរិភោកមយំ បុត្តាំ វឌ្ឃតីតិ ។ (៩០៦) បរិកោកមយ បុត្តា វន្យតីតំ ។ អាម-ន្លា ។ នាយកោ នានំ នេតិ ខដិត្តាហកោ ខដិត្ត-ကေနာ ေ ဗၢိဳက္ရက္သံ ေ ဆႏုရွာ ်ိဳ လံုးင္ကေနာ္ ေ ကေနာ ပုံက်န္ဂ်ီ ។ မာဗန္ဂာ ។ တက္ခ်ိဳ အေဖးကော အဲဒိ ၊ ေနာ် វិស្សស្លេតិ ហោតិ បុញាំ លោ វតា ហេវត្តទ្វេ ចរិកោក-មយំ បុណ៌ វឌ្ឍន៍នំ ។ (៧០៧) បរិភោកមយ បុញ្ញាំវន្យតីតំ ។ អាមន្តា ។

បរិភោគមយចុញ្ញពឋា

ନଘ୍ୟ

60%

បរិភោគមយបុណ្ណកឋា

នាំមកនូវសេចក្តីសុ១ ប្រព្រឹត្ត ទៅ ដើម្បីឲ្យនូវអវយវៈដ៏ប្រសើវក្រៃលែង មានវិបាកជាសុ១ ប្រព្រឹត្ត ទៅ ដើម្បីឋានសួក៌ មានប្រមាណមិនបាន វើមង ប្រព្រឹត្ត ទៅ ដើម្បីសេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីសេចក្តីរីករាយ ដើម្បីសេចក្តីគាប់ ចិត្ត ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុ១ ដល់ទាយកនោះ ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ អានិសង្សនៃបុណ្យ អានិសង្សនៃកុសល ៤ យ៉ាងនេះឯង នាំមកនូវសេចក្តីសុ១ ប្រព្រឹត្ត ទៅ ដើម្បីឲ្យ នូវអវយវៈដ៏ប្រសើវក្រៃសែង មានវិបាកជាសុ១ ប្រព្រឹត្ត ទៅ ដើម្បីថានសួក៌ វើមេងប្រព្រឹត្ត ទៅ ដើម្បី សេចក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីសេចក្តីរីកវាយ ដើម្បីសេចក្តីគាប់ចិត្ត ដើម្បីប្រ-យោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុ១ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុណ្យ សម្រេចដោយការបរិភោគ វិតងេចម្រើន ។

(៧០៦) បុណ្យ សម្រេចដោយការបរិកោគ តែឪចម្រើនឬ ។ អើ ។ ទាយកឲ្យទាន បដិគ្គាហក:ទទួលហើយ មិនបរិកោគ លះបន់ ចោល បុណ្យ វេមែឪមានឬ ។ អើ ។ បើទាយកឲ្យទាន បដិគ្គាហក: ទទួលហើយ មិនបរិកោគ លះបន់ចោល បុណ្យ វេមែឪមាន ម្នាលអ្នក ដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរញោលថា បុណ្យ សម្រេចដោយការបរិកោគ តែឪ ចម្រើនទេ ។

(៧០៧) បុណ្យសម្រេចដោយការបរិកោគ តែជឲម្រើនឬ ។ អើ ។

អភិធម្មបំដីពេ ១៦វិត្ត នាយ តោ នានំ នេតិ ខដិត្តាមាកោ ខដិត្តហ៊ំតោ ១៩៣៣ ១ មារន្តិ មោរ ភ មារន្តំ អក្តិ វា នហតិ ឧតាំ វ ហតិ អប្បិយា វា នាយានា មារន្តំ ហោតិ បុត្ញាន្តិ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ចំ នាយ កោ នានំ នេតិ ខដិត្តាមាកោ ខដិត្តហ៊ំតេ រាជា ភៅ ហរន្តំ ចោរ វា មារន្តំ អក្តិ វា ឧមាតិ ឧ្តតាំ វា វហតិ សោ វា មារន្តំ អក្តិ វា ឧមាតិ ឧ្តតាំ វា វហតិ អប្បិយា វា នាយានា មារន្តំ ហោតិ មុញ្ញំ នោ វត កេវត្តព្វេ មរិភោកមយំ បុញ្ញំ វិឲ្យតីតិ ។

បរិភោគមយបុណ្ណតថា ។

ឥតា ទឹត្តកឋា

(៧ o d) ឥតោ ខិរុន្នឧ តត្ត ហេ ខេត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ ឥតោ ខីវ៉ា ខេត្តិ តំ ខីវ៉ា តត្ត បរិកុញ្ច-ត្តិតំ ។ ឧ ហេរំ វត្តាេ ។ ខេ ។ ឥតោ បិណ្ឌាទាតំ នេត្តិ ឥតោ សេនាសនំ ខេត្តិ ឥតោ កិលាឧប្បច្ចុយ-កេសជួបរិក្នារំ ខេត្តិ ឥតោ ទានន័យំ ខេត្តិ ឥតោ កោជន័យំ ខេត្តិ ឥតោ ទានីយំ ខេត្តិ ទាយកឲ្យទាន កាលបើបដិគ្គាហកៈ ទទួលហើយ ពួកស្ដេចយកទៅក្ដី ពួកចោរលួចយកទៅក្ដី ភ្លើងនេះក្ដី ទឹកបទ្យាត់ទៅក្ដី ពួកទាយាទៈមិនជាទី ស្រឡាញ់យកទៅក្ដី ប៉ុណ្យ វើមងមានឬ ។ អើ ។ បើទាយកឲ្យ ទាន កាលបើបដិគ្នាហកៈ ទទួលហើយ ពួកស្ដេចយកទៅក្ដី ពួកចោវ លួចទៅក្ដី ភ្លើងនេះក្ដី ទឹកបន្យាត់ទៅក្ដី ពួកទាយាទៈមិនជាទីស្រឡាញ់ យកទៅក្ដី ភ្លើងនេះក្ដី ទឹកបន្យាត់ទៅក្ដី ពួកទាយាទៈមិនជាទីស្រឡាញ់ យកទៅក្ដី ប៉ុណ្យ វមែងមាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរនិយាយថា ប៉ុណ្យ សម្រេចដោយការបរិកោគ តែងចម្រើនទេ ។

ចច់ បរិភោគមយបុត្តាកថា ។

ឥតោទិត្តកឋា

(៧០៤) ពួកប្រេត ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបេតវិស័យ នោះ ដោយទានដែលញាតិឲ្យហើយ អំពីមនុស្សលោកនេះ បានដែរឬ ។ អើ ។ ញាតិទាំងឲ្យាយ ឲ្យចីវរ អំពីមនុស្សលោកនេះ ពួកប្រេត បរិកោតចីវរនោះ ក្នុងបេតវិស័យនោះបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ពួកញាតិ ឲ្យបិណ្ឌបាត អំពីមនុស្សលោកនេះ ឲ្យសេ-ទាសនៈ អំពីមនុស្សលោកនេះ ឲ្យគិលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិត្តារ អំពី មនុស្សលោកនេះ ឲ្យវត្តគួរូទំពាស៊ី អំពីមនុស្សលោកនេះ ឲ្យវត្តគួរ បរិកោគ អំពីមនុស្សលោកនេះ ឲ្យទឹកគួរជឹក អំពីមនុស្សលោកនេះ ឲ្យវត្តគួរ 6,0

ឥតោទិត្តកថា នំ ទាន័យ នន្ត បរិភុញ្ចន៍និ ។ ឧ មោរវន្តឲ្យ ។ មេ ។ (៧០៩) ឥតោ ឌំឆ្លេន តត្ត យាមេឆ្ល័តំ ។ អេមន្តា ។ អញ្ជោ អញស្ប ការកោ មរកាត់ လှစ္ဂန္က်ာ မး၏ ကျားနာ မး၏ ဗင်္ငလံဂေးနော်နာ ၅ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។ (៧០០) ឧវត្តទំ ភាតា ឌិច្ចេ នត្ត យា មេឆ្លឺ-តំ។ អាមន្លា ។ ឧនុ មេនា អត្តនោ អត្តាយ ខានំ နေ့် မင်္ဂမာနင့် ဦးရှိ မေလးနေ့ ဦးရှိ နေများနေ့် សេមឧស្ស៍ មដលភន្តិតំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ មេតា អត្តនោ អត្តាយ នានំ នេន្តំ អនុមោនត្តំ ចំតំ បសា-នេត្តំ ប៊ឺន នុប្បានេត្ត (សាមឧស្ស បនិលាភត្តិ (នាន វត កេវត្តទ្វេ ៩តោ ឧិច្ចេខ តត្ត យាមេខ្លីតំ ។

ឥពោទិត្តកឋា

ព្លុកប្រេត បរិកោគទឹកគរួរដឹកនោះ ក្នុងបេតវិស័យនោះបានដែវឬ ។ អ្នក ក្ មិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ពេល ព្រះប្រេត ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ក្នុងបេតវិស័យ នោះ ដោយទានដែលញាតិឲ្យហើយ អំពីមនុស្សលោកនេះបាន**ឬ ។** អើ ។ បុគ្គលដទៃ ជាអ្នកធ្វើនូវបុគ្គលដទៃ សុទឲុក្ខដែលបុគ្គលដទៃ ធ្វើ បុគ្គលដទៃ ធ្វើ បុគ្គលដទៃ ទទួលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(៧๑०) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ពួកប្រេត ញ៉ាំងអគ្គភាពឲ្យ ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបេតវិស័យនោះ ដោយទានដែលញាតិឲ្យហើយ អំពី មនុស្សលោកនេះទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងពួកប្រេត អនុមោទនា នូវ ទានដែលញាតិកាលឲ្យ ដើម្បីប្រយោជន៍ទូន ហើយញ៉ាំងចិត្តឲ្យជ្រះថ្វា ញ៉ាំងបីតិឲ្យកើតទ្បើង បានចំពោះនូវសោមនស្សឬ ។ អើ ។ បើពួក ប្រេត អនុមោទនា នូវទាន ដែលញាតិកាលឲ្យ ដើម្បីប្រយោជន៍ទូន ហើយញ៉ាំងចិត្តឲ្យជ្រះថ្វា ញ៉ាំងបីតិឲ្យកើតទ្បើង បានចំពោះនូវសោម-នស្ស ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ពួក ប្រេត ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបេតវិស័យនោះ ដោយទានដែល ញាតិឲ្យហើយ រំពើមនុស្សលោកនេះបាន ។

	អភិធម្មបិដកេ កសាវត្ថុ				
	(๗ ํ ํ ํ ํ) ធ វត្តព្ំ	สีเลา		យា ខេត្តំតំ ។
អា ម	ិភ្លា ។ ត		ភកវត	3	
	ឌ ណ្ណា នេ ណ	ន ខ្លះកំ	ع کا ا	យដា ឆ្នំឆ្នំ	ยาสุลิ
	វ) រ ខេ រ	പ് 1 ഞ	4 22 • 4 23 •	ເບ ຄາ ໍໍ່ຊ ເ	ບຕະບູສົ
	យ ដា	វាវិវិសោ	សំររ	ອ້ານຮູ້ເກັ	പ്പറ്
	ນາເ ອາ	ลี่ เ ลา	4 22 4 • 62 4	ເບຄາຣິຊອ	าสายาร์
	ຂ ຍົ້ ສ	ាត្ កស័	អត្ត	កោវក្តោត ទូ ត	ល វិជនតំ
	് ഹ് ക്ല	ละสิ่ง	ୁ ଜନ୍ମ ଜ	មាំរ ពោ ឩ ញ	ന്ന ധാന്ന ധ്
	ສເຄາ ຊື	ំខ្មែន យា	មេត្ត	ខេតា តាល	តាតា តហិន្ត្នំ

អភិធម្មចិដក កថាវិត្ថ

(៧๑๑) បុគ្គលមិនគរូវនិយាយថា ពួកច្រេត ញ៉ាំ**ងអត្តភាពឲ្យ** ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបេតវិស័យនោះ ដោយទានដែលញាតិឲ្យហើយ អំពី មនុស្សលោកនេះ បានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ ត្រាស់ថា

ទឹកក្វៀន ដែលមហាមេឃបង្គរចុះហើយ ក្នុងទីទួល **វមែង** ហូវទៅកាន់ទំនាប ដូចម្តេចមិញ ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ អំពីលោកនេះ ក៏រមែងសម្រេចផល ដល់ប្រេតទាំងទ្បាយ ដូច្នោះឯង ផ្លូវទឹកដ៏ពេញ មេងញ៉ាំងសាគរគឺសមុទ្រ ឲ្យ តេញច្រៀប ដូចម្តេចមិញ ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ អំពី មនុស្សលោកនេះ ក៏រមែងសម្រេចផល ដល់ប្រេតពំង-ទ្បាយ ដូច្នោះឯង ការកួរស្រែ ក៏មិនមាន ក្នុងបេតវិស័យ នោះ ការកេព្រគា ក៏មិនមាន ក្{បេតវិស័យនោះ ការ ដូញប្រែជាហេតុបាននូវសម្បត្តិ ប្រាកដដូច្នោះ ក៏មិនមាន ការលក់ទិញ ផ្ទាស់បូរដោយប្រាក់ ក៏មិនមាន ពួកប្រេត កាលធ្វើកាលកិរិយា ទៅកើត ក្នុងបេតវិស័យ នោះ វមែងញ៉ាំង អត្តភាពឲ្យប្រត្រឹត្តទៅ ដោយទានដែលញាតិឲ្យហើយ អំពី មនុស្សលោកនេះបាន

ឥតោទិន្នកថា អនៅ សុត្តនោត ។ អាមន្លា ។ តេច មាំ ៩ តោ និច្ចេន តត្ត ហេ ខេន្តតំ ។ (၈) က နံ့စို ရ ေဆာင္စိုင္ရ အဆို က . បេនតំ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វត្តំ កកវតា បញ្ចឹមាន ភិត្តាវ ឋានានិ សម្បស្បន្នា មាតាចំគារា បុន្តំ ៩ខ្ញន្ត៌ កុលេ ជាយមានំ ។ កាតមាន បញ្ ។ កដោ វា នោ ភរិស្បតិ តិខ្វុំ វា នោ ការិស្បតិ កាល់សោ ចំរំ ឋស្បត៌ នាយជ្ជំ បដិបជ្លតំ អ៥ ។ បន បេតានំ តាលកតានំ ឧត្តិណំ អនុប្បឧស្សត៌ ៩មានំ ទោ ភិត្តាវ បញ្ចូ ឋានានិ សម្បស្បន្នា មាតាខិតារា ខ្យត់ ត់ច្ឆន្នំ កុលេ ជាយមានឆ្នំ ဗက္ခ ဗ) အာင်္ဂ နာဗျွနာ္ကို ဗုန္မာ နိုင္ငံ္ရွိ ဗင္လ္ဆိုနာ. កដោយ លោកស្បែតិ តិខ្ញុំយំលោកស្បែតិ

ଜ୍ୟର

6 ഹ ന

ឥតោទិន្ទ្នកឋា

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ពួកប្រេត ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបេតវិស័យនោះ វោយទានដែលញាតិ ឲ្យហើយ អំពីមនុស្សលោកនេះបាន ។

(៧១៤) បុគ្គលមិនគូរនិយាយថា ពួកប្រេត ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យ ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបេតវិស័យ ដោយទានដែលញាតិឲ្យហើយ អំពីមនុស្ស-លោកនេះទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល កិត្តទាំងទ្បាយ មាតានិងបិតា កាលឃើញច្បាស់ នូវស្ថាន ៥ យ៉ាងនេះ ទើបប្រាថ្នាបុត្រ ដែលកើតក្នុងត្រកូល ។ ស្ថានទាំង៥ យ៉ាង តើដូច ម្ដេច ។ គឺបុត្រដែលយើងចិញ្ចឹមហើយ នឹងចិញ្ចឹមយើងវិញ ទ នឹង ធ្វើកិច្ចបេស យើង ១ វង្សត្រកូលនឹងឋិតនៅអស់កាលយូវ ១ បុត្រនឹង \mathfrak{s} \mathfrak{s}_{v} \mathfrak{o}_{v} \mathfrak{s}_{v} \mathfrak{s} \mathfrak{s}_{v} \mathfrak{s}_{v} \mathfrak{s}_{v} \mathfrak{s}_{v} $\mathfrak{s}_$ ដល់យើង ដែលធ្វើកាលកិរិយាទៅកើត ក្នុងបរលោកនាយ ១ មាល ភិក្ខុទាំងទ្បាយ មាតានិងបិតា កាលឃើញច្បាស់ នូវស្ថានទាំង៥ យ៉ាង នេះឯង ទើបប្រាជ្ញាបុត្រដែលកើត ក្នុងត្រកូល បណ្ឌិតពំងឲ្យយ កាលបើឃើញច្បាស់ នូវស្ថាន ពំង៥ យ៉ាងហើយ ទើប ជ្រាប់ប្តាត (ដោយគិតថា) បុត្រដែលយើង

ចិញ្ចឹមហើយ នឹងចិញ្ចឹមយើងវិញ ១ នឹងធ្វើកិច្ចរបស់យើង **១**

626

អភិធម្មបិដិពេ ពឋាវត្ តុលាំសោ សំ តិខ្មេរ នាយខ្ចំ មដំមខ្ចត់ អ៥ 🖞 បន ខេតានំ នេញ្តិណំ អនុប្បនុស្សតំ ឋានា នេតានិ សម្បស្ប៍ ខ្យត្តំ ឥម្ពន្តំ ខណ្ឌិតា តស្វាសន្លោសញ្ជាំសា ភាគញា ភាគឋេឌំណេ အားန္ခ်ီ မာနာဗီနာက ဗျိုးစု အနာမဒူလျှံး ကႏၵာန္တဲ့ ကေနာ် က်နာ့ နိုင္ငံ ထင္ဆာ ကို ကို ကေနာ္ ကေနာ္ និវានតារី គដទោសី តុលរំសំ អហាបយំ လးနှာ လီးလာ လမျှးရွာ ဗုုန္ဓား ဟော နို ဗလိလိ ယော နို អត្ថៅ សុត្តត្នោតិ ។ អាមត្ថា ។ តេច ហិ ៩តោ និព្នេន តត្ត ហេ ខេត្តិតំ ។

ឥតោ ទិន្នកឋា ។

អភិធម្មបិដក កថាវិត្ថ

រំង្សត្រកូលគប្បីឋិតនៅអស់កាលយូវ ១ បុត្រនឹងទទួលគ្រប់ គ្រងមត៌ក ១ មួយទៀត បុត្រនឹងឧទ្ទិសបញ្ជូនទក្ខិណាទាន ដល់យើង ដែលឆ្កើកាលកិរិយា ៅកើត ក្នុងបរលោក ទ បណ្ឌិតទាំនឡាយ កាលចើឃើញច្បាស់ នូវស្ថានទាំង ៥ យ៉ាងនេះឯង ទើបប្រាជ្ញាបុត្រ ក្រោះហេតុនោះ សប្បុរស ទាំង ឡាយ មានចិត្តវទ្យាប់ហើយ អ្នកដឹងនូវ ខុបកាវគុណ ដែលគេធ្វើហើយ ជ្រាកដ កាលវេពុកឃើញ នូវឧបកាវ-គុណដែលមាតាចិតាធ្វើហើយ ក្នុងកាលមុន វេមែងចិញ្ចឹម មាតាបិតា ធ្វើកិច្ចទាំងឲ្យយ ដល់មាតានិងបិតាទាំងនោះ ដែលជាបុព្វការី ដោយពិត បុត្រជាអ្នកធ្វើតាមនុវាទ អ្នក ចិញ្ចឹមមាតាចិតា ដែលចិញ្ចឹមខ្វុន ញ៉ាំងវង្សត្រកូល មិនឲ្យ វិនាស ដាអ្នកមានសន្ធា បរិបូណ៌ដោយសីល អ្នកជ្រាដ ปัชธ์ พรเพร ๆ

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ពួកប្រេត ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបេតវិស័យនោះ ដោយទានដែលញាតិ ឲ្យហើយ អំពីមនុស្សលោកនេះ ។

ចច់ ឥតោទិន្នកថា ។

(៧០៣) បឋរី តេញវិទា តោឆំ ។ អាបន្តា ។ សុខវេនតំយា ឧត្តាវេនតំយា អនុត្តាមសុខវេនតំយា လုံစာက ၾၾကာက အေရိက်စာ ဗီယာက အုဆက សម្បយុត្តា អនុត្តាមសុទាយ វេឌនាយ សម្បយុត្តា ឌ សេរីទ ភគ លេខ័យ ស ស លេខ័យ ស យោ ល សម្យយុត្តា ខេតនាយ សម្យយុត្តា ខំត្តេន សម្យយុត្តា សារថ្មណា អត្តំ តាយ អាវដ្ឋនា អាភោតោ សមត្ថា-ហារោ មនសំគាហេ ខេតនា ខត្តនា ខណ៌ជំតំ ។ ေလာက္ နိုင္စံ ၈ အေလ အ အ က နိုင္စံ က အ ខុត្តាវខេត្ថំហា ន អនុត្តាមសុខវេនតំណា ន សុខាយ ပုံအေကာ အရိက်ဆံ၊ ဗ ဗိမိယာက ကုန္မောကာ အရိ-យុត្តា ឧ អនុត្តិមសុខាយ វេននាយ សម្បូយុត្តា င ဧ ကျောင္က က ဗျယန္စာ ေၾအေထာင္ က ဗျယန္စာ ធ សញ្ញាយ សម្បយុត្តា ធ ខេតនាយ សម្បយុត្តា င္ ေနွာင္ လဗ္ချယ္ခန္မာ မအားမွာတာ ငန္နာ နာဏ អាវដ្ឋនា អាកោតោ សមន្នាហាពេ មនសំតាពេ

បឋវី កម្មវិបាតោត៌កឋា

បឋវិកម្មវិបាតោតិកឋា

(៧១៣) ប្រឹថពី ជាវិបាក (ផល) នៃកម្មថ្ម ។ អើ ។ ប្រឹថពី គូរដល់ការវងសុខ គូរដល់ការវងទុក្ខ គូរដល់ការវងអារម្មណ៍ មិនជាទុក្ខ មិនជាសុ១ ប្រកបដោយសុខវេទនា ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ប្រកបដោយអនុត្តមសុខវេទនា ប្រកបដោយផស្ស: ប្រកបដោយវេទនា ប្រកបដោយសញ្ញា ប្រកបដោយចេតនា ប្រកបដោយចិត្ត ជាធម្មជាត ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការនឹកនា ការអើពើ ការពិចារណា ការធ្វើ ទុកក្នុងចិត្ត ការគិត កាវប្រាថា ការតាំងទុក (នូវសេចក្តីព្រុថា) នៃប្រឹថពីនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងប្រឹថពី មិនគូរដល់ការរងសុខ មិនគូរដល់ការរងឲុក្ខូ មិនគូរដល់ ការវង៍មាមេណ៍ មិនជាទុក្ខ មិនជាសុខ មិនប្រកបដោយសុខវេទនា មិនប្រកបដោយ ទុក្ខាវេទ នា មិនប្រកបដោយអទុក្ខមសុ ១វេទនា មិន ប្រកបដោយផស្យះ មិនប្រកបដោយវេទនា មិនប្រកបដោយសញា ញ មិនប្រកបដោយចេតនា មិនប្រកបដោយចិត្ត ជាធម្មជាតិមិនមាន អារម្មណ៍ ការនឹកនា ការអើពើ ការពិបារណា ការធ្វើឲុកក្នុងចិត្ត

(၅၈၇) ဧးက်ပ် ဆင်္ချာစားမော ဧးက်ပ် မိုစ-ឈរន៍នវាទស្រមត្ថាន្ដម ឈរន៍នវាត្ថាន ឈរន៍នវា សុទាយ វេឌនាយ សម្បយុត្តោ ឧុក្តាយ ។ ចេ ។ អនុត្តមសុទាយ វេឌនាយ សម្យយុត្តោ ដស្បេធ សម្បយត្រោ វេឌជាយ សម្បយត្រោ សញាយ សម្ប-ယုုးရွာ ဧေနာက္က လမ္းယုုးရွာ စ်ိုးရွာ လမ္းယုုးရွာ សារម្ម ណោ អត្តិ តស្បូ អាវជ្ជនា ។ ខេ ។ ខណ៌-ជ័ន៌ ។ អាមន្តា ។ បឋរី កម្មវិចាកោ បឋរី សុខមនត្ថានសារត្ថាន លោននិង សារ សុខាយ វេឌនាយ សម្បូញន្លា ខេត្តាយ វេឌនាយ ឌ សេរុះ សម្យូយុត្តា វេឌនាយ សម្យូយុត្តា សញ្ញាយ

အေၾစၾခင့္အေၾကာက္လဲလိုင္ရန္ခဲ့ေၾကာက္ အေၾစၾခင္ခဲ့တာ အခုန္မာ့ၾခင္ခဲ့တာ ႔ အေနာ့ အေၾစၾခင္ခဲ့တာ အနုန္မာ့ၾခင္ခဲ့တာ ႔ အေနာ့ အေၾစၾခင့္အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ က အေနာ့ အေၾစၾခင့္အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ က အေနာ့ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ က အေနာ့ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ က အေနာ့ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာ အေၾကာက္လဲ အ

អភិធម្មបិដកេ កឋាវិត្ថ

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថុ

ការគិត ការប្រាថ្នា ការតាំងទុក (នូវសេចក្តីប្រាថ្នា) នៃប្រឹថពីនោះ មិន មានទេថ្ក ។ អើ ។ បើប្រឹថពី មិនគួរដល់ការវងសុខ មិនគួរដល់ការវងទុក្ខ ។ បេ ។ ជាធម្មជាតមិនមានអារម្មណ៍ ការនឹក ។ បេ ។ ការតាំងទុក (នូវសេចក្តីប្រាថ្នា) នៃប្រឹថពីនោះ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា ប្រឹថពី ជាវិបាកនៃកម្មទេ ។

(៧១៤) ផស្រ: ជាវិបាកនៃតម្ម ផស្សៈ គរូវដល់ការវងសុទ គូរដល់ការរង៍ទុក្ខ គួរដល់ការរង៍អារម្មណ៍ មិនដាទុក្ខមិនដាសុទ ប្រកប ដោយសុខវេទនា ដោយទុក្ខវេទនា ។ បេ ។ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខ វេទនា ប្រកបដោយផស្សៈ ប្រកបដោយវេទនា ប្រកបដោយសញ្ញា ប្រកបដោយចេតនា ប្រកបដោយចិត្ត ជាសភាវិ:ប្រកបដោយអាវម្មណ៍ ការនឹកនា ។ បេ។ ការតាំងទុក (នូវសេចក្តីប្រាថា) នៃផស្រៈនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រឹថពី ជាវិចាកនៃកម្ម ប្រឹថពី គូរដល់ការវង សុ ១ គួរដល់ការវង៍ឲុក្ខ គួរដល់ការវង៍អារម្មណ៍ មិនជាឲុត្ខមិនដាសុ ១ ប្រកបដោយសុខវេទនា ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ប្រកបដោយអទុក្ខម-សុ 🕫 ស្រុកបដោយផស្រៈ ប្រកបដោយវេទនា ប្រកបដោយសញ្ញា

649

ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។

សម្យយុត្តា ខេតនាយ សម្យយុត្តា ខំត្តេន សម្យយុត្តា សារម្មណា អត្តិ តាយ អាវដ្ឋនា អាភោតោ សមត្ថា-ហារោ មនសិតាភោ ខេតនា ខត្តនា ខណិឌីតិ ។

បឋវី កម្មវិលកោតិកងា

បវេរីកម្មវិបាពោតិកឋា

ប្រកបដោយចេតនា ប្រកបដោយចិត្ត ជាធម្មជាតិប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការនឹកនា ការអើពើ ការពិចារណា ការធ្វើឲុកក្នុងចិត្ត ការគិត ការ ព្រាថ្នា ការតាំងទុក (នូវសេចក្តីព្រាថ្នា) នៃប្រឹថពីនោះ មានដែរថ្ម ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧១៥) ប្រឹថពី ជាវិចាកនៃកម្ម ប្រឹថពី មិនគួរដល់ការវង សុ១ មិនគួរដល់ការវង៍ទុក្ខ ។ បេ ។ ជាធម្មជាគិមិនមានអារម្មណ៍ កាវ នឹកនា ។ បេ ។ ការតាំងទុក (នូវសេចក្តីប្រាថ្នា) នៃប្រឹថពីនោះ មិន មានទេថ្ម ។ អើ ។ ផស្រៈ ជាវិចាកនៃកម្ម ផស្សៈ មិនគួរដល់ការវង សុ១ មិនគួរដល់ការវង៍ទុក្ខ ។ បេ ។ ជាសភាវៈមិនមានអារម្មណ៍ ការ នឹកនា ។ បេ ។ ការតាំងទុក (នូវសេចក្តីប្រាថ្នា) នៃផស្សៈនោះ មិន មានទេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះសេ ។ បេ ។

(៧១៦) ប្រឹថពី ជាវិបាកនៃតម្មឬ ។ អើ ។ ប្រឹថពី គូវ ដល់ការលើក ឡើងនិងការដាក់ចុះ គួរដល់ការដាច់បង់និងការបែកជ្វាយ ដែរឬ ។ អើ ។ វិបាកនៃតម្ម គួរដល់ការលើក ឡើងនិងការដាក់ចុះ គួរដល់ការដាច់បង់និងការថែកផ្វាយដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(៧១៧) ប្រឹថពី បុគ្គលគប្បីបាន ដើម្បីទិញ ដើម្បីលក់ ដើម្បី តំតល់ទុក ដើម្បីសន្សំទុក ដើម្បីជ្រើសរើសដែរឬ ។ អើ ។ វិបាកនៃកម្ម

620

್ (೫७०) ೮೫ ಹಕ್ಷಾಣದನಾಹಿ ೨ ಈಕನ್ನು ೨ ೮೪ಕೆ ೮೫ ನಮ್ಮಾಹಿ ೮೯಼ ನುಕ್ಷಾ ೩೮್ರಕ್ಷಷ್ಟಹಿ ೨ ೫೪ನ್ನು ೨ ೮೪ಕೆ ಕೋಡಾ ೩೮್ರಕ್ಷಣಿ ೮೯಼ ಕೋಹಲ್ಟೆ-ಜಿಯನಾರ್ಯ ಹಕ್ಷೆ ಹುದುಷ್ಟಹಿ ೨ ೩ ರುಗೆ ಕ್ಷಣ್ಯ ೨ ೮೮ ೨ (೫೬೧) ೮೫ ನುಕ್ರನುಕ್ಷಾಣಿ ಹಕ್ಷಾಣದಾಹಿ ೨ ಈಕ-ನ್ನು ೨ ನುರ್ಣ ನುಕ್ಷಾ ೮೫ ೮ಕ್ರೆಕ್ಷಾಣ್ಯಕ್ಷತಿ ೨ ೩ ರುಗೆ ಕಿಷ್ಣ್ರ

(၈၈୯) ဗဗၢိဳ ೮೫೩ လာဆားလာနာ ୩ ୫۹-ဗဇ္ဌာ ୩ အမ္ဘာိဓားကာ ೮೫೩ လာဆားလာနာ ୩ ၉ လာဂိၢန္ရာႏ၅ ୩ ဗေ ୩ (၈၈๙) အမ္ဘာိဓားကာ ೮೫೩ လာဆားလောနာ ୩

អភិធម្មបំដែក កឋាវត្ថុ តេក តុំ វិតេក តុំ អាម បេ តុំ ជុំ ចំ ឆិ តុំ វិ ចំ ឆិ តុ ឆ្លំ ។ ឆ ហេ វំ វត្ត ឲ្យ ។ បេ ។

62'0

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

បុគ្គលគប្បីបាន ដើម្បីទិញ ដើម្បីលក់ ដើម្បីតំកល់ទុក ដើម្បីសន្យុំទុក ដើម្បីជ្រើសរើសដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧១៤) ប្រឹថពី ដាសាធារណៈ ដល់ពួកសត្វដទៃដែរឬ ។ អើ ។ វិបាកនៃកម្ម ជាសាធារណៈ ដល់ពួកសត្វដទៃដែរឬ ។ អ្នកមិន គូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧១៤) វិជាកនៃកម្ម ជាសាធារណៈ ដល់ពួកសត្វដទៃដែរ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កំណប់ទ្រព្យគឺបុណ្យ មិនជាសាធារណៈ ដល់ពួកសត្វដទៃ ទេ ចោរលួចយកមិនជានទេ សត្វនោះ គប្បីធ្វើបុណ្យទាំង-ទ្បាយ គប្បីប្រព្រឹត្តធម៌នោះ ឲ្យសុចរិតដោយពិត ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិន គូរពោលថា វិជាកនៃកម្ម ជាសាធារណៈ ដល់ពួកសត្វដទៃទេ ។

(៧७०) ប្រឹថពី ជាវិលុកនៃកម្មឬ ។ អើ ។ ប្រឹថពី តាំងនៅ មុន ហើយទើបសត្វទាំងឡាយ កើតទ្បើងជាទាងក្រោយឬ ។ អើ ។ វិលាក កើតទ្បើងមុន ទើបសត្វទាំងឡាយ ធ្វើកម្ម ដើម្បីបាននូវវិលាក ក្នុងកាលជាទាងក្រោយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៧៤១) ប្រឹថពី ជាវិលាកនៃកម្ម របស់សត្វទាំងអស់ឬ ។ អើ ។ សត្វទាំងអស់ បរិកោគប្រឹថពីឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ បឋវី កម្មវិជាកោតិកថា

។ បេ។ សព្វេ សត្តា បហ់ បក្តៃញុក្តិតំ។ អាមគ្នា ។ អត្ថិ កោចំ បហ់ បក្តៃញុំត្វា បក្ខិច្បាយក្តីតំ។ អាមគ្នា ។ អត្ថិ កោចំ កាម្មវិចាក់ អទេ បេត្វា បក្ខិច្បាយក្តីតំ ។ ឧ ហៅ វត្តូឲ្យ ។ បេ។

(៧៤៤) បឋវី ខក្កាវត្តិសត្តស្បូ កាម្មវិទា កោតំ។ អាមន្តា ។ អញ្តេ សត្ថា មហ៍ មក្រុញន៍តំ ។ អា-បន្លា ។ ខក្កាត្តិសត្តស្បូ កម្មវិទាក់ អញ្តេ សត្តា ပါးအိုးကို ဖို့နီး ။ ဖ ေလး နန္းကို ။ ဖေ က ေနာ္ကနီး-សត្តស្បូ កម្មវិទាក់ អញ្តេ សត្ថា មរិកុញ្ចន៍តំ ។ អាមន្តា ។ ខក្កាត្តិសត្តស្ស ដស្សំ វេននំ សញ្ ខេតនំ ខំតំ សន្ធំ វិយំ សតំ សមាន ទំ អំពោ လေရွာ ဗၢိဳးကိုက္ဖရွိဆို ၅ ေလာက္ နေရာ ၅ ၊ ၁ ၅ (៧៤៣) ន វត្តព្ំូ បឋវី កម្មវិទា កោតិ ។ មានយើរ រ ចន់ អន្ទំ មុស្ស៊ែលមុរន័ទ្ធលុំ យត្ អជ៌បច្ចស់វត្តជំយំ កម្មឆ្តំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អត្ថិ ឥស្សាយសំវត្តធំយំ តាម្មំ អធិមç្ទសំវត្តធំយំ តម្មំ តេះ វត្ត ស្រ ត្ត ស្រ តម្បិចា កោត៌ ។

បវេរី កម្មវិលកោតិកថា ។

622

បឋវីកម្មវិណភោតិកថា

ៗ បេ ។ សត្វ ទាំងអស់ បរិះភាគប្រឹថពីឬ ។ អើ ។ សត្វពួក »ះ បរិកោគប្រឹថពី ហើយរលត់ ទៅ មានដែរឬ ។ អើ ។ សត្វពួក »ះ ញ៉ាំងវិជាកនៃកម្មមិនឲ្យអស់ ទៅ ហើយលេត់ ទៅ មានដែរឬ ។ អ្នកមិន គូរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៧៩៤) ប្រឹថពី ជាវិចាកនៃកម្ម បេស់សត្វជាចក្រពត្តិថ្ម ។ កើ ។ ញូកសត្វដទៃ បរិកោតប្រឹថពីថ្ម ។ កើ ។ ញូកសត្វដទៃ បរិកោតវិចាកនៃកម្ម បេស់សត្វជាចក្រពត្តិថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាន នេះទេ ។ បេ ។ ញូកសត្វដទៃ បរិកោតវិចាកនៃកម្ម បេស់សត្វជាចក្រ-ពត្តិថ្ម ។ កើ ។ ញូកសត្វដទៃ បរិកោតផស្បៈ វេទនា សញ្ញា ចេតនា ចិត្ត សន្ធា វីវិយៈ សតិ សមាធិ បញ្ញា របស់សត្វជា ចក្រពត្តិថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៤៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ប្រឹថពី ជាវិចាកនៃកម្មទេថ្ម ។ អើ ។ ក្រែងកម្មដែលគួរដល់ការប្រព្រឹត្តិ េ ដើម្បីតាវៈនៃខ្លួនជាដស្សរៈ កម្មដែលគួរដល់ការប្រព្រឹត្តិទៅ ដើម្បីតាវៈនៃខ្លួនជាអធិបតី មានដែរថ្ម ។ អើ ។ បើកម្មដែលគួរដល់ការប្រព្រឹត្តិទៅ ដើម្បីតាវៈនៃខ្លួនជាដស្សរៈ កម្ម ដែលគួរដល់ការប្រព្រឹត្តិទៅ ដើម្បីតាវៈនៃខ្លួនជាអធិបតី វ៉េមងមាន ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ប្រឹថពី ជាវិចាកនៃកម្ម ។ ចប់ បឋរឹកម្មវិជាកោតិកេស ។

អភិធម្មចំ^{ដកេ} កសវត្ថុ ជំរាមវណ៍ វិញកោតិកឋា

(៧២៤) ជាមរលាំវិចាកោត ។ អាមន្លា ។ សុទ-ឋនតិយំ នុត្តាវនតិយំ អនុត្តាមសុទឋនតិយំ សុទាយ ឋននាយ សម្យូយុត្តំ ឧុក្ខាយ ឋននាយ សម្យូយុត្ត័ អនុត្តមសុទាយ វេឌនាយ សម្យយុត្ត ៥សេរុ្ទ សម្ប-យុត្តំ វេននាយ សម្យយុត្តំ សញ្ញាយ សម្យយុត្តំ ខេត-အယ လမျှယုန္ဂ င်းနွာ လမျှယုန္ဂ လားမွ ကိ အန္ဂ តស្ស អាវដ្ឋភា អាភោតោ សមន្នាហារោ មនសំតារោ ၊ ဗေဆာ ဗန္နာ ဗ ေက်ာ်ဆီနာ ၅ ေ ေ ကေ^{ကိ}ုးန္စု ၅ ၅ ၊ ဗ ၅ អនារម្មណ៍ នត្តិតស្បូ អាវដ្ឋនា ។ បេ ។ បណ៌ជ័ត៌ ។ អាមត្តា ។ ហញ្ចំ ឧ សុទាវេនន័យំ ឧ ឌុត្តាវេនន៍យំ ។ ខេ ។ អនាវម្ម លាំ ឧត្តំ តស្បូ អាវដ្ឋនា ។ ខេ ។ ບເທົ້ະ ເສ 1ສ ເປາສູເໆ ຝາຍເເທິ່ງອາເສາສ້ າ

អភិធម្មចំAn nថាវត្ថុ ជំរាមវណវិញកោតិកក្រ

(៧៤៤) ជរានិងមរណៈ ជាវិចាកថ្ម ។ អើ ។ ជរានិងមរណៈ គ្លូរដល់ការវងសុ ៖ អ្នដល់ការវងទុត្ន អូរដល់ការវងអាវម្មណ៍ មិនជាទុក្ខ មិនជាសុ១ ប្រកបដោយសុខវេទនា ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ប្រកបដោយ អនុក្ខមសុខវេទនា ប្រកបដោយផស្សៈ ប្រកបដោយវេទនា ប្រកបដោយ សញ្ញា ប្រកបដោយចេតនា ប្រកបដោយចិត្ត ជាធម្មដាតប្រកបដោយ អាវម្មណ៍ ការនឹកនា ការអើពើ ការពិចារណា ការធ្វើទុកកុងចិត្ត កាវ គិត កាវព្រាញ់ ការតាំងទុក (នូវសេចក្តីព្រាញ់) នៃជវានិងមាណ: នោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងជវានិង មវណៈ មិនគូរដល់ការវងសុ ទិនគូរដល់ការវងទុក្ខ ។ បេ ។ ជាធម្ម. ជាតមិនមានអារម្មណ៍ ការនឹកនា ។ បេ ។ ការតាំងទុក (នូវ សេចក្តី ព្រុញ្ញ) នៃជភនិ៍ សមរណៈនោះ មិនមាន ទេឬ ។ អើ ។ ចើជភនិ៍ ស មរណៈ មិនគូរដល់ការវងសុ១ មិនគូរដល់ការវងឲុក្ខ ។ បេ ។ ជាធម្-ជាតមិនមានអារម្មណ៍ កាវនឹកនា ។ បេ ។ កាវតាំងទុក (នូវសេចក្តី ជ្រាថ្នា) នៃជពនិ៍ មហោ:នោះ មិនមាន េ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគូរ ពោលថា ជពនិ៍ងមរណៈ ជាវិចាកទេ ។

ជរាមរណ៍ វិបាពោតិតថា

ម្រេត) ជរាមឈំ វិតាតោ ជរាមឈំ ន សុទវេនធំយំ ន ឧុត្តាវេនធំយំ ។ មេ ។ អនារម្មណំ ឧត្តិ តស្ស អាវជ្ជនា ។ មេ ។ បណ៌ដីតំ ។ អាម-ន្តា ។ ៥ស្សោ វិចាតោ ៥ស្បោ ន សុទវេនធំយោ ន ឧុត្តាវេទភិយោ ។ មេ ។ អនារម្មណោ នត្តិ តស្ស អាវជ្ជនា ។ មេ ។ មនារម្មណោ នត្តិ តស្ស (៧ ២ ៧) អតាសហ នំ នម្មានំ ជំរាមរណំ អតាុ-សហនំ ខ្មោនំ វិចាតោតិ ។ អាមន្តា ។ កាសលនំ ឧម្មានំ ជរាមរណំ កាសហនំ ឧម្មានំ វិចាតោតិ ។

ជរាមរណតម្មវិ**ពកោតិត**ឋា

(៧២៥) ផស្រ: ជាវិចាក ផស្ស: គួរដល់ការវងសុ១ គួរ ដល់ការវងឲុក្ខ ។ បេ ។ ជាសតាវៈប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការនិតនា ។ បេ ។ ការតាំងឲុក (នូវសេចក្តីច្រាថ្នា) នៃផស្សៈនោះ មានដែរថ្ម ។ អើ ។ ជរានិងមរណៈ ជាវិចាក ជរានិងមរណៈ គួរដល់ការវងសុ១ គួរដល់ការវងឲុក្ខ ។ បេ ។ ជាធម្មជាតប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការនឹកនា ។ បេ ។ ការតាំងឲុក (នូវសេចក្តីច្រាថ្នា) ជរានិងមរណៈនោះមាន ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ។

(៧៤៦) ដកនិងមណេ: ជាវិបាក ដកនិងមណេ: មិនគ្លូ ដល់ការវងសុទ មិនគួរដល់ការវងទុក្ខ ១ បេ ១ ជាធម្មជាតមិនមានអា-រម្មណ៍ ការនឹកនា ១ បេ ១ ការតាំងទុក (នូវសេចក្តីប្រាថ្នា) នៃដកនិង មរណៈនោះ មិនមានទេជ្ ១ អើ ១ ផស្បៈ ជាវិបាក ផស្បៈ មិនគួរដល់ការវងសុខ មិនគួរដល់ការវងទុក្ខ ១ បេ ១ ជាសភាវៈមិន មានអារម្មណ៍ ការនឹក ១ បេ ១ ការតាំងទុក (នូវសេចក្តីប្រាថ្នា) នៃ ផស្យៈនោះ មិនមានទេជ្ ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ១

(៧២៧) ជវានិងមរណៈ នៃពា្លកកុសលធម៌ ជាវិចាកនៃអកុ-សលធម៌ឬ ។ អើ ។ ជវានិងមរណៈ នៃពា្លកកុសលធម៌ ជាវិចាក នៃពា្លកកុសលធម៌ដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូព្រោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៧២៤) កុសលានំ ឧញ្ទនំ ៩ភមរណំ ន វត្តព្វំ កុសលានំ ឧញ្ទនំ វិទាកោតិ ។ អាមន្តា ។ អកុសលានំ ឧញ្ទនំ ៩ភាមរណំ ន វត្តព្វំ អកុសលានំ ឧញ្ទនំ វិទាកោតិ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។បេ ។

អភិធម្មបិដិកេ កឋាវិត្ថ

(៧២៩) កុសលានំឌម្មានំជាមរណ៍ អកុសលានំ ឌម្មានំ វិចា កោតិ ។ អាមន្តា ។ អកុសលានំ ឌម្មានំ ជាមរណំ កុសលានំ ឌម្មានំ វិចា កោតិ ។ ន ហៅវំ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(၈၈) ကုလလေးရက္ မကုလလင်္ကော့ ဗမ္ဘား သောမာလံ မကုလလင်္ စမ္ဘားငံ ဒါစားကောင်္ခော မ မင္ဆာ ၅ ကုလလင်္ကော့ မကုလလင်္တော့ စမ္ဘားငံ သော မာလံ ကုလလင်္ စမ္ဘားငံ ဒါစားကောင်္ခေ ၅ ငေ ဟေဒံ ဒါန္စားရွ ၅ ဗေ ၅

നംരം

អភិធម្មចិដក កថាវត្ថ

(៧៤៤) ដពនិងមណេះ នៃពួកកុសលធម៌ មិនគួរនិយាយថា ជាវិចាក នៃពួកកុសលធម៌ទេឬ ។ អើ ។ ដពនិងមរណៈ នៃពួក អកុសលធម៌ មិនគួរនិយាយថា ជាវិចាក នៃពួកអកុសលធម៌ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧២៤) ជពនិងមណេ: នៃពួកកុសលធម៌ ជាវិចាក នៃពួក អកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ ជពនិងមណេ: នៃពួកអកុសលធម៌ ជា វិចាក នៃពួកកុសលធម៌ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៧៣០) ជពនិងមណេ: នៃពួកអកុសលធម៌ មិនគួរនិយាយ ថា ជាវិចាក នៃពួកកុសលធម៌ទេឬ ។ អើ ។ ជពនិងមណេ: នៃ ពួកកុសលធម៌ មិនគួរនិយាយថា ជាវិចាក នៃពួកអកុសលធម៌ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៣១) ដពនិងមណេះ នៃពួកកុសលងមិ និងពួកអកុសល-ងមិ ជាវិចាក នៃពួកអកុសលងមិឬ ។ អើ ។ ដពនិងមណេះ នៃ ពួកកុសលងមិ និងពួកអកុសលងមិ ជាវិចាក នៃពួកកុសលងមិឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

നംരം

អរិយធម្មវិលាកកឋា

(៧៣៤) កុសលានញូ អកុសលានញូ ជញ្ចុំ ជំរាមវណំ ន វត្តព្វំ កុសលានំ ជម្នានំ វិចា កោតិ។ អាមន្តា ។ កុសលានញូ អកុសលានញូ ជម្នានំ ជំរាមវណំ ន វត្តព្វំ អកុសលានំ ជម្នានំ វិចា កោតិ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៧៣៣) ឧ វត្តព្វំ ៨រាមរណំ វិចា កោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ អត្ថិ ឧុព្វណ្ណ សំវត្តឧិយំ កាម្មុំ អប្បា-យុកាសំវត្តឧិយំ កាម្មុន្តិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្វិ អត្ថិ ឧុព្វណ្ណ សំវត្តឧិយំ កាម្មុំ អប្បាយកាសំវត្តឧិយំ កាម្មុំ តេឧ វតា រោវត្តព្វេ ជរាមរណំ វិចា កោតិ ។ ជាមរណំ វិចា ៣តិកេមា ។

អរិយធម្មវិបាកកឋា

(၈၈၆) ဒန္နာ អរិយ ಜ ម្មវិទា កោ គំ ។ អ មន្តា ។ ឧនុ មហ ប្ល លំ សា មញ្ញំ មហ ប្ល លំ ព្រ ហ្មញ្ញ ឆ្គំ ។ អាមន្តា ។ ហ ញ្ចំ មហ ប្ល លំ សា មញ្ញំ មហ ប្ល លំ ព្រ ហ្មញ្ញំ នោ វគា វេ វត្ត ឲ្វេ ឧត្តិ អរិយ ಜ ម្មវិទា-កោ គំ ។

(៧៣៥) ឧត្តំ អរិយជម្នាំទាកោត ។ អាមន្តា ។

ற_ை

ញ០ញ

អរិយធម្មវិលាកកថា

ព្រាញ២ ដ្រានិងមរណៈ នៃពួកកុសលធម៌ និងពួកអកុសលធម៌ មិនគួរនិយាយថា ជាវិជាក នៃពួកកុសលធម៌ទេថ្ក ។ អើ ។ ដពនិង មរណៈ នៃពួកកុសលធម៌ និងពួកអកុសលធម៌ មិនគួរនិយាយថា ជាវិជាក នៃពួកអកុសលធម៌ទេថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៣៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ដពនិងមរណៈ ដាវិចាក ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងកម្មគួរដល់ការប្រព្រឹត្តិទៅ ដើម្បីពណ៌អាក្រក់ កម្មគួរដល់ការប្រព្រឹត្តិទៅ ដើម្បីអាយុទ្ធី មានដែរឬ ។ អើ ។ បើ កម្មគួរដល់ការប្រព្រឹត្តិទៅ ដើម្បីពណ៌អាក្រក់ កម្មគួរដល់ការប្រព្រឹត្តិទៅ ដើម្បីអាយុទ្ធី មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោល ថា ជរានិងមរណៈ ជាវិចាក ។

ចច់ ជរាមរណវិបាកោតិពឋា ។

អរិយធម្មវិបាកកឋា

ព្រាញ៤) វិបាកនៃអរិយធម៌ (មគ្គ) មិនមានទេថ្ក ។ អើ ។ ក្រែង សាមញ្ញ: (មគ្គ) ជាផលដ៏ប្រសើរ ព្រហ្មញ្ញ: ជាផលដ៏ប្រសើរ ឬ ។ អើ ។ បើសាមញ្ញ: ជាផលដ៏ប្រសើរ ព្រហ្មញ្ញ: ជាផលដ៏ ប្រសើរ (រមែងមាន) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វិបាកនៃ អរិយធម៌ មិនមានទេ ។

(๗๗๕) ใจกลไรหวับเฉยิ์ ยิรยารเรฐ ๆ เพี้ ๆ

നംശ

អភិធម្មចិនពេ ពថាវត្ថ

ឧឧ អត្ថិ សោតាបត្តិដលខ្លំ ។ អាមន្លា ។ ហញ្ចំ អត្ថិ សោតាបត្តិដលំ នោ វត វេ វត្តព្វេ ឧត្តិ អរិយឧម្មវិចាកោតិ ។ ឧឧុ អត្ថិ សភានាតាមិដលំ ។ បេ ។ អនាតាមិដលំ ។ បេ ។ អរហត្តដលខ្លំ ។ អាមន្លា ។ ហញ្ចំ អត្ថិ អរហត្តដលំ នោ វត វេ វត្តព្វេ ឧត្តិ អរិយឧម្មវិចាកោតិ ។

 អភិធម្មចិងិក កថាវិត្ថ

កែងសោតាបត្តិផល មានឬ ។ អើ ។ បើសោតាបត្តិផល មាន ម្នាលអ្នក ដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វិជាកនៃអរិយធម៌ មិនមានទេ ។ កែ្រង សកទាតាមិផល ។ បេ ។ អនាគាមិផល ។ បេ ។ អរហត្តផល មានឬ ។ អើ ។ បើ អរហត្តផល មាន (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វិជាកនៃអរិយធម៌ មិនមានទេ ។

(ពិតា ៦) សោតាបត្តិផល មិនមែនជាវិបាកទេឬ ។ អើ ។ ផលនៃទាន មិនមែនជាវិបាកទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សោតាបត្តិផល មិនមែនជាវិបាកទេឬ ។ អើ ។ ផលនៃ សីល ។ បេ ។ ផលនៃតាវនា មិនមែនជាវិបាកទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សកទាតាមិផល ។ បេ ។ អនាតាមិ-ផល ។ បេ ។ អហេត្តផល មិនមែនជាវិបាកទេឬ ។ អើ ។ ផលនៃ ទាន មិនមែនជាវិបាកទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អហេត្តផល មិនមែនជាវិបាកទេឬ ។ អើ ។ ផលនៃសីល ។ បេ ។ ផលនៃតាវនា មិនមែនជាវិបាកទេឬ ។ អើ ។ ផលនៃសីល ។ បេ ។ ផលនៃតាវនា មិនមែនជាវិបាកទេឬ ។ អើ ។ ផលនៃសីល ។ បេ ។

(n) on n) ផលនៃទាន ជាវិចាកថ្ម <math>y អើ y សោតា- $v_{\tilde{p}}^{2}$ ផល ជាវិចាកថ្ម y អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ y បេ y

(៧៣៧) លោកត្តាំ កុសលំ អវិចាកាឆ្នំ ។ អមន្តា ។ កាមានាំ កុសលំ អវិចាកាឆ្នំ ។ ឆ ហៅ វត្តាេ្យ ។ ចេ ។ លោកត្តាំ កុសលំ អវិចា-កាឆ្នំ ។ អមន្តា ។ ទ្រាវខាំ ។ ចេ ។ អរូចាវខាំ កុសលំ អវិចាកាឆ្នំ ។ ន ហៅ វត្តាេ្យ ។ ចេ ។

ពេល៨) តាមារចរំ កុសលំ សរិចាកឆ្លំ ។ អាខន្លា ។ លោកត្តាំ កុសលំ សរិចាកឆ្លំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ រួចារចរំ កុសលំ ។ បេ ។ អរួចារចរំ កុសលំ សរិចាកឆ្លំ ។ អាមន្លា ។ លោ-កុត្តាំ កុសលំ សរិចាភឆ្លំ ។ ន ហេរំវត្តព្វេ ។ បេ ។

ឌា ឧ ៩ លំ វិទា កោតិ ។ អាមន្លា ។ សភា នាតាមំ-៩ លំ ។ បេ ។ អនាតាមំដ លំ ។ បេ ។ អ ហេត្ត៩ លំ វិទា កោតិ ។ ឧ ទោវ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សីល៩ លំ ។ បេ ។ ភាវនា ៩ លំ វិទា កោតិ ។ អាមន្លា ។ សោតា ខត្តិ៩ លំ វិទា កោតិ ។ ឧ ទោវ វត្តព្វេ ។ បេ ។ កាវនា ៩ លំ វិទា កោតិ ។ អាមន្លា ។ សភា នាតា មំ-៥ លំ ។ បេ ។ អនាតាមំដ លំ ។ បេ ។ អ ហេត្ត៩ លំ វិទា កោតិ ។ ឧ ទោវ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អរិយធម្មវិលាពពឋា

ഩ൦൳

អរិយធម្មវិលាកកថា

ដលនៃទាន ដាវិចាកឬ ។ អើ ។ សកទាតាមិផល ។ បេ ។ អនាគាមិ-ដល ។ បេ ។ អហេត្តផល ជាវិចាកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ផលនៃសីល ។ បេ ។ ផលនៃកាវនា ជាវិចាកឬ ។ អើ ។ សោតាបត្តិផល ជាវិចាកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ផលនៃកាវនា ជាវិចាកឬ ។ អើ ។ សកទាគាមិផល ។ បេ ។ អនាគា-មិផល ។ បេ ។ អហេត្តផល ជាវិចាកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៧៣៨) កាមាវចវកុសល ប្រកបដោយវិច្បកឬ ។ អើ ។ លោកុត្តវកុសល ប្រកបដោយវិច្បកឬ ។ អ្នកមិនគរួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វូចាវចវកុសល ។ បេ ។ អវូចាវចវកុសល ប្រកបដោយ វិចាកឬ ។ អើ ។ លោកុត្តវកុសល ប្រកបដោយវិចាកឬ ។ អ្នកមិន គរួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៣៩) លោកុត្តរកុសល មិនមានវិបាកទេឬ ។ អើ ។ កាមាវចរកុសល មិនមានវិបាកទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ លោកុត្តរកុសល មិនមានវិបាកទេឬ ។ អើ ។ រូបាវចរៈ ។ បេ ។ អរូបាវចរកុសល មិនមានវិបាកទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ **។** បេ ។

ග්ංස

វិញពោ វិញពធម្មធម្មោត៌កហ (៧៤៤) វិទាតោ វិទាតាខម្មជម្មោតិ ។ អាមន្តា ។

អរិយធម្មវិលកកថា ។

សវិចាក់ អាចយតាមីតំ ។ ន បោរំ វត្តត្វេ ។បេ។ រួចាវចរំ ។ បេ ។ អរួចាវចរំ កុសសំ សវិចាតាំ អេចយតាមតំ ។ អាមន្តា ។ លោះកុត្តាំ កុសលំ សវិចាក់ អាចយតាមិតំ ។ ន ហៅ វត្តុឲ្យ ។ មេ។ (៧៤០) លោភានាំ កុសលំ សាំទាត់ អបខយ-តាទ័ត៌ ។ អាមន្តា ។ កាមារចរំ កុសលំ សរិចាត់ អបចយតាម័ត៌ ។ ជ ហៅវត្តក្មេ ។ បេ ។ លោកត្តាំ តុសលំ សវិទាត់ អបខយតាម័ត៌ ។ អាមភ្លា ។ រួចារខាំ ។ ខេ ។ អរួចារខាំ កុសលំ សាំចាក់ អបខ-យតាម័ត៌ ។ ឧ ហៅវន្តេ ។ ចេ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

យតាម័ត៌ ។ អាមន្លា ។ លោកត្តាំ កាសលំ

(៧៤០) គាមារចរំ កុសលំ សវិទាកំ អាច-

றைல்

អភិធម្មចិដក កបាវត្ថ

(៧៤០) តាមាវចរកុសល ប្រកបដោយវិបាក ដល់នូវតាវ សន្សំតពូនទ្បើងដែរឬ ។ អើ ។ លោកុត្តរកុសល ប្រកបដោយ វិបាក ដល់នូវការសន្សំតពូនទ្បើងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ វូបាវចវៈ ។ បេ ។ វារូបាវចរកុសល ប្រកបដោយវិបាក ដល់នូវការសន្សំតពូនទ្បើងដែរឬ ។ អើ ។ លោកុត្តរកុសល ប្រកប ដោយវិបាក ដល់នូវការសន្សំតពូនទ្បើងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៤១) លោកុត្តរកុសល ប្រកបដោយវិបាក មិនដល់ខ្លូវការ សន្យុំតពូន ឲ្យេីង ទេឬ ។ អើ ។ តាមាវចរកុសល ប្រកបដោយវិបាក មិនដល់ខ្លូវការសន្យុំតពូន ឲ្យេីង ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ លោកុត្តរកុសល ប្រកបដោយវិបាក មិនដល់ខ្លូវការសន្យុំតពូន ទ្បេង ទេឬ ។ អើ ។ រូបាវចរ: ។ បេ ។ អរូបាវចរកុសល ប្រកប ដោយវិបាក មិនដល់ខ្លូវការសន្យុំតពូន ឲ្យេីង ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

ចច់ អវិយធម្មវិលកកថា ។

វិញកវិញកធម្មធម្មោតិកហ៊ (៧៤៤) វិទាក ជាធម៌ដែលមានវិទាកដាប្រក្រត័ម្ត ។ អើ ។

ണംസ്

វិលាភេ វិលាកធម្មធម្មោតិកឋា

နည္ ဒါသေကာ ဒါဘကားဆမ္မဆမ္မေနာ္ ၈ ေလာဒိဒ္ကေရာ ၈ မင္းေနာက္ ဒီမာေကာ ဒီမာကားဆမ္မဆမ္မေနာ္ ၈ မာမင္လာ ၈ ၈ မင္းေနာင္းေနာင္ ေၾကာင္းေနာက္ ေနာင္လံ ၈ မင္းေနာင္းေနာင္ ေၾကာင္းေနာင္ကေနာင္ ၈ မင္းေနာင္းေနာင္ ေနာင္လာေနာင္ကို ၈ ေလာဒိ ၈ ရက္ ေနာင္းေနာင္းေနာင္ကေနာင္က ေလာဒိ ၈ ရက္ ေနာင္းေနာင္းေနာင္က ေလာဒိ ၈ ေလာဒိ ၈ ရက္ ေနာင္းေနာင္းေနာင္က ေလာဒိ ၈ ေလာဒိ ၈ ရက္ ေနာင္းေနာင္းေနာင္က ေလာဒိ ၈ ေလာဒိ ေနာင္က ေလာဒိ ၈ ရက္ ေနာင္က ေနာင္က ေနာင္က ေလာဒိ ၈ ေလာဒိ ေလာဒိ ေနာင္က ေလာဒိ ၈ ရက္ ေနာင္က ေနာင္က ေနာင္က ေလာဒိ ၈ ေလာဒိ ေရာက္ ေနာင္က ေလာဒိ ေနာင္က ေနာင္က ေလာဒိ ေနာင္က ေလာဒိ ေရာက္ ေနာင္က ေလာဒိ ၈ ေလာဒိ ေနာင္က ေနာင္က ေနာင္က ေလာနိ႔ ေလာဒိ ေရာက္ ေနာင္က ေလာဒိ ေနာင္က ေလာဒိ ေနာင္က ေလာဒိ ေနာင္က ေလာဒိ ေနာင္က ေလာဒိ ၈ ေလာဒိ ေနာင္က ေနာင္က ေလာဒိ ေနာင္က ေနာင္က ေနာင္က ေနာင္က ေနာင္က ေလာဒိ ေနာင္က ေလာဒိ ေနာင္က ေလာဒိ ေနာင္က ေနာက္ေနာင္က ေနာင္က ေနာင္တ ေနာင္က ေနာင္

(៧៤៣) វិទា កោ វិទា ភាឌម្មឌម្មោតិ ។ អាមន្តា ។ វិទា កោតិ វា វិទា ភាឌម្មឌម្មោតិ វា វិទា ភាឌម្មឌម្មោតិ វា វិទា កោតិ វា រសេ សេ រសា ដ្តេ សមេ សម-ភា កេ តដ្ឋា តេតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៧៤៥) វិទា កោ វិទា កាខម្មជម្លោត ។ អាមន្តា ។ នញ្ញៅ អកុសលំ សោ អកុសលស្ប វិទា កោ នញ្ញៅ កុសលំ សោ តុសលស្ប វិទា កោតិ ។ ឧ ទៅវំ វត្ត ឲ្យ ។ ចេ ។

វិលាកវិលភធម្មធម្មោតិកឋា

វិមាក នៃធម៌ដែលមានវិបាកដាប្រក្រតីនោះ ជាធម៌មានវិបាកដាប្រក្រតី ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វិបាក នៃធម៌ដែលមាន វិបាកដាប្រក្រតីនោះ ជាធម៌មានវិបាកដាប្រក្រតីឬ ។ អើ ។ ការធ្វើនូវ ទីបំផុត នៃខុត្តនោះ។ មិនមាន ការផ្ដាច់បង់នូវវដ្ដ: មិនមាន ការរំលត់ នូវអនុបាទ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៧៤៣) វិបាក ជាធម៌ដែលមានវិបាកដាប្រក្រតីឬ ។ អើ ។ ធម៌គឺវិបាកក្ដី ធម៌មានវិបាកដាប្រក្រតីក្ដី ធម៌មានវិបាកដាប្រក្រតីឬ ។ អើ ។ គូទំគឺវិបាកក្ដី ធម៌មានវិបាកដាប្រក្រតីក្ដី ធម៌មានវិបាកដាប្រក្រតីឬ ។ អើ ។ ជម៌គឺវិបាកក្ដី ធម៌មានវិបាកដាប្រក្រតីក្ដី ធម៌មានវិបាកដាប្រក្រតីជ្ដី វិបាក ក្ដី នុំ៖ជាធម៌តាំងនៅជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានចំណែកស្មើ កើតជាមួយ នឹងធម៌នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៧៤៤) វិបាក ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីឬ ។ អើ ។

វិបាកក្តី ធម៌មានវិបាកជាប្រក្រត័ក្តី ធម៌មានវិបាកជាប្រក្រត័ក្តី វិបាកក្តី ជាធម៌ប្រព័ត្តទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា ច្រឡំព្រម ប្រកបព្រម កើត ជាមួយគ្នា លេត់ជាមួយគ្នា មានវត្ថុជាមួយគ្នា មានអារម្មណ៍ជាមួយ គ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៤៥) វិបាក ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីឬ ។ អើ ។ អកុ-សលនោះឯង ជាវិបាកនៃអកុសលនោះ កុសលនោះឯង ជាវិបាកនៃ កុសលនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អភិធម្មបិដីពេ ៧៧វត្ថុ (៧៤៦) វិទា កោ វិទា ភេខ ឬ ឧ ឡោ ឆិ ។ អា ម ខ្លា ។ យោ ខេវ ចិ ត្តេខ ចា ណំ មា ឧ ឆិ តោ នេវ ចិ ត្តេខេ

ជិវយេ បច្ចុតិ យេ េវ ចិត្តេ នានំ នេតិ តេ េវ ចិត្តេ សក្តេ មោនតីតិ ។ ន ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។

(៧៤៧) ឧវត្តព្វំ វិចាតោ វិចាតាឧម្មឧម្មោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វិចាតា ខត្តារោ ១ឆ្នា អរូចំនោ អញ្ញមញ្ញប្បទ្ធយាតិ ។ អាមន្តា ។ បញ្ចំ វិចាតា ខត្តារោ ១ឆ្នា អរូចំនោ អញ្ញមញ្ញប្បទ្ធយា តេន វត ក្រវត្តព្វេ វិចាតោ វិចាតាឧម្មឧម្មោតិ ។

> វិយពោ វិយកធម្មធម្មោតិកថា ។ សត្តមោ វិគ្គោ ។

សង្ត័យោ សម្បាយោតោ ខេតសំតោ ជម្នោ ខេត សំតាំ នានំ បរិភោកមយំ បុញ្ញំ វឌ្ឃតិ ៩តោ និព្នេន តត្ត យាបេន្តិ បឋវី កាម្មវិចាតោ ជាមកលាំ វិចាតោ នត្តិ អរិយឧម្មវិចាតោ វិចាតោ វិចាតាឧម្មឧញ្ញេតិ ។

ന്റംർ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

(៧៤៦) វិបាក ជាធម៌ដែលមានវិបាកជាប្រក្រតីឬ ។ អើ ។ បុគ្គល សម្ងាប់សត្វដោយចិត្តណា វមែង នេះនៅក្នុងនវត ដោយចិត្តនោះ ឯង ឲ្យទានដោយចិត្តណា វមែងកែពយក្នុងឋានស្ងួតិ ដោយចិត្តនោះ ឯងឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៤៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា វិបាក ជាធម៌ដែលមានវិបាក ជាប្រក្រតី ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែង វិបាក ទាំង ឡាយ ជា ១ន្ន ៤ ដែលមិន មានរូប ជាបច្ច័យដល់គ្នានិងគ្នាឬ ។ អើ ។ បើវិបាក ទាំង ឡាយ ជា ១ន្ន ៤ ដែលមិនមានរូប ជាបច្ច័យដល់គ្នានិងគ្នា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ញោះហេតុ នោះ អ្នកគួរពោលថា វិបាក ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ។

ចច់ វិបាកវិបាកធម្មធម្មោតិកថា ។

ចប់ សត្តមវិត្ត ។

ទទ្ធាននៃសត្វមវិគ្គនោះ គឺ

និយាយអំពី ការសង្គ្រោះ ១ ការប្រកបព្រម ១ ធម៌ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុង ចិត្ត ១ ទានប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងចិត្ត ១ បុណ្យ សម្រេចដោយការបរិ-កោគ តែងចម្រើន ១ ពួកប្រេត ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ក្នុង បិត្តិវិស័យនោះ ដោយទានដែលញាតិឲ្យហើយ អំពីលោកនេះ១ ប្រឹថពី ជាវិបាកនៃកម្ម ១ ជរានិងមរណៈ ជាវិបាក ១ វិបាកនៃ អរិយធម៌ មិនមាន ១ វិបាក ដាធម៌មានវិបាកដាប្រក្រតី ១ ។ റ്റാം

ធគតិពឋា

នុង ២ ក្លេមក ២ គឺយោរតិក ជ (៦៤២) ចញ្ចាកតិយោរ ក្តាក កាត់ សារ ស្នា ក្តា ចំត្តិកំសាយ ២ខ្នសព្វា ខេងតំ ២ អាមន្តា ។ ហញ្ចិ ចំត្តិកំសាយ មនុស្សា កេង តែ សារ កិត្ត ចំត្តិកំសាយ មនុស្សា សេរា កោត ស្តែ កតិយោតិ ។

(៧៤៤) ជ កតិយោតិ ។ អមន្តា ។ ឧនុ តាលកញ្ចិតា អសុរា ខេតានំ សមានវណ្ណ⁽⁰⁾ សមានភោតា សមានាយារា សមានាយុកា ខេតេទាំ សហ អាវាហវិវាហំ កច្ឆន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចិ តាលកញ្ចិតា អសុរា ខេតានំ សមានវណ្ណា សមា-នភោតា សមានាយារា សមានាយុកា ខេតេទាំ សហ អាវាហវិវាហំ កច្ឆន្តិ នោវត វេវត្តច្វេ ជ កតិយោតិ ។

ធគតិតឋា

(៧៤៤) គតិ មាន ៦ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះ កាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា គតិ មាន ៥ គឺ នវក ១ កំណើតសត្វតិវច្ឆាន ១ បិត្តិវិស័យ ១ មនុស្ស ១ ទៅតា ១ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមាន ព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា គតិ មាន ៥ គឺ នវក ១ កំណើតសត្វ តិរច្ឆាន ១ បិត្តិវិស័យ ១ មនុស្ស ១ ទៅតា ១ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរូពោលថា គតិ មាន ៦ ទេ ។

(៧៤៩) គតិ មាន ៦ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្លួកកាលកញ្ចិកាសុវ មានវណ្ណៈស្មើគ្នា មានកោគៈគឺមេថុនស្មើគ្នា មានអាហាស្មើគ្នា មាន អាយុស្មើគ្នានឹងពួកប្រេត ៧កាន់អាវាហៈនិងវិវាហៈជាមួយនឹងពួកប្រេត ដែវឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ពួកកាលកញ្ចិកាសុវ មានវណ្ណៈស្មើ គ្នា មានកោគៈគឺមេថុនស្មើគ្នា មានអាហាវស្មើគ្នា មានអាយុស្មើគ្នានឹង ពួកប្រេត ទៅកាន់អាវាហៈនិងវិវាហៈជាមួយនឹងពួកប្រេត ម្នាលអ្នកដ៏ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា គតិ មាន ៦ ទេ ។ (៧៥០) គតិ មាន ៦ ឬ ។ អើ ។ ក្រែង ពួកបរិស័ទរបស់

ព្រះបាទវេបចិត្តិ មានវណ្ត:ស្មើតា មានកោត:គឺបញ្ចុកាមគុណស្មើតា ${}_{\sim}$ ${}_{\sim}$

றூல

អភិធម្មចិងពេ ពឋាវត្ថ

សមានាញារា សមានាយុតា នេយេពិ សញ អាក់ញ-វិកំហំ កញ្ចត្តីតំ ។ អាមន្តា ។ ញញ្ចំ ៤៥ខំត្តិយ៍សា នេកំធំ សមានវណ្ណា សមានភោតា សមានាញារា សមានាយុតា នេយេពិ សញ អាក់ញវិកំហំ កញ្ចត្តិ នោវត ហេវត្តញ្ជូ ជ កតិយោតិ ។

(៧៥០) ជ កតិយោតិ ។ អាមន្លា ។ ឧនុ វេចខិត្តិចរិសា បុព្វនេវាតិ ។ អាមន្លា ។ ហញ្វិ វេចខិត្តិចរិសា បុព្វនេវា នោ វតា វេ វត្តព្វេ ជ កតិយោតិ ។

(៧៥២) ន វត្តព្វំ ជ កតិយោតិ ។ អា-មត្តា ។ ឧនុ អត្តិ អសុវភាយោតិ ។ អាមត្តា ។ ហញ្ចំ អត្តិ អសុវភាយោ តេនេ វត វេ វត្តព្វេ ជ កតិយោតិ ។

ជគតិកថា ។

អត្ថរាភវិកហិ

(៧៥៣) អត្តិ អន្តរាភវោតិ ។ អាមន្លា ។ កោម-ភវោតិ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្ថិ អន្តរាភវោតិ ។ អាមន្លា ។ រូបភវោតិ ។ ឧ ហៅវវត្តព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

មានអាហារស្មើត្នា មានអាយុស្មើត្នានឹងពួកទេវតា ទៅកាន់អាវាហៈនិង វិវាហៈជាមួយនឹងពួកទេវតាដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ពួកបរិស័ទរបស់ ព្រះបាទវេបចិត្តិ មានវណ្ណៈស្មើត្នា មានកោគៈគឺបញ្ចកាមគុណស្មើត្នា មានអាហារស្មើត្នា មានអាយុស្មើត្នានឹងពួកទេវតា ទៅកាន់អាវាហៈនិង វិវាហៈជាមួយនឹងពួកទេវតា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា គតិ មាន ៦ ទេ ។

(៧៥១) គតិ មាន ៦ ឬ ។ អើ ។ ក្រែង ពួកបរិស័ទវបស់ ពោះបាទវេបចិត្តិ ជាទេវតាដើមឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ពួកបរិស័ទ របស់ព្រះបាទវេបចិត្តិ ជាទេវតាដើម ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា គតិ មាន ៦ ទេ ។

អត្តរាភវិកឋា

(ព)៥៣) អន្តរាកព (កពដែលមានក្នុងចន្ទោះឬក្នុងវវាង)មានឬ ។ អើ ។ គឺកាមកពឬ ។ អ្នកមិនគូរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អន្តរាកព មានឬ ។ អើ ។ គឺរូបភពឬ ។ អ្នកមិនគូរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ឲម.ដើ្ឋ។

រូបភាស្បួ ខ អរូបភាស្បួ ខ អន្តរេ ឧត្តិ អន្តរាភរោ លោ វត រេ វត្តត្វេ អត្ថិ អន្តរាភវោតិ ។ (ពថ ៦) អត្ថិ អន្តរាភវោតិ ។ អាមន្តា ។ បញ្ចុមី សា យោធិ ជដ្ឋមី⁽⁰⁾ សា កតិ អដ្ឋមី សា វិញ្ញា លាដ្ឋិតិ ។

(៧៥៤) អត្ថិ អន្តរាភវោតិ ។ អាមន្លា ។ កាម-ភាស្ប ខ រួបភាស្ប ខ អន្តរេ អត្ថិ អន្តរាភវោតិ ។ ឧ លោវវត្តឲ្យ ។ បេ ។ អត្ថិ អន្តរាភវោតិ ។ អាមន្លា ។ រូបភាស្ប ខ អរួបភាស្ប ខ អន្តរេ អត្ថិ អន្តរាភវោ-តិ ។ ឧ លោវ វត្តឲ្យ ។ បេ ។

អត្តិ អន្តរាភរោតិ ។ អាមន្តា ។ អរុមភរោតិ ។ ន ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ ។

អត្ថភភវិពមា

អត្តរាភវ័ពថា

หลูกกิต ยายឬ ๆ เผี้ ๆ ลี่หรูบกิตบุ ๆ หกษีธลูรเตาณ์เต่า เธะเจ ๆ เบ ๆ

(ព)៥៤) អន្តពភព មានឬ ។ អើ ។ អន្តពភព មាន ក្នុង ចន្ទោះនៃកាមភពនិងរូបភពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អន្តពភព មានឬ ។ អើ ។ អន្តពភព មាន ក្នុងចន្ទោះនៃរូបភពនិង ក្ អរូបភពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៥៥) អន្តពភព មិនមាន ក្នុងចន្ទោះនៃកាមភពនិងរូបភពទេ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ អន្តពភព មិនមាន ក្នុងចន្ទោះនៃកាមភពនិង រូបភពទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អន្តពភព មានទេ ។ អន្តពភព មិនមាន ក្នុងចន្ទោះ នៃរូបភពនិងអរូបភពទេឬ ។ អើ ។ ប្រ-សិនបើ អន្តពភព មិនមាន ក្នុងចន្ទោះ នៃរូបភពនិងអរូបភពទេ ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អន្តពភព មានទេ ។ (៧៥៦) អន្តពភព មានឬ ។ អើ ។ គឺកំណើតជា គម្រប់៥ នោះ គតិជាគម្រប់ ៦ នោះ វិញាណជ្និតិជាគម្រប់ ៨ ទោះ

(៧៥៧) អត្ថិ តាមភាវា តាមភាវា ភាវា កតិ សត្តា-កោត៍ ។ អាមន្លា ។ អត្ថ៍ អន្តរាភាវៅ អន្តរាភាវៅ ភាវៅ កត់ សត្តាក់សោ សំសារោ យោធំ វិញាណដ្តំតំ អត្តភាវៗ-ដំលាកោត ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ ២ ។ អត្តិ កាម-ភវុបតំ តម្ម ត្តំ ។ អាមន្តា ។ អត្ថំ អន្តរាភវុបតំ តម្ម ត្តំ ។

។ បេ។ អត្ថំ អត្តរាករោត៍ ។ អាមត្តា ។ អត្តរាកកោ កក់ កត់ សត្តាក់សោ សំសាកេ យោធំ វិញាណដ្តំ អត្តកាវប្បដ៍លាកោត៌ ។ ធ ចោវំវត្តត្វេ ។ ចេ ។ អត្ថ័ អន្តរាកវូបកំ កាម្មត្តំ ។ ឧ ចោរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អត្តិ អន្តរាភវូបតា សត្តាតិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ អន្តរាកវេ សត្តា ជាយន្តិ និយន្ត្រិ ទ័យន្ត្រិ ខាត្តំ ឧបខដ្ឋត្ត័តំ ។ ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អត្ថភ-ភវេ អត្តិ រ៉ូមំ វេឧទា សញ្ញា សត្វាភ វិញាណត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តុឲ្យ ។ ខេ ។ អន្តរាកកេ ខញ្ចកេតារ-ភកេន៍ ។ ឧ ទោវ វត្តុពេ្ ។ មេ ។

អភិធម្មបំដំពេ ពថាវត្ថ ឧសមោ សោ សត្តាក់សោត៍ ។ ឧ មោរំ វត្ថុតេ

ທຸ໑໒

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

សត្តាក់សៈជាគម្រប់ ១០ នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អន្តកកព មានឬ ។ អើ ។ អន្តកកព គឺកព គតិ សត្តាក់សៈ សំសាវ កំណើត វិញ្ញាណដ្តិតិ និងការបានចំពោះនូវអត្តភាពឬ ។ អ្នកមិនគរួវ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ កម្ម នាំចូលទៅកើតក្នុងអន្តកកព មាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ពួកសត្វ ចូលទៅកើត ក្នុងអន្តកកព មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ពួកសត្វ តែង៍កើត ចាស់ ស្លាប់ ច្បូត បដិសន្ធិ ក្នុងអន្តកកពឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខ័ារទាំងឲ្យយ វិញាណ មាន ក្នុងអន្តកភពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្ញាណ មាន ក្នុងអន្តកភពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៧៥៧) កាមកព វមែងមាន ចុះកាមកព កព គតិ សត្តាវាសៈ សំសាវ កំណើត វិញាណដ្តិតិ និងកាវបានចំពោះនូវអត្តភាព (មាន)ដែរឬ ។ អើ ។ អន្តរាកព វមែងមាន ចុះអន្តរាកព កព គតិ សត្តាវាសៈ សំសាវ កំណើត វិញាណដ្តិតិ និងកាវបានចំពោះនូវអត្តភាព (មាន)ដែរឬ ។ អ្នក មិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កម្ម នាំចូលទៅកើតក្នុងកាមកព មាន ដែរឬ ។ អើ ។ កម្ម នាំចូលទៅកើតក្នុងអន្តរាកព មានដែរឬ ។ អត្ថាភ**វិ**ពថា

(៧៥៤) អត្តិ រួចភាវា រួចភាវា ភាវា គត៌ សត្តាវាសោ សំសារោ យោធិ វិញ្ញាណដ្ឋិតិ អត្តភា-វប្បដិលាភោតិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ អន្តរាភវោ អន្ត-រាភវោ ភវោ គតិ សត្តាវាសោ សំសារោ យោធិ វិញ្ញាណដ្ឋិតិ អត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្តិ រួចភវូចកំ តាម្មត្តិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ អន្តរាភវូចកំ តាម្មត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ទា

អាមន្តា ។ អន្តរាកហេ មញ្ហាភារកកេត៌ ។ ន ហេវំ

ற**ூ**

វត្តពេ ។ បេ ។

អត្ថរាភវិពថា

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពួកសត្វ ចូលទៅកើតក្នុងកាមកព មានដែរឬ ។ អើ ។ ពួកសត្វ ចូលទៅកើតក្នុងអន្តរាកព មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពួកសត្វ តែងកើត ចាស់ ស្ងាប់ ច្បូត បដិសន្ធិ ក្នុងកាមកពដែរឬ ។ អើ ។ ពួកសត្វ តែងកើត ចាស់ ស្ងាប់ ច្បូត បដិសន្ធិ ក្នុងអន្តរាកពដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារពំងឲ្យាយ វិញាណ មាន ក្នុងកាមកពដែរឬ ។ អើ ។ រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារពំងឲ្យាយ វិញាណ មាន ក្នុងអន្តរាកពដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាមកព គឺបញ្ហាវោការភពឬ ។ អើ ។ អន្តរាកព គឺបញ្ហ-រៅការភពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៥៤) រូបភព វមែងមាន ចុះរូបភព ភព គតិ សត្តាវាសៈ សំសាវ កំណើត វិញាណដ្ឋិតិ និងការបានចំពោះ នូវិអត្តភាព (មាន) ដែវ ឬ ។ អើ ។ អន្តរាភព វមែងមាន ចុះអន្តរាភព ភព គតិ សត្តា-វាសៈ សំសាវ កំណើត វិញាណដ្ឋិតិ និងការបានចំពោះនូវអត្តភាព (មាន) ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កម្ម នាំចូល ទៅកើតក្នុងរូបភព មានដែរឬ ។ អើ ។ កម្ម នាំចូលទៅកើតក្នុង អន្តរាភព មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដកេ កឋាវត្ថ អត្ត រូបភរុបថា សត្តាតំ ។ អាមន្តា ។ អត្ត អន្តរា-ភវូបកា សត្តាតិ ។ ជ ហៅ វត្តុឲ្យ ។បេ។ រូបភវេ လန္စာ ဆယင္ရွိ ဆီယျင္ရွိ မီယျင္ရွိ ေၾငွိ ရဗာဥ္တင္ရွိနီ ၅ អាមន្តា ។ អន្តរាភាវ សត្តា ជាយន្តិ ជិយ្យន្តិ មិយន្ត្រិ ខវត្តិ ឧបមជ្ជត្ត័តិ ។ ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។ រួមភវ မန္နိ ္ၿပီ ပဲအေ မးကာ မန္တို႔ ဒီကာလာန္ရွိ ၅ អាមន្តា ។ អន្តរាភវេ អត្ថិ រូប វេឧនា សញ្ញា សន្ត្វារា ဒိញ္ဌာလာန္ရွိ **၅ ေ ေပာ^{င္ပိ} ႏွ**င္မေ႒ ျဖဴက ကိ បញ្ចុះវោភារភាវាតំ ។ អាមន្តា ។ អន្តរាភវៅ មញ្ចុ-កេតាកោះកេតិ ។ ជ ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។ (๗ ๔ ๙) หลัง หรูย กเก หรูย กเก กลัง လန္စာကံးလာ လိုလားက လာအို ကိုးကာလားဦးနို အန္စာက-វប្បដ៍លាកោត៌ ។ អាមន្តា ។ អគ្គ៌ អន្តរាកកៅ អន្ត-កកក់ កក់ កត់ សត្វាក់សោ សំសារោ យោធំ វិញាណដ្តិតំ អត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។ ៤ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ អត្ថិ អរូបករ៉ុបកំ កម្មភ្នំ ។ អាមន្តា ។ หត្ត អនុភភវុបកំ កម្មន៍ ។ ឧ ເວນ ຳត្តុឲ្យ ។ បេ។

ආອບ

អភិធម្មបិដក កថាវត្ថ

ពួកសត្វ ចូលទៅកើតក្នុងប្រភព មានដែរឬ ។ អើ ។ ពួកសត្វ ចូលទៅ កើតកងអនុរាភព មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពុក្ខសត្វ តែងកើត ចាស់ ស្លាប់ ចុត្រ បដិសន្និ ក្នុងរូបកពដែរឬ **។** អើ ។ ពួកសត្វ តែងកើត ចាស់ ស្លាប់ ច្យូត បដិសន្និ ក្នុងអន្តរាភព ដែវឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វូប វេទនា សញា សញ្ញា សង្ខាវទាំង ្បាយ វិញាណ មាន ក្នុងអន្តរាកពដែវឬ ។ អ្នក មិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ រូបភព គឺបញ្ហុវៅកាវភពថ្ក ។ អើ ។ អន្តរាកព គឺបញ្ហរៅការកពប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (๗๕๙) หรูบกต รไฮฉ์ยาร อุะหรูบกต กต คลิ พลา-

វាសៈ សំសារ កំណើត វិញាណដ្តិត និងការបានចំពោះនូវអត្តភាព (មាន) ដែរឬ ។ អើ ។ អន្តវាភព វេមេងមាន ចុះអន្តវាភព ភព គតិ សត្តាវាសៈ សំសារ កំណើត វិញាណដ្តិត និងការបានចំពោះនូវអត្ត-ភាព (មាន) ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កម្ម នាំ ចូលទៅកើតក្នុងអរូបភព មានដែរឬ ។ អើ ។ កម្ម នាំចូលទៅកើត ក្នុងអន្តវាភព មានដែរឬ ។ អ្នកមិ គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

វត្តត្វេ ។ ខេ ។ សត្វេសញ្ញេវ សត្តានំ ឧត្តិ អន្តរា-ភវេតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជិ សត្វេសញ្ញេវ សត្តានំ ឧត្តិ អន្តរាភវោ នោ វត វេ វត្តត្វេ អត្តិ អន្តរាភវោតិ ។

សត្វេសញ្ហៅ សត្តានំ អត្ថិ អន្តរាកកេតិ ។ ន ហៅ

សថ្លារា វិញាណន្តិ ។ អាមន្តា ។ អន្តរាភឋ អត្តិ ឋននា សញា សថ្លារា វិញាណន្តិ ។ ន ទៅវ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ អរួមភវេរា ខតុវេរិការភវោតិ ។ អាមន្តា ។ អន្តរាភវេរា ខតុវេរិការភវោតិ ។ ន ទៅវវត្តព្វេ ។ ខេ ។ (៣៦០) អត្តិ អន្តរាភវោតិ ។ អាមន្តា ។

អត្ត៌ អរូបភរូបតា សត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ អត្តំ អន្ល-កភរូបតា សត្តាតិ ។ ឧ បោរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អរូបភាវ សត្តា ជាយន្តិ ជិយ្យន្តិ មិយ្យន្តិ ខវន្តិ ឧបបដ្ឋន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ អន្តកភវេ សត្តា ជាយន្តិ ជិយ្យន្តិ មិយ្យន្តិ ខវន្តិ ឧបបដ្ថន្តីតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អរូបភវេ អត្តិ វេឧណ សញ្ញា សថ្លាក វិញាណន្តិ ។ អាមន្តា ។ អន្តកភវេ អត្តិ វេឧណ សញ្ញា សថ្លាក វិញាណន្តិ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អរូបភវេ ខេតុវេកភារភវោតិ ។

អត្ថរាភវិកថា

អត្ថរាភវិពថា

ពួកសត្វ ចូលទៅកើតក្នុងអរូបភព មានដែរឬ ។ អើ ។ ពួកសត្វ v_{U} $v_{$ របេ។ ពួកសត្វ តែងកើត ចាស់ ស្ងាប់ ច្បូត បដិសន្និ ក្នុង អរូបភពដែរឬ ។ អើ ។ ពុក្ខសត្វ តែងភើត ហស់ ស្ងាប់ ច្បូត $v \vec{k} \mathcal{N} \vec{s}$ ក្នុងអនុវាភពដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វេទនា សញា សង្ខាវទាំងឡាយ វិញាណ មាន ក្នុងអរូបកពដែរឬ ។ អើ។ វេទនា សញ្ញា សង្ខាវ**ទាំ**ងឡាយ វិញាណ មាន ក្នុងអន្តរាកព ដែរឬ ។ អ្នកមិនគរ្ភពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ អរូបភព គឺចតុវោ-ការកពឬ ។ អើ ។ អន្តរាកព គឺចតុវៅការកពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៦០) អន្តពភព មានដែរឬ ។ អើ ។ អន្តពភព របស់ ពូកសត្វទាំងអស់ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អន្តពភព របស់ពួកសត្វទាំងអស់ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ អន្តពភព របស់ពួកសត្វទាំងអស់ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា អន្តពភព មានទេ ។ អាធម្មបំណា nbវត្ថុ (៧ ៦ ០) អន្តិ អន្តរាកវោតិ ។ អាមន្តា ។ អានន្តរិយស្ប បុក្តលស្ប អត្ថិ អន្តរាកវោតិ ។ ន ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។ អានន្តរិយស្ប បុក្តលស្ប ឧត្តិ អន្តរាកវោតិ ។ អាមន្តា ។ ហញិ អានន្តរិយស្ប បុក្តលស្ប ឧត្តិ អន្តរាកវោ នោ វតា វេ វត្តត្វេ អត្ថិ អន្តរាកវោតិ ។

န္စံမ ပြာလက္ကိုင္ ကြာလားနိုင္ရာ အ (၅၄၉) អន្តរាភកេត៍ ។ អាមន្តា ។ អានន្តលៃស្បូ បុក្តលស្ប អត្ថិ អត្តរាភាវោតិ ។ ធ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អានន្តរំយស្ប បុក្តលស្ប នត្តំ អន្តរាកហេតំ ។ អា-មន្តា ។ ឧ អាឧន្តរំយស្ស បុក្តលស្ស ឧត្តំ អន្តរា-ភកេត៍ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ មេ ។ និវយ្វមកស្ប មុក្តលស្ស ។ ខេ ។ អសតាសត្ថខតស្ស មុក្តលស្ស ។ ខេ ។ អរុទ្ធខកស្ស មត្តិ អន្តរាគហេ-តំ ។ ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។ អរុទ្ធ កស្ស មុក្ត. លស្បូ ឧត្តំ អន្តរាភហេតំ ។ អាមន្នា ។ មាញ្ចំ អរុទ្ធបកស្ម ទុក្តលស្ម ឧត្តំ អន្តរាគកៅ នោ វត រេវត្តពេ អត្ត អនុកភរេកតំ ។

றைல

អភិធម្មបិជក កឋាវត្ថ

(๗๖๑) ผลกาก ยายสมบุ ๆ เมื่ ๆ ผลกาก เบง้ បុគ្គលអ្នកធ្វើអនន្តរិយកម្ម មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ าเบา หรุกกุต เบงบุลุณหกเธ็หรุรโพกษ ยิ่รยารเะบุ ๆ អើ ។ ប្រសិនបើ អន្តរាកព របស់បុគ្គលអ្នកធ្វើអនន្តរិយកម្ម មិនមានទេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អន្តរាកព មានទេ ៗ (๗๖๒) หลุกกต เบญ่บุลุณุรกเฉี้หรลูโพกษ ยิรษาร ទេឬ ។ អើ ។ អនុរាភព របស់បុគ្គលអកធ្វើអនន្តរិយកម្ មាន โสรญ ๆ หุกษิรสรรณาณเพ็ลเระเจ ๆ เบ ๆ หุลกกต វថស บุลุณหกเฉ็หรรโพกษ ยิ่รษารเรวุ ๆ เห็ ๆ หรุกกต វបស បុគ្គលអ្នកធ្វើអនន្តរិយកម្ម មិនមែនជាមិនមានទេឫ ។ អ្នកមិនគរូវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អន្តរាកព វបស់បុគ្គលអកចលទៅកើតកុងនវក (មាន) ។ បេ ។ វបស់បុគ្គលអ្នកចូលទៅកើតក្នុងអសញសត្វ (មាន) ។ បេ ។ វបស់បុគលអកចលទៅកើតកងអរបកព មានដែរឬ ។ អក ក្រំ ដំ រ មិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អន្តរាកត វបស់បុគ្គលអ្នកចូលទៅ เกิดกล์หรุบกต ยิ่รยารเจนุ ๆ เห็ ๆ บางิรเบี หรุกกต អកមនគវាពោលថា អនពភិព មានទេ y

ຄງອຽ

ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។

ហេត ។ ៥ យោ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ (៧៦៤) ឧ វត្តព្វំ អត្ថិ អន្តរាភហេតិ ។ អ-មន្តា ។ ឧនុ អន្តរាបរិធិញាយី បុក្កលោ អត្ថិតិ ។ អាមន្តា ។ ហេញុំ អន្តរាបរិធិញាយី បុក្កលោ អត្ថិ នោ វត ហេ វត្តព្វេ អត្ថិ អន្តរាភហេតិ ។ អន្តរា-បរិធិញាយី បុក្កលោ អត្ថិតិ កាត្វា អត្ថិ អន្តរាភ-ហេតិ ។ អាមន្តា ។ ឧបហជ្ធបរិធិញាយី បុក្កលោ អត្ថិតិ កា្វា អត្ថិ ឧបហជ្វបរិធិញាយី បុក្កលោ អត្ថិតិ កា្វា អត្ថិ ឧបហជ្វបរិធិញាយី បុក្កលោ អត្ថិតិ កា្វា អត្ថិ ឧបហជ្វភេហិតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អន្តរាបរិធិញាយី បុក្កលោ អត្ថិតិ កាត្វា អត្ថិ អន្តរាភហេតិ ។ អាមន្តា ។ អសង្ខ័ា-បេរិធិញាយី បុក្កលោ ។ បេ ។ សសង្ខ័ារចរិធិញាយី បុក្កលោ អត្ថិតិ កាត្វា អត្ថិ សសង្ខ័ារភាហេតិ ។ ឧ

អត្តរាភវិពឋា

អត្ថរាភរំពឋា

(៧៦៣) អន្តរាកព របស់បុគ្គលអ្នកចូលទៅកើតក្នុងអរូបកព មិនមានទេឬ ។ អើ ។ អន្តរាកព របស់បុគ្គលអ្នកចូលទៅកើតក្នុងអ រូបកព មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អន្តរាកព របស់បុគ្គលអ្នកចូលទៅកើតក្នុងអរូបកព មិនមានទេឬ ។ អើ ។ អន្ត-រាកព របស់បុគ្គលអ្នកចូលទៅកើតក្នុងអរូបកព មិនមានទេឬ ។ អើ ។ អន្ត-លកព របស់បុគ្គលអ្នកចូលទៅកើតក្នុងអរូបកព មិនមែនដាមិនមានទេ ឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៦៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា អគ្គរកតា មានទេឬ ។ អើ ។ កែង បុគ្គល ជាអត្តរាបរិនិត្វាយី មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គល ជាអត្តរាបរិនិត្វាយី មានមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោល ថា អត្តរាកត មានទេ ។ អត្តរាកតា មាន ព្រោះធ្វើនូវសេចក្តីចូលចិត្តថា បុគ្គល ជាអត្តរាបរិនិត្វាយី មានឬ ។ អើ ។ ឧបហច្ចកត មាន ព្រោះ ធ្វើនូវសេចក្តីចូលចិត្តថា បុគ្គល ជាឧបហច្ចបរិនិត្វាយី មានឬ ។ អ្នក មិនគួរតោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អត្តរាកតា មាន ព្រោះធ្វើនូវសេចក្តី ចូលចិត្តថា បុគ្គល ជាអត្តរាបរិនិត្វាយី មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជា អសង្ខារបរិនិត្វាយី ។ បេ ។ អន្តរាកតា មាន ព្រោះធ្វើនូវសេចក្តី ចូលចិត្តថា បុគ្គល ជាអត្តរាបរិនិត្វាយី មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជា អសង្ខារបរិនិត្វាយី ។ បេ ។ សសង្ខារកតា មាន ព្រោះធ្វើនូវសេចក្តី ចូលចិត្តថា បុគ្គល ជាអត្តរាបរិនិត្វាយី មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជា អសង្ខារបរិនិត្វាយី ។ បេ ។ សសង្ខារកតា មាន ព្រោះធ្វើនូវសេចក្តី

ចច់ អន្តរាភរិកថា ។

អភិធម្មចំ&កេ កមាវត្ថុ កាមគុណកបា

ගුඉය්

អភិធម្មបំ4n nថាវត្ថុ កាមគុណាបិឋា

(៧៦៥) កាមគុណ ៥ ជាកាមធាតុឬ ។ អើ ។ ក្រែង «នួ: ប្រកបដោយកាមគុណនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ «នួ: ប្រកបដោយកាមគុណនោះ មានមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា កាមគុណ ៥ ជាកាមធាតុទេ ក្រែងរាគ: ប្រកប ដោយកាមគុណនោះ «នួរាគ: ប្រកបដោយកាមគុណនោះ សង្កប្បៈ យោកបដោយកាមគុណនោះ រាគ: ប្រកបដោយកាមគុណនោះ សង្កប្ប-រាគ: ប្រកបដោយកាមគុណនោះ បីតិ ប្រកបដោយកាមគុណនោះ សោមនស្ស ប្រកបដោយកាមគុណនោះ បីតិ ស្រកបដោយកាមគុណនោះ កោមគុណនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បីតិសោមនស្ស ប្រកបដោយកាមគុណនោះ មានមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ សោសថា កាមគុណនោះ មានមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ សោសថា កាមគុណ ៥ ជាកាមធាតុទេ ។

ពេខទេ សាមគុណ ៥ ជាកាមធាតុថ្ក ។ អើ ។ ចក្តុ របស់ ពួកមនុស្ស មិនមែនជាកាមធាតុខេថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ត្រចៀក របស់ពួកមនុស្ស ។ បេ ។ ច្រមុះ របស់ពួកមនុស្ស ។ បេ ។ អណ្តាត របស់ពួកមនុស្ស ។ បេ ។ កាយ របស់ពួកមនុស្ស ។ បេ ។ ចិត្ត របស់ពួកមនុស្ស មិនមែនជាកាមធាតុខេថ្ក ។ អ្នក

നഉപ്പ

မင္ခလ္ဂုဒိ မးေအာ ေကာမဆန္ခနီ ၅ អាមន្តា ។ តាមកុណា ភហំ កតំ សត្តាក់សោ សំសារោ យោធ៌ វិញាណដ្តំតំ អត្តភាវប្បដ៍លាភោត៌។ ေ း ေက်း နန္ရုရွ္ ၅ ဗေ ၅ မန္မ်ိဳ ကာ မ ကို လာ ဗ ကိ តាម្មត្តំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្តំ កាម-ကို လာ့ ဗက က ရွားစိုး ၅ ေ စောက် အိုး ၅ ၅ စေ ၅ ကာမဂုံးလာ လန္မာ ဆံထားနဲ့ ဆီယာန္ခဲ့ ခ်ီထားနဲ့ ဆီဆီ ^၃೮೮င္ဖင္ရွိနီ ၅ ေလာ၊ နန္း၅ ၅ ၊ ೮ ၅ ကာ ဗန္ ၊ လာ អត្ថិ រូប វេឌនា សញ្ញា សន្ល័ា វិញាណត្ថិ ។ ន ហេវំ វត្ថុពេ ។ បេ ។ តោមភ្លោ បញ្ចុវេតាកោះ ។

ေ ေလာက် အွဲးေတာ့ ។ ေလာက္ မေလာက္ ေၾကာက္ ေၾကာမွာ ဘားစွားစား က က ေရာက္ ေၾကာက္ ေၾကာက္ ေလာက္ ေၾကာက္ ေလာက္ေၾကာက္ ေၾကာက္ ေၾကာက္ သက္ ေနာက္ ေၾကာက္ ေၾကာက္ ေတာ္ ေလာက္ ေတာ္ အေၾကာက္ ေၾကာက္ ေၾကာက္မွာ ေၾကာက္ ေၾကာက္ ေၾကာက္ ေၾကာက္ ေၾကာက္ ေၾကာက္ ေၾကာက္ ေ

៣មតុណាយា

ฏ๏๙

៣មតុណពថា

មិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ចិត្ត របស់ពួកមនុស្ស មិនមែនដា កាមធាតុទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមគុណ ៥ មានចិត្តជាគម្រប់ ៦ តថាគត សំដែងទុក ភ្នុងលោក បុគ្គល កំចាត់បង់ធន្ទៈ ក្នុងកាមគុណនុ៎ះ វមែង រួចចាកទុក្ខ ដោយហេតុយ៉ាងនេះឯង

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នក ចិនគួរពោលថា ចិត្ត របស់ពួកមនុស្ស មិនមែនជាកាមជាតុទេ ។

(៧៦៧) កាមគុណ ៥ ជាកាមធាតុឬ ។ អើ ។ កាមគុណ គឺភព គតិ សត្តាក់សៈ សំសាវ កំណើត វិញ្ញាណដ្ឋិតិ និងការបាន ចំពោះនូវអត្តភាពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កម្ម នាំចូល ៅកើតក្នុងកាមគុណ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ។ បេ ។ ពួកសត្វ ចូលទៅកើតក្នុងកាមគុណ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ពួកសត្វ តែងកើត បាស់ ស្ងាប់ ច្បូត បដិសន្ធិ ក្នុងកាមគុណដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វូប ក្នុងតាមគុណដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វូប អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាមគុណ គឺបញ្ហាវោការកពេជ្ជ ។ អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

៤ ហេរំវត្តព្វោប។ តាមកុណេ សម្មាសម្ពុនា နပ္ခုဥ္တံနာက္ ၈ ေလာ႔ နန္ရုပ္ခံ ၈ ေလာ႔ မဆုန္ កក់ គតិ សត្តាក់សោ សំសារោ យោធំ វិញាណដ្នំ-តំ អត្តភាវប្បដំលាភោតំ ។ អាមត្តា ។ តាមកុណា កក់ គត់ សត្តាក់សោ សំសារោ យោធំ វិញាណដ្តំតំ អត្តភាវច្បដិលាភោតិ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ ចេ ។ អត្ត កាមជាតុបក់ កម្មភ្នំ ។ អាមន្តា ។ អត្ត ကာဗဂုက္ၿဗင်္ဂ ကမ္မင္ဆို ၅ ေ းေပး၊ ႏွား၊ ၅ ၂ ၊ ၁ ၂ អត្ថិ ភាមជាតូបតា សត្តាតំ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ ကာမဂုံလာ့ဗက လန္ရာဆို ၁ ေလာက် ကန္စုရွ ၁ ေဗာ ကာမဆန္နယာ လန္ရာ ဆယ္ရွိ ဆီယ္ပန္ရဲ့ မီယ္ပန္ရဲ့ မႈန္ရဲ ឧបបជ្លន្តិតំ ។ អាមន្លា ។ តាមតុលោ សត្តា ជា. ယင္ရဲ ငါယ္ခုန္ရဲ့ မိယ္ခုန္ရဲ့ ဧးန္ရဲ့ နဗဗင္လန္ရဲနီ ၈ ေလး វត្តព្វេ ។ បេ ។ កាមជាតុយា អត្ថិ រ៉ូចំ វេនភា សញ្ញា សន្ត្នារា ញាំណត្តិ ។ អាមត្តា ។ កាមកុណេ អន្តំ រុចំ វេននា សញ្ញា សន្ត័ារា វិញាណត្តំ ។ ន ហេវំវត្តឲ្យ ។ មេ ។ កាមនាតុ ខញ្ហាភារភាពតំ ។

ளுக்

អភិធម្មបំដាក កឋាវត្ថ

អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង ទេះ ទេ ។ បេ ។ ព្រះសម្មាសមុទ្ធ ទាំងទ្បាយ ទ្រន័ កើតទ្យើង ព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធទាំងទ្យាយ កើតទ្យើង គូនៃសាវ័ក កើត ទ្យើង ក្នុងកាមគុណដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ចេ ។ กายធាតុ គឺក**ព** គតិ សត្តាវាស: សំសាវ កំណើត វិញាណដ្តិ និងកាវបានចំពោះនូវអត្តភាពឬ ។ អើ ។ កាមគុណ គឺកព គតិ សត្តា-វាស: សំសាវ កំណើត វិញាណដ្ឋិតិ និងការបានចំពោះនូវអត្តភាព ឬ ។ អកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ កម្ម នាំចូលទៅកើតក្នុង តាមជាតុ មានដែរឬ ។ អើ ។ កម្ម នាំចូលទៅកើតកងកាមគុណ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពួកសត្វ ចូល ទៅកើតក្នុងកាមធាតុ មានដែរឬ ។ អើ ។ ពួកសត្វ ចូលទៅកើត ក្នុងតាមគុណ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ 9 10 9 ពកូកសត្វ តែងកើត ចាស់ ស្លាប់ ច្បូត បដិសន្ធិ ក្នុងកាមធាតុដែរឬ ។ អើ ។ ពួកសត្វ តែងកើត ចាស់ ស្ងាប់ ច្បូត បដិសន្និ ក្នុង កាមគុណដែរឬ ។ អ្នកមិនគរត្រោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារទាំនឡាយ វិញាណ មានក្នុងកាមធាតុថ្កូ ។ អើ ។ វូប ឋទនា សញ្ញា សង្ខាវទាំនទ្យាយ វិញាណ មាន ក្នុងកាមគុណដែរឬ ។ អកមិនគរុវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាមធាតុ ជាបញ្ហាោកាវភពថ្ម ។

ឧប្បដ្ឋត្តិ បច្ចេកសម្ពុន្ធា ឧប្បដ្ឋត្តិ សាវកាយុកំ ឧប្ប-ជូត័ត៌ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។ (៧៦៤) ធវត្តត្ំ បញ្ចេរ តាមកុណា តាមជាត្-តំ ។ អាមន្លា ។ ធនុ វត្តំ ភកវតា បញ្ចុំមេ ភិក្តាវ မာန္ကေကာ္ နမ္စားေရးကို ရ ေဆို႔ေဆာက္ပါ ေရး ត់ដ្ឋា កេន្តា មនាទា ខ័យក្រោ កាមូខសំហ៍តា កដ. ဒီယာ (လာအိုးရွာဖျာ လန္နာ ၅ ဗေ ၅ စာ အိုးရွာဖျာ အရှာ ၅ ဗေ ၅ ဆိုဂိုးရာယ္ပြာ ကေ ၅ ဗေ ၅ ကေ ယ-ဂိုးရွာယျာ ဆေးဆွံ့ရာ နည္မ်ာ ကန္ရာ ဓဘာဓာ စီယ႑္မဓာ តាមូបសំហ៍តា រជន័យរ ៩ មេ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ច តាមកុឈាត់ អត្ថៅ សុត្តត្លេតំ ។ អាមន្តា ។ នេះ ហិ បញ្ចេវ កាមកុណា កាមជាត្វតំ ។

ហេរ៉ វត្តព្វេ ។ បេ ។ តាមជាតុយា សម្មាសម្ពុន្ធា ឧប្បដ្ឋិត្តិ បច្ចេកសម្ពុន្ធា ឧប្បដ្ឋិត្តិ សាវតាយុតំ ឧប្ប-ដួតីតំ ។ អាមន្តា ។ តាមកុណេ សម្មាសម្ពុន្ធា ឧប្បដ្ឋិត្តិ បច្ចេកសម្ពុន្ធា ឧប្បដ្ឋិត្តិ សាវតាយុតំ ឧប្ប-ជតីតំ ។ ឲ ហេរ៉ វត្តាព ។ ចេ ។

កាមគុណពថា

មានខ្លា ។ តាមកុណា ខញ្ចាក់តាកោកនំ ។ ន

៣មគុណកឋា

អើ ។ កាមគុណ គឺបញ្ហរៅការកពឬ ។ អ្នកមិនគ្លូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទាំងឡាយ ទ្រង់កើតទ្បើង ព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធ ទាំងឡាយ កើតទ្បើង គូនៃសាវ័ក កើតទ្បើង ក្នុងកាមធាតុដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទាំងឡាយ ទ្រង់កើតទ្បើង ព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធ ទាំងឡាយ កើតទ្បើង គូនៃសាវ័ក កើតទ្បើង ក្នុងកាមគុណដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៦៤) បុគ្គលមិនគរូវពោលថា កាមគុណ ៥ ជាកាមជាតុទេ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំង-ទ្បាយ កាមគុណនេះ មាន៥យ៉ាង ។ កាមគុណ៥យ៉ាង តើដួច ម្តេច ។ គឺប្រទាំនទ្យាយ ដែលគប្បីដំងដោយភ្នែក ជាទីប្រាជ្ញា ជាទី ត្រេកអវ ជាទីពេញចិត្ត មានសភាពជាទីស្រទ្យាញ់ ប្រកបដោយកាម គូរូវីករាយ ១ សំទ្បេងទាំងទ្បាយ ដែលគប្បីដឹងដោយត្រចៀក ។ បេ ។ ភ្លិនទាំងឡាយ ដែលគប្បីដឹងដោយច្រមុះ ។ បេ។ រសទាំងឡាយ ដែលគប្យីជឹងដោយអណ្តាត ។ បេ។ ផោដ្ឋព្វ:ទាំងទ្បាយ ដែលគប្យី ដឹងដោយកាយ ជាទីប្រាជ្ញា ជាទីត្រេកអរ ជាទីពេញចិត្ត មានសភាព ជាទីស្រទ្យាញ់ ប្រកបដោយកាម គរូវរីករាយ ១ ម្នាលកិត្ត ពំ័នទ្យាយ កាមគុណ មាន ៥ យ៉ាងនេះឯង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ កាមគុណ ៥ យ៉ាង ជាកាមជាតុ (ដោយពិត) **។** ០ចំ ៣មគុណាតថា ។

(၈၈၀) ေႏန္ရာရ္င္ဘံ ေၾကာက္လာဆာေကာမားေန ကမန္ဘာ ၅ ေဒၚ ႏိုင္ရွိ အႀကာ ေပာက္ခ်ိဳးေၾကာက္က ေနာက္မႈ ေကာမ္-လူလာ ၅ အေနးေၾကာ္ ၅ ေၾကာက္တြက္ ျပင္ ၅ ကေအာင္အာက္တြက္က ေၾကာ ရၾကာ အေနာ ၅ ကေအာင္အာက္တြက္က ေၾကာ ရၾကာ အေနာက္

(៩៦៩) បញ្ចេកយគនា តាមាតំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អត្ថិ តប្បដ៍សំយុត្តោ ជញ្ចេតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្វិ អန္ခို အပျွင်္င လံယုုန္ရာ အၾက အေဒအ အေဒရ ေရာ-វាយតនា តាមាត៌ ។ ននុ អត្ថិ តប្បដ៏សំយុត្តោ ားက နာဗျွင်္ဂလံယူးရွာ အန္နားက နာဗျွင်္ဂလံယူးရွာ လန္လံုးဗျာ အဗျွင်္ဂလံယုုရ္ရာ ၈၉၈ အဗျွင်္ဂလံယုုရ္ရာ လန္လံဗျ္ဂားက အဗျွင်္ဂလံယ္၊ ရွာ ဗီနီ နာဗျွင်္ဂလံယုန္ရွိ (ညာ-មឧស្ស៍ តប្បដិសំយុត្តំ បីតិសោមឧស្សត្តំ ។ អាមន្តា ។ ហញុំ អត្ថ តប្បដិស័យត្តំ ប័ត៌សោមឧស្ស៍ នោ វត កេវត្តព្វេ បញ្ចេកយតនា កាមាត៌ ។

៣មកឋា

អភិធម្មមិជិកេ កឋាវត្ថ

m66

றடுட

អភ៌ធម្មចំឪត កថាវត្ថុ កាមកាហ់

(៧៦៩) អាយតន:៥ ជាកាមថ្ម ។ គើ ។ ក្រែងធន្វៈ ដែលប្រកបដោយអាយតនៈនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ធន្វៈ ដែលប្រកបដោយគាយតន នោះ មានមែន មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា អាយតនៈ៥ ជាកាមទេ ។ ក្រៃងរាគៈ ដែល សន្តបុក្រៈ ដែលប្រកបដោយអាយតន:នោះ វាគ: ដែលប្រកបដោយ អាយតនៈនោះ សង្គប្បូវគេ: ដែលប្រកចដោយអាយតនៈនោះ ច័ត៌ ដែល ប្រកបដោយអាយតនៈនោះ សោមនស្ស ដែលប្រកបដោយអាយតនៈ នោះ បីតិសោមនសុវ្រដែលប្រកបដោយអាយតនៈនោះ មានដែរឬ ។ *អើ ។ ប្រុសិ*នបើ បីតិសោមនស្ស ដែលប្រកបដោយ អាយតនៈនោះ មានមែន មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរ ពោល៣ អាយតនៈ ៥ ជា កាម៖ទ ។

(៧៧០) បុគ្គលមិនគរួវនិយាយថា អាយតនៈ ៥ ជាកាមទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កាមគុណនេះ មាន ៥ ។ កាមគុណ ៥ តើដូចម្តេច ។ គឺរូបទាំង ឡាយ ដែលគប្បីដឹងដោយភ្នែក ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្លៈទាំងឡាយ ដែលគប្បីដឹងដោយកោយ ជាទីព្រាថ្នា ជាទីត្រេកអរ ជាទីពេញចិត្ត

នេះ លំ បញ្ចេវាយតនា កាមាតំ ។ (៧៧០) បញ្ចេះវាយគនា កាមាតំ ។ អាមន្តា ។ နေ ကိုန္မွိ အကၤနာ ဗက္နီ၊ ေအာက္စီး၊ အာမဆိုလာ ခ ကနားမ ဗက္ခ႑ ဗန္ကာနီးရာယ္ပာ႔မွာ ၅ ဗေ႔ ကာယ-ဂ်ဳိးရွှောယ၂၇ ဆေးဆိုသို့ ရဆိုသူ ဆိုအားရာ ဆိုအားစိုးစားစိုးစားစိုးစားစိုးစားစိုးစားစိုးစားစိုးစားစိုးစားစိုးစားစ តាមូបសំហិតា ដេខ័យ ៩ មេ ទោ ភិក្ខាវេ ខញ្ តាមកុណា អប់ខ ភិក្ខុវេ នេតេ តាមា តាមកុណា នាមេនោ អរិយសារ វិនយេ វុទ្ធន៍ សត្ត័ឡូវាតោ ខ្យុំសស្បូ តាមោ ေ၊ ေကာမာ ယာင္ခ်ိဳ ေရြာင္ခ်ိဳ ၊ လာ၊ က សន្ត័ឡរាតោ មុវិសស្ស គាមោ តិដ្ឋភ្នំ ខំត្រាភិ តដេវ លោកោ អដេត្ត ជ័ព វិនយន្តំ ជន្តន្តំ

យាមពណ

ខ័យរួទា តាមូខ សំ ហិតា ដេខ័យ ៩ ខេ គេ គិត្តាវ

បញ្ចុំ តាមកុណាតំ អត្ថៅ សុត្តត្លោតំ ។ អាមត្តា ។

றடுற

៣មកឋា

មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ ប្រកបដោយកាម ជាទីរីកពយ ម្នាលកិត្ត ទាំនឡាយ កាមគុណមាន ៥ យ៉ាននេះឯន ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុនព្រះ សូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អាយតនៈ ៥ ជាកាម ។

(៧៧១) អាយតនៈ ៥ ជាកាមឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន ព្រះតាគ ឲ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ កាមគុណនេះ មាន ៥ ។ កាមគុណ ៥ តើដូចម្ដេច ។ គឺរូបពំងឲ្យយ ដែលគប្បីដឹង ដោយក្នែក ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វៈពំងឲ្យយ ដែលគប្បីដឹងដោយកាយ ជាទី ប្រាថ្នា ជាទី តែកអរ ជាទី ពេញចិត្ត មានសភាពជាទី ស្រឡាញ់ ប្រកបដោយកាម ជាទី កែកយ ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ កាមគុណ មាន ៥ យ៉ាងនេះឯង ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ មួយ ទៀត កាមពំងទុំ៖ មិន ឈ្មោះថាជាកាមគុណប៉ី ណ្ណោះ ទេ កាមពំងទុំ៖ លោក ហៅក្នុងវិន័យ របស់ ព្រះអរិយៈថា

សន្តប្បូវាគ: ដាកាមរបស់បុរស ិត្ថទាំងឡាយណា ក្នុង លោក ចិត្តទាំងនោះ មិនមែនជាកាមទេ សន្តប្បូវាគ: ជា តាមរបស់បុរស ចិត្តទាំងឡាយ តែងឋិតនៅ ក្នុងលោក ដោយប្រការដូច្នោះឯង កាលបើយ៉ាងនេះ អ្នកប្រាដ្យទាំង ឡាយ តែងកំចាត់បង់នូវជន្វៈក្នុងកាមនុ៎ះ

(៧៧៤) រូចំនោ ឧម្មា រូបភាតុតំ ។ អាមន្តា ។ រួម ភក កត់ សត្តាក់សោ សំសារោ យោធំ វិញាណ-ដ្នំតំ អត្តភាវប្បដ៍លាភោត ។ ជ ចោវ វត្តព្វេ ។ ចេ ។ မန္နိ ႏုပ္ခံစုန္ နာမ္စရွိ ၅ ၀ ေလာက္ နန္ရုစ္ ၂ စေ ၂ អត្តិ វុទ្ធថកា សត្តាតំ ។ ធ ហេវំវត្ត ព្វេ ។ ខេ ។ វូ ខេ လန္စာ ကယင္ရွိ ဆီယင္ရြန္စို ဗီယင္ရြန္စို ဧပင္ရွိတ္ရွိနာ ၅ ធ ចេរ វត្តព្វេ។ ចេ។ រូចេ អត្ថិ រូច វេឌនា សញា រូចំ បញ្ចុះវាការករវាន៍ ។ ឧ បោរំវត្តុច្វេ ។ បេ ។ (៧៧៣) រូបជាតុ ភាហ ភតិ ។ បេ។ អត្តភា-វប្បដិលាគោតិ ។ អាមន្តា ។ រូបំ ភាវា កតិ ។បេ។ អត្តភាវប្បដណៈភោទិ ។ ៤ ហេវំវត្តុឲ្យ ។ បេ ។

រូបជាតុកប់ាំ

៣មកថា ។

អភិធម្មបិជិពេ ពយវត្ត អន្តេវ សុន្តត្នោតិ ។ អាមន្តា ។ ទោន ហិ ន វន្តត្វំ បញ្ចេកយតនា តាមាតិ ។

თხს

றடுட

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិន តុរូពោលថា អាយតនៈ ៥ ជាកាមទេ ។

ចចំ ៣មកថា ។

រូបជាតុកហ

(៧៧৬) ពួកធម៌ មានប្រ ជាប្រជាតុឬ ។ អើ ។ ប្រ គឺភព គតិ សត្តាវាសៈ សំសាវ កំណើត វិញាណដ្ឋិតិ និងការបានចំពោះនូវ អត្តភាពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កម្ម នាំចូលទៅ កើតក្នុងប្រ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពួក សត្វ ចូលទៅកើតក្នុងរូប មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពួកសត្វ តែងកើត បាស់ ស្ងាប់ ច្បុត បដិសន្ធិ ក្នុងរូប ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ប្រ វេទនា សញា សង្ខារទាំងឡាយ វិញាណ មាន ក្នុងប្រដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បូប ជាបញ្ហាវោការភពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧ ៧ ញ) រូបជាតុ គឺកព គតិ ។ បេ ។ និងការបាន ចំពោះនូវ អត្តភាពឬ ។ អើ ។ រូប គឺកព គតិ ។ បេ ។ និងការបាន ចំពោះនូវអត្តភាពឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។

ឲ មៈ សា ច។ ឯវំសព្ត្។

អត្ថ ប្រជាត្រូមកំ កម្មត្ថិ ។ អាបត្តា ។ អត្ថិ ប្រូមកំ កេម្មឆ្លំ ។ ធ ហេរំវត្តក្វេ ។ បេ ។ អត្ថិ រូបជាត្វ-បតា សត្តាត៍ ។ អាមន្តា ។ អនុ៍ រូបូបកា សត្តាតំ។ ေး ေးကို အႏုိ႔ ေရးေန႔ ေျပာက္ ေျပာကို ေျပာကို ေျပာကို ေျပာက္ ေျပာက္ ေျပာက္ ေျပာက္ ေျပာက္ ေျပာက္ ေျပာက္ ေျပာက္ ေျ ျားမ အျ ဆာယာန္ရဲ့ ဆီယျန္ရဲ့ မီယျန္ရဲ့ ဧးနဲ့ နေမမည္မ-န္ဂ်ီးနံ႔ အေရာက္ အေရာက រូខំ ៤ឧនា សញ្ញា សន្ល័ារ វិញាណន្តិំ ។ អាមន្តា ។ វូមេ អត្តិ វូមំ វេឧនា សញ្ញា សន្ត័ារា វិញាណត្តំ ។ ធ ហេរំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ រូបភាតុ បញ្ចូវេវភារ-ភកេរត៍ ។ អាមន្តា ។ រួចំ បញ្ហាភារភកេរត៍ ។ ေ းတာကို ႏန္စားမွာ ဘား ဗော အမွာ အမွာ အမွာ အမွာ តាមជាតុយា អត្ថិ រូបន្តំ ។ អាមន្តា ។ សា វ () ကာမဆန္ လာ နမ္မဆန္ခန်ာ ၅ ေ ေ ေက်း နန္ရုရ္ ၅ မေ ၅ សាវ កាមជាតុ សា រូបជាតុតំ ។ អាមន្លា ។

រូបធាតុកដា

ಗ್ರಹಿ

រូបធាតុកឋា

កម្ម នាំចូលទៅកើតកងវូបជាតុ មានដែរឬ ។ អើ ។ កម្ម នាំ ចូលទៅកើតកងរូប មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ ពុកសត្វ ចូល ៅកើតកុងរូបជាតុ មានដែរឬ ។ អើ ។ ពុកសត្វ ចូល ទៅកើតកងរូប មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ពុកសត្វតែងកើត ចាស់ ស្លាប់ ចុត្រ បដិសន្និ កុងរូបជាតុថ្ម ។ អើ 🤊 តក្លកសត្វ តែងកើត ចាស់ ស្លាប់ ចុត្រ បដិសន្និ ក្នុងរូបដែរ **ឬ ។** អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ប្រ វេទនា សញា សង្ខាវ ញ ទាំងទ្បាយ វិញាណ មាន ក្នុងរូបជាតុដែរឬ ។ អើ ។ រូប វេទនា សញា សង្ខាវទាំងទ្បាយ វិញាណ មាន ក្នុងប្រដែរឬ ។ អ្នកមិន ញ គូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ រូបជាតុ ជាបញ្ហាវោកាវភពឬ ។ អើ ។ វូប ជាបញ្ហាវោការភពឬ ។ អ្នកមិនគូវាពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ *ពុក្ខធម៌ មានប្រ ជារូបធាតុ ចុះប្រ មាន ក្នុ*ងកាមធាតុដែរឬ ។ អើ ។ កាមជាតុនោះឯង គឺរូបជាតុនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ កាមធាតុនោះឯង គឺរូបធាតុនោះឬ ។ គើ ។

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវត្ថ

តាមភវេន សមត្ថាតតោ ឫក្តលោ ខ្វីញំ ភវេញ សមត្ថាតតោ ហោតិ តាមភវេន ចរូបភវេន ចាតិ។ ន ហៅវត្តឲ្យ ។ បេ ។

រូបជាតុកថា ។

អរូបជាតុកឋា

(៧៧៤) អរូចំនោ ជម្មា អរូបជាត្វតំ ។ អា-មត្តា ។ ឋននា ភាវា កតិ សត្តាវាសោ សំសាហ លោធិ វិញ្ញាណដ្តិតិ អត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្ថិ ឋឧន្ទមតំ កាម្មត្តិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្ថិ ឋឧន្ទមតា សត្តាតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ឋឧតាយ សត្តា ជាយត្តិ ជិយ្យត្តិ មិយ្យត្តិ ចវត្តិ ឧបថដ្លត្តិតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ឋឧតាយ អត្ថិ ឋឧនា សញ្ញា សដ្ឋារា វិញាណត្តិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ឋឧនា ចតុវោការភាវាតិ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

ត្រាតថ្លៃ អរុមជាតុ ភាវ៉ា កតិ ។ មេ ។ អត្តភា-វម្សដំលាភោតិ ។ អាមន្តា ។ វេឧនា ភាវ៉ា កតិ ។ មេ ។ អត្តភាវម្សដ៏លាភោតិ ។ ជ មេវ៉ា វត្តុទ្វេ ។ មេ ។

თხბ

អភិធម្មបិដក កឋាវិត្ថ

បុគ្គលប្រកបដោយកាមកព ឈ្មោះថាប្រកបដោយកព ៤ គឺ កាមកព និងរូបកពឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ចច់ រូបធាតុកថា ។

អរូបជាតុកិឋា

(៧៧៤) តួភធម៌ មិនមានរូប ជាអរូបគាតុឬ ។ អើ ។ វេ-«នា គឺភព គតੇ សត្តាវាសៈ សំសាវ កំណើត វិញ្ញាណដ្ឋិត និងកាវ បានចំពោះនូវអត្តភាពឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ កម្ម នាំចូលទៅកើតក្នុងវេទនា មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ តួកសត្វ ចូលទៅកើតក្នុងវេទនា មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវ ពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ តួកសត្វ តែងកើត ចាស់ ស្ងាប់ ច្បូត បដិសន្ធិ ក្នុងវេទនាដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ វេទនា សញ្ញា សង្ខាវទាំងទ្យាយ វិញ្ញាណ ក្នុងវេទនា មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ វេទនា ជាចតុវៅការភពឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។

(៧៧៥) អរូបជាតុ គឺកព គតិ ១ បេ និងការបាន ចំពោះនូវអត្តភាពឬ ១ អើ ១ វេទនា គឺកព គតិ ១ បេ និង ការបានចំពោះនូវអត្តភាពឬ ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ។ ന്രി

អរូបជាតុពឋា

អត្ត អរុបជាតូបកំ កម្មភ្នំ ។ អាមន្តា ។ អត្ថ អរូបតាតូបកា សត្តាតំ ។ អាមត្តា ។ អត្តិ ឋឧទូបតា សត្តាតិ ។ ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អរុមជាតុយា လေရွာ ဆာယင္ရွိ ဒီယင္ခြဲ ဗီယင္ခြဲ ဗာင္ခ်င္ရဲဆို ၅ អាមន្តា ។ វេននាយ សត្តា ជាយន្តិ ជិយ្យន្តិ មិយ្យន្តិ ខវត្តំ ឧបមដ្តត្តំតំ ។ ៤ ហៅ វត្តឲ្យ ។ មេ ។ អរូម-ဆးဆုံတာ မဆို ပါဒအာ လေးကာ လင်္တာဘာ စိုက္တာလားစို့ ၅ អាមន្តា ។ វេឧនាយ អត្តិ វេឧនា សញ្ញា សន្តារា အကာကာန္ရွိ ၅ ေ းတာက ၾကားေတာ့ ၅ စေ ၅ မန္မာဆန္န ខតុវេតាកោរកំវេត៌ ។ អាមន្តា ។ វេននា ខតុវេរ-ការកក់េត ។ ធ ហេរំ វត្តត្វេ ។ មេ ។ អរុមិ ភោ ឧម្មា អរុបជាតុ កាមជាតុយា អត្ថិ វេឌនា សញា សន្ត្នាភ វិញាណត្តិ ។ អាមត្តា ។ សា វ តោមនាតុ សា អរុបតាតុតិ ។ ជ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ សា វ តាមជាតុ សា អរូបជាតុតំ ។ អាមន្លា ។ តាមភាវេជ សមន្នាកតោ ឬក្តលោ ខ្វីហំ ភាវហំ សមន្នាកតោ ហោត៍ កាមកឋន ខ អរូបកឋន ខាត៌ ។

ฤษ๗

អរូបធាតុកថា

กษ ธาตุณเต่เกลกลัยบุบุลกลุ เกลโนบุ ๆ เคืา กษ ธาตุ ទៅកើតក្នុងវេទនា មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពួកសត្វ ចូលទៅកើតក្នុងអរបូជាតុ មានដែរថ្ម ។ អើ ។ ពួកសត្វ v_{v}^{r} ល ទៅកើតក្នុងវេទ នា មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ពូកសត្វ តែងកើត ចាស់ ស្ងាប់ ច្បូត បដិសន្និ ក្នុងអរុប-ជាតុដែរឬ ។ អើ ។ ពុកសត្វ តែងកើត ចាស់ ស្ងាប់ ច្បូត បដិ-សន្ធិ ក្នុងវេទនាដែរឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វេទនា ក្ សញ្ញា សង្ខាវទាំឥឡាយ វិញាណ មាន ក្នុងអរូបជាតុដែរថ្ភ ។ អ៊េ ។ ញ វេទនា សញ្ញា សង្ខារទាំនឡាយ វិញ្ញាណ មាន ក្នុងវេទនាដែរឬ ។ អកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អរូបជាតុ ជាចតុវៅកាវកពឬ ។ អើ ។ វេទនា ជាចតុវៅការកពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ពូកធម៌ មិនមានប្រ ជាអរូបជាតុ ចុះវេទនា សញា សង្កាវ ទាំនទ្យាយ វិញាណ មាន ក្នុងកាមជាតុដែវថ្ម ។ អើ ។ កាមជាតុ ញ នោះឯង គឺអរូបធាតុនោះឬ ។ អកមិនគរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ កាមធាតុនោះឯង គឺអរូបជាតុនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលប្រកបដោយ កាមភព ឈ្មោះថាប្រកបដោយភព ៤ គឺ កាមភព និងអរូបភពឬ ។

(៧៧៦) អត្តិ សខ្យាយតនិកោ អត្តភាវេ វូម-សតុយាតិ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ តត្ត ឃានាយតនន្តិ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ តត្ត កន្ធាយតនន្តិ ។ ន ហេវំ វត្ត-ព្វេ ។ បេ ។ អត្ថិ តត្ត ជិញ្ញំយតនត្តិ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ តត្ថ កោយមនន្តិ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្ថិ តត្ថ កាយយតនត្តិ ។ អាមន្តា ។ អគ្គិ តត្ត ដោដ្ឋញាយតនត្តិ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

រូបជាតុយា អាយតនកហិ

អរូបជាតុកតា ។

ចេរ វត្តត្វេ ។ ចេ ។

អភិធម្មបំដំពេ ៧បិវត្ថុ ឧ មេរំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ រូខំនោ ឧម្មា រូខភាតុ អរូខំនោ ឧម្មា អរូខភាតុ កាមភាតុយា អត្ថិ រូខំ ឋឧនា សញ្ញា សង្ខារា វិញ្ញាណន្តិ ។ អាមន្តា ។ សា វ កាមភាតុ សា រូខភាតុ សា អរូខភាតូតិ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ ខេ ។ សា វ កាមភាតុ សា រូខភាតុ សា អរូខភាតូតិ ។ អាមន្តា ។ កាមភាវេន សមន្ញា-តតោ បុក្កលោ តីហិ ភវេហិ សមញ្ញាតតោ ហោតិ កាមភវេន ៩ រូខភវេន ៩ អរូខភវេន ភាតិ ។ ន

ന്യപ്പ

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

រប្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ពួកធម៌ មានប្រ ជារូបធាតុ ពួក ធម៌ មិនមានរូប ជាអរូបធាតុ ចុះរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារទាំងទ្បាយ វិញ្ញាណ មាន ក្នុងកាមធាតុដែរថ្ម ។ អើ ។ កាមធាតុនោះឯង គឺរូបធាតុ នោះ គឺអរូបធាតុនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ កាមធាតុនោះឯង គឺរូបធាតុនោះ គឺអរូបធាតុនោះថ្ម ។ អើ ។ បុគ្គល ប្រកបដោយតាមកព ឈ្មោះថាប្រកបដោយភព ញ គឺកាមកព ១ រូប-កព ១ អរូបភព ១ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ចប់ អរូបធាតុកេញ ។

រូបជាតុអាយតតកឋា

(៧៧៦) អត្តភាព ប្រកបដោយអាយតនៈ ១ ក្នុងរូបធាតុ មាន ដែរឬ ។ អើ ។ ឃានាយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ គន្ធាយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ជីក្លយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ សោយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាយាយតន: ក្នុងរូបធាតុនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (၈၈୯) မဆို အဆု ေၾကာယအခံ မဆို ၂၀၇၀ ယအခင္ရဲ ၈ မာမင္လာ ၈ မဆို အဆု ယာစာယအခံ မဆို အစ္နာ ေၾကာယအခင္ရဲ ၈ မာမင္လာ ၈ မဆို အဆု ေၾကာယအခံ ၈ မာမင္လာ ၈ မဆို အဆု ေၾကာယအခံ ၈ မာမင္လာ ၈ မဆို အဆု ေက်ာယအခံ မဆို ေၾကာယအခံ ၈ မဆို ကေရး ၈ မာန္ ေနဆု ေက်ာရာယအခံ မဆို ေလးငွာ-ယအခံ ၈ ကေရး မဆို အဆု ေမ်ာလအခံ မဆို ေလးငွာ-ယာရင္စံ ၈ မာမင္လာ ၈ မဆို ဆင္ရာ ေမာက္ကာယအခံ ကေရး ၈ ကေရး ၈ မားေ

(၈၈၈) အန္ခ်ာ နန္ခာ အန္ခာ အန္ခာ အန္ခာ အန္ခာ မာမက္က ၅ အန္ခ်ာ အန္ခာ မာတာယာအအေန်ခဲ့ ၅ အ မောက် အန္ခာ ရန္ခာ အန္ခ်ာ အန္ခာ မေလာယာအအေန်ခဲ့ ၅ အ မောက္က ၅ အန္ခာ အန္ခာ အိက္ကယာအအေန်ခဲ့ ၅ အ မောက် အန္တာ ၅ မေတာ ၂ အန္ခာ အန္ခာ ဆိက္ကယာအအန္ခဲ ၅ အ မောက် အန္တာ ၅ မေတာ ၂ အန္ခာ အန္ခာ အောက မေဆာက္ကယာအအန္ခဲ ၅ အ မောက် ၂ ရန္ခာ နန္ခာ အောကာ-ယာအအန္ခဲ ၅ အ မောက် မန္တာ ၅ မေတာ

រូបធាតុយា អាយតនកឋា

ന്മർ

ന്മം

រូបជាតុអាយតនក<u></u>ជា

(៧៧៧) គន្ធាយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មិនមាន េប្ ។ អើ ។ ឃានាយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មិនមាន ខេប្ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ សោយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មិនមាន ខេប្ ។ អើ ។ ជិក្លយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មិនមាន ខេប្ ។ អ្នក មិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ ដោដ្ឋញាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មិនមាន ខេប្ ។ អើ ។ កាយាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មិនមាន ខេប្ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៧៧៤) ចត្ខាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះរូបាយតនៈ មានដែរឬ ។ អើ ។ ឃានាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះគន្លា-យតនៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចក្ខា-យតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះរូបាយតនៈ មានដែរឬ ។ អើ ។ ជិក្លយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះរសាយតន មានដែរឬ ។ ហេ ។ កាយាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះផោដ្ឋញាយតនៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៧៩) សោតាយតនៈ ក្នុងប្រជាតុនោះ មាន ចុះសទ្ទាយ-កូ ទេនដែរឬ ។ បេ ។ មនាយតនៈ ក្នុងប្រជាតុនោះ មាន ចុះធម្មា-កូ ប្រជាតុនោះ មាន យតនៈ មានដែរឬ ។ អើ ។ ឃានាយតនៈ ក្នុងប្រជាតុនោះ មាន

(៧៨០) អត្តិ តត្ត ជិក្លយតនំ នត្តិ សោយតនំ ។ ខេ ។ អត្ថិ តត្តិ កោយាយតនំ នត្តិ ដោដ្ឋញា-យតនត្តិ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ តត្តិ ខេត្តាាយតនំ ឧត្តិ វូចាយតនត្តិ ។ ន ហៅ វត្តាេព្វ ។ ខេ ។ អត្ថិ តត្តិ កោយាយតនំ នត្តិ ដោដ្ឋញាយតនត្តិ ។

អភិធម្មបំដកេ កេវាវត្តុ អត្តិ កណ្ដូយតឧត្តិ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។ អត្តិ តត្ត មនាយតនំ អត្តិ ឧម្មាយតឧត្តិ ។ អាមត្តា ។ អត្តិ តត្ត ជិក្លយតនំ អត្តិ សោយតឧត្តិ ។ បេ ។ អត្តិ តត្ត កោយយេតនំ អត្តិ ដោដ្ឋញាយតឧត្តិ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។

ற்ற்

றறಂ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

ចុះគន្ធាយតនៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មនាយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មាន ចុះធម្មាយតនៈ មានដែរឬ ។ អើ ។ ជិក្សយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មាន ចុះរសាយតនៈ មានដែរឬ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មាន ចុះផោដ្ឋព្វាយតនៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៤) ឃានាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះគន្ធាយតនៈ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ចត្តាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះរូជ្ា-យតនៈ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ឃា-នាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះគន្ធាយតនៈ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ សោតាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះសទួយតនៈ មិន មានទេឬ ។ បេ ។ មនាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះសទួយតនៈ មិន មានទេឬ ។ បេ ។ មនាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះជម្លាយតន: មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៤១) ជីក្លយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះរសាយតនៈ មិនមានទេឬ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះដៅដ្ឋព្វា-យតន: មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ចក្ខាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះរូបាយតនៈ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាយាយតន: ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះដៅដ្ឋព្វាយតន: មិនមានទេឬ ។

(၈ ၀ ၆) မန္နာ နာန္ ေၾကာယ္စားေ မန္နာ ၂ ေတာ နားေ အေဒ ေၾကာ ကိ ၂ ပိ ပင္မျဲ့နားနာ ၅ မာ-မင္လာ ၅ မန္နာ နာန္ ယာဆယ္စားေ မန္နာ နာင္တာယ္စားေ အေဒ ယာ၊ ဒေ ကိ ကန္နံ ယာထ္စားနာ ၅ ဒ ေပား အေဒ ယာ၊ ဒေ ကိ ကန္နံ သာထ္စားနာ ၅ ဒ ေပား အေရ ယာ၊ အေ ကိ ကန္နံ စာန္ ေၾကာ္တာ အေဒ မန္နာ ၂ ေ လာက္ ၅ ၊ ေရ ေၾကာ ကိ ၂ ပိ ပင္များစာ ၅ မာ-မင္လာ ၅ မန္နာ စာန္ ဒီကိုယ္စားေ မန္နာ ၊ လာယ္စားေ ရာယ္ ဒီကိုယ္ ကိ ၊ လံ လာယ္စာ ၅ ၊ ပေ ၅ မန္နာ စာန္ ကာယာ-ထားေ မန္နာ ေရးဆိုက္တာ္ကားေ အေဒ ကားယာေ ကိ ေၾကာက္ က ေက်ာ္ ၈ ေျကာက္ ေျကာ ၅

မာမက္က ၅ မန္နီ အန္ဘာ (လာကာယအင်္ အန္နီ လမ္ဘာ-ယအင်္ ၅ (၁၅ မန္နီ အန္ဒာ မေဆးယအင်္ အန္နီ ဆမ္ဘာ-ယအအင္နီ ၅ အ (ဟာ³ နန္ရာ(၅ ၅ (၁၅

រូបធាតុយា អាយគន់តំបា

றறஒ

រូបជាតុអាយតន់តំបា

អើ ។ សោតាយតនៈ កងរូបជាតុនោះ មាន ចុះសទ្ទាយតនៈ មិនមាន ក្រើ ខេច្ច ។ បេ ។ មនាយតនៈ កងរូបជាតុនោះ មាន ចុះធម្មាយតនៈ ក្ មិនមានទេច្ច ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៨৬) ចក្ខាយតនៈ និងរុប្បាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះគេឃើញរូបនោះ ដោយក្រៃកនោះដែរឬ ។ អើ ។ ឃានាយតនៈ និងគន្ធាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះគេធុំក្លិននោះ ដោយច្រមុះ នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចក្ខាយតនៈ និងរុប្បាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះគេឃើញរូបនោះ ដោយក្នែក នោះដែរឬ ។ អើ ។ ជិញ្ជំយតនៈ និងវេសាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះគេលិទ្ធភ្ជុកសេនោះ ដោយអណ្តាតនោះដែរឬ ។ បេ ។ កាយា-យតនៈ និងដោដ្ឋញាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះគេញល់ត្រវ រៅដដ្ឋព្វៈនោះ ដោយកាយនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៧៨៣) សោតាយតនៈ និងសទ្ធាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ១ បេ ១ មនាយតនៈ និងធម្មាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ ចាន ចុះគេដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ដោយចិត្តនោះដែរឬ ១ អើ ១ ឃានាយតនៈ និងគន្ធាយតនៈ ក្នុងរូបធាតុនោះ មាន ចុះគេធុំក្វិន នោះ ដោយច្រមុះនោះដែរឬ ១ អ្នកមិនគួរតោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ១

(៧៨៥) អត្តិ តត្ត ជិញ្ញំយតនំ អត្តិ សោយតនំ ១ ខេ ។ អត្តិ តត្ត កាយាយតនំ អត្ថិ ដោដ្ញាយតនំ ឧ ខ តេន កោយេន តំ ដោដ្ឋព្វំ ដុសតីតិ ។ អាមន្តា ។

မန္နံ အရွ မအယာရင် မန္နံ ငေးမွာယာအင် (အင မ(ငင ဆံ ငေးပို့ ဒိင်္ဂသာဆီဆီ ၅ မာမင္ဆာ ၅ မန္နာ ဆန္ဆ င်က္တီယာဆင် မန္နံ ၊ ကေထာဆင် ၅ (ဗ ၅ မန္နာ အခု ကောဟာထာဆင် မန္နံ ၊ ငေးင္ရဲ့ရာထာဆင် (အင ကော၊ထင ဆံ (ငောင္ရဲ ၅ ငိုလ္ဆီဆီ ၅ င (ဗာဒိ ဒိန္ရာ၂ ၅ (ဗ ၅

(៧៤៤) អត្ថិ តត្ថ ឃានាយតនំ អត្ថិ កញ្ចាយ-

អភិធម្មបិដពេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

មនាយតនៈ និងធម្មាយតន: ក្នុងរូបនាតុនោះ មាន ចុះគេដឹងច្បាស់ នូវធម៌នោះ ដោយចិត្តនោះដែរឬ ។ អើ ។ ដិក្លយតនៈ និងសោយ-តន ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ។ បេ ។ កាយាយតន: និងផៅដ្ឋព្វាយគន: ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះគេពាល់ តនៃរ៉ៃដៃ្តព្វៈនោះ ដោយកាយនោះ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៤៤) ឃានាយតនៈ និងគន្ធាយតនៈ ក្នុងរូបពាតុទោះ មានមែន តែគេមិនធុំក្លិននោះ ដោយច្រមុះនោះខេឬ ។ អើ ។ ចក្ខា-យតនៈ និងរួបាយតនៈ ក្នុងរូបពាតុនោះ មានមែន តែគេមិនឃើញ នូវរូបនោះ ដោយក្អែកនោះខេឬ ។ អ្នកមិនគួរចោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ឃានាយតនៈ និងគន្ធាយតនៈ ក្នុងរូបពាតុនោះ មានមែន តែគេមិនធុំ ក្ខិននោះ ដោយច្រមុះនោះខេឬ ។ អើ ។ សោតាយតន; និងសទួរយ-តនៈ ក្នុងរូបពាតុនោះ មានមែន ។ បេ ។ មនាយតន: និងធម្មាយ-តនៈ ក្នុងរូបពាតុនោះ មានមែន ។ បេ ។ មនាយតន: និងធម្មាយ-តនៈ ក្នុងរូបពាតុនោះ មានមែន តែ មិនដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ដោយ ចិត្តនោះខេឬ ។ អ្នកមិនគួរតោលយ៉ាងនេះទេ ។ ហេ ។

(៧៨៥) ជីក៉យតន: និងវសាយតន: ក្នុងប្រជាតុនោះ មាន មែន ១ បេ ១ កាយាយតន: និងផោដ្ឋញាយតន: ក្នុងប្រជាតុនោះ មាន មែន តែគេមិនពាល់ត្រូវនូវផោដ្ឋព្វៈនោះ ដោយកាយនោះទេជ្ជ ១ អើ ១

றறடு

(၈ ရ ရ) မန္နာ နန္နာ ရိပ္ပံလနာဒိ မန္နာ ၊ လာလနာဒိ ရာလ ရိပ္ပံလ ခံ ၊ လံ လာလနာနာ ၊ နာမင္ဆာ ၊ မန္နာ နန္နာ ဖွဲ့လားလာ စင္ဖားလာ နာင္စားလာ ဗုပ္မားလာ ဧလားလာ မမ္နာလံ မရး နာန္မာကံ ကရေးကံ လာလာလ်ံ စားလံ လပ္မိုလံ အလားကံ လာဒု မလာ-ဒ္ဖနာ ၊ ေလာံ ၊ န္ရာက္ ၊ ကေပ

រូបជាតុយា អាយតន់តំបា

រូបធាតុអាយតនកឋា

ចក្តាយតនៈ និងរូប្វាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មានមែន តែគេមិនឃើញ នូវរូបនោះ ដោយក្អែក ទោះ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ និង ផោដ្ឋ ព្វាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុ នោះ មានមែន តែគេមិន ពាល់ត្រូវនូវ ផោដ្ឋ ព្វៈ នោះ ដោយកាយ ទោះ ទេឬ ។ អើ ។ សោតាយតនៈ និងស ខ្ចាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុ ទោះ មានមែន ។ បេ ។ មនាយតនៈ និងធម្មាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុ នោះ មានមែន តែគេមិនដឹងច្បាស់នូវ ធម៌ នាន ដោយចិត្ត នោះ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

(៧៤៦) ឃានាយតនៈ និងគន្ធាយតន: ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះគេធុំក្លិននោះ ដោយច្រមុះនោះដែរឬ ។ អើ ។ ក្លិនថុស ក្លិន១្ងឹម ក្លិនសំបក ក្លិនស្ងឹក ក្លិនផ្កា ក្លិនផ្លែ ក្លិនស្រស់ ក្លិនជាពិស ក្លិនក្រអូប ក្លិនស្អុយ ក្នុងរូបជាតុនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៤៧) ជីក្ល័យតនៈ ទិងវេសាយតនៈ ក្នុងរូបជាតុនោះ មាន ចុះគេលិទ្ធភ្វុក្យវេសនោះ ដោយអណ្ដាតនោះដែរឬ ។ អើ ។ សេឫស សេដើម សេសំបក សេស្ទឹក សេផ្កា សេផ្ទៃ ជួរ ផ្អែម ល្វីផ ហឺរ ប្រៃ ១1 ជួរអែម ចត់ ធ្លាញ់ មិនធ្លាញ់ ក្នុងរូបជាតុនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ឲ ម. សណ្ណកំ ។

នំ រួមត្តភាវម្យដ៏លាភោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ ទេ។ ភពវា ភូមតតិ រួមសត្តាវាសោ រួមសំសាពេ រួមយោ• នំ រួមត្តភាវម្យដ៏លាភោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ មេ ។

អរូបេ រូបពហ

រូបធាតុ:ហ អាយតនកឋា ។

យាត៌ ។

(៧៤४) ឧ វត្តព្ំ សខ្បាយតនំកោ អត្តភាវៅ -១៣ គិត គិត គិត ខា ខា ខា មាត ។ កិត្ត និមិត្តំ ជិវ្លនិមិត្តំ កាយនិមិត្តំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អត្តិ តត្ថ ឃាននិមិត្តំ ជិវ្លនិមិត្តំ កោយនិមិត្តំ តេន អត្តិ តេច ស្ត្រ ស្វេនានិកោ អត្តភាវៅ រូជជាតុ-

(៧៨៨) អត្តិ តត្ត កាយាយតនំ អត្តិ ដោដ្ឋ-ព្វាយតន់ តេខ កាយេខ តំ ដោដ្ឋព្វំ ដុសតីតិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ តត្ត កាក្ខាលំ មុនុកាំ សឈ្លំ⁽⁰⁾ ដុសេំ សុខសម្ផសរ្នំ ឧុក្ខាសម្ជូសរ្នំ កុកកំ លហុកាន្តិ ។ ខ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មថិដកេ កថាវត្ថ

ற்றம

អភិធម្មចិដិត ពថាវិត្ថ

(៧៨៨) កាយាយតនៈ និងផោដ្ឋញាយតនៈ ក្នុងប្រជាតុនោះ មាន ចុះគេពាល់ត្រូវនូវផោដ្ឋព្វៈនោះ ដោយកាយនោះដែរឬ ។ អើ ។ វឹង ទន់ ល្អិត គ្រោតគ្រាត សម្ងឺសដ្រាសុទ សម្ងឺសដ្រាទុក្ខ ធ្ងន់ ស្រាល ក្នុងរូបជាតុនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៧៤៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា អត្តភាព ប្រកបដោយអាយ-តនៈ ៦ ក្នុងរូបជាតុ មានខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងឃាននិមិត្ត ជិក្កនិមិត្ត កាយនិមិត្ត ក្នុងរូបជាតុនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ឃាន-និមិត្ត ជិក្កនិមិត្ត កាយនិមិត្ត ក្នុងវូបជាតុនោះ មានមែន ម្នាលអ្នកដ៏ ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា អត្តភាព ប្រកបដោយអា-យតនៈ ៦ ក្នុងរូបជាតុ មាន ។

ចចំ រូបជាគុអាយគន់តថា ។

អរុបរូបកបា

(៧៩០) រូប ក្នុងពួកអរុប មានដែរឬ ។ អើ ។ កពនៃរូប គតិនៃរូប សត្តាវាស:នៃរូប សំសារនៃរូប កំណើតនៃរូប និងការបាន ចំពោះនូវអត្តកាពនៃរូប(មាន)ឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៩៤) អត្តិ រ៉ូបំ រូខជាតុយា សោ ខ រូបភាហ រូបកតិ រូបសត្តាវាសោ រូបសំសារោ រូបយោធិ រូបត្តកា-វប្បដិលាកោតិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ រ៉ូបំ អរ៉ុបេសុ សោ ខ រូបភាវា រូបកតិ ។ បេ ។ រូបត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តឲ្យ ។ បេ ។ អត្តិ រ៉ូបំ រូបជាតុយា សោ ខ បញ្ចុះវាការភាវា កតិ ។ បេ ។ អត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។

លកោ នោ វត វេវត្តឲ្យ អត្ថិ រូបំ អរូបេស្ងត់ ។ (៧៩០) អត្ថិ រូបំ អរូបេស្ងត់ ។ អាមន្តា ។ បញ្ចុវេកកាវកវោ កត់ សត្តាវាសោ សំសារោ យោធំ វិញ្ញាលាដ្ឋិតំ អត្តភាវប្បដ៌លាភោតំ ។ ឧ ហេរំ វត្តឲ្យ ។បេ។ ឧនុ ឧតុវោកកាវកវោ ។ បេ ។ អត្តភាវប្បដ៌ លាភោតំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ ឧតុវោកកាវភាវោ កត់ ។ បេ ។ អត្តភាវប្បដ៌លាភោ នោ វត វេវត្តឲ្យ អត្ថិ រូបំ អរូបេស្ងតំ ។

ឧធុ អរូមភកៅ អរូមភតិ អរូមសត្តាក់សោ អរូមសំ-សារោ អរូមយោធិ អរូមត្តភាវព្យដិលាភោតិ ។ អា-មន្តា ។ មាញ្ចិ អរូមភកៅ ។ មេ ។ អរូមត្តភាវព្យដិ-លាភោ នោវត ហេវតតេ អតិ ម៉េ អាមេសតិ ។

றறடீ

អរូបរូបកបា

ក្រែងកពនៃអរុប គតិនៃអរុប សត្តាវាសៈនៃអរុប សំសារនៃអរុប កំ-ណើតនៃអរុប និងការបានចំពោះនូវអត្តភាពនៃអរុប (មាន) ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ កពនៃអរុប ។ បេ ។ និងការបានចំពោះនូវអត្តភាពនៃអរុប (មាន) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូវពោលថា រុប ក្នុងពួកអរុប មានទេ ។ (៧៩១) រូប ក្នុងពួកអរុប មានឬ ។ អើ ។ បញ្ចុវៅការកព គតិ សត្តាព់សៈ សំសារ កំណើត វិញាណដ្តិតិ និងការចានចំពោះនូវ អត្តភាព (មាន)ឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងចត្-វៅការកព ។ បេ ។ និងការបានចំពោះនូវអត្តភាព (មាន) ឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ ចតុវៅការភព គតិ ។ បេ ។ និងការបានចំពោះនូវអត្តភាព (មាន) មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា រូប ក្នុងអរុប មានទេ ។

(៧៩७) រូប ក្នុងរូបជាតុ មាន ចុះរូបកពនោះ គតិនៃរូប សត្តាវាសៈនៃរូប សំសារនៃរូប កំណើតនៃរូប និងការបានចំពោះនូវអត្ត-កាពនៃរូប (មាន) ឬ ។ អើ ។ រូប ក្នុងពួកអរូប មាន ចុះរូបកពនោះ គតិនៃរូប ។ បេ ។ និងការបានចំពោះនូវអត្តភាពនៃរូប (មាន) ឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ រូប ក្នុងរូបជាតុ មាន ចុះបញ្ហាេះ ការភពនោះ គតិ ។ បេ ។ និងការបានចំពោះនូវអត្តភាព (មាន) ឬ ។

ត្រ នេា វត្ត ហេវត្តព្វេ អត្តិ រូបំ អរុបេសូតិ ។ អាមន្តា ។ សត្ត រូចានំ និស្សរណំ អរុបំ វ៉ុត្តំ ភកវតាតិ ។ អា-មត្តា ។ ហញ្ចិ រូចានំ និស្សរណំ អរុបំ វ៉ុត្តំ ភក-វតា នោ វត្ត ហេវត្តព្វេ អត្តិ រូបំ អរុបេសូតិ ។

(៧៩៤) អត្តិ រូចំ អរូមេសុ សោ ខ ខតុវេវាការ-ភវេវ កតិ ។ ខេ ។ អត្តភាវខ្សដិលាភោតិ ។ អា-មន្តា ។ អត្តិ រូចំ អរូខជាតុយា សោ ខ ខតុវេវាការ-ភវេវ កតិ ។ ខេ ។ អត្តភាវខ្សដិលាភោតិ ។ ជ ហេវំ

ត្រៅមណ្យ អត្តិ រ៉ូចំ អរ៉ុចេសុ សោ ខ អរ៉ុចកាណ់ អរ៉ុចតតិ អរ៉ុចសត្តាវាសោ អរ៉ុចសំសារោ អរ៉ុចយោធំ អរ៉ុចត្តភាវច្បដិលាភោតិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ រ៉ូចំ អរ៉ូច-ជាតុយា សោ ខ អរ៉ុចកវ៉ា អរ៉ូចតតិ ។ ចេ ។ អរ៉ូច-ត្តភាវច្បដិលាភោតិ ។ ឧ ចោរំ វត្តាឲ្យ ។ ចេ ។

អាមន្តា ។ អត្តិ រូបំ អរូបេសុ សោ ច បញ្ចវោភារ-ភវេវ គតិ ។ បេ ។ អត្តភាវប្បដិលាភោតិ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដំពេ ពឋាវត្ថ

றறு த

វត្តា ។ បេ ។

බා ගු ව

អភិធម្មចំផព កឋាវត្ថ

អើ ។ រូប ក្នុងញ្ចកអរូប មាន ចុះបញ្ហរៅការកពនោះ គតិ ។ បេ ។ ទិងការបានចំពោះនូវអត្តភាព (មាន) ឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៧៩៣) រូប ក្នុងពួកអរូប មាន ចុះអរូបកពនោះ គតិនៃអរូប សត្តាវាសៈនៃអរូប សំសារនៃអរូប កំណើតនៃអរូប និងការថានចំពោះ នូវអត្តភាពនៃអរូប (មាន) ឬ ។ អើ ។ រូប ក្នុងអរូបជាតុ មាន ចុះ អរូបភពនោះ គតិនៃអរូប ។ បេ ។ និងការបានចំពោះនូវអត្តភាពនៃអរូប (មាន) ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧ ៩ ៤) រូប ក្នុងពួកអរូប មាន ចុះចតុវៅការកពនោះ គត ។ បេ ។ និងការបានចំពោះនូវអត្តភាព (មាន) ឬ ។ អើ ។ រូប ក្នុង អរូបជាតុ មាន ចុះចតុវៅការកពនោះ គតិ ។ បេ ។ និងការបានចំពោះ នូវអត្តភាព (មាន) ឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៧៩៥) រូប ក្នុងពួកអរុប មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងការរលាស់ ចេញនូវពួករូប ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា អរុបឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ការរលាស់ចេញនូវពួករូប ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ ថា ជាអរូប ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប ក្នុងពួកអរូប មានទេ ។ ម្កេសលត្តិ រ សម្តី សំលាង សំរាង សំរា សំរាង សំរា

រូបំ កម្មន្តិតឋា

អរុបេ រូបកឋា ។

(៧៩៦) រួទានំ និស្សាណំ អរិថ្ វ៉ុត្តំ ភងាតា អត្ថិ រ៉ូបំ អរិបេសិត ។ មានខ្លា ។ យាសនំ ខ្ញុសាំ ខេត្តិម្នំ វ៉ុត្តំ អងាតា អត្ថិ ខេត្តិខ្មេស យោម អត្ថិ អនាសរេស អាសា អត្ថិ អនាយារចេះទីស ពេណ-និយិឆ្នាំ ។ ខ លោរ វត្តិ ទើ ។ ខេ រ

រូប កម្មន្តិតថា

រូបកម្មន្តិតថា

(៧៩៦) ការលោស់ចេញនូវពួករូប ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ជាអរុប ចុះប្រ ក្នុងពួកអរុប មានឬ ។ អើ ។ ការរលាស់ ចេញនូវពួកកាម ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ជានេត្តម្នៈ ចុះពួកកាម ក្នុងពួកនេត្តូម្នៈ មាន ពួកអាសវៈ ក្នុងពួកអនាសវៈ មាន ពួកបរិយាបន្នៈ ក្នុងពួកអបរិយាបន្នៈ មានឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចប់ អរូបរូបាថា ។ រូប្រាំម្មុត្តិ្យាំហិ

(៧៧) រូប ជាកាយកម្ម តាំង ទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ជា កុសលឬ ។ អើ ។ រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ការ សង្ឃឹម ការប្រមូលមក ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ការគិត ការប្រាថ្នា ការតាំង ទុក ចំពោះរូបនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងរូប មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ការសង្ឃឹម ការប្រមូលមក ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ការគិត ការប្រាថ្នា ការតាំងទុក ចំពោះរូបនោះ មិន មានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ រូប មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប ជាកាយកម្ម តាំងទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ជា កុសលទេ ។ បណ៌ជ័ត៌ ។ អាមត្តា ។ តាសលេន ចំត្លេន សមុដ្ឋិត តាយតម្មំ រូបំ តុសល់ សារម្មណំ អត្តំ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ ថេ ។ បណ៌ដំនំ ។ ន ហៅវន្តេ ។ ចេ ។ (ព៩៩) តាសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ កាយ-ကမ္ ၂ ဗ် ကုလလံ မကၢမ္ခုလံ အန္ခ် နာလျှ မားမွဲ့က ។ មេ។ មណ៌ឌ័ត៌ ។ អាមត្តា ។ កុស លេ ឧ စ်းနွေ ေ လမုန္စီး၏ ဧးလုဂ္ ကုလးလာ မအားမွႈလာ ខត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ មេ។ មណ៌ដ៏តំ ។ ន មេរារំ វត្តត្វេ ។ មេ ។ តាសាលេន ខំត្លេន សមុដ្ថិនាំ ကာយကဋံ ၄ဗံ ကုလလံ မအားဋကံ ဒန္ဒာ

អភិធម្មបំដែល ៧២វត្ (៧៩៨) កុសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតោ ដស្បោ កុសលេ សារម្មណោ អត្ថិ តស្ប អាវដ្ឋនា ១ ខេ ១ បណ៌ដីតំ ។ អាមន្លា ។ កុសលេខ ខំត្លេខ សមុ-ដ្ឋិតំ កាយកម្មំ រូបំ កុសលំ សារម្មណំ អត្ថិ តស្ប ដ្ឋិតំ កាយកម្មំ រូបំ កុសលំ សារម្មណំ អត្ថិ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ ខេ ។ បណ៌ដីតំ ។ ឧ ហៅវំវត្តព្វេ ។ ខេ ។ កុសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតា វេឌនា ។ ខេ ។ សញ្ញា ខេតនា សន្ធា វីវិយំ សត៌ សមាជំ ។ ខេ ។ បញ្ញា កុសលា សារម្មណា អត្ថិ តាយ អាវដ្ឋនា ។ ខេ ។

നനർ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

(៧៩៤) ផស្រុះ តាំង េ្យីងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល ប្រ-កបដោយ អារម្មណ៍ ការពិចារណា ១ បេ ១ ការតាំង ឲុក ចំពោះផស្រុះ នោះ មានឬ ១ អើ ១ រូប ជាកាយកម្ម តាំង េឲ្យីងដោយកុសល-ចិត្ត ជាកុសល ប្រកបដោយ អារម្មណ៍ ការពិចារណា ១ បេ ១ ការ តាំង ឲុក ចំពោះរូប នោះ មានឬ ១ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ១ បេ ១ កាំង ឲុក ចំពោះ រូប នោះ មានឬ ១ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ១ បេ ១ វេទនា ១ បេ ១ សញ្ញា ចេតនា សទ្ធា វីរិយៈ សតិ សមាធិ ១ បេ ១ វេទនា ១ បេ ១ សញ្ញា ចេតនា សទ្ធា វីរិយៈ សតិ សមាធិ ១ បេ ១ ញ្ញា តាំង េឲ្យីងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល ប្រកបដោយ អារម្មណ៍ ការពិចារណា ១ បេ ១ ការតាំង ឲុក ចំពោះបញ្ញានោះ មានឬ ១ អើ ១ វូប ជាកាយកម្ម តាំង េឲ្យីងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល ប្រកប ដោយ អារម្មណ៍ ការពិចារណា ១ បេ ១ ការតាំង ឲុក ចំពោះរូប នោះ មានឬ ១ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ១ បេ ១

(៧៩៩) រូប ជាកាយកម្ម តាំង េ្យីងដោយកុសលចិត្ត ជា កុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះ រូបនោះ មិនមាន ទេឬ ។ អើ ។ ផស្សៈ តាំង េ្យីងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំ-ពោះផស្សៈនោះ មិនមាន ទេឬ ។ អ្នកមិនគរូវ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ រូប ជាកាយកម្ម តាំង េ្សីងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ញញ្ ៩

រូចំ កម្មត្តិកឋា

តស្ប អាវដ្ឋនា ។ បេ។ បណិឌីតំ ។ អាមត្តា ។ កុសលេខ ចំត្តេខ សមុដ្ឋិតា ឋឧនា ។ បេ។ សញ្ញា ចេតនា សន្ធា វីវិយំ សត៌ សមាជ៌ ។ បេ។ បញ្ញា កុសលា អនារម្មណា ឧត្តិ តាយ អាវដ្ឋនា ។ បេ។ បណិឌីតំ ។ ខ ហៅវត្តត្វេ ។ បេ។

(d o o) ကုမ လေဒ င်းန္ရွာ ေမမုန္မီး ကာယ -ကမ္ခံ ၂ ပ်ံ ကုမ လင္ရွိ ၅ မာမင္ရာ ၅ ယံ က်ာက္နဲ ကုမ လေဒ င်းန္ရွာ ေမမုန္မီး ၂ ပံ မာ၅ ဇ္ရံ ကုမ -လင္ရွိ ၅ ေလာဂံ ႔န္ရုစ္ ၅ ပေ ၅

(៨០០) កាសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ កាយ-តាម្នំ រូបំ កាសលន្តិ ។ អាមន្តា ។ កាសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ រូទាយតខំ កាសលន្តិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ កាសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ កាយ-តាម្នំ រូបំ កាសលន្តិ ។ អាមន្តា ។ កាសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ សន្ធាយតខំ ។ មេ ។ កត្តាយតខំ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ សន្ធាយតខំ ។ មេ ។ កត្តាយតខំ សោយតខំ ដោដ្ឋញាយតខំ ។ បេ ។ បឋវីជាតា អា-ចោជាតា តេជោជាតា ។ បេ ។ វាយោជាតា កាស-លាតំ ។ ខ ហេវំ វត្តុព្វេ ។ បេ ។

൱൱๙

រូបកម្មត្តិកឋា

ការតិចារណា ។ បេ ។ កាតេំាងឲុក ចំពោះរួចនោះ មិនមាន ខេឬ ។ អើ ។ វេខនា ។ បេ ។ សញ្ញា ចេតនា សទ្ឋា វីវិយៈ សតិ សមាធិ ។ បេ ។ បញ្ញា តំាង ទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល មិន មានអារម្មណ៍ ការតិចារណា ។ បេ ។ ការតំាងឲុក ចំពោះបញ្ហា នោះ មិនមាន ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរួយោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

(៨០០) រូប ជាកាយកម្ម តាំង ទ្បើង ដោយកុសលចិត្ត ជា កុសលប្ត ។ អើ ។ រូបណាមួយ តាំងទៀងដោយកុសលចិត្ត រូប ទាំងអស់នោះ ជាកុសលប្ត ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ [៤០១] រូប ជាកាយកម្ម តាំងទៀនដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល ឬ ។ អើ ។ ក្លោយតន: តាំងទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសលឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ប្រ ជាកាយកម្ម តាំង ទ្បើងដោយ កុសលចិត្ត ជាកុសលឬ ។ អើ ។ សទ្ទាយតន: ។ បេ ។ គន្ធាយតន: វសាយតន: ផោដញាយតន: ។ បេ។ បឋវី៣តុ អាបោណតុ តេជោ-ជាតុ ។ បេ ។ ។ យោ ធាតុ តាំង ទៀងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសលឬ ។ អកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨០៣) កុសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ កាយកម្មុំ រូខំ អនារម្មណំ កុសលន្តិ ។ អាមន្តា ។ កុសលេន ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ រូទាយតនំ អនារម្មណំ កុសលន្តិ ។ ឧ លោវ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ កុសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ តាយកម្មុំ រូខំ អនារម្មណំ កុសលន្តិ ។ អាមន្តា ។ តុសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ សទ្ធាយតនំ ។ ខេ ។ កត្តាយតនំ សោយតនំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ ខេ ។ ខេ ហី-ជាតុ អាចោជាតុ តេជោជាតុ ។ ខេ ។ វាយោជាតុ អនារម្មណា កុសលាតិ ។ ខ លោវ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៨០៤) កុសលេន ខំត្តេន សពុដ្ឋិតំ វូចា-យតនំ អព្យភាគន្លំ ។ អាមន្តា ។ ភាុសលេន ខំត្តេន សមុដ្ឋិតំ កាយកាម្នំ វូបំ អព្យភាគន្លំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ភាុសលេន ខំត្តេន សមុ-ដ្ឋិតំ សន្ទាយតនំ ។ បេ ។ ភន្ទាយតនំ សោយតនំ ដោដ្ឋញ្ឈតនំ ។ បេ ។ បឋវីជាតុ អាចោជាតុ តេដោ-ជាតុ ។ បេ ។ វាយោជាតុ អព្យភាតាតិ ។ អា-មន្តា ។ ភាុសលេន ខំត្តេន សមុដ្ឋិតំ កាយកាម្នំ វូបំ អព្យភាគន្លំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ កបាវត្ថ

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

(៤) វូបាយតន: តាំងទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ជាអព្យ-ក្រឹតឬ ។ អើ ។ រូប ជាកាយកម្ម តាំង ទ្យើងដោយកុសលចិត្ត ជា អព្យក្រឹត្តថ្ក ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សទ្ទាយតនៈ ។ បេ ។ គន្ធាយតន: វសាយតន: ផោដពាយតន: ។ បេ ។ បឋវី-ជាតុ អាជ្ញោជាតុ តេជោជាតុ ។ បេ ។ វាយោជាតុ ការតាំងខ្យើងដោយ កុសលចិត្ត ជាអព្យក្រឹតឬ ។ អើ ។ រូប ជាកាយកម្ម តាំង ទ្បើង ដោយកុសលចិត្ត ជាអព្យក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ [៤០៣] រូប ជាកាយកម្ម តាំងទៀងដោយកុសលចិត្ត មិន មានអារម្មណ៍ ជាកុសលឬ ។ អើ ។ រូបាយតនៈ តាំង ទៀងដោយ កុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ជាកុសលឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ រូប ជាកាយកម្ម តាំងទ្បើងដោយកុសលចិត្ត មិនមាន អារម្មណ៍ ជាកុសលប្អ ។ អើ ។ សទ្ធាយតន: ។ បេ ។ គន្ធាយតន: វសាយតនៈ ផោដ្តព្វាយតន: ។ បេ ។ បឋវីជាតុ អាច្រោតុ តេជោជាតុ ។ បេ។ វាយោធាតុ តាំង ទ្បើងដោយកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ដា

(៤០៥) កាសលេន ខំត្តេន សមុដ្ឋិតំ កាយ-តាម្មុំ រូបំ ដស្សាំប្បយុត្តំ កាសលត្ត៌ ។ អាមន្តា ។ កាសលេន ខំត្តេន សមុដ្ឋិតំ រូចាយតនំ ដស្សាំប្ប-យុត្តំ កាសលត្តំ ។ ន បោរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ កាសលេន ខំត្តេន សមុដ្ឋិតំ កាយកាម្មុំ រូបំ ដស្ស-វិប្បយុត្តំ កាសលត្តិ ។ អាមន្តា ។ កាសលេន ខំត្តេន សមុដ្ឋិតំ សន្ទាយតនំ ។ បេ ។ កន្ទាយតនំ រសា-យតនំ ដោដ្ហា្វាយតនំ ។ បេ ។ បឋាជាតុ អាចោណាតុ

(dob) តុមលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ រូទា-យតខំ អនារម្មណំ អព្យាគាតខ្លំ ។ អាមន្លា ។ តាុសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ តាយកាម្មុំ រូបំ អនា-រម្មណំ អព្យាភាតខ្លំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ កាុសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ សន្ទាយតខំ ។ ខេ ។ កាសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ សន្ទាយតខំ ។ ខេ ។ កន្ធាយតខំ សោយតខំ ដោដ្ឋព្វាយតខំ ។ ខេ ។ បឋ-វីជាតុ អាចោជាតុ តេជោជាតុ ។ ខេ ។ វាយោជាតុ អនារម្មណំ អព្យាភាតាតិ ។ អាមន្លា ។ កាុសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ កោយតាម្មុំ រូបំ អនារម្មណំ អព្យា-តាតខ្លំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

រចំ កម្មន្តិកឋា

றடு

រូបកម្មត្តិតឋា

(៤០៤) រូប្វាយតនៈ តាំងទ្បើងដោយកុសលចិត្ត មិនមាន អារម្មណ៍ ជាអព្យក្រឹតឬ ។ អើ ។ វូប ជាកាយតម្ម តាំង ទ្បើងដោយ កុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ជាអព្យាក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សទ្ធាយតន: ។ បេ ។ គន្ធាយតន: កោយ-តន: ផោដតាយតន: ។ ២េ។ បឋវីធាតុ អាចោធាតុ តេដោធាតុ ។ បេ ។ ។ យោជាតុ តាំង ទៀងដោយកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ដា អព្យាក្រឹតឬ ។ អើ ។ ប្រ ជាកាយកម្ម តាំងទ្បើងដោយកុសលចិត្ត មិន មានអារម្មណ៍ ជាអព្យក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤០៥) រូប ជាកាយកម្ម តាំងទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ប្រាស ចាកផស្យ: ជាកុសលថ្ម ។ អើ ។ វូចាយតន: តាំងទ្បើងដោយ នេះទេ ។ បេ ។ វូប ជាកាយកម្ម តាំងទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ប្រាស ហកផសុ ដាកុសលឬ ។ អើ ។ សទ្ទាយតន: ។ បេ ។ គន្លា-យតនៈ សោយតនៈ ផោដតាយតនៈ ។ ២េ។ បឋវីជាតុ អាប្រោជាតុ

(៤០៧) កុសលេខ ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ កាយ-កម្មុំ ប្រំ អនារម្មណំ ដស្សវិច្យយុត្តំ កុសលន្តិ ។ អាមន្តា ។ កុសលេខ ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ ក្លាយគនំ អនារម្មណំ ដស្សវិច្យយុត្តំ កុសលន្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ កុសលេខ ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ កាយ-កម្មុំ ប្រំ អនារម្មណំ ដស្សវិច្យយុត្តំ កុសលត្តិ ។

(៨០៦) កុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ វូទាយគនំ ដស្បរិច្បយុត្តំ អព្យភាគធ្គំ ។ អាមន្តា ។ កុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ កាយកាម្មំ វូទំ ដស្បរិច្បយុត្តំ អព្យភាគធ្គំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ កុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ សន្ទាយគនំ ។ ខេ ។ កត្វាយគនំ កសយគនំ ដោដ្ឋព្វាយគនំ ។ ខេ ។ ទេហរីភាគុ អា ទោ-ជាតុ តេដោជាតុ ។ ខេ ។ វាយោជាតុ ដស្បរិច្បយុត្តា អព្យភាគាតិ ។ អាមន្តា ។ កុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ កាយកាម្មំ វូទំ ដស្បរិច្បយុត្តំ អព្យ-កាតច្តំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

តេដោះជាតុ ។ ខេ ។ ។ ហោជាតុ ដស្សាំច្បយុត្តា កុសលាតំ ។ ឧ ហៅំវត្តត្វេ ។ ខេ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

றட்டு

អភិធម្មចិងិក កឋាវិត្ថ

តេ ដោធាតុ ។ បេ។ វាយោធាតុ តាំង ទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ប្រាស ចាកផស្យុ: ជាកុសលប្អ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ចេ ។ (៤០៦) វូចាយតនៈ តាំងទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ច្រាសចាក ផស្រះ ជាអព្យក្រឹតឬ ។ អើ ។ រូប ជាកាយកម្ម តាំងទ្បើង ដោយកុសលចិត្ត ប្រាសចាកផស្រះ ជាអព្យក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគរួវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សទ្ធាយតន: ។ បេ ។ គន្ធាយតន: វសាយតនៈ ដោដញាយតនៈ ។ បេ ។ បឋវិធាតុ អាច្រោតុ តេ-ដោធាតុ ។ បេ ។ វាយោធាតុ តាំងទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ព្រុសចាក ផស្យៈ ជាអព្វាក្រឹតឬ ។ អើ ។ វូប ជាកាយកម្ម តាំង ទៀងដោយ កុសលចិត្ត ជ្រាសចាកផស្រះ ជាអព្យាក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤០៤) កុសលេន ខំត្តេន សមុដ្ឋិតំ ទ្រោ-ယအင်္ဒ မကၤမ္မဏ် ဧလ္ပါ့ပျယုန္ရံ မဂၢုကာအင္ရဲ ၅ អាមន្តា ។ កុសលេន ចំន្តេន សមុដ្តិតំ កាយ-ကမ္ ္ ဖ် မသၤမ္ က် ေနလ္ျာပ္စုထုန္ရဲ မရဂုက္ကနာန္ခဲ့ ၅ ေး ၊ ေက်းအျက္ ေျပာ ေၾကာက္ေလးလာေစ်းရွာေလးမုန္ရီးကိ សន្ទាយនានំ ។ មេ។ កញ្ចាយនានំ កោយនានំ ដោដ្ឋ-ព្វាយតនំ ។ ខេ ។ ខេហ៊ីនាតុ អា ទោនាតុ តេដោនាតុ ^၅ ဗေ ၅ ကေဆန္ မသန္ခ်ီတာ အမဂၢိဳရာက်^နာ អត្យាភាតាតិ ។ អាមន្តា ។ កុសលេន ខំត្តេន សមុដ្ឋិតំ តាយតាម្មុំ រូបំ អនារម្មណំ ដស្បាំប្បយុន្តំ မရပ္ခနားဆို ၁ ေလာက္ နိုင္ရေစ ၁ ကေနာ (မ၀ ๙) ကုန္လးလာခ စီးနွာ့ရ နာမုန္မီ ကို ဗီ ကို စီ ကို

អមន្តា ។ កុសលេន ចិត្តេន សពុដ្ឋិតំ សន្តា-យតនំ ។ មេ ។ កត្តាយតនំ សោយតនំ ដោដ្ឋព្វា-យតនំ ។ មេ ។ មឋវីជាតុ អា ទោជាតុ តេដោជាតុ ។ មេ ។ ហយាជាតុ អនារម្មណា ដស្បវិទ្យយុត្តា កុសលាតិ ។ ន មោរំ វត្តូ ត្វេ ។ មេ ។

រូប កម្មនូតថា

រូបកម្មត្តិក**ឋា**

អើ ។ សទ្ធាយតន: ។ បេ ។ គន្ធាយតន: សោយតន: ដោដញា-យតនៈ ។ បេ ។ បឋវីជាតុ អាច្នោតុ តេជោជាតុ ។ បេ ។ វាយោ-ណតុ តាំង ទៀន ដោយកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រាសចាកផស្រៈ ជាកុសលប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤០៤) រូបាយតនៈ តាំងទ្បើង ដោយកុសលចិត្ត មិនមាន អារម្មណ៍ ប្រាសចាកផស្រៈ ជាអព្យក្រឹតឬ ។ អើ ។ រូប ជាកាយ-កម្ម តាំងទ្យើង ដោយកុសលចិត្ត មិនមានអាវម្មណ៍ ជ្រាសចាកផស្រៈ ជាអព្យក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សទ្ចាយតន: ។ បេ ។ គន្ធាយតន: វសាយតនៈ ផោដញាយតន: ។ បេ ។ បឋវិជាតុ អាប្មោនាតុ តេជោនាតុ ។ បេ ។ វាយោនាតុ តាំង ទ្បើងដោយកុសល-

ចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រាសចាកផស្សៈ ជាអព្យាក្រឹតថ្ក ។ អើ ។ រូប ជាកាយកម្ម តាំង េ្បីង ដោយកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រាស ចាកផស្សៈ ជាអព្យាក្រឹតថ្ក ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៤ ៤ ៤) រូប ជាវចឹកម្ម តាំង ទៀង ដោយកុសលចិត្ត

ដ៏តំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អនារម្មណ៍ ឧត្តំ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ បេ ។ បណ៌ធំ នោ វត វេ វត្តត្វេ ភាស-លេន ខំត្លេន សមុដ្តិត វ័ខ៌តាម្នំ រូបំ តាុសលត្តិ ។ (៤០០) កុសលេន ខំត្តេន សមុដ្តិតោ ដស្បោ ကိုလ၊လာ လားမွှံ၊လာာ မန္နီ နာလ္မှု မားဦးစာ ၅ ၊ ဗ ၅ បណ៌ជំនំ ។ អាមន្តា ។ កុសលេន ចំន្តេន សមុ-ដ្តំ ខេតាម រូខ តុសលំ សារមូណ អត្ថ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ ខេ ។ បណ៌ជំនំ ។ ជ ហៅវត្តព្វេ ។ ខេ ។ កុសលេន ចំនួន សមុដ្តិតា វេននា ។ ខេ ។ សត្វា ទេននា សន្ធា រីយៃ សនិ សមាន ១ ថេ។ ខណា ញ តាំទលា សារដីលា អន្ទំ មាល អារុទីយ រ ជេ រ បណ៌ជំនំ ។ អាមន្តា ។ កុសលេន ចំន្លេន សមុ-ដ្តំតំ ខេត្តម្នុំ ថ្រំ តុសលំ សាម្នេណំ អត្តំ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ មេ ។ មណ៌ជំនាំ ។ ធ ហៅវ វត្តព្វេ ។ មេ ។

អភិធម្មបិជកេ កឋាវត្ថ

តុសលត្តិ។ អាមន្តា ។ សារម្ម លាំ អត្តិ នស្ប

អាវដ្ឋនា ។ ថេ ។ បណ៌ព័ត៌ ។ ធ ហៅវត្តព្វេ ។ ថេ ។

ឧធុ អនារម្មណំ ឧត្តំ តុស្ស ការដួនា ។ មេ ។ មណ៌-

თსს

អភិធម្មចិដក កថាវត្ថ

ជាកុសលឬ ។ អើ ។ រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងខុក ចំពោះរូបនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ក្រែងរូប មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងខុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ រូប មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំង ខុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប ជាវចីកម្ម តាំងខ្យើងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសលទេ ។

(៨๑०) ផស្បៈ តាំង ទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល ប្រកប ដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះផស្បៈ នោះ មានឬ ។ អើ ។ រូប ជាវថិកម្ម តាំង ទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះរូបនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វៅទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ចេតនា សន្ធា វីវិយៈ សតិ សមាធិ ។ បេ ។ បញ្ញា តាំង ទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះបញ្ញានោះ មានឬ ។ អើ ។ រូប ជាវចិកម្ម តាំង ទ្បើងដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល ប្រកប ដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះរូបនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

றடுட

វត្តព្វេ ។ បេ ។ (៤០៤) កុស លេខ ខំត្តេខ សមុដ្ឋិតំ វឌីកាម្មុំ រូខំ កុសលន្តិ ។ អាមន្តា ។ យំ កិញ្ចំ កុសលេន ខំត្តខ សមុដ្ថិតំ រូខំ សព្វន្តំ កុសលន្តិ ។ ខ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ យ៥ា កោយតាម្មុំ តថា វឌីកាម្មន្តិ។

(៤០០) កាសលេខ ខំត្លេខ សមុដ្តិនំ វឌីភាម្ម័ រូខំ តុសលំ អនារម្មឈំ ឧត្តំ តស្បូ អារដួនា ។ បេ ។ បណ៌ទំតំ ។ អាមន្តា ។ កុសលេន ខំគ្លេន សមុ-ដ្តំតោ ៥សេក្ន តាសាលា អនាវម្មលោ ឧត្តំ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ ខេ។ មណ៌ដ៏តំ ។ ឧ មោរំ វត្តត្វេ ၢ ပေ ၅ ကုလ၊ လ ေ စီးနွေ ေ လ မုန္မီ ကိ ၊ စီ က မ္ ္ ၇ ဗိ ကုလလံ မကၤမ္မှလံ ခ်ိန္ခဲ့ နာလ ျမားင္ခဲ့တာ ။ ပေ ။ បណ៌ជ័ត៌ ។ អាមន្តា ។ កុសលេន ចំន្កេន សមុ សតិ សមាជិ ។ បេ។ បញ្ញា កុសលា អនារឬណា ឧត្តិ តាយ អាវដ្ឋនា ។ មេ ។ មណ៌ព័ត៌ ។ ឧ មោវំ

រូបកម្មន្តិកដា

(៨ ១១) រូប ជាវចិតម្ម តាំង ទៀង ដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ ហេ ។ ការតាំងឲុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ផសុរៈ តាំងទ្រើន ដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះផសុរុះ នោះ មិនមានទេថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ រូប ជាវចឹកម្ម តាំងទៀង ដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងឲុក ចំពោះវូបនោះ មិនមាន េប្តូ ។ អើ។ វេទ្ទា។ បេ។ សញា ចេតទា សទា វីវិយ: សតិ សមាធិ ។ បេ។ បញ្ញា តាំង ទៀន ដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល មិនមាន អាវម្មណ៍ ការតិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះបញ្ហានោះ មិន មាន ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៨១៤) រូប ជាវចិកម្ម តាំងទ្បើង ដោយកុសលចិត្ត ជាកុសល ឬ ។ អើ ។ រូបណាមួយ តាំងទ្បើង ដោយកុសលចិត្ត រូបទាំងអស់ នោះ ជាកុសលឬ ។ អ្នកមិខត្តរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាយ-កម្ម យ៉ាងណា វិចិកម្ម ក៏យ៉ាងនោះ ។

(៤១៤) អតាុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតោ ដស្បោ អតាុសលោ សារម្មឈោ អត្ថិ តស្ប អាវជ្ជនា ។ ខេ ។ បណ៌ឌីតំ ។ អាមន្លា ។ អតាុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ តាយតាម្មុំ រូបំ អតាុសលំ សារម្មឈំ អត្ថិ តស្ប អាវជ្ជនា ។ ខេ ។ បណ៌ឌីតំ ។ ន ហេវំ តែព្យូ ។ បេ ។ អតាុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតា វេននា ។ បេ ។ សញ្ញា ខេតនា រាតោ នោសោ

អាំធម្មបំផេត ៣៧វត្ថុ [៤ ០ ៣) អតុសលេ ឧ ខំត្លេ ឧ សមុដ្ឋិតំ ភោយ-តាម្មុំ រូបំ អតុសល ខ្លុំ ។ អាមន្តា ។ សារម្មណំ អត្ថិ តស្ប អាវជួនា អា ភោ តោ សមន្នា ហា ភោ ម ឧ-សិតាកេ ខេតនា បត្ថនា បណិឌ័តិ ។ ឧ ហេវ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ឧនុ អនារម្មណំ ឧត្ថិ តស្ប អាវជួនា អា-កោតោ សមន្នាហារោ មឧសិតាកោ ខេតនា បត្ថនា បណិឌ័តិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជំ អនារម្មណំ ឧត្តិ តស្ប អាវជួនា អា ភោ តា មន្ទា ហា ភោ ម ឧសិតាកោ ខេតនា បត្ថនា បណិឌិ នៅ ត កេវត្តព្វេ អកុសលេ ខំត្លេ ឧ សមុដ្ឋិតំ តាយតម្មំ រូបំ អកុសល ភ្លៃ ។

றடும்

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

(៤១៤) ផស្រុះ តាំង េ្យីងដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះ ផស្រុះនោះ មានឬ ។ អើ ។ វូប ជាកាយកម្ម តាំង េ្យីងដោយ អកុសលចិត្ត ជាអកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះរូបនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ចេតនា កគ: ទោស:

றப்த

(ដក៥) អតុសលេន ខំត្លេន សមុដ្តិតំ តាយ-ကမ္ခံ ပုံ မက္နလလံ မကၢမွ ေက် အဲန္နဲ ကမ္န မားမွ ေက ។ បេ។ បណ៌ដ័ត៌ ។ អាមត្លា ។ អតាសាលេន ខំត្លេន လမိုင္ခ်ဳိးေဆး ေလ့ပ္က မၼာ မေလ့က အဆို តស្បូ អាវដ្ឋភា ។ ថេ ។ មណ៌ដ៏តំ ។ ន ហៅវត្តត្វេ ។ ខេ។ អតុសលេន ខំត្តេន សមុដ្ឋិតំ កាយកម្ម រួចំ မအုလပ် မဆားမွှယ် စန္နီ နလျှ မားင္ဆံရာ ၁ စေ ၁ បណ៌ជ័ត៌ ។ អាមន្តា ។ អតាសលេន ចំត្លេន សមុដ្តិតា វេឌនា ។ បេ។ សញ្ញា ខេតនា រាកោ នោ សោ មោ-ហោ មានោ និដ្ឋ វិចិតាំត្នា ដីនំ ខន្ធខ្ញុំ អហ៌វិតាំ ។ ចេ ។ អនោត្តប្បំ អតុសល់ អនារម្មលាំ ឧត្តំ តស្ប អាវដ្ឋនា າເຮາ ຍເພາະສິສຳ ລ ເຍາກຳຮູເດງ າເຮາ

ເອກເອກ ອກເພງ ຂໍ້ຮູ້ ເອົາເອງ ຮີຂໍ ຊູເຊິ່ မອ້າ-ເອກເອກ ອກເພງ ຂໍ້ຮູ້ ເອົາເອງ ຮີຂໍ ຊູເຊິ່ မອ້າ-ເອົາ ເອ ເອກເຊຍ ເພີ່ມເອົາ ເອ ເພີ່ມເອົາ ເອ ເອກີ ເອກີນເດັນ ເອເຊີລ ເອຊີຊີສໍ ການເກຍູ້ ເອົ ห-ເຈັດເດັນ ເອເຊີລ ເອກີ ເຊື່ອ ເອກີ ເອ ເອ ອຸດກໍ້ມືສີ ໆ ລ ເອກີ ເຊື່ອງ ໆເອ ໆ

រូបំ កម្មត្តិតថា

ฤษต

រូបកម្មន្តិកឋា

ទោហ: មាន: ទិដ្ដិ វិចិកិច្ឆា ថីន: ឧទ្ធច្ឆ: អហិរិក: ។ បេ ។ អនោត្តប្ប: តាំងទៀង ដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុសល ប្រកបដោយ អារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះអនោត្តប្បី:នោះ មានឬ ។ អើ ។ រូប ជាកាយកម្ម តាំងទៀង ដោយអកុសលចិត្ត ជា អកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះរូបនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤១៥) រូប ជាកាយកម្ម តាំង ទេត្រីដដោយអកុសលចិត្ត ជា អកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងឲុក ចំ-ពោះរុបនោះ មិនមាន ទេឬ ។ អើ ។ ផសុុ: តាំង ទ្បើង ដោយ អកុសលចិត្ត ជាអកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ ២ ។ កាវតាំងទុក ចំពោះផ \mathcal{M}_{i} នោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ វូប ជាកាយកម្ម តាំងទ្យើង ដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ។ ការតាំងទុក ចំពោះរុបនោះ មិនមាន េប្ត ។ អើ ។ វេទនា ។ បេ ។ សញា ចេតនា វាគ: ទោស: មោហៈ មាន: ទិដ្ឋិ វិចិតិច្នា ឋីនៈ ឧទ្ធច្ល: អហិវិកៈ ។ បេ ។ អនោត្តហ្វៈ តាំង ទៀង ដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុ-សល មិនមានរោរម្មណ៍ ការពិចារណា ។ ថេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះ អនោត្តហ្វៈនោះ មិនមាន ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនោះ ទេ ។ បេ។

(៤០៤) អកុសលេន ចិត្តេន សមុដ្ឋិតោ ដស្បោ អតុសលោ សារម្មណោ អត្ថំ តស្បូ អាវជ្ជនា ។ ខេ ។ ខណ៌ជំតំ ។ អាមន្តា ។ អតុសលេន ចំត្តេន ស-មុដ្តិត ខេត្តម្ភុំ រូប អតុសល់ សាម្នេណ៍ អត្ថិ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ មេ ។ មណ៌ឌ័ន៍ ។ ធ មោវំវត្តពេ ។ ខេ។ អកាសលេន ខំតោន សមុដ្ឋិតា ឋននា

រូប អកុសលន្តិ ។ អាមន្តា ។ សារម្មណំ ឧត្តិ តស្បូ អាវដ្ឋនា ។ ខេ ។ បណ៌ដ៍តំ ។ ធ ហៅវត្តព្ ា បេ ។ ឧឧុ អនារម្មណំ ឧត្តំ តស្ស អាវដ្ឋនា ។ ខេ។ ខណ៌ជ័ត៌។ អាមន្តា ។ ហញុំ អនារម្មណំ အန္ခို အလုိ႔ မားင္ဆိုတာ ၁ အေ ၁ အ က အ က အျေရ အကုလလေဒ စ်ရောဒ လဗုဒ္ဓိအ အေကမ္ခံ ၇ဗိ អតុសលត្ថិ ។

អភិធម្មចិដកេ កឋាវត្ថ (៤០៦) អតុសលេន ខំត្លេន សមុដ្តិនំ តា-យតាម្មុំ រូបំ អតុសលត្ត៌ ។ អាមត្ល ។ យំ តាំញុំ អតុសលេន ខំត្លេន សមុដ្និន រូខំ សពុន្នំ អតា្-សលត្តំ ។ ឧ ហេវំវត្តុឲ្យ ។ បេ ។

(៤០៧) អកុសលេន ចំន្លេន សមុដ្ន័នំ វិចិតាម្មំ

អភិធម្មបិដិក កឋាវត្ថ

(៨១៦) រូប ជាកាយកម្ម តាំងទ្បើងដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុ-សលប្ត ។ អើ ។ រូបណាមួយ តាំងទ្បើងដោយអកុសលចិត្ត រូបពាំង អស់នោះ ជាអកុសលប្ត ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨១៧) រូប ជាវចកម្ម តាំង ទៀងដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុ-សលឬ ។ អើ ។ រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងរូប មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ រូប មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប ជាវចិកម្ម តាំង ទៀងដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុសលទេ ។

(៨១៨) ផស្រុះ តាំងទ្បើងដោយអកុសលចិត្ត ដាអកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការចិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះផស្រុះ នោះ មានឬ ។ អើ ។ រូប ជាវ់ចីកម្ម តាំងឡើងដោយអកុសលចិត្ត ជា អកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការចិបារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះរូបនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វេទនា

ന്ദർ

(៤១៩) អកុសលេន ខំនេ្លន សមុដ្តិតំ វឌីតម្នំ រូចំ អកាសលំ អនារម្មឈំ ឧត្តំ តស្បូ អារដ្ឋនា ។ ។ ខេ ។ ខណ៌ដីតំ ។ អាមត្តា ។ អតុសលេន ខំត្តេន សមុដ្ឋិតោ ដស្បោ អតាសលោ អនារម្មលោ ឧត្តិ នេស្ស អាវដ្ឋនា ។ ខេ ។ បណិត័តិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អតាសលេ ខំត្លេ សមុន្តិ៍តំ វទី-តម្លំ របំ អតាសល់ អនារម្មណំ ឧត្ត៌ តស្បូ អារដូ-នា ។ បេ ។ បណ៌ជំនំ ។ អាមន្តា ។ អក្សលេន ចំត្លេ សមុដ្តិតា ៤ឧភា ។ បេ ។ សញា ខេតនា ញ ားက အေးလာ ဗေးတာ မားစာ နိုင္ရီ ဒီစိုအိုင္မာ ដីធំ ខុឌ្ខខ្ទុំ អញ៌វិត៖ ។ មេ ។ អនោត្តប្ដំ អតា្សលំ

អត្តិតស្ស អាវដ្ឋលា ។ បេ ។ បណ៌ជ័ត៌ ។ ជ បោវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

າເບາ ປະໜາ ເຮສສາກເຮັດເຮັດເຮັດ ເອດເໜ ໜ មានោ និដ្ឋិវិទិភាំគ្នា ដីនំ ឧន្ទន្ទ័ អហារិទាំ ។ បេ ។ អនោត្តប្បំអតុសល់ សាម្មលាំអត្ថិតស្បូ អារដ្ឋនា ។ ខេ ។ មណ៌ឌ័ត៌ ។ អាមត្តា ។ អតុសលេន စ်၊နွာင္က လမုန္မီ နံ ၊ စီ ကုန္ ပံု မကုလ လ ကုန္ လိ

រូចំ កម្មត្តិតបា

រូបកម្មត្តិតឋា

។ បេ ។ សញា ចេតនា កគ: គេស: មេហៈ មានៈ ទិដ្ឋិ ថៃកិច្ឆា ថីនៈ ឧទ្ធច្ជៈ អហិវិកៈ ។ បេ ។ អនោត្តប្បៈ តាំង ទៀងដោយអកុសល-ចិត្ត ជាអកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការតិចារណា ។ បេ ។ ការ តាំងទុក ចំពោះអនោត្តប្បៈនោះ មានឬ ។ អើ ។ រូប ជាវចិកម្ម តាំង ទៀង ដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការ តិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះរូបនោះ មានឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨ ១ ៧) ប្រ ជាវចិកម្ម តាំង ទ្បើង ដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុ-សល មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចាណោ ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះ ប្រនោះ មិនមាន ទេឬ ។ អើ ។ ផស្បៈ តាំង ទ្បើង ដោយអកុសល-ចិត្ត ជាអកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចាណោ ។ បេ ។ ការតាំង ទុក ចំពោះផស្បៈនោះ មិនមាន ទេឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ប្រ ជាវចិកម្ម តាំង ទ្បើង ដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុសល មិនមា អារម្មណ៍ ការពិចា ណា ។ បេ ។ ការតាំងទុក ចំពោះរូប នោះ មិនមាន ទេឬ ។ អើ ។ វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ចេតនា វាគៈ ពោសៈ មោហៈ មានៈ ទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា ថីនៈ ឧទ្ធច្ឆៈ អហិរិកៈ ។ បេ ។ រនោត្ត ហ្វឹៈ តាំង ទ្បើង ដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុសល អភិធម្មបំដែល ៧៧វត្ថុ អនាវម្មឈាំ ឧត្តិ តស្បូ អាវដ្ឋនា ។ បេ ។ បឈាំឌីតាំ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្រូ ។ បេ ។

(៤७०) អកុសលេន ខំត្តេន សមុដ្ចិតំ វខីកាម្មុំ រូខំ អកុសលន្តិ ។ អាមន្តា ។ យំ កិញ្ចំ អកុស-លេន ខំត្តេន សមុដ្ចិតំ រូខំ សព្វន្តំ អកុសលន្តិ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៤៤०) អកាសលេខ ខំត្លេខ សម្ដរ្និតំ វឌីតាម្មុំ រូមំ អកាសលន្តិ ។ អាមន្តា ។ អកាសលេខ ខំត្លេខ សមដ្ឋិតំ រួចាយតខំ អកាសលត្តិ ។ ឧ ហេវំ វត្តាេព្វ ។ មេ ។ អកាសលេខ ខំត្លេខ សម្ដរ្និតំ វឌីតាម្មុំ រូមំ អកាសលន្តិ ។ អាមន្តា ។ អកាសលេខ ខំត្លេខ សម្ដរ្និតំ សន្ទាយតខំ ។ មេ ។ កញ្ចាយតខំ សោយ-តខំ ដោដ្ឋព្វាយតខំ មហវីដាតុ អាចោជាតុ តេដោជាតុ វាយោជាតុ អសុខ៍ អស្សុ លោហិតំ ។ ខេ ។ សេ នោ អកាសលោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តាេព្វ ។ មេ ។ (៤৮៤) អភាសលេខ ខំត្លេខ សម្ដរ្និតំ រួចា-យតខំ អព្យាភាតន្តិ ។ អាមន្តា ។ អភាសលេខ

ចិត្តេ សមុដ្តិនំ ខើតាម្នំ រូបំ អព្យតានភ្នំ ។

អភិធម្មចិដិត កបាវិត្ថ

មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ។ ការតាំងឲុត ចំពោះអនោត្តហ្វៈ នោះ មិនមានខេច្ច ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៨৬०) រូប ជាវចីកម្ម តាំងឡើងដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុ-សលឬ ។ អើ ។ រូបណាមួយ តាំងឡើងដោយអកុសលចិត្ត រូប ទាំងអស់នោះ ជាអកុសលឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ (៨৬១) រូប ជាវចីកម្ម តាំងឡើងដោយអកុសលចិត្ត ជា

អកុសលឬ ។ អើ ។ ក្រោយតនៈ តាំងទៀងដោយអកុសលចិត្ត ជា អកុសលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ប្រ ជាវចីកម្ម តាំងទៀងដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ សទ្ទាយតនៈ ។ បេ ។ គន្ធាយតនៈ សោយតនៈ ថោដ្ឋញាយតនៈ បឋវីធាតុ អា-ប្រោជាតុ តេដោធាតុ វាយោធាតុ បេស់មិនស្អាត (សុក្កៈ) ទឹកភ្នែក ឈាម ។ បេ ។ ញើស តាំងទៀងដោយអកុសលចិត្ត ជាអកុសលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

្រ៩៤៤ ត្រូជាយតនៈ តាំងទ្បើងដោយអកុសលចិត្ត ជាអព្យាក្រឹត ឬ ។ អើ ។ រូច ជាវចឹកម្ម តាំងទ្បើងដោយអកុសលចិត្ត ជាអព្យាក្រឹតថ្ម ។ រូប កម្មត្តិតឋា

ឧ មេវវត្តត្វេ ។ មេ ។ អតុស លេខ ខំត្លេខ សម្ដដ្ដិតំ សន្ទាយតខំ ។ មេ ។ កន្ធាយតខំ សោយតខំ ដោដ្ដញា-យតខំ ។ មេ ។ មហវីជាតុ អា ទោជាតុ តេ ដោជាតុ វាយោជាតុ អសុខិ អស្សុ៍ លោ ហិតំ ។ មេ ។ សេ នោ អព្យាភាតោតិ ។ អាមន្តា ។ អភុស លេខ ខំត្លេខ សម្ដដ្ដិតំ វិខីភាម្មុំ រូបំ អព្យាភាគត្តិ ។ ខ ហេវំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

(៤ ៤ ៣) អកុសលេខ ខំត្លេខ សម្ដរ្នំតំ វឌី-តាម្នំ រូបំ អនារម្មណំ អកុសលន្នំ ។ អាមន្លា ។ អកុសលេខ ខំត្លេខ សម្ដរ្និតំ រួចាយតខំ អនារឮ-ណំ អកុសលន្តិ ។ ឧ ទោរំ វត្តច្វេ ។ ខេ ។ អ-កុសលេខ ខំត្លេខ សម្ដរ្និតំ វឌីកាម្នំ រូបំ អនា-កុសលេខ ខំត្លេខ សម្ដរ្និតំ វឌីកាម្នំ រូបំ អនា-វម្មណំ អកុសលន្តិ ។ អាមន្លា ។ អកុសលេខ ខំត្លេខ សម្ដរ្និតំ សទ្ធាយតខំ ។ ខេ ។ សត្វាយតខំ សោយតខំ ដោរដ្ឋញ្ជាយតខំ ។ ខេ ។ បឋវីជាតុ អា ចោ-ជាតុ តេជោជាតុ ។ ខេ ។ វាយោជាតុ អសុខិ អស្សុ លោហិតំ ។ ខេ ។ សេខោ អនារម្មណោ អកុស-លោភិ ។ ឧ ទោវំ វត្ថាឲ្យ ។ ខេ ។

ଗ୍ଟ୭

រូបកម្មត្តិកឋា

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សច្ចាយឥន: ។ បេ ។ គន្ធាយឥន: វសាយតន: ដោដ្ឋញាយឥន: ។ បេ ។ បឋវីធាតុ អាប្មោជាតុ តេដោ-ជាតុ ។យោធាតុ វបសមិនស្អាត ទឹកភ្នែក ឈាម ។ បេ ។ ញើស តាំងទ្បើងដោយអកុសលចិត្ត ជាអព្យាក្រឹតឬ ។ អើ ។ វូប ជាវចីកម្ម តាំងទ្បើងដោយអកុសលចិត្ត ជាអព្យាក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(៨ ២ ញ រូប ជាវចិកម្ម តាំង ទ្បើងដោយអកុសលចិត្ត មិនមាន អាវម្មណ៍ ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ វូបាយតន: តាំង ទ្បើងដោយ អកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ជាអកុសលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ វូប ជាវចិកម្ម តាំង ទ្បើង ដោយអកុសលចិត្ត មិនមាន អារម្មណ៍ ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ សទ្ធាយតន: ។ បេ ។ ឥន្ធាយ-តន: សោយតន: ដោដ្ឋព្វាយតន: ។ បេ ។ បឋវីធាតុ អា ប្អោតតុ តេជៅជាតុ ។ បេ ។ វយោធាតុ របស់មិន ស្អាត ទឹក ភ្នែក ឈាម ។ បេ ។ ញើស តាំង ទ្បើង ដោយអកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ជា រាកុសលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

អភារម្មណំ អព្យកាតត្តំ ។ ឧ ទៅ វត្តព្វេ ។ ទេ ។ (៤៤៥) អកុសលេឧ ខិត្តេឧ សមុដ្ឋិតំ វេខីកាម្មុំ រូបំ ដស្សវិប្បយុត្តំ អកុសលត្តិ ។ អាមន្តា ។ អកុ-សលេឧ ខិត្តេឧ សមុដ្ឋិតំ រូទាយតនំ ដស្សវិប្បយុត្តំ អកុសលត្តិ ។ ឧ ទៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អកុសលេឧ ខិត្តេឧ សមុដ្ឋិតំ វេខីកាម្មុំ រូបំ ដស្សវិប្បយុត្តំ អកុស-លត្តិ ។ អាមន្តា ។ អកុសលេឧ ខិត្តេឧ សមុដ្ឋិតំ សន្ទាយតនំ ។ បេ ។ ឥន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្-ព្វាយតនំ ។ បេ ។ ឥន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្-

(៤៤៤) អកុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ រូច-យតនំ អនារម្មណំ អព្យាភាគត្តំ ។ អាមត្តា ។ អកុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ វេខីកាម្មំ រូបំ អនា-រម្មណំ អព្យាភាគត្តំ ។ ន បោរំវត្តព្វេ ។ បេ ។ អ-កុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ សន្ទាយតនំ ។ បេ ។ កុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ សន្ទាយតនំ ។ បេ ។ កត្តាយតនំ សោយតនំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ បឋវិជាតុ អាចោជាតុ តេជោជាតុ វាយោជាតុ អសុខិ អស្ស លោ-ហំតំ ។ បេ ។ សេធោ អនារម្មណោ អព្យាភាតោតិ ។ អាមត្តា ។ អកុសលេន ខំត្លេន សមុដ្ឋិតំ វេខីកាម្មំ រូបំ អនារម្មណំ អព្យាភាគត្តំ ។ ន ហេរំ វត្ថាពេ ។ បេ ។

អភិធម្មថិដកេ កឋាវត្ថ

ന്ദ്ര

អភិធម្មបំងក កថាវត្ថុ (៨ ৬ ៤) រូប្វាយតនៈ តាំង េ្យីង ដោយអកុសល ចិត្ត មិនមាន ការម្មណ៍ ជាអព្យ ក្រឹតឬ ។ អើ ។ រូប ជាវ ចិកម្ម តាំង េ្សីង ដោយ អកុសល ចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ជាអព្យ ក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ ស ទួរយតនៈ ។ បេ ។ គន្ធាយតនៈ សោយតនៈ នេះ ទេ ។ បេ ។ ស ទួរយតនៈ ។ បេ ។ គន្ធាយតនៈ សោយតនៈ ដៅដូ ញាយតនៈ បបវីតាតុ អា ហ្គោតតុ តេ ដោតាតុ វា យោ ជាតុ របស់ មិន ស្អាត ទឹក ភ្នែក លោ ប ។ បេ ។ ញើស តាំង េ ទ្បីង ដោយអកុសល ចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ជាអព្យ ក្រឹតឬ ។ អើ ។ រូប ជាវ ចិកម្ម តាំង ទៀង ដោយអកុសល ចិត្ត មិន មាន អា រម្មណ៍ ជាអព្យ ក្រឹតឬ ។ អ្នក មិន គួរ តោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ ហេ ។

(៨៩៩) រូប ជាវចិកម្ម តាំង ទៀងដោយអកុសលចិត្ត ប្រាស ចាកផស្រៈ ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ វូបាយឥនៈ តាំង ទៀងដោយ អកុសលចិត្ត ប្រាសចាកផស្រៈ ជាអកុសលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ រូប ជាវចិកម្ម តាំង ទៀង ដោយអកុសលចិត្ត ប្រាស ចាកផស្សៈ ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ សទ្ទាយឥនៈ ។ បេ ។ គន្ធាយឥនៈ វសាយតន ដោដ្ឋព្វាយឥនៈ បឋវិជាតុ អាប្រោជាតុ តេជោជាតុ ។ បេ ។

ယအင်္နေ ဆေျာ်စျယုန္ရ မချာအနာင္ရဲ ၅ မာဓင္လာ ၅ អតាសលេន ខំត្លេន សមុដ្តិនំ វំខ័តាម្មុំ វូចំ អនារម្ម-**က် ငံလျှံပျံလှ**န္ရ မရာကြီးနာနဲ့ ၁ င (မာ³) နားရှ ។ បេ ។ អតុសលេន ខំត្តេន សមុដ្តិនំ សន្ទាយគនំ ។ ខេ ។ កន្ទាយតនំ សោយតនំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ បឋវិជាតុ អាចោជាតុ តេដោជាតុ វាយោជាតុ អសុចំ អស្ស៍ លោភ៌នំ ។ មេ ។ សេនោ អនារម្មលោ ដស្ស-វិប្បយុត្តោ អព្យាភាតោតិ ។ អាមន្តា ។ អភាុស-លេខ ខំត្លេខ សមុដ្និត ខេត្តមុំ រុច អនារម្ម ឈំ ដស្ប-វិប្យយុត្តំ អព្យាភាគឆ្នំ ។ ឧ ហេវំ វត្តឲ្យ ។ បេ ។ ដែ្រគ) អកាសលេខ ខំនេន សមដ៍នំ វឌ័តាម្នំ រូខំ មនារម្មណំ ៥ស្បូរិប្បយុត្តំ អនាសលត្ថិ ។ អា-ទត្ត ។ អកុសលេន ខំត្តេន សមុដ្ឋិន រួចាយគន់ អនា-វឬណំ ដស្សវិច្យយុត្ត អកុសលក្តិ ។ ឧ ចោរំ វត្តគ្វេ

រូបកេម្មតិកេស កំយោជាតុ អសុខិ អសុវុ លោហិតំ ។ បេ ។ សេ នោ ជស្សាំឡយុត្តោ អកុស លោភិ ។ ឧ ហៅវត្តៗ ។ បេ ។

(៤២៦) អតាសាលេខ ខំត្លេខ សមុដ្ឋិតំ ទោ-

ற்கள

រូបកម្មត្តិកឋា

វាយោធាតុ របស់មិនស្អាត ទឹកក្អែក ឈាម ។ បេ ។ ញើស តាំង ទ្យើងដោយអកុសលចិត្ត ប្រាសចាកផស្សៈ ជាអកុសលឬ ។ អ្នកមិន គូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨৬៦) រូចុាយតនៈ តាំងឡើងដោយអកុសលចិត្ត ប្រាសចាក ៧ស្វៈ ជាអព្យាក្រឹតឬ ។ អើ ។ រូប ជាវចិកម្ម តាំង ទៀងដោយ អកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រាសចាក៨ស្វៈ ជាអព្យាក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ សទ្ចាយតនៈ ។ បេ ។ គន្ធាយ-តនៈ សោយតនៈ ផោដ្ឋញាយតនៈ បឋវិណតុ អាប្បោធាតុ តេជោជាតុ វាយោធាតុ របស់មិនស្អាត ទឹកភ្នែក ឈាម ។ បេ ។ ញើស តាំង ទ្បើងដោយអកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រាសចាក៨ស្វៈ ជាអព្យា-ក្រឹតឬ ។ អើ ។ រូប ជាវចិកម្ម តាំង ទ្បើងដោយអកុសលចិត្ត មិន មានអារម្មណ៍ ប្រាសចាក៨ស្វៈ ជាអព្យាក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៨២៧) រូប ជាវចឹកម្ម តាំងទៀ្មីងដោយអកុសលចិត្ត មិន មានអារម្មណ៍ ប្រាសចាកផស្វៈ ជាអកុសលថ្ម ។ អើ ។ វូចា្ យតនៈ តាំងទៀ្មីដោយអកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រាស ចាកផស្សៈ ជាអកុសលថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ (៤៤៤) អតុសលេន ចំត្តេន សមុដ្ឋិតំ ទោ-(៤៤៤) អតុសលេន ចំត្តេន សមុដ្ឋិតំ ទោ-យតនំ អនារម្មណំ ដស្បរិប្បយុត្តំ អព្យាភាគត្តំ ។ អាមន្តា ។ អតុសលេន ចំត្តេន សមុដ្ឋិតំ វេចីភាម្មុំ ទ្រំ អនារម្មណំ ដស្បរិប្បយុត្តំ អព្យាភាគត្តំ ។ ន លេវ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អតុសលេន ចំត្តេន សមុដ្ឋិតំ សទ្ចាយតនំ ។ បេ ។ អតុសលេន ចំត្តេន សមុដ្ឋិតំ សទ្ធាយតនំ ។ បេ ។ អតុសាយតនំ សោយតនំ ដោដ្-ព្យាយតនំ ១ បេ ។ កត្វាយតនំ សោយតនំ ដោដ្-ព្យាយតនំ ១ បេ ។ កត្វាយតនំ សោយតនំ ដោដ្-ព្យាយតនំ ១ ហើនាតុ អាចោនាតុ តេជោនាតុ វាយោ-នាតុ អសុចិ អស្ស លោហិតំ ។ បេ ។ សេនោ អនា-វម្មណោ ដស្បរិប្បយុត្តា អព្យាភាតោតិ ។ អាមន្តា ។ អតុសាលេន ចំត្តេន សមុដ្ឋិតំ វេចីភាម្មុំ ទ្រំ អនាវម្មណំ ដស្បរិប្បយុត្តំ អព្យាភាគត្តិ ។ ន ហេវ វត្តព្វេ ។ បេ ។

ගුප්රු

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

២ បេ ។ ប្រ ជាវចីកម្ម តាំង ្វើងដោយពកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រាសចាកផស្រះ ជាអកុសលប្ត ។ អើ ។ សទ្ចាយតន: ។ បេ ។ គន្ធាយតន: សោយតន: ផោដ្ឋច្ងាយតន: ។ បេ ។ បឋវីជាតុ អាម្រោ-ធាតុ តេជោធាតុ វាយោធាតុ វបស់មិនស្អាត ទឹកភ្នែក ឈាម ។ បេ ។ ញើស តាំង ឡើង ដោយអកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រាសចាក ផស្យ: ជាអកុសលប្ត ។ អ្នកមិ គួរញោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

(៨២៨) រូបាយតនៈ តាំង េ្បីងដោយអកុសលចិត្ត មិនមាន អារម្មណ៍ ប្រាសចាកផស្រ: ជាអព្យាក្រឹតឬ ។ អើ ។ រូប ជាវចីកម្ម តាំង េ្សីងដោយអកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រាសចាកផស្រ: ជា អព្យាក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ សព្ទាយតន: ។ បេ ។ គន្ធាយតនៈ សោយតនៈ ផោដ្ឋញាយតនៈ បឋវីពាតុ អា-ប្រេ ។ គន្ធាយតនៈ សោយតនៈ ផោដ្ឋញាយតនៈ បឋវីពាតុ អា-ប្រេ ។ ត្ញាស តាំង េ្សីងដោយអកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រេ ។ ញើស តាំង េ្សីងដោយអកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រេ ហ៊ើស តាំង េ្សីងដោយអកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រេ ហ៊ើស តាំង េ្សីងដោយអកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រេសាកផស្រ: ជាអព្យាក្រឹតឬ ។ អើ ។ ប្រ ជាវចិតម្ម តាំង េ្សីង ដោយអកុសលចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ ប្រាសាកផស្រះ ជាអព្យាក្រឹត ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

វត្តុពេ ។ បេ ។

ယာအမိ မိဳက္လဲယာအမိ ကာယာယာအမိ ႏွစာယာအမိ လန္ဒာ-ယာအမိ အင္ဒာယာအမိ ၊ လာယာအမိ ၊ ေဆးဆွက္ဘာယာအမိ ဗ ဗံ ⁷-ဆရ အ၊ စာဆေးရာ ၊ ေဆးဆာရာ ဘဲ၊ ယာဆာရာ အလ္ ဗီ အလ္ ၊ လာတ်ဲ့ ကိ ၊ ဗ က ၊ လာ ကေရ က လာဗ်ဲ အေရ လာလာဗီး က ေ ၊ စာ ၊ ကိ ၊ ကာကာ က က က ဗ်ဲ က (d က ၊) ကားယာ ၂ ဗိ ကာယာ က ဗ္ဘိ ၂ ဗ က္ရွိ ၅ အားယာ ၂ ဗိ ကောကာ ဗ္ဘိ ကာယာ က ဗ္ဘိ ၅ အားမ္ရာ ၅ ဗ ကေ ၂ ဗိ ဗ ကောကာ ဗ္ဘိ ၂ ဗ ကို ၅ စ ၊ စာ ၊

កុសលេខ្យី អកុសេលេខ្យីតំ ។ តុសលេខ្យី អកុសលេខ្យីតំ ។ (៤៣០) រូបំ កុសលេខ្យី អកុសលេខ្យីតំ ។ អា-ខេន្តា ។ ឧភ្ជាយគេនំ កុសលេខ្យី អកុសលេខ្យីតំ ។ ឧ ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។ រូបំ កុសលខ្យី អកុស-លេម្បីតំ ។ អាខន្តា ។ សោតាយគនំ ។ បេ ។ ឃានា-

(៤២៤) ឧវត្តព្វំ ប្រំ កុសលប្រិ អកុសលម្បីតំ។ អាមត្តា ។ ឧឧ កាយតម្នំ ខើកាម្នំ កុសលម្បី អកុ-សលម្បីតំ ។ អាមត្តា ។ ហញ្វិ កោយកម្នំ ខើកាម្នំ កុសលម្បិ អកុសលម្បិ តេខ វត ។ វត្តព្វេ ប្រំ

រូប កម្មន្តិកឋា

ഩഺഺ

រូបកម្មត្តិកឋា

(៤៤៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា រូប ជាកុសលក៌មាន ជា អកុសលក៌មាន ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងកាយកម្ម វិចិតម្ម ជាកុសលកំ មាន ជាអកុសលក៌មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ កាយកម្ម វិចឹកម្ម ជា កុសលក៍មាន ជាអកុសលក៍មានមែន ម្នាលអ្នកជ័ចម្រើន ព្រោះហេតុ នោះ អ្នកគួរ ពោលថា រូប ជាកុសលក៍មាន ជាអកុសលក៍មាន 🔊 (៤៣០) រូប ជាកុសលក៍មាន ជាអកុសលក៍មានឬ ។ អើ ។ ចក្តាយតន: ជាកុសលក៍មាន ជាអកុសលក៍មានឬ ។ អ្នកមិនគរូវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ រូប ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ឬ ។ អើ ។ សោតាយតនៈ ។ បេ ។ ឃានាយតនៈ ដីកុំយតនៈ កាយាយតន: វុបាយតន: សទ្ធាយតន គន្ធាយតន: វេសាយតន: របស់មិនស្អាត ទឹកក្អែក ឈាម ។ បេ ។ ញើស ជាកុសលក៌មាន ជាអកុសលក៏មានឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤៣១) កាយ ជាប្រ កាយកម្ម ជាប្រប្ ។ កើ ។ ចិត្ត ជារូប មនោកម្ម ជារូបឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះនេ ។ បេ ។

ගුස්ව

អភិធម្មបិដកេ ពឋាវត្ថ

လေ႔ ရေဖာ္ရေလာင္က အႏိုင္ရ အေၾကာက္လံု အႏိုင္ရမွိ ရ အေလာ႔ အေၾကာ အႏိုင္ရ အေၾကာအေရာက္ အႏိုင္ရမွိ ရ ကေနာက္ နားေလာ႔ကို အေၾကာအေရာက္ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက အေၾကာက္ အေၾကာက္ အေၾကာက္ အေၾကာက္ အေၾကာက္ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္ အေၾကာက္ အေၾကာ အေၾကာက္ကို အေၾကာက္က အေၾကာက္က အေၾကာက္က အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္က အေၾကာက္က အေၾကာက္က အေၾကာက္က အေၾကာက္ အေၾကာက္က အေၾကာ အေၾကာက္က အေ

(៤៣៣) កាយោ រូចំ តាយកាម្មំ អរូបភ្នំ ។ អាមន្តា ។ មនោ រូចំ មនោកាម្មំ អរូបភ្នំ ។ ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

ေးလုန္းမိေနးကေ ဆင္လာ အေၾကာင္လံု ရက္စာ ရိ ကျင္း စိုးရင္ကို သင္လာ အေၾကာင္လံု ရက္စာ ရိ ကျင္းကို အိုးမိေနးက အေၾကာင္း အေၾကာင္လို သင္လို သင္လို သင္လို သင္လို သ ကျင္းကို အိုးမိေနးကို အေၾကာင္းကို အေၾကာင္လို သင္လို သင္လို သင္လို သင္လို သင္လို သင္လို သင္လို သင္လို သင္လို သင္ အေၾကာင္းကို အိုးမိုးကို အိုးမိုးကို အိုးမိုးကို အိုးမိုးကို အိုးမိုးကို အိုးမိုးကို အိုးမိုးကို အိုးမိုးကို အို

មមន្តា ។ ជិក្លិយគនំ រូបន្តំ ។ ជិក្លវិញណាំ រូបន្តំ ។ អមន្តា ។ ខត្តាយគនំ រូបន្តំ ។ ភាពកា ខេត្តវិញណាំ រូបន្តំ ។ ន លៅ វត្តច្លេ ។ បេ ។ ភាពភា ខេត្តវិបន្តំ ។ តាយកម្មំ រូបន្តំ ។ អាមន្តា ។ សោតាយគនំ រូប-ន្តំ ។ សោតវិញណាំ រូបន្តំ ។ សាមន្តា ។ សោតាយគនំ រូបន្តំ កាលេ រូបន្តំ ។ កាលកម្មំ រូបន្តំ ។ សមន្តា ។ ហេលយគនំ រូបន្តំ ។ ឃានវិញណាំ រូបន្តំ ។ ន លៅវ កាលេ អមន្តា ។ សាសលាកម្មំ រូបន្តំ ។ ឃានវិញណាំ រូបន្តំ ។ សាសលាកម្ម រូបន្តំ ។ ឃានវិញណាំ រូបន្តំ ។ សាសលាកម្ម រូបន្តំ ។ សាស្តវិញណាំ រូបន្តំ ។ ក្តា ភ្លាយកម្ម រូបន្តំ ។ សាស្តវិញណាំ រូបន្តំ ។

ආප්ච

អភិធម្មបិងក កឋាវត្ថ

(៤៣៤) ចិត្ត ជាអរូប មនោកម្ម ជាអរុបឬ ។ អេ ។ កាយ ជាអរូប កាយកម្ម ជាអរូបឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៤៣៣) កាយ ជាប្រ កាយកម្ម ជាអប្រឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ជាប្រ មនោកម្ម ជាអប្រឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤៣៤) ចិត្ត ជាអប្រ មនោកម្ម ជាអប្រឬ ។ អើ ។ កាយ ជាអប្រ កាយកម្ម ជាអប្រឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៨៣៩) កាយ ជារូបឬ ។ កាយកម្ម ជារូបឬ ។ អើ ។ ចត្តាយតនៈ ជារូបឬ ។ ចត្តវិញាណ ជារូបឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាយ ជារូបឬ ។ កាយកម្ម ជារូបឬ ។ អើ ។ សោតាយតនៈ ជារូបឬ ។ សោតវិញាណ ជារូបឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាយ ជារូបឬ ។ កាយកម្ម ជារូបឬ ។ អើ ។ ឃានាយតនៈ ជារូបឬ ។ ឃានវិញាណ ជារូបឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាយ ជារូបឬ ។ កាយកម្ម ជារូប ឬ ។ អើ ។ ជីវរួយតនៈ ជារូបឬ ។ ជីវរុវិញាណ ជារូបឬ ។

ភកវតា ខេតនាហ៍ ភិក្ខុវេ តម្មំ វនាមិ ខេតយ៍ត្វា តាម តារោត តាយេន វាចាយ មនសាត៌ អត្ថៅ សុត្តត្នោត ។ អាមន្តា ។ តេន ហិ ន វត្តព្ំ រូប កាម្ពុំ ។ (៤៣៧) រូបំ ភាមុត្តិ ។ អាមត្តា ។ ឧឧ វត្តំ ភតវតា កាយេ ។ អានន្ទុ សត៌ កាយសញ្ចេតនា-ហេតុ ឧប្បដ្ឋត៍ អដ្ឃត្តំ សុខឧុក្ខំ វាទាយ វា អានខ្ច សត៌ វិទីសញ្ចេតនាហេតុ ឧប្បដ្ឋត៌ អដ្ឃត្តំ សុទទុក្ខាំ មនេ ភំ អានន្ទូ សត៌ មនោសញ្ចេតនាហេតុ ឧប្បដ្ឋ-តំ អជ្ឈតំ សុទនុត្តតំ អតេវ សុតត្រេតំ ។ អា-មន្តា ។ តេន ហិ ន វត្តព្វុំ រ៉ូមំ កម្មន្តំ ។

ေ ေလာက္ နဲ့ ဆိုေသ ၊ အေ ေလာက္ ကို ဆိုေသ ေ မေလာက္ နိုင္လို သ မာရလ္လ သ မေလာက္ အေရာက္လို သ မေလာက္ နန္း မို သ မေလာက္ သ ေလာက္ သာ သာ မေလာက္ သာ မေလာက္ သ မေလာက္ သ မေလာက္ သ မေလာက္ သ မေလာက္ သ မေလာက္ သ မေလာက္ သာ မေလာက္ သ မေလာက္ မေလာက္ သာ မေလာက္ သာ မေလာက္ သာ မေလာက္ သာ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာ မေလာက္ မေလာကက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက္ မေလာက

រូបំ កម្មត្ថិតឋា

រូបកម្មត្តិកឋា

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ១ បេ ១ កាយ ជារូបថ្ក ១ កាយកម្ម ជារូបថ្ក ១ អើ ១ កាយាយតនៈ ជារូបថ្ក ១ កាយវិញាណ ជារូប ថ្ម ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ១ បេ ១

(៤៣៦) រូប ជាកម្មឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគត ពោលថា ចេតនា ជាកម្ម បុគ្គល គិតហើយ ទើបធ្វើខ្ញុវកម្ម ដោយកាយ ដោយវាចា ដោយ ចិត្ត ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នក មិនគួរពោលថា រូប ជាកម្មទេ ។

(៤៣៧) រូប ជាកម្មឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលអានន្ទ កាលបើកាយ មាន សុទនិងទុក្ខទាងក្នុង ក៏កើតទ្បើង ដោយហេតុកាយសញ្ចេតនា ម្នាលអានន្ទ កាលបើវាបា មាន សុទនិងទុក្ខទាងក្នុង ក៏កើតទ្បើង ដោយហេតុវិចីសញ្ចេតនា ម្នាល អានន្ទ កាលបើចិត្ត មាន សុទនិងទុក្ខទាងក្នុង ក៏កើតទ្បើង ដោយ ហេតុមនោសញ្ចេតនា ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ញោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា រូប ជាកម្មទេ ។

វត្តព្វំ រូប ភាមន្តិ ។

(៤៣៤) រូបំ កាមន្តិ ។ ភាមន្តា ។ ឧនុ វត្តំ ភតវតា តរិជា ភិក្ខុវេ តោយសញ្ចេតនា អតុសលំ ကာယကမ္ခံ ဒုက္ခုနယ် ဒုက္ခါစာကံ ဧရုစ္ခံရာ အိုက္ချပ វចឹសញ្ចេនា អកុសលំ វចឹកាម្មំ ឧុត្ថុន្រយំ ឧុត្វាទា. က် စိေါ်ဆ စိုက္ခံပံ မအေလးက္ခံစာ မရာလပံ မအေ ကမ္ ဒုက္ခုနယ် ဒုက္ခါဘက် ၏က နက္ခ၊ ကာယ-လႈက္ခေနာ ကုလလံ ကာယက္ရမ္ လုစုနြယံ လုစ္နဲ-ဓာကံ ဧရုစ္ခ်ဆ အိန္နာ၊ ၊ ဧိမ၊ ကျေနာက အုမ လံ ၊ ဧိ កម្ម សុទុន្រយំ សុទវិចាក់ តវិជា កិត្តាវេ មនោ-လ၊ ကျွေးရာ အုလ္က ဗ၊ အားမ္ခံ လုစုခြယ် လုစ္ပါတ္-កាន្តំ អត្ថៅ សុត្ថនោះតំ ។ អាមន្តា ។ តោន ហំ ន

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

ගුප් ්

ගල් ය්

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

(๘ ๗ ๘) รูบ ต่ากษูบุ ๆ เห ๆ ใกล เตะยาย เตะการ เอล่ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំ័នឡាយ តាយសញ្ចេតនា ចាប្រកាវ ជាអកុសល-កាយកម្ម មានខុត្តជាកម្រៃ មានខុត្តជាវិចាក ម្នាលកិត្ត ំងខ្យាយ វចី-សញ្ចេតនា ៤ ប្រការ ជាអកុសលវចិកម្ម មានទុក្ខជាកម្រៃ មានទុក្ខជា វិជាក ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ មនោសញ្ចេតនាញ ប្រកាវ ជាអកុសលម-នោកម្ម មានទុក្ខជាកម្រៃ មានទុក្ខជាវិចាក ម្នាលកិត្ខទាំងទ្បាយ កាយ-សញ្ចេតនា តា ប្រកាវ ជាកុសលកាយកម្ម មានសុទជាកម្រៃ មានសុទ ជាវិជាក ម្នាលកិត្តពំងឡាយ វចីសញ្ចេតនា ៤ ប្រការ ជាកុសលវចី-កម្ម មានសុ**រ**ជាកម្រៃ មានសុរជាវិជាក មាលភិត្តទាំងឡាយ មនោ-សញ្ចេតនា ញ ប្រកាវ ជាកុសលមនោកម្ម មានសុទជាកម្រៃ មានសុទ ជាវិហុក ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អកមិនគូវ ពោលថា រូប ជាកម្ម ?

(៤៣៩) រូប ដាកម្មបុ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលមាននូ បើសមិទ្ធិមោឃបុវស (មោឃបុវស ឈ្មោះ សមិទ្ធិ) នេះ ត្រូវបាតលិបុត្តបរិត្វាជក សូរយ៉ាងនេះ ហើយ គប្បីត្យាកវ យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ិសោបាតលិបុត្ត បុគ្គល ណា ធ្វើកម្មប្រកបដោយចេតនា ដោយកាយ វាចា ចិត្ត ជា កម្មតួរូដល់ការទទួលសេចក្តីសុទ បុគ្គលនោះ រមែងទទួលសេចក្តីសុទ ന്മർ

ដ៏វិតន្ត្រិយកថា

សញ្ចេតន័យ៍ អាវុសោ ទាតលំមុត្ត កម្មំ កត្វា កាយេ វាសយ មនសា ឧុក្ខាវេនន័យ៍ ឧុក្ខំ សោ វេនយតិ សញ្ចេតន័យ៍ អាវុសោ ចាតលំមុត្ត កម្មំ កត្វា កាយេ វាសយ មនសា អឧុក្ខាមសុទវេន-ន័យ៍ អឧុក្ខាមសុទំ សោ វេនយតីតិ រ៉ាំ ព្យាការ-មានោ ទោ អានន្ទ សមិន្ទិ មោយមុរិសោ ចាតលិ-មុត្តស្ប បរិព្វាដកាស្ប សម្មា ព្យាការមានោ ព្យ-ការយ្យេតិ អត្ថេវ សុត្តត្លោតិ ។ អាមន្តា ។ ភេទ ហិ ន វត្តព្វំ រូបំ កាម្មន្តិ ។

រូចំ កម្មត្តិកថា ។

ជ័វិតិត្រ្វិយកប៉ា

ឌ្គ័ន ២ ក្លេខក ២ ភ្ល័យភ្ល័ាឌ៌ដែរប្ប ភ្ល័ន (o J b) សារាំង នេខឈ ភេខយ ឌ៌មិ សាយ នំ ខ្មែះ នំ ខ្មែះ ស្តែង ២១៤ ព្រះដាំ ហែរ ន ២ គំណេល ខេត្ត ស្ត្រីដ ឆ្នំម ព្រំលេ ២ ជាមួយ នំ ខ្មែះ ស្ត្រីរ ភ្នំម ព្រំលេ ២ ក្លេមហ ទំនេះ ស្ត្រីរ ភ្នំម ព្រំលេ ២ ក្លេមហ ទំនេះ ស្តេស សាយ សាយ សាយ ភាំម សាយ សាយ សាយ ភ្នំស្ត្រីភំពីស្តី ស្តេស សាស សាស សាលា សាស សា ក្តាក្តេ ស្តេស សាស សាស សាលា សាស សាស សាស សាស សាស

୩୯ ୪

ដីវិតន្ត្រិយកថា

ម្នាលអាវ៉ុសោចាតលិបុត្ត បុគ្គលណា ធ្វើកម្មប្រកបដោយចេតនា ដោយ កាយ វាចា ចិត្ត ជាកម្មគួរដល់ការទទួលសេចក្តីទុក្ខ បុគ្គលនោះ វមែង ទទួលសេចក្តីទុក្ខ ម្នាលអាវ៉ុសោធាតលិបុត្ត បុគ្គលណា ធ្វើកម្មប្រកប ដោយចេតនា ដោយកាយ វាចា ចិត្ត ជាកម្មគួរដល់ការទទួលអទុក្ខមសុទ បុគ្គលនោះ វមែងទទួលអទុក្ខមសុទ ម្នាលអាននួ សមិទ្ធិមោឃបុរស កាល ដោះសោយយ៉ាងនេះហើយ ឈ្មោះថាដោះស្រាយដោយប្រភៃ គហ្យីដោះ ស្រាយ ចំពោះធាតលិបុត្តបរិញជត ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា វូប ជាកម្មទេ ។ ចប់ រូបពម្មន្តិតថា ។

ជ៌វិត៌ន្រ្ទឹយពឋា

(៤ ៤ ០) រូបដីវិតិ ទ្រ្ទ័យ មិនមាន ខេឬ ។ អើ ។ អាយុ ការតាំង នៅ ការវេស់ នៅ ការញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ការរំកិល ទៅ ការប្រព្រឹត្ត ទៅ ការវភព្វ ទុក នូវពួកធម៌មានរូប មិនមាន ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ អាយុ ការតាំង ទៅ ការរស់ នៅ ការញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ការរំកិល ទៅ ការប្រពឹត្ត ទៅ ការរកព្រទុក នូវពួកធម៌មានរូប មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ អាយុ ការតាំង នៅ ការសេ នៅ ការញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យ ប្រព្រឹត្ត ទៅ ការរំកិល ទៅ ការ ច្រព្រឹត្ត ទៅ ការរស់ ទៅ ការញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យ ប្រព្រឹត្ត ទៅ ការរំកិល ទៅ ការ ច្រព្រឹត្ត ទៅ ការសេ នៅ ការញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យ ស្រី ចូលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា រូបជីវិតិ ទ្រ្ទ័យ មិនមាន ទេ ។

(៤៤០) អត្ត អរុប័ធំ ជម្នាធំ អាយុ ឋិតិ យប-នា យាបនា ឥរិយនា វត្តនា ចាលនា អត្តិ អរុបជឺ-វិតិត្រ្លិយត្តិ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ រូបីតំ ជម្នាតំ អាយុ មិតិ យបនា យបនា ឥរិយនា វត្តនា ចាលនា អត្តិ (८८७) मङ्घे रुपेंदे द्र मार्थ में आप ល យបនា ឥរិយនា វត្តនា ចាលនា ឧត្តិ រូមដីវិ-ဆိုလို့ယင္ရွိ ၅ မာဗင္ဆာ ၅ မန္မာ မႏွစ္မငံ ငမ္ခာငံ မာဏု មិតិ យមនា យាមនា ឥរិយនា វត្តនា ចាលនា ឧត្តិ អរួមជីវិតិត្រ្ត្រិយត្តិ ។ ជ ហេរំវត្តត្វេ ។ មេ ។ (៤៤៣) អរូច័នំ ឧម្មានំ អាយុ អរូចដ៏វិតិត្រ្លិយត្តំ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ មេ ។ (៨៤៤) រូទីនំ ឧទ្មានំ អាយុ ឧ វត្តទ្ំា រូមដីវិ-ဆိုဖြို့ထင္တို ၅ မာဗင္ဘာ ၅ မားစီဒု ေဆာ့စ္ မာထု ဒ အေရိ မားဝဠ္ရာန္ခံကို က စီ က စီးစီ ရ စေ ရ စေ ရ စေ ရ စေ ရ

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

றுல்

អភិធម្មចិដិក កថាវត្ថ

(៤ ៤ ១) អាយុ ការតាំងនៅ ការរស់នៅ ការញ៉ាំងអត្តភាព ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ការរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្តិទៅ ការក្បាទុក នូវពួកធម៌មិន មានរូប មាន ចុះអរូបដីវិតិន្រ្ទិយ មានឬ ។ អើ ។ អាយុ ការតាំងនៅ ការរស់នៅ ការញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ការរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្តិទៅ ការរក្បាទុក នូវពួកធម៌មានរូប មាន ចុះវូបដីវិតិន្រ្ទិយ មានឬ ។ អ្នកមិន គួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤ ៤ ៤) អាយុ កាវតំងនៅ កាវវេស់នៅ ការញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យ ប្រព្រឹត្តទៅ កាវរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្តិទៅ កាវវក្សា ទុក នូវតួកធម៌មាន រូប មាន ចុះរូបជីវិតិទ្រ្ទិយ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ អាយុ កាវតំង នៅ ការវស់នៅ ការញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ កាវរំកិលទៅ កាវ ប្រព្រឹត្តិទៅ កាវវក្សា ទុក នូវតួកធម៌មិនមានរូប មាន ចុះអរូបជីវិតិទ្រ្ទិយ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៣) អាយុ នៃញូកធម៌មិនមានរូប ជាអរូបជីវិតិន្ទ្រិយឬ ។ អើ ។ អាយុ នៃញូកធម៌មានរូប ជារូបជីវិតិន្ទ្រិយឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤ ८) អាយុ នៃពួកធម៌មានរូប មិនគរូវនិយាយថា ជារូបដីវិ-តិន្ទ្រិយទេឬ ។ អើ ។ អាយុ នៃពួកធម៌មិនមានរូប មិនគរួនិយាយថា ជាអរូបដីវិតិន្ទ្រិយទេឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

វត្តុទេ ១ បេ ១

ဟော် ကြွေ ၅ ဗေ ၅ (၎၉५) ဗန္တီ ငိုင်င္ချင္ခ်က္တီတီ ၃ မာရီသ ရ ဖွင့္ရာ ၈ မာရီ ကို စန္တီ ရွိန္ဆိုတ္ခ်ဳတ္ ၃ ၈ မော္ ဖွင့္ရာ ၈ မာရီ ကို စန္တီ ရွိန္ဆိုတ္ခ်ဳတ္ ၃ ၈ မော္

-រុក្ខលះ ម៉ែនិវ ខ សាម ខូវភីវ (៤ ១ ខ ខំនឹង ខ សាម ខូវភីវ ខ្លាំង ខ ខ្លាំលខ្ល៍ ខ្លាំង ខំនឹង ខ សាម ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំ ខ្លាំង ខ សាម ខ្លាំង ខំ

ដំរិតនៃ្វៃឈាញិ (៤ ៤ ៤) រូបី ំ ជ ខ ឆ្នាំ ំ អាយុ អរូមដីវិតិន្ទ្រិយ ន្ទំ ។ អាមន្តា ។ អរូបី ំ ជ ខ្មាំ ំ អាយុ រូមដីវិតិន្ទ្រិយ ឆ្នំ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។

று ம

ដី**វិ**តិន្ត្រិយកឋា

(៨៤៥) អាយុ នៃពួកធម៌មានរូប ជាអរូបជីវិតិន្ទ្រិយថ្ម ។ អើ ។ អាយុ នៃពួកធម៌មិនមានរូប ជារូបជីវិតិន្ទ្រិយថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាន នេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៦) អាយុ នៃពុក្ខធម៌មិនមានរូប មិនគួរនិយាយថា ជារូប-ជីវិតិទ្រ្ទិយទេឬ ។ អើ ។ អាយុ នៃពា្លកធម៌មានវូប មិនគូវនិយាយថា ជាអរូបជីវិតន្ត្រិយទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤៤៧) អាយុ នៃពុកធម៌មានរូប និងពុកធម៌មិនមានរូប ជា អរុបដីវិតន្ត្រ្ទិយឬ ។ អើ ។ អាយុ នៃពួកធម៌មានប្រ និងពួកធម៌មិនមាន (๘៤๘) អាយុ ไรกูกฉยิตรรุบ ธิสกูกฉยิติรตรรุบ ยิร គរូនេយាយថា ជារូបជីវិតិទ្រួយទេឬ ។ អើ ។ អាយុ នៃពុក្ខធម៌មានរូប និងពូកគម៌មិនមានប្រ មិនគូរនិយាយថា ជាអប្រជីវិតន្ត្រិយ ទេឬ ។ អ្នក មិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨៤៩) រូបជីវិតិទ្រ្ទិយ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ជីវិតិទ្រ្ទិយ របស់ បុគ្គលចូលកាន់និកោធ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគរូវតោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

ດງຽອ

(៥៥០) នំពេះ សមាបន្ទស្ស អត្ថិ ដ៏វិតិន្ត្រុំ-យន្តំ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចុំ នំរោនំ សមាមនុស្ស អន្ត័ ជីវិតិត្រ្ត្រិយំ នោវត ហវត្តទ្វេ ឧត្តិ រូបជីវិតិត្រ្ត្រិយត្តិ ។ (៤៥០) នំភេះ សមាបន្ទស្ស អត្ថ ជីវិតិត្រ្តុំ. យន្តំ ។ អាមន្តា ។ ភាតមត្វនូមវិយាមន្នន្តំ ។ សង្ខា-រត្វនូពវិយាពន្នន្តំ ។ នំពេនំ សមាពន្មស្បូ អត្ថិ សន្នា-វត្តា ឆ្នោត ។ ជ ហៅវត្តាឲ្យ ។ ២ ។ ជំភេជំ សមា-បត្ឌស្ស អត្តិ សន្ត័ាវត្វាន្វោតិ ។ អាមន្តា ។ ឆំរោះ សមាបច្ចុស្ស អត្ថិ វេឌនាទន្លោ ។ បេ ។ សញាទន្លោ (៨៥៤) នំពេះ សមាបន្តស្នា អត្ថិ វេននាទន្លោ ។ ខេ ។ សញ្ញា១ ឆ្នោ ។ ខេ ។ វិញាណត្តិ ឆ្នោតិ ។ អា-មត្ត ។ ឧ ឧិភេះ សមាម ឆ្នោត ។ ឧ ទៅវត្ត ត្រូ ។ មេ ។ (៤៥៣) ឧត្តិ រួមជីវិតិត្រ្តិយត្តិ ។ អាមត្តា ។ អសញសត្តាធំ ធត្តិ ជីវិតិច្រ្ត្រិយត្តិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ១ បេ។ អសញសត្តានំ អត្តិ ជីវិតិត្រ្ត្រិយត្តិ ។ អា. មត្តា ។ ហញ្ចំ អសញ្ញសត្តានំ អត្ថិ ជីវិតិន្ទ្រ្ដិយំ ពោ វត កេវត្តឲ្យ ឧត្តិ រួមដ៏វិតិត្រ្ត្រៃភ្នំ ។

អភិធម្មបំដំពេ កថាវត្ថ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

(៨៥០) ជីវិតិទ្រ្ទិយ របស់បុគ្គលចូលកាន់នំរោង មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ជីវិតិទ្រ្ទិយ របស់បុគ្គលចូលកាន់នំរោង មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូបជីវិតិទ្រ្ទិយ មិនមានទេ ។ (៨៥១) ជីវិតិទ្រ្ទិយ វបស់បុគ្គលចូលកាន់និរោង មានឬ ។ ដើ ។ ជីវិតិទ្រ្ទិយ ពប់បញ្ចូលក្នុងទន្ធដូចម្តេច ។ ពប់បញ្ចូលក្នុងសង្គ្រា-វត្តន្ធ ។ សង្ខារក្ខន្ធ របស់បុគ្គលចូលកាន់និរោង មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សង្ខារក្ខន្ធ របស់បុគ្គលចូលកាន់និរោង មានឬ ។ អើ ។ វេទនាទន្ធ ។ បេ ។ សញ្ញាទន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណត្ថន្ធ របស់បុគ្គលចូលកាន់និរោង មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ញាណត្ថន្ធ របស់បុគ្គលចូលកាន់និរោង មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ លោងនេះទេ ។ បេ ។

(៨៥៤) វេទនា១ន្ធ ។ បេ ។ សញា១ន្ធ ។ បេ ។ វិញាណក្ខន្ធ បេសបុគ្គលចូលកាន់និវោធ មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលចូលកាន់និវោធ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគូវញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៥៣) រូបជីវិតិទ្រ្តិយ មិនមាន េឬ ។ អើ ។ ជីវិតិទ្រ្តិយ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ មិនមាន េឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ ជីវិតិទ្រ្តិយ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ ជីវិតិ ខ្រ្តិយ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា រូបជីវិតិ ទ្រ្តិយ មិនមាន ទេ ។

றத்டு

(៩៥៥) ឧបបត្តេសិយេធ ខិត្តេធ សមុដ្ឋិតំ ដីវិ-តិន្ត្រិយំ ឧបបត្តេសិយេ ខិត្តេ ភិជ្ជមាធេ ៧ភាធេសំ ភិជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ ឧបបត្តេសិយេធ ខិត្តេធ សមុដ្ឋិតោ ដស្សោ ឧបបត្តេសិយេ ខិត្តេ ភិជ្ជមាធេ ៧ភាធេសោ ភិជ្ជតីតិ ។ ធ សៅវវត្តត្វេ ។ បេ ។

វត្តុំព្វេ ។ មេ ។

ដ៏វិតិន្ត្រឹយពថា (៤៥៤) អស់លាសត្វានំ អត្ត ជីវិតិត្រ្តិយត្តំ ។ អាមន្តា ។ កាតមក្ខាន្ធបរិយាបន្នន្តិ ។ សន្ន័ាវក្ខាន្ធបរិ-យាបន្នត្តំ ។ អសញាសត្វានំ អត្តំ សន្ធ័ាវត្តា ឆ្នោតំ ។ ឧ បោវវត្តព្វេរបេ។ អសញសត្តានំ អត្តិ សន្នា. រត្តាះឆ្នាត់ ។ អមត្តា ។ អសញសត្តាំំ អត្ថិ ឋនភា-စအေျ ។ ဗေ ។ က ေရာစအေျ ។ ဗေ ာ က ေကာက္က ေနာ့ေနာ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។ អសញសត្តាធំ អត្ថិ វេឌភា-តំ ។ អាមន្តា ។ បញ្ចុះកំតារកកេន៍ ។ ន មោវំ

றுற

றற்ற

ដីវិតិន្ត្រ្ទិយកឋា

(๘๔८) สีโต้ [รู๊น เบงตุกหงตางดู ยายนุ ๆ เห้ ๆ \vec{a} រិតិទ្រិយ កប់បញ្ចូលកងទន្ធដូចមេច ។ រាប់បញ្ចូលកងសង្ខារក្ខន្ឋ ។ សង្ខារក្ខន្ធ របស់ពួកអសពាសត្វ មានឬ ។ អ្នកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សង្ខារកូន បេសពុក្ខអសញ្ចូសត្វ មានឬ ។ អើ ។ វេទនា- $\mathfrak{s}_{\mathfrak{s}}$ $\mathfrak{s}_{\mathfrak{s}}$ $\mathfrak{s}_{\mathfrak{s}}$ $\mathfrak{s}_{\mathfrak{s}}$ $\mathfrak{s}_{\mathfrak{s}}$ $\mathfrak{s}_{\mathfrak{s}}$ $\mathfrak{s}_{\mathfrak{s}}$ $\mathfrak{s}_{\mathfrak{s}}$ $\mathfrak{s}_{\mathfrak{s}}$ $\mathfrak{s}_{\mathfrak{s}}$ មានឬ ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ វេទនា១ន្ធ ។ បេ។ សញា ១ន្ធ ។ បេ ។ វិញាណ ត្ខន្ធ វបស់ពួកអសញសត្វ មានឬ ។ អើ ។ ញ ញ ញ តិបញ្ចុះវោការភពឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៨៥៥) ដីវិតិទ្រ្ទិយ តាំងទ្បើង ដោយចិត្តដែលកំពុងស្វែងវក កំណើត កាលចិត្តដែលកំពុងស្វែងកេកំណើត ថែកជា្យចទៅ ជីវិតិទ្រ្ទិយ ជាចំណែក បែកជ្វាយទៅឬ ។ អើ ។ ផស្យុះ តាំងទ្បើង ដោយចិត្ត ដែលកំពុងស្វែងកេកំណើត កាលចិត្ត ដែលកំពុងស្វែងកេកំណើត បែក គ្នាយទៅ ផស្យុះ ជាចំណែក ថែកធ្លាយទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨៥៨) កម្មហេតុ អរញ អរញត្តា បរិញយតីតំ។ អាមន្តា ។ កម្មហេតុ សោតាបណ្ឌិ សោតាបត្តិដលា បរិញយតីតំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ កាម្មហេតុ អរញ អរញត្តា បរិញយតីតំ ។ អាមន្តា ។ កាម្មហេតុ សភានាតាមី ។ បេ ។ អនាតាមី អនាតាមិដលា បរិញាយតីតំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

កម្មហេតុកហ

ដីវិតិន្ត្រិយកថា ។

អភិធម្មបំAtn nthវត្ថុ (៨៥៦) ឧបបត្តេសិយេ ខិត្តេន ខិត្តេន សមុដ្ឋិតោ ៥ស្បា ឧបបត្តេសិយេ ខិត្តេ ភិជ្ជមានេ អនាសេសោ ភិជ្ជតីតំ ។ អាមន្តា ។ ឧបបត្តេសិយេន ខិត្តេន សមុដ្ឋិតំ ជីវិតិត្រ្ត្រិយំ ឧបបត្តេសិយេ ខិត្តេ ភិជ្ជមានេ អនាសេសំ ភិជ្ជតីតំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ (៨៥៧) ខ្វេ ជីវិតិត្រ្តិយានីតំ ។ អាមន្តា ។ ខ្វីហិ ជីវិតេហំ ជីវតំ ខ្វីហំ មរសោហំ មិយ្យតីតំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

(៨៥៦) ផស្រុះ តាំង ្វើង ដោយ ចិត្តដែលកំពុងស្វែងរកកំណើត កាល ចិត្តដែលកំពុងស្វែងរកកំណើត បែកធ្វាយ ទៅ ផស្សះ ឥតសេស សល់ បែកធ្វាយ ទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិតិន្ទ្រិយ តាំង ្វើង ដោយ ចិត្ត ដែលកំពុងស្វែងរកកំណើត កាល ចិត្តដែលកំពុងស្វែងរកកំណើត បែក ធ្វាយ ទៅ ជីវិតិន្ទ្រិយ ឥតសេសសល់ បែកធ្វាយ ទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរ កោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៤៥៧) ជីវិតិន្រ្ទ្រិយ មាន ២ ឬ ។ អើ ។ សត្វ រស់នៅ ដោយជីវិត ២ ស្លាប់ ទៅ ដោយមរណៈ ២ ឬ ។ អ្នកមិនគរូពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

ចប់ ដីវិតិន្ត្រួយកឋា ។

កម្មហេតុកប់ា

(៨៥៨) ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យចាកព្រះអរហត្ត ព្រោះហេតុ នៃកម្មឬ ។ អើ ។ សោតាបន្នបុគ្គល សាបសូន្យចាកសោតាបត្តិ-ផល ព្រោះហេតុនៃកម្មឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យចាកព្រះអរហត្ត ព្រោះហេតុនៃកម្មឬ ។ អើ ។ សកទាតាមិបុគ្គល ។ បេ ។ អនាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាតាមិផល ញោះហេតុនៃកម្មឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៥៤) កាម្មហេតុ សោតាបញ្ញា សោតាបត្តិ-៥លា ឧ បរិហាយគីតិ ។ អាមន្តា ។ កាម្មហេតុ អហោ អរហត្តា ឧ បរិហាយគីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ កាម្មហេតុ សភានាតាមី ។ បេ ។ អនាតាមី អនាតាមិដលា ឧ បរិហាយគីតិ ។ អាមន្តា ។ កាម្មហេតុ អហោ អហេត្តា ឧ បរិហាយគីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

កម្មហេតុកថា

ವ್ರಶಿಜೆ

កម្មហេតុកបា

(៧៥៩) សោតាបន្ធបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផល ព្រោះហេតុនៃកម្មទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មិនសាបសូន្យបាកព្រះ អរហត្ត ព្រោះហេតុនៃកម្មទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សកទាតាមិបុគ្គល ។ បេ ។ អនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាតា-មិផល ព្រោះហេតុនៃកម្មទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មិនសាបសូន្យ បាកព្រះអរហត្ត ព្រោះហេតុនៃកម្មទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៨៦០) ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យបាកព្រះអហេត្ត ព្រោះហេតុ នៃកម្មថ្ភ ។ អើ ។ (សាបសូន្យ) ព្រោះហេតុនៃថាណាតិថាតកម្ម ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (សាបសូន្យ) ព្រោះ ហេតុនៃអទិន្នាទានកម្ម ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនៃកាមេសុមិច្ឆាបាវកម្ម ព្រោះហេតុនៃមុសាវាទកម្ម ព្រោះហេតុនៃបិសុណាវាបាកម្ម ព្រោះហេតុ នៃផរុសវាបាកម្ម ព្រោះហេតុនៃសម្អប្បណបកម្ម ព្រោះហេតុនៃមាតុឃា-តិកកម្ម ព្រោះហេតុនៃបិតុឃាតកកម្ម ព្រោះហេតុនៃអរហន្តឃាតកកម្ម ព្រោះហេតុនៃរុហិរុប្បាទកម្ម ព្រោះហេតុនៃសង្ឃកេទកម្មឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (សាបសូន្យ) ព្រោះហេតុនៃកម្ម ដូចម្ដេច ។

ន កតិយោ អន្តរាករៅ បញ្ចេរ តាមកុណា តាមជាតុ ខញ្ចេវ អយតនា តាមា រូខិនោ းမ်ာ ၤရသည် များစူးလာ စားမ်ာ များစသည် សន្យាយតន៍កោ អត្តភាហេ រូបជាតុយា អត្ថិ រួច អរុបេស រូច តាម្មំ រូចជាតិផ្ទៃឃំ កម្មហេតុ បរិហាយត័ត៌ ។

តស្យូ ទទ្ធាត័

អដ្ឋមោ វិត្តោ ។

កម្មហេតុកឋា ។

ហន្ត ភាំ អហេត្តានំ អត្ថាទិត្តត័តំ ។ អហេត្តានំ អត្ថាចំក្លានតាមូស្ស ហេតុ អាហា អាហត្ថា បរិហា-យត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ យេ កោះ ំ អហេន្តានំ អញ្ញ-ខំក្នុន្តំ សត្វេ តេ អហេត្តំ សច្ឆិភាពេន្ត័តំ ។ ជ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិពេ ពឋាវត្ថ

ವಶಶಿ

អភិធម្មបំផក កថាវត្ថុ បើដូច្នោះមានតែ បុគ្គលពោលបង្កាច់ព្រះអហេត្ត ។ ព្រះអហេត្ត សាប សូន្យចាកព្រះអហេត្ត ព្រោះហេតុនៃកម្មគឺការពោលបង្កាច់ នូវព្រះអហេត្ត ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណាមួយ ពោលបង្កាច់ព្រះអហេត្ត បុគ្គលទាំង អស់នោះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវព្រះអហេត្តបានឬ ។ អ្នកមិនគួវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

> ចប់ កម្មហេតុកថា ។ ចប់ អដ្ឋម**រ**ត្ត ។

თბბ

(៩៦០) អានិសំសឧសព្រះស្បូ សញ្តោជនានំ បញានឆ្គំ ។ អាមន្តា ។ ននុ សន្ន័ាវេ អនិទ្ធុតោ មនសិតាកោតោ សញ្ត្រោជនា មហ័យខ្លួត ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ សន្ទារ អនិទូតោ មនសិភារោតោ សញ្ញោ-៩៣ បហ័យន្តំ ៣ វត ហេវត្តឲ្យ អានិសំសឧស្អា. វិស្ស សញ្ចោជនានំ បញ្ហានន្តំ ។ បេ ។ ននុ សន្ទ័ាប ខ្មត្តាតា ។ ២ ។ ហេកតោ កណ្ដូតោ សហ្វតោ អយ-តោ អាញដាតា បរតោ បលោកតោ ភ្នំតំតោ ឧបន្-វតោ ភយតោ នុមសក្តតោ ចលតោ មកខ្ញុំតោ អឌុវតោ អតាណាតោ អលេណាតោ អសរណ៍តា អសរណ៍ភ្លូន-តោ វិត្តតោ តុច្ឆតោ សុពាតោ អនត្តតោ អាឌីនៅតោ ។ បេ ។ វិមវិណា មជម្នុតោ មជសិតាកេតោ សញ្ត្រោជនា បហយន្តិតំ ។ អាមន្តា ។ ពាញ្វំ សន្ទ័ារ វិមរិណា-មជម្នុតោ មនសិភាពេតោ សញ្ត្រោជនា បហ័យន្តំ

អាតិសំសាកហា

ගුරහ

អាតិសំសាហ

(៤៦១) កាលេះបង់ពូកសញ្ញោជនៈ របស់បុគ្គលអ្នកឃើញនូវ មានិសង្សឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គល កាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសង្ខាវទាំង-ទ្យាយ ថាជារបស់មិនទៀន ទើបលះបន់ពូកសញ្ញោជន:ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសង្ខាទោំងទ្បាយ ពាជារបស់មិន ទៀង ទើបលះបង់ពូកសញ្ញោដន: មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូវពោលថា ការលះបន់ត្លកសញ្ញោជនៈ របស់បុគ្គលអ្នកឃើញនូវអានិសង្សទេ ។ បេ ។ ក្រៃងបុគ្គល កាលឆ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសង្ខាវទាំងទ្បាយ ថាជាទុក្ខ ។ បេ។ ឋាជា កេត ថាជាត្ន ថាជាកូនសរ ថាជាអនុវាយ ថាជាអាតាធ ថា ជារបស់ដទៃ ថាជារបស់ឲ្រខ្យាទាម ថាជារបស់ចង្រៃ ថាជារបស់ខុច-ទ្រគ ថាជាក័យ ថាជាឧបស័គ្គ ថាជារបស់ញាប់ញ័រ ថាជារបស់ពុក-ផុយ ថាជាវបស់មិនទៀន ថាជារបស់មិនមានទ័ពឹង ថាជារបស់មិនមាន ទីជ្រកកោន ថាជារបស់មិនមានទីលើក ថាជាសភាពមិនមានទីលើក ថា ជារបស់តិចតួច ថាជារបស់ទទេ ថាជារបស់សូន្យ ថាមិនមែនជារបស់ខ្លួន ឋាជាទោស ។ បេ ។ ថាជាបេសប្រែប្រលជាធម្មតា ទើបលះបង់ពួក សញ្ញោជន:ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គល កាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសង្ហាវ ទាំងទ្បាយ ថាជារបស់ប្រែប្រួលជាធម្មតា ទើបលះបង់ពួកសញ្ញោដន:

(៤៦៤) ន វត្តទំ អានិសំសឧស្សាវិស្ស សញ្ញោ-ជនានំ បញានន្តិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វ៉ន្តំ ភកវតា ៩ឌ ភិត្តាវេ ភិត្ត និត្វានេ សុខានុបស្សី វិហាន៍ សុខសញ្ញ័

ន ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។

ទ អានិសសឧស្សា ហោតិតិ ។ អាមន្តា ។ ខ្វិន្នំ

នេះ វត្ត កេវត្តត្វេ អានិសំសឧស្សាវិស្ស សណ្ដោ-ជនានំ មហានន្តំ ។ សន្នាកេ ទ អនិទ្ធុតោ មនៈសិ-ការភតិ និព្វនេ ខ អានិសំសឧស្សាវី ហោតិតំ ។ ន ចោរំវត្តត្វេ ។ ចេ ។ សដ្ឋារ ច អនិទ្ធុ ភោ មន.មិ-ការោត ធិត្វានេ ខ អាធិសំសឧស្សាវី ហោត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ ខ្វិន្នំ ៩ស្បានំ ។ ២េ ។ ខ្វិន្នំ ខិត្តានំ សមោជានំ ហោត័ត៍ ។ ន ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។ សន្នាក ខ ខ្នុត្តាតោ ។ បេ។ ភេកតោ ។ បេ។ វិបរិណាមជម្នុតោ មនសិការោត និញនេ ជ អានិសំ-សឧស្សារី យោត័ត៌ ។ ន យោវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សផ្លារ ខ វិមរិណាមជម្នុតោ មនសិការោតិ និព្វានេ

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

ವ್ರಶಿಷ

ດງຽຜ

អភិធម្មចិងព ពឋាវត្ថ

ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូវនោលថា ការលះបង់ព្លុកសញ្ញោជន: បេស v_{P}^{μ} $v_{$ ទាំឥឡាយ ថាជារបស់មិនទៀន ឃើញអានិសង្ស ក្នុងព្រះនិត្វានផង ឬ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល គ្នេទុកកុងចិត្ត នូវសង្ខារទាំនទ្បាយ ថាជារបស់មិនទៀន ឃើញអានិសង្ស ក្នុងព្រះ និត្វានផងឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្វៈទាំងពីវ ។ បេ ។ នៃចិត្ត ទាំងព័រ មានឬ ។ អកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ធ្វើ ទុកកងចិត នូវសង្ខា ទៅឥឡាយ ថាជាទុក្ខ ។ បេ ។ ថាជា ភេគ ។ បេ ។ ថាជាវបស់ប្រែប្រួលជាជម្មតាផង ឃើញអានិសង្យ ក្នុងព្រះនិត្វានផងឬ ។ អកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល ធ្វើទុកកងចិត្ត នូវសង្ការ ពំនឡាយ ថាជារបស់ប្រែប្រលជាធម្មតាផង ឃើញអានិសឥ្វ ក្នុងព្រះ និត្វានផងឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្សៈទាំងពីវ ។ បេ ។ នៃចិត្ត ព៌ងតាវ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ**ពោល**យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៤៦৬) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការលះបង់ពួកសញ្ដោជន: របស់បុគលអ្នកឃើញនូវអានិសង្សទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះ ភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តក្នុងសាសនានេះ ឃើញ រឿយ ។ នូវសេចក្ដីសុទ ក្នុងព្រះនិញ្ជូន មានសេចក្ដីសំគាល់ថាជាសុទ നു ഉപ്പ

អមតារម្មណាបា

សុទប្បដិសំវេឌី សគនំ សមិនំ អញ្វេតិណ្ណំ ខេតសា អធិមុទ្ធមានោ បញ្ញាយ បរិយោតាមាមានោតិ អត្តៅ សុត្តត្នោតិ ។ អាមន្តា ។ តេន មាំ អានិសំស-ឧស្សាវិស្ស សញ្ញោជនានំ បញានន្តិ ។

អានិសំសកថា ។

អមតារមុណកបំា

(៤៦៣) អមតារម្មឈំ សញ្ញោជឧត្តិ ។ អា-មន្តា ។ អមតំ សញ្ញោជធំយំ កន្ធធំយំ ង៉យធំយំ យោកធំយំ ឆីវរណ៌យំ បរាមដ្ឋំ ឧទានាធំយំ សផ្តី-លេសិតាត្តិ ។ ធ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ឧន្ទ អមតំ អសញ្ញោជធំយំ អកត្ថធំយំ ។ បេ ។ អសុថ្តិលេសិ. តាត្តិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជិ អមតំ អសញ្ញោជធំយំ ។ បេ ។ អសុថ្តិលេសិតាំ នោ វតា ហេវត្តព្វេ អមតា-រម្មណំ សញ្ញោជឧត្តិ ។ (៤៦៤) អមតំ អារត្ត រាគោ ឧប្យជ្ឈតីតិ ។

អាមន្តា ។ អមតំ ភកដ្ឋាភិយំ ដេភិយំ ភាមភិយំ

നർഷ

អមតារមូណកឋា

ទទួលសេចក្តីសុទ ដឿសិប់ដោយចិត្ត ស្ងង់មើលដោយបញ្ញា រឿយ ១ ញឹកញាប់ មិនដាច់ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការលះបង់ព្លូកសញ្ញោជនៈ របស់បុគ្គលអ្នកឃើញនូវ អានិសង្ស ។

បច់ អានិសំសកថា ។

អមតារម្មណាប់ា

(៨៦៣) សញ្ញោជន: មានអមគ:ជាអារម្មណ៍ថ្ម ។ អើ ។ (បើដូច្នោះ) អមគ: (និព្វាន) ជាទីតាំងនៃសញ្ញោជន: ជាទីតាំងនៃ គន្លៈ ជាទីតាំងនៃទុឃៈ ជាទីតាំងនៃយោគ: ជាទីតាំងនៃនីវរណៈ ដែលតណ្ហាស្លាបអង្អែល ជាទីតាំងនៃខណ្**ទាន គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង** ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង អមត: មិនជា ទីតាំងនៃសញ្ញោជន: មិនជាទីតាំងនៃគន្លៈ ។ បេ ។ មិនគួរដល់សេចក្តី សៅហ្មងទេជ្ជ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ អមត: មិនជាទីតាំងនៃសញ្ញោ-ជន: ។ បេ ។ មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា សញ្ញោជន: មានអមត:ជាអារម្មណ៍ទេ ។ (៨៦៤) កគ: ប្រាវព្ធនូវអមគ: ទើបកើតទ្បើងថ្ម ។ អើ ។ (បើដូច្នោះ) អមត: ជាទីតាំងនៃកគ: ជាទីតាំងនៃតម្រេក ជាទីតាំងនៃសេចក្តីព្រុថ្នា നൻം

អភិធម្មបំផុត កបាវត្ថ မေဒၚကို မိုင်းဖွင့်ကျင့် ရောင်းမှ ကျင့်ကျင့် အနိုင်ခဲ့ကျင့် အနိုင်ခဲ့ကျင် အနိုင်ခဲ့ကျင့် အနိုင်ခဲ့ကျင့် အနိုင်ခဲ့ကျင့် အနိုင်ခဲ့ကျင့် အနိုင်ခဲ့ကျင့် အနိုင်ခဲ့ကျင် အနိ າເບາ ລລຸ អອສໍ ລ ກສຊາລີ້ໝໍ ລ ເຝລີ້ໝໍ ລ កាមតំយំ ន មនុត្ត ន លំនំនួត ន លំនំនម ន លំនំមក អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អមនំ ឩ កកដ្ឋានិយំ ឩ ដេនិយំ ພໍລິຊຸຍ ລ ພໍລິຊຸຄ ລ ພໍລິສອ ລ ພໍລິອຕສ ລ នោះ នេះ រត្តឲ្យ អមនំ អារត្ត ៣តោ ឧប្បដ្តន៍តំ ។ (៨៦៥) អមតំ អាវត្ត នោរេសា ឧប្បដ្តតិតំ ។ អាមត្តា ។ អមតំ នោសដ្ឋានិយំ កោមដ្ឋានិយំ មដិ-ឃដ្កាធិយត្តិ ។ ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ ធនុ អមន័ ន នោសដ្ឋានិយ័ន កោខដ្ឋានិយ័ន ខេដិឃដ្ឋានិ-យន្តំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អមតំ ឧ នោសដ្ឋានិយំ ន កោមដ្ឋានិយ័ ន មឌិឃដ្ឋានិយ័ នោ វតា កេវត្តត្វោ អមតំ អារត្ត នោរេសា ឧព្យដ្ឋត័ត៌ ។

អភិធម្មថិដក កឋាវត្ថ

ជាទីតាំងនៃសេចក្តីស្រវឹង ជាទីតាំងនៃចំណង ជាទីតាំងនៃសេចក្តីវង្វេង ជ្រប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង អមត: មិន ជាទីតាំងនៃរាគ: មិនជាទីតាំងនៃតម្រេក មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រាជ្នា មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តីស្រវែន មិនជាទីតាំងនៃចំណង មិនជាទីតាំងនៃ សេចក្តីវង្វេងជ្រប់ទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើអមត: មិនជាទីតាំងនៃរាគ: មិនជាទីតាំងនៃតម្រេក មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រាជ្នា មិនជាទីតាំងនៃរាគ: មិនជាទីតាំងនៃតម្រេក មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រាជ្ញា មិនជាទីតាំងនៃរាគ: មិនជាទីតាំងនៃតម្រេក មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រាជ្ញា មិនជាទីតាំងនៃរាគ: មិនជាទីតាំងនៃតម្រេក មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រាជ្ញា មិនជាទីតាំងនៃ សេចក្តីស្រវឹង មិនជាទីតាំងនៃចំណង មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តីវង្វេជជ្រប់ទេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរកោលថា រាគ: ប្រាវព្វេនូវអមត: ទើប កើតទៀងទេ ។

អមតារម្មណកដា

(៤៦៦) អមតំ អាវត្ត មោហោ ឧប្បដ្ឋត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ អមន៍ មោហដ្ឋានិយ៍ អញាណភាណាំ မင်္ကောက္ ကောင်းပင်္က ကိုက္ခနားကို မင်္ဂက ឧស់វត្តធំយត្តំ ។ ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ ២ ។ ធនុ អមនំ ន មេលដ្ឋានិយំ ន អញាណការណំ ន អនក្តុកា-းကိ ပញ္သားရွိယံ မၤိဃာအဗက္ခ်ယံ ခ်ိတ္ခန္းနွင်္နှင့်-យ ឆ្តំ ។ អាមន្តា ។ ហញុំ អមតំ ន មោហដ្ឋា ធំយំ ေၾကာကာကားကို ၁ ဗေ အိိစ္ဘာနေမိုးနွာခဲ့ မိုးမေး វត រេវត្តត្វេ អមតំ អាវត្ត មោយោ ឧប្បដ្ឋត័ត៌ ។ (៤៦៧) រ៉ត អារដ សញ្ញេតុខា ៩១រីឌីឌី រ៉ុត សញ្ញេជន៍យំ កន្ទន៍យំ។ បេ។ សន្តិលេសិកាន្តំ ។ អាមត្តា ។ អមតំ អាវត្ត សញ្ត្រេជនា ឧប្បដ្ឋត្តំ អមតំ សញ្ត្រោជធំយំ កន្ទនំយំ ។ បេ ។ សន្តិ៍លេសិតាន្តិ ។ ធ ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។ (៤៦៤) រូប អាវត្ត ភាកោ ឧប្យដ្ឋតិ រូប ກສະລາຂໍ້ ເລຂີ້ ເພື່ອສະລິດ ເພື່ອມີ

ດງຝອ

អមតារម្មណាយា

(៤ ៦ ៦) เยา ហ: [ញារព្ធនូវអមត: เรียเก็ลเต โลบุ ๆ เห็ ๆ (បើដូប្រោះ) អមត: ជាទីតាំងនៃមោហ: ជាទីធ្វើមិនឲ្យមានញាណ ជាទីធ្វើមិនឲ្យមានបត្ត ជាទីតាំងនៃការលេតបញ្ហា ជាចំណែកនៃសេចក្តី ចន្រៀតចង្គល់ មិនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីនិព្វានទេឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ា័ង នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង អមត: មិនជាទីតាំងនៃមោហ: មិនជាទីធ្វើ មិនឲ្យមានញាណ មិនជាទីធ្វើមិនឲ្យមានចក្ខុ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីចម្រើន បញ្ហា មិនជាចំណែកនៃសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ ប្រព្រឹត្ត ពេដើម្បីនិព្វានថ្ម ។ เหี ๆ ชางิธเชี ศษละ ษิธสารีสำริเยา บา: ษิธสารีเสีรุ មានញាណ ។ បេ។ ប្រត្រឹត្ត ទៅដើម្បីនិត្វានដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន (៤៦៧) សញ្ញោជនៈ ប្រាវព្ធនូវរូប ទើបកើតទៀន រូប ដាទីតាំង នៃសញ្ញោជន: ជាទីតាំងនៃគន្ល: ។ បេ ។ គូដេល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ថ្ម ។ នៃសញ្ញោជន: ជាទីតាំងនៃគន្ល: ១ បេ ១ គូរូដល់សេចក្តីសៅហុង៍ឬ ១ អកមិនគុវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៦៤) កគ: ប្រារព្ធនូវរូប ទើបកើតទៀង រូប ជាទីតាំងនៃកគ: ជាទីតាំងនៃតម្រេក ជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រាថ្នា ជាទីតាំងនៃសេចក្តីស្រវឹង

(៤ ៦ ៩) រូចំ អាវត្ត នោ សោ នុម្យដ្ឋតិ រូចំ នោសដ្ឋានិយំ តោខដ្ឋានិយំ ខដិឃដ្ឋានិយត្តិ ។ អាមន្ត្ា ។ អមតំ អាវត្ត នោសោ ឧប្បដ្ឋតំ អមតំ នោសដ្ឋានិយំ តោខដ្ឋានិយំ ខដិឃដ្ឋានិយត្តិ ។ ន ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ។ (៤៧០) រូបំ អាវត្ត មោហោ ឧប្បដ្ឋតិ រូបំ មោ-មាដ្ឋានិយំ អញ្ញាណតារណំ ។ មេ។ អនិញ្ចានសំវត្ត-និយន្តិ ។ អាមន្តា ។ អមនំ អាវត្ត មោហោ ឧប្ប-ដូនិ អមន័ មោហដ្ឋានិយ៍ អញាណតាណេំ ។ បេ ។ អធិញឧស់វត្តធិយត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។ (៥៧០) អននុ អារត្ត សញ្ចេជនា ឧប្បដ្ឋន្តិ

អមតំ អសញ្ញេជន៍យំ អកន្តន៍យំ អនោយន័យ

၈န္ခဲ့ထိ ဗုဒ္မခဲ့ထားခဲ့ ၅ မာမာန္း ၅ မမၼံ မားရှ ဘေးရာ နောင္ဗခဲ့ေၾခးေဘးရင္မွာခဲ့တဲ့ ၅ စေ မုဒ္မခဲ့ ထားခဲ့ ၅ ခ စောဂ်ဴးနန္ရုရွ ၅ စေ ၅

អភិធម្មមិដិកេ កថាវត្

ฤ๗ษ

กกษ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

ជាទីតាំងនៃចំណង ជាទីតាំងនៃសេចក្តីវត្វេងជ្រប់ឬ ។ អើ ។ កគ: ល្រាវព្ធនូវអមត: ទើបកើតទ្បើង អមត: ជាទីតាំងនៃវាគ: ។ បេ ។ ជា ទីតាំងនៃសេចក្តីវន្វេងជ្រប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨៦៨) ទេសៈ ប្រារព្ធនូវរូប ទើបកើតទ្បើង រូប ជាទីតាំង នៃទេសៈ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្រោធ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីញុំងថ្នាក់ឬ ។ អើ ។ ទេសៈ ប្រារព្ធនូវអមតៈ ទើបកើតទ្បើង អមតៈ ជាទីតាំង នៃទេសៈ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្រោធ ជាទីតាំងនៃសេចក្តីញុំងថ្នាក់ឬ ។ អ្នកមិនគូរូតោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨៧°) មោហៈ ប្រុវព្ធនូវរូប ទើបកើតទៀ័ង រូប ជាទីតាំង នៃមោហៈ ជាទីធ្វើមិនឲ្យមានញាណ ។ បេ។ មិនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បី និព្វានទេឬ ។ អើ ។ មោហៈ ប្រុវព្ធនូវអមតៈ ទើបកើតទៀ័ង អមតៈ ជាទីតាំងនៃមោហៈ ជាទីធ្វើមិនឲ្យមានញាណ ។ បេ។ មិន ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីនិព្វានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ មិន (៨៧១) ពួកសញ្ញោជនៈ ប្រាវព្ធនូវអមតៈ ទើបកើតទៀ័ង អមតៈ មិនជាទីតាំងនៃសញ្ញោជនៈ មិនជាទីតាំងនៃគន្លៈ មិនជាទីតាំងនៃទុឃៈ អមតារមូណពឋា

(៤៧២) អមតំ អាវត្ត រាកោ ឧប្បដ្ឋតិ អមតំ ឧរាកដ្ឋាធិយំ ឧរជធិយំ ឧ កមេធិយំ ឧ មឧធិយំ ឧ ពន្ធិយំ ឧ មុញ្ជធិយន្តិ ។ អាមន្តា ។ រូបំ អាវត្ត រាកោ ឧប្បដ្ឋតិ រូបំ ឧ រាកដ្ឋាធិយំ ។ បេ ។ ឧ មុញ្-ធិយន្តិ ។ ឧ ហេរំវត្តូ ៗ ហេ ។

(៤៧៣) អមតំ អាវត្ត នោ សោ ខ្យុជ្ឈតំ អមតំ ឧ នោសដ្ឋាធិយំ ឧ តោខដ្ឋាធិយំ ឧ ខដិឃដ្ឋាធិ-យត្តិ ។ អាមត្តា ។ រូខំ អាវត្ត នោ សោ ខ្យុជ្ឈតំ រូខំ ឧ នោសដ្ឋាធិយំ ឧ តោខដ្ឋាធិយំ ឧ ខដិឃដ្ឋាធិយត្តិ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

(៤៧៤) អមតំ អាក្តេ មោហោ ឧប្បដ្ឋតិ អមតំ ន មោបាដ្ឋានិយំ ន អញ្ញាណការណំ ។ បេ ។

றலிற

ດງຝາງ

អមតារម្មណកបា

មិនជាទីតាំងនៃយោគ: មិនជាទីតាំងនៃនីវរណ: ដែលតណ្ដាមិនស្លួប អង្គែល មិនជាទីតាំងនៃឧបាទន មិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មងទេឬ ។ អើ ។ ញ៊ីកសញ្ញោដន: ប្រារព្ធនូវរូប ទើបកើតទ្បើង រូប មិនជាទីតាំង នៃសញ្ញោដន: មិនជាទីតាំងនៃគន្ល: ។ បេ ។ មិនគួរដល់សេចក្ដីសៅ ហ្មងទេឬ ។ អ្នកមិនគួរញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៧७) កគ: ប្រារព្ធនូវអមត: ទើបកើតទ្បើង អមត: មិន ជាទីតាំងនៃកគ: មិនជាទីតាំងនៃតម្រេក មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តី (ធា្យា មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តីស្រវឹង មិនជាទីតាំងនៃចំណង មិនជាទីតាំងនៃ សេចក្តីវង្វេងជ្រប់ទេថ្កូ ៗ អើ ៗ វាគ: ប្រារព្ធនូវរូប ទើបកើតទ្បើង រូប មិនជាទីតាំងនៃកគ: ៗ បេ ៗ មិនជាទិតាំងនៃសេចក្តីវង្វេងជ្រប់ទេថ្ក ៗ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ៗ បេ ៗ

(៨៧៣) ទោសៈ ព្រុវព្ធនូវអមត: ទើបកើតឡើង អមត: មិន ជាទីតាំងនៃទោស: មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្រោធ មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តី ថ្នាំងថ្នាក់ទេឬ ។ អើ ។ ទោស: ជ្រាវព្ធនូវរូប ទើបកើតទ្បើង រូប មិនជាទីតាំងនៃទោស: មិនជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្រោធ មិនជាទីតាំងនៃ សេចក្តីថ្នាំងថ្នាក់ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨៧៤) មោហៈ ព្រាវព្ធនូវអមតៈ ទើបកើតទៀង អមត: មិនដាទីតាំងនៃមោហៈ មិនជាទីធ្វើមិនឲ្យមានញាណ បេ ជា

រូប៉ឺ សារម្មណាត្តិពីហិ (៤៧៦) រូចំ សារម្មណៈឆ្តុំ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា អាភោតោ សមន្នាហារោ មនសិតាហា ខេតនា បត្តនា បណិឌីតិ ។ ន ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។ ននុ នត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា អាភោកោ ។ បេ ។ បណិ-

អមតារម្មណាយ ។

វត្តុពេ ។ មេ ។

អភិធម្មបិណា ពឋាវត្ថ

អភិធម្មបិដក កបាវត្ថ

ធម្មជាតប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីព្រះនិត្វានឬ ។ អើ ។ មោហៈ ប្រាវព្ននូវរូប ទើបកើត ឡើង រូប មិនជាទីតាំងនៃមោហៈ មិនជាទីធ្វើមិនឲ្យមានញាណ ។ បេ ។ ជាធម្មជាតប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីព្រះនិត្វានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៤៧៥) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សញ្ញោជនៈ មានអមគ:ជាអា រម្មណ៍ ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គល ដឹងច្បាស់នូវនិត្វាន ថាជានិត្វាន លុះដឹងច្បាស់នូវនិត្វាន ថាជៈនិត្វាន ហើយ តែងសំគាល់នូវនិត្វាន សំគាល់ក្នុងនិត្វាន សំគាល់ថាជានិត្វាន សំគាល់ថានិត្វានជារបស់អញ ត្រេកអនេឹងព្រះនិត្វាន ពាក្យដូច្នេះ មាន ក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ សញ្ញោជនៈ មានអមត: ជាអារម្មណ៍ ។

ចចំ នមតារម្មណាថា ។

រូបសារម្មណត្តិតហិ

(៤៧៦) រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ ការពិចាណោ ការសង្ឃឹម ការប្រមូលមក ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ការគិត ការប្រាថ្កា ការតាំង ចិត្តទុក មាន ចំពោះរូបនោះឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

നസം

n ଶାଧ

រូប សារម្មណន្តិតថា

ឌ័តិ ។ អាមន្តា ។ មាញិ ឧត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា អាភាតោ ។ មេ ។ មណិធិ នោ វតា ហេវត្តព្វេ រូចំ សាវម្មណន្តិ ។

ដែ៧៧) ដស្បោ សារម្មឈោ អត្តិ តស្បា អា វដ្ឋនា អាភោតោ ។ ខេ ។ ខណិឌីតិ ។ អាមន្តា ។ វ្រំសារម្មណំ អត្ថិតស្បា អាវដ្ឋនា អាកោតោ ។ ខេ ។ ខណិឌីតិ ។ ឧ ទោវ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៤៧៤) វេឌនា ។ បេ ។ សញ្ញា ខេតនា ខំត្តំ សន្ធា វីវិយំ សតិ សមាជំ ខញ្ញា រាកោ នោសោ មោហោ មានោ ឌិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆា ៥នំ ខន្ធខ្ញុំ អហិវិកាំ ។ បេ ។ អនោត្តប្បំ សារម្មឈំ អត្ថិ តស្ប អាវដ្ជ-នា អាកោកោ ។ បេ ។ បណិជីតិ ។ អាមន្តា ។ រូបំ សារម្មឈំ អត្ថិ តស្ប អាវដ្ឋនា អាកោកោ ។ បេ ។ បណិជីតិ ។ ន ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ ។

(៥៧៩) រ៉ត្ សារគីលា ខន្ទី នសា អាដីយ មាមោយ នេ នេ ឧលាននូ រ មានយ រ នេសា សារគិលោ ខន្ទំ នសា អាដីយ មាមេយ រ នេ រ លារគិលោ ខន្ទំ នសា អាដីយ អាមេយ រ នេ រ

រូបសារម្មណត្តិកឋា

ក្រែង ការពិចារណា ការសង្ឃឹម ។ បេ។ ការតាំងចិត្តទុក មិនមាន ចំពោះវូបនោះទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ការពិចារណា ការសង្ឃឹម ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មិនមាន ចំពោះវូបនោះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូរូពោលថា វូប ប្រកបដោយគារម្មណ៍ទេ ។

(៨៧៧) ផស្រៈ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ការ សង្ឃឹម ១ បេ ១ ការតាំងចិត្តទុក មាន ចំពោះផស្បៈនោះឬ ១ អើ ១ រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ការសង្ឃឹម ១ បេ ១ ការតាំង ចិត្តទុក មាន ចំពោះរូបនោះឬ ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ១

(៤៧៤) វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ចេតនា ចិត្ត សព្វា រិរិ-យៈ សតិ សមាធិ បញ្ញា កគៈ ទោសៈ មោហៈ មានៈ ទិដ្ឋិ វិចិ-កិច្ចា ថីនៈ ឧទ្ធច្លៈ អហិរិកៈ ។ បេ ។ អនោត្តប្បៈ ប្រកបដោយអា-រម្មណ៍ ការពិចារណា ការសង្ឃឹម ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មាន ចំពោះអនោត្តប្ប នោះឬ ។ អើ ។ ប្រ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិ-ចរណា ការសង្ឃឹម ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មាន ចំពោះរូបនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៧๙) រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ការសង្ឃឹម ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មិនមាន ចំពោះរូបនោះទេឬ ។ អើ ។ ផស្យៈ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការតិចារណា ការសង្ឃឹម ។ បេ ។ ດງຕາຍ

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

បណ៌ជំនំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ បេ ។

(៨៤០) រ៉ូមំ សារម្មណំ ឧត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា អាភោតោ ។ មេ ។ មណិជីតិ ។ អាមន្តា ។ វេឧនា សញ្ញា ។ មេ ។ អនោត្តម្បំ សារម្មណំ ឧត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា អាភោតោ ។ មេ ។ មណិជីតិ ។ ឧ មោវំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

អតុសយា អតារម្មណាត័កឋា

(៨៨២) អនុសាលា អនារម្មណាតិ ។ អាមន្តា ។ រូបំ និត្វានំ ខក្តាយតនំ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយតនន្ត្តំ ។ ន ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៨៨៣) តាមរាតានុសយោ អនារម្មណេនំ ។ អាមន្តា ។ តាមរាកោ តាមរាកបរិយុដ្ឋានំ តាម-រាកសញ្ជោជនំ តាមោយោ កាមយោកោ កា-មច្ឆន្ទនីវេណំ អនារម្មណន្តិ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ

භූබ් ව

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

ការតាំងចិត្តទុក មិនមាន ចំពោះផស្យៈនោះខេប្ត ៗ អ្នកមិនគរូវពោល \ddot{w} ាងនេះខេ ។ បេ ។

(៨៨០) រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ការសង្ឃឹម ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មិនមាន ចំពោះរូបនោះទេឬ ។ អើ ។ វេទនា សញ្ញា ។ បេ ។ អនោត្តប្បៈ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ការសង្ឃឹម ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មិនមាន ចំពោះអនោត្តប្បៈនោះ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤១) បុគ្គលមិនគរូវនិយាយថា រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងរូប ប្រកបដោយបច្ច័យឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ រូប ប្រកបដោយបច្ច័យមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នក គរូកោលថា រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍ដែរ ។ ចប់ រូបសារម្មណន្តិតថា ។

អនុសយអនារម្មណាត៌កឋា

(៨៨৬) អនុស័យ មិនមានអារម្មណ៍ទេឬ ។ អើ ។ ចុះរូប និត្វាន ចក្ខាយតន: ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយតន: (មិនមានអារម្មណ៍ទេ) ឬ ។ អ្នកមិនគួរកោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៨៣) កាមពតានុស័យ មិនមានអារម្មណ៍ ខេថ្ក ។ អើ ។ ក្នុះ កាមពត: កាម**ព**តបរិយុដ្ឋាន: កាមពតសញ្ញោជន: កាមោឃ: កាមយោគ: កាមច្ជូន្ទនីវំណេ: មិនមានអារម្មណ៍ ខេថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ខេ

- បញ្ជោ អនារម្មណោ តាមរាតានុសយោ សង្ខ័ារក្ខានូទរិយា-ពញ្ជា អនារម្មណោតិ ។ អាមន្តា ។ តាមរាគោ សង្ខ័ា-រក្ខានូទរិយាខញ្ញោ អនារម្មណោតិ ។ ន ទៅវាវត្តព្វោ ។ ខេ ។ តាមរាតោ សង្ខ័ារក្ខាន្ធទរិយាខញ្ញោ សារម្ម-ណោតិ ។ អាមន្តា ។ តាមរាតានុសយោ សង្ខ័ារក្ខាន្ធ-ទរិយាខញ្ញា សារម្មណោតិ ។ ន ហៅវត្តព្វោ ។ ខេ ។ (៨៤៦) តាមរាតានុសយោ សង្ខ័ារក្ខាន្ធចរិយា-បញ្ញោ អនារម្មណោ តាមរាតោ សង្ខ័ារក្ខាន្ធចរិយាខញ្ញោ

សេកស្ថិ ។ ន ហេរ៉ុវត្តឲ្យ ។ មេ ។ សេកស្ថិ ។ សង្ខារក្ខាស្ថា អនារម្មឈោតិ ។ សេកវត្តឲ្យ សង្ខារក្ខាឆ្នោះ អនារម្មឈោតិ ។ ន ហេរ៉ុវត្តឲ្យ សង្ខារក្ខាឆ្នោះ អនារម្មឈោតិ ។ អមន្លា ។ វេននាទន្លោ សញ្ញាទន្លោ វិញ្ញាណក្ខាឆ្នោ អនារម្ម-ណោតិ ។ ន ហេរ៉ុវត្តឲ្យ ។ មេ ។

។ បេ ។ តាមរាតា តាមរាកបរិយុដ្ឋានំ តាមរាក-សញ្ញោជនំ តាមោឃោ តាមយោតោ តាមខ្លួន្តនីវ-រណំ សារម្មណន្តិ ។ អាមន្តា ។ តាមរាតានុសយោ សារម្មណោតិ ។ ឧ ហេរំវត្តឲ្យ ។ បេ ។

អនុសយា អនារម្មណាតិពថា

អនុសយអនារមូណាតិកថា

។ បេ ។ បុះកាមកគ: កាមកគបរិយុដ្ឋាន: កាមកគសញ្ញោជន: កាមោ-ឃេៈ កាមយោគ: កាមច្ជន្ទនីវរណៈ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ថ្ម ។ អើ ។ កាមកគានុស័យ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(កាមរាគានុស័យ) រាប់បញ្ចូលក្នុង១ន្ធណា ។ រាប់ ញូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធ ។ សត្ខ៍វក្ខន្ធ មិនមានអាវម្មណ៍ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សត្ខ៍វត្ខន្ធ មិនមានអារម្មណ៍ ទេឬ ។ អើ ។ វេទនាទន្ធ សញាទន្ធ វិញា-ណក្ខន្ធ មិនមានអារម្មណ៍ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (៨៨៥) ចុះតាមពគានុស័យ ដែលពប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខាវក្ខន្ធ ចុំ ។ មិនមានអារម្មណ៍ ទេថ្ម ។ អើ ។ កាមរាគ: ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខា-វត្តន្ធ មិនមានអារម្មណ៍ ទេឬ ។ អ្នកមិ គរូវពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ កាមរាគ: ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធ ប្រកចដោយអារម្មណ៍ ឬ ។ អើ[។] កាមរាគានុស័យ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខាវក្ខន្ធ ប្រកបដោយ អាវម្មណ៍ ឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។

(៨៨៦) កាមរាគានុស័យ ដែលពប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខុន្ទ មិនមានអារម្មណ៍ទេ ចុះកាមរាគ: ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខុន្ន

(៨៨៧) ខដំឃានុសយោ មានានុសយោ ឌំដ្ឋា. នុសយោ វិឌិតកិច្ឆានុសយោ ភវាវាតានុសយោ អវិជ្ជា-នុសយោ អនារម្មណោតិ ។ អាមន្តា ។ អវិជ្ជា អវិជ្ជោ-លោ អវិជ្ជាយោតោ អវិជ្ជានុសយោ អវិជ្ជា ខវិយុដ្ឋា នំ អវិជ្ជាសញ្ញោជនំ អវិជ្ជានីវេណំ អនារម្មលាន្តិ ។ ន ទៅវ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ អវិជ្ជា អវិជ្ជោយោ អវិជ្ជាយោតោ ។ ខេ ។ អវិជ្ជានីវេណំ សារម្មលាន្តិ ។ អាមន្តា ។ អវិជ្ជានុស-យោ សារម្មណោតិ ។ ន ទៅវវត្តត្វេ ។ ខេ ។

វត្តត្វេ ។ បេ ។

လားမွံးလားအီ ។ မာမစ္ဆာ ។ လမ္စံားက္ခံႏွာ သဲအ-ဒေလာ လားမွံးလာ သဲဆရေးမာ မဆးမွံးက္ခံႏွာ သဲဆရေး ေလာံ 'ဆ္ခံႏွာ ၊ ငေဒ လမ္စံားက္ခံႏွာ သဲဆရေးေ လားမွံးလာ သဲဆရေးမာ မဆးမွံးလားအီ ဒ မာမစ္ဆာ ဒ ကေရာစရွာ လက္ဆာစရွာ 'က္ဆာလာက္ခံရွာ သဲဆရေးေ လားမွံးလာ သဲဆရေးမာ မဆးမွံးလားအီ ဒ ေလာံ

អភិធម្មបិដកេ កថាវត្ថ

ត្រាល់

អភិធម្មបំដក កឋាវត្ថ

ប្រកបដោយអារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ សង្ខារក្ខន្ធ ខ្ ប្រកបដោយអា-រម្មណ៍ ១៖ មិនមានអាម្មេណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ សង្ខារក្ខន្ធ ទុះ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ១៖ មិនមានអារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ វេទនា១ន្ន សញ្ហា១ន្ធ និងវិញាណក្ខន្ធ១ះ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ១៖ មិនមានអារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគរូវ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ (៨៨៧) បដិឃានុស័យ មានានុស័យ ទិដ្ឋានុស័យ វិចិតិចា-នុស័យ កវ៣តានុស័យ អវិជ្ជានុស័យ មិនមានអារម្មណ៍ទេឬ ។ អើ ។ អវិជ្ជា នុយៈគឺអវិជ្ជា យោគៈគឺអវិជ្ជា អនុស័យគឺអវិជ្ជា បរិយុដ្ឋានៈគឺ អវិជ្ជា សញ្ញោដនៈគឺអវិជ្ជា នីវៃណេៈគឺអវិជ្ជា មិនមានអាវម្មណ៍ទេឬ ។ អកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អវិជា នុឃ: គឺអវិជា យោគ: គឺ หรี่ผู่า ๆ เช ๆ ธีรรณา : ครี้ใต่า เบราชเน่า เม หรี ๆ អវិជ្ញានុស័យ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាន៍ 18:19 9 10 9

[៨៨៨] អវិជ្ញានុស័យ មិនមានអារម្មណ៍ ទេឬ ។ អើ ។ (អវិជ្ញានុស័យ) កប់បញ្ចូលក្នុង១ន្ធណា ។ កប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធ ។ សង្ខាវក្ខន្ធ មិនមានអារម្មណ៍ ទេឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ

វត្តុត្វេ ។ បេ ។

រលោភិ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ មេ ។ ហ្នេនាទន្ទោ សញ្ញាទន្លោ វិញាណក្ខន្តទោ អនាវម្ម-

អនុសយា អ**នា**រម្មណាតិកថា

നസിപ്

អនុសយអនារម្មណាតិកវា

។ បេ ។ សង្ខាក្ខេន្ឋ មិនមានអារម្មណ៍ទេថ្ក ។ អើ ។ វេទនាទន្ទ សញ្ញាទន្ធ និងវិញាណក្ខន្ធ មិនមានអារម្មណ៍ទេថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ចេ ។

(៨៨៩) អវិជ្ញានុស័យ ដែលពប់បញ្ចូលក្នុងសង្ហារក្ខុន្ឋ មិនមាន អារម្មណ៍ខេថ្ក ។ អើ ។ អវិជ្ញា ដែលពប់បញ្ចូលក្នុងសង្ហារក្ខន្ឋ មិន មានអារម្មណ៍ខេថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ អវិជ្ញា ដែលរាប់.ញូលក្នុងសង្ហារក្ខន្ធ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ថ្ក ។ អើ ។ អវិជ្ញា-នុស័យ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ហារក្ខន្ធ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ថ្ក ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(៨៩០) អវិជ្ញានុស័យ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារត្ខន្ធ មិនមាន អារម្មណ៍ទេ ចុះអវិជ្ញា ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារត្ខន្ធ ប្រកបដោយអា-រម្មណ៍ថ្ម ។ អើ ។ សង្ខារត្ខន្ធខ្លះ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ខ្លះ មិន មានអារម្មណ៍ទេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សង្ខា-វត្ខន្ធខ្លះ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ខ្លះ មិនមានអារម្មណ៍ទេថ្ម ។ អើ ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញា ខន្ធ និងវិញ្ញាណត្ខន្ធ ខ្លះ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ខ្លះ មិនមានអារម្មណ៍ទេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អភិធម្មបិដពេ ពឋាវត្ថ

(៤ ៩ ៣) នវត្តព្ំ អនុសយា អនារឬណាតំ ។ អាមន្តា ។ បុដ្ដនោះ កាសលាព្យាភាតេ ខំត្តេវត្តមានេ សានុសយោត៌ វត្តព្វោត៌ ។ អាមន្តា ។ អត្ថិ តេសំ អនុសយានំ អារម្មណាន្តិ ។ ឧ បោរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ តេន ហំ អនុសយា អនារម្មណាតំ ។

អនុសយា អនារម្មណាតិកថា ។

ញាណំ អតារម្មណត្តិកឋា

ရေနက္ ကြယ္လ္က အေၾကာင္ရွိ က အေၾကာက္လို က အေျပာ အေရာက္ရဲ့ အေနာက္ကေၾကာက္ အေၾကာက္လဲ အေၾကာက္ အေျပာ အေျဖာက္ အေျဖာက္ အေျဖာက္ အေျဖာက္ အေျပာ အေျဖာက္ အေျဖာက္ အေျဖာက္ အေျပာက္ အေျပာ အေျဖာက္ အေျဖာက္ အေျဖာက္ အေျပာက္ အေျဖာက္ အေျဖာက္ကို အေျပာက္ အေျပာက္ အေျပာ အေျဖာက္ကို အေျပာက္ အေျပာက္ အေျပာက္ အေျပာက္ အေျပာက္ကို အေျပာက္ အေျပာက္ အေျပာက္ အေျပာက္က အေျပာက္ကို အေျပာက္က အေျပာက္က အေျပာက္ အေျပာက္က အေျပာက္ကို အေျပာက္က အေျပာက္က အေျပာက္က အေျပာက္က အေျပာက္က အေျပာက္ကို အေျပာက္ကို အေျပာက္က အေျပာက္ကိုက္ခ်က္ကိုက္ခ်က္ကိုက္ခ်က္ကိုက္တဲ့ အေျပာက္က အေျပာက

നവ്ം

നുപ്പം

អភិធម្មចិដក ពឋាវត្ថ

(៨៩១) បុគ្គលមិនគរួវនិយាយថា អនុស័យ មិនមានអារម្មណ៍ ទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ជាបុថុដ្ឋន កាលបើចិត្ត ជាកុសលនិងអព្យ-ក្រឹត កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ គរួវនិយាយថា ប្រកបដោយអនុស័យឬ ។ អើ ។ អារម្មណ៍ របស់អនុស័យទាំងនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគរួវពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អនុស័យ មិនមានអារម្មណ៍ទេ ។

ញាណអតារម្មណត្តិកឋា

(៨ ៩ ព) ញាណ មិនមានអារម្មណ៍ ខេប្ត ។ អើ ។ ចុះរូប និព្វាន ចក្តាយតន: ។ បេ ។ ដោដ្ឋញាយតន: (មិនមានអារម្មណ៍) ខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ញាណ មិនមាន អារម្មណ៍ ខេប្ត ។ អើ ។ បញ្ញា បញ្ញិន្ទ្រិយ បញ្ញាពល: សម្មាទិដ្ឋិ ធម្មវិចយស ម្តោជ្ឈន្ត៍: មិនមានអារម្មណ៍ ខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ បញ្ញា បញ្ញិន្ទ្រិយ បញ្ញាពល: សម្មាទិដ្ឋិ

ម្លេះ ចំនាល់ សង្ខារក្ខាន្ទបរិយាមខ្ញុំ អនា វម្ម ណំ បញ្ញា សន្ខារក្ខាន្ទបរិយាមញ្ញា សារម្មណាតិ ។ អាមន្តា ។ សន្ធារក្ខាន្វោ ಖកានេសោ សារម្មលោ សកានេសោ អនារម្មណោតិ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ មេ ។

ញាណ់អតារម្មណន្តិតថា ជម្មវិចយសម្ពោជ្យផ្តែរ សារផ្ទុលោភិ ។ អាមត្តា ។

ញាណអនារម្មណន្តិពឋា

ធម្មវិចយសម្តោដ្បត្ត: ប្រកបដោយអារម្មណ៍ថ្ង ។ អើ ។ ញាណ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ថ្ង ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ (៤៩៤) ញាណ មិនមានអារម្មណ៍ ខេថ្ង ។ អើ ។ (ញាណ) រាប់បញ្ចូលក្នុង១ន្នណា ។ រាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធ ។ សង្ខារក្ខន្ធ មិន មានអារម្មណ៍ ខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ សង្ខារក្ខន្ធ មិនមានអារម្មណ៍ ខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ សង្ខារក្ខន្ធ មិនមានអារម្មណ៍ ខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ សង្ខារក្ខន្ធ មិនមានអារម្មណ៍ ខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៨៩៩) ញាណ ដែលពប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធ មិនមានអា-រម្មណ៍ ខេប្ត ។ អើ ។ បញ្ញា ដែលពប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធ មិនមាន អារម្មណ៍ ខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ បញ្ញា ដែល រាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ថ្ម ។ អើ ។ ញាណ ដែលពប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ថ្ម ។ អើ ។ ញាណ ដែលពប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៨៩៦) ញាណ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខុន្ធ មិនមាន អារម្មណ៍ទេ ចុះបញ្ញា ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខុន្ធ ប្រកបដោយ អារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ សង្ខារក្ខុន្ធ១ូ៖ ក្រកបដោយអារម្មណ៍ ១ូះ មិនមានអារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

មានយើរ រាយ មន្ទ្រសារ ខ្មែរ ខេត្ត នេះ មន្ទា ខេត្ត ខេត

អត់តារម្មណាបា

ញាណ៎ អនារម្មណន្តិតជា ។

រដំយាន រ

អភិធម្មបិដិកេ កដាវត្ថ

សន្លំរះក្ខាន្លោ ឯកានេសោ សារម្មលោ ឯកានេសោ

អនារម្ម ឈោន៍ ។ អាមន្តា ។ វេននាទណ្ដេ សញា.

നപ്പ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ សត្ថាវត្តនទុះ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ទុះ មិនមានអារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ វេទនាទន្ធ សញ្ហាទន្ធ និងវិញាណក្ខន្ធ ទះ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ទូះ មិនមានអារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤៩៧) បុគ្គលមិនគរួន យាយថា ញាណ មិនមានអារម្មណ៍ទេ ឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ព្រមក្រៀងដោយចក្ខុវិញ្ញាណ គ**វ** និយាយថា មានញាណឬ ។ អើ ។ អារម្មណ៍ របស់ញាណនោះ មានថ្កូ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បើដូច្នោះ ញាណ មិនមានអារម្មណ៍ទេ ។ ព្រះអរហន្ត ព្រមក្រៀងដោយចក្ខុវិញាណ គិរូវនិយាយថា មានបញ្ហាឬ ។ កើ ។ អារម្មណ៍ របស់បញ្ហានោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ហើង ក្មេះ បញា មិនមានអារម្មណ៍ទេ ។

ចប់ ញាណអនារម្មណន្ត្រឹកថា ។

អតីតារម្មណាប់ា

(៨៩៨) ចិត្ត ជាអតីតារម្មណ៍ (មានអារម្មណ៍ជាអតីត) មិនមាន អារម្មណ៍ ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែង មានអារម្មណ៍ជាអតីតឬ ។ អើ ។

0 L			0.00100		, 61	., ,	6) 9
หลังกร	ម្មណ	ະ ເວັດ	អនារមូល	ាំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំ			
អតីតាវម្មណាកថា ។							
អតាគតារម្មណាកហិ							
(ور	c o)	អនា	កតារមូណ	ໂ. ເມີ່ສີ ຄ	អនាវ	មេណ ភ្នំ	g
អាមន្តា	ч	ននុ វ	មនាកតារទ្ម	រុណត្តិ	q	អា ម នា ត	ન

សម្បំ អគ្គសារដីហ្លា លោ រុង ហេ រុងលើ អម្គមារដីហេ សេ រុង សម្បំ អង្គសារដីហា ខ្លាំ អម្គសារដីហា ខ្លង្ខំ អាលដើលាខ្លំ គូស៊ី រាលដើលាខ្លំ អង្គសារដីហា ខ្លង្ខំ អាលដើលាខ្លំ អង្គមារដីហាខ្ញុំ អាលដើលា កម្មមារដីហាខ្ញុំ គូស៊ី រា (៨។។) អម្គមារដីហា ឆ្លំ អសារដីយា រា សេ រ សេ រា ខថ់ អម្គម្លា រា សម្បំ អម្គមារដីយា រា សេ រ សេ រា ខថ់ អម្គមា រា សម្បំ អម្គមារដីយា រា សេ រ ស ស រា ខថ់ អម្គមា រា សម្បំ អម្គមារដីយា រា សេ រ ស ស រា ខ្លាំ អម្គមា រា សម្បំ អម្គមារ អម្គមា ស រា ខេ រា ស ស រា រា ស វិង ហេ រូងលើ

អនាគនារម្មណាយ ។

നർന

អតីតារមូណពឋា

บหระเบี อัส ยารหาษณ์สาหลัด ยาលអ្នកដ៏อเเยือ អ្នកមិនគរូ ពោលថា ចិត្ត ជាអតីតារម្មណ៍ មិនមានអារម្មណ៍ ខេ (ក្រោះពាក្យថា) ចិត្ត មានអតីតារម្មណ៍ មិនមានអារម្មណ៍ដូច្នេះ ជាពាក្យខុស េ មួយ ទៀត ប្រសិនបើ ចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគូរពោលថា ចិត្ត មានអារម្មណ៍ជាអតីតទេ (ព្រោះពាក្យថា) ចិត្ត មិនមានអារម្មណ៍ និងមានអារម្មណ៍ជាអតីតដូច្នេះ ជាពាក្យខុស ៗ (๙๙๙) อิล สาหลัดเษณ์ ยิ่รยารหาษณ์เจง ๆ เห้ ๆ ក្រែង ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មាន ព្រោះប្រារព្ធនូវ អតីតឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មាន ព្រោះប្រាវព្ធនូវអតីត មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចិត្ត ฆ่หลังระบุณ์ ยิรยายหาเยูณ์เจ ๆ

ចច់ អតីតារម្មណាកថា ។

អតាគតារម្មណាកបា

(๙ ୦୦) ចិត្ត ជាអនាគតារម្មណ៍ (មានអារម្មណ៍ជាអនាគត) មិន មានអារម្មណ៍ ទេជ្ជ ។ អើ ។ ក្រែង មានអារម្មណ៍ជាអនាគតជ្ជ ។ អើ ។ ന്ദ്രം

អភិធម្មចិជិកេ កឋាវត្ថ ហញ្ចំ អនាកតារម្មណំ នោ វត ហេវត្តឲ្យ អនាក-ရားမှု လက် ဗိန္ဓိ မအားမှု လာန္ခ်ို မအခရားမှု လက် ဗိန္ဓိ ၾကားမွာလာန္ရဲ့ ဗိန္မာ တက္ခ်ိဳ က ဗ ေၾကားမွာလာ (က វត េរ វត្តឲ្យ អនាតតារមូណភ្នំ អនារមូណ អនាកតារមូណត្តំ ទំនា ។ (៩០០) អនាកតារមូណ ចំតុំ អនារមូណឆ្តុំ ។ មាមឆ្លា ។ ឧឧ មនាកតំ មារត្ មត្ថំ មារដូនា។ បេ ។ ບ ເມີ້ ສີ້ ។ អាមន្តា ។ ຍາញ អនា ສໍ້ អា ເກຼ អ ສູ້ អាវដ្ឋនា ។ ថេ ។ មណ៌ធំ នោ វតា កេ វត្តត្វេ អនាកតារម្មឈំ ចំត្តំ អនារម្មណត្តំ ។ (៩០៤) ឧច្ចំពិច្ច អារដ អន្ទ័ អារជីយ រ ខេ រ បហុច្ច ឧតំតារតំហ, ចូនុំ មារតំហាន៉ូ រ មានយ រ អតីត អាវត្ត អត្ត អាវជ្ជនា ។ បេ ។ បណ៌ធំ អតីតា. rမ္ခ က် င်းနွံ ကၤမ္ခ က ရဲ့ ၁ ေ က်ေ ၊ နျစ္ ၁ ေ ပ

ഩൿം

អភិធម្មចិដក កថាវត្ថ

ប្រសិនបើ (ចិត្ត) មានអារម្មណ៍ជាអនាគត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិន គូវពោលថា ចិត្ត ជាអនាគតាវម្មណ៍ មិនមានអាវម្មណ៍ ទេ (ក្រោះពាក្យ ថា) ចិត្ត ជាអនាគតារម្មណ៍ មិនមានអារម្មណ៍ ដូច្នេះ ជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ ចិត្ត មិនមានអាវម្មណ៍ទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូរពោលថា ចិត្ត មានអារម្មណ៍ជាវនោគតទេ (ក្រោះញាក្យថា) មិនមានអារម្មណ៍ និងមានអារម្មណ៍ជាអនាគត ដូច្នេះ ជាពាក្យខុស ៗ (๙๐๑) อิล สาหธาลลาเยูณ์ ยิ่รยารศาษณ์เวญ ๆ เคี ๆ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មាន ព្រោះ ប៉ារព្ធនូវអនាគត មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា ចិត្ត ជាអនាគតារម្មណ៍ មិនមានអារម្មណ៍ទេ 🤊 (៩០៤) ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មាន

ញ្រោះប្រារព្ធខ្លាបច្ចុប្បន្ន ចុះចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ (មានអារម្មណ៍ ជាបច្ចុប្បន្ន) ប្រកបដោយអារម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មាន ញ្រោះប្រារព្ធខ្លាំអតីត ចុះចិត្ត ជាអតីតារម្មណ៍ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤០៦) ឧ វត្តត្ំំ អតីតាលកតារម្មឈំ ខំត្តំ អនារម្មឈរិត្ត ។ អាមន្តា ។ ឧឧុ អតីតាលកតំ ឧត្ត័តិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អតីតាលកតំ ឧត្តិ

ស្រាំ ចំតំ អញមេណាតំ ។ ត ហៅវត្ថា ។ មេ ។ មណ៌ ចំតំ អភាព អត្ថិ អាវេជ្ជិញ ។ មេ ។ មនុប្បត្នំ អាវត្ត អាវដ្ឋញ ។ មេ ។ មណ៌ ចំ មនុប្បញ្ញ-

(๙๐๓) មទុម្បន្នំ អាវត្ត អត្តិ អាវដ្ឋនា ។ មេ ។ មណិធិ មទុម្បន្នាវម្មណំ ខិត្តំ សាវម្មលាត្តិ ។ អាមន្តា ។ អនាកតំ អាវត្ត អត្ថិ អាវដ្ឋនា ។ មេ ។ មណិធិ អនាកតារម្មណំ ខិត្តំ សាវម្មឈាត្តិ ។ ឧ ហេវំ វត្តូឲ្យ ។ មេ ។

អនាតតារម្មណាតថា

ಗ್ರದೆ

អនាគតារមូណតថា

(៩ o ញ) ការពិចា ណោ ។ បេ ។ ការតាំងចិត្ត ទុក មាន ព្រោះ ព្រាវព្ធនូវបច្ចុប្បន្ន ចុះចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ ប្រកបដោយអា-វម្មណ៍ឬ ។ អើ ។ ការពិចា ណោ ។ បេ ។ ការតាំងចិត្ត ទុក មាន ព្រោះ ព្រារព្ធនូវអនាគត ចុះចិត្ត ជាអនាគតារម្មណ៍ ប្រកបដោយអា-វម្មណ៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៩ ០ ៤) ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មាន ព្រោះ ព្រារព្ធនូវអតីត ចុះចិត្ត ជាអតីតារម្មណ៍ មិនមានអារម្មណ៍ ទេ ឬ អើ ។ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មាន ព្រោះ ព្រារព្ន នូវបច្ចុប្បន្ន ចុះចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ មិនមានអារម្មណ៍ ទេ ឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៩០៥) ការពិចាណោ ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មាន ញោះ ប្រារព្ធនូវអនាគត ចុះចិត្ត ជាអនាគតារម្មណ៍ មិនមានអារម្មណ៍ ខេឬ ។ អើ ។ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មាន ញោះប្រារព្ទ នូវបច្ចុប្បន្ន ចុះចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្នារម្មណ៍ មិនមានអារម្មណ៍ ខេឬ ។ អ្នក មិនគូរញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩០៦) បុគ្គលមិនគរូវនិយាយថា ចិត្ត ជាអតីតារម្មណ៍ និងជា អនាគតារម្មណ៍ មិនមានអារម្មណ៍ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងអតីត និង អនាគត មិនមានខេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ អតីតនិងអនាគត មិនមានទេ

ಗ್ರದೆ

្រ សេទ្ធ ខេទ្ធ ខេទ្ធ ខេត្ត ខ

(៩០៤) សព្វំ ចំត្តំ វិតក្តាឧុខតិតខ្តំ ។ អាមន្តា ។ ឧឧុ អគ្គិ អវិតក្តោ វិចារមត្តោ សមាជ័ត៌ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អគ្គិ អវិតក្តោ វិចារមត្តោ សមាជំ នោ វត ប្រ វត្តត្វេ សព្វំ ចំត្តំ វិតក្តាឧុខតិតខ្លំ ។

្រា (๙០៧) សព្វំ ចំត្តំ វិតក្តានុមតិតន្តំ ។ អាមន្តា ។ សព្វំ ចំត្តំ វិចារានុមតិតំ មីតានុមតិតំ សុទានុមតិតំ នុក្តានុមតិតំ សោមឧស្សានុមតិតំ នោមឧស្សានុមតិតំ តំ ឧមេត្តានុមតិតំ សន្ធានុមតិតំ វិរិយានុមតិតំ សតា-នុមតិតំ សមាជានុមតិតំ មញ្ញានុមតិតំ រាតានុមតិតំ នោសានុមតិតំ ។ មេ ។ អនោត្តម្បានុមតិតន្តំ ។ ឧ ហេវំ វត្តូព្វេ ។ មេ ។

វិតក្តានុបតិតកឋា

អនាគ**តារ**ម្មណពថា ។

រមូណភ្នំ ។ ខេ ។

ndb

វិតក្តានុបតិតកឋា

(៩០៧) ចិត្ត ពំងអស់ ដែលវិតក្ក:ដាប់តាមឬ ។ អើ ។ ចិត្ត ពំងអស់ ដែលវិចាវ ដាប់តាម ដែលចីតិដាប់តាម ដែលសុ ១ ដាប់ តាម ដែល ទុក្ខដាប់តាម ដែលសោមនស្សដាប់តាម ដែលទោមនស្ស ដាប់តាម ដែល ឧបេក្ខា ដាប់តាម ដែលស ខ្វា ដាប់តាម ដែលវិរិយៈដាប់ តាម ដែលសតិដាប់តាម ដែលសមាធិដាប់តាម ដែលបញ្ញាជាប់តាម ដែល ភតិ: ដាប់តាម ដែល ទោសៈ ដាប់តាម ។ បេ ។ ដែលអនោត្ត ហ្លូះ ដាប់តាមឬ ។ អ្នកមិនគរូវ ពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(๙ o d) ចិត្ត ពំ និអ ស់ ដែលវិតក្ក: ដាប់ តាមឬ ។ អើ ។ ក្រែង សមាធិ មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិចាវ: មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រ-សិនបើ សមាធិ មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិចាវ: មាន ម្នាលអ្នកដ៏ ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា ចិត្ត ពំ ងអស់ ដែលវិតក្ក: ដាប់ តាម េ ។ (๙ o ๙) ចិត្ត ពំ ងអស់ ដែលវិតក្ក: ដាប់ តាមឬ ។ អើ ។ ក្រែងសមាធិ មិនមាន ិតក្ក: មិនមានវិចាវ: មានដែរឬ ។ អើ ។ ଣ୍ଡଣ

វិតក្កវិជ្ជារសទូកថា

ហតារិ អនិ្ទ អវិតក្តោ អវិចាហ សមាជិ នោ វត ហ វត្តត្វេ សត្វំ ចិត្តំ វិតក្តានុមតិតនិ្ត ។

(« ۹ ۰) សព្វំ ខំត្តំ វិតក្តា ឧុខតំតន្តំ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ តយោ សមាជី វុត្តា ភតវាតា សវិតក្តោ សវិចាពេ សមាជំ អវិតក្តោ វិចារមត្តោ សមាជំ អវិតក្តោ អវិចា-ហេ សមាជ័តិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ តយោ សមាជ័ វុត្តា ភតវាតា សវិតក្តោ សវិចាហេ សមាជំ អវិតក្តោ វិចារមត្តោ សមាជំ អវិតក្តោ អវិចាហេ សមាជំ នោ វិត ហេវត្តត្វេ សព្វំ ខំត្តំ វិតក្តោឧុខតំតន្តំ ។ វិតញ្ញុណ្តូវាតុពាយា ។

វិតក្កវិជ្ញាវសទ្ធកឋា

(៤០០) សព្វសោ វិតក្តាយតោ វិចារយតោ វិតក្តារិទួកោ សន្តោតិ ។ អាមន្តា ។ សព្វសោ ដុស-យតោ ដស្សវិទួកោ សន្តោ សព្វសោ ឋនយតោ ឋន-ជាវិទួកោ សន្តោ សព្វសោ សញ្ហានតោ សញ្ញាវិទួកោ

វិតក្តុរិជ្ជារសទ្ទកថា

ប្រសិនបើ សមាធិ មិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចាវៈ មានដែវ ម្នាលអ្នក ដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចិត្តទំំងមស់ ដែលវិតក្កៈដាប់តាមទេ ។ (៩ ១) ចិត្ត ទំំងមស់ ដែលវិតក្កៈដាប់តាមឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា សមាធិ មាន ញ គឺសមាធិ មាន វិតក្កៈ មានទំងវិចាវៈ ១ សមាធិ មិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចាវៈ ១ សមាធិ មិនមានវិតក្កៈ មិនមានទំងវិចាវៈ ១ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា សមាធិ មាន ញ គឺសមាធិ មាន វិតក្កៈ មានទំងវិចាវៈ ១ សមាធិ មិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចាវៈ ១ សមាធិ មិនមានវិតក្កៈ មិនមានទំងវិចាវៈ ១ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា សមាធិ មាន ញ គឺសមាធិ មាន វិតក្កៈ មានទំងវិចាវៈ ១ សមាធិ មិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចាវៈ ១ សមាធិ មិនមានវិតក្កៈ មិនមានទាំងវិចាវៈ ១ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួរតោលថា ចិត្តទំងមស់ ដែលវិតក្កៈជាប់តាមទេ ។ បំរំ រឹតក្តានុពតិតពាថា ។

វិតក្តវិជ្ញាវសទ្ធកបា

(៩១១) សំខ្សេង ជាគ្រឿងផ្សាយចេញនៃវិតក្កៈ របស់បុគ្គល កាលត្រិះរិះ កាលពិចារណា ដោយសព្វគ្រប់ឬ ។ អើ ។ សំខ្សេង ជា គ្រឿងផ្សាយចេញនៃផស្សៈ របស់បុគ្គលកាលពាល់ត្រូវ ដោយសព្វគ្រប់ សំខ្សេង ជាគ្រឿងផ្សាយចេញនៃវេទនា របស់បុគ្គលកាលទទួលការម្មណ៍ ដោយសព្វគ្រប់ សំខ្សេង ជាគ្រឿងផ្សាយចេញនៃសញ្ញា របស់បុគ្គល ಗ್ರಡಡ

អភិធម្មចិដកេ ពឋាវត្ថ ဆုံးဖွား ဆုံးစွားစား ၊ ဧနာအားစ္မွားက ဆုံးဖွာ សត្វសោ ខិន្តយតោ ខិត្តវិទ្ធារោ សន្តោ សត្វសោ សារតោ សតិវិទ្ធារោ សន្ត្រា សព្វសោ ខជានតោ ဗ္ကာကိုင္အားက လႈတ္ကေနာ် ၅ ေလးကို ကိုန္လုတ္ ၅ ေဖာ္ (៤០៤) សព្វសោ វិតក្តាយតោ វិចារយតោ វិតក្តា-វិទ្ធាហេ សន្ទោត ។ អាមន្តា ។ វិតត្តាវិទ្ធាហេ សន្ទោ နောဆိုးရှားယျှာ နောဆို ဗင်္ဂတရာဆို နောဆန္မ អាចាថ់ អាកច្ឆត់តំ ។ ជ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ ជជុ ဒီအက္ကဒိဋ္ဌာ၊ က အေနာင်္ဂျားကျားက အေနာင္ဒီ ខជិញត្តាតិ ជ សោតស្បូ អាចាថំ អាតច្ឆតិតិ ។ អា-មន្តា ។ ហញុំ វិតត្តាវិទ្ធារោ សន្ទោ ន សោតវិញ្ចេយ្យោ ជ សោតស្ម៍ បដិហតាតិ ជ សោតស្ស អាទាមំ អា-ញ အဋ္ဌနာ (အ) ၊ အ ၊ ၊ ၊ ရွ၊ ရှ လ ရှ၊ လ၊ ၊ နံရက္က ယ ၊ နာ វិទាវយតោ វិតក្តាវិទ្ធារោ សន្តោតិ ។

තු ය ය

អភិធម្មចិដិត កឋាវិត្ថ

កាលចំណាំបាន ដោយសព្វគ្រប់ សំឡេង ជាគ្រឿងផ្សាយចេញនៃ ចេតនា របស់បុគ្គលកាលនឹក ដោយសព្វគ្រប់ សំឡេង ជាគ្រឿងផ្សាយ ចេញនៃចិត្ត របស់បុគ្គលកាលគិត ដោយសព្វគ្រប់ សំឡេង ជាគ្រឿង ផ្សាយចេញនៃសតិ របស់បុគ្គលកាលរពុក ដោយសព្វគ្រប់ សំឡេង ជាគ្រឿងផ្សាយចេញនៃបញ្ញា របស់បុគ្គលកាលដឹង ដោយសព្វគ្រប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(๙๑৬) សំទ្យេង ជាគ្រឿងផ្សាយចេញនៃវិតក្នុះ បេសបុគ្គល កាលត្រុះរិះ កាលពិចារណា ដោយសព្វគ្រប់ឬ ។ អើ ។ សំឡេង ជា គ្រឿនផ្យាយចេញនៃវិតក្ក: ជាសំឡេង ដែលគូរដឹងបានដោយត្រចៀក vះ ϵ ភ្នំ ចក្ខុងត្រ ចៀក មកកាន់គន្លងនៃត្រ ចៀកឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង សំឡេង ជាគ្រឿងផ្សាយ ចេញនៃវិតក្ត: ជា សំឡេង មិនគូរដឹងដោយត្រចៀត មិនប៉ះទង្គិចក្នុងត្រចៀក មិនមកកាន គន្ធននៃត្រចៀកទេឬ ។ កើ ។ ប្រសិនបើ សំឡេង ជាគ្រឿងផ្សាយ ចេញនៃវិតក្ត: ជាសំឡេង ដែលមិនគូរដឹងដោយត្រចៀក មិនប៉ះទង្គិច ក្នុងត្រចៀត មិនមកកាន់គន្លងនៃត្រចៀកទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិន គរូវពោលថា សំឡេង ជាគ្រឿងផ្សាយចេញនៃវិតក្តុ: របស់បុគ្គលកាល ត្រិះវិះ កាលពិចារណា ដោយសព្វគ្រប់ទេ ។ ចប់ វិតក្កវិជ្ជារសទ្ទកថា ។

(៤០៤) នយដាចិត្តស្បូ វាចាត់ ។ អាមន្តា ។
(៤០៤) នយដាចិត្តស្បូ វាចាត់ ។ អាមន្តា ។
អាវដ្ដន្តស្បូ វាចាត់ ។ នា ចោរំ វត្តាឲ្យ ។ ខេ ។ អាមន្តា ។
សាវដ្ដន្តស្បូ វាចាត់ ។ នា ចោរំ វត្តាឲ្យ ។ ខេ ។ ខណ្ឌ
អាវដ្ដន្តស្បូ វាចាត់ ។ អាមន្តា ។ ចាញ់ អាវដ្ដន្តស្បូ
វាចា អាកោកស្បូ វាចា ។ ខេ ។ ខណ្ឌ
សាវដ្ឋន្តស្បូ វាចាត់ ។ អាមន្តា ។ ចាញ់ អាវដ្ឋន្តស្បូ
វាចា អាកោកស្បូ វាចា ។ ខេ ។ ខណ្ឌ
វាចា អាកោកសប្ត វាចា ។ ខេ ។ ខណ្ឌ

នយឋាបិត្តស្យូ វិបាត៌កឋា

ମ୍*ଘ* ๙

នយឋាបិត្តស្យ វាហតិកឋា

(๙๑๓) กอา เบญ่ศุลุณษิรเภาณลาษอิลุเตชุ ๆ เพื่ ๆ វាចា របស់បុគ្គលមិនមានផសុរៈ វាចា របស់បុគ្គលមិនមានវេទនា វាចា row of the sense បុគ្គលមិនមានចិត្តឬ ។ មិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងវាល វបស់បុគ្គលប្រកបដោយផស្រៈ វាចា របស់បុគ្គលប្រកបដោយវេទនា វាចា វបស់បុគ្គលប្រកបដោយសញ្ញា ក់ចា វបស់បុគ្គលប្រកបដោយចេតនា វាចា របស់បុគ្គលប្រកបដោយចិត្តឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ វាចា របស់បុគ្គល ប្រកបដោយផសុរ: ។ បេ ។ វាចា បេស់បុគ្គលប្រកបដោយចិត្ត ម្នាលអ្នក ជំចម្រើន អ្នកមិនគូរពោលថា វាចា របស់បុគ្គលមិនពោលតាមចិត្តទេ ។ (๙๑८) ก่อา รบพ่บุสุณษิรเภาณลายอิสุเรบุ ๆ เหี ๆ វាចា របស់បុគ្គលកាលមិនពិចារណា វាចា របស់បុគ្គលកាលមិនសង្ឃឹម ។ បេ ។ វាចា របស់បុគ្គលកាលមិនតាំងចិត្តថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ ក្រែង វាចា របស់បុគ្គលកាលពិចារណា វាចា របស់ បុគ្គលកាលសង្ឃ៍ម ។ បេ ។ វាបា វបស់បុគ្គលកាលតាំងចិត្តឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ វាថា របស់បុគ្គលកាលពិចារណា វាថា របស់បុគ្គលកាល _សង្ឃឹម ។ เบ ๆ ก่อา งบ_ัง หู กาง สำลัง ธิ อาณ สุลส์ ซ เษื้อ អកមិនគួរពោលថា ៧ថា បេសបុគ្គលមិនពោលតាមចិត្តទេ ។

(៤០៤) ឧយ៩រចិត្តស្មូ ភំចាត់ ។ ភេមត្តា ។ ឧធុ វាចា ខ័ត្តសមុដ្ឋានា ខំត្តេ៤ សហ ជាតា ខំត្តេ៤ လဟ ၿကုပ္႐ုံးအဲ ေ မာဗစ္က ေ တက္နံု ကဲတ စိန္ရ-လဗုန္မာအ စီးနွာင္က လဟ ဆံုနာ စီးနွာင္က လဟ သဲကိုဖ႐ု-នា នោវត កេវត្តឲ្យ ឧយ៩១ខិត្តស្មូ ភំចាត់ ។ (៤០៦) ឧលនាទ្ឌ័ស្ស ស្ខាន ។ មានដា រ ន គណ៌តុំកាមោ គណតិ ន កាដេតុំកាមោ ក-៩៩តំ ឧ អាលបិតុតាមោ អាលបតំ ឧ ហេហវិតុ-ສາເຍາ ເກຍາເຮັ້ຮ້ຳ ລະເຫນຳຮູເຫຼາເຮາ ລລຸ កណ៌តុំកោមោ កលាតំ ភា៥តុំកាមោ កា៥តំ អា-លខំតុតាទោ អាលខត៌ ដោញត្តៃតាមោ ដោយគើតំ។ អាមន្តា ។ ហញុំ កណ៌តុំតាមោ ភណតំ កាដេតុ-កាមោ កមេតំ អាលចំតុតាមោ អាលចតំ ហេហត្-តាមេ លេហតំ នោ តេ ហេត្តឲ្យ ឧយយចំតុស្ប ឋភាន៍ ។

អភិធម្មចិដិពេ ពឋាវត្ថ

(៩០៧) ឧ វត្តត្វំ ឧយ៩រ ទិត្តស្ស វាតាតិ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ អត្ថិ តោខិ អញ្ចំ ភណិស្សា ទីតិ

നുഹ്ഠ

ന്ഹം

អភិធម្មបំផត កឋាវិត្ថ

{ ๙๑៥ } ៧០ា បេស់បុគ្គលមិនពោលតាមចិត្តទេជ្ញ ។ អើ ។ ក្រៃឪ៧០ា តាំងឡើងដោយចិត្ត កើតជាមួយនឹងចិត្ត កើតឡើងព្រមគ្នា នឹងចិត្តថ្ភ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ៧០ា តាំងឡើងដោយចិត្ត កើតជា មួយនឹងចិត្ត កើតឡើងព្រមគ្នានឹងចិត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា ៧០ា របស់បុគ្គលមិនពោលតាមចិត្តទេ ។

(៩១៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា វាចា បេសបុគ្គលមិនពោលតាម ចិត្តទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលនីមួយ គិតថា អា ភ្មាអញ នឹងនិយាយពាក្យដទៃ អញ់ ភណតិ អញ់ តាថេស្បាមីតិ អញ់ តាថេតិ អញ់ អាលមិស្បាមីតិ អញ់ អាលមតិ អញ់ ហេមរិស្បាមីតិ អញ់ ហេមរតីតិ ។ អាមន្តា ។ មាញ់ អត្ថិ កោតិ អញ់ ភណិស្បាមីតិ អញ់ ភណតិ ។ មេ ។ អញ់ ហេមរិស្បាមីតិ អញ់ ហេមរតិ តេន វត ហេវត្តហ្វេ នយថាតិត្តូស្បូ វាតាតិ ។

នយថាចិត្តស្ស ៣.យកម្មន្តិពថា

នយថាចិត្តស្សូ វាជាតិពថា ។

នយឋាបិត្តស្ស កាយកម្មន្តិកឋា

(៩០៩) ឧយ៩វេទ័ត្តស្ប តាយតាម្មត្តំ ។ អា-មន្តា ។ អដស្បតាស្ប តាយតាម្មំ ។ បេ ។ អទំត្ត-តាស្ប តាយម្មត្តំ ។ ឧ ហេវំ វត្តាេ្យ ។ បេ ។ ឧទ័ត្តតាស្ប សដស្បតាស្ប តាយតាម្មំ ។ បេ ។ សទិត្តតាស្ប តាយតាម្មំ ។ បេ ។ សទ័ត្តតាស្ប តាយតាម្មំ នោ តាយតាម្មំ ។ បេ ។ សទ័ត្តតាស្ប តាយតាម្មំ នោ វត ។ វត្តាេទ្ធ ឧយ៩វទ័ត្តស្ប តាយតាម្មត្តំ ។

ດຸ່ຈ

នយជាចិត្តស្ស ៣យកម្មន្តិពថា

វមែងនិយាយពាក្យដទៃវិញ គិតថា អាត្មាអញ នឹងពោលពាក្យដទៃ វមែងពោលពាក្យដទៃវិញ គិតថា អាត្មាអញ នឹងហៅពាក្យដទៃ វមែង ហៅពាក្យដទៃវិញ គិតថា អាត្មាអញ នឹងចរបាពាក្យដទៃ វមែងចរបា ពាក្យដទៃវិញ មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលនីមួយ គិតថា អាត្មាអញ នឹងនិយាយពាក្យដទៃ វមែងនិយាយពាក្យដទៃវិញ ។បេ ។ គិតថា អាត្មាអញ នឹងចរបាពាក្យដទៃ វមែង បោពាក្យដទៃវិញ មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា វាបា របស់បុគ្គល មិនពោលតាមចិត្ត ។

ចច់ នយថាចិត្តស្បូវាចាតិកថា ។

នយហបិត្តស្ស កាយកម្មន្តិកឋា

(៩១៨) កាយកម្ម របស់បុគ្គលមិនធ្វើតាមចិត្តទេឬ ។ អើ ។ កាយកម្ម របស់បុគ្គលមិនមានផស្វៈ ។ បេ ។ កាយកម្ម វបស់បុគ្គល មិនមានចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងកាយកម្ម របស់បុគ្គលប្រភបដោយផស្វៈ ។ បេ ។ កាយកម្ម របស់បុគ្គលប្រភប ដោយចិត្តឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ កាយកម្ម របស់បុគ្គលប្រភបដោយ ផស្សៈ ។ បេ ។ កាយកម្ម របស់បុគ្គលប្រភបដោយចិត្ត ម្នាលអ្នក ដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា កាយភម្ម វបស់បុគ្គលមិនធ្វើតាមចិត្តទេ ។ നഷ്യ

អភិធម្មចិដកេ កឋាវត្ថ

(៩២០) ឧយថាខិត្តស្បា តាយកាម្មត្តិ ។ អា-មត្តា ។ ឧនុ តាយកាម្មំ ខិត្តសមុដ្ឋានំ ខិត្តេន សហ ជាតំ ខិត្តេន សហ ឯកុច្យាឧត្តិ ។ អាមត្តា ។ ហញ្ចិ តាយកាម្មំ ខិត្តសមុដ្ឋានំ ខិត្តេន សហ ជាតំ ខិត្តេន សហ ឯកុច្យានំ នោ វត ហេវត្តត្វោ ឧយថាខិត្តស្ប តាយកាម្មត្តិ ។

(៩ ៤ ០) ឧយ ដា ខិត្តស្ប កាយ កាម្ម ខ្លុំ ។ អាម ខ្លា ។ ឧ អភិក្តាមិតុតាមោ អភិក្តាមតំ ឧ ប ដិក្តាមិតុតាមោ ប ដិក្តាមតំ ឧ អាលោកេតុកាមោ អាលោកេតំ ឧ វិលោកេតុកាមោ វិលោកេតំ ឧ សម្មិញ្ជិតុកាមោ សម្មិញ្ជេតំ ឧ បសាវេតុតាមោ បសាវេត័តំ ។ ឧ ហេវំ

ndb

អភិធម្មចិដក កថាវត្ថ

(๙๑๙) កាយកម្ម របស់បុគ្គលមិនធ្វើតាមចិត្តឬ ។ អើ ។ កាយ-កម្ម របស់បុគ្គលកាលមិនពិចារណា ។ បេ ។ កាយកម្ម របស់បុគ្គល កាលមិនបានតាំងចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង តាយកម្ម របស់បុគ្គលកាលពិចារណា ។ បេ ។ កាយកម្ម របស់បុគ្គល កាលតាំងចិត្តឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ កាយកម្ម របស់បុគ្គលកាលពិចា-រណា ។ បេ ។ កាយកម្ម របស់បុគ្គលកាលតាំងចិត្ត (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នក ដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា កាយកម្ម របស់បុគ្គលមិនធ្វើតាមចិត្តទេ ។

(៩ ៤ ០) កាយកម្ម របស់បុគ្គលមិនធ្វើតាមចិត្តឬ ។ អើ ។ ក្រែងកាយកម្ម តាំង ឡើងដោយចិត្ត កើតជាមួយ នឹងចិត្ត កើតព្រមជា មួយ នឹងចិត្តឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ កាយកម្ម តាំង ឡើង ដោយចិត្ត កើតជាមួយ នឹងចិត្ត កើតព្រមជាមួយ នឹងចិត្ត (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដំ ចម្រើន អ្នកមិនគួរ តោលថា កាយកម្ម របស់បុគ្គលមិន ធ្វើតាមចិត្ត ទេ ។

(៩ ២ ១) កាយកម្ម របស់បុគ្គលមិនធ្វើតាមចិត្តប្ក ។ អើ ។ បុគ្គល ចន់ឈាន ទៅមុ ១ តែឈាន ទៅមុ ១ មិន កើត ចន់ឈាន ៩ យ ក្រោយ តែឈាន ៩ យក្រោយមិន កើត ចន់ក្រ ឲ្យភាទៅមុ ១ តែក្រ ឲ្យភ ទៅមុ ១ មិន កើត ចន់ក្រ ឲ្យភាទៅ ស ផ្សេន ១ តែក្រ ឲ្យភាទៅ ស ផ្សេន ១ មិន កើត ចន់ ថ តំអ វយវ: ចូល តែ ថ តំអ វយវ: ចូល មិន កើត ចន់ លា អវយវ: ចេញ តែលាអ វយវ: ចេញ មិន កើតថ្ក ។ អ្នកមិនគួរ តោល យ៉ាន

នយមាចិត្តស្ស ៣យកម្មត្តិពថា ។

(៩៩៩) ឧវត្តទ្ំ ឧយថា ខិត្តស្បា ភាយក ម្មត្តំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អត្តិ តោ ខំ អញាត្រ ក ខ្ញុំស្បា មីតំ អញាត្រ ក ខ្ញុំ ក ប ។ អញំ បសា បេស្បា មីតំ អញំ មសា បេតីតំ ។ មេ ។ អញំ បសា បេស្បា មីតំ អញាត្រ ក ខ្ញុំស្បា មីតំ អញាត្រ ក ខ្ញុំ ។ បេ ។ អញំ បសា-បេស្បា មីតំ អញំ បសា បេតំ តេខ វត បេ វត្តព្វេ ឧយថា ខិត្តស្បា ភាយកាម្មត្តំ ។

វត្តព្វេ ។ បេ ។ ឧនុ អភិក្តាមិតុតាមោ អភិក្តាមតំ បដិក្តាមិតុតាមោ បដិក្តាមតំ អាលោកេតុតាមោ អា-លោកេតំ វិលោកេតុតាមោ វិលោកេតំ សម្មិញ្ជិតុ-តាមោ សម្មិញ្ជេតំ បសាបតុតាមោ បសាបតីតំ ។ អាមន្តា ។ បញ្ចំ អភិក្តាមិតុតាមោ អភិក្តាមតំ ។ បេ ។ បសាបតុតាមោ បសាបត៌ នោវត បេវត្តព្វេ ឧយថាខិត្តស្បូ តាយតម្មន្ត្នំ ។

នយថាចិត្តស្បូ កាយកម្មន្តិកថា

നം 'ന

តាត់ តា

នយថាចិត្តកាយកម្មន្ត្តិកឋា

នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងបុគ្គល ចង់ឈានទៅមុ ១ តែងឈានទៅមុ ១ មាន ចង់ឈានថយក្រោយ តែងឈានថយក្រោយបាន ចង់ក្រឡេកទៅមុ ១ តែងក្រឡេកទៅមុ ១ បាន ចង់ក្រឡេក ទៅទិសផ្សេង ១ តែងក្រឡេកទៅ ទិសផ្សេង ១ បាន ចង់បត់អវយវៈចូល តែងបត់អវយវៈចូលបាន ចង់លា អវយវៈចេញ តែងលាអវយវៈចេញបានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គល ចង់ឈានទៅមុ ១ តែងឈានទៅមុ ១បាន ។ បេ ។ ចង់លា អវយវៈចេញ តែងលាអវយវៈចេញបាន (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរកោលថា កាយកម្ម បេស់បុគ្គលមិនធ្វើតាមចិត្តទេ ។

(៩৬৬) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា កាយកម្ម បេស់បុគ្គលមិនធ្វើ តាមចិត្តទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលនីមួយ គិតថា អាត្មាអញ នឹងទៅ ក្នុងទិសដទៃ តែត្រឲ្យប់ជាទៅក្នុងទិសដទៃវិញ ។ បេ ។ គិតថា អាត្មា អញ នឹងលានូវអវយវៈដទៃ តែត្រឲ្យប់ជាលានូវអវយវៈដទៃវិញ មាន ដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលនីមួយ គិតថា អាត្មាអញ នឹងទៅ ក្នុងទិសដទៃ តែត្រឲ្យប់ជាទៅក្នុងទិសដទៃវិញ ។ បេ ។ គិតថា អាត្មា អញ នឹងលានូវអវយវៈដទៃ តែត្រឲ្យប់ជាលានូវអវយវៈដទៃវិញ មាន ដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ញោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កាយកម្ម របស់បុគ្គលមិនធ្វើតាមចិត្ត ។

ចប់ នយថាចិត្តកាយកម្មន្តិកថា ។

ភ្លូត នៅ រត ហេរត្តទ្វេ អនាកៈតម សេខដ្ឋាកតោត ។ (៤៤៥) អតីតេន រូបក្ខាន្វេន សមញ្ញកតោ បទ្បាន្នេន រូប-ក្ខានេន រូបក្ខាន្វេន សមញ្ញកតោ បទប្បន្នេន រូប-ក្ខានេន សមញ្ញកតោតិ ។ អាមញ្ញ ។ តីហិ រូបក្ខា-ទ្វេលិ សមញ្ញកតោតិ ។ ន ហេរំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

ស្រេត សេវត្ត សេវមត្ថាក់ សេវមត្ថា ។ នេះ អនាក់ អំដាត់ អភ្វតំ អសញ្ឈតំ អន់ត្វត្តំ អនកំនិត្វត្តំ អនាតុភ្វតន្តំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជំ អនាក់តំ អជាតំ អភ្វតំ អសញ្ឈតំ អន់ត្វត្តំ អនក់និត្វត្តំ អនាតុ-ភ្វតំ នោ វត វេវត្តត្វេ អនាកៈគេន សមន្ថាក់តោត៌ ។

អភិធម្មបំជាព កេះវត្ អត់តាសាភាតប្បីប្ដូប្ប័ដ្ឋាហិ (៩៤៣) អតីតេន សមន្ទាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អតីតំ ឧិវុន្ធំ វិកតំ វិបរិណតំ អត្ថន្តតំ អក្កត្តន្ត័-តន្តំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ អតីតំ ឧិវុន្ធំ វិកតំ វិបរិណតំ អត្ថន្តតំ អក្កត្ថន្តតំ នោ វតា ហេ វត្តញ្វេ អតីតេន សមន្ញាកតោតិ ។

ஏஃடே

អភិធម្មចិដក កថាវត្ថុ អតីតាំតាតាធប្បប្បុប្បត្នកាហិ (៩ ៤ ចា) បុគ្គល ប្រកបដោយអតីតថ្ភ ។ អើ ។ ក្រែងអតីត លេត់ហើយ ទៅ ព្រាសហើយ ថ្ងៃប្រួលហើយ អស់ហើយ ធាត់ហើយ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ អតីត លេត់ហើយ ទៅ ព្រាសហើយ ថ្ងៃប្រួល ហើយ អស់ហើយ ធាត់ហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ប្រកបដោយអតីត េ ។

(៩ ៤ ៤) បុគ្គល ប្រកបដោយអនាគតឬ ។ អើ ។ ក្រែង អនាគត មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ល្ងូតលាស់ មិនទាន់ដុះ មិនទាន់ដុះដាល មិនទាន់កើត ប្រាកដទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ អនាគត មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ល្ងួតលាស់ មិនទាន់ដុះ មិនទាន់ដុះដាល មិនទាន់កើត ប្រាកដទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរូ ពោលថា បុគ្គល ប្រកបដោយអនាគតទេ ។

(៩៩៥) បុគ្គល ប្រកបដោយរូបក្ខន្ធជាអតីត ប្រកបដោយ រូបក្ខន្ធជាអនាគត ប្រកបដោយរូបក្ខន្ធជាបច្ចុប្បន្នដែរឬ ។ អើ ។ មានតែ បុគ្គល ប្រកបដោយរូបក្ខន្ធ តាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៩៩) អតីតាយ ខក្តាជាតុយា សមឆ្នាកតោ អនាកតាយ ខក្តាជាតុយា សមឆ្នាកតោ ខទ្**ប្ប**ញ្ញយ ខក្តាជាតុយា សមឆ្នាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ គីហិ ខក្តា-ជាតូហិ សមឆ្នាកតោតិ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៩៩៦) អតីតេន ខត្តាយតនេន សមន្ទាកតោ អនាកតេន ខត្តាយតនេន សមន្ទាកតោ ខន្ទុប្បន្ន ខត្តាយតនេស សមន្ទាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ គីហិ ខត្តាយតនេហិ សមន្ទាកតោតិ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អតីតេហិ ខ្វានសហិ អាយតនេហិ សមន្ទា-កតោ អនាកតេហិ ខ្វានសហិ អាយតនេហិ សមន្ទា-កតោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧត្តឹសាយតនេហិ សមន្ទា-កតោតិ ។ អាមន្តា ។ ឧត្តឹសាយតនេហិ សមន្ទា-

អតី៣៣តតឃ្ឈុះប្រួតយ៉ អតីតេហ៍ បញ្ហាំ ខន្ទេហ៍ សមញ្ញក តោ អនាក គេហ៍ បញ្ហាំ ខន្ទេហ៍ សមញ្ញក តោ បទ្ទុប្បន្នេហ៍ បញ្ហាំ ខន្ទេហ៍ សមញ្ញក តោតំ ។ អាមន្តា ។ បន្ថ សហ៌ ខន្ទេហ៍ សមញ្ញក តោតំ ។ ឧ ហេវំវត្ត ព្វេ ។ បេ ។

നം

ប្រកបដោយ ១ន្ធ ៥ ជាបុច្ចុប្បន្នថ្ម ។ អើ ។ មានតែបុគ្គល ប្រកប ដោយ ខន្ន ១៥ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ (៩ ៤ ៦) បុគ្គល ប្រកបដោយចក្តាយតនៈ ជាអតីត ប្រកប ដោយចត្តាយតន: ជាអនាគត ប្រភបដោយចត្តាយតន: ជាបច្ចុប្បន្មឬ ។ អើ ។ មានតែបុគ្គល ប្រកបដោយចក្ខាយតនៈ ៣ ឬ ។ អ្នកមិនគរួ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលប្រកបដោយអាយតនៈ ១៤ ជាអតីត ប្រកបដោយអាយតន: ១៤ ជាអនាគត ប្រកបដោយអាយតន: ១៤ ជា បច្ចុប្បន្នថ្ម ។ អើ ។ មានតែបុគ្គល ប្រកបដោយអាយតនៈ ៣៦ ថ្ម ។ អកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៩២៣) បុគ្គល ប្រកបដោយចក្ខុណតុ ជាអតីត ប្រកបដោយ ចក្ខុជាតុ ដាអនាគត ប្រកបដោយចក្ខុជាតុ ជាបច្ចុប្បន្នថ្ម ។ អើ ។ មានតែ បុគ្គលប្រកបដោយចក្ខជាតុ ញឬ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។

អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នកឋា

បុគ្គល ប្រកបដោយ ១ន្ធ៥ ជាអតីត ប្រកបដោយ ១ន្ធ ៥ ជាអនាគត

អនាកតេខ ငက္ကိုဖ္နီးကဒ ကရင္ဆာင္ဆုစာ စင္နီဂါးဇီဒ ចត្តាត្រ្តិយេធ សមជ្ញាកតោត ។ អាមន្តា ។ តំហិ ខត្តុ ខ្ល្វិយេ មិ សមន្ទាក តោ តំ ។ ធ ហៅ វត្ត ត្វេ ។ បេ ។ អតីតេហ៍ ៣វីសតិន្ត្រិយេហ៍ សមន្ទាកតោ អនាកតេហ៍ ពារីសតិន្ត្រិយេមាំ សមន្ទាកតោ បច្ចុប្បន្នេហំ ពារីស. តិត្រ្តិយេហ៍ សមញ្ញកតោត៍ ។ អាមន្តា ។ ជសដ្ឋិត្រ្តិ-យេហ៍ សមញ្ញកតោត៍ ។ ជ ហៅវត្តព្វេ ។ មេ ។ (៩២៩) ន វត្តព្ំំ អតីតានាកតេហ៍ សមន្នាកតោ-តំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អត្តំ អដ្ឋវិមោត្តាឈាយ ខត្តខ្ញុំ ឈានានំ នំតាមលាភី នៅខ្ញុំ អនុបុព្វហោសេមាបត្ត័នំ លាភ័ត៌ ។ មាមខ្លា ។ ហញ្ចំ អត្តំ អដ្ឋាំមោក្តាឈាយ

ေရေးမျှက္သားလဘန္ဒတ် လမည္သားကေနာ ၅ ဥ (တာ နံနွား၅ ၅ (၁ ၅ (« ၆ ၎) မန္ဒာကေရ ရောက္ရရွိဖြင့္ လေရ လမည္သားကေနာ

អភិធម្មិបិដីពេ ៧២វត្ថុ អតីតាហិ អដ្ឋារសហិ ឆាត្ងហិ សមញ្ញកតោ អនាក-តាហិ អដ្ឋារសហិ ឆាត្ងហិ សមញ្ញក តា បច្ចុប្បញ្ញហិ អដ្ឋារសហិ ឆាត្ងហិ សមញ្ញកតោតិ ។ អាមន្លា ។ ចតុប្បញ្ញាសឆាត្យហិ សមញ្ញកតោតិ ។ ឧ ហេវំ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

បុគ្គល ប្រកបដោយជាតុ ១៤ ជាអតីត ប្រកបដោយជាតុ ១៤ ជាអនាគត ប្រកបដោយជាតុ ១៤ ជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។ មានតែបុគ្គល ប្រកប ដោយជាតុ ៥៤ ឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ។ បេ។

{ ៩៩៨ } បុគ្គល ប្រកបដោយចត្តុទ្រ្ទ័យ ជាអតីត ប្រកបដោយ ចត្តុទ្រ្ទ័យ ជាអនាគត ប្រកបដោយចត្តុទ្រ្ទ័យ ជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។ មានតែបុគ្គល ប្រកបដោយចត្តុទ្រ្ទ័យ ៣ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ ២ ។ បុគ្គល ប្រកបដោយឥន្រ្ទ័យ ៤៤ ជាអតីត ប្រកបដោយ ឥន្រ្ទ័យ ៤៤ ជាអនាគត ប្រកបដោយឥន្រ្ទ័យ ៤៤ ជាមតីត ប្រកបដោយ ដអើ ។ មានតែបុគ្គល ប្រកបដោយឥន្រ្ទ័យ ៦៦ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ២ ។

្រៅម៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល ប្រកបដោយអតីតនិង អនាគតខេថ្ក ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គល ជាអ្នកចម្រើននូវវិមោក្ខ ៨ ជាអ្នក បានដោយមិនបាច់ប្រាថ្នា នូវឈានទាំង៤ បាននូវអនុបុព្វវិហាសេមាបត្តិ ទាំង៤ មានថ្ក ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គល ជាអ្នកចម្រើននូវវិមោក្ខ ៨ ന ഹി

តស្ស ឧទ្ថាន

ဗရုန္ရွိ ယာလင္လံ ဇိုကာဗလာနီ ငက္ရွိ မင္ဒုရွားတား-လမာဗန္ဂ်ီဇိ လာနီ အေန က က က္ရွက္ခေ မနီနာဆာဇ. အေမ်ဳိ လဗန္ရာဇာနာနီ ၅

អតីតានាគតប្បច្ចុប្បន្នកថា ។ នវិមោ វិត្តោ ។

តស្បូ ខ្មុខ្ចានំ

មានិសំសឧស្សាវិស្ស សញ្ញោ៨នានំ មហានំ អមតារម្មណំ សញ្ញោ៨នំ រ៉ូមំ សារម្មណំ អនុសយា អនារម្មណា ឯវេមៅ ញាណំ អតី-តានាកតារម្មណំ ខិត្តំ សព្វំ ខិត្តំ វិតក្តានុ-បតិតំ សព្វសោ វិតក្តាយតោ វិចារយតោ វិតក្តាវិច្ឆារោ សខ្ចោ នយដាខិត្តស្ស វាចា នេដេរ កាយកាម្មំ អតីតានាកគេហិ សមញ្ញកតោត៌ ។

ឧទ្មាន នៃនាំមវត្ត

ជាអ្នកបានដោយមិនបាច់ប្រាថ្នា នូវឈានពំង ៤ បាននូវអនុបុព្វវិហាវ-សមាបត្តិពំង ៨ មាន (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកតួវពោលថា បុគ្គល ប្រកបដោយអតីតនិងអនាគត ។

ចច់ អតីតានាគតហ្ជច្ចុច្បន្នកថា ។

ចប់ នវិមវត្ត ។

។ទ្វាតតៃនវិមវិគ្គនោះ គឺ

និយាយអំពី ការលះបន់ពួកសញ្ញោជនៈ របស់បុគ្គលអ្នក ឃើញនូវអានិសង្ស ១ សញ្ញោជនៈ មានអមត ជាអារម្មណ៍ ១ រូប ប្រកបដោយការម្មណ៍ ១ ពួកអនុស័យ មិនមានអារម្មណ៍ ១ ញាណ មិនមានអារម្មណ៍ យ៉ាងនោះដែរ ១ ចិត្ត ជាអតីតារម្មណ៍ និងអនាគតារម្មណ៍ ១ ចិត្ត ពំងអស់ មានវិតក្តៈជាប់តាម ១ សំឡេង ជាគ្រឿងផ្សាយចេញនៃវិតក្តៈ របស់បុគ្គលកាល ត្រិះរិះ កាលពិចារណា ដោយសព្វគ្រប់ ១ វាចា របស់បុគ្គល មិនពោលតាមចិត្ត ១ កាយកម្ម របស់បុគ្គលមិនធ្វើតាមចិត្ត ដូច្នោះ ១ បុគ្គល ប្រកបដោយអតីតនិងអនាគត ១ ។ អភិធម្មចំ&៣ កចាវត្ថុ តំរោធពបា

നഹ്മ

អភិធម្មបំ^ផា កថា**វ**ត្ថ សំរោធពាហ

(៩ ញ o) កាលបញ្ចក្ខន្ធ ស្វែងវកកំណើត មិនពន់រលត់ ១ន្ធ ៥ ជាកិរិយា កើត ទៀងឬ ។ អើ ។ ការប្រដុំ នៃ១ន្ធពំង ១០ មាន ១ន្ធពំង ១០ មកកាន់ភាពចំពោះមុ១ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ៤ ។ បេ ។ ការប្រដុំ នៃ១ន្ធពំង ១០ មាន ១ន្ធពំង ១០ មកកាន់ភាព ចំពោះមុ១ឬ ។ អើ ។ ការប្រដុំ នៃផស្សៈ ពំងតីរ ។ បេ ។ នៃចិត្តពំង គីវ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(« ញ ទ) កាលបញ្ចត្តន្ធ ស្វែងវកកំណើត មិនទាន់វលត់ ទន្ធ ទំន ៤ ជាកិរិយា កើត ទ្បើងឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំ នៃ ខន្ធទំង ៤ មាន ទន្ធទំន ៤ មកកាន់ភាពចំពោះមុទឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ការប្រជុំ នៃ ទន្ធទំង ៤ មាន ខន្ធទំង ៤ មកកាន់ភាពចំពោះ មុទឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំ នៃផស្ស ទំងពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្តទំងពីរ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៩៣৬) កាលបញ្ចុត្ន ស្វែងវកកំណើត មិនទាន់វលត់ ញាណ ជាកិរិយា កើតឲ្យើងឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំ នៃ១ន្នទាំង ៦ មាន ១ន្នទាំង ៦

ស្រ មក្តោតិ ។ («៣៤) មក្តសមន្តិស្ប រូបំ មក្តោតំ ។ អា-មន្តា ។ សារម្មណំ អត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា អាភោតោ សមត្ថាញាហ មនសំតាហ ខេតនា បត្តនា បណ៌-ឌ័តំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ឧណុឌ័តំ ។ អា-ឌ័ត្តំ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ បេ ។ បណ៌ឌ័តំ ។ អា-មន្តា ។ ហញ្ចំ អនារម្មណំ ឧត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ បេ ។ បណ៌ដំ នោ វតា ហេវត្តព្វេ មក្តសមន្តិសប្ប រូបំ មក្តោតំ ។

រូប័ មគ្គោតិពឋា

នំរោធកថា ។

ជន្នំ ទន្ទាន់ សមោជាន់ ហោតិ ជ ទន្ទា សម្មុទីភាវំ អាកច្ឆន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ ខ្វិន្នំ ដស្សានំ ។ បេ ។ ខ្វិន្នំ ចំត្តានំ សមោជានំ ហោតីតិ ។ ឧ ហេវំវត្តឲ្យ ។ បេ ។ (៩៣៣) ឧបបត្តេសិយេ បញ្ចុក្ខាន្ទេ និវុ ខ្វេ មក្តោ ឧប្បន្នតីតិ ។ អាមន្តា ។ មតោ មក្តំ ភាវេតិ កោល-កាតោ មក្តំ ភាវេតីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តឲ្យ ។ បេ ។

រូច មណ្ដេតិកឋា

សម្មទីភាវ អាកទ្លន៍តំ ។ ជ ហៅ វត្តទ្វេ ។ បេ ។

നുപ്പ

មកកាន់ភាពចំពោះមុទឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាវ ប្រជុំ នៃទន្ធទាំង ៦ មាន ទន្ធទាំង ៦ មកកាន់ភាពចំពោះមុទឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំ នៃផស្សៈទាំងពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្តទាំងពីរ មានឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(« ញ ញ) កាលបញ្ចក្ខន្ធ ស្វែងរកកំណើត រលត់ហើយ មគ្គ កើតខ្យើងឬ ។ អើ ។ បុគ្គលស្វាប់ ទើបចម្រើនមគ្គ បុគ្គលគ្នើមរណ-កាល ទើបចម្រើនមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចប់ និរោធកេស ។

រូបមគ្គោតិ៍**កឋា**

(๙ ១ ៤) រូប របស់បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ជាមគ្គឬ ។ អើ ។ រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិបារណា ការសង្ឃឹម ការ ប្រមូលមក ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ការគិត ការព្រាញ់ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបទោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង រូប មិនមានអារម្មណ៍ ការពិបារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះ រូបនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ រូប មិនមានអារម្មណ៍ ការពិបារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប របស់បុគ្គលព្រមព្រៀង ដោយមគ្គ ជាមគ្គទេ ។

ေး ကေႏြးခိုးေရာင္း ေရာင္း က က အိန္ က က အိန္ က က អាវដ្ឋនា ។ មេ ។ មណិឌ័តំ ។ អាមជ្ញា ។ មាញ្ចំ អនារម្មណា ឧត្តំ តាយ អាវដ្ឋនា ។ ខេ ។ ខណ៌ដំ នេះ នេះ នេះ ទេ សម្នាវនា មក្តេន ។ (៩៣៦) សម្មាតាម្នានា ។ បេ។ សម្មាអាដំវេ មក្តោត ។ អាមន្តា ។ សារម្មឈោ អត្ថិ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ មេ ។ មណ៌ជំនំ ។ ជ ហៅវវត្តត្វេ ។ មេ។ ខច់ អនារតិយោ ខន្ទំ ឧទារី អារុទីយ រា រល រ ပေလာင္ရန္က ႔ာမင္လာ ႔ လာက္နဲ႔အၤမီးလာပာ ဇနီး តស្បូ អាវដ្ឋនា ។ បេ ។ បណ៌ធំ នោ វត ហេវត្តត្វេ សម្ភាអាដីរៅ មក្តោតិ ។ (៤៣៧) សម្ពានិដ្ឋ មក្ដោ សា ខ សារមូណា អត្តិ តាយ អាវដ្ដនា ។ បេ ។ មណិឌ័តិ ។

អភិធម្មចិដកេ កថាវត្ថ

សារមូឈា អត្ថ៍ តាយ អារដ្ឋនា ។ ខេ ។ បណ៌ជ័ត៌។

(៩៣៥) សម្នាក់ទា មក្តោត ។ អាមត្តា ។

600

អភិធម្មចិដក កឋាវត្ថ

(៩ ៣ ៦) សម្មាកម្មន្លះ ។ បេ ។ សម្មា អាជីវៈ ជាមគ្គឬ ។ អើ ។ (សម្មា អាជីវៈ) ប្រកបដោយ អារម្មណ៍ ការពិចាណោ ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះសម្មា អាជីវៈនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគរូពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងសម្មា អាជីវៈ មិនមាន អារម្មណ៍ ការពិចា-វណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះសម្មា អាជីវៈនោះ មិនមាន ទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ សម្មា អាជីវៈ មិនមាន អារម្មណ៍ ការពិចាណោ ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះសម្មា អាជីវៈនោះ មិនមាន ទេ ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូពោលថា សម្មា អាជីវៈនោះ មិនមាន ទេ ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូពោលថា សម្មា អាជីវៈ ជាមគ្គទេ ។ (៩ ៣ ៧) សម្មា ទិដ្ឋិ ជាមគ្គ សម្មា ទិដ្ឋិ នោះ ឯង ប្រកបដោយ អា-វម្មណ៍ ការពិចា វណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះសម្មា ទិដ្ឋិ នោះ ឯទ ទ្ធា ទេ វា

េ សេរុ រុឌ័ខេំ រ ខេ រ មតិ់ មន័សៅ រ ខេ រ មាតនិ រ មារជូយ រ ខេ រ សារតី ហា អង្គំ មាត អារជីយ រ ខេ រ សហ្គាម្នា រ មានយី រ សតិ មារជីយ រ ខេ រ សសិម្ហម អង្គំ មាត អារជីយ រ ខេ រ សតិ មានយី រ សតិ មារជីយ រ ខេ រ សតិ មានប្រ រ មាន សារតិ ហោ អង្គំ នេសា សារជីយ រ ខេ រ សារតិ ហោ អង្គំ នេសា សិម្ហា រ ខេ រ សារតិ ហោ អង្គំ នេសា សារជីយ រ ខេ រ សារតិ ហោ អង្គំ នេសា សារជីយ រ ខេ រ សារតិ ហោ អង្គំ នេសា សារតិ ហោ អង្គំ

រូប មញ្ចោតិតបា

រូចបគ្គោតិកឋា

កើ ។ សច្ចាក់ថា ជាមគ្គ សច្ចាក់ថានោះឯង ប្រកបដោយអារម្មណ៍
ការតំថារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះសច្ចាក់ថានោះ មានឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សច្ចាទិដ្ឋិ ជាមគ្គ សច្ចាទិដ្ឋិនោះ
ឯង ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការតំថាហៃណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក
ចំពោះសច្ចាទិដ្ឋិនោះ មានឬ ។ អើ ។ សច្ចាកម្មន្តៈ ។ បេ ។ សច្ចាអាជីវ:
ជាមគ្គ សច្ចាអាជីវៈទោះឯង ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការតំាថាណា
។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះសច្ចាកម្មន្តៈ ។ បេ ។ សច្ចាអាជីវ:
ជាមគ្គ សម្មាអាជីវៈទោះឯង ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការតំាថាណា
។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះសច្ចាអាជីវៈនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ហេយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សច្ចាសត្តីប្រៈ ។ បេ ។ សច្ចាក់យាម:
។ បេ ។ សច្មាសតិ ។ បេ ។

(๙ ញ ๙) សម្មាសមាធិ ជាមគ្គ សម្មាសមាធិ នោះ ឯន ប្រកប ដោយ អារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្ត ខុក ចំពោះសម្មា-សមាធិនោះ មានឬ ។ អើ ។ សម្មាវាចា ជាមគ្គ សម្មាវាចានោះ ឯន ប្រកបដោយ អារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្ត ខុក ចំពោះសម្មាវាចានោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនោះ េ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ជាមគ្គ សម្មាសមាធិនោះ ឯង ប្រកបដោយ អារម្មណ៍ ការ ពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្ត ខុក ចំពោះសប្បសមាធិនោះ មានឬ ។ អើ ។ សម្មាកម្មន្ត: ។ បេ ។ សម្មាអាជីវៈ ជាមគ្គ សម្មាអាជីវៈនោះ ឯន

(៤៤០) សម្មាកាម្មណោ ខត្តិ តស្ប អាដីវោ /មក្តោ សោ ច អនាវម្មណោ ខត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ បេ ។ បណ៌ជីតិ ។ អាមត្តា ។ សម្មានិដ្ឋិ ។ បេ ។ សម្មាស សន្ត័ប្បោ សម្មាវាយរបោ សញ្ជាសតិ ។ បេ ។ សម្មាស-មាជ៌ មក្តោ សោ ច អនាវម្មណោ ឧត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា

(៩៣៩) សម្មារាំមា មក្តោ សា ច អនារម្មណា ឧត្តិ តាយ អាវដ្ឋនា ។ ខេ ។ ខណិដីតំ ។ អាមន្តា ។ សម្មានិដ្ឋិ មក្តោ សា ច អនារម្មណា ឧត្តិ តាយ អា-វដ្ឋនា ។ ខេ ។ ខណិដីតំ ។ ឧ ខោរំ វត្តាេព្វ ។ ខេ ។ សម្មារ៉ាថា មក្តោ សា ច អនារម្មណា ឧត្តិ តាយ អាវដ្ឋនា ។ ខេ ។ ខណិដីតំ ។ អាមន្តា ។ សម្មា-សត្តំ ។ ខេ ។ សម្មារ៉ាយា មោ ។ ខេ ។ សម្មា-សត្តំ ។ ខេ ។ សម្មារាំយា មោ ។ ខេ ។ សម្មា-សត្តំ ។ ខេ ។ សម្មារាំយា មោ ។ ខេ ។ សម្មា-លាំង ។ ខេ ។ សម្មារាំយា មោ ។ ខេ អនារម្ម-លោ ឧត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ ខេ ។ ខណិដីតំ ។ ឧ ហោ ឧត្តិ តស្ប អាវដ្ឋនា ។ ខេ ។ ខណិដីតំ ។ ឧ ហៅ វត្តិ ត្រ មេ ។

អភិធម្មបិដិកោ កថាវត្ថុ សារថ្ម សោរ អន្តិ នាស្ស អាវស្លិនា ។ មេ ។ មណិឌីតិ ។ ឧ មោវ វត្តាឲ្យ ។ មេ ។

หภิตษูบิสก กบาร์ฐ

ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះ សម្មាអាជីវ:នោះ មានថ្កូ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៩៣៩) សមាក់ចា ជាមគ្គ សមាក់ចា នោះឯង មិនមាន អាវម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះសមាអាដវ: នោះ មិនមាន ទេឬ ។ អើ ។ សម្មាទិដ្ដិ ជាមគ្គ សម្មាទិដ្ដិនោះឯង មិនមាន អារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះសម្មាទិដ្ទីនោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។ សមារាំថា ជាមគ្គ សម្នាក់ចា នោះឯង មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចា ណោ ។ ៤ ។ ការតាំង ចិត្តទុក ចំពោះសម្នាវាចារនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ សម្នាសង្គប្បៈ ។ បេ។ សម្មាក់យាមៈ ។ បេ។ សម្មាសតិ ។ បេ។ សម្មាសមាធិ ជាមគ្គ សមាសមាធិនោះឯង មិនមានអារម្មណ៍ ការពិចារណា ។ បេ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះសមាសមាធិនោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ៗ បេ ៗ

(៩៤០) សម្ងាកម្មន្លៈ ។បេ។ សម្ងាកដីវៈ ដាមគ្គ សម្មា-អាដីវ:នោះឯង មិនមានអារម្មណ៍ ការតិចាវណា ។បេ។ ការតាំង ចិត្តទុក ចំពោះសម្មាអាដីវ:នោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ សម្នាទិដ្ឋិ ។បេ។ សម្មាអដីវ:នោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ សម្នាទិដ្ឋិ ។បេ។ សម្មាសង្កប្បៈ សម្នាវាយាមៈ សម្មាសតិ ។បេ។ សម្នា-សមាធិ ជាមគ្គ សម្មាសមាធិនោះឯង មិនមានអារម្មណ៍ ការតិចារណា

606

រូបំ មត្តោតិកឋា ។

។ បេ ។ បណ៌ដីតំ ។ ឧ បោរំវត្តទ្វេ ។ បេ ។ [៩ ៤ ០) ឧ វត្តត្វំ បក្តសមន្តិស្ស រួចំ មក្តោតំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ សម្នាវាថា សម្នាតាម្មន្តោ សម្នាអា-ជីវោ មក្តោតំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្វិ សម្នាវាថា សម្នា-តាម្មត្តោ សម្នាអាជីវោ មក្តោ តេខេ វត វេវត្តត្វេ មក្ត-សមន្តិស្ស រួចំ មក្តោតំ ។

បញ្ចូវិញ្ញាណសមន្តិស្ស មគ្គភាវនាកថា

បញ្ចូវិញ្ញា ណសមន្តិមគ្គរភាវិតាកថា

ៗ បេ ។ ការតាំងចិត្ត ្ក ចំពោះសម្មាសមាធិនោះ មិនមាន េច្ច ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។

(៩៤១) បុគ្គលមិនគូរទិយាយថា រូប របស់បុគ្គលដែលត្រម ត្រៀង ដោយមគ្គ ជាមគ្គទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងសម្នាវាចា សម្នាកម្មន្លៈ សម្នាអាជីវៈ ជាមគ្គឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សម្នាវាចា សម្នាកម្មន្លៈ សម្នាអាជីវៈ ជាមគ្គ (យ៉ាងនេះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ត្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរតោលថា រូប របស់បុគ្គលដែលត្រមត្រៀង ដោយមគ្គ ជាមគ្គ ។ ចប់រូបមត្ថោតិកថា ។

បញ្ចុវិញ្ញាណសមង្គ៌មគ្គភាវិតាកឋា

(៩៤ ७) មគ្គភាវនា របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀង ដោយបញ្ចុ-វិញ្ញាណ មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងបញ្ចុិញ្ញាណ មានវត្តកើតទ្បើងហើយ មានអារម្មណ៍កើតទ្បើងហើយឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បញ្ចុិញ្ញាណ មានវត្តកើតទ្បើងហើយ មានអារម្មណ៍កើតទ្បើងហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា មគ្គភាវនា របស់បុគ្គលដែល ព្រមព្រៀង ដោយ បញ្ចុិញ្ញាណ មានទេ ។

(៩៤៣) ក្រែងបញ្ចុះិញាណ មានវត្តកើតទៀងមុន មានអា-រម្មណ៍កើតទៀងមុន មានវត្តប្រព្រឹត្តទៅទាងក្នុង មានអារម្មណ៍ទាងក្រៅ

မလပ္ပိမ္ရန္ေရာ မလပ္ပိမ္ရာဟာ ဘာကၤန္ရေရာ အမာ- ဒေျလာ ေမးရွာဗစ္ယာလ္၊ ေရာေၾကာ စစ္ႏွင့္ရဲ့ ေ မလမစ္ရာတာက ရပ္စင္ရွင္ရဲ့ ေမေမေလ်ေရာက ရပ္စင္ရွင္ရဲ့ ေမးရာအိုက္လာ ရပ္စင္ရွင္ရဲ့ ေမးမစ္ခံ မႊားမံ ရပ္စင္ရွင္ရဲ့ ေမးရာအိုက္လာ ရပ္စင္ရွင္ရဲ့ ေမးမစ္ခံ မႊားမံ ရပ္စင္ရွင္ရဲ့ ေ မရွာလာ မဘာကာအို ရပ္စင္ရွင္ရဲ့ ျပေျနေရ မရာ-ဒိုက္သာလာ မဘာကာအို ျမာမစ္ရာ ျပာက္နဲ မရွာ-ကာလမင္ရွိလ္မ၊ မန္နံ မရွကာကာအို ျ

អភិធម្មបិដិកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មបិដិក កឋាវត្ថ

មានវត្តមិនច្រឲ្យំគ្នា មានការម្មណ៍មិនច្រឲ្យំគ្នា មានវត្តផ្សេង១គ្នា មាន អាៈម្មណ៍ផ្សេង១គ្នា មិនទទួល នូវគោចរសៃយ បេស់គ្នានិងគ្នា បិនកើត ទ្បើង អំពីការមិនប្រមូលមក មិនកើតទ្បើង អំពីការមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត មិន កើតទ្បើង អំពីការមិ ច្រឲ្យកច្រឲ្យំគ្នា មិនកើតទ្បើងមិនមុន មិនក្រោយ មិនកើតទ្បើងក្នុងលំដាប់ស្មើនៃគ្នានិងគ្នា ។ បេ ។ ក្រែងបញ្ចរិញ្ញាណ មិន មានការពិចារណាទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បញ្ចរិញ្ញាណ មិន មានការពិចារណាទេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា មគ្គការនា របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀង ដោយបញ្ចរិញាណ មានទេ ។

(៩៤៤) មគ្គភាវនា របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀង ដោយចត្ត្ វិញាណ មានឬ ។ អើ ។ ចត្តវិញាណ ប្រារព្ធសភាវៈសូន្យ ទើបកើត ទៀងឬ ។ អ្នកមិនគរួវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចត្តវិញាណ ព្ររព្ន សភាវៈសូន្យ ទើបកើតទៀងឬ ។ អើ ។ ចត្តវិញាណ អាស្រ័យ បត្តនិងសភាវៈសូន្យ ទើបកើតទៀងឬ ។ អ្នកមិនគរួវពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ចត្តវិញាណ អាស្រ័យចត្តនិងសភាវៈសូន្យ ទើបកើត ឡើងឬ ។ អើ ។ ចត្តវិញាណ អាស្រ័យចត្តនិងសភាវៈសូន្យ ទើបកើត ឡើងឬ ។ អើ ។ ចត្តវិញាណ អាស្រ័យចត្តនិងសភាវៈសូន្យ ទើបកើត ទៀង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ មិនមានទេ ។ ចត្តវិញាណ អាស្រ័យចត្តនិងរូច ទើបកើតទៀង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។

606

(៥៤៥) ខត្តវិតាាលាសមន្ត័ស្ស អត្តិ មក្កភាវ-នាត់ ។ អាមន្ត្រា ។ ខេត្តវិញាណំ អតីតានាក់តំ អាក្តេ နပ္ခုင္ဆံနာင္ရ ေလာ႔နိန္းေသာ ကေနာ္မယ္လာ က မာ មខ្លុំស្បូ អត្ថ មក្កភាវជាតិ ។ អាមន្តា ។ ចក្ខាញាំណាណ ដស្ស៍ អាវត្ត វេននំ អាវត្ត សញ្ចំ អាវត្ត ខេតនំ អាវត្ត ខំតំ អាវត្ត ខត្តុំ អាវត្ត ។ ខេ ។ តាយំ អាវត្ត សន្ត្ អាវត្ត ។ បេ ។ ដោដ្ឋ ភ្នំ អាវត្ត ឧប្បជ្ញត៍តំ ។ ធ ហេវំ វត្ថុទេ។ បេ។ មនៅ ញាំណសមខ្ញុំស្ស អត្ថិ មត្តកាវនា ម នៅ ញា ណំ សុ ញ នំ អាវត្ត ឧ ម្យន្លន៍ នំ ។ អាម នា ។ ေးအိုးစားလာနာနိုင်္နာ နန္ဒိ မီနီမာလာ ေဆိုးစားလာ ្រ សុតានំ អាវត្ត ឧប្បដ្ឋនិនិ ។ ន ហៅវត្តត្វេ ។ ខេ ។ មនៅតាណសមន្ត័ស្បូ អត្ថិ មក្តកាវនា មនៅតាណ អត់តាលកត់ អាក្មេ ឧប្បដ្តតំ ។ អាមនា ។ ខេត្ត-နီကာလာလာဗီနိုင်္သျ မန္နီ ဗင္ဂနားက ေနာ့နီးရာလ် អតីតាមាកតំ អាវត្ត ឧប្បដ្តតិតំ ។ ឧ ចោរំវត្តពេ

ဗဏ္ဍဒီဏ္ဌာလလဗန္ဂဲလ္မ ဗန္မာကဒီဆာဗဗ မာတင္ဆာ ၅ ေမာက္ခ်ဲ ေနေနာက္ခဲ့ ေၾၾကားဆာဗဗ ေနာ့ ဒီဏ္ဌာလာင္ဆဲ ေၾၾကာင္ဆာ ေၾကာင္ဆာ ေၾကာင္လာ ေနာ့ က္ခံ ေၾကာက္ ေရာက္ဆက္ ေၾကာင္စာ ေၾကာင္လာ ေရ ေနာ့ က္ခံ ေၾကာက္ ေရာက္ဆက္ ေၾကာင္စာ ေၾကာင္လဲ ေရ

60%

បញ្ចរិញាណសមន្តិមគ្គ**ភាវ**ភាពឋា

អើ ។ ប្រសិនបើ ចត្តូវិញាណ អាស្រ័យចត្តូនិងរូប ទើបកើតទ្បើង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចត្តូវិញាណ អាស្រ័យចត្តូនិងសភាវៈសូន្យ ទើបកើតទ្បើងទេ ។

(៩៤៥) មគ្គភាវនា បេសបុគ្គលដែលព្រមក្រៀង ដោយបត្ត-180 កើត ទ្យើងឬ ។ អកមិនគរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ មគ្គភាវនា របស់ បុគ្គលដែលព្រមព្រៀងដោយចក្ខុវិញាណ មានឬ ។ អើ ។ ចក្ខុវិញាណ ្រុជាវព្វខេតនា ជ្រាវត្វផស្សៈ ជ្រាវេទនា ប្រាវពុសញា ្រជាវព្ទបត $\{\varphi_{I}, \varphi_{I}, \varphi_{I}$ ដ័ព: ទើបកើត ទៀនថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មគ្គភា-របស់បុគ្គលដែលត្រមាត្រៀង ដោយមនោវិញាណ មាន ញ ឯមនោ. វិញាណ ជ្រាវព្ទសភាវៈសូន្យ ទើបកើតទៀនថ្ម ។ អើ ។ មគ្គភាវនា វបស ញ បុគ្គលដែលត្រមក្រៀងដោយចត្ថ្តវិញាណ មាន ឯចក្ខុវិញាណ η វជាវត សភាវៈសូន្យ ទើបកើតទៀនឬ ។ អ្នកមិនគរ្ភពោលយ៉ាងនេះទេ 9109 របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀង ដោយមនោវិញាណ មាន មគុកាវនា いた មនោវិញាណ ប្រារព្ធអតីតនិងអនាគត ទើបកើតទ្យើងឬ ។ អើ ។ មគ្គភាtនា tមសំបុគ្គលដែលត្រមក្រៀង ដាយចក្ខុវិញាណ មាន ឯចក្ខុវិញាណ η ប្រុវព្វអតីតនិងអនាគត ទើបកើតទៀងថ្ម ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ

បញ្ចរិញាណា កុសលាបីតិកឋា (៤៤៧) ខញ្ចរិញ្ញាណា កុសលាចំអកុសលាចំនំ ។

បញ្ចុះិញ្ញាណសមន្តិស្ស មន្ត្តភាវតាកថា ។

(៩៤៦) ឧ វត្តត្វំ បញ្ចវិញ្ញាណសមន្ត័ស្ប អត្ថ មក្តភាវនានិ ។ អាមន្តា ។ ឧឲ្យវត្តំ ភកវតា ៩ ឧ ភិក្ខុ-៥ ភិក្ខា ខក្ខានា រូបំ ឧិស្វា ឧ ឧិមិត្តក្តាហី ហោតិ ឧាឧុត្យញ្ជឧក្តាហី ។ ខេ ។ សោ នេឧ ស ខ្ញុំ សុត្វា ។ ខេ ។ ឃា ខេឧ ក ខ្ញុំ ឃា ឃិត្វា ។ ខេ ។ ឧស្វាធា រសំ សា ឃិត្វា ។ ខេ ។ សោ នេឧ ស ខ្ញុំ សុត្វា នេះ ទិត្តក្តាហី ហោតិ ឧាឧុត្យញ្ជឧក្តាហីតិ អត្ថេវ សុត្ត-នេះ តិ ។ អាមន្តា ។ គេឧ ហិ ខញ្ចវិញ្ញាណសមន្ត័ស្ប អត្ថំ មក្តភាវនាតិ ។

អភិធម្មបំβ៣ កេះវាត្ ។ បេ ។ មនោវិញាលាសមន្តិស្ប អត្ថិ មក្កភាវនា មនោវិញាណំ ដស្បំ អាវត្ត ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វំ អាវត្ត ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ ឧក្ខាវិញាលាសមន្តិស្ប អត្ថិ មក្កភាវនា ឧក្ខាវិញាណំ ដស្បំ អាវត្ត ។ បេ ។ ដោ-ដ្ឋព្វំ អាវត្ត ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដក កឋាវត្ថ

។ បេ ។ មគ្គភាវនា របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀង ដោយមនោវិញាណ មាន ឯមនោវិញាណ ទ្រារព្ធផស្ស ។ បេ ។ ទ្រារព្ធថោដ្ឋព្វៈ ទើប កើតទ្បើងឬ ។ អើ ។ មគ្គភាវនា របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀង ដោយ ចត្ថុវិញាណ មាន ឯចត្ថុវិញាណ ទ្រាវព្ធផស្សៈ ។ បេ ។ ទ្រាវព្ធផោដ្ឋព្វៈ ទើបកើតទ្បើងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៤៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា មគ្គភាវនា របស់បុគ្គលដែល ព្រមព្រៀង ដោយបញ្ចវិញាណ មានទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះ ភាគ ឲ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំងឲ្យាយ កិត្ត ក្នុងសាសនានេះ ឃើញ វូប ដោយចត្ថ មិនកាន់យកនូវទិមិត្ត មិនកាន់យកនូវអនុព្យញ្ជនៈ ។ បេ ។ ផ្ទសំទ្បេង ដោយត្រចៀក ។ បេ ។ ធុំក្លិន ដោយច្រមុះ ។ បេ ។ លិឲ្ធ សេ ដោយអណ្តាត ។ បេ ។ ពាល់ត្រូវដោដ្ឋព្វៈ ដោយកាយ មិនកាន់ យកនូវនិមិត្ត មិនកាន់យកនូវអនុព្យញ្ជនៈ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះ សូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ មគ្គភាវនា របស់បុគ្គលដែលព្រម ព្រឿង ដោយបញ្ចវិញាណ មាន ។ ចាំ បញ្ចវិញាណសមត្តិមត្តភាវតាកាញ ។

> បញ្ចវិញាណា កុសលាប៏តិកឋា (៩៤៧) បញ្ចវិញាណ ដាកុសលក៌មាន ជាអកុសលក៌មានឬ ។

ရပ္စပ္မႏွင္ရ ၀၀ ဗက္စ္အားက္တာ လက မဲဆးၾကားေရ မဲမန္မာ ၅ စာက္ခ်ီ ဗက္စ္အာက္တာ လက မဲဆးၾကားေၾကာင္း ဗက္စ္အာက္တာ ကေနလက္ရင္ မဲဆုလက္ရင္ ၅ (((() ေနာ္စ္အားက္တာ လက္ရင္ ၅ မာမန္မာ ၅ ((() ေနာ္စ္အားက္တာ လက္ရင္ ၅ မာမန္မာ ၅ ကေနာ္စာက္ လက္ဆား မားရွ ရပ္စပ္ထနားေရ ေတာက္ရွိေ ၅ ၊ ေရာင္စာက္စာ လက္ဆား မားရွ ရပ္စပ္ထနားေရာမမ န္မာ ေရာင္စာက္စာ မင္ရင္ လက္ဆားေမာက္ ရပ္စပ္ထနားေရာကာန္ရဲ ကို ၅ ေရာက္စာ မင္ရင္ လက္ဆားကာ ရပ္စပ္ထနားေၾကာက္စာ လာန္ရဲ

မာမင္စာ ၅ ငင္ မေရာနီးတာ လာ ရပ္ခ်င္ရန္ မ ရပ္ခ်င္ရာ-រឬ လားနား ၅ မာဓန္မာ ၅ မာရာ စေရာ့ ကော လာ ရေပးန္-ႈန္ခ်ဲ့မွာ ဒရိဒီားရီ ကာ ၊ လူ နူ ၊ ႏိုင္ငံရဲ ရေပံုမီယာ-ၮ ကုမလာဗ် ၾကုမလာဗီနာ ၅ အန္ ဗញ္ဒါ့ရှာ-ណា បុរេជានវត្តភា បុរេជាតារម្មណា អជ្ឈត្តិភាវត្ថុ-តា ពាហ៌រារផ្ទណា អស់ទ័ន្ធវត្ថុតា អស់ទ័ន្ធរាផ្ទណា លលវត្ថុតា ជាជារម្មណា ជ អញមញស្បូ កោចរវិ-សយំ បទូនុកោន្តិ ឧ អសមន្នាហារ នប្បដ្ឋន្តិ ឧ អ. មឧសិតារា ឧប្បដ្តខ្លំ ឧ អញ្វេតិស្លា ឧប្បដ្តខ្លំ ឧ អបុទុំ អចរិម ឧប្បដ្ឋត្តិ ឧ អញមញស្ស សំខេត្តរា ទប្បដ្ខន្តំ ឧនុ បញ្វវិញាណា អនាភោតាឆំ ។ អាមន្តា ។

បញ្ចូវិញ្ញាណា កុសលាបីតិតថា

bon

បញ្ចុរិញ្ញាណា កុសលាបីតិកថា

អើ ។ ក្រៃងបញ្ចុះញាណ មានវត្តកើតឲ្យើងហើយ មានអារម្ម**ណ៍**កើត ទ្យើងហើយឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បញ្ចុរិញាណ មានវត្តកើតទ្បើង ហើយ មានអារម្មណ៍កើតទៀងហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវ ពោលថា បញ្ចុវិញាណ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ទេ ។ ក្រែង $v m_{i}$ m m មានវត្តកើតមុន មានអារម្មណ៍កើតមុន មានវត្តប្រព្រឹត្ត ទៅ ទានក្នុង មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ មានវត្តមិនច្រឲ្យំគ្នា មានអារម្មណ៍មិន ច្រទាំ្នតា មានវត្តផ្សេង ១គ្នា មានអារម្មណ៍ផ្សេង ១គ្នា មិនទទួលនូវគោ-ចរវិស័យនៃគ្នានិងគ្នា មិនកើតទៀង អំពីការមិនពិចារណា មិនកើតទៀង អំពីការមិនធ្វើទុកកុងចិត មិនកើតទ្បើង អំពីការមិនច្រឡុកច្រឡំគា មិន កើតទ្រឿងមិនមុខមិនក្រោយ មិនកើតទ្រឿង ក្នុងលំដាប់ស្មើ នៃគ្នានិងគ្នា ក្រែង បញ្ចុវិញាណ មិនមានកំណត់ទុកក្នុងចិត្តទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បញ្ចរិញាណ មិនមានកំណត់ទុកក្នុងចិត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា បញ្ចុរិញាណ ជាកុសលក៌មាន ជាអកុសលក៍មាន**ទេ** (៩៤៨) ចក្ខុំពោណ ដាកុសលម្ភ ។ អើ ។ ចក្ខុំពោណ ព្រុវព្ធសភាវៈសូន្យ ទើបកើតទ្បើងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ $\mathfrak{l}\mathfrak{s}$ \mathfrak{s} $\mathfrak{$ \mathbf{H}^{H} ។ ចត្ថ្ភពៃញាណ អាស្រ័យចត្ខនិងសភាវ:សូន្យ ទើបកើតទៀងឬ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ ចត្តុវិញាណ អាស្រ័យចត្តុនិង សភាវៈសូន្យ ទើបកើតទៀងឬ ។ អើ ។ ចត្តុវិញាណ អាស្រ័យចត្តុនិង សភាវៈសូន្យ ទើបកើតទៀង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ មិន មាន េ ។ ចត្តុវិញាណ អាស្រ័យចត្តុនិងរូប ទើបកើតទៀង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ ចតុវិញាណ អាស្រ័យចត្តុ និងរូប ទើបកើតទៀង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចត្តុវិញាណ អាស្រ័យចត្តុនិងសភាវៈសូន្យ ទើប កើតទៀង េ ។

(៩៤៩) ចត្តវិញាណ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មានឬ ។ អើ ។ ចត្តវិញាណ ប្រារព្ធអតីតនិងអនាគត ទើបកើតទៀងឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចត្តវិញាណ ជាកុសលក៏មាន ជា អកុសលក៏មានឬ ។ អើ ។ ចត្តវិញាណ ប្រារព្ធផស្សៈ ។ បេ ។ ប្រារព្ធចិត្ត ។ បេ ។ ប្រារព្ធចត្ត ។ បេ ។ ប្រារព្នផស្សៈ ។ បេ ។ ប្រារព្ធចិត្ត ។ បេ ។ ប្រារព្ធចត្ត ។ បេ ។ ប្រារព្នកាយ ។ បេ ។ ប្រារព្ធសំទ្បេង ។ បេ ។ ប្រារព្ធដោដ្ឋព្លៈ ទើបកើតទៀងឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មនោរិញាណ ជាកុសលក៏មាន

ၾကုလပ်မြို့ မက္ခားရက္ကို ကေသာ မက္ခားရွိ မက္ခားရွိ (ဆင္စရဲ မက္ခာ စေငာင္စားရွိ စေငာင္စားရွိေနာက္ အေလာစ (ဆင္စရဲ ေနာင္စာရဲ စေငာင္စာရွိေတာ္ကိုက္လာ ကေလာစ ၾကုလလစီး ေျမာင္ရွာ ေစာင္စာက္လာက္က ကေလာစ အေရာလလစီး ေျမာင္ရွာ ေစာင္စာက္ကို ကေလာ အေရာလလစီ အေရာလလစီး ေျမာင္ရွာ ေစာင္စာက္ကို ေလာက္ ေစာင္ရွာက္ ကေလာက္ ေစာင္စာ ေတာ္က ေတာ္ ေစာင္စာက္ကို ေလာက္ ကေလာက္ ေျပာ ေျပာ ေရာင္စာက္ကို ေလာက္ ေျပာ ေျ

អតុសលមរ្វិ បនោរិញាណំ សុញនំ អាវត្ត ឧប្បដ្ឋ-ត័ត៌ ។ អាមត្តា ។ ខេត្តវិញាណំ តុសលម្ប៍ អតុ-សលម្បិ ខត្តវិញាណំ សុញានំ អារត្ត ឧប្បដ្ឋន័ន៍ ។ မကုလလမျိဳ မေလာက္ကာလ်ာ မနာနာကာနာနံ မားရွ နပ္မ-ដូន័ន៌ ។ អាមន្លា ។ ខត្តពៃរាណំ តុសលម្ប៍ អតុ-សលម្ប៍ ទត្តវិញាណំ អតីតាលកតំ អាក្តេ ទុប្បដ្ច-ສັສົ ໆ ລ ເຫນໍ າສາອຸ ໆ ເບ ໆ ຍເສນັ້ຫກ ໙ໍ ອຸ-សលម្បិ អក្មសលម្បិ មនោះញាណំ ដស្សំ អាវត្ត ។ ខេ។ ចំនុំ អាវត្ត ចត្តុំ អាវត្ត ។ ខេ។ កាយំ អាវត្ត សន្តំ អាវត្ត ។ បេ ។ ដោដ្ឋទំ អាវត្ត ឧប្ប-ដូនីនំ ។ អាមន្តា ។ ខត្តវិញាណំ កុសលម្បី អកុសលម្ប៍ ខត្តវិញាណំ ដស្សំ អារត្ត ។ បេ។ ដោដ្ឋ ំ អាវត្ត ឧប្បដ្ឋ ន៍ តំ ។ ន ហៅវត្ត ឲ្យ ។ បេ ។

បញ្ចវិញ្ញាណា កុ**ស**លាថីតិកជា

600

បញ្ចវិញ្ញាណា កុសលាបីតិកជា

ជាអកុសលក៌មាន ឯមនោវិញាណ ព្រះពួសភាវៈសុន្យ ទើបកើតទៀន ឬ ។ គើ ។ ចក្ខពិញាណ ដាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ឯចកុខិញាណ ខ្ញុំញ ជ្រាវព្ធសភាវៈសូន្យ ទើបកើតទៀនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ **។ បេ ។ ម**នោវិញាណ ដាកុសលក៌មាន ជាអកុសលក៍មាន ឯមនោះ ជាកុសលក៌មាន ជាអកុសលក៍មាន ឯចកុវិញាណ វិញាណ ្រជាវត្ หลัลธิลิหธาลล เจี้บเกลเดา็ลบุ ๆ หุกษิลลุกเตาณา็ลเธรเจ **។ បេ ។ មនោវិ**ញាណ ជាកុសលក៌មាន ជាអកុសលក៍មាន ឯមនោ-ញ ဒီကာက ငြားရှမ်လျှ: ၂ က ၂ ငြားရှင်ရှိ ငြားရှင်ခုံ တ y 10 y ជ្រាវព្នកាយ ជ្រាវព្នស់ឲ្យង ។ បេ ។ ជ្រាវព្ទាផាដ្ឋព្វ ខើបកើតឲ្យើង ឬ ។ អើ ។ ចក្ខុវិញាណ ជាកុសលភ័មាន ជាអកុសលភ័មាន ឯ ំ ញ ឬ។ អ្នកមិនគរតោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៩០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បញ្ចវិញ្ញាណ ជាកុសលក៏ មាន ជាអកុសលក៏មានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំងឡាយ កិត្ត ក្នុងសាសនានេះ ឃើញរូបដោយ ចក្តុ ជាអ្នកកាន់យកនូវនិមិត្ត ។ បេ ។ ជាអ្នកមិនកាន់យកនូវនិមិត្ត ។ បេ ។

បញ្ចុរិញ្ញាណា សាភោគាត៌កថា (៩៥០) ខញ្វិញាណា សាភោតាតិ ។ អាមន្តា ។ ខនុ បញ្ចរិញ្ចាណា ឧប្បន្នវត្តភា ឧប្បន្នារម្មណាតិ ។ မာဓန္မာ ၈ စာတ္နဲ့ စတ္နဲ့စားကာ နစ္ခုန္နီးနား ဒုပ္ခုိင္အားခ်ိဳတာ၊ အေန႔ ေန႔စဲ ရည္နဲ့စီးတာ လာ -កោតាតំ ។ មេ។ ឧឧុ បញ្ចុំញាណា បុរេជាតវត្ត-តា បុរេជាតារម្មណា អដ្ឋត្តិតាវត្ថុភា ពាហ៌រារម្មណា អសម្ភ័ជតែតា អសម្ភ័ជារដ្ឋណា ជាជាតែកា ជាជា-រម្ម ឈា ឧ អតាមតាស្ប តោខរវិសយំ ខឲ្ខ ពុះភាន្ត្តំ ឧ អសមត្ថាញារា ឧទ្យដ្ឋន្តំ នេ អមនេសំភារា ឧទ្យដ្ឋន្តំ ន អញ្ចេញស្តិណា នុប្បដ្តខ្លំ ខ អបុព្វំអចរិម នុប្បដ្តខ្លំ ឧនុ មញ្ចរិញ លា ឧ អញមញស្ស សមឧន្តរា ឧប្បដ្ឋន័ត្ត ។

បញ្ចុះវិញ្ញាណា ក្មុសលាប័តិកថា ។

សោ នេ ឧ សន្ទំ សុត្វា ។ ខេ ។ តា យេ ឧ ដោដ្ឋ ព្ំ ដុសិត្វា ឧ មិត្តក្តា ហី ហោ គី គិ ។ ខេ ។ ឧ ឧ មិ ទិត្តក្តា-ហី ហោ គីតិ អត្ថេវ សុត្ត ត្លោ គិ ។ អ មន្តា ។ គេ ឧ ហិ មញ្ជាំញាណា កុសលា ខិ អ កុសលា ខីតិ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មចិងក កឋាវត្ថ

ព្ភសំទ្យេងដោយត្រចៀក ។ បេ។ ពាល់ត្រូវដោដ្ឋព្វៈដោយកាយ ជា អ្នកកាន់យកនូវនិមិត្ត ។ បេ។ ជាអ្នកមិនកាន់យកនូវនិមិត្ត ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បញ្ចុវិញាណ ជា កុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ។

ចច់ បញ្ចុរិញ្ញាណា កុសលាច័តិកថា ។

បញ្ចុរិញ្ញាណា សាភោ**គាត៌កឋា**

(៩៥ ១) បញ្ចុះវិញាណ ប្រកបដោយការសង្ឃឹមឬ ។ អើ ។ ក្រែង បញ្ចុះវិញាណ មានវត្តកើត ទ្បើងហើយ មានអារម្មណ៍កើត ទ្បើងហើយ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បញ្ចុះវិញាណ មានវត្តកើត ទ្បើងហើយ មាន អារម្មណ៍កើត ទ្បើងហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរួវ ចោលថា បញ្ចុ-វិញាណ ប្រកបដោយការសង្ឃឹមទេ ។ បេ ។ ក្រែងបញ្ចុះរិញាណ មានវត្ត កើតមុន មានអារម្មណ៍កើតមុន មានវត្តប្រព្រឹត្ត ទៅ ទាងក្នុង មានអារម្មណ៍ ទាងក្រៅ មានវត្តមិន ច្រទ្យុំគ្នា មានអារម្មណ៍មិន ច្រទ្យុំគ្នា មានវត្តដេត្រ ទ គ្នា មានអារម្មណ៍ ដេត្រ ១ គ្នា មិន ទទួល ខ្លាំ គោ ចរេសៃយ នៃ គ្នានិងគ្នា មិន កើត ទ្បើង អំពីការមិនពិចារណា មិនកើត ទ្បើង អំពីការមិន ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត មិនកើត ទ្បើង អំពីការមិនពិចារណា មិនកើត ទ្បើង អំពីការមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត មិនកើត ទ្បើង អំពីការមិនចាំចរណា មិនកើត ទៀង អំពីការមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត មិនកើត ទ្បើង អំពីការមិនចាំចរណា មិនកើត ទៀង ភ្នំសំដាប់ស្មើ នៃគ្នានិងគ្នា ទេ ទេ ស្រ ក្រោយ ស្រ្តាំញាណ មិនកើត ទៀង ភ្នំសំដាប់ស្មើ នៃគ្នានិងគ្នា ទេ ទេ ស្រ ក្រោង សំពាំតារមិន ទេ ទេ សំព័ត្យ សំដាប់ស្មើ សំ ទំនានិង គ្នា ទេ ស្វា សំដាទា សំព័ត្យ ទេ សំព័ត្យ ទេ សំដាប់ស្មើ សំនានិង សំ សំដាប់ស្មើ សំនានិង សំព័ត្យ ទេ សំព័ត្យ សំដាប់ស្មើ សំ ទំនានិង សំតាទេ ស្វា សំដាប់ស្មើ សំតានិង សំព័ញ្ញ ហា សំព័ត្យ សំព័ត្យ សំដាប់ស្មើ សំ សំ សំបាំស្មានិង សំពាន សំត្ត ទេ សំតានា សំព័ត្យ សំដាប់ស្មើ សំនានិង សំ សំដាប់ស្មើ សំនានិង សំតានេ សាល់សំ សំពាំសាទាំង សំតាទេ សំតាន ស្វានិង សំព័ត្យ សំដាប់ស្មើ សាន សំតានា សំតានា សំតានាទេ សំតាត សំតានា សំតាទាំង សំតាទាំង សំតានា សំតានា សំតានា សំតាំង សំតាំតាទាំង សំតានា សាទានាំង សំតា សំព័ត្យ សំទំនាំង សំព័ត្យ សំតានា សំតាំង សំព័ត្យ សំរាំសាទាំ សំតានាំង សំនាទានិង សំតាទេ សំតានា សំតានា សំតាទាំង សំតាំតាទាំង សំតាតា សំតានាទាំង សំតានា សំតានាទាំង សំតានា សំតានា សំតាំតាទាំង សំតាំង សំតាំង សំតាទាំង សំតានា សំតានា សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំពី សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំតានានាំង សំតាំង សំពី សំតាំង សំសំតានាំ សំតាំង សំតាំង សំ សំតានាំ សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំតាំង សំពិត សំពី សំសាំង សំពាំង សំពី សំពីសំសាំង សំ សំពិត សំពី សំពីសំតាំង សំតាំង សំពិត សំពាំង សំពីសំពានាំង សំពិត សំពិត សំពិនាំង សំពិត សំពិតាំង សំពិត សំពិនាំង សំពិតាំង សំពិតាំង សំពិសានាំង សំពីសំពាំង សំពិត សំពិត សំពិត សំពិត សំពី សំពិតាំងសំពិតាំង សំពិត សំពិនា

ေရာဂ်ီးကားလံု မန္တာရားမွား ကားများ အောင်းများသား ကားများ ကားများ ကားများ ကားများ ကားများ ကားများ ကားများ ကားများ ကောင်းကားလံု မန္တာရားများ ကားများ အောင္များမွားမွာ ကားများ ကားများ ကားများ ကားများ ကားများ ကားများ ကားများ ကားမ ကောင်းကားလံု မန္တာရားများ ကားများ ကားမျာ

(៩៩৬) ខត្តវិញាណំ សាគោកត្តំ ។ អា-មន្លា ។ ខត្តវិញាណ សុញនំ អាវត្ត ឧប្បដ្ឋន័ន៌ ។ អារត្ត ឧប្បដ្ឋត័ត៌ ។ អាមន្ត្រា ។ ចក្តុំញូ មដំចូ ၾကားရက္ ရဗ္မာင္လွီးေၾကာကာင္ပံု ၁ ေလာကံုရက္ ဒီကာလာင္ရွိ ၅ မာမင္မာ ၅ ေၾကာ့ ေပးငွင္ လုက္လာက္ ទប្បដ្ឋន៍ ចក្ខុរិញ ណត្តំ អន្តេវ សុត្តត្លោត ។ ឧត្តំ ។ ေးအာ့ က္ ဗင်ိဳင္န္ ႔၊ ဗ ေဒ ဗျင္မဲ ေဒာ့ က်ဴးက လာ ရွိ អន្តៅ សុត្តត្នោត ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចំ ខត្តញ្ ဗင်င္ ျပာ ေ ရပ္ခုပ္ခ်ိန္ ေၾကာကာင္ရွိ မ၊ ေျခးေျခးေ က္က ကေၾကာင္း ေၾကာင္းကို က်က္လာ က်က နပ္ခုင္မိန္ ေနာ္နယ္ကာ လာမွဳ ႔

^{Uញ្ចរឺញ្ញណ} សហោតតិកមា អាមន្តា ។ មាញ្ចិ មញ្ចវិញ្ញាណា ឧ អញ្ញមញ្ញស្ប សមឧន្តរា ឧម្យដ្ឋន្តិ នោ វនា ៤ វន្តត្វេ មញ្ចវិញ្ញា-លោ សាភោតានិ ។

បញ្ចវិញ្ញាណា សាភោធាតិកដា

អើ ។ ប្រសិនបើ បញ្ចវិញាណ មិនកើតទ្បើង ក្នុងលំដាប់ស្មើ នៃគ្នា និងគ្នាទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគូវចោលថា បញ្ចវិញាណ ប្រកប ដោយការសង្ឃឹមទេ ។

(៩៩៤) ចក្ខុរិញាណ ប្រកបដោយការសង្ឃឹមឬ ។ អើ **។** ចក្ខុវិញាណ ប្រពេសកាវៈសុន្យ ទើបកើតទៀនឬ ។ អ្នកមិនគរូពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចក្ខុវិញាណ ថ្រាវព្ទសការ៉ះសូន្យ ទើបកើតទៀន ថ្ម ។ អើ ។ ចត្តវិញាណ អាស្រ័យចត្តូនិងសភាវៈសុន្យ ទើបកើត ទៀនថ្ម ។ អ្នកមិនគូវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។ ចកវិញាណ £n-ស្រ័យ ចត្ថនិងសភាវ:សូន្យ ទើបកើត ទៀនថ្ម ។ អើ ។ ចត្ថវិញាណ ?អាស្រ័យចក្ខុនិងសភាវៈសូទ្យ ទើបកើតទ្បើង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះ សុត្រឬ ។ មិនមាន **រ** ។ ចក្ខុវិញាណ អាស្រ័យចក្ខុនិងរូប ទើបកើត ទ្យើង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ចក្ខុ-វិញាណ អាស្រ័យចត្តូនិងរូប ទើបកើតទ្បើង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះ ញ សូត្រ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា ចក្ខុវិញាណ អាស្រ័យ ចត្ថូនិងសភាវៈសូទ្យ ទើបកើតទ្បើងទេ ។

 $\{ \mathcal{A}\mathcal{B} (\mathcal{A}\mathcal{B}) = \mathcal{B} (\mathcal{B}) = \mathcal{B} (\mathcal{$

606

អភិធម្មចិដិកេ កថាវត្ថ ဟော နွေး၅ ၅ ၊ ဗေ ခုနှာ်ရာက် လာ၊ အားနှို့ ၅ မာမင္လာ ។ ဧန္မာကေလ်ာ ဆင္မ်ာ မားရွ ၅ (၁ ၅ ដោះដូតុំ អាវត្ត នុប្បដ្ឋតិត ។ ឧ ចោរំវត្តត្វេ ។ ចេ ។ ပေးအားရာ လိ ကေးက ဧ အားရာ လိ လ ရာ နံ អាវត្ត ឧប្បដ្ឋត័ត៌ ។ អាមន្លា ។ ខត្តវិញាណំ សា. កោក ខត្តវិញាណំ សុតានំ អាវត្ត ឧប្បដ្ឋតិតំ ។ ဖ ၊ ဟ^{ို} ၊ ႏွား ရှိ ၅ ၊ ဗ ၊ ဗ ၊ အားကားက် ကာ ၊ နားက်က ម លោវិញាណំ អតីតានាកតំ អាវត្ត ឧប្បដ្ឋតិតំ ។ မာမန္မာ ။ ေနာ့်ကားက် ေကးကံ ေနာ့်ကားက် မနီး. តានាកតំ អាវត្ត ឧប្បដ្ឋត៍តំ ។ ជ ហៅវត្តត្រូ ។ ថេ ។ မေးအားရား ကို ကေးနားနဲ့ မေးအားရား ကို နေလျှို မားရှ ។ បេ។ ដោដ្ឋទំ អាវត្ត ឧប្បដ្ឋត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ ខត្តវិញាណំ សាភោក ខត្តវិញាណំ ដស្សំ អាវត្ត ។ ខេ ។ ដោដ្ឋ អាវត្ត ឧប្បដ្ឋត័ត៌ ។ ឧ មោវំ វត្តឲ្យ ។ បេ ។

អភិធម្មបិជិត កឋាវត្ថ

ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចក្តុំពោណ ្រកូចដោយការសង្ឃឹម ឬ ។ អើ ។ ចក្តុំញាណ ព្រះព្ទផស្ទះ ។ បេ ។ ព្រះព្ទផេរដ្ឋព្វះ ទើបកើតទ្បើងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ y 10 y មនោ-វិញាណ ទើបកើតទ្បើនឬ ។ អើ ។ ចក្ខុវិញាណ ប្រកបដោយការសង្ឃឹម ចក្ខុ យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មនាវិញាណ ប្រកបដោយការសង្ឃឹម មនោ-ក វិញាណ ប្រារព្ធអតីតនិងអនាគត ទើបកើតទ្យើងថ្ម ។ អើ ។ បក្ខុ ញ ទេបកេតទៀនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងទេះទេ ។ បេ ។ មនោវិញាណ ប្រកបដោយការសង្ឃឹម មនោវិញាណ ព្រុវព្វអតីតនិងអនាគត ទើប ញ កើតទៀនថ្ម ។ អើ ។ ចក្ខុវិញាណ ប្រកបដោយការសង្ឃឹម ចក្ខុ អភមិនគរ - ដ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មនោវិញាណ ប្រកបដោយការសង្ឃឹម ញ ទេបកេតទេត្រ 🤊 ចកុំវិញាណ ប្រកបដោយកាវសង្ឃឹម ចក្ខុវិញាណ 🖣 ញ IĦ ត្រាវព្ធផស្សៈ ។ បេ ។ ត្រាវព្ធដោដ្ឋព្វះ ទើបកើតទៀ្មេជ័ប្ ។ អ្នកមិនគួវ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

ទ្វីហិ សីលេហិ សមត្ថាគតោតិកថា

(៩៩៤) ឧវត្តត្វំ ខញ្វវិញាណា សាភោតាតំ ។ អាមន្លា ។ ឧឧ វត្តំ ភកវតា ៩៩ ភិក្ខាប ភិក្ខា ឧត្តភ្លនា វូរំ ឧ៍ស្វា ឧ៌មិត្តត្តាហី ហោតំ ។ ខេ ។ ឧ ឧ៌មិត្តត្តាហី ហោតំ ។ ខេ ។ កោយេឧ ដោដ្ឋត្វំ ដុសិត្វា ឧ៌មិត្តត្តាហី ហោតំ ។ ខេ ។ ឧ ឧំមិត្តត្តាហី ហោតីតំ អត្ថេវ សុត្តត្តោតិ ។ អាមន្លា ។ តេឧ ហិ ខញ្វវិញ្ញាណា សាភោតាតំ ។ ខេ ។ បញ្វីញ្ញាណា សាភោតាតិ ។ ខេ ។

ទ្វីហិ សឹលេហិ សមត្ថាគតោតិកឋា

(៩៩៩) មក្កសមន្តី ទ្វីហិ សីលេហិ សមត្ថាក-តោតិ ។ អាមត្តា ។ មក្កសមន្តី ទ្វីហិ ៩ស្បេហិ ទ្វីហិ វេននាហិ ទ្វីហិ សញ្ញាហិ ទ្វីហិ ខេតនាហិ ទ្វីហិ ខំត្តេហិ ទ្វីហិ សន្ធាហិ ទ្វីហិ វីរិយេហិ ទ្វីហិ សតីហិ ខ្វីហិ សមាដីហិ ទ្វីហិ បញ្ញាហិ សមត្ថាក-តោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តុឲ្យ ។ បេ ។

-អ នហាតិ នយាតិពា ខ្លួមទន្ត្រី ស្រេតិយេន សីលេន ស-មត្នាតតោតិ ។ អមត្នា ។ មក្តសមន្តី ហោតិយេន ដ-ស្មោសយសាតិយាយ មេនជា យាណាតិយាយ ហ្វាតិ

டுறை

ទ្វិសីលសមត្ថាគតោតិតឋា

(៩៩៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បញ្ចវិញ្ញាណ ប្រកបដោយ ការសង្ឃឹមខេប្ក ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្វេងត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តុ តំងឡាយ ភិត្តុ ក្នុងសាសនានេះ ឃើញរូបដោយចក្ខុ ជាអ្នកកាន់ យកនូវនិមិត្ត ។ បេ ។ ជាអ្នកមិនកាន់យកនូវនិមិត្ត ។ បេ ។ ពាល់ត្រវ ដោដ្ឋព្វះដោយកាយ ជាអ្នកកាន់យកនូវនិមិត្ត ។ បេ ។ ជាអ្នកមិនកាន់ យកនូវនិមិត្ត ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុ នោះ បញ្ចវិញ្ញាណ ប្រកបដោយការសង្ឃឹម ។ បេ ។

ចប់ បញ្ចុរិញ្ញាណា សាភោគាតិតថា ។

ទ្វិសីលសមត្ថាគតោតិកឋា

្រ៩៩៩) បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសីលពីវថ្ ។ អើ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយផស្សៈពីវ វេទនាពីវ សញ្ញាពីវ ចេតនាពីវ ចិត្តពីវ សទ្ធាពីវ វីវិយៈពីវ សតិពីវ សមាធិពីវ បញ្ញាពីវថ្ម ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៩៦) បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសីល ជា លោកិយៈឬ ។ អើ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយ ផស្យៈ ជាលោភិយៈ វេទនា ជាលោភិយៈ សញ្ញា ជាលោភិយៈ

(៩៩៤) មក្តសមន្តី លោក៌យាយ សម្នាវាឆាយ សមត្ថាកតោតិ ។ អាមត្តា ។ មក្តសមន្តី លោក៌យាយ សម្នានិដ្ឋិយា សមត្ថាកតោតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។បេ ។ មក្តសមន្តី លោក៌យាយ សម្នាវាឆាយ សមត្ថាកតោ-តិ ។ អាមត្តា ។ មក្តសមន្តី លោក៌យេន សម្នាសន្ណ័ប្បន

សតិយា លោកចំណេន សមាតិតា លោកចំណេយ បញ្ញាយ សមន្ទាកតោតិ ។ ន ហេរំវត្តព្វេ ។ បេ ។ (៤៥៧) មក្កសមន្តី លោកចំណេន ខ លោកត្ត-បេន ខ សីលេន សមន្ទាកតោតិ ។ អាមន្តា ។ មក្ក-សមន្តី លោកចំណេន ខ លោកត្តាបេន ខ ដស្សេន សមន្តី លោកចំណេន ខ លោកត្តាបេន ខ ដស្សេន សមន្ទាកតោ ។ បេ ។ លោកចំណយ ខ លោកត្តាយ ទ បញ្ញាយ សមន្ទាកតោតិ ។ ន ហេរំវត្តព្វេ ។ ខេ ។ អាមន្តា ។ មក្កសមន្តី មុថ្មដួនោតិ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។

អភិធម្មបិដកេ កឋាវត្ថ

លោភ័យយ ខេតនាយ លោភាំយេខ ខំត្តេខ លោ-

អភិធម្មបិដក កឋាវត្ថ

ចេតនា ជាលោកិយៈ ចិត្ត ជាលោកិយៈ សន្ធា ជាលោកិយៈ វីវិយៈ ជាលោកិយៈ សតិ ជាលោកិយៈ សមាធិ ជាលោកិយៈ បញ្ញា ជា ញា ជា លោកិយៈឬ ។ អ្នកមិនគូរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៩៧) បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសីល ជា លោកិយៈនិងលោកុត្តវៈឬ ។ អើ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រ-កបដោយផស្វៈ ជាលោកិយៈនិងលោកុត្តវៈ ។ បេ ។ ប្រកបដោយ បញ្ញា ជាលោកិយៈនិងលោកុត្តវៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសីល ជាលោកិយៈ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ជាបុបុដ្ឋនឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ **។** បេ ។

{ ៩៩៨ } បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសម្នាក់ថា ជាលោភិយៈឬ ។ អើ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយ សម្នាទិដ្ឋិជាលោភិយៈឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រភបដោយសម្នាវាថា ជាលោភិយៈឬ ។ អើ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រភបដោយសម្មាសង្គប្បៈ ជាលោភិយៈ ទ្វីហិសីលេហិសមត្ថាគតោតិកដា

។ ខេ ។ លោកជំយេន សម្នាក់យាមេន ។ ខេ ។ លោ-အိယာယ ဆမ္မာဆခ်ထာ ၂ ၊ ဗ ၂ ကေအိ၊ ယ ေဆမ္မာ-សមាជិនា សមត្ថាកតោត ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ មេ ។ មក្ត. សមន្តី លោក យេន សម្មាតាម្មនេន ។ បេ។ លោក ំ យេន សម្មាអាដីវេន សមឆ្លាកតោត ។ អាមន្តា ។ មក្ត-សមន្ត៍ លោក យាយសម្ពានិដ្ឋិយា ។ បេ ។ លោក យែន សម្មាសមានិនា សមន្នាកតោតិ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ។ (៩៥៩) មក្តសមន្តិ៍ លោភាំយាយ ៥ លោភាត្ត-រាយ ខ សម្មារាំទាយ សមត្ថាកតោត ។ អាមត្តា ។ មក្តសមន្តី លោភាំយាយ ខ លោភាត្តរាយ ខ សម្នា-ឧដ្ទិយា សមញ្ញកតោត ។ ៤ ហៅវត្តត្វេ ។ ២ ។ មក្តសមន្ត័ លោភាំយាយ ខ លោភាត្តរាយ ខ សម្នា-វាទាយ សមត្ថាកតោត ។ អាមត្តា ។ មក្តសមត្ត លោភាំយេន ខ លោភាត្តានេ ខ សម្មាសដ្ដ័ប្បេះ រចេរ លោកវិយេន ខណៈកត្តភេខ សម្នាភ័យ-မေဒ ။ မော၊ကေအိုဏာယာ ေလေအိုန္ရာက ေလးမ်ာ-សតិយា ។ មេ ។ ហោភាំយេន ខ ហេភាត្តានេ ខ សម្មាសមាជ៌នា សមញ្ញកតោត៍ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ

ទ្វិសឹលសមត្ថាគតោតិកថា

។ បេ ។ សម្មាក់យាមៈ ជាលោកិយៈ ។ បេ ។ សម្មាសតិ ជាលោកិយៈ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ជាលោកិយៈប្ដេ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសម្មាកម្មន្លៈ ជាលោ-តិយៈ ។ បេ ។ សម្មាអជីវៈ ជាលោកិយ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលព្រម ព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសម្មាទិដ្ឋិ ជាលោកិយៈ ។ បេ ។ សម្មា-សមាធិ ជាលោកិយៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៩៤ ៩) បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសម្មាក់ថា ជាលោកិយៈ និងលោកុត្តរ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសម្នាទិដ្ឋិ ជាលោកិយៈនិងលោកុត្តរៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសម្នា-វាថា ជាលោកិយៈ និងលោកុត្តរៈឬ ។ អើ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀង ដោយមគ្គ ប្រកបដោយសម្នាសត្តហ្វៈ ជាលោកិយៈ និងលោកុត្តរៈ ។ បេ ។ សម្នាវាយាមៈ ជាលោកិយៈនិងលោកុត្តរៈ ។ បេ ។ ដោយ សម្នាសតិ ជាលោកិយៈ និងលោកុត្តរៈ ។ បេ ។ ដោយសម្នា-សមាធិ ជាលោកិយៈ និងលោកុត្តរៈ ។ បេ ។ ដោយសម្នា-

សមញ្ញកតោត ។

និដ្ឋិយា សមត្ថាកតោត ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ មក្តសមន្តិ៍ លោភាយែន ខ លោភាត្តានេ ខ សម្នា-អជីវេន សមត្ថាកតោត ។ អាមន្តា ។ មក្កសមផ្ដុំ លោកយែន ៥ លោកត្តាវេន ៥ សម្មាសន្ត័ព្វេន ។ ទេ។ លោកយែន ទ លោកនូវេន ខ សមា្ស. មាជ៌នា សមត្ថាកតោត ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ (៩៦០) ន វត្តពុំ មក្កសមគ្គី ខ្លីញំ សីលេញំ សមត្ថាកតោត ។ អាមត្ថា ។ លោក យេ សីលេ ជុំន្រូ មក្តោ ឧប្បដ្ឋតិត ។ អាមត្តា ។ ឧុស្ស៊ីហោ ទណ្ឌភ័លោ និន្ទុសីលោ មក្តុំ ភាពត័ត៌ ។ ជ ហៅ အႏႈရ္ ၅ ၊ ၁ ၅ ၊ အေ တိ မက္ဂမာမန္ဂီ နွိတ် လီးလက်

អភិធម្មបិដិពេ ៧វិត្តុ ។ បេ ។ មក្តសមន្តិ៍ លោកចំយេ ឧ លោកទុត្តបេ ខ សម្មាតាម្មន្លេឧ ។ បេ ។

រេន ខ សម្មាអជីវេន សមន្លាកតោត ។ អមន្លា ។

មក្តសមន្ត៍ លោភាំយាយ ខ លោភាត្តរាយ ខ សម្នា-

(៩៦០) មក្កសមន្ដី លោភាំយេន ខ លោភាត្ត-

អភិធម្មចិដិត កថាវិត្ថ

។ បេ ។ បុគ្គលព្រមាព្រៀងដោយមគ្គ (ប្រកប) ដោយសម្នាកម្មន្លៈ ជា លោកិយៈនិងលោកុត្តវៈ ។ បេ ។

(៩ ៦ ០) បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសម្មាកដីវះ ជាលោកិយៈនិងលោកុត្តវ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសម្មាទិដ្ឋិ ជាលោកិយៈនិងលោកុត្តវៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសម្មា-៣ដីវៈ ជាលោកិយៈនិងលោកុត្តវៈឬ ។ អើ ។ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយ មគ្គ ប្រកបដោយសម្មាសន្តប្បៈ ជាលោកិយៈនិងលោកុត្តវៈឬ ។ បេ ។ ប្រកបដោយសម្មាសន្តប្បៈ ជាលោកិយៈនិងលោកុត្តវៈឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩ ៦ ទ) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសីលពីវប្ ។ អើ ។ កាលសីលជា លោកិយៈ វលត់ទៅ មគ្គ កើតទ្បើងប្ ។ អើ ។ បុគ្គល ឲ្រុស្តសីល មានសីលធ្លុះឆ្ងាយ មានសីលដាច់ ចម្រើននូវមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសីលពីវ ។ ចប់ ទ្វិសីលសមត្ថាគតោតិកថា ។ សំលំ អបេតសំកន្តិកឋា

(៩៦៤) សីលំ អ ខេតសិភាភ្នំ ។ អ មន្តា ។ រូចំ ធំព្វានំ ខក្តាយននំ ។ ប ។ ភាយាយននំ ។ ប ។ រូចាយននំ ។ ប ។ ដោដ្ឋព្វាយននភ្នំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ ប ។ សីលំ អ ខេតសិភាភ្នំ ។ អ មន្តា ។ ដ ស្បា អ ខេតសិ ភោ និ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ ប ។ សីលំ អ ខេតសិភាភ្នំ ។ អ មន្តា ។ ឋ ឧនា ។ ប ។ សញ្ញា ។ ប ។ ខេតនា ។ ប ។ សន្ធា ។ ប ។ វី យំ ។ ប ។ សភិ ។ ប ។ សភា ដ ។ ប ។ បញ្ញា អ ខេតសិភាភាំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ ប ។

សីលអបេតសិកគ្គិតឋា

(៩៦៣) ផស្រ: ជាចេតសិកឬ ។ អើ ។ សីល ជា ចេតសិកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វេទនា ។ បេ ។ សញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ សទ្ធា ។ បេ ។ វីវិយៈ ។ បេ ។ សតិ ។ បេ ។ សមាធិ ។ បេ ។ បញ្ញា ជាចេតសិកឬ ។ អើ ។ សីល ជាចេតសិកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៩៦៤) សីល មិនមែនជាចេតសិកទេឬ ។ អើ ។ សីល

មានផលមិនជាទី ជ្រា ថ្នាយូ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

රමය

អភិធម្មបិដកេ កថាវត្ថ

នេះ ឥដ្ឋដល់ខ្លំ ។ អាមន្តា ។ ហញុំ ឥដ្ឋដលំ លោវត កេវត្តឲ្យ សីលំ អខេតសិភាខ្លំ ។

(៩៦៥) សន្ធា ឥដ្ឋដល សន្ធា ខេតសិតាតំ។ អាមត្តា ។ សីលំ ឥដ្ឋដលំ សីលំ ខេតសិតាត្តិ ។ ឧ ទៅវត្តព្វេ ។ មេ ។ វីវិយំ សតិ សមានិ ។ មេ។ មញ្ញា ឥដ្ឋដល់ បញ្ញា ខេតសិតាតិ ។ អាមត្តា ។ សីលំ ឥដ្ឋដលំ សីលំ ខេតសិតាត្តិ ។ ឧ ទៅវ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(៩៦៦) សីលំ ឥដ្ឋដលំ សីលំ អ ខេតសិតាត្តំ ។ អាមន្តា ។ សន្ធា ឥដ្ឋដលា សន្ធា អ ខេតសិតាតាំ ។ ឧ ទេវំវត្ត ព្វេ ។ ទេ ។ សីលំ ឥដ្ឋដលំ សីលំ អ ខេត-សិតាត្តំ ។ អាមន្តា ។ វីវិយំ ។ ទេ ។ សតិ សមាធិ ។ ទេ ។ ទញ្ញា ឥដ្ឋដលា ទញ្ញា អ ខេតសិតាតាំ ។ ឧ ទេវំ វត្ត ត្វេ ។ ទេ ។

(468) លលំ អចេនសិតភ្លំ ។ អមន្តា ។ អដល់ អរិចាតភ្លំ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដក កឋាវត្ថ

ក្រែង(សីល) មានផលជាទីព្រាថ្នាឬ ។ អើ ។ ប្រសិនចើ (សីល) មាន ផលជាទីព្រាថ្នា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគរូវពោលថា សីល មិនមែន ជាចេតសិកទេ ។

(៩៦៩) សទ្ធា មានផលជាទី ប្រាថ្នា សទ្ធា ជា ចេតសិកឬ ។ អើ ។ សីល មានផលជាទី ប្រាថ្នា សីល ជា ចេតសិកឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ រីវិយ. សតិ សមាធិ ។ បេ ។ បញ្ញា មាន ជលជាទី ប្រាថ្នា ជា ចេតសិកឬ ។ អើ ។ សីល មានផលជាទី ប្រាថ្នា សីល ជា ចេតសិកឬ ។ អ្នកមិនគួរ ញោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(d > d) សីល មិនមែនជាចេតសិកទេឬ ។ អើ ។ (សីល) មិន មានផល មិនមានវិចាកទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ८०५

ស៍លំ អចេតសិកត្តិកថា

ឧនុសដលំ សវិចាកាន្តិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្វិសដលំ សវិចាកាំ នោ វត ហេវត្តញ្វេ សីលំ អាខេត្តសិំ-កាន្តិ ។ បេ ។

မရွာ ၅ ဧက္ခာယာနား မေးၾားလဲးကို လာပါတာမရွိ ၅ ၈ လေကို ကိန္ရိုး၅ ၅ စေ ၅ လီလို မေးစားနားကို လာပါတာ-အရွိ ၅ မာမရွာ ၅ လောရာယာနား ၅ စေ ၅ ကောင်္တာ အားရိ ၅ စေ ၅ စေ တာ လော ရေးမွူး၅ာယာနားရိ ယာနားရဲ ၅ စေ ၅ စေ ၈ စေ ကို ကိန္ရိုး၅ ၅ စေ ၅ (၈၈) လမ္ဘာ့ကိုရာ မေးစေးလာကားကို ၅ မေးစာ ၅ လမ္ဘာ့နိမ္ရဲ့ မေးစရေးလဲကားကို ၅ ရ တေကို ကိန္ရိုး၅ ၅ စေ ၅

សីលអចេតសិតភ្នំពេយ

ក្រែង (សីល) ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយវិទ្យាកប្ត ។ អើ ។ ប្រសិន បើ (សីល) ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយវិទ្យាកថៃ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរញោលថា សីល មិនមែនជាចេតសិកទេ ។ បេ ។

្រ៩៦៨) ចក្ខាយតនៈ មិនមែនជាចេតសិក មិនមានវិជាកាទ ឬ។ អើ។ សីល មិនមែនជាចេតសិក មិនមានវិជាកាទេឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សោតាយតនៈ ។ បេ។ កាយាយតនៈ ។ បេ។ វូជាយតនៈ ។ បេ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ មិនមែនជាចេតសិក មិនមា វិជាកាទេឬ ។ អើ។ សីល មិនមែនជាចេតសិក មិនមានវិជាក ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៩៦៩) សីល មិនមែនជាចេតសិក តែប្រកបដោយវិចាកថ្ម ។ អើ ។ ចក្តាយតនៈ មិនមែនជាចេតសិក តែប្រកបដោយវិចាកថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សីល មិនមែនជាចេតសិក តែ ប្រកបដោយវិចាកថ្ម ។ អើ ។ សោតាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ ។ បេ ។ វូចាយតនៈ ។ បេ ។ ដោដ្ឋញាយតនៈ មិនមែនជាចេតសិក តែប្រកបដោយវិចាកថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(๙៧០) សម្មាវាថា មិនមែនជាចេតសិកទេឬ ។ អើ ។ សម្មា-ទិដ្ឋិ មិនមែនជាចេតសិកទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អភិធម្មបឹងកេ កឋាវត្ថ

(៩៩០) សម្មានិដ្ឋិ ខេតសំតាតំ ។ អមន្លា ។ សម្មារ៉ាថា ខេតសំតាតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ សម្មានិដ្ឋិ ខេតសំតាតំ ។ អមន្លា ។ សម្មាកៈម្មន្លោ ។ ខេ ។ សម្មាអាជីវ៉ោ ខេតសំតោតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ សម្មាសផ្តាំ ហេ ។ ខេ ។ សម្មារ៉ាយា មោ សម្មាសតំ ។ ខេ ។ សម្មាសមាជិ ខេតសំ តោតំ ។ អាមន្លា ។ សម្មារ៉ាថា ខេតសំភាតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ

អភិធម្មបិងក កឋាវត្ថ

សម្នាវាចា មិនមែនជាចេតសិកទេឬ ។ អើ ។ សម្នាសង្ត៍ហ្វៈ ។ បេ ។ សម្នាក់យាម: ។ ហេ ។ សម្នាសតិ ។ ហេ ។ សម្នាសមាតិ មិនមែន ជាចេតសិកទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សមា-កម្មន ។ បេ ។ សមាអាជីវៈ មិនមែនជា ចេតសិក ទេឬ ។ អើ ។ សមា-ទិដ្ដ មិនមែនជាចេតសិកទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សម្មាអាជីវៈ មិនមែនជាចេតសិកទេឬ ។ អើ ។ សម្មាសង្គប្រៈ ។ បេ។ សម្នាក់យាម: ។ បេ។ សម្នាសតិ ។ បេ។ សម្នាសមាតិ មិនមែនជាចេតសិកទេឬ ។ អ្នកមិនគុរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (๙๗๑) សមាទិដ្ត ជា เธส សั ส ฯ เห ฯ សមាវា ธ ส ចេតសិកថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សមាទិដ្ដី ដា ចេតសិកថ្ម ។ អើ ។ សមាកមនៈ ។ បេ ។ សមាអាជីវៈ ជា ចេត-សិកឬ ។ អ្នកមិនគរូពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សមាសង្គប្បៈ ។ បេ។ សម្នាក់យាម: សម្នាសតិ ។ បេ ។ សម្នាសមាធិ ជា ចេតសិកថ្ម ។ អើ ។ សម្នាក់ចា ជាចេតសិកឬ ។ អ្នកមិនគូរពោលយ៉ាងនេះទេ

សីលំ ន ចិត្តានុចរិវត្តីតិកឋា

។ ខេ។ សម្មាសមានិ ខេតសំតោតិ ។ អាមន្លា ។ សម្មាតាម្មន្លោ ។ ខេ។ សម្មាអាជីវេវា ខេតសិតោតិ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ ខេ។

(៩ ၏ ២) ឧ វត្ត ព្ំ សីលំ អ ខេតសិតា ឆ្នំ ។ អ មន្តា ។ សីលេ ឧ ប្ត ឆ្លិត្វា ឆិ វុ ទ្វេ ខ្មុស្សីលោ ហោ-តីតិ ។ ឧ ហៅ វត្ត ព្វេ ។ បេ ។ តេឧ ហិ សីលំ អ ខេតសិតាឆ្នំ ។

សីលំ អចេតសិតឆ្និតថា ។

សឹល ន បិត្តានុបរិវិត្តិតិកឋា

សីលនចិត្តានុបវិវត្តិតិកមា

។ បេ។ សម្មាសមាធិ ដាចេតសិកថ្ម ។ អើ ។ សម្មាកម្មន្លះ ។ បេ។ សម្មាគាជីវៈ ជាចេតសិកថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៩៧৬) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សីល មិនមែនជាចេតសិក ទេថ្ម ។ អើ ។ កាលសីល កើតទ្បើងហើយ រលត់ទៅ បុគ្គល ឈ្មោះថាទ្រុស្តសីលថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះ ហេតុនោះ សីល មិនមែនជាចេតសិកាទេ ។

ចប់ សីលអចេតសិកត្តិកថា ។

សីលតបិត្តានុបវិវិត្ត័តិកឋា

(๙ ๗ ๓) សីល មិនប្រព្រឹត្ត ៧ តាមចិត្ត (១ កើ ។ រូប ទិត្វាន ចត្វាយតន: ។ បេ ។ ដោដ្ឋញាយតន: (មិនប្រព្រឹត្ត ៧ តាម ចិត្ត) (១ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ សីល មិនប្រ-ព្រឹត្ត ៧ តាមចិត្ត (១ ឬ ។ កើ ។ ផស្បៈ មិនប្រព្រឹត្ត ៧ តាមចិត្ត (១ ឬ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ សីល មិនប្រព្រឹត្ត ៧ តាមចិត្ត (១ ឬ ។ កើ ។ វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ សព្វា វីវិយៈ សតិ សមាធិ ។ បេ ។ បញ្ញា មិនប្រព្រឹត្ត ទៅ តាមចិត្ត (១ ជាមចិត្ត សាមចិ ។ បេ ។ បញ្ញា មិនប្រព្រឹត្ត ទៅ តាមចិត្ត ទេ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ បញ្ញា មិនប្រព្រឹត្ត ទៅ តាមចិត្ត 666

អភិធម្មបិដកេ កថាវត្ថ (៩៧៤) ដស្បោ ចំតានុបរិវត្តិតំ ។ អាមនា ។ សីលំ ខំតានបរិវត្តតំ ។ ន ហៅ វត្តឲ្យ ។ មេ ។ ឋននា ។ បេ។ សញា ខេតនា សន្ធា វិចិយ៍ សត៌ សមាជ៌ ។ បេ។ បញ្ហា ចំតានុបអិត្ត័តំ ។ អាមន្តា ។ សីលំ ចំតានុមហិត័ត៌ ។ ជ មោរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ (៩៧៥) សម្នាវានា ន ខ័ត្តានុមហិត្ត័តំ ។ អា-មន្លា ។ សម្មានិដ្ឋ ន ចិត្តានុមរិវត្តិតំ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ។ មេ។ សម្មាក់ថា ឧ ខ័ត្តាឧុមភិត្តតំ ។ អា-ឧដ្ដា ។ សម្មាសផ្លំ ខេរិរ ។ ខេ ។ សម្មាវាយ មោ ។ ខេ។ សម្មាសត៌ ។ ខេ។ សម្មាសមាជំ ន ចំត្លា-ឧុបវវត្តតំ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ បេ ។ សមាតម្លោ ។ ខេ។ សម្មាអាជីវេ ន ខិត្តានុមភិវត្តិតំ ។ អា-មន្លា ។ សម្មានិដ្ឋិ ជ ចិត្តាជុមវិវត្តិតិ ។ ជ ហៅ វត្តញេ ។ បេ ។ សមា្មអាជីវេ ន ខ័ត្តានុបវិវត្តិតំ ។ អានខ្លា ។ សម្មាសផ្តុំខ្យោ ។ ខេ ។ សម្មាក់យាទោ ។ ខេ។ សម្មាសត៌ ។ ខេ។ សម្មាសមាជំ ឩ ចំត្តា. ្មុបវិវត្ត័តំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ (៩៩៦) សម្មានិដ្ឋ ចំតានុមភិវត្តិត ។ អាមន្លា ។

អភិធម្មចិដិក កឋាវត្ថ

(๙៧៤) ផស្រៈ ប្រព្រឹត្ត ៧តាមចិត្តឬ ។ អើ ។ សីល ប្រព្រឹត្ត ៧តាមចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វេទនា ។ បេ ។ សញា ចេតនា សទ្ធា វីវិយៈ សតិ សមាធិ ។ បេ ។ បញា ប្រព្រឹត្ត ៧តាមចិត្តឬ ។ អើ ។ សីល ប្រព្រឹត្ត ៧តាមចិត្តឬ ។ អ្នកមិន គរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៧៥) សម្មាក់ថា មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទេឬ ។ អើ ។ សម្មាទិដ្ឋិ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ សម្មាក់ថា មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទេឬ ។ អើ ។ សម្មា-សន្តប្បៈ ។ បេ ។ សម្មាក់យាមៈ ។ បេ ។ សម្មាសតិ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ សម្មាកម្មន្តៈ ។ បេ ។ សម្មាកាជីវៈ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាម ចិត្ត ទេឬ ។ អើ ។ សម្មាទិដ្ឋិ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទេឬ ។ អ្នក មិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ សម្មាកាជីវៈ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទេឬ ។ អើ ។ សម្មាទិដ្ឋិ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទេឬ ។ អ្នក មិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ សម្មាកាជីវៈ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទេឬ ។ អើ ។ សម្មាសត្តប្បៈ ។ បេ ។ សម្មាកាជីវៈ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទេឬ ។ អើ ។ សម្មាសត្តប្បៈ ។ បេ ។ សម្មាកាជីវៈ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទេឬ ។ អើ ។ សម្មាសត្តប្បៈ ។ បេ ។ សម្មាក់យោមៈ ។ បេ ។ សម្មាសតិ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទេឬ ។ អ្នក មិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(๙๗๖) សម្នាទិដ្ឋ ប្រព្រឹត្ត ទៅ តាមចិត្តឬ ๆ เหี ๆ សម្នា-

(៩៧៩) សមានាឧហេតុកាំ សីលំ វឌ្ឍតីតំ ។

សមាទានហេត្តាកឋា

សីលំ ន ចិត្តានុចរិវត្ត័តិកថា ។

(« ଶ ଶ) សម្មាសផ្ល ខ្យោ ។ ខេ ។ សម្មា ភ ហេ ទោ ។ ខេ ។ សម្មាសតិ ។ ខេ ។ សម្មា សមា ឆំ ឆំ តា នុ ឆ វិវត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ សម្មា ភា ឆា ឆំ ត្តា នុ ខ វិវត្តិតំ ។ ន ហេ វ វត្ត ឲ្យ ។ ច ។ សម្មា ស ឆ ឆំ ត្តា នុ ខ វិវត្តិតំ ។ ន អាមន្តា ។ សម្មា តា ម្មា ។ ខេ ។ សម្មា អា ដឺ ភៅ ឆំ ត្តា នុ ខ វិវត្ត ឲ្យ ។ ខេ ។ សម្មា អា ដឺ ភៅ ខំ ត្តា នុ ខ វិវត្តិ ឲ្យ ។ ខេ ។

សមានហេតុ៣ាថ សម្មាវាថា ចិត្តាឧុបវិវត្តិតិ ។ ឩ ហេវំវត្តត្វេ ។ ខេ ។ សម្មានិដ្ឋិ ចិត្តាឧុបវិវត្តិតិ ។ អាមន្តា ។ សម្មា-តម្លេត្តា ។ ខេ ។ សម្មាអាជីវេវា ចិត្តាឧុបវិវត្តិតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ សមាទានហេតុកកហិ

សម្មាអាជីវ: ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគរូវ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(๙៧๙) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សីល មិនប្រព្រឹត្ត ៧ តាម ចិត្ត ខេឬ ។ អើ ។ កាលសីល កើត ឲ្យើង ហើយ វលត់ ៧ បុគ្គល ឈ្មោះថា ខ្រុស្តសីលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ព្រោះ ហេតុ នោះ សីល មិនប្រព្រឹត្ត ៧ តាមចិត្ត ទេ ។

ចប់ សីលនចិត្តានុចវិវត្ត័តិកឋា ។

សមាទានហេតុកាកហ៊ា

(๙๗๙) សីល មានការសមាទានជាហេតុ ទើបចម្រើនឬ ។

អាមន្តា ។ សមានានហេតុកោ ដស្បោវធ្យតំ ឋននា အျွန်္ဂာကို အျွန်္ဂ လန်္ဂာကို လမာင်္ဂ အျွန်္ဂ ကို វឌ្ឍត៍តំ ។ ជ ហេវំ វត្ត ព្វេ ។ បេ ។ (៩៨០) សមានាឧបោតុកាំ សីលំ វឌ្ឍត័តិ ។ មាមត្តា ។ លតា វិយ វឌ្ឃតំ មាលុវា វិយ វឌ្ឃតំ က္နဲ႔ ယိုက္ရဲ႔ က်န္းနား က်န္းနား က်န္း လို႔ လို႔ လို႔ လို႔ វឌ្ឍត៍តំ ។ ជ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ (៩៨០) សមានានយោតុកំ សីលំវឌ្ឃត័ត៌ ។ អា-មន្លា ។ សីលំ សមានិយ៍ត្វា តាមវិតក្តាំ វិតក្តោន្តស្ប ၈၇၀၀နားနှံ အက္ကေနလျှပ်စီလာနာန္တိ အက္ကေနလျ សីលំ វឌ្ឍត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ ខ្ញុំខ្ញុំ ដស្សានំ ។ ចេ ។ ဇ္ဂ်င္ပံ စိန္ရာငံ လမာေဆာင္ ဟေဆီဆီ ၅ ေ ဟေဒို (နွားေ

អភិធម្មបិជិកេ កឋាវត្ថ

អភិធម្មបិជិក កឋាវិត

អើ ។ ៨ស្សៈ មានការសមាទានដាហេតុ ទើបចម្រើន វេទនា ទើប ចម្រើន សញ្ញា ទើបចម្រើន ចេតនា ទើបចម្រើន ចិត្ត ទើបចម្រើន សទ្ធា ទើបចម្រើន វីរិយៈ ទើបចម្រើន សតិ ទើបចម្រើន សមាធិ ទើបចម្រើន បញ្ញា (មានការសមាទានដាហេតុ) ទើបចម្រើនឬ ។ អ្នក មិនគូវកោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៩៨០) សីល មានការសមាទានជាហេតុ ទើបចម្រើនឬ ។ អើ ។ (សីល) ចម្រើនដូចជាវិល្វិ ចម្រើនដូចជាញួវដៃ ចម្រើនដូចជា ឈើ ចម្រើនដូចជាស្មៅ ចម្រើនដូចជាគុម្ពស្មៅយាថ្ងងថ្អ ។ អ្នកមិនគួរ ញោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៩៨๑) សីល មានការសមាទានដាហេតុ ទើបចម្រើនឬ ។ អើ ។ កាលបុគ្គល សមាទានសីលហើយ ត្រិះរិះនូវតាមវិតក្កៈ ត្រិះរិះនូវព្យា បាទ-វិតក្កៈត្រិះរិះ នូវវិហឹង្យាវិតក្កៈ សីល ទើបចម្រើនឬ ។ អើ ។ ការប្រដុំ នៃផស្សៈពីវ ។ បេ ។ នៃចិត្តពីវ មានឬ ។ ដ្នកមិនគួរូពោលយ៉ាងនេះទេ

សម្មទីភាវ អាកច្ឆ្នំតំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ကုံလက်ကုံလက်လားထို့ဆံဆို စာစေ၅က်ခံ၊ အထ္ပ-សុត្តសប្បជ៌ភាតា ជម្នា សម្មទីភារំ អាកច្ចន្ត័តំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វត្ត ភតវតា ខត្តាមោធិ ភិក្ត្តវ សុវិន្ទ្ធភនិ ។ ភាគមាន ខត្តារិ ។ ឧកញ្ ភិក្ខុឋ បឋវិ ខ ៩ ឧំ បឋមំ សុវិន្ទាវិន្ទាំ ។ បេ ។ គេស្មា សតំ យម្មោ អសត្ថិ អាវតារតំ អត្ថៅ សុត្ថភ្លេតំ ។ អា-មន្តា ។ តេខ ហំ ឧ វត្តព្ំំ កុសលកុសល សារដ្ឋានរដ្ឋា ហិនប្បណ៍តា តាឈ្លសុត្តាសប្បដ៍ភាតា ជមា សមុខិភារំ អាកច្ឆតិត ។ (៩៤७) ឧវត្តតុំ សមានាន ហេតុកំ សីលំ វឌ្ឍ. ត័ត៌។ អាមនា។ ឧនុវត៍តក់តា អភមភេទាវឧភេទា ។ ខេ ។ ជម្មុជ្ញា សីលសម្បញ្ញ តេ ៩៣ សក្កតាមំណេតំ

សមាទានហេតុពពឋា

។ ទេ។ ធ្វិឆ្នំ ដស្បានំ ។ ទេ។ ធ្វិឆ្នំ ចិត្តានំ ស ចោ-

ពនំ ហោត័តំ ។ អាមន្លា ។ កុសលាកុសលា សា-

វដ្ចានវដ្ចា ហ៊ុនប្បូណ៍តា កាស្លួសុក្តាសប្បដិភាគា ជញ្

សមានហេតុកកឋា

។ ហេ ។ ការប្រជុំ នៃផស្រុះព័រ ។ ហេ ។ នៃចិត្តពីរ មានឬ ។ អើ ។ ព្លុកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល ប្រកបដោយទោសនិងមិនមានទោស ថោកតាបនិងខត្តម មានចំណែកខ្មៅនិងស មកកាន់ភាពចំពោះមុខឬ ។ អកមិនគរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពុកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល ប្រភបដោយទោសនិងមិនមានទោស ថោកពាបនិងឧត្តម មានចំណែក ខៅនិងស មកកានកាពចំពោះមុខឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខទាំងទ្បាយ ធម្មជាតដែលឆ្ងាយក្រៃលែងឆ្ងាយ (អំពីគ្នា) នេះ មាន ៤ ។ ធម្មជាតត្វាយក្រៃលែងត្វាយ ៤ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ មេឃ និងផែនដី នេះ ជាធម្មជាតត្លាយក្រៃលែង ឆ្ងាយទី ទ ។ បេ ។ ព្រោះ ហេតុនោះ ធម៌ របស់ពួកសប្បសេ ឆ្វាយ អំពីតួកអស់ប្បុរស តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងត្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ត្រោះ ហេតុនោះ អ្នកមិនគរូវពោលថា ពុក្ខធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល ប្រភប ដោយទោសនិងមិនមានទោស ថោកពាបនិងខុត្តម មានចំណែកទៅនិង ស មកកានភាពចំពោះមុខ េ ។

(๙ ๘ ๒) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សីល មានការសមាទាន ជាហេតុ ទើបចម្រើនទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ ត្រាស់ថា (ពួកជនណា) ដាំសួខច្បារ ដាំឈើ ។ បេ ។ ជនទាំង នោះ ជាអ្នកតាំងនៅក្នុងធម៌ បរិចូណ៌ដោយសីល ទៅកាន់ថានសួគ៌

(៩៩៣) វិញតិសីលត្ថិ ។ អាមន្តា ។ ទាណា-តិចាតា វោមណ៍តំ ។ ធ ហៅ វត្តុឲ្យ បេ ។ မင္မတီဗာဗာဗာ သူရက္ခန္႔ ရ ကေန႔နိုးေရာင္း ကေန តាមេសុ ទំបាបា វេរមណ៍តំ ។ ជ ហៅ វត្តពេ ာ အောင္ခ်က္မႈၾကားေရး အေျပာျပီး အေျပာျပီး အေျပာျပီး ကို အေျပာျပီး ကို အေျပာျပီး ကို အေျပာျပီး ကို အေျပာျပီး ကို រ ខេ ។ សុរាមេយេមដូច្បមានដ្ឋានា ហេមេណ៍តំ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។ អភិវាននំ សីលំ មទ្ទុដ្ឋានំ ស៊ីលំ អញ្ចល់តាម្នំ ស៊ីលំ សាម័ទ៌តាម្នំ ស៊ីលំ អាសនាភិចារោ សីលំ សេយ្យភិចារោ សីលំ ពនោនគាត់ញាញ ស៊ីលំ ពុនតេមលំតាត់ញាញ សីលំ ន្លាន ខំភ្នំទាំកាម្មុំ សីលន្តំ ។ អាមន្តា ។

វិញត្តិសីលគ្គិកឋា

សមភានហេតុកកឋា ។

អភិធម្មបំដែល ហើវត្ អត្តេវ សុត្ត នោតិ ។ អាមត្តា ។ តេធ ហិ សមាធាធ-ហេតុកាំ សីលំវឌ្ឍតីតិ ។

អភិធម្មចំដក កឋាវត្ថ

តាត្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះស្តត្រឬ ។ គើ ។ ព្រោះហេតុនោះ សីល កុ មានការសមាទានជាហេតុ ទើបចម្រើន ។

ចច់ សមាទានហេតុកកថា ។

វិញត្តិសីលត្តិកហ៊

(៩៤៣) វិញត្^(๑) ជាសីលឬ ។ អើ ។ ការវៀរ ចាកបា-ណាតំបាត ជាសីលថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការ វៀវ ចាកអទិន្មាទាន ជាសីលថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការវៀវ ចាកកាមេសុមិច្ចាចារ ជាសីលថ្ម ។ អ្នកមិនគូរូពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ការវៀវ បាកមុសា ៧៩ ជាសីលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាន នេះទេ ។ បេ ។ ការវៀរ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹត នុវទឹក (សុវ័ងគឺសុវានិងមេរ័យ ជាសីលថ្ម ។ អ្នកមិនគុវពោលយ៉ាងនេះ ។ បេ។ ការក្រាបសំពះ ជាសីល ការក្រោកទទួល ជាសីល 18 ការធ្វើអញ្ចូលី ជាសីល ការធ្វើសេចក្តីកោតក្រែង ជាសីល ការនាំ មកនូវទីអង្គ័យ ជាសីល កានោំមកនូវទីដេក ជាសីល កាវនាំមកនូវ ទឹកលាងជើង ជាសីល ការនាំមកនូវកំណល់ជូតជើង ជាសីល ការ បរិកមនុវ១ង (ដុសក្លែល) ក្នុងការង្គេទឹក ជាសីលឬ ។ កើ ។ សំដោយកកាយវិញត្តិដែលជាកាយកម្ម និងវិចីវិញត្តិដែលជាវិចីកម្ម ។

អវិញត្តិទុស្ស៊ីល្បត្តិពឋា ទាណាតំចាតា វេរមណ៍តំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្ រ រេរ ស្ការនេយេធជុំពីសខជីរយៈ ពុរឧហ្មរ ប ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។ (៩៨៤) នេវត្តទុំ វិញត្តំ សីលន្តំ ។ អាមន្តា ។ နေလျိဳလျင္ရွိ ၅ ေလးကို အႏုရွ ၅ မေ ၅ အေ ေက်ာ វិតាត៍ សីលត្ថំ ។ វិញត្តិសីលត្តិកថា ។ អវិញត្តិទុស្សីល្យត្តិកឋា (๙ ๘ ๔) អរិញ နို ဒုလ္မီလ၂ နို ។ မာ ဗ န္လာ ។ ចាណាតំចាតោតំ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ មេ។ អនិញ្ញ-នានន្តំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ កោមេសុ ចិត្តាទាំង ន ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។ មុសា-វានោភ៍ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ សុរា មេយេ-មដ្ចប្បមានដ្ឋានន្តំ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

អវិញត្តិទុស្សឹល្យន្តិតឋា

ការវៀរ ចាកបាណាតិបាត ជាសីលឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការវៀរ ចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុកនិងមេរ័យ ជាសីលឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៩៨៤) បុគ្គលមិនគរួរនិយាយថា វិញត្តិ ជាសីលទេឬ ។ អើ ។ (វិញត្តិ) ជាភាពរបស់បុគ្គលទ្រុស្តសីលឬ ។ អ្នកមិនគរួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ វិញត្តិ ជាសីល ។ ចប់ រិញត្តិសីលន្តិពថា ។

អវិញត្តិទុស្សីល្បត្តិកឋា

ဗာဗကမ္ လမာနိယ်ရှာ အင်္ဂ နေနုလ္သ ပုံရှားရှာ မပ္ခက္ဆက္ ၃၊ က ၊ အျင္ပီနီ ၅ င ၊ ဟုိ ၊ နား၊ ၅ អាមន្តា ។ ខ្វិន្នំ ដស្សានំ ។ មេ ។ ខ្វិន្នំ ខ័ត្តានំ សមោជានំ ហោត័តំ ។ ន ហៅវត្តព្វេ មេ។ ខ្ញុំនំ ႊလ္ဂုဒ် ។ ဗေ ၊ နိုင္ရံ စိန္မား လံုးမားဆင် ၊ ဗော -ត់តំ ។ អាមត្តា ។ កុសលាកុសលា សារដ្ឋ-នៅជួ ហិនប្បណ៍តា កាស្លាសុក្តាសប្បដិកាតា ឧម្មា សម្មទីភាវ អាកច្ឆត្តិតំ ។ ៤ មៅវ វត្តុទ្វេ ។ មេ ។ កុសលាកុសលា សារដ្ឋានរដ្ឋា មានប្បណ៍តា តាណ្លសុត្តសប្បដ៏ភាតា ជម្មា សម្មុទ័កាវំ អាតច្ឆន្តំ-តិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វត្តំ ភកវតា ខត្តា មាតិ ភិត្តាវេ សុវិន្ធវន្ធិភភិ ។ ភាតមាន ខត្តាវិ ។ ឧភញ្ ភិត្តាវេ បឋវី ច ៩នំ បឋមំ សុវិន្ទាវិន្ទំ ។ បេ ។ តសា សត ជម្លោ អសព្ភិ អាវភាតិ អត្ថៅ សុត្ត-ន្តោត ។ អាមន្តា ។ តេខ ហំ ខ វត្តទំ កុស-നണ്ടന സമ്പായുന്ന നെന്നം. សុត្តសប្បជ៌ភាគា ជម្នា សម្មទីភាវ អាកព្តូតិត ។

អភិធម្មចិងកេ កឋាវត្ថ

662

អភិធម្មចិដិក កឋាវត្ថ

បុណ្យ និងមិនមែនបុណ្យ (ចាប) ពំងព័រ នៃបុគ្គលសមាពន *ធាបកម្ម ហើយឲ្យទាន វមែ*ងចម្រើនឬ ។ អ្នកមិនគូរូវពោលយ៉ាង เละเจ ๆ เช ๆ บุณา ธิธิษิธโษธบุณา ตั้ธตั้ง รไษธอเเษี้ร ឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំ នៃផស្សៈពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្តពីរ មាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការប្រជុំ នៃផស្រៈពីវ ។ បេ ។ នៃចិត្តពីរ មានឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល ប្រកបដោយទោសនិងមិនមានទោស ថោកទាបនិងឧត្តម មានចំណែក ។ បេ ។ ពុកធម៌ ជាកុសលនិ៍ន៍អកុសល ប្រកបដោយទោសនិ៍ន៍មិន មានពេស ថោកពាបនិងឧត្តម មានចំណែកឡៅនិងស មកកាន់ភាព ចំពោះមុទឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំងទ្យាយ ជម្មជាតដែលត្វាយក្រៃលែងត្វាយ នេះ មាះ៤ យ៉ាង ។ ជម្មជាតត្វាយក្រៃលែនត្វាយ ៤ យ៉ាង តេដ្ទចម្ដេច ។ ម្នាលភិត្ត្តទាំងទ្បាយ មេឃ និងផែនដី នេះ ជាធម្មជាតត្វាយក្រៃលែងត្វាយ ទី ១ ។ បេ ។ ញ្រោះហេតុនោះ ធម៌ របស់ពួកសប្បុរស ឆ្វាយអំពីពួកអសប្បុរស ពាក្យ ដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគរូវពោល ថា ពូកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល ប្រកបដោយទោសនិងមិនមានទោស ថោកទាបនិងឧត្តម មានចំណែកខ្មៅនិងស មកកាន់ភាពចំពោះមុខ ទេ ។

អវិញត្តិទស្សីល្យត្តិពឋា មានមេត្ត មាន ភ្លេស ខ្មែន ទោត សារ ខ្មែរ ខ្មរា ខ្មរ ខ្មរា ខ្ ឧន្តស្ស សេនាសន៍ ឧឧន្តស្ស តំហនេយទ្ធយកេសដ្ឋ-បក្តែជា ឧឧន្តស្ស អភិវាឧនារមាស្ស អភិវានេន្តស្ស ឧខ្ទំដាំយលេខា ឧខ្ទំដើខខារ អញិហ្វយដាំលេខា អញ្ចល់តម្មំ ការោន្តស្បូ សាម័ត៌តម្ការមាស្សូ សាម័-ខំតម្មំ តារាន្តស្បូ អាសនារបាស្បូ អាសនំ ឧឧន្តស្ប មក្តារបាស្ស មក្តុំ ឧឧន្តស្ស បុត្តាញ្ចូ អបុត្ញាញ្ < ភោវឌ្ឍន៍តំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។ មុញញ្ អបុត្តាញា ឧកោវឌ្ឍន៍តំ ។ អាមន្តា ។ ខ្វិន្នំ ដស្បានំ ។ ខេ។ ខ្វុំខ្ញុំ ខ័ត្តានំ សមោជានំ ហោត័ត៍ ។ ន ហៅ န္က က က က နွင့္ ဆက္လာကို က က က နွင့္ စီးရွာကို សមោជានំ ហោត័ត៌ ។ អាមន្តា ។ តុសលាតុ-လက ကားဆူးဆဲဆူ စာ စေျကာ နာ ကမ္ဘာ လုန္လာ လမျို-ជិភាតា ឧម្មា សម្មទីភាវ អាកច្ចត្តិតំ ។ ជ ហៅវត្តព្វេ ។ ខេ ។ តុសលតុសលា សាវដ្ថានវដ្ឋា ឆាំនខ្យណី. តា តណ្ដេសុត្តសព្វជិភាតា ជម្នា សម្មុទិភាវំ អា-កច្ចត៍តំ ។ អាមនា ។ ឧនុ វត្តំ ភកវតា ចត្តារំ-មាន ភិត្តាវ សុវិន្ទាវិន្ទរនៃ ។ ភាគមាន ខត្តារំ ។

អវិញត្តិទុស្សីល្យន្តិកមា

កាលបុគ្គល សមាទានចាបកម្ម ហើយឲ្យចីវា ឲ្យប៊ំណ្ឌូជាត ឲ្យសេនា-សន: ឲ្យគឺលានហ្វច្ចុយកេសដ្ឋបរិត្តារ ក្រាបសំពះ ចំពោះបុគ្គលដែល គូរក្រាបសំពះ ក្រោកទទួល ចំពោះបុគ្គលដែលគួរក្រោកទទួល ធ្វើ អញ្ចលិកម្ម ចំពោះបុគ្គលដែលគរូធ្វើអញ្ចលិកម្ម កោតក្រែង ចំពោះបុគ្គល ដែលគូរដល់សាមីចិតម្ម ឲ្យគាសនៈ ដល់បុគ្គលដែលគូរដល់គាសនៈ បង្ហាញផ្ទុវ ដល់បុគ្គលដែលគរូដេល់ផ្ទុវ បុណ្យ និងមិនមែនបុណ្យ ទាំង ពីវ វមែងចម្រើនឬ ។ អ្នកមិនគរូវពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុណ្យ និង មិនមែនបុណ្យ ទាំងពីរ ម៉ែងចម្រើនឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំ នៃផស្យៈពីរ ។ ចេ។ នៃចិត្តពីវ មានឬ ។ អ្នកមិនគូវពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ ចេ ។ ការប្រជុំ នៃផស្សៈពី ។ បេ ។ នៃចិត្តពីវ មានឬ ។ អើ ។ ព្លួកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល ប្រកចដោយទោសនិងមិនមានទោស ថោកទាប ริธีจุธุษ ษาร์ตโณกเขาริธีง ยกกรกฤติเตาะยุจบุ ๆ มุกษิร គុរ ពេលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ពុកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល ប្រ-កថដោយទោសនិងមិនមានទោស ថោកទាបនិងខ្វត្តម មានចំណែក ខ្មៅ និងស មកកាន់ភាពចំពោះមុខឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាទព្រះភាគ **ទ្រ**ង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ ធម្មជាតត្វាយក្រៃលែងត្វាយ នេះ មាន៤ យ៉ាង ។ ធម្មជាតន្ទាយក្រៃសែងទ្វាយ៤ យ៉ាង តេដែរចម្ដេច ។

ಆಸ್ಗನು ಆಶ್ಲೇನ್ ಆಗ್ಸ್ ಆಗ್ಯಾ ಕ್ರಾಮ್ ಮಾನು ಆ-ಶ್ಲೇನ್ನು ಸಕ್ಕೆ ಆಸ್ಗನಾಗಿ ಆಗ್ಯಾ ಕ್ರಾಮ್ ಮಾನು ಕ್ರಾನು. ನಾರೆ ಸಕ್ಗಳು ನಾರೆ ಆಗ್ಯಾ ಕ್ರಾಮಾ ಮಾನಾ ಕಾರ್ಯ ನಾರೆ ಸಕ್ಗಳು ನಾರೆ ಆಗ್ಯಾ ಕ್ರಾಮಾ ಮಾನಾ ಕಾರ್ಯ

តស្បូ ឧទ្ទាតំ

ទុសមោ វិត្តោ ។

អវិញត្តិទុស្ស៊ីល្បត្តិពថា ។

អភិធម្មចិនពេ ពថាវត្ថ ឧកញ្ ភិត្តាវេ បឋវី ច ឥនំ បឋមំ សុវិន្ទាវិន្ទាំ ។ បេ ។ ត្សា សតំ ខម្មោ អសត្ថិ ភាវតាតំ អត្តៅ សត្តនោ-តុមល់ សារដ្ឋានវដ្ឋា ហិឧទ្យូណ័តា តាឈ្លូមុត្ត-សច្បជិភាតា ជញ្ញា សម្មុទិភាវ អាកច្ចន្តិតំ ។ (៩៨៦) ច វត្តទុំ អវិញត្តំ ខុស្សីល្បន្តំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ ទាបកាម្មុំ សមានិន្នោ អាស៊ីតំ ។ ကုရစ္က ၈ တက္ခ်ိဳ စာဒေနာမ္ခ်ိဳ လမာဒီ၊ ကု မ ကု ေနာဒ វត ហេវត្តទ្វេ អវិញត្តំ នុស្សីល្បត្តំ ។

អភិធម្មចិដក កថាវិត្ថ

ម្នាលកិត្ត ពំឥឡាយ មេឃ និងផែងដី នេះ ដា ធម្មជាតន្លាយក្រៃលែង ឆ្ងាយ ទី ១ ។ បេ ។ ព្រោះ ហេតុនោះ ធម៌ វបស់ព្លួកសប្តីសេ ឆ្ងាយ អំពីពួកអសប្តីសេ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ពួកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល ប្រកប ដោយ ទោសនិងមិនមាន ទោស ថោកទាបនិងខត្តម មានចំណែក ទៀនដ ស មកកាន់ភាពចំពោះមុខ ទេ ។

្រ៩៤៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា អវិញត្តិ ជាភាពឲ្រស្តសីល ឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គល សមាទានជាបកម្ម មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គល សមាទានជាបកម្ម មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ញោះ ហេតុនោះ អ្នកគួរញោលថា អវិញត្តិ ជាភាពឲ្រស្តសីល ។ ចប់ អរិញត្តិទុស្សីល្បត្តិពថា ។

បប់ ទសមវត្ត ។

ទទាន់តែទសមវិគ្គនោះ គឺ

និយាយអំពី រូប របស់បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ជាមគ្គ ១ មគ្គភាវនា របស់បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយបញ្ចុំវិញ្ញាណ មាន១ បញ្ចុំវិញ្ញាណ ជាកុសល ក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ១ បញ្ចុំវិញ្ញាណ ប្រកបដោយការសង្ឃឹម ១ டிறை

តសុវ ១ភូន

មក្តសមន្ត័ ខ្វីហំ សីលេហំ សមន្ទាកតោ សីលំ អទេនសំគាំ សីលំ ឧ ខិត្តាឧុមវិវត្តិ សមានាឧហេតុគាំ សីលំ វឌ្ឍតិ វិញត្តិ សីលំ អវិញត្តិ ឧុស្សីល្យត្តិ ។

ទុតិយបណ្ណាសកោ ។

និយាមសន្ត័មាកតានិសំសតា អត្តិ ខញ្ចាវោការភវោ និហេនោ មក្តសមន្តិ៍ស្បូ ខញ្ចវោការភវោតិ ។

ខ្មាននៃទសមវត្ត

បុគ្គលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ប្រកបដោយសីលពីវ ១ សីល មិនមែនជា ចេតសិក ១ សីល មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ១ សីល មានកាវសមា-ទានជាហេតុ ទើបចម្រើន ១ វិញត្តិ ជាសីល ១ អវិញត្តិ ជាភាព ទ្រុស្តសីល ១ ។

ចច់ ទុតិយបណ្ណាសក: ។

(ក្នុនទុតិយបណ្ណាសក:នេះ) និយាយអំពី និយាម: (ជាដើម) សង្គហ: (ជាដើម) គតិ (ជាដើម) អានិសង្យ ជាបញ្ចុវោកា-កេព (ជាដើម) និងនិរោធ ជាបញ្ចុវោកាវកព របស់បុគ្គល ព្រមៈព្រឿងដោយមគ្គ (ជាដើម) ។

	~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~		4	វីដីកោ	\$\$1\$\$		
	កហិវិត ទ	<u>เป</u>	УЫ ,	យោ	វាណ៍		
		មាតិ	້ຳກາຍ	ត្តាត៌			
មាតិកា	ť	វហារ	ប៉ណ្ណ៍	ាល៍ព្រំ	ñ		អង្កេ
				វិណ្តិ			ñ
បរបញ្ជាកថា	•	•	•	•	•	•	୭
អញាណតថា ញ	•	•	•	•	•	•	୭୯
តង្ខាតថា	•	•	•	•	•	•	िश
បវវិតាវណាកថា		•	•	•	•	•	ฦ๙
វិចិកេទ្ធតថា	•	•	•	•	•	•	ه می
ធុតាហាវតថា 19	•	٠	•	•	•	•	56
อิลมีลิกซ่า ถ a	•	•	•	•	•	•	,,
กัก ยุ ก ซา 1 กุ ม	•	٠	•	•	•	•	๗ษ
អនុបុព្វាភិសមយកថ	ர்.	•	•	•	٠	•	57) 51
ដៅហាវតថា	٠	•	•	•	•	•	ഹ് എ
និរោធតថា	•	•	•	•	•	•	୭୦୦
		តិតិ((	۲ <u>۱</u> ۲	ត្រ៍			
ពលកថា .	•	•	•	٠	•	•	୭ <i>୦ ମ</i>
អវិយ និក ថា	•	•	٠	•	•	•	୭୭୦

		หกั	ធម្ មែ	វិជ័ព៌				
	ñ	ឋាវិត ា	ĢÊ	ភិយវា	រាត			
	ŝ	បត្តឹព័	បាប់	មាតិ	M			
មាតិំកា		មហារ	បណ្	្អាសា	ົາ:			ទំព័រ
			តិយ					
បបែញវតថា	٠	•	•	•	•	•	•	୭
អញាណតឋា ញ	•	•	•	•	•	•	•	වප්
កង្ខាកថា .	•	•	•	•	•	٠	٠	la d
បរវិតាណោកថា		•	•	•	•	•	•	ញត្
វិចិកេទ្ធត ឋា	•	•	•	•	•	•	•	do
ទុតាហារតថា រទ	•		•	•	•	•	•	56
บั _ถ ี่ ผู้ ผู้ หิกช่า	•	•	•	•	•	•	•	,,
ភ្នំផ្លូកថា .	•	•	•	٠	•	٠	٠	พษ
អនុបុព្វាភិសមយកថា		•	•	•	•	•	•	68 %
ដៅ ហាវតថា	•	•	٠	•	•	•	•	๙ ୠ
និរោជកថា .	•	•	•	•	٠	•	•	୭୦୦
		ត	ព័យ	ភ្នំ				
ពលតថា .	•	•	•	٠	٠	•	•	୭୦ମ
អរិយន្តិកថា	•	•	•	•	٠	•	•	<i>ତ୍ ତ ୦</i>

<i>់</i> ញេញ		មារិ	តិជាបន្	ຈັງຄື			
មាតិកា							អង្កេ
វិមុច្ចតិកថា	•	•	•	•	•	•	୭୭୯
វិមុក្ខមានកថា	•	•	٠	•	•	٠	୭୯୩
អដមកត ឋា ី	•	•	•	٠	•	•	୭୯୩
អដ្ឋមកស្ស ឥន្រ្តិយ	កថា		•	•	•	•	୭ <i>ਗ਼ਗ਼</i>
ទិព្វចត្ថកឋា	•	•	•	•	•	•	୭୯୦
ទិត្តសោតតថា	•	•	٠	•	•	•	୭୯ ମ
យ ថាកមូបគតញា ភ្លំ ញ	ណតថា		٠	•	•	•	96 P
ม ี่ มีสาร์ชา	٠	•	•	•	٠	•	ی لے جا
អសពាតថា ព	•	•	٠	•	•	•	ಾಜ ಗ್ರ
នេះសញានាសញា ញ	ាយតនក	ರು	•	•	•	•	9EN
		ប៍តិ	ត្រា	ត្រ្តិ			
គិហិស្ស អវហាតិក	ರು	•	•	•	•	•	०२९
<i>ឧបបត្តិត</i> ឋា	•	•	•	•	•	•	จอ๗
អនាសវតថា	•	•	•	•	•	•	๑๓๖
សមនាគត កថា	٠	٠	٠	•	•	٠	のいる
2លកាសមនាគតវ ្	ត ថា	•	•	•	•	•	ଚ୍ଚ୍ଚ
ពោធិយា ពុទោតិក	ិថា	٠	•	•	•	•	୭ <i>ଘ ମ</i>
លក្ខណតថា	•	•	•	•	•	٠	ବଟ ଚ

	ć	បត្ត៌ព	ជ្រាប់	មោតិ	ÎÑ			් ග ග
មាត៌កា								ទំព័រ
វិមុចតិកឋា	•	•	•	•	•	•	•	୭୭๙
វិមុច្ចមានកថា	•	•	•	•	•	٠	•	වෙත
អង័មកក ឋា «	•	•	•	•	•	•	٠	อษณ
អដ្ឋមកឥន្រ្តិយកថា		•	•	•	•	•	•	୭ ମ ମ
ទិតចត្តតឋា	•	•	•	•	٠	•	•	१९९०
ទិត្តសោតកថា	•	•	•	•	•	•	•	ଚ୯ମ
យថាកមបគតញាណក ក្លូញ	ត ថា		•	•	•	•	٠	୭୯୭
សំរីវភថា .	•	•	•	•	•	•	•	७८५
អសពាកថា ញ	•	•	•	•	•	•	•	୭୯ ମ
នេវសញានាសញាយរ ញ ញ	តនក	ឋា		٠	•	•	٠	のさい
		ĩ	ត្រិតិរិ	́А́ А́				
តិហិអវហាតិកថា		٠	٠	•	٠	٠	•	のもし
<u>ឧបឋត្ថិក</u> ឋា	•	•	•	٠	•	•	•	のう <i>け</i>
អនាសវតថា	•	•	•	•	•	•	•	ବ୍ୟାଚ
សមនាគតកឋា	•	•	•	•	•	٠	•	ବମାଧ
ឧបេត្តាសម នាគត តបា		•	•	•	•	•	•	ବର୍ଘଧ
ពោធិយា ពុទ្ធោតិតថា			•	•	•	•	•	୭๙๗
លក្ខណតថា	•	•	•		•	•	•	৩ শ ৩

டனட	៤តា៤						
មាត៌កា							អង្កេ
និយា មោកនិកឋា កព្		•	•	•	•	•	୭୯୪
អឋរាប សមនាគតក *	ന		•	•	•	•	bob
សព្វស ពោជនប្បហ ញ	ានតថា	)	٠	•	•	•	<i>๒๑๗</i>
		បព្	រុមោ	វិគ្នោ			
វិមត្តកឋា	•	•	•	•	•	•	660
អសេ តញាណតថា ^{ទុញ}		•	•	•	•	•	ษษษษ
វិបរិតកថា .	•	•	•	•	٠	•	665
និយាមកថា	•	•	•	•	٠	•	പ്രനം
ថដំ សម្ភិ ព កថា	•	•	٠	٠	•	•	டுறைற
សមតិញាណកថា 🗝 ញ		•	•	•	•	•	ලභුදු
ចិតាវមណតថា ត	•	•	•	٠	٠	•	៤៣ ៧
អនាគតពាាណតថា ញ		•	•	•	•	•	660
បច្ចុប្បនញាណកថា « 🖉 🖛 ញ		•	٠	•	•	•	666
ផលញាណតថា ញ		٠	•	•	•	•	אשרירי
	ទុត៌	យា	ប៉ណ្ណ៍	ាលពេំ	ົງ		
		រិរៀ	រា វព្	Ĩ)			
និយាមកឋា	•	•	٠	•	٠	•	669
ចដិច្ចុសមុ ច្បា ទ គថា	,	•	٠	•	•	•	662

		សត្ល៍ាំ	<u> ប</u> ្រែ	ប់មារ	ភិតា			ሬ ብሪ
មាតិកា		ġ.	0					ទំព័រ
និយាមោកនិកថា ក្ព	•	•	•	•	•	•	•	୭୯ ୨
អបរាប សមនាគតក	ರು		•	•	•	•	•	606
សព្វស ញ្ញោជនប្បហ	ានកា	ന		•	•	•	•	๒๑๗
			បញ្	្ថមវិត្ត័	Ì			
វិមុតកឋា .	•	•	•	•	•	•	•	660
អសេត្តញាណតថា ® ញ		•	•	٠	•	•	•	666
វិថវិតតថា	•	•	•	٠	٠	٠	•	665
និយាមកឋា	•	•	٠	•	•	•	•	යිගුං
បដិសម្ភិទា តថា	•	•	•	٠	•	-	•	<i>්</i> ගෙ හ
សមតិញាណកថា 🗝 ញ		•	•	•	٠	•	•	ල්භය
ចិត្តារមណកថា	•	•	•	•	•	¢	•	6 ମ ମ
អនាគតញាណតថា ញ		•	•	•	•	•	•	白白の
បច្ចុប្បន្នពាាណតថា ភូជិនញ		•	•	•	٠	•	•	666
ផលពាាណកថា ញ		•	•	•	•	•	•	ଜଜନ
		ទុតិប	បបាត្ត	វ្លាត	វព៌:			
			្ត្រ ដ្រល់ ស					
និយា មកថា	•	•	•	•	•	•	•	७८३
បដិច្ចុសមុប្បា ទ កថា		•	*	•	•	٠	٠	ि दि स

<i>ს ආ ප්</i>		មាតិ	<u> </u>	ີລິ			
មាតិកា							អង្កេ
សក្ខតថា	•	٠	•	•	•	•	ෂ්සභ
<i>ណរុប្បភ</i> ឋា	٠	•	٠	•	•	•	ବେଷ
និរោធសមាបត្តិកឋា	•	•	•	٠	,	•	6 & d
អាតាសតថា	٠	•	•	•	•	•	690
អាកាសោ សនិទស្ស	ยาติกอ	h	•	•	•	•	636
បឋវីជាតុ សនិទស្សនា	តព្រទិត	ന	•	•	•	•	ଦବନ
စင်္ခါလစ်လေး အနိုင်ငံ	និតាទិត	ന		•	•	•	622
កាយកម្ម សនិទស្សនន្ត	ទិតថា		•	•	•	•	6 ಶಿದ
		សត្តព	មា វិ	<u>ติ</u> โ			
សត្នហិតកថា	•	•	•	•	•		ษ๗๑
សម្យយុត្តតឋា	•	•	•	•	•	•	Gal
ចេតសិកកឋា	•	٠	•	•	•	٠	ษตธ
ទានកេថា	•	•	•	•	•	•	ଜଣାଣ
បរិកោគមយបុ ពាកថា		٠	•	•		•	ස් ක් හා
ឥតោ ទិនកឋា	•	•	•	•		•	620
បឋរី កម្មវិទាកោតិកថា		•	•	•	•	•	6 2 2
ជរាមរណ៍ វិជាកោតិក	ກ່		•	•	٠	•	ញ៰៰
អរិយធម្មវិជា កកថា		•	٠		•	•	ត្យេតត្វ
វិចាកោ វិចាកធម្មធម្មោ	តិតថា		•	3	•	t	က္၀မ်

		ŕ	ឋឝ្តឹ	ប្រា	ប់មា	តិពា			<i>් ගුප්</i>
មាតិ៍កា សច្ចកថា	•	•	•	•	•	•	•	•	ទំព័រ ៤៥ <i>តា</i>
មារ ប ្រក់ឋា		•	•	•	•	•	•	•	しょう
ទិរោធសមាបត្តិ	ត ឋា		•	•	•	٠	•	٠	له می ما
មាតាសតថា		•	•	•	•	•	•	٠	690
<i>មាតាសស</i> និ ទ ុស	្រោ	តិកថ	7			•	•	•	696
បឋវីជាតុសនិទក	ប ្តនា	ត្បាទ	ត ថា		•	•	•	•	िविद
បត្តទ្វ័យ សនិទ	សន្រ	និអាផ	រិត ឋា		•	•	•	٠	しょう
កាយកម្ម សនិទ	ស្បូន	និក ឋ ត	)		•	•	•	٠	ట పి ద
			ć	បត្តិ៍	ព្រំ				
សន្នហិតកថា		•	•	•	•	•	•	•	ษ๗๑
សម្បយត្ថកថា		•	•	•	•	•	•	٠	b m b
ចេតសិតតថា		•	•	•	•	٠	•	•	6013
ទានតប់ា	•	•	•	•	•	•	•	•	เลาส
បរិកោគមយបុព ' ត្			•	•	•	•	٠	•	<i>ଜ ଘ ଲ</i> ୁ
ត់តោទិនកប់ា		•	•	•	•	•	•	•	বিশ্বত
បឋវិតមវិជាកោត	តិតថា			•	•	•	•	•	אין בא אי
ជរាមវណវិជ្ចាកេ	ាតិកថ	h		•	•	•	-	•	ញ០០
ឣវិយធមវិបាកក	ರು			•	•			•	ត្យេត
វិចាកវិចុរភធម្មធ	មោត៌	តថា			•	•	•	•	ດງເອ

ሬ ማ ይ		មាំ	ភិកាប	ត្តាតិ				
មាតិកា							អង្កេ	
		អដ្ឋ	មារ	គ្រា				
ធគតិត ឋា	٠	•	•	•	•	•	ញ _្ ត្ត	
អន្តពកវតថា ត	•	•	•			٠	ฦ๏๐	
កាមគុណ តថ	).	٠	•	•	•	٠	<i>റ്റ ഉ</i>	
តាមកថា	•	•	•	٠	•	•	~~ເ~~	
វូបជាតុកថា	•	٠	•	•	•	•	តា្ទ្រ	
អរូបជាតុកឋា	•	•	•	•	•	•	თსბ	
វូបជាតុយា អា ប	យតនតថា		•	•	•	•	றடு எ	
អ វុបេ វូបតថា	•	•	•	•	•	•	តាតា៤	
វបំ ភមនិកឋា	•	•	•	•	•	•	<i>තු තු ඬ</i>	
ជីវិតិទ្រិយកឋា	•	•	•	•	•	•	ମଧ୍ୟ	
កមហេតុកថា	٠	٠	•	•	•	•	ஏதட	
		សវិទេ	11 A	آم				
<i></i> ตริ่ง พร	,	•		•	•	•	のもの	
<i>អមតាវមណ</i> ក ~	ರು	•	•	•	•	•	กุ๖๙	
វូចំ សារមណ	ริกซา	-	-	•	•	•	ଗ୍ରାଧ	
<i>អនុសយា អន</i>	ា រមូណាតិ តថា	·	•	•	•	•	តា៧៦	
ញាណំ អនាវ	មណន្តិតថា		•	•	•	•	നുര്ം	
អតីតា រមណភ -	රා	٠	•	•		•	តាជ៤	

	ត៍	វត្ត៌ព	ប្រាប់	មាតិ	ñì			പ്നുമ
មាត៌កា		•	-					ទំព័រ
		I	អដ្ឋមដ	ĨÃ				
ធគតិតថា	•	•	•	•	•	•	•	ଗ୍ରେଟ
អនវាភវិតថា ព	•	•	•	•	•	•	•	ฤ୭୦
~~ត~~ ាមគុំណតថា		•	•	•	•	•	•	n 96
តាមកថា .	•	•	•	•	•	•	•	តា៤៤
វបជាតុក ឋា ប	٠	•	•	•	•	•	٠	ளுடூடு
អវ ប ជាតុកថា ប	•	•	٠	•	•	•	•	ត្ស៤៦
វបជាតុអាយតនកឋា ប			•	•	•	•	•	೧ ೬ಡ
អរបរបតថា ប ប	•	•	•	•	•	•	•	ள ள ட
វបកមនិក ឋា ប	•	•	•	•	•	•	•	<i>ରୀ</i> ଗ୍ର ମଧ
ជីវិតិ ខ្វ្រិយកថា	٠	•	•	•	•	•	•	ଗ୍ର ଝ' ๙
កមហេតុកថា	•	•	٠	•	•	•	•	றத்ட
			សវិមវិ	) 戶 戶				
អានិសិសតថា	٠	•	•	•	٠	٠	٠	ฤธิญ
អមតារមណកថា 🚽		•	•	•	•	•	•	តា៦៩
វូបសារមូណត្តិតថា		•	•	•	•	•	•	តា៧៤
អនុសយអនារមណា៖	ริกซ่า		•	٠	•	•	•	ត្លាស់ខ
ញាណអនារម្មណន្តិក	ರು			•	•	•	•	നുര്ം
អតីតារមណកថា ី		•	•	•	•	•	•	ရာဖြေ

<i>ଓ ମ</i> ମ	មាតិ	កាបផ្ទ	ກລົ			
មាត៌កា						អង្កេ
<i>អនាគតារមណតថា</i> ្	•	•	•		٠	ന പ് ന
វិតកានុបតិតកថា	•	•	•	•	٠	ವ್ರದ ಶಿ
វិតកវិជាវសទុកថា	•	•	*	•	•	តា៤៧
នយថាចិត្តស្កូ កាចាតិតថា		•	•	•	٠	ញជ៩
នយថាចិត្តស្យូ កាយកមនិកឲ	'n		•	٠	•	ก๙๏
អតីតានាគតបក្រូបក្លូនកបា		•		•	•	ត្រ៩៤
ຣເກສກປາ .	٠	•	•	•	•	೧೯ ನ ದ
	ទល់	មារ	ត្ត៍)			
រូប មគ្រោតិតថា	٠	•	٠	•	•	ന ๙ ๙
បញ្ចុំវិញាណសមន្តិស្យ មគ្គភ	ាវនាក	ชา	•	•	•	රංග
បញ្ចុរិញាណា ក្ ស លាបីតិកា	ร์ก		•	•	•	७०२
បញ្ចុះញាណា សាកោគាតិក	ന	•	٠	٠	٠	600
ទ្វីហិ សីលេហិ សមនាគតោន	ភិកប់រ	•	•	•	٠	ଓ୭ଣ
សីលំ អចេតសិកត្តិកថា		•	•	•	٠	しのわ
សីលំ ន ចិត្តានុឋវិវត្តិតិកឋា		•	•	•	•	660
សមាទានហេតុកតថា		•	•	•	•	<u>්රි</u> න
វិញត្តិ សីលនិកឋា ញត្	•	•	٠	•	•	663
អវិញត្តិ ទុស្យីល្យត្តិកថា ញត្តិ ទុស្យីល្យត្តិកថា		٠	•	•	•	ししの

2		c
សត្ថិតប្រ	)ប៍ម	វាតិកា

L ମେମ

មាតិកា							ទំព័រ៍
អនាគតារមណតថា ី	•	•	•		•		តា៨តា
វិតកានុបតិតកឋា			•	•			ರು ದ ಶಿ
វិតកវិជ្ជាវសទ្ទុកថា	•	•		•			តា៤៧
នយថាចិត្តស្រ វាថា គិកថា		•	•	•	•	•	ವ್ರದೇ
នយថាចិត្តស្វុ កាយកមនិកា	ŚI		•	•	•	•	<i>ମ</i> ଟ ବ
អតីតានាគតប ~~្~~ រចូប្បនកថា				•	•	•	ଗଟ ଓ
និរោធកថា	•	•	•	•		•	<i>ಗ್ರೇ</i> ದ

ទសមវិគ្គ

វបម គោតិតថា .		•	•	•	•	•	•	ഩ๙๙
បញ្ចុំវិញាណសមន្តិ៍មគ្គការ ញ	នោកថា	n		•	•			රංග
បញ្ចុំវិញាណា កុសលាថ័រ ញ	จักซ่า		•	•	•	•		609
បញ្ចុំវិញាណា សាកោតា	តិតថា		•	•	•		•	600
ទ្វិសីលសមនាគតោតិកថា		•	•	•	•	•		රඉග
សីលអចេតសិកន្តិកថា		•	•	•	•	•	•	6 อ๗
សីល១ចិត្តានុបរិវត្តិតិកឋា		•	•	•	•	•		660
សមាទាន ហេតុកកឋា	•	•	•		•	•	•	៤ ៤តា
โตล ี่ พื ่ง อิกชา ตุด		•	•	•	•	•		665
អវិញតិទុស្សីល្យនិតថា	•	•					•	66 <i>m</i>

ය ගු ය

វិន្វោរិន្ទេទ័					
វិវុទ្ធជាបោ	អវិរុទ្ធជាបោ	អង្កេ	វជ្ជលេខាយំ		
តេ ជាតសិណ៌	តេដោកសិណ	می ور اندو اندو اندو اندو اندو اندو اندو اندو اندو اندو	ار می		
កាះយន	ការយន	ದಾ	୭ ଚ		
វិតមោយ	វីតមោហោ	ය්ර	୭୯		
សោត	កោត-	بح ایم	Ŀ		
លោកតារោះ ហាត័តិ	លោក្តតកោ ហោត័ត	र्दे दि	୭୯		
បញ្ជាន្ត្	ဗ္ဗဏ္ဍိုးနို- ဗ္ဗာ(ဖို	ଚମପ	لع		
ចវិតព្រហ្មចរិ យាតិ	ចរិតព្រហ្មចរិយោតិ	606	ය්		
អ ហតស ចិកវិយាយ ១ ២	អវហតុសចិករិយាយ តុំ ២	606	୭୦		
បំគំ ក្រ	ឋត- 1.e	606	୭୦		
វត្តព ត /	វត្ត ទោ ត វ	660	୭୯		
វីឋរិយេសោតិ	វិបរិយេសោត	665	୭୬		
ទិដ្ឋវិបរិ យហោ	ទិដ្ឋិហិរិយេសោ	66 d	له		
ហេវិវ តុពេ	ហេវំ វត្តពេ	ள ள ள	ය්		
វប	f or L	ຄງໄອ	୭		
កាយមនិ 	កាយកមនិ ព	ମଟ୍ୟତ	\$ 6		
វ៉ះលោរកតុកាមោ	វិលោកេត្តកាមោ	626	୭ ଜ		
សមនាគ តា 🕈	សមនាគ តោ	ಗ್ರ ನ ಶಿ	er		

പ് ന ഹ്

လင္ဖိဳ့ အမြာဗ်စာက၂ စုလ - (နာ့)						
ពាព្យំទុស	ពាក្យត្រវ	ទំព័រ៌	បត្ថាត់			
ក្រោះអវហន្ត	ព្រះអវហនុរទ	6	ඉක්			
របស់ជនដទៃ	របស់ព្ <u>ល</u> ុកជនដទៃ	ഩ	ورا			
វិតិចិញ	វិចិតិថា	la er	୭୦			
កាលមិ កំណត់ដំង	កាលមិនកំណត់ដំង	ගුර	୭୯			
យ៉ាងនេះ ទ	យ៉ាង នេះ ទេ	ഩ๙	ଚୃତ୍ତ			
បគ្គលដ ៃ	បុគ្គលដទៃ	60	୭୯			
បត្តឥដ្ឋាន	បត្ តដ ្ឋាន	ස් ව	ಡ			
หที่ธยู่บิสก	หกิดยบิสก	ಕದ	୭			
អកមិនពោល	អកមិនគុះពោល +	56	ற			
ត្រះ សត្រប្	ព្រះសត្រថ្	ර්ග	୭ ଘ			
ដែលចូល ភ្នេត	ไสเงธุงเ ท่เ ก็ล	๗๐	୭୦			
ក្តៅ ដាយ	កៅដោយ	๗७	c)			
អវិយ ភ និក និក ថា ត្រូត	អរិយន្តិកឋា	ののび	ଚ			
មិនបា	មិនជា ន	୭୯୫	୭ଘ			
កេត ទុក្ខ័ង	កើតទ្រើង	୭ଜ୨	ന			
ទំនុកថម្រង ហ័យ ,	ទំនុកបម្រងហើយ ,	୭୯୩	୭୯			
អកមិ គរ +	អកមិនគរ 	୭୦୭	ය්			

လင္မ်ဳိအေမြာဗ်ရာအျခန္း - ေနာက္ ကက္နင္နဲ့ အေမြာဗ်ရာအျခန္း - ေနာက္						
ពាញ់ទុស	ញាញត្រូវ ,	ទំព័រ៍	វែត្ថាត់			
ไม่ เกิด	ដែលកើត	ออส	رم ع			
នវិអហត្ថប្ត ប ត្	នអែវហត្ថ ប តុវ	609	en			
កសំណមាបត្តិ	หน้าแหต่งกั	പ്രനം	ഩ			
កងអាវមណ៍ ក	ក្នុងអារម្មណ៍ ។	ලභය	२८			
វិញាភ្ន ញ ទីដ	វិញាណក្ខន ញ ទី 🖉	ษณย	୭୬			
n	n	"	sle			
ទើបទទួលលោកធម៌	ទើបទទ ល បាលកធម៌ «	อสถ	مع مع و			
សមណត្រហ្មណ៍	សមណត្រាហ្មណ៍	600	වෙ			
ក្រែងមានព្រះកាគ	ក្រែងព្រះមានព្រះកាន	: ಓದಗಾ	๗			
ប្រត្រឹត្ត ទា	ប្រក្រឹតទៅ	ස යය	5			
ដើម្ប	ដើម្បី	ଜଘଟ	ය			
ពេញប្រៀប	៲ពញុក្រៀម	6.46	୭୦			
អព្យាក្រឹត្ថថ្	អព្យាក្រឹតឬ	ஏட்ல	ሪ			
អកមិតវរពោល 🚽	អកមិនគរកោល ជ ្	<i>ମ୍</i> ଟା ମ	ຈຄງ			
វមែន វហ	វមែងចរកា	<i>ମ</i> ଟ ୭	ก			
អពីការមិ	អំពីការមិន	606	رم ج			
វិចវិញតដែលជាវិច័កម ញត	វថវិពាតិដែលជាវចិតម្ ញូត	663	ඉය්			

ស្បេវកៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Chisan Shingon Sect Daihonzan Kawasaki Daishi Heiken-ji Temple The Rev. Ryuten Takahashi 4-48 Dishimachi, Kawasaki-ku, Kawasaki-shi, Kanagawa-ken 210 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

真言宗 智山派 大本山 川崎大師 平間寺 貫首 高橋隆天
 〒210 神奈川県川崎市川崎区大師町4-48
 ☎044-266-3420

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការប្យបប្បង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 85 (of 110 volumes total) "ABHIDHAMMA PITAKA"

Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第85巻アビダンマピタカ(論部)

発 行:プノンペン仏教研究所
 復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会
 発 行:1994年12月8日
 印刷・製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

